Tamil

[illegible]

SIVA DHARMOTTARAM

86.00101
71
55. [illegible]

1934

சிவமயம்.

மறை ஞானசம்பந்த நாயனார்

வடமொழியினின்றும் மொழிபெயர்த்தருளிய

சிவதருமோத்தரம்

மூலமும் – உரையும்.

இச்சாஸ்திரம்
சைவாகமம் இருபத்தெட்டினுள்
இருபத்து நான்காவதாகிய
சந்தான சர்வோத்தமத்தின்
உபபேதம் பதினொன்றினுள்
எட்டாவதாயுள்ளது

மதராஸ் ரிப்பன் பிரஸ் பதிப்பு,
நெ. 20, ஸ்மிடன்ஸ் ரோட், P. B. மதராஸ்.

All. Rights Reserved.

இதன் விலை] 1938 [ரூபா 3—0—0

உ

சிவமயம்

முகவுரை

வேதப்பொருள்களை மயக்கற விளக்கும் சைவாகமங்கள் இருபத்தெட்டு. அவை ஆகௌகப்பிரகார மென்றும், பிரதிசம்ஹிதாப் பிரகாரமென்றும் இரண்டு வகையாய்க் கூறப்படும்.

காமிகமுதல் சுப்ரபேதம்வரை பத்தாகமங்களும் சிவபேதமான ஆகௌகப் பிரகாரமாம்.

விஜயாதி வாதுளாந்தம் பதினெட்டும் ருத்ரபேதமான பிரதிசம்ஹிதாப் பிரகாரமாம்.

ஆக, காமிகமுதல் வாதுளம் ஈறாகவுள்ள ஆகமங்கள் 28 இவற்றின் விரிவைச் சித்தாந்த சாராவளி முதலிய நூல்களிற் காண்க.

இவற்றுள், ஈசானமுகத்திற் றோன்றி, வரிசைக் கிரமத்தில் 24-வதாயும், ருத்திரபேதமாயும் விளங்குவது சந்தான சர்வோத்தமம். அது இலிங்கார்த்திஸூக்ஷம், சுராதிய ஸூக்ஷம், சங்கிரதந்திரம், மஹேஸ்வர ஆகமம், அசங்கியா தந்திரம், அநிலாகமம், தவந்துவாகமம், சிவதருமோத்தரம், வாயு ப்ரோக்தம், திவ்ய ப்ரோக்தம், ஈசாந்நியம் என 11-பிரிவுகளையுடையது.

இப் பதினொரு பிரிவில், 8-வதாகிய சிவதருமோத்தரம் குமாரஸ்வாமியார் அகஸ்தியர் வினவிய சிவதருமத்திற்கு உத்தரமாய்க் கூறப்பட்டதால் சிவதருமோத்தர மெனக் கூறப்பட்டது.

இச் சிவதருமோத்தரத்தில் பதி பசு பாச இலக்கணங்களும், சரியாதிபாத இலக்கணங்களும், சாலோகாதிபத இலக்கணங்களும் கூறப்படுகின்றன.

இதனைச் சைவ சமயாசார அநுஷ்டானபரர்கள் சிந்திக்கவேண்டியது அவசியம்.

சிவதருமோத்தர

இயலின் அட்டவணை.

எண்	இயலின் பெயர்.	பாடற்றொகை	பக்கம்.
	பாயிரம்	15	1-10
1	பரமதருமாதியியல் ...	37	11-29
2	சிவஞானதானவியல் ...	83	30-69
3	ஐவகையாகவியல்	34	70-87
4	பலவிசிட்டகாரணவியல் ...	61	88-113
5	சிவதருமவியல்	35	114-128
6	பாவவியல்	107	129-169
7	சுவர்க்கநரகவியல் ...	224	170-241
8	சனனமரணவியல் ...	101	242-279
9	சுவர்க்கநரக சேடவியல் ...	49	280-299
10	சிவஞானயோகவியல் ...	128	300-363
11	பரிகாரவியல்	105	364-431
12	கோபுரவியல்	228	432-521
	ஆக இயல் 12-க்குப் பாடல்கள்	1207	

சிவதருமோத்தரத்துள்
மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்ட நூல்களின் பெயர்.

1. அகப்பொருள் விளக்கம்
2. காஞ்சிப்புராணம்
3. கொடிக்கவி
4. சிவஞான சித்தியார்
5. சிவஞான போதம்
6. சிவப்பிரகாசம்
7. தண்டியலங்காரம்
8. திருக்குறள்
9. திருமந்திரம்
10. திருவருட்பயன்
11. திருவாசகம்
12. தேவாரம்
13. தேவிகாலோத்தரம்
14. தொல்காப்பியம்
15. நன்னூல்
16. வீரசோழியம்

சிவதருமோத்தரத்துள்
மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டிருக்கும்
செய்யுள்களின் முதற்குறிப்பு அகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.
அ	
அட்டமாசித்தி	345
அருகமருந்தமிழ்	35
அவையடக்கிய	5
அவையகம்	337
அவ்வுடனுவ்வு	15
ஆ	
ஆதமாசரஞ்	147
ஆயிரமுகத்தா	10
இ	
இருக்கோசுவே	54
இரும்புயர்ந்த	33
இருவிதஞ்சந்த	35
ஈ	
ஈயுமாரிட	147
ஈரும்வாளுயிர்	236
உ	
உயர்ஞான	30
உவப்பினும்	51
எ	
எட்டுமூர்த்தி	33
எவரேனுங்	407
ஒ	
ஒத்தமைந்த	35
ஒருமையுளாமை	339
ஒருமொழி	451
ஒளிக்குமிருளுக்	311
க	
கடவுளுமுனிவ	4
கண்டியிற்பட்ட	405
கருவிகளித்தனி	338
கருவிற்றுயர்	458
கல்லாதார்	74
,, நெஞ்சி	,,
கற்றல்கேட்ட	,,
கா	
காட்டுமைசாச	147
காரேகூதிர்	266
காலமுண்டாக	123
கு	
குளகம்பலபாட்	23
கோ	
கோமுத்திரியே	520
கோலமாகரி	510
ச	
சங்கரனுடிய	45
சந்தஞ்சோதிட	54
சருக்கமுடிவினு	27
சூ	
சூத்திரத்து	10
செடிகணே	75
,,	406
செயப்படுபொரு	98
த	
தன்னுற்பிறராற்	458
தா	
தானம்யாகம்	510
து	
துன்னுமிராக்கத	147
தொ	
தொம்பதம்	357
நா	
நால்வேரியற்கை	471
நாவாரம்பனை	33
நீ	
நீராடியபின்	375
நு	
நுட்பமவ்	10
நே	
நேரடினான்	520
ப	
பன்னணையுமோ	355
பனியாவிடி	458
பா	
பார்ப்பாராசர்	451
பி	
பிரமங்கன்னியை	147
பிரமம்பிராசா	146
பிறந்தநாள்	359
பை	
பையஞ்சுடர்	316
பொ	
பொழிப்பேயகல	10
,, பொ	,,
பொன்னும்வெள்	224
ம	
மருவுபிராசா	147
மா	
மாச்சீர்முன்வரு	361
,, ,,	430
மு	
முடிவிலாற்றலை	33
முறைமையாழி	147
மெ	
மெய்ப்பால்வெண்	3
மோ	
மோகஞ்சுகம்	366
வ	
வஞ்சித்தென்	363
வணக்கமதிகார	10
வழங்குதெய்வம்	147
வழியெனப்படுவெ	6
வா	
வாராக்காலத்து	321
வி	
வித்தைகள்	337
வினையினீங்கி	6
வீ	
வீற்றுப்பேதமு	202
வெ	
வெளிப்படு	4

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவதருமோத்தரவுரை

பாயிரம்

கடவுள் வாழ்த்து

விநாயகர் வணக்கம்

கலிநிலைத்துறை

மலைக்குமகள் பெற்றமக னைக்கயமு கத்தனைம
னத்தெழுதியான்
அலற்பிணிபி றப்பறவ னுக்களைய கத்தியமு
னிக்கருளினான்
உலப்பில்கரு ணைக்கடலு ருத்திரனு ருத்தனிலு
தித்தகுமரன்
இலக்குமிய லைக்கலியி னைக்கவுமு ரைப்பனுல
கிட்டமுறவே.

(இதன் பொருள்.) யான், மலையரையன் மகள் பெற்ற மைந்தனாகிய யானை முகத்தையுடைய விநாயகனை மனத்திலே தியானித்து வற்றாத கிருபாசமுத்திரமாகிய உருத்திரனது திருமேனியிற் றோன்றிய பிள்ளையார் தமதருளினா லான்மாக்களுக் காணவாதியா லுண்டான பிறவிநோய் தீர்த்தற்பொருட்டு அகத்திய முனிவருக் குபதேசித்த சிவதருமோத்தரத்தைக் கலிவலி கெடவும் உலகங் கதிபெறவு முரைக்கின்றேன்.

(விசேஷவுரை.) யானென்னு மெழுவா யுரைப்பலென்னு மல்லீற்றுத் தன்மை யொருமை வினைமுற்றொடு முடிந்தது. 'அனுக்களை'' என்னு மையுருபு ஈண்டு நான்கனுருபாய் மயங்கிற்று. இலக்கல் - விலக்கல்; ஈண்டு உபதேசப்பொருட்டாய் நின்றது.

சிவபெருமான் வணக்கம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

திருமாலும் போதினனுந் தேவருமா முனிவருமே
செறிந்து போற்ற
மருவாரும் பொழிலிலவுந் தில்லைமணி மன்றுடன்
மகிழ்வான் றன்னை
உருவாகித் தானுயிர்கட் குருவாக்கி யளித்தடக்கி
யுய்யச் செய்யும்
பெருமானை நிருமலனைச் சிவனையடி பணிந்துளத்திற்
பேணு வாமே.

(இ - ள்.) நாரணனும் பிரமனுந் தேவரு முனிவரு நெருங்கி நின்று துதிசெய மணநிறைந்த சோலைகள் சூழுந் தில்லைமணி மன்றின்க ணின்று நிருத்தஞ்செய்ய மகிழ்வோனுமாய்த், தானே திருமேனி தரித்து ஆன்மாக்களைச் சிருட்டித்துத் திதித்துச் சங்கரித்து அனுக்கிரகஞ்செய்யும் பெருமானுமாய், அநாதிமல முத்தனுமாயிருக்கிற சிவனை யவனது சீபாத கமலத்தில் யாம் வணங்கி யெமதுள்ளத்தில் தியானிப்பாம்.

(வி - ரை.) ஓகாரம் - அசைநிலை. (௧)

சின்மயனைச் சிவனைமல வலிதொலைய விஞ்ஞான
கலர்க்குஞ் செப்புஞ்
சொன்மயனைத் துகளிலியைத் துலையிலியைப் புலியரவுஞ்
சுரர்க்கொப் பாரும்
பொன்மயனும் புகழவருள் புரிவானை யனைத்துயிரும்
பொருந்திப் பேத
மின்மயனைப் பதம்பணிவா ரெணியவர மெணியபடி
யெய்துவாரே.

(இ - ள்.) ஞான மயனுமாய் மலவலி கெடப் பிரணவர் முதலிய விஞ்ஞானகலர்க்கு மருளிச்செய்த திவ்யாகமத்தை வடிவாயுடையனுமாய், மலரகிதனுமாய், ஒப்பிலாதவனுமாய், வியாக்கிரபாத பதஞ்சலிகளும்-தேவர்களுக்கொப்பாகிய தில்லை மூவாயிரவரும்-இரணியவன்ம மகாராசரும் பணிய அவர்களுக் கனுக்கிரகஞ் செய்வோனுமாய்ச், சருவான்மாக்களிடத்து மிரண்டற வியாபித்துப் பேதமற்றிருப்போனுமா யிருக்கிற சிவனை யவனது சீபாத கமலத்திற் பணியுமவர்கள் கருதின வரத்தைக் கருதினபடியே பொருந்துவார்கள்.

(வி - ரை.) 'சொல்' என்ப தாகுபெயரா யாகமத்தை யுணர்த்திற்று. 'விஞ்ஞானகலர்க்கும்' என்ற வும்மையால் மண்டலர் முதலிய பிரளயாகலர்க்கு மென்பதூஉங் கொள்க. விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர் என்னு மூவகை யான்மபேதங்களையுந் தத்துவப்பிரகாசம் உள-ம் பாட்டிற் கண்டுகொள்க. (உ)

சத்தி வணக்கம்

‡ அப்பாலைக் கப்பாலைக் கப்பாலா யறிவரிய
வமலை தன்னை
யப்பாலுந் தானாகித் தொழிலைந்து மியற்றாதே
யியற்று வாளை
முப்போது மலர்தூவி முடிசாய்த்து மனத்தகத்து
முன்னு வாரைத்
தப்பாதே பிறப்பறுக்குஞ் சிவகாம சவுந்தரியைப்
பணிவாந் தாண்முன்.

(இ - ள்.) மாயை பெருமாயை யெனக் கூறிய விரண்டினுக்கு மப்பாலாய், ஆன்மாக்க ளறிதற்கரிதாய், மலமில்லாத சிவசத்தியுமாய்ச், சருவ வியாபியுமாய், ஐந்தொழிலுந் தான் செய்யாமல் தன் சந்நிதிமாத்திரத்திலே காரியப்படுத்துமவளுமாய்த், தனது சீபாதங் களின் மூன்று காலங்களு மலர்களைத் தூவி யிதய கமலத்திற் றியானித்து வணங்கு மடியவர் பிறப்பை நிச்சயமா யறுப்பவளுமாகிய சிவகாம சவுந்தரியை சீபாத கமலம் பணிவாம். (௩)

காரைக்காலம்மை முதலாயினோர் வணக்கம்

ஆலவனத் தமலனடங் கண்டுவந்த காரைக்கா
லம்மை தன்னைப்

---

‡ "மெய்ப்பால்வெண் ணீறணிந்த மேனியானை
வெண்பளிங்கி னுட்பதித்த சோதியானை
யொப்பானை யொப்பிலா வொருவன்றன்னை
யுத்தமனை நித்திலத்தை யுலகமெல்லாம்
வைப்பானைக் களைவானை வருவிப்பானை
வல்வினையேன் மனத்தகத்தே மன்னினானை
யப்பாலைக் கப்பாலைக் கப்பாலானை
யாரூரிற் கண்டடியே னயர்த்தவாறே."

என்று ஆளுடையவரசு அருளிச்செய்ததனாலு மறிக.

பாலருந்தி யுமைமுலையிற் பதிகவிதம் பலபகர்ந்த
பாலன் றன்னைச்
சூலையினைச் சிவனருளாற் றுடைத்தானைத் தடுத்தாண்டான்
றோழன் றன்னை
மாலைமணி வாசகனை மற்றையடி யவரையுமடி
வணங்கு வாமே.

(இ - ள்.) திருவாலங்காடென்னுந் திருப்பதியின்கண் பரமசிவன் முஞ்சிகேசமுனி கார்க்கோடனாகிய நாகராசரிவர்களுக்குத் திருநடஞ்செய்யு மூலதாண்டவத்தைத் தெரிசித்துச் சந்தோஷித்த காரைக்காலம்மையையும், சீகாழியிற் றிருநிலைநாயகியார் திருமுலைப் பாலை யமுதுசெய்ததனாற் றிருஞானமுண்டாய்ப் பல சந்தத்தாற் றிருப்பதிகங்களை யருளிச்செய்த திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையாரையும், வீரட்டேசுர னருளினாலே சூலைநோய் நீங்கிய திருநாவுக்கரசரையும், தடுத்தாட்கொள்ளுஞ் சிவனுக்குத் தோழரான சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளையும், இரத்னமாலைபோன்ற வாசகத்தையுடைய வாதவூராளியையும், சண்டேசுரர் முதலாகிய பத்தர்களையும், அவர்கள் சீபாதத்தில் வணக்கஞ் செய்வாம். (௪)

வாழ்த்து

வானவரும் பூசுரரு மாதவருங் கோதனமு
மன்னி வாழ்க
கானமதி னடமாடி யடியார்க்கும் பதமருத்துங்
கருணை யாரும்
ஊனமற வோங்கிடுக வுலகிதனை மனுமுறையா
லோம்பு மன்னர்
தானவினை யொடுதழைக திங்கடொறு மும்மாரி
பொழிக தானே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) சூத்திரம்

"வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா
வெளிப்பட வாரா கிளத்தல் வேண்டும்"

என்பதனா லறிக.

"கடவுளு முனிவரும் பசுவும் பார்ப்பாரு
மரசரு மறையு நாடு மென்ப."

என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனா ராதலா லிக்கருத்தேபற்றி யிவ்வாசிரியரும் வாழ்த்துக் கூறியதென் றறிக. (௫)

அவையடக்கம்

சீரியருஞ் சீரியரை யல்லாரைத் தனச்சிறுமை
செப்பு வாரே
யாரியரு மாரியரை யல்லாரைக் குலப்பழுது
மறைவ ரேயோ
வீரியரும் வீரியரை யல்லாரை வலியின்மை
விளம்பு வாரே
கூரியருங் கூரியரை யல்லாரைச் சொற்றவறுங்
கூறு வாரே.

(இ-ள்.) உடையாருமில்லாரை சிறுமையுடையீரென்று சொல்லுவர்களோ; குலப்பெருமை யுடையார் அங்ஙன மில்லாதவர்களைக் குலப்பழுதுங் சொல்லுவர்களோ; வெற்றிப்பாட்டினையுடைய சூரர்களும் அங்ஙனமில்லாத கோழையரை யேழையென்று சொல்லுவர்களோ; ஆகவின், பஞ்சவிலக்கண முதலியவற்றைக் கற்றுக் கூரிய அறிவுடையார் அங்ஙன மில்லாத வெம்போல்வார் சொன்ன சொல்லுக்குங் குற்றஞ் சொல்லுவர்களோ சொல்லார்கள்.

(வி - ரை.) ஆரியர்-அறிவுடையோர். ஏகார ஓகாரங்கள் எதிர்மறைக்கண் வந்தன.

சூத்திரம்

"அவையடக் கியலே யரிபறபத் தெரியின்
வல்லுநர் கூறி வருத்தனர் கொண்மினென்
றெல்லா மார்ந்தார்க்கும் வழிமொழிந் தன்றே."
என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும் என்க. (௪)

[இந்நூற் சிறப்பும் வரலாறுந் தொகுத் துணர்த்துகின்றார்.]

ஆதிநடு வந்தமிலா னமலனுயிர்க் கழுக்கறுக்க
வறைந்த வாய்மை
வேதமுத லுணர்ந்தகுகன் விரைமலர்த்தா ளகத்தியன்றான்
வியந்து போற்றிப்
போதகனே யனைத்துயிர்க்கும் புலமாக்கு நெறிபுகலா
யென்னக் கந்தன்
ஓதியருள் சிவதருமோத் தரநூலைத் தொகைசெய்து
முரைப்பா மோர்ந்தே.

(இ-ள்.) யாம், முதனடு வீறில்லாத நின்மலனாகிய சிவன், உயிர்களுக்கு ஆணவ முதலிய பாசங்களை யறுக்கும்பொருட்டு அருளிச்

செய்த வேதாகம முதலிய வுண்மைஞானத்தை யுணர்ந்த பிள்ளையார் மணம்பொருந்திய செந்தாமரைபோன்ற சீபாதங்களை வணங்கி, "ஞானசாரியனே! சருவான்மாக்களுக்கு மறிவுண்டா மார்க்கத்தை அருளிச்செய்யவேண்டும்" என்று அகத்தியன் விண்ணப்பஞ் செய்யப், பிள்ளையார் அருளிச்செய்த சிவதருமோத்தரமென்னுஞ் சிவாகமத்தை யுற்றுநோக்கித் தொகுத்துத் தமிழாற் சொல்லாநின்றேம்.

(வி - ரை.) 'தொகைசெய்தும்' என்ற வும்மையால், வகுத்து மென வருவித்துரைக்கப்பட்டது. அகமாகிய விந்திய பருப்பதத்தைக் கீழ்ப்படுத்துகையால் அகத்தியனெனப் பெயராயிற்று.

சூத்திரம்

"வினையி னீங்கி விளங்கிய வறிவின்
முனைவன் கண்டது முதனூ லாகும்."

என முன்னூலைப் பார்த்து மொழிபெயர்த் துரைக்கையா லிது வழிநூலெனப் பெயர்பெறும்.

சூத்திரம்

"வழியெனப் படுவ ததன்வழித் தாகு
மதுவே தானு மீரிரு வகைத்தே
தொகுத்தல் விரித்தல் தொகைவிரி மொழிபெயர்ப்
பெனத்தகு நூல்யாப் பீரிரண் டென்ப."

என்பதனுள் இஃது தொகை வகையென் றறிக. ஆக்கியோன் பெயரை முதற்கட் கூறாது நூற்பெயரைக் கூறிய தென்னுதலிற்றோ வெனின், எல்லாரும் பிரமாணமாக வங்கீகரிக்க வேண்டுகையானென்க.

ஆக்கியோன் பெயர் முதலியன வருமாறு:—

ஆக்கியோன்பெயர்-மறைஞான சம்பந்தநாயனார்.
வழி - சிவாகமத்தின் வழி.
எல்லை - தமிழ் வழங்கும் நிலம்.
நூற்பெயர் - முதனூலாற் பெற்ற பெயர்.
யாப்பு - தொகைவகை.
நுதலியபொருள் - சிவதருமம் சிவஞானதான முதலாயின.
கேட்போர் - அவர் மாணக்கர்.
பயன் - வீடுபேறு, என்றறிக. (எ)

[கயிலாயத்திலிருக்கும் பிள்ளையாரை யகத்தியர் வணக்கஞ்செய்து வினவு முறையை வருத்து ஏழு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

மாதவ னகத்தியன் மலைக்குமகள் பெற்ற
போதகனை வெள்ளிமய மாகிய பொருப்பின்
வேதமுணர் சண்முகனை வித்தகனை யுற்றே
பாதமலர் மூன்றுதி விதத்தொடு பணிந்தே.

(இ - ள்.) மகத்தாகிய தவத்தினையுடைய அகத்தியர் வெள்ளி மயமாகிய கயிலைமலையின்கட் சென்று மலையரையன் மகள் பயந்த வுபதேச குரவனும் வேதத்தை யுணர்ந்த அறுமுகனுகிய பிள்ளையா ரைப் பலவிதமாகிய துதிகளினு லெதிர்பணிந்து.

(வி - ரை.) ஏகாரம்-ஈற்றசை. (அ)

நின்னதடி கண்டிடினு நீசர்வினை நீங்கிப்
பொன்னுலக மெய்தியத னன்பொருள் புணர்ந்தே
இன்னிசை யிருக்குமொழி யந்தணர்க ளென்னப்
பின்னணைவ ரென்னறைவன் மற்றையவர் பேறே.

(இ - ள்.) "பொல்லாத சாதியிற் றோன்றிய நீசரேயாயினுந் தேவரீர் சீபாதத்தைக் கண்டார்களாயின் தீவினை நீங்கிச் சுவர்க்கத் தினை யடைந்து ஆண்டுண்டாகிய நல்ல போகங்களை யனுபவித்து அது தொலைந்தவாறே பூமியின்கண் இனியவோசையையுடைய இருக்குமுதலிய மறைமொழிகளை அதிகரிக்கும் பிராமணராய் வந்து பிறப்பர். ஆகலின், நற்குலத் துள்ளோராய் வந்து நினது திருவடி களைத் தெரிசித்தால் அவர்களடையும் பல னெங்ஙனஞ் சொல்லு கேன். (க)

என்றினிய வாய்மைக ளியம்பியிறை கூற
அன்றுமை தனக்ககில நீதியு மறிந்தாய்
இன்றுயிர் தனக்குறுதி நீயரு ளெனக்கே
ஒன்றியரு ளின்றமையி னுன்றெடுர வோனே.

(இ - ள்.) மகா பலத்தையுடையவரே! முன்னாள் பார்வதியார்க் குப் பரமேசுரன் திவ்வியாகமங்களை யருளிச்செய்ய வப்பொழு தெல்லாவற்றையுங் கேட்டறிந்தீர்; தேவரீர் சிவனது கிருபையுடன் பொருந்தி யிருக்கையா லிப்பொழு துயிர்க் குறுதியான நூலை யென க்கு அருளிச்செய்வீர்!" (கo)

என்றுமுனி சண்முகனை யேசறவு பேசி
நின்றுபினு மாதரவு நீடநிறை கூட
அன்றுவினை வுந்திறம னைத்தையு மதித்தே
யின்றறைவல் பாசவிரு ளீடற வினைத்தே.

(இ-ள்.) அகத்தியமுனிவர் இப்படியேகருதிப் பிள்ளையாரைத் தோத்திரஞ்செய்து நின்று பின்பு சிரத்தை மேன்மேலும் வளர்ந்து செல்ல அறிவு நிலைபெற்று வணக்கத்துடன் பொருந்தி யன்றுவினவிய திறமெல்லாவற்றையும் விசாரித்து ஆன்மாக்கட்குப் பாசவிருண் மெலிந்து கெடும்படிக்கு இப்பொழுது சொல்லாநின்றேன். (கக)

உத்தம சுரர்க்கதிப வூனவினை யோட்டும்
வித்தக விசாகமயில் வாகனவின் மேவும்
புத்தியொடு முத்திதரு போதகபு லானுஞ்
சத்திதர யான்வினவல் கேட்டுவிடை சாற்றாய்.

(இ-ள்.) வெளி. (கஉ)

தக்கசிவ தன்மநெறி தன்னுளரி தாய
மிக்கசிவ தன்மநெறி யாதுவிப ரீதம்
உக்குணர் வுதித்திட வுரைக்குமுறை யாதோ
நக்கனடி யர்ச்சனையும் யாதிவை நவிற்றாய்.

(இ-ள்.) தகுதிப்பாட்டினையுடைய சிவ புண்ணியங்களுக்குட் பிறரறிதற் கரிதாய மிக்க பலனைக் கொடுக்கும் சிவதன்மத்தின் முறைமை யாது? வாக்கியங்க ளனேக முளவாயினும் ஐயந் திரிபின்றி மெய்யுணர்வு தோன்ற நவிலும் வாக்கியம் யாது? சிவனது திருவடியிற் பூசைசெய்யு முறைமை யாது? இவைக ளெல்லாமெனக்கு அருளிச்செய்! (கங)

நாடரிய ஞானதர தானமு நவிற்றாய்
பீடுபெறு பேதமுமெ னக்குமுறை பேசாய்
ஈடுபெற வீயுமுறை யீபவ ரிரப்பார்
கூடுபய னுதியவ னைத்துமுறை கூறாய்.

(இ-ள்.) ஆன்மாக்க ளறிதற்கரிய விசிட்டமான சிவஞானதான விதியையும், பெருமையினையுடைய ஞானதானஞ் செய்யுமதற்கு மண்டபம் அதிவாதம் பூசைமுதலிய விதியையும், பெருமை பொருந்தத் தானங் கொடுக்கும் விதியையும், அதனைக் கொடுக்குமவர்கள் வாங்குமவர்க ளடையும் பலனையும், இவைகளெல்லாமெனக் கடைவாக அருளிச்செய்!

(வி - ரை.) 'அனைத்தும்' என்பதனாற் கன்மயாக முதலிய ஐவகை யாகத்தையும், பல விசிட்ட காரணத்தையும், சிவதரும பேதத்தையும், பாவவினைத் திறத்தையும், ஆன்மாக்கள் சுவர்க்க நரகங்களையடையு முறைமையையும், அவர்கள் சனன மரணப்பட்டுலகத்திற் றுயருறு முறைமையையும், நரகத்தில் வினைப்பயனை யனுபவித்துச் சேடமாய் அதற்கேற்ற அடையாளத்தைப் பூமியின்கண் வந்து பொருந்து முறைமையையும், சிவஞானயோகத்தின் முறைமையையும், நித்தியமுதலிய கன்மலோபத்துக்குப் பரிகாரஞ்செய்து அதனைத் தீர்க்கு முறைமையையும், பசுக்களிற்குஞ் சிவலோகத்தின் வளத்தையும் உணர்த்தியதென்றறிக. இதனைப் பரமதருமோபதேச மென்னுஞ் செய்யுளாற் பின்னர் முடித்துக் கூறப்படு மாண்டுக் காண்க. (கச)

[மேற் பிள்ளையார் திருவாக் குணர்த்துகின்றார்.]

எண்சீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

என்றுமுனி வினவுதலு மிரக்க மெய்தி
யெழிலுடைய குமரன்றா ளிணையி லீசன்
துன்றுகழ லடிநினைந்து துயக்க நீங்கச்
சொல்லுவங்கேண் முனிவரனே துகளி லீசன்
அன்றருள்செய் சிவதருமோத் தரமெ னூலி
னறமதனை யறிந்துசில ரதனை யாக்கிச்
சென்றணையச் சிவபுரியைத் தெருண்டு தம்மைச்
சிவனடியைச் சிலரடைய மலமுந் தேய்த்தே.

(இ - ள்.) அகத்தியமுனிவர் இவ்வாறு வினவியவளவி லழகினையுடைய பிள்ளையார் கிருபையோடு ஒப்பிலாத சிவனது நெருங்கிய வீரக்கழலினையுடைய சீபாதங்களைத் தியானஞ்செய்து பின்பு "முனிவரனே! நின்மலனாகிய சிவன், பக்குவான்மாக்களிற் சில சிவதருமங்களை யறிந்தனுட்டித்ததனாற் சிவலோகத்தை யடையவும், அதிபக்குவரிற் சிவஞானத்தினாலே யாணவ முதலிய வாதையைப் போக்கித் தற்சொரூப தெரிசனப்பட்டுத் தனது திருவடியை யடையவும், சிருட்டிகாலத்திற் சிவனருளிச்செய்த காமிகமுதலிய திவ்யாகம மிருபத்தெட்டினுட் சந்தான சருவோத்தமென்னு மூலாகமத்தினுபபேதமாகிய ஈசானம், சிவதருமம், சிவதருமோத்தரம், திவ்யப் புரோக்தம், குபேரம் எனக் கூறப்பட்ட வைந்தனுட் சிவதருமோத்தரமென்னு முபாகமத்தை ஐயந் திரிபு நீங்கச் சொல்கின்றோம் கேள்!"

(வி-ரை.) 'மலமும்' என்ற வும்மையாற் கன்ம மாயை யென் பனவும் கொள்க. ஏகாரம் - ஈற்றசை. இஃது உபபேத மென்பதனை ஆகமத்திற் சருவோத்தத் துபபேதமெனப் பின்னர்க் கூறுகின்றார்.

சூத்திரம்

"வணக்க மதிகார மென்றிரண்டுஞ் சொல்லச்
சிறப்பென்னும் பாயிரமாஞ் சீர்." என்றும்,

"ஆயிர முகத்தா லகன்ற தாயினும்
பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே."

என்றுங் கூறலின் பாயிரமுரைத்து நூலுரைத்தன் மரபென்க. யாதானுமோர் நூற்குப் பொரு ளுரைக்குங்கால் காண்டிகை வகை யானு முரைவகையானு முரைக்கப்பெறும். ஈண்டிந்நூற்குக் கூறிய தியாதெனின்,

சூத்திரம்

"சூத்தி ரத்துப் பொருளன் றியுமியாப்
புறவின்றி யமையா தியல்பவை யெல்லா
மொன்ற வுரைப்ப துரையெனப் படுமே."

"பொழிப்பே யகல நுட்ப மெச்சமென்
றப்பா லுன்கே யுரைக்குறுப் பாகும்."

"பொழிப்பே பொருளை யொருப்படுத் துரைத்தல்
விரித்துரை தானே யகல மென்ப."

"நுட்ப மப்பொருட் கேற்ப வுணர்த்தல்
அடுத்த பொருளா யகன்றுநிற் பதனை
யெடுத்துரைப் பதுவே யெச்ச மாகும்."

என்றதனால்,

பொழிப்பென்பது - தொகுத்துணர்த்தல்.

அகலமென்பது - விரித்துணர்த்தல்.

நுட்பமென்பது - கடா விடை கூறல்.

எச்சமென்பது - கடாவறத் துணிந்தபொருள்.

இதனானே ஒரோவழியாற் சிறப்புப்பாயிரங் கூறியதென்றறிக.

பாயிர முற்றிற்று.

சிவமயம்.

முதலாவது

பரமதருமாதியியல்

[இவ்வோத்தென்ன பெயர்த்தோவெனின், பரமதருமமாகிய சிரத்தை முதலிய விதியைக் கூறுகின்றாராகலிற் பரமதருமாதியியலென்னும் பெயர்த்து. சூத்திரம்: "இயலே சாயலுந் தமிழ்நடையுமாகும்" என்பதனுல் விதனைத் தமிழ் நடையாற் கூறுதலான் 'இயல்' என்றார். மேல் இத்தலைச் செய்யுளென்னுதலிற்றோவெனின், கிறுத்தமுறையானே சிவதருமத்துக்கு மூலஞ் சிரத்தையென்று உணர்த்துத னுதலிற்று.]

எண்சீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

ஆதரவே பரமான வறம தாகு
மாதிநடு வந்தமிவற் றனைத்து மாகு
மாதரவற் றவரீகை யறமே யாகா
தாதலினு லாதரவே மூல மாகு
மாதரவே பிரகிருதி யான்மா வீச
னெனும்பொருளு மறிவிக்கு மமலன் றனு
மாதரவே யடைவிக்கு மாத லாலே
யனைத்தினுக்கு மாதரவே மூல மாமே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) சிரத்தைக்குப் பரியாயப் பெயர்: பத்தியெனவும், பாவமெனவும், பரமப் பிரீதியெனவும், சிவதர்மத்தி னெருப்பாடெனவும், பிரதிபத்தியெனவும் ஐந்து விதப்படும். அவைகளையாண்டாண்டு வந்துழி வந்துழிக் காண்க. ஆதரவு என்பது சிரத்தை.

[மேலதனை வற்புறுத்தி யுணர்த்துகின்றார்.]

மகவினையா லாகத்தின் வருத்தந் தன்னன்
மாநிதியான் மற்றுமுள பொருள்க ளாலுந்
தகைபெறுவா னவராலுங் காத லின்றேற்
சாதிக்கப் படுவதல தருமங் காணே

யுவகையுற வாதரவாற் சிறிதே தேனு
முதவியிடு மறமதனாற் பெரிதுண் டாகு
மகநெகலு மாதரவே யரிய பேறென்
றறியாதா ரென்பெறுவ ரன்னோ வன்னோ.

(இ - ள்.) யாகாதி கன்மத்தினாலேயாதல், கிருச்சிர சாந்திராயண முதலியவற்றாற் சரீரத்தை வாடுதல் செய்தாதல், மிகுந்த திரவியத்தாலாதல், நவரத்னமுதலிய பொருள்களினாலாதல், சிரத்தையில்லாதவிடத்துத் தகைமைப்பாட்டையுடைய தேவர்களாலுஞ் சிவதர்மங்கள் சாதிக்கப்படுவதல்ல; யாதொருவர் சிரத்தையுடனே யற்ப மேதாயினுந் தானஞ் செய்யி னதனாலே மிகுந்த பலத்தைக் கொடுக்குந் தர்மமுண்டாம். ஆதலான், மனநெகிழ்ச்சியுடைய வாதரவே பெறற்கரிய பேறென் றறியமாட்டாதார் என்ன பலத்தை யடையப்போகிறார்கள்? ஐயோ! ஐயோ!!

(வி - ரை.) வானவராலும் பெறற் கரியதெனவே யேனையோராலுஞ் சாதிக்கப் பெறாதென்பதாம். ஏகாரம்-ஈற்றசை. 'அன்னோ வன்னோ' என்பது இரக்கத்தின்கண் வந்த குறிப்பு. (கஎ)

[சிவவாக்கியத்தினது விசிட்ட முணர்த்துகின்றார்.]

முனிவரனே சிவதரும மூலஞ் சொன்னோ
மொழிந்திடுவம் வாக்கியங்கேண் மோகம் போகப்
புனிதமுற மனமொருமைப் புந்தி தானும்
பொய்யகல மெய்யகலப் பொள்ள லாக்கைத்
துனிதொலையத் தனையிணையில் சோதி பாதஞ்
சூடியிடச் சிரம்படர்ந்து தொடர்ந்து நின்ற
வினைவிளிய விழைவுறவே கேட்பார் தங்கள்
விளக்கெனமெய்ப் பொருளையது விளக்க வுள்ளே.

(இ - ள்.) முனிகளுக்குட் சிறப்பினை யுடையவனே! சிவதர்மத்துக்குச் சிரத்தைதானே மூலமென்று சொன்னோம். சிவனருளிச்செய்த சிவவாக்கியத்தை யாசையுடன் கேட்போருடைய சுக துக்கங்கண் முற்றுதலா லுண்டாகி மோகங் கெடவும், மனங் கவராது நிச்சயிப்பிக்கும் புத்தியுமென்னவே யந்தக்கரணங்கள் சுத்திபெறவும், பொய்யானது அவரைப் பொருந்தாமல் விட்டுப்போகவும், மெய்யானது அவரிடத்திற் பொருந்தி யெங்கும் பரம்பவும், நவத்துவாரத்தினையுடைய சரீரத்தை யெடுக்குந் துக்கமொழியவும், தனக்கொப்பொருவரு மில்லாத சிவனது சீபாதத்தைத் தலையிற் றரிக்கவும், பிரவாகா னாதியாய செனனங்கடோறும் தொடர்கின்ற கன்ம க்ஷயம்

பிறக்கவும், விளக்கானது விசுவத்திற் பதார்த்தங்களை விளக்குவது போலப் பக்குவான்மாக்களுடைய விதயகமலத்திற் பதி பதார்த்த முதலிய பொருள்களை விளக்கவும், அந்தச் சிவவாக்கியத்தைச் சொல்லாநின்றோம்; அதனைக் கேள்! (கஅ)

[கபிலர் பதஞ்சலி முதலாயினோர் வாக்கியங்கள் பிரமாணமன்றோ வெனின், அவர் மலத்தோடு கூடினவராதலின் அவர் வாக்கியம் ஆப்தமான பிரமாணமன்று. அற்றாகலின் சருவஞ்ஞனான சிவனது திருவாக்கே போக மோக்ஷங்களைக் கொடுக்குமென் றுணர்த்துகின்றார்.]

அமலவர னருளியசொல் வாக்கியமே யதுதா
னருத்தத்தா லக்கரத்தா லதிக மற்பஞ்
சமலருரை யதுபோல விபரீதஞ் சிறிதுஞ்
சாற்றாதே யுள்ளபடி சாற்றுஞ் சாற்று
மமலனையு மணுக்களையு மண்ட பேத
மனைத்தினையு மறிவிக்கு மாத லாலே
பவமொருவு நெறிதன்னைப் பயக்கும் போகம்
பாலிக்குந் தானமுதற் பகர்த லாலே.

(இ - ள்.) மலரகிதனாகிய சிவனருளிச்செய்த திருவாக்கே விசிட்டமான வாக்கியம்; அந்த வாக்கியமானது எழுத்தினாற் சுருக்கமும் பொருளினாற் பெருமையுமா யிருக்கும்; அஃதன்றி இராகத்துவேஷத்துடனே கூடிய ஆன்மாக்கள் வசனம்போல விபரீதஞ் சிறிதுஞ் சொல்லாம லுள்ளபடியே சொல்லும்; அஃதன்றிப் பதிமையு மான்மாக்களையும் பாசமாகிய அண்டபேத மனைத்தினையு மறிவிக்கும்; இதில் தானம் யாக முதலியவற்றைச் சொல்லுகையாலே போகத்தையுங் கொடுக்கும்; அந்தப் போகம் பொசித்துத் தொலைந்த பின்னர்ச் சனன மரணப்பட் டுழலாமற் பரமமான மோக்ஷத்தையுங் கொடுக்கும்.

(வி - ரை.) உள்ளபடியே சொல்லுவ தியாதெனின், ரு. பா-கணிதத்து மந்திரத்துங் காண்க. ககடின்மை, என்பதுபோல மற்றெல்லாம் எனவறிக. வாக்கியமாவது, ஆகாம்க்ஷை முதலிய விலக்கண முடையது.

ஆகாம்க்ஷை, யோக்கியதை, சந்நிதி இம்மூன்றும், வாக்கியப் பொருளுணர்ச்சிக்கேது.

ஆகாம்க்ஷை என்பது அவாய்நிலை.

யோக்கியதை என்பது தகுதி.

· சந்நிதி என்பது அண்மை.

அவாய்நிலை-ஒருபதம் தன்னை முடிப்பதொரு பதமில்லாதவழி முடிவுபெறாது நிற்றல்.

தகுதி - பொருட்கு வாதையின்மை.

அண்மை - பதங்களை யொருதொடராக விரையக் கூறுதல்.

இவற்றின் விரிவெல்லாந் தருக்கசங்கிரகவுரையிற் காண்க. ()

[இங்ஙனஞ் சிவ்வாக்கியப் பிரமாணங் கூறி அதனுட் சொல்லும் மந்திரத்தின் விசிட்டமான மந்திர மீதென் றுணர்த்துகிறார்.]

ஆதிதனி லோமென்னும் பதம தாக
வந்தமதிற் சிவாயவொலி யணைந்து நிற்க
வோதியவா றெழுத்தினையு முடைத்தே யிந்த
வோமென்னும் பதப்பொருடா னுயிர்கட் கெல்லாம்
போதகனாய்ப் பொருவிலியாய் நிற்கு மீசன்
புனிதனவன் சத்திவித மைந்து மற்றை
யேதமிலா வஞ்செழுத்தின் பொருளை யெண்ணி
யிருபயனு முயிரடையு மிவற்றா லென்றும்.

(இ - ள்.) அந்தச் சிவவாக்கியத்துட் கூறிய பஞ்சாக்கரம் ஆதியிலே ஓமென்னும் பதமும், அந்தத்திலே சிவாயவென்னும் பதமும், நடுவின் நமவென்னும் பதமுநிற்க, உச்சரிக்கின்ற வாறக்கரத்தையு முடையதாம். இந்த ஓமென்னும் பதத்தின் பொருளை விசாரிக்கிற் சருவான்மாக்களுக்கும் அறிவை விளக்குமவனாய்த், தனக்கொப் பொருவரு மில்லாதவனாய்ச், சருவவியாபியாய்,வாச்சியார்த்தமாயிருக் கிற சிவன், குற்றமில்லாத மற்ற அஞ்செழுத்தின் பொருள், அந்தச் சிவனுடைய ஈசானமுதலிய சத்திகளைந்துமாம். இந்தப் பதங்களா லே யந்தப் பொருள்களைக் கருதி யுச்சரிக்கி லான்மாக்க ளெந்தக் காலமும் போக மோக்ஷங்க ளிரண்டையு மடைவர். (உ௦)

[அந்தப் பிரணவத்தின் மகிமை யுணர்த்துகின்றார்.]

ஓமென்னும் பதமதனில் வேத மாதி
யுற்பவிக்கு மாலவித்தி னுதிக்கு மாபோ
லோமென்னும் பதமதனை யுரைத்தார் தாமே
யோதினர்கள் வேதாதி யுரைக ளெல்லா
மோமென்னும் பதப்பொருளை யுணர்ந்தார் தாமே
யுணர்ந்தாரும் வேதாதி யொருமை கூற

வோமென்னும் பதமொழித்தஞ் செழுத்து மதார்க்
கொழுங்குடைய சூத்திரர்க்கு முரைக்க லாமே.

(இ - ள்.) ஆலம் வித்திலேநின்றுஞ் சாகோபசாகைகள் தோன்றுமாறுபோல, ஓமென்னும் பதத்திலே வேதமுதலாய நூல்களெல்லாந் தோன்றும்; ஆகையால், ஓமென்னும் பதத்தை யுச்சரித்தவர்களே வேதமுதலாய நூல்களெல்லா மோதினவர்கள். அந்தக் காரணங்க ளொருமிக்க, ஓமென்னும் பதத்தினின்ற பொருளாகிய சிவத்தை யறிந்தவர்களே வேதமுதலாகிய நூல்களிற் சொல்லும் பொருள்களெல்லாவையு முணர்ந்தவர்கள். ஆதலாற் பார்ப்பார் முதலிய நாலுவன்னத்தாண் மாதருஞ் சற்சூத்திரரும் அந்த வேதமாதாவாகிய பிரணவத்தை நீக்கி நின்ற அஞ்செழுத்தையுமே யுச்சரிக்கலாம். ()

இதுவுமது

இருளுலகி லறவுலவு மிரவி யின்றே
விசையாது பொருளொடுகண் ணொளியுண் டேனும்
பொருவரிய வோங்காரப் பொருளொன் றின்றேற்
பொறியிலங்கா தனைத்துயிர்க்கும் பொறியுண் டேனு
மருளதனை யணுக்களுக்கு மாற்றி யென்று
மதியருளும் பரமசிவன் வாக்கைக் கூறுங்
குருபரனு மோங்காரப் பொருளேயென்று
கொண்டாரே மும்மலமும் விண்டார் தாமே.

(இ - ள்.) பூமியின்க ணந்தகாரங் கெட வுலவுகின்ற வாதித்தனில்லையாயிற் கண்ணனது தனக்கென வொளியுண்டாயினும் பொருளொடு பொருந்திக் காணமாட்டாது; அதுபோல, ஒப்பில்லாத் சூக்கும பஞ்சாக்கரமாகிய வோங்காரம் பிரமன்முதலாயினரை யதிட்டித்துக்கொண்டு மனமுதலியவற்றை * அகாமுதலிய வக்கரங்களைக் கொண்டு காரியப்படுத்தாவிடத்து ஆன்மாக்கள் கருவி காரணங்களுடன் கூடியிருந்தார்களாயினும், அந்தக் கருவி காரணங்கள் சீவியாதாதலால் ஆன்மாக்களுக் காணவ விருளை நீக்கி யெங்ஙனு மறிவை

* [சிவஞான சித்தியார், ௪-ம் சூத்திரம், ௩-ம் கவி.]

"அவ்வுட னுவ்வு மவ்வு மனம்புத்தி யாங்கா ரங்கள்
செவ்விய விந்து நாதஞ் சித்தமோ டுள்ள மாகு
மொவ்வெனு மெழுத்தா மைந்து முணர்வுதித் தொடுங்கு மாறு
பவ்வமுந் திரையும் போலும் பார்க்கிலிப் பண்புந் தோன்றும்."
என்பதனு லறிக.

விளங்கப்பண்ணும் பரமசிவன் திருவாக்கை உபதேசிக்கு ஞானு சாரியனு மந்தப் பிரணவத்தின் பொருளேயென் றுட்கொண்டவர் களே மலமாயா கன்மங்களை நீங்கினவர். (உஉ)

[முதற்கட் டொருத்துப்போந்த ஆசிரியர் சிவதர்மம் பரி பாலன மாகையின்பொருட் டரசனுக் குபதேசிக்கு மியல்பு மவனது சிறப்பு முணர்த்துகின்றார்.]

ஐயமற விபரீத மறுவு மீச
னருண்மொழியை யாராய்ந்த வனக ஞசான்
வையகமு முய்யவுனிச் சைவ தன்ம
மன்னவனுக் களிக்கவவன் மருவு நீதி
யெய்தியிடு முலகச்ச மெய்த லானு
மெல்லோரு மிருபயனு மெய்த லாலே
சைவநெறி தனையரையற் களித்த வாசான்
சகத்தினுக்குந் தேசிகனே சாற்றுங் காலே.

(இ - ள்.) சிவனருளிச்செய்த வேதாகமங்களை யையந் திரிபற வுணர்ந்து பாவமில்லாத ஆசிரியரானவரும், உலகத்திலுள்ள ஆன் மாக்க ளீடேறும்படி கருதிச் சிவதர்மங்களை விசாரித்து அரசனுக் குப் போதிக்க, அந்தவரசன் சாம பேத தான தண்டமென்னு நீதி யைப் பொருந்தி நடப்பான்; அவன் நீதிவழி நடக்கவே யுலகத்தி லுள்ள ஆன்மாக்களு நீதிவழி நடவாதோரைத் தண்டிப்பனென்னும் பயம்பொருந்தி யறத்தின்க ணொழுகுவர்; அங்ஙன நீதிவழி நடக்கு மரசனு மான்மாக்களும் புத்தி முத்திகளை யடைதலால் அரசனுக் குச் சிவதீக்கையைச் செய்து சிவதர்மத்தின்வழி நிறுவின வாசிரி யன் மகிமையைச் சொல்லுமிடத்து அவனே யுலகத்துக்கெல்லா மாசிரியன்.

(வி - ரை.) 'வையகமும்' என்ற வும்மையா லரசனு மெனவறிக. 'அச்ச மெய்தலானும்' என்ற வும்மையா லியல்பானும் பத்தி யானு மென வறிக. (உ௩)

[அந்த வரசன் உலகத்துள்ளோரை நீதிவழி நடத்துமுறை யுணர்த்துகின்றார்.]

பூபதியு நூன்முறையிற் புவியு ளோரைப்
புரிவிக்க வழுவாது புரிந்தார் தாமும்
பூபதியைச் சிவனெனவே புந்தி செய்வர்
பொருந்திடுவர் தன்மார்த்த காமம் பூமேற்

பூபதியு மித்தகைமே புரிவார் தம்பாற்
 பொருள்கொள்க வொருகூறு புவிக்கைக் தாங்கிப்
பூபதியை நிரையத்திற் பொருந்துந் தீயார்
 பொருளவரை முறைநிறுவிற் பொருந்தா ஞங்கே.

(இ - ள்.) அரசன் பூமியின்கணுள்ள ஆன்மாக்களை மனுநீதி வழியே யவரவர் சாதிக்கொத்த அறங்களைச் செய்விக்கக்கடவன். அங்ஙன முறைபிறழாது அறங்களைச் செய்த ஆன்மாக்களு மந்த வரச னைச் சிவனென்றே புத்தி பண்ணக்கடவர்கள். அப்படி புத்திபண் ணினோர்க ளிந்தப் பூமியிலேதானே யறம் பொரு ளின்பங்களைப் பெறுவர்கள். அரசனு மிந்த மனுநூன்முறையே யொழுகு மவரிடத் துப் பொருளை யாறு கூறுக்கிக் குடிகளுக் கைந்துகூறுந் தனக்கொரு கூறுமாகக் கொள்ளக்கடவன். அறநெறியி னொழுகாத தீவினை யோர்பாற் கொள்ளும் பொரு ளரசனை நரகத்தில் விழும்படி செலு த்துமாதலாற் பொருளனைத்துங் கொள்ளக் கருதாம லந்தத் தீவினை யோரைக் குற்றத்துக்குத் தக்க தண்டஞ்செய்து வாங்கி யறநெறியி னிறுத்துவனுயி னவ்வரச னரகினை யடையான். (உச)

[குரவன் அரசனுக்குத் தர்மபுத்தி வருவிக்கு முபாயமு
மந்தக் குரவனுக் கிவன் செய்யுங் கைம்மாறு
வேறில்லை யென்பது முணர்த்து
கின்றார்.

பார்த்திபனுங் காமத்திற் பொருளிற் சாலப்
 பற்றுடைய னெனிற்குரவன் பரிவு கூர்ந்து
தீர்த்திடுக மந்திரத்தா லவுட தாதித்
 திறத்தினுமே யறத்தினவன் சிந்தை செல்லப்
பார்த்திடுக பரயோகம் பின்பு நல்கப்
 பரையோக மளித்துவினைப் பகைசா ராமற்
காத்தகுர வனுக்கிவன்செய் கைம்மா றுண்டோ
 காசினியும் பொருளனைத்துங் கைம்மா றன்றே.

(இ - ள்.) அரசன் காம விகாரத்திலுந் தனந்தேடுவதிலு மிகு ந்த ஆசையையுடையனுகிற் குரவ னரசனுக் கிப்படி பொல்லாத புத்திவந்ததேயென் றிரங்கி அது போம்படி மந்திரவாதத்தாலும், மரு ந்து முதலியவற்றாலும் தீர்த்து, அவ்வேந்தனது மனம் அறத்தின் கட் செல்லும்வண்ண முணர்த்திப் பின்பு மேலான ஞானபோகங்களை யுபதேசித் திரட்சிக்கக்கடவன். அங்ஙன ஞான யோகத்தை யளித்து வினைப்பகை யேறுவண்ண மிரக்ஷித்த வாசிரியனுக் குலகமு முல

கத்தி லுண்டான பொருள்களுங் கைம்மா றல்லவே யாதலா லவற் கவையன் செய்யும் பிரதியுபகார மில்லை.

(வி - ரை.) ஓகாரம் வினவின்கண் வந்தது. 'ஔடதாதி' என்பதனுன் மணியுமெனக் கூட்டுக. (உ௫)

[வேதாகமங்களின் முறைமையு மவற்றை யுணராதார் பயன் பெறுமையு முணர்த்துகின்றார்.]

அற்பாயு நரர்க்கென்றே யமலன் வேத
மாதிதனைத் தொகுத்தறைந்தா னுய்கி லாது
நிற்பாருஞ் சிலர்நில்லாக் குரம்பை தன்னை
நிலையெனவே கருதியவப் பசுநூ றன்னைக்
கற்பாருஞ் சிலரமலன் கழறும் வாக்கைக்
கருதாதே யவனதடிக் கமலந் தன்னைப்
பொற்பாருங் கருணையினுன் மற்றை நூலாற்
பொருந்துதலு மரிதுமலம் போக்க லுனும்.

(இ - ள்.) நின்மலனுகிய சதாசிவ தேவ நாயனுர் பரதகண்டத்தி லிருக்கு மானிடர்க்கு வாழு ளற்பமென்று வேதாகமங்களைச் சுருக்கித் தமது பஞ்சவத்திரத்தாற் காமிகாதி திவ்யாகமங்களையும் அருளிச்செய்தார். இப்படிச் சுருங்கச் சொல்லியிருக்கவும் அதனை யோதி யதன் பொருளை யறியாம லிருப்பாருஞ் சிலருளர். நீர்க்குமிழி போல நிலையில்லாத சரீரத்தை நிலையென்று கருதிப் பிறப் பிறப்புக் கேதுவாகிய பொல்லாத பசுநூலையே பொருளென்று கற்பாருஞ் சிலருளர். ஆதலாற் சிவன் அருளிச்செய்த வேதாகமங்களைப் பொலிவு பெற்றிருக்கிற திருவருளினுலே யாராயாது அதற்கன்னியமான பசுநூலை யாராய்வதனுற் சிவனது திருவடித் தாமரைகளை யடைதலு மும்மலங்களை நீக்கலு மரிது. (உ௬)

[பதி முதலிய பதார்த்தம் அனுதியென் றுணர்த்துகின்றார்.]

ஆதியல செம்பினுக்குக் களிம்பு தானு
மாராயி லதற்கதுவு மனுதி யாகு
மாதியல் மூலமல மணுக்கட் கெல்லா
மாணவமு மாருயிர்கட் கனுதி யாகு
மாதியல பசுபாச மரிக்க வல்ல
வமலனுமா ருயிர்களுமே யனுதி யாகு
மாதியல வுலகத்தை யடக்கித் தன்பா
லாக்குவதும் வினையுமுயிர்க் கனுதி யாமே.

(இ - ள்.) செம்பினுக்குக் களிம்பு மாதியல்ல, அதனை விசாரிக்குமிடத்து அநாதியே. அதுபோல, ஆன்மாக்களுக் கெல்லா மாணவமு மொரு காலத்தி லுண்டாயதன்று. அதுவும், வியாபியாயிருக்கின்ற வுயிர்களுக்கு அநாதியே. பக்குவான்மாக்களுடைய பாசத்துக்கு வயிரியாயுள்ள சிவனு மான்மாக்களு மாதியல்ல, அநாதியே. தன்னிடத்திலேநின்றும் வியாத்தியாத்மிகமாக வுலகத்தை யுண்டாக்கி மீளவுஞ் சத்தியாத்மிகமாகத் தன்னிடத்திற் காரிய வுருவங்களை யொடுக்கு மிருவித மாயையு மாதியல்ல, அநாதியே. கன்மமு மாதியல்ல, செனனந்தோறுந் தொடர்ந்து தொடர்ந்து வருகையாற் பிரவாகாநாதியாயே வரும்.

(வி - ரை.) ஆதி யென்பது ஒருகாலத் துண்டாயது. அநாதி யென்பது சகசம். (உஎ)

[அந்தச் சிவவாக்கியத்தைப் பக்குவான்மாவுக் குணர்த்தாது அபக்குவர்க் குணர்த்திற் குற்ற முணர்த்துகின்றார்.]

போதகனு மும்மலமும் போக்கித் தன்னுட்
பொருவரிய பரம்பொருளைப் புணர வெண்ணு
மாதவனுக் கறைகவிறை யமலன் வாக்கை
மற்றையவர்க் கறையற்க மனத்துக் கெட்டா
வாதியருள் வாக்கியத்தை யருத்தந் தன்னை
யருநிதியாற் புகழ்முதலா லயர்த்துங் கூறிற்
பாதகனே போதகனு மவர்க ளோடும்
பற்றிடுவ னெரிநிரைய மங்கார் பற்றே.

(இ - ள்.) ஆணவ முதலிய மலங்களை நீக்கித் தன்னிடத்தில் வியாத்தியினாலே யன்னியமாய் நிற்கும் ஒப்பில்லாத சிவனை யடைதற்கு விரும்பும் பெரிய தவத்தினையுடைய மாணக்கர்க் காசிரியன் கருத்தாவாகிய சிவனது திருவாக்கை யுபதேசிக்க! அல்லாத அபக்குவர்க் குணர்த்தக்கடவ னல்லன். அவர்களுக்கு மனோவாக்குக் கெட்டாத சிவனருளிச்செய்த திவ்யாகம வாக்கியத்தைத்தான் அதிற் சொல்லும் பொருளைத் தான் ஐசுவரிய நிமித்தமாகவும் புகழ்முதலிய நிமித்தமாகவு மறந்து முறைப்பானாயி னந்தப் போதகனு மிருந்த பாவான்மாவேயா யந்த மாணக்கரோடே தானு மெரிவாய் நிரையத்தை யடைவன்; அதினின்று மவர்களைக் கரையேற்றுவார் யார்?

(வி - ரை.) 'புகழ்முதலால்' என்பதனால், மக்கள் சுற்றமென்னும் காதலாலும் - அரையன் முதலியோர் பயத்தாலும் - மாறுகோளாலுமென வறிக. (உஅ)

[சிவபூசைக்கு வேண்டு முபயோகங்களுக்குட் டலைமை
யாகிய பஞ்ச கௌவியத்தின் முறைமை
உணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

அறைந்தன மமலன் வாக்கை யாணிடை யாறுஞ் சொல்வாஞ்
சிறந்தறி சிவபூ சைக்குத் தேடரும் பொருள்க ளென்றே
யிறந்தவ ரென்போ டாமை யீண்டெழின் மார்பிற் பூண்டு
புறம்புனத் தாடி பொற்றாள் புரிந்துமா தவபோ தத்தில்.

(இ - ள்.) மிகுந்த தவத்தினை யுடையானே! சிவனது திருவாக்கின் மகிமையைச் சொன்னோம்; மேற் பசுவின்கணுள்ளவாகிய கௌவியங்களாறினையுஞ் சொல்லாநின்றோம்; இவற்றைச் சங்காரகாலத்திலிறந்துபோன அரி யயன் முதலானோ ரெலும்புட னாமை யோட்டையு மெழில்வாய்ந்த மார்பின்கணணிந்து சுடலையின்கணாடுகின்ற சிவனது பொற்பாதத்தை விரும்பிச் செய்யுஞ் சிவார்ச்சனைக்குத் தேடு மரியபொருளென்று நின்னறிவின்கட் சிறப்பினோடு மறியக் கடவை. (உக)

அமரரு மசுரர் தாமு மமிழ்துணக் கருதி வெற்பைத்
தமதுயர் வலத்தாற் றாங்கிக் கடைந்தபாற் கடலிற் றங்கிப்
பலமுறு மரிய தேனுப் பஞ்சகம் பரம னாலே
யவன்முடிக் கருக மான வாறுமவ் வைந்தி னாமே.

(இ - ள்.) தேவர்களு மசுரர்களு மமிர்த முண்ண விரும்பித் தங்களுடைய அதி பலத்தினாலே மந்தாகிரியை மத்தாக வெடுத்து வாசுகி யென்னுங் கயிற்றாற் கடையப்பட்ட திருப்பாற்கடலினின்றுஞ் சிவனருளினாலே: நந்தை, பத்திரை, சுரபி, சுசீலை, சுமனை யெனக் கூறிய வைவகைப் பசுவுந் தோன்றிப் பின்பு பூமியின்கண்ணே சிவபூஜையின்பொருட்டும், யாகாதி கன்மங்களின்பொருட்டு முதித்தன; அந்த வைந்தும் பசுவின்கட் சிவனது திருமுடிக்குரிமையான கோசலம், கோமயம், பால், தயிர், நெய், கோரோசனை யாகிய கௌவியங்களாறும்.

(வி - ரை.) பஞ்சகம்-ஐந்தின் கூட்டம். கௌவியம்-பசுவின்கணுண்டாயது. (௩௦)

இதுவுமது

உத்தம ரோச னாந்த முரைத்திடு மாறு மோரின் [று
வித்தகப் பொருள்கள் வேண்டும் பலத்தினை விளக்கு மென்

மத்தனை யமலன் றன்னை யாதரிப் பாரு மார [மே.
வித்திறத் திசையத் தோன்றும் பொருள்களு மியம்பு வா

(இ-ள்.) பான்முதற் கோரோசனை யீறாக வுரைத்தவாறினையு மாராயிற் சுத்தமாகிய பொருள்களே. செகத்பிதாவாகிய சிவனை யர்ச்சிக்கு மவர்களுக்கும் புசிக்க வவரவர் விரும்பிய போகங்களை யெக்காலமு முண்டாக்கும். இப்படிக் கூறப்பட்ட கௌவியங்க ளாறினும் பொருந்திநின்று தோன்றும் பொருள்களையு மேற் சொல்லுவாம்.

(வி - ரை.) கோரோசனை ரோசனை யெனத் தலைக் குறைக்கப் பட்டது. கோசலத்துக்குத் திருவுண்டாகையாலும், கோமயத்துக்கு வியாதி போகையாலும், நெய்க்கியாவராலு மிக்க பூச்சிய முண்டாகையாலும், கோரோசனைக்கு வயது அதிக முண்டாகையாலும், 'வேண்டும் பலத்தினை' எனச் சிறப்பித்தார். (௧௧)

[மேற் கூறியவற்றைச் சத்காரியமாக விசாரித் துணர்த்துகிறார்.]

கோமய மதனில் வில்வங் குறுமுறி கூடத் தோன்றும்
பூமக ளந்த வில்வம் புரிந்ததிற் பொருந்து மாற்றாற்
றாமமார் வில்வந் தானுஞ் சீபல மென்றே சாற்று
நாமமும் புணரு மீசர் திருமுடிக் கணியெந் நாளும்.

(இ - ள்.) கோமயத்தினின்றும் வில்வந் தளிருடன் றோன்றும். அந்த வில்வத்தைத் திருமகள் விரும்பி யதன்கண் ணிருக்கு முறையாலே மாலையாகக் கட்டப்படும். இந்த வில்வஞ் சீபலமென் னும் பெயர்பெற்றுச் சிவனது திருமுடிக் கெக்காலமு மணிதற் குரியதாய் விளங்கும்.

(வி - ரை.) மற்றுமுள்ள புட்பசாதிகளைப்போலக் காலகற் பனையின்றி யெக்காலமுஞ் சாத்துதற் குரித்தாகையால் 'எந்நாளும்' எனச் சிறப்பித்தார். (௧௨)

இதுவுமது

உற்பல கமல மூலம் பின்பதி லுதிக்கு நீரிற்
பொற்புறு குங்கு லியம் பொலிந்தெழும் புரிய யாரு
மற்புதன் றனக்கு மற்றை யனைவர்க்கு முணவ தாகக்
கற்புறு செந்நெல் பாலிற் கதிரொடு கலந்து தோன்றும்.

(இ - ள்.) வில்வந் தோன்றிய பின்னர் நீலோற்பலக் கிழங்குந் தாமரைக்கிழங்கு மந்தக் கோமயத்தின்க ணுண்டாம். கோசலத்தி

னின்று மெழின்மிக்க குங்கிலியமான தெல்லாரும் விரும்ப விளங்கித் தோன்றும். பாலினின்றுஞ் சிவனுக்கு மற்றுந் தேவ - மானிடர் முதலிய யாவர்க்கு முணவாகிய செஞ்சாலி முதலிய சாலிபேதங்கள் கதிரோடு பொருந்தி யுற்பவிக்கும். (௩௩)

இதுவுமது

சந்தன முதலா யுள்ள மங்கலந் ததியி னுகு
மந்தரத் தமர ருண்ணு மமிழ்தமு நவநீ தத்தாஞ்
சிந்தையார் சித்தி பேதஞ் சிறக்கரோ சனையுஞ் செய்யு
மந்திவான் வண்ணன் மேனிக் கருகமிவ் வாறு மாமே.

(இ - ள்.) தயிரினிடத்தே சந்தனமுதலிய மங்கல பதார்த்தங்கள் தோன்றும். வெண்ணெயினின்றும் விண்ணிலுள்ள தேவர்களருந்து மமிர்தமுண்டாம். கோரோசனை யாவரும் விரும்பிய சித்தி பேதங்களைத் தலைமைபெறத் தோற்றுவிக்கும். இங்ஙனங் கூறிய வாறுஞ் செக்கர் வானம்போன்ற நிறத்தையுடைய சிவனது திருமேனியி லாட்டிப் பணிதற் குரியனவாம்.

(வி - ரை.) 'சந்தனமுதலாய்' என்பதனால், அகில் குங்கும முதலியன கொள்ளக்கிடந்தன. நவநீதம்-வெண்ணெய். (௩௪)

[நிறுத்த முறையானே சிவனை யவைகளா லர்ச்சிக்கு முறை யுணர்த்துகின்றார்.]

ஆதலா னெய்யாற் பாலா லாமில மற்று மற்றுங்
கோதறு ததியி னுலுங் குழகனன் முடிமே லாட்டிச்
சீதம தகன்ற நீராற் றினைப்புற வாட்டிச் சேர்ந்த
வாதர வதனு லாட்டி யாமல காதி யாவும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) இதனுள், ஆமிலமென்பது புளிப்பு. மற்றுங் கோதறுததி என்பது பால் காயாம லுறைவது, சீண்டு நாறுவது முதலிய குற்றங்களில்லாத தயிர். சீதமகன்றநீர்-இளஞ்சூடான் வெந்நீர். 'ஆமலகாதி' என்பதனால்: நெல்லிக்காப்பு, மாக்காப்பு, மஞ்சட்காப்பு முதலியன கொள்க. 'யாவும்' என்பதனால்: இளநீர், பஞ்சாமிர்த முதலாயின கொள்க. (௩௫)

[இச்செய்யுண் முதல் எனத் துதியியம்பு மென்னுஞ் செய்யுளீறாகக் குளகமாக உணர்த்துகின்றார்.]

சீதள நீரு மாட்டித் திகழ்திரு மேனி யீரம்
பேதம தாக வாடை பிணைத்தரி தாகப் பெற்ற

கோதில்கோ ரோச ஞாதி குங்குமக் குழம்புங் கூட்டிக்
காதலால் வில்வந் தன்னைக் கசடறக் கண்ணாற் கண்டே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கண்ணாலே புழுக்கடியுறப் பார்த்து என்று கொள்க.

"குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்."
என்று தண்டியாசிரியர் கூறலானு மறிக. (கசு)

உற்பல கமலத் தோடு மூவகையாற் சாத்தி நெய்யாற்
குற்குலு வதனாற் றூபங் கொடுத்தொளி கொடுத்தா னெய்
பொற்புறு பாய தானம் புளிப்புறு ததியின் போனஞ் [யாற்
சர்க்கரை தேனெய் கூட்டிச் சமைத்தவோ தனமுந் தாமே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) இதனுள், உற்பலம் - செங்கழுநீர். குற்குலு-குங்கிலியம். ஒளி-தீபம். பாயதானம்-பாலன்னம். (கஎ)

நிறைந்துறை நேயத் தோடு நிவேதனஞ் செய்க மற்றுஞ்
சிறந்துள வுபசா ரங்கள் செய்துசெய் முறைக டம்மிற்
குறைந்துள வரையு மீச பொறுத்தரு ளென்று கூறித் [தே.
திறம்பல வலமுஞ் செய்து தெண்டெனப் பணிந்து சேர்ந்

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) இதனுள், 'உபசாரம்' என்றார்: பஞ்சோபசாரம், தசோபசாரம், சோடசோபசார மென்பனபற்றி. (கஅ)

அண்டங்க ளனைத்து மாக்கு மலர்மிசை யயனே போற்றி
யண்டங்க ளனைத்துங் காக்கு மரியெனு மதிப போற்றி
யண்டங்க ளனைத்து மாற்று மதிபல வசனே போற்றி
யண்டத்தின் பேதத் தப்பா லனாதியே யமல போற்றி.

(இ - ள்.) வெளி. (கக)

ஆருயி ரனைத்து மீன்ற வன்னையே யத்தா போற்றி
யாருயி ரனைத்து நீங்கா வரும்பெரும் பொருளே போற்றி
யாருயிர்ப் பந்த பாச மறுத்தரு ளனால போற்றி
யாருயிர்க் கமிழ்த மான வன்பனே போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) 'என்றல்' ஆன்மாக்க ளனாதியுமாய் நித்தியருமாகையால் விஞ்ஞானகலருட் டலைமையாய அணுச்சதாசிவர் முதலாயி

னோர்க்குத் தனுவாதிகளைக் கொடுத்தலென்றறிக. 'அமிழ்தமான அன்பன்' என்பது, அமிர்தம்போ லினிமை செய்யு மன்பனெனப் பொருள் கொள்க. அதுலம்-சமானமின்மை. (௪௰)

எனத்துதி யியம்பும் பத்தர்க் கிட்டமிம் மையினுஞ் செய்வ
றனக்குயர்ந் தாரொத் தாரை யிலன்சிவன் சகளத் தாற்று[ன்
னினைத்தருச் சனைசெய் தூய்ய நேயர்க ளாத லாலே
வினைப்பகை வெல்வார் செய்க வருச்சனை விதியி னாலே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) மேற்கூறிய வினையெச்சங்க ளெல்லா மியம்பு மென்னும் பெயரெச்ச வினையொடு முடிந்தன. இம்மையினு மென்றவும்மை, மறுமையும் விளங்கிநின்றது. இச்செய்யுள் யாவர்க்குந் தோன்றாது நிட்களனாய் நின்ற சிவன், சகளீகரித்து அடியவர் பொருட்டுத் தியானாதிகளுக்கு எளியனாவன். ஆதலாற் பிறவித்துயர நீங்கவேண்டினோர் அருச்சனைசெய்து பிழைக்கவெனப் புத்தி கூறிய தாயிற்று. (௪௧)

[சிவபூசை செய்வாரும் அதற்குப் பத்தியுடன் ஏவல் செய்வோரும் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.]

முற்றவத் தாலே பூசை முற்றிய பத்தர் மூவேழ்
சுற்றமுஞ் சுவர்க்க மெய்தத் தான்னுதற் கரிதே யாய
வற்புத னுலகந் தன்னைத் தாமடைந் திருப்ப ரன்பாற்
சொற்பணி செய்தார் தாமுந் துரிசறு நெறியி னாலே.

(இ - ள்.) முற்பிறப்பிற் செய்த புண்ணிய பலத்தினாலே விருப்பத்துடன் சிவபூசைசெய்த அன்பராயினார் தங்குலத்தினுள்ள மூவேழ் சுற்றமுந் தேவலோகத்திற் செல்லத் தாம் பிறராலணுகுதற் கரிய சிவலோகத்தைச் சேர்ந்திருப்பர். அதற்கன்பினாலே ஏவற் றொழில் செய்தோர்களும், பிறவித் துயர்தீர்க்கு நன்னெறியாகிய ஞானத்தொடுகூடிச் சிவலோகத்தை யடைவர்.

(வி - ரை.) அடைந்திருப்பரென்பது, இடைநிலைத் தீவகம். மூவேழ் சுற்றம் என்பது மாதுர் வர்க்கம்-௭, பிதுர் வர்க்கம்-௭, தன் வர்க்கம்-௭, ஆக ௨௧. (௪௨)

[அருச்சனைக்கு உபயோகமான தருக்கள் முதலியவும் அருச்சனையைத் தெரிசித்தோர் பெறும்பலனு முணர்த்துகின்றார்.]

அர்ச்சனைக் குபயோ கங்க ளாகிய தருக்க ளாதி
கற்புறு சிவலோ கத்தைக் கலப்பதே திண்ணங் கண்டோர்

ரற்புதன் பூசை தன்னை யருவினை யறுவ ரன்பாற்
றற்பரன் பூசை கண்டோர் சிவபுர மதனைச் சார்வார்.

(இ - ள்.) வெளி. (சங)

[மேலதனைக் கேட்டோர் விரும்பினோர் அடையும் பல
னுணர்த்துகின்றார்.]

கேட்டுளார் மகிழச் சொல்வார்
கிடைக்குமோ வெமக்கு மென்று
வேட்டுளா ருபகா ரங்கள்
விளைத்துளா ரிவரு மெய்ய
னாட்டுளார் பிறக்கி லிம்மண்
ணாயக ராவ ராகித்
தேட்டுளார் சிவதன் மங்கள்
வாதனை திகழ்த லாலே.

(இ - ள்.) சிவார்ச்சனையின் பெருமையைக் கேட்டுளோர், கேட்போருள்ள மகிழ அதனைச் சொல்வோர், நமக்கு மிப்படி சிவார்ச்சனை செய்யும் பேறு கிடைக்குமோவென்று விரும்பினோர், சிவ பூசைக்கு உபகரணங்கள் கொடுத்துள்ளோர், இவர்களெல்லாருஞ் சிவ லோகத்திற் றேன்றுமவர்களாம். அங்ஙனஞ் சிவலோகத்திலுள்ள போகங்களை யனுபவித்து மீண்டும் பூமியிலே தோற்றி இந்த உலக மெல்லாந் தானே யாளு நீதிவேந்தாய்த் தோன்றுவர். தோன்றியு முற்பிறப்பிற் கேட்டல் வேட்ட லுபசரித்தலாகிய நல்ல வாதனை விளங்குகையினாலே சிவதர்மங்களையே விருப்பத்துடன் றேடிச் செய்வார்கள்.

(வி - ரை.) 'இவரும்' என்னு மும்மை இறந்தது தழீஇயது. 'பிறக்கில்' என்றமையாற் சிவலோக போகத்தை விரும்பாமையாற் புசித்தவர்க ளாண்டிருந்து தானே பரிபக்குவராய்ப் பாகதி யடைவ ரென்பது விளக்கிநின்றது. (சச)

[இங்கிதையே பரமமான தர்மமென் றுணர்த்துகின்றார்.]

நிமக்கப ராத பேதஞ்
சதமுறச் சாதித் தார்க்கு
மிமைப்பொழு தெனினுந் துன்ப
மியற்றிடா வினிமை தன்னை
யமைத்துறு விதமி தென்றே
யறைந்திடு மதனை யாதி

சமைப்பதே தலைமை யான
தருமமென் றறிக தக்கார்.

(இ - ள்.) வேதாகம நூல்கள், தமக்கு யாதாமொருவர் வேறு வேறாக எண்ணிறந்த குற்றஞ் செய்யினு மவர்களுக் கொருகாற் கண்ணிமை கொட்டுமளவாயினுந் துக்கத்தைச் செய்யாம னன்மையே செய்யு மின்பத்தையே பொருளாகப்படுத்தி யிதுவாயிருக்கு மிதமாவதென்று சொல்லாநிற்கும். ஆகையினாலே யந்த நன்மையை முற்படச் செய்தலே மேலான அறமென்று தகுதியை யுடையோரறியக்கடவர்.

(வி - ரை.) அமைத்துச் சொல்லுமெனக் கூட்டுக. (௪௫)

[சிவதர்மத்தின் விசிட்ட முணர்த்துகின்றார்.]

செப்பிய வொப்பி லாத சிவதரு மங்க டம்மைத்
தப்பற நினைப்போம் யாமுஞ் சந்திக டோறும் யாரு
மிப்படி யெண்ணு வார்முன் னீட்டிய வினைக ளோட்டி
யொப்பிலா வுமையாள் பாகன் புரத்தினி துறைவ ரன்றே.

(இ - ள்.) அகத்தியனே! இங்ஙனங் கூறிய நிகரில்லாத சிவதர்மங்களை நாமும், காலை உச்சி மாலை என்னு முப்போதுந் தப்பாமனினைப்போம். எம்போ லிப்படி கருதுவார் யாவரு முற்சனனங்களிலார்ச்சித்த பாவங்களைப் போக்கி இணையிலாத வுமையை யொருபாகத்திலேயுடைய சிவனது உலகத்திற் போகங்களைப் புசித்திருப்பர்.

(வி - ரை.) 'யாமும்' என்னு மும்மை மற்றுள்ள தேவர்களிருடிகண் முதலாயினருமெனக் குறிக்கின்றது. (௪௬)

[வேதத்துள்ளு மிச்சிவ தர்மமே சிறப்பென் றுணர்த்துகின்றார்.]

ஒப்பிலி யனாதி முத்த னோதிய வேதத் துள்ளுஞ்
செப்பிய சிவதன் மங்கள் சிறந்தன தெரியவே தேறுந்
தப்பிலாப் பலத்தி னாலே தடவரை நிகர சான்றோர்
வைப்பென விவற்றைக் கொள்வர் மகற்பல வாஞ்சை யாலே.

(இ - ள்.) தனக்கு ஒப்பாரு மில்லானாய் அனாதியே நின்மலனாயிருக்கிற சிவனருளிச்செய்த வேதத்தினு மிச்சிவதர்மங்களே தலைமையையுடையனவா யதிருக்குமங்களா யிருப்பனவென்று தெளியப்படும்படி யதிருக்குமங்களா யிருப்பினுந் தப்பாமற் றோற்றுவிக்கும் பலத்தினாலே மகமேருவைப்போலப் பெருத்திருப்பன; ஆதலி னறிவுடையோர் மகத்தான பலங்களினுள்ள விருப்பத்தாலே யவையிற்

றைத்தரு மிந்தச் சிவதர்மங்களே யென்று அதனைச் சேமிக்கும் பொருள்போலக் கைக்கொள்வர்.

(வி - ரை.) மகற்பலம் - வடமொழிச் சிதைவு. (சஎ)

[“முடிந்தது முடித்தல்”என்னுந் தந்திரவுத்தியா லுணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

என்றுபர மானதரு மாதிக ளிசைத்தான்
குன்றுவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குண னினைந்தே.

(இ - ள்.) வேடர்மகளாகிய வள்ளிநாயகிக்குத் தண்ணளி செய்து மகிழுங் குமாரக்கடவுள் குணாதீதனான சிவனைத் தியானஞ் செய்து பஞ்சேந்திரியங்களையும் வென்று, கொடிய கர்மங்கள் கெடும் படித் தவத்தின்கணின்ற அகத்தியமாமுனி யறியும்வண்ணம் பரம மான சிவதர்மங்க ளிப்படியென்று அருளிச்செய்தான்.

(வி - ரை.) சூத்திரம்

“சருக்க முடிவினு மிலம்பக முடிவினும்
விருத்த நடையது வேறிசைப் பாவே.”

என்னும் இலக்கணத்தாற் சிவத்துதி யியமகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

ஆனிடை யைந்தினை யாடினனே!
அம்பர மன்றினு மாடினனே!
கானிடை வேடனு மானவனே!
காசியென் மாநக ரானவனே!
வானிடை முப்புர மாற்றினனே!
வார்சடை மேல்வரு மாற்றினனே!
யானென து மாசுமி லாதவனே!
யேனைய மாசுமி லாதவனே!.

(இ-ள்.) பசுவினிடத் துண்டாகிய பான்முதலிய கௌவியங்க ளைந்தினையு மாடாநின்றவனே! ஞானம்பரமென்னும் பொதுவி னடம் பண்ணினவனே! விசையன் தபோபலத்தை யளத்தல்பொருட் டுக் காட்டகத்து வேடவடிவு கொண்டவனே! காசியென்னும் பெரிய திருப்பதியையுடையவனே! பூமி, அந்தரிக்ஷம், ஆகாசமென்னு மூவி டத் துண்டாகிய முப்புரத்தை யெரித் தொழித்தவனே! நீண்ட

சடையின்மே லாயிரமுகத்தோடு வந்திழியுங் கங்கையாற்றினை யுடையானே! யானென்பதற்குக் காரணமான ஆணவ விருளில்லாத ஞானநித்தனே! மற்றமுள்ள மாயா கர்மங்களு மில்லாதவனே!. ()

இதுவுமது

அலைகட னஞ்ச மருந்தினனே!
ஆணவ நோய்க்கு மருந்தினனே!
தலைகல னாகத் தரித்தவனே!
சார்ந்தவர் பாசத் தரித்தவனே!
சிலைசிலை யாக்கிய தெள்ளியனே!
தீப்பரைக் காய்ந்துள தெள்ளியனே!
விலையிலி யானவெண் ணீற்றினனே!
விபரீத மற்றவெண் ணீற்றினனே!.

(இ - ள்.) தேவர்களாலே மந்தரகிரியை மத்தாக்கிக் கடையுமிடத்து அலைகின்ற சமுத்திரத்தி லெழுந்த விடத்தை யுண்டவனே! ஆணவ முதலிய பிணிக்கு மருந்தாயிருப்பவனே! அயன் சென்னியை யாபரணமாகப் பூண்டவனே! திருவடி நிழலைப் பலகாற் றினைத்தோருடைய பாசங்களை யறுத்தவனே! மகமேருவை வில்லாக்கின வலியையுடையோனே! தாரகன், தாருகாக்ஷன், வித்தியுன்மாலி என்னும் கொடியவரை யெரித்தவனே! விலையில்லாத தவள நிறத்தையுடைய திருநீற்றை யணிபவனே! ஐயந் திரிபில்லாத வேதாந்தத்து முடிவாயுள்ளவனே!.

(வி-ரை.) 'எண்' என்பது உரையென்னு மளவை என்க. ()

[குமரக்கடவுள் திருவாக்கின் பெருமை கூறுகின்றார்.]

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

மலத்தை வல்வினை தனைமண வலியை
வதைக்க வலலநன் மதியினை யுதவுந்
துலக்க வெண்பிறை யணிசடை முடியன்
றுணைப்ப தந்தொழு மடியவர் துணைவன்
மலைக்கு நன்மகண் மதிநுதல் கணவன்
மலர்ப்ப தம்பெறு முறவினு நிறுவு
மலக்க ணண்டர்க ளறவொரு கரமுன்
னமைத்த சண்முக னருளிய மொழியே.

(இ - ள்.) தேவர்க ளசுரர் செய்யும் வாதையா லடைந்த மனக் கலக்கந் தீரும்படி யவர்களெதிரே யொரு திருக்கை யமைத்தருளிய

சண்முகனென்னும் திருநாமத்தையுடையான் அருளிச்செய்த திருமொழி யான்மாக்களுக்குச் சகசமான ஆணவ மலத்தினையும், வலியினையுடைய கன்மத்தையும், மாயாகாரியமான மனமுதலிய அந்தக்காணங்களின் வல்லபத்தினையுங் கெடுக்கவல்ல நல்ல அறிவினைக் கொடுக்கும். அஃதன்றி விட்டு விளங்கும் வெள்ளிய விளம்பிறையினை யணியுஞ் சடாமகுடத்தை யுடையானுமாய்த் தனது சிபாதங்க ளிரண்டினையும் வணங்கும் அடியவர்களுக் குயிர்த்துணைவனுமாய்ப் பர்வதராச புத்திரியான பிறைபோலு நெற்றியையுடைய உமாதேவிக்கு நாயகனுமாயிருக்கும் சிவனது சிபாதமலர்களைப் பெறும் ஐக்கியத்தினு நிறுத்தும். (௩௪)

[அகத்தியனை வணங்கென்று மனத்தினுக் குணர்த்துகின்றார்.]

இதுவுமது

நினைத்த நன்பல மெளியதின் முடியு
நெருக்கி யண்டர்கள் முனிவர்கள் பணியத்
தனத்த னந்தன தனதன தனவென்
சதிக்கி சைந்திட நடமிடு சதுரன்
முனைத்தெ முந்தவர் புரமொரு நொடியின்
முருக்கி வென்றவ னருளிய மொழிக
ளனைத்தை யுந்தரு மருமுனி யனக
னகத்தி யன்றிரு வடிநினை மனமே.

(இ-ள்.) நெஞ்சமே! இந்தியங்களை முனியுமவனும் பாவமில்லாதவனுமாயிருக்கும் அகத்தியனது திருவடிகளை நினைக்கக்கடவை! நினைத்தா னீயெண்ணிய நல்ல காரியங்களெல்லா மெளிதாகவே முடியும். அஃதன்றித் தேவர்களு மிருடிகளு நெருங்கி நின்று வணங்கத் தனத்தனந் தனதன தனதனவென்னும் இராகதாளவொத்துக் கேற்ப ஆனந்த நிருத்தத்தைச் செய்பவனும் பகைத்தெழும் தீயோர் முப்புரங்களையு மொரு கணப்பொழுதின்கண் எரித்தழித்த வெற்றியை யுடையானுமாகிய சிவனருளிச்செய்த திவ்வியாகமங்க ளனைத்தையும் அறிவிக்கும்.

(வி - ரை.) முடியும், தரும் என்பன முற்றுவினைகள். (௩௫)

முதலாவது பரமதருமாதியியல்

முற்றிற்று.

இரண்டாவது

சிவஞான தானவியல்.

[மேல் இவ்வோத்து என்னபெயர்த்தோவெனின், நிறுத்தமுறை யானே சிவதரும முதலியவற்றை மேலை யோத்தினுட் கூறி, அச் சிவதருமத்தை உணர்த்துவிக்கும் சிவஞான தானுதியைக் கூறுகையானே சிவஞான தானுதி இய லென்னும் பெயர்த்து

* அச்சிவஞானம் பரஞானமெனவும், அபரஞான மெனவும் இருவிதமாம். இதனுள் பரஞானமாவது: சிவனோ டிரண்டற்று அபேதரூபமாயிருப்பது. அபரஞானமாவது: காமிக முதலிய திவ்வியாகமங்களென்றறிக. இத்தலைச் செய்யு ளென்னுதலிற்றோவெனின், ஈதலியற்கை கூறுவாமென் றாசிரியர் கருதியவா றுணர்த்துதனுதலிற்று.]

கலிவிருத்தம்

அரிய ஞானத்தை யையமு மையலும்
பிரிய வேரொளி யாகிய பெற்றியைப்
பருவ முற்றவர் பானுப தேசிக
னுருகி யோர வுரைப்பது மோதுவாம்.

(இ - ள்.) போதகாசாரியன் ஆன்மாக்களிடத்து வைத்த நேயத் தாற் றன்னுள்ள முருகி ஐயந் திரிபாகிய விருணீங்குதற் கழகிய தீப மாய் விளங்கு மியல்பினை யுடைத்தாய்ப் பிறருணர்தற் கரிதாயிருக் கும் ஞானசாத்திரத்தை யுணரும்படி பக்குவரான மாணாக்கரிடத் துபதேசிக்கு முறையுஞ் சொல்கின்றோம்.

(வி - ரை.) 'ஐயம்' என்பது ஒன்றோ விரண்டோ வெனக் கருதல். 'மையல்' அல்லது திரிபென்பது முன்னர் ஒன்றென்று

---

* ஞானம்: பரஞானம், அபரஞானமென் றிருவகை என்பதை, உமாபதி சிவாசாரியரும், "உயர்ஞான மிரண்டாமாறு மலமகல வக லாத மன்னுபோதத், திருவருளோன் றென்றதனைத் தெளிய வோதுஞ் சிவாகமமென் றலகறியச் செப்பு நூலே" எனச் சிவப் பிரகாசத்தும் அருளிச்செய்தலானுமறிக.

துணிந் திரண்டென்பதூம், இரண்டென்று துணிந் தொன்றென் பது மென்க. இவற்றை வடநூலார் சந்தேக விபரீத மென்ப. 'ஐயமு மையலும் பிரிய' என்பதனை ஏரொளிக் கடையாக்குக. 'உரைப்ப தும்' என்ற வும்மை கேட்கு முறையுங் கூறுவதும் விளக்கலி னெச்ச வும்மை என்க.

(க)

[பின்னையா ரகத்தியனை விளித்துச் சிவஞான விசிட்ட முரைத்த வதனை இரண்டு செய்யுளால் உணர்த்துகின்றார்.]

சிந்தை செய்க வகத்திய! தீவினைப்
பந்த மும்பசு பாசமு மாயையு
மந்த மாயையி னுக்கிய வாக்கையு
நைந்து போகநல் லார்க்கு நரர்க்கரோ.

(இ - ள்.) அகத்தியனே! பக்குவான்மாக்களுக்குச் சஞ்சித மாகாமியமான கன்மபேதமும், பசுத்துவமென்னும் பெயரினை யுடைய வாணவ பந்தமும், மாயா பந்தமும், அந்த மாயையினு லுண் டாகிய தேகாதி பந்தமுங் கெடும்படி நீ சிந்தைசெய்.

(வி - ரை.) அரோ-அசை.

(உ)

விதவெ னப்படுந் தாதுவின் வித்தையி
னுதைய முமுயிர் கட்குயி ராகிய
பதித னக்குரு வம்மது பக்குவர்
மதித னக்கு விளக்கென வாய்த்ததே.

(இ - ள்.) விதக் ஞானேயென்னும் வடமொழித் தாதுவிற் ரோற்றிய ஞானப்பிரகாசமும், அந்த ஞானந்தானே யான்மாக்களுக் குப் பிராணனுயிருக்குஞ் சிவனுக்குத் திருமேனியும், அந்த ஞானந் தானே பரிபாகத்தையுடைய ஆன்மாக்கள் புத்திக்குத் தீபம்போலப் பிரகாசிக்குந் தன்மையுடையது ஆதலின் நீ அதனை யறி.

(வி-ரை.) 'அது' வென்பதனை யீரிடத்துங் கூட்டுக. 'பதிதன க்கு உருவம்' என்பது பரஞானத்தை யுணர்த்திய தென்றறிக. ஏகா ரம்-ஈற்றசை.

(௩)

[ஆரியன் மாணக்கற்கு ஞானசாஸ்திரத்தை யுபதேசிக்கு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

பருவ முற்றிய பாவக மோர்ந்துபின்
னுருகி யோதுக வோதரு முண்மையை

மருவி வாய்வரு பாடையின் வல்லவர்க்
கரிய வாரியத் தானு மறைகவே.

(இ - ள்.) ஆசிரியன் நான்கு சாதியினு முள்ளோர்பாற் பருவ முதிர்ச்சியினாலே யுண்டாம் பத்தி சிரத்தை முதலியவற்றை யறிந்து பின்னர் தன்னுள்ளங் கசிந்து அபக்குவர்க்குச் சொல்லப்படாத ஞானசாஸ்திரத்தை உபதேசிக்க! அஃதெவ்வாற்றா னெனின், பதினெண் பூமியிலுள்ளாரும் பயின்று வசனிக்கும் பாஷா பேதங்களுள் யாதேனுமொரு பாஷை வல்லோர்க் கந்தந்தப் பாஷையினானும் வட மொழி வல்லோர்க்குப் பெறுதற்கரிய வடமொழியினானு முபதேசிக் கக்கடவன்.

(வி - ரை.) 'ஆரியத்தானும்' என்ற வும்மையாற் பிராகிருதம், சவுரசெனி, மாகதம், பைசாசம், சூளிகாபைசாசி, அவப்பிரங்கிசம் தேசி என்பனவமையும். (ச)

[இப்படி உபதேசஞ்செய்யு மாசிரியனை மாணக்கன் சிவனெனச் சிந்திக்கு முறைமையை உணர்த்துகின்றார்.]

ஒப்பி லாவொரு வன்சிவ னேதிய
வொப்பி லாவுரை தன்னை யுரைத்தகத்
தொப்பி லாவுணர் வாக்கிடு முத்தம
னொப்பி லாவர னேயென வோர்கவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) இதனுள் 'ஒப்பி லாவுணர் வாக்கிடு முத்தமன்' என்றார், இணையில்லாத ஞானத்தை யுண்டாக்கிய வாசிரியன் என்பது கருதி. (ரு)

[பக்குவனுக்கும் அபக்குவனுக்கும் ஞானநூ லுணர்த்திய வாசிரியரடையும் பலமுணர்த்துகின்றார்.]

பருவ முற்றவர் பானுப தேசிகன்
பரம னுக்குள வெண்குணம் பற்றுவன்
பருவ மற்றவர் பானுப தேசிகன்
நரகி டைப்படி வானெடு நாளரோ.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) எண்குணமாவன: சருவக்கியனாதல், நிறைந் திருத்தல், ஆனந்தாகிருதி, சுதந்திரதை, எப்போது மிளையாத சத்தி,

அளவில்லாத சத்தி, நிராமயமாயிருக்கை, எப்போதுஞ் சுத்தனா யிருக்கை என்றறிக.

ஆளுடைய அரசும்:

மாறுமாற்றத் திருத்தாண்டகம்

"நாவார நம்பனையே பாடப் பெற்றோ
 நாணற்றார் நள்ளாமே விள்ளப் பெற்றோ
மாவாவென் றெமையாள்வா னமரர் நாத
 னயனொடுமாற் கறிவரிய வனலாய் நீண்ட
தேவாதி தேவன் சிவனென் சிந்தை
 சேர்ந்திருந்தான் றென்றிசைக்கோன் றானே வந்து
கோவாடிக் குற்றேவல் செய்கென் றாலுங்
 குணமாகக் கொள்ளோமெண் குணத்து ளோமே."

என்றும்,

தனித்திருக்குறுந்தொகை

"எட்டு மூர்த்தியாய் நின்றிய லுந்தொழி
 லெட்டு வான்குணத் தீசனெம் மான்றனை
 யெட்டு மூர்த்தியு மெம்மிறை யெம்முளே
 யெட்டு மூர்த்தியு மெம்மு ளொடுங்குமே."

என்றும்,

ஆளுடைய நம்பிகளும்:

திருக்கானாட்டுமுள்ளூர் (பண்கொல்லிக்கௌவாணம்)

"இரும்புயர்ந்த மூவிலைய சூலத்தி னானை
 யிறையவனை மறையவனை யெண்குணத்தி னானைச்
சுரும்புயர்ந்த கொன்றையொடு தூமதியஞ் சூடுஞ்
 சடையானை விடையானைச் சோதியெனுஞ் சுடரை
யரும்புயர்ந்த வரவிந்தத் தணிமலர்க ளேறி
 யன்னங்கள் விளையாடு மகன்றுறையி னருகே
கரும்புயர்ந்து பெருஞ்செந்நெ னெருக்கிவிளை கழனிக்
 கானாட்டு முள்ளூரிற் கண்டுதொழு தேனே."

என்றும்,

"முடிவி லாற்றலை தன்வ யத்தனை
 முற்று ணர்ச்சியை போருண்
மடிவி லாட்சியை தூய மேனியை
 மற்றி யற்கை யுணர்ச்சியைப்

படிவி லாவியல் பாக நீங்கிய
பாச நோயை வரம்பிலின்
புடையை யுன்னடி யேங்க ளென்றுமு
னக்க டைக்கல மையனே."

என்றுங் காஞ்சிப்புராணத்துங் கூறியவாற்றானு முணர்க. (௬)

[அபக்குவ ரிலக்கணத்தை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

ஓது வார்க்கிடை யூறுரைப் பாரவர்
வாத பாடணர் வாக்கை மறப்பவர்
வேத மாதிய வோதி விடுப்பவர்
சாதி யாற்றணி யாரெனச் சாற்றுவார்.

(இ-ள்.) ஆசிரியனிடத்தே யாகமமாதிகளை யோது மாணுக்கர்க் கோதுவியாமல் விக்கினஞ் சொல்லுமவரும், ஒருவன் சொல்லாத வார்த்தையைச் சொன்னானென் றவருடன் சொல்லுமவரும், அவர் சொன்ன பொருளைத் தரியாம லுடனே மறக்குமவரும், வேதமுத லியவைகளை யோதியவற்றைப் பலகாலும் பயிற்றாதுவிட்டவர்க ளும், அந்தணர்முதலிய நாற்குலத்தோரன்றி யிழிகுலத்தோரென்று சொல்லப்படுமவரும், (௭)

தன்னின் மிக்கநற் சாதியிற் றோன்றினர்
இன்ன தன்மைய ரென்றறி யப்படார்
பன்னு நூலின் பயன்முறை பற்றிலார்
சொன்ன சொற்பினுஞ் சோர்வுறச் சொல்லுவார்.

(இ-ள்.) தத்தம் வருணத்துக் குயர்ந்த சாதியிற் பிறந்தவர்க ளும், இன்னசாதியென் றறியப்படாதாரும், ஆசிரியரிடத்திற்கேட்ட நூலின் பயனைத் தரிக்கமாட்டாதாரும், அவரிடத்திற் கேட்ட பொருளை யதன்வழி சொல்லாமற் றவறச் சொல்லுமவரும்,

சந்த பேதமுந் தானறி யாரென
விந்த வாறிசைத் தாரெழு வாயினர்
நிந்தை செய்துட னீக்கப் படுமவர்
மந்த ராமவர் தம்மை மதித்துமே.

(இ-ள்.) வடமொழி தமிழ்மொழியாகிய இருவகைச் சந்த பேதங்களை யறியாதாரும், அகங்காரத்தாலே தம்மைப் பெருமையாக வெண்ணுபவரும், மந்த புத்தியா யுள்ளாருமென இந்தமுறையிற் சொல்லப்படுமவர் முதலாயின ரெல்லாரும், அபக்குவரான நிந்தித் தக்கணமே தள்ளப்படுபவர்.

(வி - ரை.) 'ஏழுவாயினர்' என்பதனால், ஆசிரியர் சொன்ன அருந்தமிழுக்கத் தானொன்றைக் கற்பித்துக்கொண்டு சொல்லு மவன், எட்டி லிருந்தவாறு சொல்லாமல் வேறொன்றாகச் சொல்லு மவன், தன்னுடைய சித்தாந்தத்துக்கு விரோதமாகச் சொல்லு மவன், இவர்கண் முதலாயினரென் றறிக. சந்தபேதமாவன - பஃ றொடை வெண்பா.

* "ஒத்தமைந்த சந்தப் பொதுப்பெயராய்த் துரைப்பி, னுத்த மதியுத்தமத்திம, மொத்தநிலை, நன்னிலைகாயத் திரியுடனுண்டி, யனுட்டுப்பொடுபகுதிபந்தி-வனுப்புச்-சயதி யதிசயதி- சக்குவரி மற் றையதி-சக்குவரியாடி யதியாடி-திருதி-யதி திருதியோடு கிருதி பிரகிருதி-யாகிருதி விக்கிருதி சங்கிருதி-மேலும்-அபிகிருதி யுற்கிரு தியா மெழுத்தாலென்று-ரிருபதின்மேலாறு மிவை" என்றார் வீர சோழியமுடையார். இவ் வடமொழிச் சந்தம் வன்ன விருத்த மெனவு மாத்திராவிருத்தமெனவு மிருவகை. (க)

[அபக்குவர்க்குப் பொருண்முதலிய ஆசையினான்
ஞானநூல் கூறிற் குற்றமென்
றுணர்த்துகிறார்.]

ஓது விப்பவ னுப்பிலி கற்புரை
பூத லப்பொரு ளைப்பொரு ளென்றெணி
யாத னைப்படு வன்னர கத்திழிந்
தாத னுக்கவண் மிக்குற வாரன்றே.

---

* வீரசோழியம் யாப்பதிகாரம் ௩௩-ம் கவி.

கலித்துறை

"இருவிதஞ் சந்த மிவற்றொன் றெழுத்தா லிலங்குமற்றை
யொருவித மாத்திரை யாலே யொளிரு மொளிருமிது
பொருவரி தாகிய வாரியத் துண்டு பொதியமென்னும்
அருவரை மாதவன் கூறுந் தமிழுக் கருகமன்றே."

என்றும்,

"அருக மருந்தமிழ்க் காரியத் தும்மெழுத் தானுதித்து
வருகின்ற சந்த விதமென் றுளத்தின் மதித்திடுக
வொருவனை யெல்லா வுயிர்க்கு முயிரா யொருவலில்லா
நிருமலன் றன்னைப் பதம்பணிந் தேத்திடு நேயர்களே."

என்றும்,

ஆன்றோர் கூறலானு மறிக.

(இ - ள்.) தனக்கொப் பொருவரு மில்லாதான் திவ்யாகம முத லியவற்றைப் பூமியிலுள்ள தனதானியந் துகின் முதலிய பொருள் களைப் பொருளாகக் கருதி யப் பொருளாசையா லோதுவிக்கு மாசி ரிய னரகத்தின்கண் விழுந்து மிக்க வேதனை யுறுவான். அப்படிப் பட்ட அறிவில்லாதவனுக் கவ்விடத்தி லுதவுவாரார்? ஐயோ. (கo)

[பக்குவர்க்கு அதனைப் போதித்த போதகன் பெருமையை யுணர்த்துகின்றார்.]

ஆக்கை நோயென வஞ்சினர்க் கற்புதன்
வாக்கை யோது மதிதிகழ் மாதவ
னோக்க மூன்றுடை நோன்மையன் வான்பிணி
போக்கு வாரவ னன்றிப் புவியுளார்.

(இ - ள்.) சரீரத்தை வெறுப்பினாற் பிணியென் றஞ்சிய மாணாக்கர்க் கதிசயனான சிவனது வாக்கியத்தை யுபதேசிக்கின்ற அறிவினால் விளங்கும் பெரிய தவத்தினையுடைய போதகாசிரியன் மூன்று கண்களையும் ஞானவலியினையு முடைய தக்ஷிணாமூர்த்தி யவனே யன்றிப் பூமியின்கட் பிறவிப் பெரும்பிணியைப் போக்கு மவர் யாவர்?

(வி - ரை.) யார்-ஆர் என மரீஇயது. (கக)

இதுவுமது

ஈசன் றானு மிவனிடத் தேய்ந்துயிர்ப்
பாசந் தன்னைப் பறிப்பன் பழுதகல்
வாச கஞ்சொல்வன் மற்றிவன் றன்புகழ்
பேசு வாரெவர் பேசரும் பெற்றியால்.

(இ - ள்.) பரமசிவனு மிந்த ஞானசாரியனை யதிட்டித்துக் கொண்டு ஆன்மாக்களுடைய பாசங்களைத் தீக்கையினாலே சேதித் துப் பின்பு குற்றமில்லாத ஞானத்தை யுபதேசிப்பான். இந்த ஞான சாரியன் புகழானது யாவராலு மளவிட் டுரைத்தற்கரிய முறை மையை யுடைத்தாகையா லெவர்தா னதனைச் சொல்ல வல்லவர்?

(வி - ரை.) 'பறிப்பன்' என்பது முற்றெச்சம். மற்று-உரை யசை. (கஉ)

[மேலெய்தியது விலக்கிக் கொடுப்போன் முறையுங் கொள்வோன் முறையுங் கூறுகின்றார்.]

தடுத்த தண்ணியன் பாற்கொள்க சாத்திரங்
கொடுக்குந் தேசிகன் றங்குலத் தில்லையே

லடுத்த வன்னிய னேயரு கன்றுெழிற்
கொடுக்கொ ளுபர மார்த்தங் கொடுப்பதே.

(இ - ள்.) அந்தணராஞேர் ஞானகாண்டத்தை யருளிச் செய்யு மாசிரியன் தன் சாதியின்க ணில்லாவிடத்திற் றம்மிற் கீழாக நீக்கிய வரையரிடத்திற் கேட்கப்பெறும். அவனுந் தன் சாதியின்க ணில்லாவிடத்து வசியனிடத்திற் கேட்கப்பெறும். சூத்திரன் தன் சாதியினுந் தனக்குயர்ந்த சாதியினுங் கேட்கலாம். அரையன் முதன் மூவரு மவரவர்க்கடுத்த மேற்குலத்தோர்க்குக் கருமோபதேசஞ் கொடுக்கப் பெறு. ஞானேபதேசங் கொடுத்தலே யுரித்தாம்.

(வி - ரை.) 'தங்குலத்தில்லையேல்' என்பதனுற் றத்தங் குலத்திற் பெறுதலே சிறப்புடைத்து என்றதென்க.

ஏகாரம் - தேற்றம். சனகன் அரையனு யிருக்கவும், சுகர்முதலிய பிரமரிஷிகளுக்கு ஞானத்தைப் போதிக்கையாலும், விதுரர் நாலாம் வருணமாயிருக்க ஞானத்தைத் தருவாசருக்குப் போதிக்கையாலுங் கூறியதென்றறிக. (கஅ)

["உரைத்தாமென்றல்" என்னுந் தந்திர வுத்தியாற் சிவஞானத்தை யுபதேசிக்கு முறைமை யுணர்த்தி மேலதனை யெழுதிய புத்தகத்தைத் தானஞ்செய்யு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

ஒப்பரிய வரனமல னுரைத்தவுரை யுதவுமுறை
செப்பினமெய்த் தவசிறந்த சிவஞான கோசத்தை
யப்பரிசே யருந்தவர்க்கு மடைவிக்கு மடைவினையுஞ்
செப்புவங்கே ளீந்தார்க்கு மிரந்தார்க்குஞ் சிறப்புறவே.

(இ - ள்.) சத்தியமான தவமுடையவனே! தனக்கொப்பொருவரு மில்லாத சிவனருளிச்செய்த திவ்யாகமத்தை யாசிரியன் மாணுக்கர்க் குபதேசிக்கு முறையைச் சொன்னேம்; மேற் சிறப்பினையுடைய சிவாகமங்களை வரைந்த திருமுறையைப் பக்குவராயுள்ள அரிய தவத்தினை யுடையார்க்கு முதவு முறைமையினையும், ஈவோர்க்கு மிரப்போர்க்கு மித்தானமே சிறப்புடைத் தென்னும் வண்ணஞ் சொல்கின்றேங் கேள்!

(வி - ரை.) 'அருந்தவர்க்கும்' என்ற வும்மை ஆசிரியர்க்குமென, எச்சவும்மையாயிற்று. (கசு)

[சிவஞானகோசதானஞ் செய்வோர் சிவன் முதலாயினரை யருச்சிக்கு முறை யுணர்த்துகின்றார்.]

பராபரனை முதற்பூசை பண்ணிடுக வதன்பின்பு
பராபரனுக் கொத்தபர ஞானத்தைப் பரிவுறவே
பராபரனைப் போதிக்கும் பரஞானம் பாலிக்கும்
பராபரனைத் தேசிகனை யதன்பின்பு பகர்விதியால்.

(இ - ள்.) சிவஞான கோசத்தைத் தானஞ்செய்வோன் முத கட் பராசத்திக்கு மேலான சிவனை யருச்சனை செய்யக்கடவன் அதற்குப் பின்பந்தச் சிவனுக்கு நிகரான பரகதி ஞானமான தி முறையை யன்பினோடே யருச்சனை செய்யக்கடவன்! அதன பின்பு சிவனை யறிவிக்கு மேலான சிவஞானத்தை யுபதேசிக்கு பராபரனு யிருந்துள்ள ஆசிரியனை யாகமத்திற் சொல்லிய கு பூசாப் பிரகாரத்திலே பூசிக்கக்கடவன்!

(வி - ரை.) பூசை பண்ணிடுக வென்பதனையும் விதியால் என் பதனையும் யாண்டும் வருவிக்க. (கஓ

[வித்யாதானஞ் செய்தற்கு மண்டபவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

பூதலத்து ளவலங்கள் பொருந்தாது குணம்பொருந்து
மாதலத்து ளெண்முழத்தால் வகுக்கமுறை மண்டபத்தை
யீதியற்ற வரிதெனினுன் முழத்தானு மியற்றிடுக
கோதொழிந்த நாற்கோணம் வட்டமுமாங் கூறியதே.

(இ - ள்.) பூமியின்கண் அவலமெனக் கூறிய அதம பூமியைப் பொருந்தாமல் அந்தணர் முதலிய நான்கு வருணத்தார்க் கேற்ற வன்ன கந்த ரசங்களைத் தனித்தனியே யறிந் தந்தந்தப் பூமியின்கண் வித்யா மண்டபத்தை யெட்டு முழத்தினாலே விதிவழி செய்க! இங் கனஞ் செய்யக்கூடாதவிடத்து நான்கு முழத்தினேனும் செய்யக் கடவன்! இந்த மண்டபஞ் செய்யுமிடத்துக் குற்றமற்ற சதுரசிரமாக வும், வட்டமாகவும் செய்யலாம்.

(வி - ரை.) சதுரசிரம் பிறப்பிக்குமிடத்து நான்கு திக்கினு மற்சியமாகக் கவராயங்கொண்டு பிறப்பித்து அதிற் சதுரசிரம் பிறப் பியாவிடத்து வாய்க்கப்பெறு தாதலாற் கோதொழித்த தென்ற தென்க. (சக)

இதுவுமது

அதனடுவே யம்புயத்தை வண்சுதையா லமைத்திடுக
விதனயலே யற்றமுள வலங்கார மியற்றிடுக

விதமுறவே யிதன்மீது விரித்திடுக விரைமலருஞ்
சிதசிறந்த நவவுருவை யதன்மீது சேர்த்துகவே.

(இ - ள்.) அந்த மண்டபத்தி னடுவே யழகிய மாப்பொடி முதலிய வெள்ளையினாலே யெட்டிதழ்த் தாமரையை யிடுக! இந்தப் பதுமத்தின் பக்கங்களிலே மற்றுள்ள வல்லிமுதலிய அலங்காரங்களைச் செய்க! இப்படி யலங்கரித்த பதுமத்தின்மேல் பலவகையான மணமுள்ள பூக்களையும் பரப்பி யதன்மேல் வெண்ணிறத்தையுடைய கோடிப்பரிவட்டம் விரிக்கக்கடவன்! (கஎ)

இதுவுமது

தண்டரள நிரைவிரவு தம்பங்க ளொருநான்கு
கொண்டதனு ணாற்றிசையுங் குறிபெறவே நிறுவிடுக
வெண்டரள விதானத்தை விரித்திடுக மீதுறவே
யொண்டரள மாலைகளுங் கந்துகமு மொழுக்குகவே.

(இ - ள்.) முத்துக்களை யொழுங்குபெற வழுத்திச்செய்த தூண்களுநான்கினையும், மண்டபத்துக் கேற்பக்கொண்டு அந்த மண்டபத்தின் நாற்றிசையும் அழகுபெற நாட்டுக! அதன்மேற் பொருந்தும்படி முத்துமேற் கட்டியையுங் கட்டி யொள்ளிய முத்துமாலைகளையும், முத்துப் பந்தினையும், கொடுங்கையிற் கட்டித் தூக்குக! (கஅ)

இதுவுமது

கண்டையுடன் சாமரையுங் கட்டிடுக பட்டினையுந்
துண்டமதி புற்புதம்போற் றர்ப்பணங்க டூக்கிடுக
திண்டிகழ்கும் போதகத்தைத் திசைநான்குஞ் செறித்திடுக
புண்டரிக வலரதன்வாய்ப் பொருத்துகவங் குரம்புரிந்தே.

(இ - ள்.) கண்டையாகிய மணியையும், சாமரையையும், பலவகையான பட்டுப் புடைவையையும், கொய்சுகட்டுக! அர்த்த சந்திரனைப்போன்ற பிறையையும், நீர்க்குமிழிபோன்ற தட்டையையும், பொலிவினையுடைய கண்ணாடிகளையும், விளங்கும்படி கட்டுக. திண்மை விளங்கிய சலம் பூரித்த சாந்தி கும்பங்களை நாலுதிசையிலுந் தாபிக்க! முதற்கண் அங்குரார்ப்பணஞ் செய்து பின்பு அந்தச் சாந்தி கும்பங்கண்மேற் றாமரைப் பூக்களைச் சாத்தக்கடவன்.

(வி-ரை.) 'மதி, புற்புதம்' என்பன வுவமவாகுபெயர். (கக)

[சிவஞான கோசத்துக்குச் சிங்காதனமு மியந்திரபீடமும் இயற்றுமுறைமை உணர்த்துகின்றார்.]

அணியுறவே யரிபரிக்கு மாதனத்தை யாக்கிடுக
மணியுறவே மதகரியின் கோட்டாலு மற்றிதுதான்
பணவரிதேற் சந்தனத்தும் பண்ணிடுக வியந்திரத்தைத்
திணமருவு மதகரியின் கோட்டாலுஞ் சிறப்புறவே.

(இ - ள்.) விசுவகன்மிய முதலியவற்றிற் கூறிய பதும முதலிய வாதனபேதத்திற் சிங்கங்க ளழகுபெறத் தாங்கு மாதனமாகிய சிங்காதனத்தை நவரத்தினங்களு மிட்டழுத்தி மதம்பொருந்திய யானைக்கொம்பினாலே செய்க! இந்தச் சிங்காதனம் பண்ணக்கூடாதாயிற் சந்தனமரத்தினாலும் திண்ணிய யானைக்கோட்டினாலு மியந்திர பீடத்தைச் செய்க!

(வி - ரை.) விசுவகன்மியம்-சிற்பநூல். மற்று-வினைமாற்றின் கண்ணது. திணம்-திண்மை. 'கோட்டாலும்' என்ற வும்மையா லாதனங்க ளிரண்டும் பொன், வெள்ளி, செம்பு, பித்தளைகளினாலும், சந்தன முதலிய மரங்களினாலும் செய்தலுமா மென்க. எந்திர பீடஞ் செய்யுமிடத்து முற்கூறியவற்றுள் இயன்ற தொன்றைப் பதினெட்டங்குல நீளமும், இரண்டங்குலச் சுற்றுப்பருமையு முருண்டதாதல், சதுரசிரமாயாதல் நாலுதண்டத்தை யுண்டாக்கி அதனுனிகளிற் றாமரை முகிழாகப் பண்ணி யதனடுவே துவாரமிட் டதனடுவிற் கயிறுகோத்து எந்திரபீடஞ் செய்க! அல்ல திருபத்துநா லங்குல நீளத் தண்டத்தி னுயரமு மதிற் பாதி விசால தண்டங்களுங் கொண்டு செய்க! (உ0)

[இங்ஙனங் கூறிய ஆதனமுந் திருமுறையு மண்டபத்தில் வைக்கு முறை யுணர்த்துகின்றார்.]

இத்தகைய வாதனத்தை யிலங்குமணிப் பந்தரிடை
வைத்தருவை கந்தமல ரதன்மீதே மலிவிக்க
வித்தகன்வே தகனுதி விளம்பியவாய் மொழியெழுதும்
புத்தகமு மதன்மீது வைத்திடுக புணர்வுறவே.

(இ - ள்.) இத் தகைமையோடு கூடிய சிங்காதன பீடமாதல் எந்திர பீடமாதல் விளங்கும் அழகிய பந்தலினடுவே வைத்து அதின் மேலே பரிவட்டமும் விரித்து மணமுள்ள பூக்களு நிறைக்க! அதன் மேலே சுத்தனுமா யான்மாக்களுக் கறிவிப்பானுமா யிருக்கின்ற சிவனருளிச்செய்த சிவாகமத்தை எழுதும் வெள்ளேட்டுத் திருமுறையைப் பொருந்தும்படி வைக்க!

(வி - ரை.) 'எழுதும் புத்தகமும்' என்ற உம்மையா னெழு தின புத்தகமு மென்பதூஉமாம். (உக)

[மேலதனைப் பூசை செய்யுமுறை யுணர்த்துகின்றார்.]

எழுதாத புத்தகத்தி னிருத்தியசொற் புத்தகத்தைப்
பழுதாகா ரோசனையைக் குங்குமத்தைப் பானிதத்தை
யழகாகப் பூசிடுக வலர்மாலை தனையணிக
வழுவாத மகிழ்வுறவே சாத்திடுக வத்திரமும்.

(இ - ள்.) அலேகத்தின் மேலே வைத்திருக்கிற சிவாகமங்க ளெழுதிய திருமுறையிலே குற்றமற்ற கோரோசனையையும் குங்கு மத்தையும் கற்பூரத்தையும் அழகுபெறப் பூசிப் பூமாலை யணிந்து தவ றற்ற அன்பினூற் பரிவட்டமுஞ் சாத்துக!

(வி - ரை.) அலேகம்-வெள்ளேடு. (உஉ)

இதுவுமது

எத்தொகைய கறியமிர்தின் விதமுளநல் லினிமையுற
வத்தொகைய விதத்துடனே நிவேதிக்க வமிர்தினையும்
பத்திபெறு தீபமுடன் பஞ்சவித தூபத்தை
யுய்த்திடுக மற்றுமுள வுபசார முறையுறவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) நாழியரிசிக்கு ஒருபலங் கறி. (உங)

[மேல் நிறுத்த முறையானே ஐவகைத் தூபமும் வகுத் துணர்த்துகின்றார்.]

ஐவகைய தூபங்க ளாவனதாங் குந்துருக்கந்
துய்யபசுங் கற்பூரந் துன்னியகா ரகில்வெண்மை
யெய்தியசந் தனமினிய குற்குலுவு மெனவறிக
செய்யதனூற் றிருவிளக்கைக் காபிலத்தா னிகழ்த்துகவே.

(இ - ள்.) ஐவகைத் தூபங்களாவன: குந்துருக்கமும், குடன் கற்பூரமும், வயிரம்பெற்ற அகிலும், வெண்மையான சந்தனமும், இனிமை செய்யுங் குருஞ்சீதாரியும் என்றறிக. சந்நிதியிலிடுந் திரு விளக்கைக் கபிலைப் பசுவினெய்யினாலே யிடுக!

(வி - ரை.) கபிலையைக் 'காபிலம்' என்றார். (உச)

[அதனை வலம்வந்து வணக்கஞ் செய்யுமுறை உணர்த்துகின்றார்.]

வலஞ்செய்து தண்டதனை மானவிதி வழிதழுவத்
தலந்தன்னிற் பணிந்தெழுக தலைகரமற் றிருகன்னந்
துலங்குமுகம் வாய்புயங்க ளனுமெட்டுந் தோயமயி
ரிலங்குசிரங் கரமுழந்தா ளனுமைந்து மிசைந்திடவே.

(இ - ள்.) வெளி. (உரு)

[குருபூசை யுணர்த்துகின்றார்.]

இந்தவகை சிவஞான பூசையினை யியற்றியுடன்
கந்தமலர்ப் பூங்கோயி லதற்கயலே கடிதமைக்க
வந்தமலர்ப் பந்தரிடைத் தேசிகனைப் யருச்சிக்க
பந்தமறுத் தருள்வானைப் பரமனெனப் பாவித்தே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) சிவனுஞ் சிவஞானமுங் குருவுந் தம்மிலொக்கு மோ வென்னிற் சிவனுக்கு யாதொரு மகிமையுண்டு அஃதச் சிவனிடத்திற் றோன்றிய சிவஞானத்துக்கு மப்படியே. அந்தச் சிவஞானத்துக்கு யாதொரு மகிமையுண்டு அதனை அங்ஙனம் அறிவிக்கு மாசிரியர்க்கும் அப்படியே. அஃதெக்காரணத்தா லெனிற் சிவ ஞசாரிய மூர்த்தமாயிருந்து ஆன்மாக்கள் பாசத்தைத் தகித்துச் சிவஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கையாற் சிவன் முதலிய மூவருக்கும் பூசை செய்த பலமொக்குமென் றறிக. (உசு)

[ஆசிரியனிடத் தனுமதம் பெறுமுறையும் மேற்செய்யுங் கருமமு மூன்று செய்யுளாற் குளகமாக உணர்த்துகின்றார்.]

பூசித்துப் பரமசிவன் பூசனையைப் போதுளத்து
ளேசற்று வலஞ்செய்து பணிந்துகுவித் திருகரமுந்
தேசற்ற தேசிகனே சிவஞான தானவினை
யாசற்று நிறைவேற வனுமதஞ்செய் கெனவுறைந்தே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) ஏசறவு-மனமுதலிய விகாரங்களை யகற்றுதல்; ஆசு-குற்றம். (உஎ)

அற்புதனு மாரியன்ற னனுமதிபெற் றறன்மூழ்கிப்
பொற்புடைய வெண்கலிங்கம் புனைந்தணிந்து வெண்ணீறுங்

தற்பரனை யுண்ணினைந்து தரணிமிசைப் பணிந்தெழுந்து
சொற்பதவா சகமுறையைத் துயக்கறவே விரித்திடவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) அற்புதன்-அதிசயன். விரித்தல்-சேமஞ்செய்தல். ()

மற்றைமுறை யதுதன்னில் வரைகவி யொருநான்கெனு
முற்றமுறை தனையொடுக்க வுவகையுற வொருமையுட
னற்புதனைத் தேசிகனை யருத்திடுக வன்றுநீ
கற்புடைய விரதியர்க்கும் வேதியர்க்குங் களிப்புறவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) விரதியர்-பிரமசாரி; உம்மையாற் சந்நியாசிகளையுந் தழீஇயினார். (௧௯)

[* பூரி போசன முணர்த்துகின்றார்.]

விருத்தர்சிறு பணர்பாலர் மிடியரடு பிணியாள
ரொருத்தரையு மற்றார்க ளுனத்தா ரெனுமிவர்க்கு
மருத்திடுக வுறவினுட னதன்பின்று னருந்திடுக
பிருத்தியரை யதன் பின்பு பேணிடுக பிறரையுமே.

(இ - ள்.) கிழவர், பேராசையுடையவர், சிறுபிள்ளைகள், தரித்திரர், நோயினால் வாதைப்படுபவர், அனாதர், குருடர் என்றிங்ஙனங் கூறப்பட்ட வெல்லோர்க்கும் அன்னாதிகளைப் புசிப்பிக்க! அதன் பின்பு தாய் தந்தை சுற்றத்தோடு தானும் புசிக்க! அதன் பின்பு தன்னடிமையையும் அக்காலத்திலே வந்த அதிதியரையும் இன்னாரென்று வரையாமற் புசிப்பிக்க!

(வி - ரை.) பிருத்தியர்-அடிமைகள். (௨௦)

[பலியிடு முறையு மதிவாதனமு முணர்த்துகின்றார்.]

அற்றைநிசிக் கணபலியை யமைத்திடுக் துயிலினையும்
பற்றிடுக பிரமசரி யல்லாதார் பற்றொழிக
மற்றையநாண் முதல்யாம மண்டபத்தை யிருமுழத்திற்
கற்புறவே யமைத்திடுக காண்பார்கள் களித்திடவே.

(இ - ள்.) அற்றையிரவு உருத்திரகணமுதற் க்ஷேத்திரபாலரீறாயுள்ள கணங்கட்குப் பலியிட்டுப் பின்பு பிரமசாரியாயி னுறக்கஞ் செய்க! இல்வாழ்வானாயி னுறங்கா தொழிக! மற்றைநாண்

பூரி - ஈண்டு மிகுதிப்பொருட்டு.

முதற் சாமத்தி லிரண்டுமுழ நீளத்திலு மவ்வள வகலத்திலு மொரு மண்டபத்தை விதிப்படி காணுமவர்கண் மகிழ்ச்சி யெய்தச் செய்க.

[பின்புமோர் விதியாற் சரசுவதி பீடவிதியையுஞ் சிவஞானத்தைப் பூசைசெய்யும் விதியையு முணர்த்துகின்றார்.]

அழகுறவே சரத்தானு மமைத்தவியந் திரபீடத்
தெழிலுடைய புத்தகத்தை யிருத்தியருச் சனையியற்றிப்
பழுதறுநா கரநந்தி முதலிபியைப் பயின்றவலா
னெழுதிடுக படித்திடினு மருச்சனைதா னித்தகைத்தே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய மண்டபத்தின்கண் நாணற்கழி முதலிய வற்றா னழகுபொருந்த விதிப்படி செய்த சரசுவதி பீடத்திலுறுப் பழகினையுடைய மாதிருகையாகிய திருமுறையை யெழுந்தருளப் பண்ணிப் பூசைசெய்து குற்றமற்ற நந்திநாகரந் தேவநாகர முதலாய வெழுத்துக்களை யெழுதித் தீர்ந்தவனே யெழுதக்கடவன்! அதனை நாடோறும் படிக்கும்போது மிந்த முறைமையிற் பூசைசெய்து படிக்க!

(வி-ரை.) 'முதலிபி' என்றதனால் வடமொழி தெலுங்கு முதலாயின படித்திடினு மெனப் போதரலால் உம்மை இறந்ததுதழீஇய வெச்ச வும்மை என்க. மாதிருகை-மாதா. (கஉ)

[மேற்செய்யுங் கன்ம முணர்த்துகின்றார்.]

அந்தமுறி னுபவசியா யமலனடி யருச்சிக்க
செந்தழலை யோம்பிடுக திருமுறையை யருச்சிக்க
பந்தனையை யறுத்தருளைப் பாலிக்குங் குருபரனைச்
சிந்தைமகிழ்ந் தருச்சனையைச் செய்திடுக சிறப்புறவே.

(இ - ள்.) எழுதிமுடிந்த வளவின் வித்யாதானஞ் செய்பவன் நிராகாரியாயிருந்து சிவபூசையு மக்கினி காரியமுஞ் செய்து அங்ஙன மெழுதிய திருமுறையைச் சாந்தி கும்பந் தாபித்திருக்கு மண்டபத் திற் பூங்கோயிலின்கண் வைத்துப் பூசைசெய்து ஆணவமுதலிய பாசபந்தத்தை வேரறுத்துத் திருவருளைக் கொடுக்கும் ஞானசாரி யனை யுள்ள மகிழ்ச்சியினாலே விசேட பூசை செய்க! (கங)

இதுவுமது

அற்றைநிசி யவ்விடத்து வேதாதி யரவத்தான்
மற்றுமுள பாடலினா னாடகத்தின் வசியானுஞ்

செற்றிடுக துயிலதனைத் தினகரனைத் தெரிசித்தே
சிற்பமுறத் தேரதனைச் சிறப்பிக்க விதிதெருண்டே.

(இ - ள்.) அற்றை யிரவில் அப்பூங்கோயிலின் முன்னே வேதாகம புராண வொலிகளினாலும், பிராகிருதம் திராவிட முதலிய பாடல்களினாலும், ஆன்மாக்களை வசீகரிக்குங் கூத்துகளாலும் உறக்கத்தினைப் போக்கி விழித்திருக்கக்கடவன்! மற்றைநாட் காலமே சிற்பநூல் விதியை யாராய்ந்து பண்ணப்பட்ட தேரினை யலங்கரிக்க!

நாடகமெனப் பொதுப்படக் கூறினமை:-

வெண்பா

"சங்கர னாடிய தாண்டவமு மாங்குமையா
ளிங்கிதத்தா லாடு மிலாசியமும்—பொங்குதிரை
யாழிப் புவியி லகமும் புறவரியுஞ்
சூழுநடா மென்று சொல்."

என்பதனாலறிக. (கச)

இதுவுமது

இத்தகைய விமானத்து ளிறையறையு மொழிபெழுதும்
புத்தகத்தை புணர்வித்துப் பூசனையைப் புரிந்திடுக
பத்தியுட னாராலே பரிப்பிக்கப் பலர்பரவ
வந்தனம ராலயத்து ணகர்வலஞ்செய் தாக்குகவே.

(இ - ள்.) இச் சிறப்பினையுடைய புட்பக விமானத்திற் சிவனருளிச்செய்த சிவாகமத்தை யெழுந்தருளப்பண்ணிப் பூசைசெய்து அன்பினோடு நாராகிய சீபாதக்காரராற் றூங்கச்செய் தெல்லாருந் துதிசெய்ய நகரை வலமாக வெழுந்தருளப் பண்ணுவித்துச் சிவனெழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயிலிற் கொண்டுசென் றந்த விமானத்தைத் திருமுறையுட னிருத்துக! (கரு)

[மேல் வேறுமோர் விதி யுணர்த்துகின்றார்.]

அல்லதுபுத் தகமதனை யானைமுடி மிசையமைத்து
நல்லநகர் வலம்வருக நகரத்தார் நாட்டாரும்
வெல்லையறு வையும்வீக்கி விழைவுடனே புடையடைய
மல்கமிகு மங்கலங்கள் வணங்கிமுனே செலமன்னன்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) வெல்லையறுவை-வெள்ளைப் புடைவை. 'அறுவையும்' என்ற வும்மையானே பாகுசீலை யாபரண முதலியவைகளுங் கொள்க. வீக்குதல்-தரித்தல். (கசு)

இதுவுமது

பலிபதனைத் திசைதோறும் பண்ணிடுக பார்த்திபனு
நிலவணியுஞ் சடைமுடியார் மாபூசை நிகழ்த்திடுக
கொலைமுதனு மொழித்திடுக நிகளாதி குறைத்திடுக
மலைவிலிக்கு மாபூசை மனைதோறும் வகுக்கவரோ.

(இ - ள்.) அக்காலத்திலே வீதியிற் றிக்குவிதிக்குக்களி லிந்திரன் முதலிய தேவர் பலியை யாசாரியராலிடுவிக்க! அரசனுந் தன் திரவியத்தாற் சிவபூசையை விசேடமாகச் செய்வித்துக் கொலை களவு கட் காம முதலிய தொழில்களையுந் தவிர்த்து நெறிமுறையி னில்லாதோரைத் தண்டித்தற்பொருட்டுத் தானிடுவித்த விலங்கு தொழுமுதலியவற்றிற் கிடக்குமவரையும் விட்டு மகமேருவை வில்லாகவுடைய சிவனுக் கில்லங்கடோறும் விசேடபூசை செய்யும்படி கற்பிக்க! (கஎ)

இதுவுமது

பருவமறுங் காலத்தின் முதமதனைப் பரமனுக்கு
மருவுமிக்க விதிமுறையே வர்தனமர் திருவெல்லை
விரைவுடனே விரவியமர் விமானத்துட் புத்தகத்தைப்
பரிவுறவே யருச்சிக்க சயவொலியும் பரந்தெழவே.

(இ - ள்.) திருவிழா நடக்க விதித்தகாலத்தன்றிச் சிவஞான தானங்கமாகச் சிவனுக்குத் திருவுள்ள மகிழ வொருநாளெழுந்தருளப் பண்ணுவித்து வேண்டுவார் வேண்டியாங்கு பயக்கு மந்தச் சிவனெழுந்தருளியிருக்கும் திருவெல்லையை விரைவினோடு வலம் வந்து சந்நிதியிலிருக்கும் விமானத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவஞானகோசத்தைச் சயசய வென்னு முழக்கந் திசையெங்கும் விரிந்தெழத் தம்முள்ளத்தி லன்புண்டாகப் பூசைசெய்க!

(வி - ரை.) முதம்-சந்தோஷம்; இது வடமொழி. (கஅ)

இதுவுமது

பரமசிவன் றிருமுன்னே தேசிகனைப் பணிந்தெழுந்து
திருமுறையே நிவேதிக்க திறல்வேந்தன் முதலோர்க்கும்
வாமுறவே யோரியலை யதுதன்னுண் மதித்தறைக
வுரைவிதியுங் காமாமும் வழுவறவே யுணர்ந்தோனே.

(இ - ள்.) சிவஞானதானஞ் செய்பவன், முன்னர் அர்ச்சித்த திருமுறையை மேலான சிவ சந்நிதியி லெழுந்தருளப்பண்ணி வந்த வாசிரியரை வணங்கி யெழுந்திருந் தவர் கையிற் றானஞ் செய்யக்கட-

வன்! பின்பு பதச்சேதம், பதப்பொருள், விக்கிரகம், வாக்கியயோசனை, சங்கை யுத்தரமாகிய வுரைகோளைந்தினையும், பூபாளி பைரவி முதலிய கானபேதத்தையும், குற்றமற வறிந்த வாசாரிய ரந்த வாகமத்திலொரு படலத்தை யரையன் முதலாயினோர்க்கு நன்மை யுண்டாக்கும் பொருட்டுப் படித் ததன்பொருளை யுணர்த்துக! (௧௯)

[சிவஞானத்தைச் சாதக முதலானோர்க்குத் தானஞ் செய்யு முறையும் அதனை வேந்தன் முதலானோரு மகளிருஞ் செய்தற்கோர் சிறப்புவிதியு முணர்த்துகின்றார்.]

இத்தகையே யருந்தவர்க்கு மீபொழுதி லியற்றிடுக
புத்தகத்தின் பூசனையைப் புரவலர்மற் றனைவருந்தம்
வித்தமது கொண்டிந்த விதியதனை விளைவிக்க
புத்தியினாற் பயில்விக்க தேசிகனாற் பாவையரும்.

(இ - ள்.) அருந்தவராகிய சாதகர்க்கும், புத்திரர்க்கும், சிவஞானதானஞ் செய்யுங்கா லீண்டுக் கூறியபடியே அதனைப் பூசை செய்து கொடுக்கக்கடவன்! வேந்தரு மற்றுமுள்ளாரு நெறிமுறையா லீட்டிய தத்தம் பொருள்கொண் டிந்தச் சிவஞானதான விதியை அன்பினாற் செய்விக்கக்கடவர்கள்! நான்கு வருணத்தின் மகளிராயுள்ளாருந் தானஞ் செய்யாது ஆசாரியனாலே செய்விக்க! (௨0)

[சாந்தி கும்பப் புரோக்கண முணர்த்துகின்றார்.]

சாந்திபெறு தோயத்தைச் சமைத்தகுரு பரன்றானும்
வேந்தனது முடிவிரவத் தெளித்திடுக விழைவுறவே
சேர்ந்தவர்க ளனைவர்க்குந் தெளித்திடுக தெளித்ததனாற்
றேய்ந்தழியு மவரவர்தந் தீயவினைத் திறலழிந்தே.

(இ - ள்.) ஆசிரியன் வித்தியாமண்டபத்திற் றாபித்த சாந்தி கும்பசலத்தைக்கொண் டரசனது சென்னியினு மவ்விடத்து வந்து சேவித்த மெய்யடிய ரெல்லார்க்கும் விருப்பத்துடனே தெளிக்கக் கடவன்! அங்ஙனந் தெளித்த நன்மையினா லவரவர் செய்த கொடிய பாவங்களின் வலியழிந்து கெடும். (௨௧)

[ஆசிரியர்க்குப் பூசை யரையர்முதலாயினோர் செய்யுந்திற முணர்த்துகின்றார்.]

ஆசானுக் கருநிதிய முதலளிக்க வடலரசன்
றாசாதி மற்றையருந் தமக்கியன்ற தொகைசெய்க
நேசாரப் பூசையினைப் பூசுரர்க்கு நிகழ்த்திடுக
வீசான னடியார்க்கு மாதுலர்க்கு மிரக்கத்தால்.

(இ - ள்.) வெளி. (௨௨)

[இந்த வித்தியாதானத்தா லுலகு பெறும் பய னுணர்த்துகின்றார்.]

இத்தகையே புரிந்திடிலோ ரிடையூறும் புவிக்கில்லை
வத்தனையே யுளநன்மை வகையனைத்தும் புகழ்மல்குங்
குத்திரருங் குலைந்தகல்வர் கொடுவினையு மடுபிணியு
நைத்தழியு மழைபொழியுந் திங்கடொறு நலமுறவே.

(இ - ள்.) வித்தியாதானத்தை யிப்படியே செய்வாராயி னுலகத்துக்கு இடையூறுகள் சிறிதேனு மில்லையாம். ஆக்கமு மின்பத்திறங்க ளனைத்து முளவாம். கீர்த்தியும் பெருகும். கள்வராயினருந் தாமே நடுங்கி யொளிப்பர். கொடிய பாவமும் வருத்தாநின்ற நோயுந் தேய்ந்து கெடும். நன்மை பொருந்தும்படி மாதந்தோறு மழையும் பொழியாநிற்கும். (சங)

[மேலதனைத் தானஞ்செய்தா ரடையும் பல முணர்த்துகின்றார்.]

இத்தகையே புத்தகத்தை யீந்தாரு மெழுத்தொன்றற்
கத்தனமர் புரத்துறைவ ராயிரமார் கற்பமுற
முத்தனைய முறுவனகை முளைத்தபிறை வளைத்தநுதற்
றத்தையன மொழிமடவார் தங்கியதேர்த் தானத்தே.

(இ - ள்.) இம் முறைமையிற் சிவஞானத்தைத் தானஞ் செய்தாரு முத்துப்போன்ற நகையினையு மாகாயத்தின்கட் டோன்றிய விளம்பிறைபோன்று வளைந்திருக்கு நெற்றியினையுங் கிளியின் சொல்லைப்போன்ற மொழியினை முடைய வரமாதர்கள் சூழ்ந்திருக்கும் விமானத்தி லேறிச் சென்று ஓரெழுத்துக் காயிரம் பிரமகற்பஞ் சிவலோகத்தி லிருப்பர்.

(வி - ரை.) ஏறிச்சென்று என்னும் வினையெச்சம் விரித்துக் கொள்க. 'ஈந்தாரும்' என்னு மும்மை யிறந்தது தழீஇயது. (சச)

[சிவஞான கோசத்தைச் சேமஞ் செய்தோர் முதலாயினோர் பல முணர்த்துகின்றார்,]

புத்தகத்தைப் புரந்தாருந் தாய்தந்தை புத்திரருஞ்
சித்தமகிழ் வுறவேவற் செய்தார்க ளனுமிவரு
மத்தனமர் சிவலோக மடைவார்க ளமருலகை
முத்தொகைய சுற்றத்தார் முற்றினர்முன் னற்றவமே.

(இ - ள்.) சிவாகமத் திருமுறையைக் காக்குமவருஞ் சிவஞானதானஞ் செய்தார் தாய் தந்தையரு மக்களு முள்ள மகிழ்ச்சி பொருந்த வேவல் செய்தாருமெனக் கூறிய விவரெல்லாருஞ் சிவ

லோகத்தினை யடைவர். முற்பிறப்பி னல்ல தபோபலத்தா லிப்பிறப்பிற் சிவஞானதானஞ் செய்தார் மூவேழ் சுற்றத்தினருந் தேவலோகத்தை யடைந்திருப்பர். (சரு)

[சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

பொருந்துவர்முற் பகர்ந்தபலம் புகழாடிப் பூரணையிற்
புரிந்தவருஞ் சிவஞான புத்தகத்தைப் பூசனையைத்
திருந்துமலர்ப் பந்தரிடைச் சிறப்புறவே வைசகியிற்
புரிந்தவரும் பூரணையிற் சிவஞான பூசனையே.

(இ - ள்.) வெளி. (சசு)

[சிவாகமங்க ளெழுதும் அலேகங்கள் கொடுப்பார் பெறும்பயனுணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இறைவ னிணையில் வாய்மொழியை
யெழுத விதழா லிசைமுறையைப்
பெறுவ மென்னு மாதரவு
பெற்றார் தமக்குப் பெறுவித்தா
ரறையுங் கழலா னமலனமர்
புறத்தி னதனி னிதமொன்றற்
குறைவ ருகமோ ராயிரமு
முறவே யுவகை யதுபெறவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) இதழ் - சீதாளிதாலமுதலியன. (சஎ)

[கம்பை முதலியவு மெந்திரபீடமுங் கொடுப்போர் பெறும் பயனுணர்த்துகின்றார்.]

கம்பை கவினு ரெழுத்தாணி
கயிறுங் கொடுப்போர் மையிணையு
நம்பிக் கொடுப்போர் முன்னவின்ற
பலத்திற் பாதி நலம்பெறுவர்
கொம்பி னுனு மதகரியின்
கோணுச் சரத்தின் கோலானுந்
தம்பா லுவகை யுறப்பீடஞ்
சமைத்தே யளிப்பா ரவர்தாமும்.

(இ - ள்.) தேக்கு உசிலை முதலிய மரங்களாற் செய்யப்பட்ட கம்பையும், விதிப்படி யழகுநிறைந்த வெழுத்தாணியையும், பட்டு

நூன் முதலியவற்று லிருபத்தேழிழையாற் செய்யப்பட்ட கயிற்றை யுங் கொடுப்பாரும், மைக்காப்பினை விரும்பிக் கொடுப்பாரும், யானைத் தந்தத்திலுனுஞ் செவ்விய நாணற்கழியினுலு மெந்திரபீடத்தைச் செய்து தமதுள்ள மகிழ்ச்சியுற்றுக் கொடுப்பாரும், சிவஞானதானஞ் செய்வார்க்கு முற்கூறிய பலத்திலே பாதி நலமாகப் பெறுவர்.

(வி - ரை.) 'கவினு மெழுத்தாணி' எனச் சிறப்பித்ததனுல் எஃகினுலே பதினுறங்குல நீளங்கொண் டதினடுவே எறும்பி னிடைபோன்ற கணையுமாகச் செய்த நாராசமெனக் கொள்க. (சஅ)

[திருமுறைக்கு வேண்டு முபயோகங்கள் கொடுப்பா ரடையும் பல னுணர்த்துகின்றுர்.]

புத்த காங்க மேதேனும் புரிவோ டீவார் புரையோர்பா
லத்த னமருஞ் சிவலோகத் தமர்வர் போக மனைத்தினெடும்
வத்தி ராதி விதானுந்த மகிழ்ந்தே யீவா ரிழையொன்றற்
குய்த்தே யுகமோ ராயிரமு முறவே யுறைவ ருவப்புடனே.

(இ - ள்.) திருமுறையைச் சேர்த்தற் கங்கமான சலாகை தம ருசி சீவுளி யாதொன்றையேனும் பெரியோர்பால் விருப்பத்துடன் கொடுப்பவர் சிவலோகத்திற் சென்று சகல போகங்களுடனுங் கூடி வாழ்ந்திருப்பர். அதற்குச் சாத்தும் பரிவட்டமுதன் மேற்கட்டி யீருக வுள்ளனவற்றை மகிழ்ந்து கொடுப்பா ரிழையொன்றற் காயி ரம் யுகமுங் குறையாம லகமகிழ்ச்சியுடன் சிவலோகத்தி லிருப்பர்.

(வி - ரை.) 'வத்திராதி' என்றதனு லங்குரக் காற்பானங் தூக்கன் முதலியவுங் கொள்க. (சகூ)

[ஒப்பின் முடித்தலாற் சிவாகமத்தை யோது ஞாதாக்களுக்கு வத்திரதானஞ் செய்பவர் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றுர்.]

பரமன் றிருவாய் மொழியதனைப்
பயிற்றும் பரம யோகிதனக்
குருகி யாடை யுகப்புறவே
யுதவு மவர்த முள்ளளவும்
பொருவில் பரம சிவஞான
கோசம் புரிவோ டீந்தபல
மருவு வார்க ளவரன்றே
பத்த ராவார் வரதனுக்கே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) 'கோசம்' என்பது பலபண்டமு மிருக்குமிடம். அதுபோல அறம் பொரு ளின்பம் வீடென்னு நாற்பொருளும் விரிந்திருத்தலான் சிவஞானகோசமென் றுகமத்துக்குப் பெய ராயது. (௩௦)

[மேலவர்க் கன்னமுதலியவை யுதவினூர் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றூர்.]

பரமர் திருவாய் மொழியதனைப் பயிற்றும் பரம யோகிகளு க்
குருகி யவர்கட் கன்னாதி யைந்து வருட முதவிடுவார்
பொருவில் பரம சிவஞான கோசம் புரிவோ டந்தபல
மருவு வார்க ளவரன்றே பத்த ராவார் வரதனுக்கே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) "உவப்பினு முயர்வினும்" என்றதனுற் 'பரமர்' என ஈண் டொருமைப்பால் பன்மைப் பாலாயிற்று என்க.

"உவப்பினு முயர்வினுஞ் சிறப்பினுஞ் செறலினு
மிழிப்பினும் பாறிணை யிழுக்கினு மியல்பே."

என்றூர் நன்னூலாரும். (பொதுவியல்-௬-௨அ.) (௩௧)

[இவரன்றி யெவரேனுஞ் சிவாகமங்களை யாராயுமவர்க்கு அன்னமுதலியவை யுதவினூர் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றூர்.]

மைய லறுக்கும் வாக்கியத்தை
வாக்காற் பயிற்றி மனத்தானு
மைய மறவே யாராய்ந்தார்க்
கன்ன மாடை யளிப்பாருஞ்
செய்ய சடையார் சிவபுரத்தைச்
செறிவார் சிறுவ ரிறுதியரும்
வைய முண்டான் வைகுண்ட
மூவேழ் சுற்ற மருவிடவே.

(இ - ள்.) மாயையினுல்வரு மயக்க விகற்பங்களையும் சிவாக மங்களை யாசிரியன்பால் நாவினுலே பயின் றையந்திரிபற மனத்தி னுனு மாராய்வார்க் கன்னமுந் துகிலுங் கொடுப்பவர் தந்தைமுதன் மைந்தர்வரையா யுள்ளாரு மிருபத்தொரு சுற்றமு முலக முண்ட திருமாலெழுந்தருளியிருக்கும் வைகுண்டத்தின்மேவத் தாம் சிவந்த சடையினையுடைய தம்பிரானெ ழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபுரத்தை யடையாநிற்பர். (௩௨)

[சிவாகமங்கள் பயிற்றுமவர்க்கோர் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

ஏற்க விரண்டு முழத்தாலு
மெல்லை கோலி யதனடுவே
கூர்த்த நான்கு கோணமலாற்
கொள்க வட்டம் வெண்சுதையாற்
சீர்த்த வெண்டா மரையதனிற்
சிறக்க வெழுதி யதன்மீது
பார்க்க வினிய திருமுறையைப்
பரிக்க பீடத் தொடுபரிந்தே.

(இ - ள்.) சிவாகமங்களை யோதுவான் இரண்டு முழத்தினால் விதிபொருந்த வோரெல்லையை வளைத் தவ்வெல்லையினடுவே நாற் கோணமாதல், வட்டமாதல், ஒரு வேதிகைகொண்டு அதன்கண் வெள்ளிய சாந்துப்பொடியினாலே யழகிய வெண்டாமரையைப் பொலிவுபெற வெழுதி அதன்மேற் காணுந்தோறும் மகிழ்ச்சிதருந் திருமுறையை யொருபீடத்தோ டன்பினு லெழுந்தருளப்பண்ணுக!

(வி - ரை.) கோணம், வட்டம் என்பன ஆகுபெயராய் வேதிகைக்காயிற்று. (௩௩)

இதுவுமது.

மற்று முள்ள மங்களங்கள்
வகுக்க வரதன் றிருவாக்கைக்
கற்க வளவில் காதலுடன்
கற்பார் தமக்குங் கற்பிக்க
சொற்கள் கேட்க விரும்பினர்க்குஞ்
சொல்லி முடிக்க முடிவளவிற்
கற்பார் பரம காரணர்க்கும்
புரிக பூசை களிப்புடனே.

(இ - ள்.) அச்சிவாகமத்தைச் சூழ நான்கு பருதியை வைத்துக் கந்தபுட்பத்தா லருச்சனைசெய்து ஆசிரியன் கிழக்குமுகமாயிருந்து சிவாகமத்தை யளவில்லாத வாஞ்சையினு லோதக்கடவன்! தன்னிடத் தோதுவாரையும் வடக்குமுகமாகவைத் தோதுவிக்கக்கடவன்! தானோதிய சிவாகமங்களைக் கேட்க விரும்பு மாணவர்க்கு அத்திசையை நோக்கிவைத்துப் பதச்சேத முதலிய வைத்துறுப்புடனந்நூற்குப் பொருளுரைத்து முடிக்க! இப்படியே யோராகமத்தை யோராசிரியர்பா லோதி முடிந்துள்ளளவிற் கற்போர் உபாதான

காரணங்களுக்கெல்லா மேலாயிருக்கும் சிவனுக்குள்ள மகிழ்ச்சி யுடன் பூசை செய்க!

(வி - ரை.) உபாதானகாரணம் - துணைக்காரணம். (௧௪)

இதுவுமது.

புரிக பரம சிவஞான
பூசை நசையாற் றேசிகர்க்கும்
பரம ஞான யோகர்க்கும்
பரிவு பெருகப் பதமுதனு
முருகி யிசைய வூட்டிடுக
வுவகை யவர்க்கு முறவுளத்துட்
பொருவில் பரம புத்தகத்தைப்
பொருத்தும் வலத்தைப் பொருந்துதற்கே.

(இ - ள்.) பின்னர் மேலான சிவஞானபூசையை அன்பினாற் செய்து ஒப்பிலாத சிவஞானதானஞ் செய்யும் பலன் றனக் கெய்தும் வண்ண மோதுவித்த ஆசிரியருக்கும் மேலான ஞானயோகிகளுக் கும் அன்பு பெருகாநிற்ப வுருகி வேண்டியபடி யன்ன முதலியவை களையும் அவர்க் குள்ளக்களிப்புண்டாக வமுது செய்விக்கக்கடவன்!

(வி - ரை.) பதம் - உண்டி. (௧௫)

[மேலதனை யோதுவார் முதலாயினோர், பெறும் பயனை இரண்டு செய்யுளாற் குளகமாக உணர்த்துகின்றார்.]

ஆதி யறைந்த வாகமத்திற்
சந்த மொன்றோ வதன்பாதி
யோது வார்க ளோதுவிப்பா
ருரையை விரிப்பா ருரைகேட்பார்
போத முறவே சிந்திக்கப்
புரிவார் துணிவார் பொருளினையும்
பேத மறவே யெழுதிடுவா
ரெழுது விப்பா ரிவரெல்லாம்.

(இ - ள்.) சிவனருளிச்செய்த சிவாகமத்திற் சுலோக மொன் றாயினும், அதனுட் பாதியாயினும், ஓதுவாரும், அதனை மாணுக்கர்க் குப் படிப்பிப்பாரும், அதன் பொருளை விரித்துச் சொல்வாரும், விரித் ததன் பொருளுரைக்கக் கேட்பாரும், அங்ஙனம் கேட்ட பொருளை யறிவி லழுந்தச் சிந்திப்பாரும், அதற்கிதுவே பொரு ளென்று துணிவாரும், அதனைப் பிழைபடாம லெழுதுவாரும், அதி

னைப் பொருள்கொடுத் தெழுதுவிப்பாரும், இங்ஙனங் கூறிய விவர்க ளனைவரும்,

(வி - ரை.) சந்தம்-சுலோகம். ஓகாரம்-எதிர்மறை. (௩௬)

மணியின் பேத மனைத்தினையு
மகிழ்ச்சி யுடனே மண்முழுதுந்
துணிவு பெறவே நால்வேதந்
துயக்க மறவே யாறங்க
மெணிய மறையோர்க் கீந்தபல
மியைந்தா ரியலின் பொருளெல்லாங்
கணிய கருத்தார் பலமதுதான்
கற்றா ராலுங் கணிப்பரிதே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய வனைவரும் உலகிலுள்ள நவரத்தினங்க ளெல்லாவற்றையும், பூலோகமெல்லாவற்றையும் ஐயந்திரிபறவும், பொருளறிப்பாடு பெறவு நால்வேதமு மாறங்கமு முணர்ந்த அந்த ணர்க்கு மகிழ்ச்சியோடு கொடுத்த பலத்தைப் பெற்றவரேயாவ ராத லால் ஒருபடலத்தின் பொருளெல்லாம் உணர்ந்த வுள்ளத்தை யுடை யார் பெறும் பலத்தைச் சகல கலையுங் கற்ற பெரியோராலு மளவிடற் கரிது.

(வி - ரை.) நால்வேதமாவன:—

சூத்திரம்.

"இருக்கே எசுவே சாம மதர்வணந்
தருக்கினைப் போக்கும் வேத நான்கே."

ஆறங்கமாவன:—

சூத்திரம்.

"சந்தஞ் சோதிடஞ் சிக்கை கற்பந்
தந்த நிருத்தம் வியாகரண மென்றிவை
யெந்தை யங்கமா றெனவே யெண்ணுக."

எண்ணியவென்பது 'எணிய' என்றும், கண்ணியவென்பது 'கணிய' என்றும் விகாரப்பட்டன. (௩௭)

[மேற் *கடுத்த முதலாயின உதவுவார் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.]

பரமன் மொழியை யெழுதச்சீ
பன்ன மதனுற் சினத்தா

* கடுத்தம்-தோல் முதலியவற்றாற் சேர்த்த புத்தகம்.

னரிய கடுத்தஞ் சமைத்தளிப்பா
ருதவு வாரும் பலகையினை
யரிய விதழி னலேகத்தை
யளித்தா ரனைய ரவர்தாமும்
பொருவி லமலன் புரத்துறைவர்
போகம் பலவும் புணர்ந்தாங்கே.

(இ - ள்.) பரமேசுர னருளிச்செய்த சிவாகமங்களை யெழுதுதற்கு அசிணமாகிய மான்றோலினாலேனும் சீலையினாலேனும் கடுத்தத்தை யுண்டாக்கி யதற் கிரண்டுபுறமுஞ் சிபன்னமாகிய குமிழமரத்தினாற் கம்பையாகச் சேர்த்து பச்சையிட் டொட்டிக் கொடுப்பாரும், தேக்குமர முதலியவற்றாற் செய்த வட்டிகைப் பலகை கொடுப்பாரும், பெறற்கரிய பனையோலையாற் சேர்த்தவலேகத்தைக் கொடுத்தவரோ டொப்பர். இங்ஙனங் கடுத்த முதலியவற்றைக் கொடுத்தாரு மொப்பிலாத சிவ னெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபுரத்தி லுண்டாகிய நானு போகங்களையும் பெற்று வாழ்வர்.

(வி - ரை.) ஆல்-அசை. 'அவர் தாமும்' என்ற வும்மை யிறந்தது தழீஇயது. ஆங்கு - அசைநிலை. 'எழுத' என்பதனு லெழுத்தாணியா லெழுதப்படாமையி னெழுதுதற்பொருட்டுச் செப்புச் சட்டியிலே வேப்பம் பிசினிட்டு நீர்வார்த் தூறவைத்துக், கடுநெல்லி-தான்றி-கரிப்பாக்கு-காசுக்கட்டி யிவைகளை யந்நீர்வார்த் தரைத் துலர்த்திப், பின்பதனை வேப்பங்கடனை கொண் டந்நீர் வார்த்தரைத் துலர்த்திப், பின்பு மவ்வண்ணம் வேப்பங்கடனையாற் செம்பஞ்சு நீர் வார்த்தரைத் துன்டைபண்ணி யெழுதும்பொழுது நீர்வார்த்துரைத்து நாணற்கழியைத் தூரிகைக்கோலாக்கி யெழுதுக. வட்டிகைப் பலகை - சித்திரப்பலகை. (௫அ)

[சிவஞான கோசதானஞ் செய்தார் சிவலோகத்திற் போகம் புசித்துத் தொலைந்தவாறே பூமியின்கண் வந்து பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.]

போக முடிவின் மனுநீதி
புரக்கும் புவிவேந் தருமாவர்
யோக மறநால் வேதமுணர்
முந்நூன் மார்ப ரெனமுளைத்துப்
பாக முறவே மூலமலம்
பரம னடிக்கன் பருமாவர்
மாகர் பெறுதற் கரியசிவன்
மலர்த்தா ளிணையை மருவுதற்கே.

(இ - ள்.) சிவஞான கோசதானஞ் செய்தார், சிவபுரத்திலிரு ந்து போகங்களைப் புசித்துத் தொலைந்துள்ளளவிற் பூமியின்கண் மனுநூன் முறையே காக்கு மரையனுயும் பிறப்பர். பின்னர்த் தேவர்களாலும் பெறற்கரிய பரமேசுரனுடைய தாமரைமலர்போன்ற விரண்டு சீபாதங்களை யடைதற்பொருட் டையந்திரிபின்றி நான்கு வேதங்களையு மாராயு மந்தணரெனத் தோன்றி யாணவமல பரிபாகம் பிறக்க நாடோறுஞ் சிவனது சீபாதத்தை வணக்கஞ் செய்தற்கு நேயமுடையவருமாவர்.

(வி - ரை.) உம்மை-எண். (௫௧)

[முற்கூறிய சிவஞானகோச மெழுந்தருளப் பண்ணுதற் காலய முதலாயின வுண்டாக்கு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

கனக மதனுற் பெட்டகத்தைக்
கற்போ டமைக்க கலக்கமணி
புனைக வெள்ளி செம்பாலும்
புரிக வேறும் பொருட்கிசைய
வனைக ஞான வாலய நூல்
வழியாற் சிலையா தியின் மகிழ்வாற்
றனைபொப் பரிய வரியரிக்கும்
பீட மதனுட் சமைக்கவரோ.

(இ - ள்.) அந்த ஞானகோச மெழுந்தருளப் பண்ணுதற்குச் சிலைமுதலியவற்று லாலயத்தை விதிவழியுள்ள மகிழ்வோடுசெய் தந்த வாலயத்து னடுவே தனக்கு நிகரில்லாத சிங்கங்கள் தாங்கு மொரு பீடத்தினைச் செய்திருத்தி யதன்மேற் புத்தக மெழுந்தரு ளப்பண்ணும் பெட்டகத்தைப் பொன்னினுற் செய்து நவரத்னமிட் டிழைத்தாதல், வெள்ளி - செம்பு - மற்றுமுள்ள தாதுக்களாலாதல், தத்தம் செல்வத்துக்கேற்ப விதிவழி செய்க.

(வி - ரை.) அரோ-அசை. விதிவழியாவது-மூன்றுமுழமுதன் முப்பத்து மூன்றுமுழ மீறுக வித்தியா மண்டபத்தின் அகலமும் நீள மைம்பதுமுழ மீறுகவுந் தனக்கும் பொருந்தக் கொண்டதனைப் பிராசாதம் (கோயில்) ஆதல், மண்டபமாதல் செய்விக்க என்பது. 'சிலையாதி' என்பதனுற் செங்கன் மாமுதலியனவு மமையும். சிங்கா தன மேழங்குலந்தொடுத் திவ்விரண் டங்குலமாக வேற்றி யேற்றி முப்பத்திரண் டங்குலமீறுக ஆயாமம் (உயரம்) பொருந்தக்கொண்டு சதுரசிரமாய் தாசிரமாதற் பொருத்தம் வாய்க்க அவ்விதிவழி செய்க. பெட்டகஞ் சமைத்தற்கு மா, பலா, மகிழ், அத்தி, முருக்கு, இவற்

றிஞு வியன்ற தொன்றை மூவிரற் கனப்பலகையாக்கி முப்பத்தா றங்குல வகலமு மதின் மும்மடங்கு நீளமு மகலத்துக்கொத்த வுயர முங்கொண்டு பெட்டியாகப்பண்ணி யதிலொரு புறத்திலே கதவுந் தாழு மிட்டிசைகளி லிருப்புப்பாளங் கட்டிப் பன்னிரண்டங்குல வுயரத்தில் நாலுகாலமைத்துப் பெட்டியிற் கீழே தைப்பதென்க. நூல்வழியென்பது நடுநிலைத்திவகமாக்கி முற்றுங் கூட்டுக. (௬0)

இதுவுமது.

அணியார் கனகப் பெட்டகத்தை
யரியா தனத்தின் மிசையமைக்க
பணியா பரணன் பகர்மொழியைப்
பதிக்க வதனுட் பாங்குறவே
தணியாக் காத லுடன்பூசை
சமைக்க விதியிற் றவறுதே
யுணவு முணர்ந்த வுயர்ந்தோர்க்கு
முவகை யுறவே யுதவுகவே.

(இ - ள்.) முன்னர்க் கூறிய சிங்காதனத்தின்மே லழகுநிறை ந்த பொன் முதலியவற்றுற் செய்யப்பட்ட பெட்டகத்தினைவைத் ததனுள்ளே பாம்பினைப் பூஷண வணிந்த பரமேசுர னருளிச்செய்த சிவாகமத் திருமுறையை யெழில்பெற வெழுந்தருளப் பண்ணி யமையா வன்புடன் விதிமுறை தப்பாமற் பூசைசெய்து கற்றுணர் ந்த பெரியோர்க்கு முள்ள மகிழ்ச்சியோ டுண்டியைக் கொடுக்க!

(வி-ரை.) 'உயர்ந்தோர்க்கும்' என்னு மும்மையா லிழிந்தோர் க்கு மென்பது மமையும். அமைக்க, பதிக்க என்பன முற்றெச்சம்.

இதுவுமது.

என்று மியற்றி யிடயாக
மீக நிதியு மிருநிலனும்
பொன்று முடல மெனவுணர்ந்து
பொருவி லரிய பொருடன்னை
யொன்றக் கருது முளமுடையா
ருய்ய வைய மொப்பிலுரை
நின்று நிலைமை யுடையோர்பா
னெறியை யறிய நிகழ்த்திடவே.

(இ - ள்.) யாக்கை நிலையுத லின்மையா லழியுமென்றறிந் திந்த யாக்கை யிருக்கையிற்றனே யொப்பின்றி யொருவரானும் பெறற்கரிய சிவமாகிய பொருளை யடையக்கருது முள்ளமுடையோ ருலகமெல்லாம் பிழைக்கும்பொருட் டந்த ஞானவாலயத்தி லிருக்

குஞ் சிவஞான கோசத்துக்கென்றும் பூசை நடத்துதற்குஞ், சிவாகமங்களையெடுத் ததனிற் கூறு முத்திமார்க்கங்களை யனுட்டித்தற்கு நிகரில்லாத வசனத்தின் வழி நின்று நிலைபெறுந்தன்மை யுடையோர்பாற் றனாசியும் பூமியுங் கொடுக்க!

(வி - ரை.) ஈண்டுக் 'கருது முளமுடையார்' என்பதனை யெழுவாயாக்கிப் பொருளுரைக்க. யாகமெனினும் பூசையெனினு மொக்கும். (சுஉ)

[சிவாகமங்களினது சீர்ணோத்தாரண விதி யுணர்த்துகின்றார்.]

பழகிப் பழுது பலவிரவிற் பரமர் திருவாய் மொழியிதழும்
வழுவற் றெழுத வல்லாரால் வரைவித் தெழுதி மையிணையு
மழகுற் றதனை யருச்சிக்க வர்சான் பழைய வதுதன்னை
யழலிற் புரிக வாகுதியை யானெய் யுடனே யமலனுக்கே.

(இ - ள்.) ஆசிரியர் தம்பிரானார் திருவாக்கினால் அருளிச் செய்த சிவாகமத் திருமுறை பழகி ஏடுகள் பலவு முரித னெரித லெழுத்துத் தெரியாமை முதலிய குற்றங்கள் பொருந்திற் பிழையற எழுத வல்லாரால் எழுதுவித்து மைக்காப்புஞ் சாத்தி அழகமைந்த அத்திருமுறையை அருச்சனை செய்யக்கடவன்! பின்பு பழகிப் போன திருமுறையை நின்மலனாகிய சிவனுக்குப் பசுவினெய்யிற் றோய்த்துச் சிவாக்கினியி லோமஞ் செய்க!

(வி - ரை.) மையெழுதல்-இடுதற் பொருண் மேலது. (சுங)

[மேலதற்கு ஞானவாலய முதலாக விங்ஙனஞ் கூறியவற்றைச் செய்தார் பெறும்பயன் உணர்த்துகின்றார்.]

இந்த விதியி லியற்றினர்கண்
மூவேழ் சுற்றத் தொடுமிறைவ
னந்த வுலக மடைந்தட்ட
குணத்தொ டமர்வ ரவ்விடத்துஞ்
சிந்தைக் கரிய சிவனடியைத்
தினைத்தே யிருப்பர் சிவமாவர்
வந்து பிறப்பர் போகத்தின்
மகிழ்ச்சி யாங்கே வைத்தாரே.

(இ - ள்.) இங்ஙனங் கூறியவாறு சிவஞானத்துக் காலய முதலியவற்றைச் செய்தார் இருபத்தொரு வர்க்கத்தவரோடு சிவனெழுந்தருளிய சிவலோகத்தை அடைந்து முழுதுணர் ஞானமுதலிய வெண்குணங்களோடும் கூடியிருப்பர். அவ்விடத்துஞ் சிறந்த

போகங்களி லழுந்தாமே மனத்துக்கெட்டாத சிவனது திருவடியி னிட்டைபுரிந் திருப்பார். மகாசங்காரகாலத்தே பரமமான முத்தியை யடைவர். அஃதன்றி யாண்டுச் சிறந்த போகங்களில் விருப்பத்தை யுற்றே, மீண்டும் பூமியின்கண் வந்து பிறப்பர். (சுச)

[அங்ஙனம் பூமியின்கண் வந்து பிறந்தா ரடையும் பல மீதென் றுணர்த்துகின்றார்.]

போக முடிவிற் புவிதன்னிற்
பிறந்து புரந்து புவியெல்லா
மோக மறவே மறைநான்கு
முறையி னுணர்ந்து முனிந்துடல
மேக னிறைவ னிணையடியை
யிரண்டற் றொளிரு மெழின்ஞான
யோக மடைந்து சிவமாவ ருன
மனைத்து மொழிந்திடவே.

(இ - ள்.) சிவலோகத்தி லிருக்குஞான்று போகத்தை விரும் பினோர், அப்போகம் புசித்துத் தொலைந்தவளவிற் பூமியின்க ணரைய ராய்த் தோன்றி யுலகமுழுதுங் காக்குந் தலைமையெய்திப் பின்னர் ஐயந்திரிபற நாலுவேதங்களையும் உள்ளபடியே யாராய்ந்து சரீரமும் பொருளள்ளவென்று துறந்து தனிமுதலாய் நிற்கும் பரமேசுரன் திருவடியிணையை வேறறவிளங்கு மழகினையுடைய ஞானயோகத் தைப் பொருந்தி மல மாயா கன்மங்களெல்லாங் கெடும்படி சிவத் தோடு கலப்பர்.

(வி-ரை.) 'ஞானம்' என்பது சிவஞானம். அதனைக் கலத்தல், ஞானயோகம். 'இரண்டற் றொளிருமெழில்' என்பதனை ஞானத்துக் கடையாக்கிப் பொருளுரைக்க. திருவடியே ஞானமாதலாற் றிரு வடியை 'இரண்டற்றொளிரு ஞானம்' என்றார். 'உடலும்' என்ற உம்மையாற்செல்வமு முனிந்தெனக் கொள்க. (சுரு)

[இங்ஙனம் ஞானவாலயஞ் செய்யும் விதி கூறி மேற் சிவாச்சிரமஞ் செய்யும் விதியு முணர்த்துகின்றார்.]

அறைந்தா மமல னருண்மொழியை
யறையு முறையு மதன்விதமுஞ்
சிறந்த வெல்லைச் சிவாச்சிரமஞ்
செய்யு முறையுஞ் செப்பிவோர்
நிறைந்த புகழு நிகராத
போக விதமு நிலவாழ்வை

மறந்து பிறவா வரந்தானுங்
கற்பார் தமக்கும் வாய்ப்பதற்கே.

(இ - ள்.) நின்மலனாகிய சிவனருளிச்செய்த சிவாகமத்தை மாணாக்கர்க்கு உபதேசிக்கு மியல்பினையுடைய சிவஞான தானத்தையு மதன் விதத்தையும் அந்தவியலைக் கற்போர்க்கு உலகமெல்லா நிறைந்து நிற்கும் கீர்த்தியும் ஒப்பில்லாத போகபேதங்களும் பூமியில் வாழுஞ்செயலை அவமதித்து நினையா தொழிதலைப்பெற்றொரு ஞான்றும் பிறவாத முத்தியும் உண்டாகும் பொருட்டுச் சொன்னோம். மேற் சிறந்த வெல்லையினையுடைய சிவாச்சிரமஞ் செய்யும் விதியையும் உனக்குச் சொல்வோம்.

(வி - ரை.) இதனு ளிரண் டெழுவாயும் இரண்டு பயனிலையுங் கூட்டுக. 'கற்பார்தமக்கும்' என்ற வும்மையாற் கேட்பார்க்குமெனக் கொள்ளக் கிடந்தது. (கசா)

[மேலதனை விரித்துணர்த்துகின்றார்.]

சிறக்கச் செய்க திருவெல்லை
செறியப் புடையே திருமதிலும்
புறத்தே யெழிலார் பொழிலதனைப்
புரிசை யதனைப் புடையடைய
நிறைத்த மலர்ப்பூம் பொழிற்புறத்து
நிறைநீர்த் தடங்க ளதன்புடையே
பிறக்க லனைய கோபுரத்தைப்
பிரியாய் புரிசை பெறுத்துகவே.

(இ - ள்.) அழகிய வெல்லையின்க ணடுவே சிவாச்சிரமஞ் செய்தற் கெல்லையை நியமித் ததனைச்சூழ ஐந்துமுழ வுயரத்தில் ஒரு திருமதிலையும், அதனைச் சூழப் புறத்தெல்லையிலே அழகு நிறைந்த பூந்தோப்பினையும், அதன்புறத்திலே நீரானிறைந்த பொய்கைகளையும், அதைச்சூழ மலைபோன்ற கோபுரத்தைவிட்டு நீங்காத திருமதிலையுஞ் சிறக்கும்படி செய்க!

(வி - ரை.) பிறங்கல் வலித்து நின்றது. (சுஎ)

இதுவுமது.

உரைத்த புரிசை யுண்ணாலா
மொப்பி லமல னுரைத்தவுரை
தரித்தும் விரித்துந் தக்கார்க்குத்
தாழா நிலைமை தலைமையவ

ரிருக்கும் கழக மண்டபமு
மியற்றி யிடுக வெழிலுறவே
யரிக்கு மரிக்கு மயன்றனக்கு
மரியா னடியே யடைவாரே.

(இ - ள்.) மாலும், பிறந்திறக்கும் பிரமனும் தேடுதற்கரிய சிவ ஞாந சியாதத்தை அடையக் கருதுவார் முன்னர்க் கூறிய முதலாவரணத்துக்கு நடுவாக நியமித்த வெல்லையிலே திருமடத்தினை மூன்று நிலமாக வெடுத் ததன்மேலே நிகரில்லாத நின்மலனாகிய சிவனருளிச்செய்த சிவாகமங்களைத் தம்முள்ளத்தின்கண் தாரணை (தரித்தல்) பண்ணியு மவற்றின் பொருளைத் தக்கார்க்கு விரித்துக் கூறியு மேலாய நிலைமையையுடைய பெரியோர் எழுந்தருளி யிருக்குங் கல்வி பயில்கின்ற கழக மண்டபத்தையும் அழகுபெறச் செய்க!

(வி-ரை.) 'கழகமண்டபமும்' என்னு மும்மையால், முதனிலையிரண்டாநில மூன்று நிலங்களிலே குகைகள், செபம் - தியானம் செய்யுந் தலங்களுஞ் செய்கவெனக் கொள்க. (சஅ)

இதுவுமது

அதற்கு மீதாம் பஞ்சமத்தை
யமைக்க வமலற் காலயத்தைக்
குதர்க்க பேத மனைத்தினையுங்
குறைத்தே குறையா மதிகொடுக்கும்
பதத்தைப் பகர்ந்த பரமனுக்குப்
பாச வினைக்கும் பகைவனுக்கு
நதத்தைக் கடந்த நம்பனுக்கு
நாடற் கரிய நாதனுக்கே.

(இ - ள்.) முன்னர்க் கூறிய கல்வி பயில்கின்ற களத்துக்கு மேலான ஐந்தாவது நிலத்தினை யான்மாக்கள் பாசவினைக்குப் பகைவனுமாய் நாததத்துவங் கடந்தவனுமா யாவராலுங் காணொணாத கர்த்தாவுமாய்க் கல்லாலின்கீழ் எழுந்தருளியிருந்து தேவர் இருடிகளுக்கெல்லாம் குதர்க்க முதலிய குற்றங்களை நீக்கி நிறைந்த ஞானத்தை யுதவும் வேதாகமங்களை உபதேசித்த தக்ஷிணாமூர்த்தமாகிய சிவனுக் காலயமாகச் செய்க!

(வி - ரை.) 'பாசவினைக்கும்' என்கிற வும்மையால் ஆணவத்துக்கு மென்பதூஉந் தழீஇ நின்றது. நாதம் குறுகும்வழி குறுகியது.

[இங்ஙனங் கூறிய சிவாச்சிரமத்தைச் சூழ * அபிமுகங்களாகப் பாகசாலை முதலிய எட்டினையும் † விலோமமாக் கட்டுமுறை உணர்த்துகின்றார்.]

அங்கி முதற்றென் றிசையந்தத்
தடுகை மனைசத் திரசாலை
பொங்கு தழலைப் புரிசாலை
பூணும் பணியும் பேணுமிடஞ்
சங்கை தணிக்குங் கொட்டாரஞ்
சமைக்க குடநீர் சமித்துறையு
ளிங்கு வேண்டும் பொருளதிதி
யேவ லோரு மெய்திடமும்.

(இ - ள்.) அக்கினி திசைமுதற் றென்றிசை யீறாகக்கொண்டு அக்கினி திசையிலே திருமடைப்பள்ளியும், கிழக்கே சத்திரசாலையும், ஈசானதிசையிலே சிவபூசையு மக்கினி காரியமுஞ் செய்யும் யாகசாலையும், வடக்கே திருவாபரண முதலியன சேமிக்கும் பொற்பண்டாரமும், வாயு திசையிலே எண்ணைக் கடந்த பெரிய நெற்சேருக்கு மேற்கே திருமஞ்சனம் வைக்கு முறையுளும், நிருதி திசையிலே சமித்துத் தர்ப்பைப்புல்லு விறகு ஆயுதங்கள் வைக்கு முறையுளும், தெற்கில் இம்மடத்துக்கு வேண்டு மாதனம்-கட்டில்-பாதுகை முதலியவைக ளிருத்தற் கிடமும், அதிதிகள்-பரிசாரக ரிருத்தற் கிடமும், செய்க!

(வி - ரை.) 'உறையுள்' என்பதனைக் குடநீரென்பதற்கு மிடமெனக் கூட்டுக. 'எய்திடம்' என்பதனை வேண்டும் பொருள் வைத்தற் கிடமுமெனக் கூட்டுக. உம்மை யெண்ணின்கண் வந்தது. 'சமைக்க'என்னும் வியங்கோள் வினைமுற்று, நடுநிலைத் தீபமா யனைத்திற்கும் பயனிலையாயிற்று. (௭௦)

[இவ்வண்ண மியற்றிய மடத்தின்கண் தக்ஷிணாமூர்த்தத்தைத் தாபிக்குந் திற முணர்த்துகின்றார்.]

விதிநான் முறையே யதிவாத
வினையு மற்றை வினையனைத்தும்
பதியாம் பரமன் றனக்கிசையப்
பண்ணி யிடுக பரிவுடனே

---

* அபிமுகம் - நேர்முகம்.

† விலோமம் - முறையிறழ்தல், அஃதாவது அப்பிரதக்ஷணம்.

நிதியுங் கொடுக்க நிலனுடனே
நிகழ வென்று நிறைபூசை
துதியுஞ் செய்க தோன்றாத
துணையைப் பணிக துகளறவே.

(இ - ள்.) தக்ஷிணாமூர்த்தத்தைச் சிலை முதலியவற்றாற் திரு மேனிகொண்டு பதியாகிய வந்தத் தக்ஷிணாமூர்த்தித் தம்பிரானார்க் கேற்கும்படி சிவாகமங்களில் விதித்தவண்ணம் திவாதகன்மமு மற்றுமுள்ள பிரதிட்டா கன்மங்களும் பத்தியினாற் செய்து ஐந்தா நிலத்திற் றாபித்து எந்தக்காலத்திலு மகாபூசை நடக்கும்வண்ணம் விளைநிலங்களும், பொன்முதலிய நிதிகளும் கொடுத்துத் தங்களிடத் துண்டாகிய ஆணவமுதலிய குற்றமறும்படி யாவர்க்குந் தோன்றாம லெவரவ ருள்ளத்து ணிற்குந் துணைவனைத் தோத்திரமுஞ் செய்து வணங்க!

(வி - ரை.) 'இசைய' என்று சிறப்பித்ததனாற் சிலாபேத மல்லாதவைகளுக்குக் கண்ணாடியி லதிவாதனஞ் செய்கவென் றுணர்க. (எக)

[அந்த வாசிரியர்க்கும் மற்றுமுள்ளார்க்கு முபகரிக்குந் திறம் உணர்த்துகின்றார்.]

குரவன் றனக்கு நிதிமுதலுங்
கொடுத்துக் குன்றாக் குணமொழுக்கம்
விரத முடைய வேதியர்க்கும்
விழைவாற் பதமு மிசைவிக்க
பரம னடியா ரவர்தமக்கும்
பங்கு காலர் பாலருடல்
விரவு நோயர் விழியிழந்தார்
விருத்தர் தமக்கும் விருப்புறவே.

(இ - ள்.) பிரதிட்டை செய்தபலந் தனக்கெய்தும்வண்ண மவ்வாசிரியர்க்குந் தனம், துகில் முதலியவை கொடுத்து, ஒருகாலுங் குறைவுபடாத குண மொழுக்கம் விரத மிவைகளையுடைய பிரா மணர்க்கும், சிவனடியாரான மாகேசுரர்க்கும், முடவர் - சிறுபிள்ளை கள் - சரீரத்திலே நோயையுடையவர்கள் - குருடர் - விருத்தத்தன்மை யோர் இவர்க்கு மன்னம் விரும்பும்படி யாதாவினாலே புசிப்பிக்க! ()

[சிவபுரஞ் செய்தார் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.]

செய்தார் சிறக்கச் சிவபுரத்தைச்
சிற்ப வுரையிற் றிகழ்விதியா

லெய்தார் பிறப்பிற் சிவலோக
மெய்திப் போக மினிதருந்தி
லெய்தாம் வினையு மாணவமும்
வீயா மாயை யொடும்விடவே
மெய்யாம் பரம வித்தையுற
விமலன் கமலம் விரவுவரே.

(இ - ள்.) பூமியின்கண் விளங்கும் சிற்ப சாத்திரத்தின் விதியினாற் சிவபுரத்தைச் சிறக்கும்வண்ணஞ் செய்தார் மீண்டும் பூமியின்கண் பிறவாமற் சிவலோகத்தை யடைந் தினிதாய போகங்களை யருந்திப் பின் கெடாத மாயையோடு கொடிதாய கன்மமு மாணவமும் விட்டு நீங்க மேலாகிய சத்தியஞான முண்டாக நின்மலனாகிய சிவனது சீபாத தாமரையை யடைவர்.

(வி - ரை.) இச்செய்யுளிற் சிவாச்சிரமத்தைச் சிவபுரமெனக் கூறிய தென்னெனிற், சிவாச்சிரமமும்-சிவதலமும்-மடமும்-திருக்கோயிலு மொக்குமென்பதனாலெனக் கொள்க. ஆகலின், மேல் வருஞ் "சிவனற்புரி" என்னுஞ் செய்யுண்முதலிய செய்யுளெல்லாஞ் சிவாச்சிரமத்தோடு சிவத்தலங்களையுந் தழுவக் கூறுகின்றாராவற்றினையு மாண்டாண்டு பிரித்துப் பயன் கொள்க. (எ௧)

[சிவபுரஞ் செய்த தச்சன் முதலாயினாராகிய வுயர்திணையு மதற் குபகாரணமாகிய வஃறிணையு மடையும் பல முணர்த்துகின்றார்.]

சிவனற் புரியைச் சென்றடைவர்
சிந்தை மகிழச் சிவபுரிசெய்
தவதி முதலோர் தருமுதனுஞ்
சாரும் பூணி யொடுமற்றும்
புவலோ கத்தின் மிசைப்புகுவர்
பொருள்கொண் டேவல் புரிந்தாருங்
கவரா வொருமைக் கருத்தறிநே
கணிகை யவருங் களிப்புறவே.

(இ - ள்.) கண்டோருள்ள மகிழும்வண்ணஞ் சிவபுரியைச் செய்த சிற்பி முதலானோரும், சிவபுரி செய்தற் குபகாரணமான மரஞ் சிறுசெடி முதலியனவும், செங்கல்-கல்-முதலியன பூட்டிவருதற் கமைந்த எருது கடாவினுடன் மற்று முபயோகமானவைகளு நல்ல சிவபுரத்தைச் சென்று பொருந்துவர். மனம் வேறுபடா தேவற் றொழில் செய்யவுஞ் செய்விக்கவும் பெற்றோரென்னு மொருமைப்

பாகின்ன கருத்துண்டாமேயாயிற் கூலிவாங்கி யேவல் செய்தவர்களு முருத்திரகணிகைமார்களு மகிழ்ச்சி யமையப் பூலோகத்துக்கு மேலாகிய புவலோகத்திற் சென்று போகம் புசித்திருப்பர்.

(வி - ரை.) 'தவதிமுதலோர்' என்பதனால், எற்று நூல் பிடிப்பார் முதலானோரு மமைக. 'தருமுதலும்' என்பதனாற் சிலையு மெனக் கொள்ளக்கிடந்தது. 'பூணியொடு மற்றும்' என்பதனால் ஒட்டக முதலியவுங் கொள்க. 'கணிகையரும்' என்ற வும்மையாற் றேவதாசிகளு மென்ப தமைக. உருத்திரகணிகை முதல் குறைந்து நின்றது. (எச)

[அச் சிவபுரத்துட் சனனமுதலிய வடைந்தோர் பெறும் பய னுணர்த்துகின்றார்.]

சிறந்து செறிவர் சிவபுரத்தைத்
தெரிதற் கரிய சிவனகருட்
பிறந்தார் பிறழா நிலைமையினைப்
பிரியா தொருமைப் பெருமையுட
னுறைந்தா ருறைய மவர்க்கனமு
முதவு வார்க ளுறையுள்ளு
மிறந்தா ரிறக்க வெண்ணுநர்க
ளென்னு மிவர்க ளெல்லோரும்.

(இ-ள்.) அளவைகளா னளவிடற்கரிய சிவனகருட் பிறந்தவரும், நின்ற நிலை தவறாத வொருமைப்பாட்டின் பெருமையுட னுறைந்தாரும், அச்சிவபுரத்தி லிருப்போர்க் கன்னமு மில்லமுங் கொடுத்தாரும், அத்தலத்தின் மரித்தாரும், அத்தலத்தி லுடல் விடவேண்டுமென்று கருதினோரும், ஆகக் கூறிய விவரெல்லாரும் யாவருக்கு மேலோராந் தலைமை யெய்திச் சிவலோகத்தை யடைவர். (எரு)

[மேலதனைப் பணியுமவர் முதலியோர் பெறும் பயன் உணர்த்துகின்றார்.]

பணிவார் பரவிப் பரமேசன்
பதிக டம்மைப் பணிதற்கே
துணிவார் வழியிற் றுணைச்செல்வார்
தொடர்ந்து கூடித் தொழுவாரென்
றெணியா ரிவர்க ளெல்லோரு
மிறைதன் புரத்தி லிருப்பதற்கே
யணியா ரவல வினையனைத்து
மறுப்பார் சமனைக் கறுப்பாரே.

(இ - ள்.) யார்க்கு மேலாய சிவ னெழுந்தருளியிருக்குந் திருப் பதிகளைத் துதித்து வணங்குபவர், வணங்குதற்கு நியமித்தவர், வணங் கச் செல்வோர்க்கு வழியின்கட் டுணையாகச் செல்லுபவர், உடன் சென்றவருடன் கூடிப் மணியுமவ ரென்றெண்ணப்பட்டா ரிவரெல் லாரும் சிவலோகத்திலே யிருந்து வாழ்வதற் குரியார். அவர்களே தீவினை முழுதும் போக்குவர். அவர்களே தங்கள்பால் வரு மியமனைக் கோபிப்பவர். (எசு)

[அச் சிவத்தலங்களிற் சென்று சிவபூசை முதலாயின செய்தார் பெறும்பயனு மதிலிருக்குந் தபோதனர்கள் சரீரத்திற் பிணிகளை மருந்து முதலியவற்று,லொழிக்குமவர் பெறும்பயனு முணர்த்துகின்றார்.]

சிவனைப் பூசை செய்விப்பார்
சிவனற் புரியைச் சென்றடைவ
ரவனைப் பருவத் தறிவிக்கு
மாசா ரியனை யன்பரையுந்
தவரைத் தமிக்கும் பிணிதனையுந்
தணிப்பார் தாமுந் தனித்தேமே
யெவரிப் பிணியைத் தணிப்பாரென்
றிளைப்பா ரிளைப்புக் கிளைப்பாரும்.

(இ-ள்.) சிவனையும்-அவரவர் பக்குவத்துக்கீடா யந்தச் சிவனை யறிவிக்கு மாசிரியனையும் - சாதகர் முதலிய அன்பரையும் பூசை செய்விப்பாரும், தபோதனரை வருத்தும் பிணிகளை மருந்து.முதலிய வற்று னீக்குபவரும், சிவத்தலங்களை வணங்குநிமித்தமா யவ்விடத் தில் நோயாய்த் தனித்துவிட்டோமே யிதனை யெவரழிப்பரென்று வருந்து மநாதராயுள்ளார் வருத்தத்தைக் கண்டு துக்கிப்பவரும், சிவ லோகத்தைச் சென்று பொருந்துவர்.

(வி - ரை.) 'பிணிதனையும்' என்ற வும்மையாற் பசி குளிர் தணிப்பாரு மென்பதூஉம் கொள்க. (எஎ)

[மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

ஆக்கை யாலோ தனத்தாலு
மருநோ யதனை யருந்தவர்க்குப்
போக்கு விப்பா ரவர்தாகும்
பொருந்திப் போகஞ் சிவபுரியு

ணீக்கிப் பிறந்து நிலமிசையே
நில்லா துடல மெனநினைந்து
நோக்கற் கரிய பரமசிவ
னென்று ளடைவர் நோயறவே.

(இ-ள்.) அரிய தபோதனர்க்கு எய்திய நீங்குதற்கரிய நோயைத் தம் காயத்தொழில்களினாலு மன்னத்தினாலுந் தாமேனு மொருவரைக் கொண்டேனும் போக்குவிப்பாரும், சிவலோகத்திற் சென்றிருந்து போகங்களைத் துய்த்து அது தொலைந்தவாறே பூமியின்கண் வந்து பிறந்து யாக்கை நிலையுதலின்மை யென்றுணர்ந்து தம்மை யநாதியே தொடர்ந்துவரு மாணவமுதலிய பிணிக ணீங்கும்வண்ணம் யாவரானு நாடுதற்கரிய பரமசிவனது வலியினையுடைய சீபாதங்களை யடைவர்.

(வி - ரை.) 'ஓதனத்தாலும்' என்ற வும்மையால், அவுடதத்தினாலு மென்பதூஉ மமைக. (எஅ)

கலிவிருத்தம்

என்றுசிவ ஞானவித் தானமுமி சைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குண னினைந்தே.

(இ - ள்.) வெளி. (எகூ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

ஆருயிர் வேரென வாயவனே!
யாரண மோதிய வாயவனே!
சாரணர் நாடிய சற்பொருளே!
தனையொழிந் தின்மைய சற்பொருளே!
பூரண னாகிப் பொருவிலியே!
புரமவை மாளப் பொருவிலியே!
யாரு மெணுத விடத்தினனே!
யருந்திய வால விடத்தினனே.

(இ - ள்.) எவ்வுயிர்க்கு மூலமாயிருந்தவனே! ஈசானமொழிந்த தற்புருட முதலிய நான்கு திருமுகத்தானு நான்கு வேதங்களையு மோதினவனே! நிகம்பரால் தியானஞ் செய்யப்படும் நல்ல மூர்த்தியே! தானேயன்றி வேறின்றி விளங்கு முண்மைப் பொருளே! எல்லா ஆன்மாக்களிடத்தும் பரிபூரணமா யொப்பில்லா திருப்பவனே! தாரு

கன், தாருகாக்ஷன், வித்தியுன்மாலி யென்னு மூவர் புரங்களையும் பொருதழித்த வில்லையுடையவனே! யாவராலு மெண்ணுதற்கரிய நாததத்துவங் கடந்தவனே! ஆலகாலவிடத்தை யமுதாக யருந்தினவனே! (அ௦)

கட்டளைக்கலிப்பா

கங்கை தன்னைச் சடையிற் கரத்தனே!
　　கரிசு போக்கிடு மஞ்சக் கரத்தனே!
மங்க முப்புரஞ் செய்தவை வாளியே!
　　மதித்த மூவரை யங்குறவாளியே!
சிங்கந் தன்னை யுரித்திடுந் தீரனே!
　　செனன சாகரந் தேற்றிடுந் தீரனே!
யங்கந் தன்னினு மாசை யறுக்கவே!
　　யம்ம வாணவ மாசை யறுக்கவே.

(இ - ள்.) கங்கையை யுலகமழியாவண்ணஞ் சடையின்கணொளித்தவனே! ஆன்மாக்கள் செய்த பாவத்தைப் போக்குஞ் சாமர்த்தியத்தையுடைய பஞ்சாக்கரத்தை யுடையவனே! முப்புரங்களும் பொடியாய்ப் போகக் கூரிய வம்பினாலே யெய்தவனே! தன்னையே யுண்டென்றிருந்த நந்தி மாகாளர் வாணாசுரனாகிய மூவரையு மவ்விடத்துறவாகக் கொண்டவனே! இருடிக ளாபிசாரத்திற் றோன்றிய சிங்கத்தைக் கொன் றதன்றோலை யுரித்தணியுந் தீரனே! செனன மரணமாகிய கடலிலே கிடந்தழுந்து மென்னை யேற்றுதற்குக் கரையாயிருந்தவனே! சரீரத்தி லுண்டாகிய விருப்பத்தைப் போக்கவே யாணவமல பாசமாகிய குற்றத்தைச் சோதித் தான்மாக்களை முத்தியடைவிப்பாயாக!

(வி - ரை.) 'அம்ம' என்பது உரையசை. (அக)

கலிநிலைத்துறை

காலனை யுருளக் கால்கொடு கடுகிக் கழல்பேணும்
பாலனை யருளிப் பாசம தகலப் பரிவோடு
மாலத னிழலுற் றாரண முனிவர்க் கருள்வாய்மைச்
சீலன துரையைத் தேறா முகனைச் செறிவாமே.

(இ - ள்.) எமனை யுருளும்படி கால்கொண் டுதைத்து அத்திருவடிகளை விரும்பி அருச்சனைசெய்யு மார்க்கண்டருக் கருள்புரிந் தான்மாக்கட்குப் பாசங்க ணீங்கும்வண்ணங் கல்லாலநிழலின்க ணன்பினோ டெழுந்தருளியிருந்து சனகர் முதலிய நால்வர்க் குண்மை

யான நான்கு வேதங்களையு மருளிச்செய்த சிலமமைந்த சிவனது வாக்கியங்களை யாராய்ந்த அறுமுகத்தினையுடைய பிள்ளையாரை யுறவு கொள்வோம். (௮௨)

அரியய னறிதற் கரியனை யமரர்க் கமிர்தீயக்
கருகிய கடுமுற் பருகிய கருணைக் கடலானைப்
பரமனை யரவக் கரையனை விரவப் பரிவானைப்
பொருகழல் புணரப் பொதிமலை முனிசொற் புகல்வாமே.

(இ - ள்.) திருமாலு நான்முகனு மறியவொண்ணாதவனும், தேவர்கட் கமிர்தங் கொடுக்கும்பொருட்டுக் கருநிறங்கொண்ட விடத்தை முன்னுண்ட அருட்கடல்போல்பவனும், யாவர்க்கு மேலாயவனும், பாம்பினையுஞ் சங்குமணி வடத்தையுந் திருவரையி லணிபவனும், யாவரேனுந் தன்னை யடைந்தபோ தவர்க்கன்பு செய்பவனுமான சிவனது ஓசையுள்ள வீரக்கழலினை யணிந்த சீபாதங்களை யடைதற்குப் பொதியமலையின்கண் வாழு மகத்திய முனிவன் விளக்கிய தமிழ்மொழியை யாம் துதிப்பாம். (௮௩)

இரண்டாவது

சிவஞானதானவியல் முற்றிற்று.

LIBRARY

மூன்றாவது

ஐவகை யாகவியல்.

[இவ்வோத் தென்னுதலிற்றோவெனின், ஐவகை யாகத்தின் பகுதி யை யுணர்த்துத னுதலிற்று. இங்ஙனஞ் சிவஞானதான வியலைச் கூறியதன் பின்னர் இவ்வியலைக் கூறிய தெற்றுக்கெனின், ருமயாக முதலிய ஐவகையினும் ஞானயாகமே சிறப் புடைத்தென்று உரைத்தமையா லதன்பின்னர் வைக்கப்பட்டதென்க. இத்தலைச் செய்யு ளென்னுதலிற்றோ வெனின், ஐவகை யாகத்தைத் தொகுத்து உணர்த்துத னுதலிற்று.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

கரும மென்று தவமென்று
    கற்பாற் பயின்மந் திரமென்று
பரிவால் வருபா வனையென்று
    பரம ஞான மகமென்று
தெரியு மகமோ ரைந்தினையுஞ்
    சிறந்த விவற்றின் பலத்தினையும்
பரம யோகர் நிலையுடனே
    பரிவான் முனிவ பகர்வாமே.

(இ - ள்.) முனிவரனே! கன்மயாகமென்றும், தபோயாக மென்றும், உபதேசிக்கிற மந்திரத்தினாற் பயில்கின்ற செபயாகமென் றும், ஆதரவினால் வருந் தியானயாகமென்றும், மேலான ஞான யாகமென்றும், இப்படி யாராயு மைவகை யாகத்தினையு மிவற்றின் சிறப்புடைய பலத்தினையு மேலான சிவயோகிகள் நிலையோடு நின் மேல் வைத்தவன்பினால் யாம் சொல்கின்றோ மதனைக் கேட்பாயாக!

[மேற் றொகுத்த ஐவகை யாகத்தினுட் கருமயாக முதலிய மூன்றனையும் விரித்துணர்த்துகின்றார்.]

செய்து சிறக்கச் சிவபூசை
    செந்தீ வளர்க்கை முதல்கரும

ஙைய வுடலம் விரதத்தை
　　நவிற்ற லாதி தவஞ்செபமும்
பையப் பயிற்றல் பிறர்செவியிற்
　　படாது பயிற்றன் மந்திரத்தை
மைய லகல மனத்தாலும்
　　வருக்கை யெனமூ வகைத்தாமே.

(இ - ள்.) **கன்மயாகமாவது:** நூல்விதியாற் பூசாங்கமாகப் புனன்மூழ்கிச் சிறப்புடன் சிவார்ச்சனைபண்ணி யக்கினிகாரிய முதலியன செய்தல்; **தவயாகமாவது:** உடல் வாடச் சாந்திராயண முதலிய விரதங்களை யனுட்டித்தல்; **செபயாகமாவது:** மந்திரங்களைப் பிறர் செவிக்குக் கேட்க வுச்சரித்தலும், பிறர் செவிக்குக் கேளாமல் மெள்ள வுச்சரித்தலும், மயக்க மொழியும்படி மானதமாக வுச்சரித்தலும்' என மூவகையினை யுடைத்தாம்.

(வி - ரை.) மந்திரயாக மெனினும், செபயாகமெனினு மிழுக்கா. (உ)

[இங்ஙனங் கூறிய செபயாகஞ் செய்யு முறையு மவற்றின் பலன் மிகுதியுங் குறைவு மூன்று செய்யுளா னுணர்த்துகின்றார்.]

செறித்து வடந்தர்ச் சனிமீதே
　　செபிக்க வொலியைச் சேட்டையினாற்
செறித்து வடமத் திமைதன்னிற்
　　செபிக்க மந்தஞ் சேட்டையினாற்
செறித்து வடத்தை யநாமிகையிற்
　　செபிக்க மனத்தைச் சேட்டையினாற்
குறிப்பிற குறைந்த பலமந்த
　　மதனி லொலியுங் குறைந்தபலம்.

(இ - ள்.) பிறர்க்குக் கேட்க வுச்சரிக்கு மந்திரத்தை யொலியாகச் செபிக்குங்காற் செபவடத்தைத் தர்ச்சனிமீதே வைத்துப் பெருவிரலாற் றள்ளிச் செபஞ்செய்க! பிறர்க்குக் கேளாமற் றனக்குக் கேட்க வுச்சரிக்கு மந்திரத்தை மந்தவொலியாகச் செபிக்குங்காற் செபவடத்தை மத்திமை விரலின்கட் சேர்த்துப் பெருவிரலாற் றள்ளிச் செபஞ்செய்க! செவிப்புலனாகா துச்சரிக்கு மந்திரத்தை மானதமாகச் செபிக்குங்காற் செபவடத்தை யநாமிகையின்கட் சேர்த்துப் பெருவிரலாற் றள்ளிச் செபஞ்செய்க. ஆராயுங்கான் மானதமாக வுச்சரிப்பதைப் பற்ற மந்தமாக வுச்சரிப்பது தாழ்ந்தபல மதனைப்பற்ற வொலியாக வுச்சரிப்பது குறைந்த பலம். (௩)

கண்டி விசிட்டங் குசைக்கிரந்தி
 கனிட்டங் கமல மதிற்கனிட்டம்
புண்ட ரீக மணியதனிற்
 படிக மணிபுத் திரதீபி
யுண்டைச் சங்க மிறைவிரலு
 முணரி லொன்றுக் கொன்றானட
விண்டார் போக விருப்பங்கை
 மேலே மறிக்க மாலையெல்லாம்.

(இ - ள்.) செபமாலைக ளெவற்றினு முருத்திராக்கமே சிறப்புடைத்து. அதற்குத் தர்ப்பையைப் பவித்திர முடிச்சாக முடிந்த மாலை கீழாம். அதற்குத் தாமரை மணிவடந் தாழ்ந்த பலம். அதற்குப் படிகக் கல்லினாற் கடைந்தமணி தாழ்ந்த பலம். புத்திரதீபிவடமுங் கடைந்துருட்டிய சங்குமணிவடமு மிறையும் விரலு மாராயி னொன் றுக்கொன்று பலங்குறையும். போகத்தின்கண் விருப்புநீங்கிய துறவிகள் கண்டிமாலைமுதன் மாலைகளெல்லாங் கையினான் மேனோக்கித் தள்ளிச் செபிக்க! (ச)

இயங்கிற் பிராண னிடைநாடி
 யிருமூன் றெழுத்து மியம்பிடுக
நயந்தார் போக மதுகயந்தீர்
 வலது நாடி தனினவில்க
வியங்கிற் பிராணன் சுழுனைவழி
 யிரண்டு மடைவா ரியம்பிடுக
முயங்க விளையார் மூலையிணையை
 வலது நாடி முனைத்தெனினே.

(இ - ள்.) போகத்தை யடைய விரும்பினோர் பிராணவாயுவான திடையென்னு நாடியிலே நடக்கிற் பிரணவத்தோடு கூடிய மூல மந்திரமான ஆறெழுத்தையு முச்சரிக்கக் கடவர்! அதனை வெறுத் தார் பிங்கலை நாடியின்கட் பிராணவாயு வியங்கி லாறெழுத்தையு முச்சரிக்கக்கடவர்! புத்தி முத்தி யிரண்டினையும் விரும்பினோர் சுழுமுனை நாடியில் பிராணவாயுவான தியங்கி லந்த வாறெழுத்தையு முச்சரிக்கக்கடவர்! பிராணவாயு பிங்கலையில் தோன்றி யியங்குகிற காலத்தி லிளையாராகிய மடவாரது முலைத்துணையினையும் புணரக்கடவர்!

(வி - ரை.) 'சுழுனை' என்பது வடசொற் சிதைவு. மாதரைக் கூடும் விதி யீண்டுக் கூறியது "மற்றொன்று விரித்தல்" என்னும்

குற்றமாமோவெனின், "ஒப்பின் முடித்தல்" என்னுந் தந்திரவுத்தியாற் கூறுவதனாற் குற்றமின்மை தெளிக. (௯)

[மேல் நிறுத்தமுறையானே தியானயாகஞ் செய்யுமுறையுணர்த்துகின்றார்.]

பற்றிப் பரமன் றிருவுருவைப்
பரிவா லொருமைப் படவுள்ள
மற்றோர் பொருளின் மனம்பற்றா
வண்ணந் திண்ண முறமயக்க
மற்றே தொடர்ந்த விச்சின்ன
மடையா வறிவு பாவனைநீ
ரெற்றே யொழுகு மிறைவன்பா
லற்றே யஃதென் றெண்ணுகவே.

(இ - ள்.) தியானயாகம்: மனம் வேறொரு விடயங்களினும் பொருந்தாவண்ணந் தாரணையி னிறுத்தி யஞ்ஞானவிகற்பமற்று, உள்ளம் சதாசிவமுதலிய விக்கிரகங்களி லொன்றை யன்பினால் நினைந்து, அத் தியானத்தி லிடைவிடாது கலந்து நிற்றல். அஃதெத்தன்மைத்தெனின், ஆற்றுநீ ரிடையறாதொழுகு மத்தன்மைத்தென் றுணர்க.

[மேல் நிறுத்த முறையானே ஞானயாகத்தின் றிறமுணர்த்துகின்றார்.]

ஒப்பி லமலன் றனையுணர்த்து
முரையை யோத லோதுவித்தல்
செப்பும் பொருளைத் திரிவுமறத்
தெளிகை பிறரைத் தெளிவிக்கை
தப்பா ததனை மனத்தகத்தே
தரிக்கை யெனவுந் தானைந்தாம்
வைப்பா யருந்தா மருந்தாகிச்
சிறந்த ஞான மகவினையே.

(இ - ள்.) இணையில்லாத நின்மலனான சிவனை யறிவிக்குஞ் சிவாகமங்களைத் தானோதுதலும், பிறரை யோதுவித்தலும், அவற்றிற் சொல்லும் பொருளை யையந்திரிபறத் தான் றெளிதலும், பிறரைத் தெளிவித்தலும், அந்தப் பொருளை நாடோறு மறவாது மனத்தின் கட் டரிக்கையும், என வைந்துவிதமாம். இதுவே பக்குவான்மாக்களுக்கு வைப்புமாய், அபக்குவரா லருந்தவொண்ணாத மருந்துமாய் நின்ற தலைமைபெற்ற ஞானயாகத் தொழிலாவது.

தேவாரம்.

"கற்றல்கேட்டலுடையார் பெரியார் கழல்கையாற் றொழுதேத்த" எனவும்,

"கல்லாதார் காண்டற் கரியானை" எனவும்,

"கல்லா நெஞ்சி னில்லா னீசன்
சொல்லா தாரோ டல்லோ நாமே." எனவும்,

கூறியருளிய திருக்கடைப்பானு முணர்க. ஆகலி னிதனையே சிறப்பாகக் கூறவேண்டிற்று. (எ)

[ஐவகை யாகங்க ளொன்றுக்கொன்று சிறப்புடைத் தென்பதூஉம், அடையும் பல மின்னதகைத்தென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.]

அறைந்த கரும யாகமுத
லைந்து மொன்றுக் கொன்றதிகஞ்
சிறந்த பலமும் போகவிதஞ்
சிந்தை செய்த பயனெல்லா
மறைந்து தீய வினைமாய்கை
வரத வுருவ மெனவடிவ
மிறந்தும் பிறந்து மினையாதே
யிருக்கை யென்னு மிவையைந்தும்.

(இ - ள்.) முற்கூறிய கன்மயாக முதலிய ஐவகையாகமு மொன்றுக்கொன்று பலன்க ளதிகமாயிருக்கும். அஃதெவ்வாறெனின், கன்மயாகத்துக்குப் போகவிதமும், தபோயாகத்துக்குச் சிந்தித மனோத சித்திகளும், மந்திரயாகத்துக்குக் கொடிய கன்மங்களுற்பவியாது கெடுதலும், தியானயாகத்துக்குச் சிவனது திருவடிவே போல வடிவமுண்டாதலும், ஞானயாகத்துக்குச் சனன மரணங்களெய்தி யிளையாமற் சாயுச்சியம் பெற்றிருக்கையுமெனக் கூறிய விவ்வைந்து மொன்றுக்கொன் றதிக பலன்களாம்.

(வி - ரை.) அஃதெங்ஙன மெனிற், கன்மயாகத்தைப் பற்றத் தபோயாகம் பதின்மடங்கதிகம். அதனைப் பற்ற மந்திரயாகம் பதின்மடங் கதிகம். அதனைப் பற்றத் தியானயாக நூறுமடங் கதிகம். அதனைப் பற்ற ஞானயாக மளவில்லாத பலத்தைக் கொடுக்குமாதலால், ஞானயாகமே சிறந்ததென்றறிக. (அ)

[மேல் நிறுத்தமுறையானே பரமயோகர் நிலை யுணர்த்துகின்றார்.]

அஞ்சி யாசை முதலாய
வவல பேத மனைத்தினையுந்

துஞ்சிப் பிறக்குந் தொழிற்கிளைத்துத்
தோன்றாத் துணைவ னடித்தூங்கும்
விஞ்சைக் குகையுள் வீற்றிருப்பர்
பரம யோக விரதியர்மெய்ந்
நெஞ்சத் திவரை நினைப்பாரை
நிரந்த வினையு நீங்கிடுமே.

(இ - ள்.) காமக்குரோத முதலிய துக்க பேதங்களனைத்தினுக்கு நடுங்கி, இறந்து பிறக்குந் தொழிலுக்கு வருந்தி, அவை நீங்கும் வண்ணம் அபக்குவர்க்குத் தோன்றாத் துணைவனான சிவனது திருவடியிலே நிலைபெறுதற்குக் காரணமாகிய ஞானமாகிய குகையில் வீற்றிருப்பர், மேலாய யோகநிலை பெற்ற தபோதனர். இவர் திருமேனியை யுள்ளத்தின்க ணினைப்பவரைத் தொடர்ந்த கன்மங்களும் விட்டு நீங்கும்.

(வி - ரை.) 'வினையும்' என்ற வும்மையானே மாயை முதலாயினவுங் கொள்க. இதனைச்,

"செடிகொ ணோயின்னடையார் திறம்பார் வருதீமையும்
திருவாஞ்சியத்தடிகள் பாதமடைந்தா ரடைந்தா ரடியார்களே."

என்னுந் தேவாரத்தானு முணர்க. (௧)

[மேலவரை வழிபாடு செய்யின் வரும் பல
னுணர்த்துகின்றார்.]

புரிந்தார் பரம ஞானிதனைப் பூசை நசையாற் புகழுறவே
பிரிந்தா னுடலைப் பிரியாதே பெருமா னுலகம் பெற்றிருப்
நிரந்த கற்ப சதநியுத நிகழ வதன்பி னெடுமால்வாழ் [பர்
பரந்த வுலக மதுபற்றி யிருப்பர் விருப்பாற் பாங்குறவே

(இ - ள்.) அன்பினால் மேலான ஞானிகளை யருச்சனை செய்தார் பூமியின்கட் டமக்குக் கீர்த்தி நிலைபெற ஊனுற்றுன்னிய வுடம்பினை நீங்கிச் சிவலோகத்தினையடைந் ததனைவிட்டு நீங்காமற் கோடி கற்பஞ் செல்லுமளவு முறைவர்; ஆண்டுப் போகந் துய்த்துத் தொலைந்தவாறே நாரணன் வாழும் விரிந்த வுலகின்கணடைந் தன்பினாலே யக்கடவுள் சமீபமாக வாழ்வர். (௧௦)

இதுவுமது.

உறைந்தே யொழிந்த வுலகத்து
மோங்கும் போக விதமுண்டு

பிறந்தே புவியிற் பிறழாதே
பெரியோ னடியைப் பேணுதலுஞ்
சிறந்தே யவனுஞ் சிவஞான
யோகந் தெருட்டத் தெருண்டேனு
மிறந்தே யிணையி லிறைவனுட
னிரண்டற் றிருப்ப ரின்புறவே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம், காரணனுலகத்திற் போகம் துய்த்துத் தொலைத்தவாறே யதனையல்லாத பிரமலோக மிந்திரலோகங் கந்தருவ லோக மியக்கலோக மிவற்றினு மடைவே வதிந்திருந்து ஆண்டாண்டுள்ள போகபேதங்களைத் துய்த்துத் தொலைத்தவாறே பூமியின்க ணுத்தமசாதியிற் றோன்றி முன்விட்ட குறையினாலே யுள்ளம் வேறுபடாமற் பெரிய ஞானாசிரியன் திருவடியை யடைந்து வழிபாடுசெய் துள்ளவா றந்த வாசிரியனுந் தன்னுள்ள மகிழ்ந்து சிவ ஞானயோகத்தை யறிவிக்கத் தாமறிந்து ஞானநிட்டையை யடைந்து பின்பத் தேகத்தை விட்டு நீங்கினவாறே தனக்கு நிகரில்லாத சிவனுடன் வேறறக் கலந்து சிவானந்தானுபவ மனுபவித்திருப்பர்.

[ஞானநிட்டையை யுடையார்கள் விடயங்களி லொழுகினு
மவற்றி னழுந்தாரென் றன்னோர்
சிறப்புணர்த்துகின்றார்.]

அமல னுருவ மறிந்தார்கள் விடய பேதத் தடைந்தாலுங்
கமலத் தமரு நீர்போலக் கலப்ப தில்லைக் கருதுங்காற்
றமலத் தினையுந் தடுப்பார்கள் சமைக்க பூசை யவர்தமக்கே
விமல னவரை விடலின்றிச் செய்தார் சிறப்பை விரும்புவனே

(இ - ள்.) நின்மலனான சிவனது சுபாவ சொரூபத்தை யுணர்ந்த ஞாதாக்கள் விடய விதங்களைப் பொருந்தினாரேனு மதனை யராயுமிடத் தவர்கள் தாமரையிலையிற் றங்கிய நீர் அதிற் றோய்வின்றி நின்றாற்போல, அந்த விடயங்களி லழுந்தார்கள்; தமது ஆணவமல முதலியவற்றையும் போக்குவர்; ஆதலா லந்த ஞானிகளுக்கே பூசை செய்யக்கடவர்! அஃதெக்காரணத்தாலெனின், மலரகிதனான சிவன் அந்தச் சிவஞானிகளை விட்டு நீங்கா தவர்களிடமாக நின்று செய்தார் செய்த பூசைகளைத் தானே விரும்பி யேற்றுக்கொள்ளுதலால்.

(வி-ரை.) 'அடைந்தாலும்' என்னு மும்மை யடையாமையை விளக்கி நின்றதாகலின் எதிர்மறை. (கஉ)

[ப்ணியற கிற்றலாற் சிவஞானிகளிடத்து வினை யேறாமைக்குத்
திட்டாந்தமு மவரைப் புகழ்ந் திகழ்தல் செய்தா
ரடையும் பலனு முணர்த்துகின்றார்.]

மருந்தைச் சிறந்த மந்திரத்தை
வல்லார் விடத்தை மாந்திடினும்
வருந்தார் தமது செயன்மாள
வரதன் பொருவில் வழியுணர்ந்தார்
பொருந்தார் பாவ புண்ணியங்கள்
புரிந்தே யிவரைப் புகழ்ந்தாரும்
பிரிந்தே யிகழ்ந்து பேசாரு
மிவர்தம வினையைப் பெறுவாரே.

(இ-ள்.) அவுடதத்தையு மேலான மந்திரத்தையும் வல்லவர், நஞ்சினைப் புசித்தாரேனு மதனால் வருந்துதலுறார்; அதுபோல, ஒப்பில்லாத சிவனுடைய ஞானத்தை யுணர்ந்த சிவஞானிகளும், எல்லாம் சிவன்செயலென்றும் தம் செயன் மாண்டிருக்கையானே யவர்கள் புண்ணிய பாவங்களைச் செய்து மதனால் வருஞ் சுக துக்கத்தை யடைந்திலர். அச் சிவஞானிகளைப் புகழ்ந்தாரும் வேறுபட் டிகழ்ந்தாருமாகிய விவர்கள் தமக்குரிய வினைப்பயன்களையும் துய்ப்பர். ()

[ஓத்துப் புறனடை முதலிய வைந்தனுள் முற்கூறிய செய்யுளைக் குறித்துச் சூத்திரப் புறனடை யுணர்த்துகின்றார்.]

பண்ணான் பரம சிவஞானி
பாவ விதமும் பயிற்றிடினு
முண்ணான் பலமு மெனப்பனுவ
லுரைக்கு மதனா லொருதலையே
நண்ணான் துயர மெனப்பெரியோர்
நவையு மியற்றா னசையாலே
மண்ணோ ரவல மாசுரையை
மாற்றி யிடவே வல்லாரார்.

(இ-ள்.) மேலான சிவஞானி பாவபேதங்களைச் செய்யான். அங்ஙனம் செய்யினு மந்தத் தீவினைப் பயன்களை யனுபவியானென்று சிவாகமங்கள் சொல்லும். ஆகையினால், சிவஞானி பாவிதஞ் செய்யாமையுஞ் செய்யி னஃதுண்ணாமையு நிச்சயமேயாம். அச் சிவஞானிகளாவார் நாம் துயரத்தைப் பொருந்துவதில்லையே யெனக் கருதித் தம் மனவிருப்பினாற் காமமுதலிய குற்றங்களைச் செய்யி னவற்று

லவர்க்குத் தீவினை யெய்தாதேனும், பூமியின்கண் மிகப் பொல்லாத வசைதோன்று மதனைப் புறங்கூறுது மாற்றுதற்கு வல்லவர் யாவர்?

(வி - ரை.) ஏகாரம் தேற்றம். 'இயற்றின' எனவே யியற்ருமையும் விளங்குகின்றது. (கச)

[ஞானநிட்டையை யுடையா ரதனை விட்டுக் கிரியைகளை யனுட்டிக்கின் அவர் பரதத்துவத்தை யறிந்தவரல்லரென் னுணர்த்துகின்றார்.]

எய்தற் கரிய பரம்பரனை
யிசைந்தார் கருமத் திசையார்கள்
செய்யிற் கருமஞ் சிறந்தபொருள்
செறிந்தா ரல்லர் செழுங்கனிதங்
கையிற் புகலுங் களைந்தவலக்
காயைக் கவரக் கருதினாராற்
வையத் தொளிகொண் மணியகற்றி
வழுவாஞ் சிலையார் மகிழ்வாரே.

(இ - ள்.) யாவரானும் பொருந்துதற் கரிய சிவனைக்கூடி ஞேயத்தழுந்துவார் கிரியையினைச் செய்தற் கிசையார். அதனை யனுட்டித்தாரேனு மேலான பொருளாகிய சிவத்துடன்கூடி நிட்டையை யடைந்தவ ராகார். ஞானயோகிகள் ஞேயத்தழுந்தினும் அதனோடு கிரியையு நிகழ்த்தாரோவெனின், யாரே தங் கையின்கட் கொழுவிய வாழை முதலியவற்றின் கனிக ளெய்தின் அதனை நுகராது விடுத்துச் சுவையில்லாக் காயினைக் கைக்கொண்டு நுகரவிரும்புவர்? அஃதன்றி வையத்தின்கண் ணொளியமைந்த பதுமராக முதலிய இரத்தினங்கள் வந்தெய்தி னவற்றினைக் கொள்ளாது யாரே விடுத்துப் புல்லிய கல்லினைக் கைக்கொண்டு மகிழ்வர்?

(வி - ரை.) கனி பெற்றார் காய் விரும்பாத தன்மைபோன்று மணி பெற்றார் சிலை விரும்பாத தன்மைபோன்றும், ஞானம் பெற்றார் கிரியை விரும்பாரென விளக்கிநின்றது என்க. (கரு)

[ஞேயத்தைப் பெறவேண்டினார்க்குக் காமமுதலிய குற்றங்கள் அணுகாவென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

ஆசை முதலா மாசனைத்து
மறுத்தே யுடலும் வெறுத்தரிய
தேசன் சிவன்பொற் பாதமலர்
செறிந்தார் பிறப்பை மறந்தார்கள்

பேசற் கரிய பெருமையினைப்
பெற்று ரல்லர் கற்றாலு
மாசு மலிந்த வாசையினான்
மயங்கித் தியங்கு மானிடரே.

(இ - ள்.) காமமுதலிய குற்ற மனைத்தினையுங் கெடுத்து, யாக்கையையும் வெறுத்துப், பிறரால் அறிதற்கரிய ஞானப்பிரகாச ருகிய சிவன் பொன்போன்ற சீபாதங்களைப் பற்றினவரே சனன மரணத்தை யொழிந்தவர். அங்ஙனஞ் செய்யா தழுக்கு மிக்க விராகத் தினாலே யுள்ள மயங்கி வருந்துபவர் பெருநூல்களைக் கற்றாேனுஞ் சொல்லுதற்கரிய பிறவி நீக்கம் பெறார்.

(வி-ரை.) பிறவி யறுதலே பெருமை தருவதாகலின் அதனைப் 'பெருமை' என்று உபசரித்துக் கூறினார். இதனைச் "சிறப்பீனும்" என்பதில் பரிமேலழகர் கூறலாலு மறிக. (கக)

[சருவ வியாபியாயிருக்கிற சிவன் பக்குவான்மாக்களுக்கல்லது அறியப்படானென் றுணர்த்துகின்றார்.]

காணார் மலத்தாற் கண்ணிழந்தார்
கலந்தே யெங்கு நிறைந்தானைச்
சேணு ரிரவி தனைக்காணார்
சிறந்த விழியை யிழந்தாருங்
கோணு கிணையும் பூணனவே
கொண்டா னடியைக் கண்டார்கண்
மாணு மூல மலவலியை
மாய்த்தா ரவன்றன் வலியாலே.

(இ - ள்.) கட்புலனை யிழந்து நிற்பவர் ஆகாயத்தின்கணின் றெங்கும் பரம்பும் சூரியனைக் காணுதவாறுபோல ஆணவமலத்தினு லே யறிவாகிய கண்ணிழந்தவர் எங்குங் கலந்து நிறைந்து நிற்கும் சிவனைக் காணார். அற்றேல், இப்படிக் காணப்படாத சிவனைக் கண்ட வர் யாவரென்னின், அந்தச் சிவனது சத்தியினால் தம்மை மறைத்திருக் கும் பொல்லாத மூலமலமாகிய ஆணவமல சத்தியைக் கெடுத்து ஞானக்கண் பெற்றவர்களே வளைந்த நாகத்தை யாபரணமாகப் பூண்ட சிவன் சீபாதங்களைக் கண்டவர். (கஎ)

[அச் சிவஞானிகள் எஞ்ஞான்றும் ஞேயத்தைவிட்டு நீங்கார் என்ப.துணர்த்துகின்றார்.]

வான மதனை நீங்காது
வாயு விரைந்து மதனைப்போன்

ஞான மயனை நீங்கார்கண்
ஞானத் தவரு நடுக்கத்துந்
தேனின் மொழியா ரிணைத்தோளைத்
திளைக்கும் பொழுதுஞ் சினஞ்செறிட
வூனத் தினரை யுவர்த்தொறுக்கும்
பொழுதும் யாதா மொருபொழுதும்.

(இ - ள்.) வாயு எங்கு மோடியுந் தனக் காதாரமாகிய ஆகாயத்தை விட்டு நீங்காது. அதுபோன்று சிவஞானிகளுந் தமக்கச்சமுண்டாங் காலத்துந், தேன் போலுஞ் சொல்லினையுடைய மடவார் திரண்ட தோளிணைக் கலந்தனுபவிக்கும்பொழுதுங், கோபமேலிடத் தமக்குக் குற்றஞ் செய்தாரை வெறுத்துத் தண்டிக்கும்போது மற்று மெக்காலத்தும் ஞானசொரூபியா யிருக்கிற சிவனை விட்டு நீங்கார்.()

[சிவஞானிகண் முதலாயினோர்க்குச் சிவன் றோன்றி நிற்கு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

துயக்கந் துடைத்த ஞானிகட்குத்
தோன்று மெங்குந் துகளில்லான்
மயக்க மறுத்த யோகர்க்கு
மருவு மிதய மலர்மீதே
பயக்கும் பலத்தைப் பாவகனிற்
பார்ப்பார் தமக்குப் பாங்குறவே
நயக்கு முருவின் மற்றையவர்
நாட வுறைவ னடோறும்.

(இ - ள்.) நின்மலனான சிவன், விடயங்களிலே அறிவு வேறுபடுந் தன்மையை யொழித்த ஞானிகளுக் கெவ்விடத்துந் தோன்றி நிற்பன். அஞ்ஞானத்தைக் கெடுத்த யோகநிலையுடையார்க் கவருடைய மனக்கமலத்திற் றோன்றுவன். அந்தணர்க்குக் காருகபத்தியமாகவனீயந் தக்கணாக்கினியெனக் கூறப்பட்ட மூவகையக்கினியினிடத்தே தோன்றி யவர் விரும்பிய பலனைக் கொடுப்பன். மற்றுமுள்ள ஆன்மாக்க ளெஞ்ஞான்றுந் தரிசித்தற்குச் சிவலிங்க முதலிய நயந்த திருவுருவங்களிலே எழுந்தருளியிருப்பன். (கக)

[ஞானநிலை யுயர்புங் கன்மநிலை யிழிபும் உணர்த்துகின்றார்.]

ஒளிய பதும ராகங்கை
யுடையார்க் குவகை யலதுண்டோ
தெளிய யோக சித்தர்க்குஞ்
சிறப்பே யலது செலனுண்டோ

புனிய சிலையைப் பொறுத்தார்க்குப்
　　பொருளோ சிறிது துயர்பெரிது
தெளிவு பெரிது பலஞ்சிறிது
　　நிரந்த கரும நிலையார்க்கே.

(இ - ள்.) ஒளியினையுடைய மாணிக்கத்தைக் கைக்கொண்டார்க்கு மகிழ்ச்சியே யன்றித் துயருண்டோ? அதுபோலத் தெளிவினையுடைய ஞானயோகஞ் சித்தித்தார்க்கு மின்பமேயன்றித் துன்பமுண்டோ? புல்லிய நிறத்தையுடைய அம்மிக்கல் முதலியவற்றைச் சுமந்தார்க்கு விலையா லெய்தும் பொருளோ அற்பம். அதனைச் சுமக்குந் துயரமோ மிகுதியாம். அதுபோலப் பூசை, சபம், தியானமெனப் பரந்த கன்மநிலையி னிற்பார்க்குப் பெறும்பல மற்பம். அடையுந் துயரம் பெரிது.

(வி - ரை.) 'உண்டோ' என்புழி ஓகாரம் எதிர்மறை. 'செல்லல்' என்பது விகாரப்பட்டு நின்றது. புல்லியவென்பது 'புனிய' என லகாரம் னகாரமாயது. சித்தர் என்றது ஞானிகளெனக் கொள்க.

[மேல் அந்த ஞானிக ளெழுந்தருளியிருக்கு மெல்லையின்
சிறப்பு முணர்த்துகின்றார்.]

சிறந்த பரம சிவனுருவந்
　　தெருண்ட பரம சிவஞானி
யுறைந்த வெல்லை விற்கோடி
　　யளவும் பாவ மொழிந்துவிடு
நிறைந்த கங்கை நிகழிடத்து
　　னீங்கு மயுத மாறளவு
மறைந்த வளவி னருத்தத்து
　　ளகலும் பாவ மரன்புரிக்கே.

(இ - ள்.) சிறப்பினையுடைய பரமசிவ சொரூபத்தை யுணர்ந்த மேலான சிவஞானி யெழுந்தருளியிருக்கு மெல்லைக்குக் கோடி விற்கிடையளவும், நீரால் நிறைந்த கங்கைநதி விளங்கு மெல்லைக்கு அறுபதினாயிரம் விற்கிடையளவுஞ், சிவாலயத் தெல்லைக்கு முப்பதினாயிரம் விற்கிடையளவும், பாவமெய்தா தகலும். (உக)

[சிவஞானிகள் சிறப்பு முணர்த்துகின்றார்.]

நீடும் பொருளொன் றுண்டெனவே
　　நெஞ்ச மதனு னிச்சயித்தார்
ஆடு முதக மாதீர்த்த
　　மவனி தலத்தி லனைவர்க்கும்

கூடு மெல்லை சிவபூமி
கொடிய வினைகள் கெடநினைவார்
தேடி யவரை யருச்சிக்க
சிந்தை செய்க சிறப்புறவே.

(இ-ள்.) நிலைபெற்று நிற்கும் பதியென்னும் பொருளொன் றுண்டென் றுள்ளத்தி னிச்சயித்த பெரியவர்க ளாடும் புனல் பூமியி லுள்ளார் யாவர்க்குங் கங்கை முதலிய பெரிய தீர்த்தங்களாம். அன் னோர் பொருந்து மெல்லையே சிவத்தலமாம். கொடுமையாகிய பாவ ங்க ணீங்க வெண்ணுபவ ரந்த ஞானிகளைத் தேடி நன்றாகப் பூசிக்க வும் அவர்கள் திருவுருவைத் தியானம் பண்ணவுங் கடவர்!

(வி - ரை.) "ஞானந்திரை லோக்கிய துல்லபம்" என்பதால் 'தேடி யவரை அருச்சிக்க' எனச் சிறப்பித்தார். (உஉ)

[ஒருபாய மிட்டை இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

அகத்திற் புரிவா ரருச்சனையை
யரிய பலத்தை யடைந்திடுவர்
சகத்திற் புரிவார் சங்கரனைச்
சார்வ ரதனிற் றணியபல
மகத்து ளேவல் புரிவார்க்கு
மதிக பலமே யரையன்பாற்
சகத்தி னேவல் புரிவார்க்கு
மதனிற் சிறுமை சார்ந்திடுமே.

(இ - ள்.) வேந்தன் மனையகத்தின் ஏவல் செய்பவர்களுக் கவ் வேந்தனிடத்தில் நின்றும் அதிக பலன்க ளெய்தும்; அதற்குப் புற த்தி லேவல் செய்வார்க் கதற்குக் கீழாய பலனெய்தும். அதுபோலச், சிவனைத் தம்முள்ளத்தி லருச்சனை செய்பவர் மேலாய பலத்தினைப் பெறுவர்; புறம்பே அருச்சனை செய்பவ ரதிற் றாழ்ந்த பலத்தை யடைவர். (உங)

பாரி யாரும் பயிலாத பக்க மனையுட் பத்தாவைச்
சேர வவனு மவடனக்குச் சித்தக் களிப்புஞ் செய்திடுவ
னோரி லானை நின்மலனை நெஞ்சி னினைக்கி லவர்க்கவனும்
பூரித் திடுவன் போகவிதம் பொல்லா மலமும் போக்குவனே.

(இ - ள்.) மனைக்கிழத்தி செல்லாத வெல்லையி னடுத்த பள்ளி யறையிற் றன் கணவனை யணுக அக்கணவனு மவட்கு மனமகிழ்ச்சி யையுஞ் செய்வன். அதுபோலத் தனக்கொப்பில்லாத மலரகிதனுகிய

சிவனை மலக்கமலத்தில் தியானிக்கி லவர்க்கு இச் சரீராந்தத்திலே சிவனும் சிறந்த போகபேதங்களை நிறைத்துப் புசித்துத் தொலைந்தவாறே தீமையான ஆணவமலத்தினையு நீக்கி முத்தியைக் கொடுப்பன்.

(வி - ரை.) 'சித்தக் களிப்பும்' என்னு மும்மையா னாடை பூண் முதலியவற்றையு மளித்தல் கருதிநின்றது. 'மலமும்' என்ற வும்மையான் மாயை கன்மங்களையு மெனக்கொள்க. 'பக்கம்' என்பது வடமொழித்திரிபா யிடமென்னும் பொருட்டாய் நின்றது. ()

[இன்னுமோ ருபாய நிட்டை யுணர்த்துகின்றார்.]

ஈரைந் தாய திசைநடுவே
யியம மாதி மலர்கொண்டே
யார்வங் கூரப் பூசனையை
யமலர்க் கியற்று மவர்தாமும்
பேரன் புடைய பெருமானா
ருலகிற் போகம் பெரிதருந்திச்
சாரும் பிறப்பிற் சிவஞானஞ்
சார்ந்து சிவன்றாள் சார்வாரே.

(இ - ள்.) தேகத்திலுள்ள பத்துத்திக்கு நடுவாகிய மனத்தி லயிம்சைமுதலிய மலர்கொண்டு நின்மலனான சிவனுக்குப் பூசையை யுள்ளன்பு பெருகும்வண்ணஞ் செய்பவரும், ஆன்மாக்களிடத்திலே பெருங்கருணையையுடைய சிவனது உலகத்திற் சென்று மிகுந்த போகங்களைப் புசித்துத் தொலைந்தவாறே பூமியின்கண் வந்து எடுத்த சனனத்திலே சிவஞானத்தைப் பெற்றுச் சிவனது சீபாதத்தை யடைவர்.

(வி - ரை.) அயிம்சை - கொல்லாமை. (௨௫)

[சிவஞானத்தைப் பெறவேண்டுமென விரும்புவா ரெய்தும் பலனுணர்த்துகின்றார்.]

நச்சி லெவருஞ் சிவஞான
நம்ப னமரும் புரிநண்ணித்
துய்ச்சே போக விதந்தொலைவிற்
றோன்றிப் புவியிற் றுரிசழியக்
கச்சே புளிய காயத்தைக்
களைகண் டமது கணிற்கண்டு
விச்சை தனக்கும் விச்சாய
விமலன் கமலம் விரவுவரே.

(இ-ள்.) யாவரேனுஞ் சிவஞானத்தைப் பெறவேண்டுமென்று விரும்பினவர், சிவலோகத்திற்சென் றங்குள்ள போக பேதங்களைப் புசித்து முடிந்தவாறே பூமியின்கண் வந்து பிறந்து துன்பங்கள் கெடும்படி புல்லிய யாக்கையினை வெறுத்துக் களைகணாகிய சிவனைத் தம்முடைய ஞானக்கண்ணால் தரிசித்து ஞானத்துக்கும் வித்தான சிவனது சீபாதங்களை வேறறக் கலந்திருப்பர்.

(வி - ரை.) விச்சை - ஞானம். விச்சு - வித்து. (உசு)

[அந்த ஞானவேட்கை மூவகையென்று மவற்றாற் பெறும்பய னிஃதென்று மூன்று செய்யுளா னுணர்த்துகின்றார்.]

ஆசை தானு மூன்றுவித மறியி னவையுங் கனிட்டாந்தம்
பேசுங் கனிட்ட வாதரவு பெற்றார் மூன்று பிறப்படைந்து
தேசார் ஞான யோகத்தைச் செறிவர் பரம தேசிகனாற்
பாசம் பிரியப் பரமான வின்ப வெள்ளம் பருகுவரே.

(இ - ள்.) ஆராயுமிடத்து அவ்வாசை உத்தமம் மத்திமங் கனிட்டமென மூவகைப்படும். அதிற் பிற்கனிட்ட வாதரவு பெற்றவர் மூன்று சனனம் பிறந்து மூன்றாஞ் சனனத்தில் பரகுருவி னருளினு லாணவ முதலிய பாசங்க ணீங்க வொளிபரம்பிய ஞானயோகத்தைப் பெற்று மேலாகிய ஆனந்த வெள்ளத்தினை யனுபவிப்பர்.

(வி - ரை.) தான் - அசை. (உஎ)

உடையா ரிடைவே ணுளத்தமல னுலக மதனை யுகப்புறவே
யடைவா ரவனி தலத்திரண்டு பிறப்பு மவல வுடலாசை
விடுவார் பரம சிவஞானி விளைத்த கருணை வெள்ளத்திற்
படிவார் பரம சிவன்பாதம் பரிப்பார் பசுநோ யரிப்பாரே.

(இ - ள்.) சிவஞானத்தில் மத்திமமான வாதரவு உள்ளத்தின்கணுடையவர் மேன்மையுண்டாகச் சிவலோகத்தின்க ணடைந்து, பின்பு பூமியின்க ணிரண்டு சனனம் பிறந்து, இரண்டாஞ் சனனத்தில் துக்கமாகிய தேகவிருப்பினை விட்டுப் பரமசிவஞானியான ஆசிரியன் வைத்த கிருபைக்கடலிலே படிந்து மேலாகிய சீபாதங்களைத் தமதுள்ளத்தின்கட் டரித் தாணவநோயை நீக்கி முத்தியடைவர்.

(வி - ரை.) வேண் - விருப்பு. (உஅ)

பெற்றார் பெரிய வாதரவு
பெருமா னுலக மதுபெற்றே

மற்றோ ருடல மண்ணுலகில்
வாய்க்க மனத்தின் மயக்கினையு
மற்றே யமல வொளிவெளியை
யறிந்தே பிறிந்தே யவ்வுடலம்
பெற்றே பிரியாப் பெரும்பொருளைப்
பிரியா ரழியாப் பேரின்பம்.

(இ - ள்.) சிவஞானத்தி லுத்தமமான வாதரவு பெற்றவர் சிவலோகத்தை யடைந்து மீண்டும் பூமியின்கட் பிறிதொரு சரீரமெடுத்து, அங்ஙன மெடுத்த வச்சரீரத்திலே யுள்ளத்தில் விருப்பு வெறுப்புகளையு மொழித்து, நின்மலமான ஞானவெளியினை யுணர்ந்து, பின்ன ரந்தச் சரீரத்தையு நீங்கித், தன்னை நீங்காது நிறைந்து நிற்கும் பரமசிவத்தினைப் பெற்று, அழியாத பேரானந்த நீங்காதனுபவிப்பர். (உக)

கலிவிருத்தம்.

என்றுகரு மாதிய மகத்திற மிசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குண னினைந்தே.

(இ - ள்.) வெளி. (கூo)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

காமுறு வாரையுங் கண்ணினனே!
காமனைக் காய்தழற் கண்ணினனே!
நாமமு மாயிரம் பெற்றவனே!
நான்முகன றன்னையும் பெற்றவனே!
ஏமமு மென்றனக் கானவனே!
ஏனமு மெய்சிலைக் கானவனே!
தேமொழி யாளொரு பாலினனே!
சிறுவனுக் கன்றருள் பாலினனே.

(இ - ள்.) தன்னை விரும்புகின்றவரையு மடிமைகொண்டருளக் கருதினவனே! காமனை யெரித்த நெருப்புக் கண்ணையுடையவனே! ஆயிரந் திருநாமத்தையுடையவனே! நான்குமுகத்தையுடைய பிரமனைச் சிருட்டித்தவனே! எனக்கின்பமுமா யிருப்பவனே! பன்றியையு மெய்கின்ற வில்லையுடைய வேடனாயினவனே! தேன்போலு மொழியினையுடைய வுமையாளை ஒருபாகத்தி லுடையவனே! சிறிய குழந்தையான வுபமன்னிய பகவானுக்கு முன்னாள் கொடுத்த திருப்பாற்கடலை யுடையவனே!

(வி - ரை.) 'காமுறுவாரையும்' என்ற வும்மை யுள்ளபடி யுணர்வாரையே யன்றி யென அவாய்நிற்றலி னெதிரதுதழீஇய எச்சவும்மை. 'நாமமும்' என்னு மும்மை முற்று. 'நான்முகன் றன்னையும்' என்னு மும்மை நாரணனையுமென வெதிரது தழீஇ யிற்று. 'எமமும்' என்னு மும்மை யெனக்குயிரான பசுரூபியா யிருத்தலே யன்றி யென எதிரது தழீஇயிற்று. 'எனமும்' என்னு மும்மை யிழிவுசிறப்பு. (௯௧)

உன்னலன் வேள்வி யுடைத்தவனே!
உற்றது னாடை யுடைத்தவனே!
கன்னியர் தங்களைக் காதலனே!
காமுறு வாரையுங் காதலனே!
பொன்னன மேனி பொறுத்தவனே!
புன்மைய வென்பொய் பொறுத்தவனே!
என்னெனும் புன்மை யிலாதவனே!
யானெனும் புன்மை யிலாதவனே!

(இ - ள்.) தன்னையே நினையாத தக்கன் யாகத்தை யழித்தவனே! பல துணியாலுஞ் சேர்ந்த கந்தையை யுடையாகத் தரிக்குந் தபோதனனே! மதுராபுரியின்கண் வணிகர்குலத்துக் கன்னிகைகளுக்குக் கணவனா யுள்ளவனே! தன்னை விரும்பு மடியாரை விரும்புகின்றவனே! தான் நிட்களனாயிருந்தும் அடியவர் பொருட்டுப் பொன்போன்ற திருமேனியைத் தரித்தவனே! பொல்லாத வெனது வஞ்சனையைப் பொறுத்தருளினவனே! எனதென்னும் புறப்பற் றில்லாதவனே! யானென்னு மகப்பற் றில்லையான ஞானாதித்தனே! (௯௨)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அனக னச்சுத னரனு ருத்திர
னழக னட்டத்திண் புயவீரன்
பனிவ ரைக்குநன் மகட னக்குளம்
பரிவு பட்டிடம் பருள்பாகன்
றினக ரற்குமுன் பலையி றுத்தவன்
சிரம றுத்தவ னலரோனைப்
புனித னற்புதன் புதல்வ னற்பதம்
புணர்வி ருப்பொடும் புகழ்வாமே.

(இ - ள்.) பாவமில்லாதவனுமாய், அழிவில்லாதவனுமாய்ச், சங்காரகருத்தாவுமாய், ஆன்மாக்கள் துன்பத்தைப் போக்குவானு மாய்ச், சவுந்தரியனுமாய்த், திண்ணிய வெட்டுத் தோள்களையுடைய

வலியுடையானுமாய், இமவானுக்கு நல்ல மகளாகிய பார்வதிபாற் காதல் கொண்டு திருமேனியிற் பாதியருளினவனுமாய், முன்னாட் டக்கன் யாகத்தில் சூரியனது பல்லை யுதிர்த்தவனுமாய்ப், பதுமாசனத்திலிருக்கும் பிரமனது தலையை யரிந்தவனுமாய், நித்திய சுத்தனுமாய், அதிசயமுள்ளவனுமா யிருக்கும் சிவனுடைய புதல்வனாகிய பிள்ளையாருடைய நல்ல ஸ்ரீபாதங்களைக் கூடு மாசையோடுந் துதிசெய்வாம். (௧௩)

தமல மோகமுந் தவிர வேயருந்
தவரு மாதவன் முதலோருந்
விமல வீரசண் முகரு காசரண்
விடலை காவெனுந் துதியாரு
மமல னாதிசண் முகனை தாள்பணிந்
தகில நீதியு மறிவான்வண்
கமல னாள்முகன் மதலை மாதவன்
கருணை யான்மலங் களைவாமே.

(இ - ள்.) ஒருவரானுஞ் செயற்கரிய தவத்தினையுடைய விருடிகளும், அருக்கன் முதலிய முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும், தம்முடைய ஆணவமலத்தால் வருமறியாமை முதலாயின நீங்கும் வண்ண நின்று மலமில்லாதவனே! அந்த மலசத்தியைக் கெடுக்கும் வலியை யுடையவனே! ஆறு முகத்தையுடையவனே! குகனே! குறமகளை மணஞ்செய்து கானிலிருப்பவனே! நீயே புகலிட மெம்மைக் காத்தருளென்று துதிக்குந் தோத்திரத்தைக் கைக்கொள்ளு மமலனுமாய் எவற்றிற்கு முதல்வனுமான பிள்ளையாருடைய ஸ்ரீபாதமலரைப் பணிந் தெல்லாப்பொருளையு மறிந்தோனு யழகிய தாமரைத் தவிசினையுடைய நான்முகனுக்குப் புத்திரனுமாகிய அகத்தியமுனிவன தருளினால் மலமாயா கன்மங்களைப் போக்குவாம்.

(வி - ரை.) 'மலமோகமும்' என்ற வும்மையால் மதமுதலிய ஆணவகாரியம் ஆறுமெனக் கொள்ளக்கிடந்தவா றறிக. 'ஆதவன் முதலோர்' என்பதனை "நால்வே றியற்கைப் பதினொரு மூவரோ" டென்புழி நச்சினார்க்கினியர் கூறலானு முணர்க. (௧௪)

மூன்றாவது

ஐவகை யாகவியல் முற்றிற்று.

நான்காவது

பல விசிட்ட காரணவியல்.

[மேலிவ்வோத் தென்னுதலிற்றோ வெனின், முற்கூறிய கன்ம யாகாதிபலன்கள் அதிகமாதற்குக் காரணமான தேச கால முதலியவற்றை உணர்த்திற் றாகலிற் பல விசிட்ட காரண வியலென்னும் பெயர்த்து. இத்தலைச் செய்யு ளென்னுதலிற்றோ எனின், பொதுமை யாக அறத்தினைச் சொல்வான் றொடங்கி அகத்தியனைப் பிள்ளையார் விளித்த னுதலிற்று.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பிறப்பிலி பேத மில்லி பேணுவார் தம்மை யென்று [ச்
மறப்பிலி மலர்த்தாண் மன்னு மனத்துற வுறவே வைத்து
சிறப்புறு தேச மாதி செப்புவ முனிவ தேர்க
வறத்தினைப் புரிந்தார்க் காக வரும்பய னதிக மாகும்.

(இ-ள்.) முனிவரனே! தனக்கு உற்பத்தியில்லானாய், எவற்றினும் அந்நியமின்றி இருப்பானாய்த், தன்னை விரும்பு மடியவரை எஞ்ஞான்று மறப்பில்லானாய் நின்ற சிவனது தாமரைமலர்போன்ற சீபாதங்களை மனத்தின்க ணிலைபெற விருத்தி யுத்தமமான தேசமுதலியவற்றை உனக்குச் சொல்கின்றோம்; அதனை யறிவாயாக! அதன் வழி யறஞ்செய்வார்க்கு உண்டாம் பயன் இவ்வுலகத்தின்கணன்றிச் சுவர்க்கத்தின்கண்ணும் அதிகமாகப் பலிக்கும். (க)

[மேல் நிறுத்தமுறையானே தொகுத்தவற்றைத் "தலை தடுமாற்றம்" என்னுந் தந்திரவுத்தியா னுணர்த்துகின்றார்.]

சிறந்தநற் றேசந் தன்னிற் றேடருங் காலங் கூட
மறந்திடா விதியி னானே வாய்த்தவா தரவு கூர
வறந்தனை யறிந்த வாய்மைப் பாத்திர மாவா னங்கைச்
செறிந்திடச் செய்த வற்ப முலகினும் பெருகுந் திண்ணம்.

(இ-ள்.) உத்தமமாகிய காசிமுதலாகிய புண்ணியத் தலங்களிலே தேடுதற்கு அரிதாகிய கிரகண முதலிய புண்ணியகாலங்கள் பொருந்த வழுவாத விதியொடு பொருந்திய வாதரவு பெருக, அற முதலியவற்றை உணர்ந்த சற்பாத்திரமானவன் கையிற் பொருந்தும் வண்ணம் உபகரித்த பொருள் சிறிதேனு மஃதுலகினும் பெரிதாம். இது சத்தியம்.

(வி - ரை.) ஆனுருபு ஈண்டு உடனிகழ்ச்சிப்பொருள தென்பதனை, "அறத்தான் வருவதே யின்பம்" என்புழிப் பரிமேலழகரும் கூறலானு முணர்க. (உ)

[முன்னைச் செய்யுளிற் ஞெருத்துங் கூறினு ரிச்செய்யுளி லதன் பயன் சிறப்பித் துணர்த்துகின்றார்.]

ஓங்கிய வதனைச் செய்த வுத்தமர் சிவலோ கத்துட்
டாங்கிய போக பேதம் பிரளய சமையந் தன்னி
னீங்கரும் பொருளைக் கண்டு நிறையுற வொருமை நேரத்
தூங்குவ ரின்பந் தோன்றத் துகண்மலஞ் சோரு மன்றே.

(இ - ள்.) பயனு னுயர்ந்த அவ்வறப்பமாய நன்மையை ஞானிகள்பாற் செய்த பெரியார் சிவலோகத்திற்சென் றங்குள்ள போக வகைகளை யெய்திப், பின்னர்ச் சங்காரகாலத்திற் பொல்லாத மலத்தை நீங்கித், தம்மை விட்டு நீங்காத சிவத்தைத் தரிசித்துக், கடல் அலையற் றடங்கினாற்போன் றுள்ளத்தின்கண் ணமைவு எய்த ஐக்கியபாவத்துட னானந்தானுபவ முண்டாக நிலைபெற்றிருப்பர். (ங)

[ஐவகை யாகத்தோர்க் குதவும் பலத்துக்குக் கால வரையறை யுணர்த்துகின்றார்.]

கருமிகட் கிகை நிற்குங் கலந்தொரு பிறப்பிற் கற்ற
பெரியராந் தவத்தோர்க் கிகை பிறப்பொரு நூறு நிற்கு
மரியமந் திரத்தார்க் கிகை யாயிரம் பிறப்பு நிற்கு
முரியயோ கிக்கு ஞானிக் கூழிபே ரூழி நிற்கும்.

(இ - ள்.) கன்மயாகமுதலிய ஐவகை யாகத்தோர்க்குங் கொடுத்தது அடைவே ஒருசனனம், நூறுசனனம், ஆயிரஞ்சனனம், பிரமகற்பம், மகா சங்காரகாலமளவும் நின்று போகவகைகளைக் கொடுக்கும்.

(வி - ரை.) யோகிக் கூழியெனவும், ஞானிக்குப் பேரூழியெனவும் மாற்றுக. போகவகை யென்பது எஞ்சிநின்றது. (ச)

[தேச முதலியவற்றிற் றுன முதலிய கன்மங்களைச் செய்யி னதிக பலந்தருமென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

திருவெலை யெழுவா யான
காரணஞ் சிறக்க வீகை
யெரியினை யோம்ப லீசற்
காலய மியற்ற லென்றும்

பரிவுறப் பூசை பண்ண
　　லெனுமிவை நான்கும் பாங்கார்
தருமமே யிவற்றால் வேண்டும்
　　பலமெலாந் தழைத்துச் சாரும்.

(இ - ள்.) புண்ணியதேச முதலாகக் காலமுஞ் சிரத்தையும் பாத்திரமுமாகிய பல விசிட்ட காரணங்கள் சிறப்பொடு பொருந்த அவ்விடங்களிற் றானஞ்செய்தலும், அக்கினி காரியஞ் செய்தலுஞ், சிவனுக் காலய முண்டாக்கலும், எஞ்ஞான்று மன்புபொருந்த அருச்சனைசெய்தலு மென்னு மித்தொழில்க ணான்குஞ் சிவபுண்ணியங்களுட் டலைமையாய், இதனாற் றாம் வேண்டிய போகங்களெல்லா மிகவு மெய்தும். (ரு)

[சற்பாத்திர விசிட்ட முணர்த்துகின்றார்.]

பாத்திர மாவான் பாவப்
　　படுகடற் பட்டார் தம்மைத்
தீர்த்தம லேசன் வாழும்
　　புரமெனுந் தீரஞ் சேர்ப்பன்
கூர்த்த மெய்ஞ் ஞானமென்னுங்
　　கரத்தினைக் கொடுத்தே மற்றார்
தீர்த்திட வல்லார் கைதா
　　னில்லவர்க் குண்டோ செய்கை.

(இ - ள்.) சற்பாத்திரமானவன், பாவமாகிய ஒலியெழுகடலினழுந்துவார்க்குச் சத்தியஞானமாகிய கையினைக் கொடுத்துப் பாவப் படுகடலினை யொழித்து மலரகிதனான சிவன் வாழுஞ் சிவலோகமென்னுங் கரையை யடைவிப்பன். ஞானக்கையுடையா னன்றிப் பாவப் படுகடலை யொழித்தெடுத்தற்கு மற்றையோர் யார்தான் வல்லவர்? பிறரு மெடுக்க வல்லவ ரென்னிற், கை யிலாதார்க்குத் தொழிலுண்டோ? அதுபோல, சற்பாத்திரமல்லாதான், பாவப் படுகடலினின்று மெடுக்கமாட்டான்.

(வி - ரை.) தமக்கு என்புழி நான்காவது இரண்டாவதாக மயங்கிற்று. (சு)

[ஆன்மாக்களை ஞானிகளே கரையேற்றுவ ரவரொழிய அஞ்ஞானிகள் கரையேற்றமாட்டா ரென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

அலைபுன லதனு ளாழ்ந்த
　　சிலைமரப் புணையா னன்றிச்

சிலையினாற் றீரந் தன்னைச்
சேர்வதூஉ மில்லைத் தேரிற்
றொலைவிலாப் பாவப் பௌவச்
சுழியிடைச் சுழல்வார் தம்மை
நிலைமையா ரன்றித் தியார்
நீக்கிவான் கரையி னீட்டார்.

(இ - ள்.) அலையெறியும் பெருநீரினுள் வீழ்ந் தமிழ்ந்திய கல்லைக் கரையேற்ற விசாரிக்கின் மரத்தாற் கட்டிய தெப்பத்தினன்றிக் கல்லினாலாகிய தெப்பத்தினு னாகாதவாறுபோன்று தொலையாப் பாவக்கடலிற் சுழியாகிய சனன மரணங்களிற் சுழலும் ஆன்மாக்களைச் சற்பாத்திரமாகிய ஞானிகளே கரையேற்றுவ தன்றி அசற்பாத்திரமானோர் அக்கடலினின்றுஞ் சுவர்க்கமாகிய கரையில் ஏற்றமாட்டார்.

(வி - ரை.) முற்கூறிய ஞானக்கை யென்பதற் கேற்க நீட்டற்றொழில் கொடுத்தன ரென்க. (எ)

[பாத்திரமென்னுஞ் சொற்குப் பொரு ளுணர்த்துகின்றார்.]

பாவெனும் பதத்தி னர்த்தம் பாவமென் கடலிற் பட்டார்
தேவனற் பதமென் றீரத் திருத்துவான் றிரத்தி னர்த்தம்
பாவமென் கடற்பட் டாரைப் பரமர்தம் பதமென் பாரத்
தேவியே யிருந்து வானே பாத்திர மென்னப் பட்டான்.

(இ - ள்.) பாவென்னும் பதப்பொருள், பாவமாகிய கடலினமிழ்ந்தினு ரென்றும்; திரமென்னும் பதப்பொருள், சிவனது நல்ல சீபாத கமலமாகிய கரையி லிருத்துவனென்றும்; ஆகையாலே பாவமாகிய கடலின்கண் விழுந்தோரை, மேலான சிவனது நல்ல திருவடி மலராகிய கரையிற் பொருந்தும்வண்ணஞ் செலுத்தி யிருத்துபவனே பாத்திரமென்று சொல்லப்பட்டான். (அ)

[அந்தச் சற்பாத்திரமாயுள்ளார்க்குப் பிச்சை யிட்டார்
பெறும் பய னுணர்த்துகின்றார்.]

அருமறை யாய்ந்த கோடி
யந்தணர்க் கருத்த வாய்த்த
தருமமுஞ் சிறிதே யென்னத்
தழைத்திடுந் தம்மை யோர்ந்த
வொருமைய யோகர் தங்கை
யுதவிய பிச்சை யுள்ளேன்

பிரியவே பெறுவ ரின்பம்
பிச்சையைப் பெறுவித் தாரே.

(இ - ள்.) நான்கு வேதங்களையு மாராய்ந்த கோடி பிராமணர்க் கறுசுவையோடு புசிப்பித்த புண்ணியமு மற்பமென்னும்வண்ண மான்ம சொரூபத்தைத் தரிசித்த வொருமைப்பாட்டினையுடைய சிவ யோகிகளுக் கிட்ட வொரு பிடி பிச்சை மிக்கதிகமாம்; ஆதலா னவர்க் குப் பிச்சையைப் பெறும்வண்ண மிட்டார் மனக் குற்றமாகிய ஆண வாதி னீங்கிப் பேரின்ப மெய்துவர். (௯)

[சிவயோகிகளை யமுது செய்வித்தது சிவனுக்கேயா
மென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

அருத்துக வமலன் றன்னை யகத்துணர்ந் தவரை யன்னங்
கருத்திருந் தவர்க்குச் செய்த பூசனை கடவுள் கொள்வ
தொருத்தனுக் குபசா ரங்க ளுடலிடை யுலகர் செய்வர்
பிரித்துட லுயிரைப் பேணும் பெற்றியை யாரே பெற்றார்.

(இ - ள்.) நின்மலனாகிய சிவனை யுள்ளுயிராகத் தம்முள்ளத் தின்க ணுணர்ந்த சிவயோகிகளுக் கன்னத்தை யருத்துவிக்கக்கட வன்! அங்ஙன மவர்க்குச் செய்த பூசையைச் சிவன் அவர்களுள்ளத் தின்க ணிருந்துகொண் டருளுவன். அஃதெங்ஙனமெனின், உல கத்தினுள்ளார் ஒருவனுக்குச் சந்தன மலர் முதலிய வுபசாரங்களை யவனது சரீரத்தின்கட் செய்யவே யவனுயிர்க்குச் செய்ததாம்; அது போன்று சிவயோகிகளுக்குச் செய்தது சிவனுக்கேயாம். உடலிற் செய்வதொழிந்து உயிரின்பாற் செய்யாரோவெனின், உலகத்தி லெவர்தா முடம்பினை நீக்கி யுயிரைக்கண் டுபகரிக்கு முறைமையை பெற்றவர்? (௧௦)

[மேலவர்க்குப் பிதிர்த் திவசங்களிலே யருத்துவித்தா
ரடையும் பல முணர்த்துகின்றார்.]

விடுத்துல கமலன் றன்னை விரும்பிய விதுலர்க் கன்னங்
கொடுத்தவ ரன்பு கூரப் பிதிர்க்களைக் குறித்த நாளி
லெடுத்தெழு மூன்று சுற்றங் கீழ்க்கிடந் திளையா தென்று
நடத்தொழி னம்ப னாட்டி லிருத்தியே யிருப்பர் நம்பால்.

(இ - ள்.) பிதிர்க்களை நோக்கிய திவசங்களி லுலகவாஞ்சையை யொழித்து நின்மலனாகிய சிவனை விரும்பி நின்ற வொப்பில்லாத தபோதனர்க் கன்பு பெருக வமுது செய்வித்தார் தம்முடைய விரு பத்தொரு சுற்றத்தையு நரகத்தின்பாற் கிடந்து வருந்தாம லெடுத்

தெக்காலுந் திருநடத் தொழிலினையுடைய சிவன்வாழுஞ் சிவலோகத் தின்க ணிருத்தித் தாமும் விருப்பத்தினாலே சிவசாமீப்பியம் பெறு வர்.

(வி -ரை.) விதுலம் - ஒப்பின்மை. நம்பு-விரும்பு. (௧௧)

[அவர்க்கிட்ட பிச்சையினது சிறப்புணர்த்துகின்றார்.]

தம்மனை யடைந்த யோகர்
தமதடி பணிந்து தாமு
மெம்மையே யாளு மீச
னிவனென விட்ட பிச்சை
வெம்மைய நரகந் தன்னில்
வீழ்ந்ததங் குலத்தை மீட்டு
மெய்ம்மையே சிவலோ கத்து
ளிருத்திடும் வியப்பென் வேறே.

(இ - ள்.) ஒரோவொருவர் தம் மனையின்க ணெழுந்தருளிய சிவயோகிகள் திருவடிமலர்களைத் தாமு மெதிர்சென்று வணங்கி; "எம்மை யடிமைகொண்டருளும் பரமசிவனே!" என்றிட்ட பிச்சை கொடிய நரகத்திலே வீழ்ந்த தங்குலத்தினரை யெல்லா மதனினின்று மீளச்செய்து சிவலோகத்தின்கண் வைக்கும். இது சத்தியம். வேறு வியந்து கூறுவது யாது?

(வி - ரை.) 'தாமும்' என்ற வும்மையாற் றம் மைந்தர் மனைவி யரு மென்பதூஉங் கொள்ளக் கிடந்ததென்க. (௧௨)

[இல்வாழ்வார்க்குத் தொழிலினாற் பாவங்கள் வரு முறைமையு மவை தீரு முறைமையு முணர்த்துகின்றார்.]

உலகினிற் பாவ பேத முண்டுழ வாதி யைந்தா
லலகிடன் முதலைந் தாலு மவ்வினை யறுமெம் மாதிக்
கிலகிய வெரிக்கு நூலை யிசைத்தருள் குரவர்க் கென்று
நிலைமைய தவர்க்குப் பூசை நித்தலு நிகழ்த்து வார்க்கே.

(இ-ள்.) புறம்பே செய்யு முழவு முதலிய தொழிலைந்தினாலும், மனையகத்திற் செய்யு மலகிடன் முதலிய தொழிலைந்தினாலும், பாவ பேதங்கள் பூமியின்க ணுளவாம். சிவனுக்கும், விளங்காநின்ற அக் கினிக்கும், சிவனூலை யுபதேசித்தருளு மாசிரியர்க்கும, எக்காலமு நிலைபெற்ற தபோதனர்க்கும், பூசையை நித்தியமுஞ் செய்வார்க்கு முற்கூறிய பாவங்க ளொருமற் கெடும். (௧௩)

[உண்டியால் வரு முயர்வு மிழிவு முணர்த்துகின்றார்.]

அட்டவை தன்னைச் சொன்ன
நால்வரு மருந்த வன்பா
விட்டுமிக் கதனை யுண்கை
யமிர்மமீ யாதே யுண்கை
கட்டமுங் கடுவு மாவி
கழிந்தவூன் காயந் தானு
மொட்டியே யுடலிற் றோன்றும்
புழுவுமென் றொழிக வோர்ந்தே.

(இ - ள்.) ஒரோவொருவர் தமக்குச் சமைத்த அன்னத்தை முற்கூறிய சிவன் முதலிய நால்வரு மமுது செய்ய அன்பினாற் கொடுத் தந்தச் சேடத்தைப் புசிக்கை அமிர்தம் புசிப்பதனோ டொக்கும். இந்நால்வர்க்கு முதவாம லுண்பது: மலமும், விடமும், உயிர் நீங்கிய காயமான பிணமும், உடலிற் பொருந்தித் தோன்றும் புழுவு முண்பதொக்கு மென்றவற்றை யுணர்ந்து அவர்களுக் கிடாம லுண்ப தொழியக்கடவர்! (கச)

[முன்னைச் செய்யுளி லுழவு முதலிய வைந்தென்றும்,
அலகிடன் முதலைந்தென்றுந் தொகுத்தா
ரதனை வகுத்துணர்த்துகின்றார்.]

நிலத்துழல் கூலி வேலை சந்தையிற் கொண்டு விற்கை
குலைத்தசொற் கூட்டுங் கோபஞ் சத்தியங் கூற லுள்ளு
மலக்கிடன் மெழுக லங்கி யாக்கனீ ரரிசி யென்றே
யிலக்கியத் தியம்பும் பத்துந் தமக்கெனிற் பாவ மீட்டும்.

(இ - ள்.) புறம்பே சென்று நிலத்தின்க ணுழுதலுங், கூலி கொண்டு வேலை செய்தலுஞ், சந்தையிற் கொண்டு விற்கையும், நாய் குலைத்தாற்போன்ற சொல்லை யுண்டாக்குங் கோபமும், பொய்யுரைத்தலும், இல்லத்தின்கணிருந் தலகிடலும், மெழுகலும், நெருப்பு மூட்டலும், தண்ணீரெடுத்தலும், அரிசிகுற்றலு மென்று நூல்களிற் கூறுந் தொழில்கள் பத்துந் தமக்கென்று கருதிச் செய்யிற் பாவங்கள் வரும்.

(வி - ரை.) இத்தொழில்களால் வரும் பாவம் யாதெனின், புருடரானோ ருழவுத் தொழில் செய்யுங்காற் செந்துக்கண் மரிக்கையும், உழுமெருதுக்கு வருத்த முதலிய குற்றமு முளவாகும்; கூலி வேலை செய்யுங்காலத் தவ்வேலைத் தொழி றிருந்தச் செய்யாமையும்

வேலைக்கழப்பும், வெட்டல் கொத்தலிற் கொலையு மற்றுமுள்ள குற்றமு முளவாகும்; கொண்டு விற்குமிடத்துப் பிறர் பொருளேறக் கோடலும், தம்பொருள் குறையக் கொடுத்தலும், பொய்யுரைத்தலு முதலிய குற்றமு முளவாகும்; கோபம் வருங்காற் பிறர்க்கின்னாமையும், தமக்குணர்வுகேடும், வன்சொற் சொல்லுதன் முதலிய குற்றமு முளவாகும்; அசத்தியங் கூறுங்காற் பிறர்க்கிடுக்கணும், பகையும், அச்சமும், பழியுமுதலிய குற்றமு முளவாகும்; மகளி ரலிடன் முதலிய வைந்தொழிற்கண்ணுஞ் செந்துக்கள் மரிக்குங் குற்றமு முளவாகுமென்றுணர்க. (கரு)

[அக்குற்றங் கெடுதற்கோர் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

தேசுறு சிவாதி பூசைக் கெனவிவை தன்னைச் செய்யி
னாசமாம் பாவ பேதந் தம்மையே நாடிச் செய்யிற்
பாசமாய் நரக பேதப் படுகுழிப் படுத்தி யென்று
மூசல்போ லுழல்வித் தாக்குந் துயரினுக் களவு முண்டோ.

(இ - ள்.) இப்பத்துத் தொழிலினையும் புகழான் மிக்க சிவன் முதலிய நால்வர் பூசையின் பொருட்டுச் செய்வாராயின், அத்தொழிலினானே வரும் பாவவிதங்கள் கெடும்; அவற்றைத் தம்மையே குறித்துச் செய்வாராயி னவைகள் கன்ம பாசமுமாய் நரகவகைகளான படுகுழியிலே விழுவித் தங்கோடிங்கோ டுழலு மூசலைப் போன் றெஞ்ஞான்றுஞ் சனன மரணங்களில் சுழன்று திரியச்செய்தவற்றினா லுண்டாக்குந் துயரினுக்கோ ரெல்லையுளதோ.

(வி - ரை.) ஓகாரம் எதிர்மறைக்கண் வந்தது. (கசு)

[மேல் "முடிந்தது முடித்தல்" என்னுந் தந்திர வுத்தியா லுணர்த்துகின்றார்.]

இந்தவி ரைந்தி னாலு மேறிய பாவ மாறச்
சிந்தனை செய்தார் மற்றுஞ் செறிந்ததீ வினையுந் தீர்க்கப்
புந்திசெய் தார்க டாமும் சிவாதியைப் புரிக பூசை
நைந்தறும் பாவம் வாய்க்கு நலங்களு நவிற்று வாமே.

(இ - ள்.) இப் பத்துத் தொழிலினானு முண்டாய பாவங்க ணீங்கும்வண்ணம் கருதினாரும், இவற்றானன்றிப் பிறவாற்றானும் பொருந்திய பாவங்க ளொழிக்கும்வண்ணங் கருதினாருஞ், சிவன் முதலாய நால்வரையும் பூசை பண்ணக்கடவர்! அங்ஙனமவரைப் பூசை பண்ணிற் பாவங்களெல்லாந் தேய்ந்து கெடுமே லதனா லுண்டாம் பயன்களுஞ் சொல்வாம். (கஎ)

[சிவன் முதலாயினோர்க் கன்ன முதலிய கொடுத்தார் சிவலோகத்தி லெய்தி யிருக்குங் காலவரையறை யுணர்த்துகின்றார்.]

அருத்திய வவிழி னேக
மமலனை முதலோர்க் கன்பா
லிருத்திடுஞ் சிவலோ கத்தின்
வருடமா யிரமு மேயப்
பொருத்திய வன்பர் தம்மைப்
பொருந்திடிற் பருப்பு நெய்யு
முறைத்தவ் வருடந் தன்னிற்
றசகுண மோங்கு மாங்கே.

(இ - ள்.) சிவன் முதலிய நால்வரையும் அன்பினானே யமுது செய்வித்த அவிழ்களி லோரவிழ், ஆயிரம் வருடஞ் சிவலோகத்தி லிருக்கும்படி வைக்கும்; அந்த அவிழுடனே பருப்பும், நெய்யும் பொருந்துமாயி னங்ஙன மருத்துவித்த அன்பர்தம்மை முற்கூறிய வருடத்திற் பதின்மடங்காகிய பதினாயிரம் வருடஞ் சிவலோகத்தி லதிகமாக விருத்தும்.

(வி - ரை.) அவிழ் - அன்னம். (௧௮)

இதுவுமது

பொரித்தநற் கறியும் புல்கிற் றசதச குணிதம் போனந்
தரித்தசாட் டியமே யென்னிற் சததச குணமுஞ் சாரும்
பரித்தநற் கந்த பத்தஞ் சதசத குணமும் பற்று
மிரத்தநற் சாலி யன்ன நியுதமே யெண்ணி லென்றும்.

(இ - ள்.) முன்னர்க் கூறிய பருப்பு நெய்களுடன் நல்ல பொரிக்கறியுங் கூடுமாயின் முன் ஓரவிழுக்குக் கூறிய வருடத்தின் நூறு மடங்கான நூறாயிரம்வருடஞ் சிவலோகத்திலிருத்தும்; அவர்களுக்கு நிவேதிக்கு மன்ன மறுபது நாளில் விளைந்த நெல்லின் தன்மையாயின், முன் ஓரவிழுக்குக் கூறிய வருடத்தி னாயிரமடங்கான பத்து நூறாயிரம் வருடஞ் சிவலோகத்திற் பொருந்தவைக்கும். நன்மை பொருந்திய புழுகுசம்பா நெல்லின் தன்மையாயின், முன் ஓரவிழுக்குக் கூறிய வருடத்திற் பதினாயிர மடங்கான கோடிவருடஞ் சிவலோகத்திற் பொருந்தும்வண்ண மிருத்தும். நல்ல செஞ்சாலி நெல்லி னன்னமாயின், முன் ஓரவிழுக்குக் கூறிய வருடத்தி னூறாயிர மடங்காய பத்துக்கோடி வருடஞ் சிவலோகத்தி லிருத்தும்.

(வி - ரை.) ஏகாரம் தேற்றம். 'உரைத்த வவ்வருடம்' என்பதும், 'சிவலோகம்' என்பதும் அதிகாரத்தான் யாண்டும் வருவித்துரைத்துக்கொள்க. சாட்டியம் - அறுபதாங் குறுவை. கந்தபத்தம் - புழுகுசம்பா நெல். (கக)

இதுவுமது

சாலியின் விசிட்ட ராச சாலியாற் சமைத்த வன்ன
மேலைய பலத்தின் மிக்க தசகுணம் விளைக்கு மீண்டுங்
கோலிய பலங்க ளேறுங் கொழுவிய நெய்யுங் கூடி
லேலவே கறியுங் கூடி லேற்றமுன் னிசைத்த வாற்றும்.

(இ - ள்.) செஞ்சாலி நெல்லினு மதிகமான விராசசாலி நெல்லிற் சமைத்த வமுதமாயின் முற்கூறிய பலத்தினு மிக்க பதின் மடங்கு பலத்தினை விளைவிக்கும். எனவே முற்கூறிய பத்துக்கோடியிற் பதின்மடங்கான நூறுகோடி வருடஞ் சிவலோகத்திலே யிருத்தலென்றும். அந்த அன்னங்களில் நல்ல நெய்யுங் கூடுமாயின் மீட்டுமந்த வன்னங்கட்குச் சொன்ன பலனை யிரட்டிக்கும். அவற்றினோடு பொருந்தக் கறியுங் கூடுமாயின் அந்தந்தக் கறிக்கு மந்தந்த வன்னங்கட்கு முற்கூறிய பலத்தினது வரையறையின்படி இரட்டிக்கும். (உ0)

[சிவவிரதராகிய தபோதனரை யருத்துவிப்பார்க் கெய்தும் பல னுணர்த்துகின்றார்.]

பழுதறு பாய சாதி பலவித விரத பாகங்
கொழுவிய கனியின் பேதங் குளகிரு தாதி கூடு
முழுமணை மோத காதி முன்னையி னதிக முற்றும்
விழுமிய பலத்தை வேண்டி விரதரை மிசைவித் தார்க்கே.

(இ - ள்.) விசிட்டமாகிய பலன்களை விரும்பிக் குற்றமற்ற பாயசமுதலாகிய குளான்னம், கிலான்னம், பருப்புப்போன மிவைகளையும், பலவகையாகிய விராசசாலியன்னமுதலிய விரத பாகங்களையுங், கொழுவிய வாழைக்கனி-பலாக்கனி-மாங்கனி முதலிய கனியின் வகைகளையுஞ், சருக்கரை-நெய் முதலியவை கூட்டிச் சமைக்குநிறைந்த மணத்தையுடைய சுகியன் முதலாகிய பணியாரவகைகளையுங் கூட்டிச் சிவவிரதங்களைச் செய்யுந் தபோதனர்களை அமுது செய்வித்தார்க் கவைகளே முற்கூறிய பலத்தினு மதிகமாகிய பலன்களை விளைவிக்கும்.

(வி - ரை.) சூத்திரம்

"செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்
தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினு ளுரித்தே."

என்பதனாற் கருமப்பொருளைக் கருத்தாவாகக் கூறியதென்க. (உக)

[சிவயோகிகளை யருத்துவிப்பா ரெய்தும் பல
னுணர்த்துகின்றார்.]

உரைத்தவிப் பாக பேத
முயிர்க்குயி ருணர்ந்தார் தம்மை
யருத்தினர் சிராத்தத் தன்பா
லழுங்கிய மூவேழ் சுற்ற
மிருத்தினர் சிவலோ கத்தி
னெண்ணிய படியே தாங்கள்
கருத்தினுட் களிப்பும் பொங்கப்
புதல்வனைப் பெற்றே காண்பர்.

(இ - ள்.) முற்கூறிய விப்பாகவகைகளை யுயிர்க்குயிராகிய சிவனைத் தரிசித்த சிவயோகிகட்குச் சிராத்த காலங்களில் அன்பினோடு மமுது செய்விப்பார் தாம் பூமியின்க ணிருக்கவு நரகத்தின்கட் டுயருறுகின்ற விருபத்தொரு சுற்றத்தையு மெடுத்துச் சிவலோகத்தில் வைத்தோராவர்; அஃதேயுமன்றித் தம்முள்ளத்தி னினைத்தபடி சற்புத்திரனையும் பெற்று மனமகிழ்ச்சியும் பெருகக் கண்டிருப்பர் ( )

இதுவுமது

உயிர்க்குயி ராகி நின்ற
வொருவனை யுணர்ந்த யோகி
பயிக்கமுங் கொளவென் றெண்ணிப்
பரிந்தவர் மனைமுன் பற்ற
வுயப்பெறு வோமென் றெண்ணி
யவர்குலத் துள்ளா ராங்கே
பெயர்த்தடி நடமுஞ் செய்வர்
பாடுவர் களிப்பும் பெற்றே.

(இ - ள்.) உயிர்க்குயிராய் நிற்குஞ் சிவனைத் தரிசித்த சிவயோகி பிச்சை கொள்ளக்கடவோ மென்றெண்ணிப் பத்த சனங்களுடைய மனையின் முன் பொருந்த வக்கணத்தில்தானே யவர் குலத்திலுள்ளோராகிய விருபத்தொரு வர்க்கமும் யாமினி நரகத்தினின்

றுங் கரையேறுவோமென்று கினைந் தவ்விடத்தில்தானே மன மகிழ்ச்சியும் பெற்றுக் கால்பெயர்த்துக் கூத்துமாடி யதற்கேற்கப் பாடாகிற்பர்.

(வி - ரை.) 'நடமும்' என்ற வும்மையாற் கையாற் றட்டமு மிட்டென்பதூஉங் கொள்க. (உ௩)

[அச் சிவயோகிக்குச் செய்யும் பூசையைச் சிவனு மற்று
முள்ள தேவர்கள் பிதிர்க்களுந் தமக்கெனக்
கொள்வரென் றுணர்த்துகின்றார்].

ஒழிவற வுறைந்து நின்ற
வொருவனை யுணர்ந்த யோகிக்
கழகுறச் செய்த பூசை
யமலனு மயனு மாலு
மெழின்மிகு தேவர் தாமு
மெமக்கெனக் கொள்வ ரென்றும்
பிழைகெடப் பிதிர்க்க டாமு
மெமக்கெனக் கொள்வர் பெற்றே.

(இ - ள்.) வெளி. (உ௪)

[சிவயோகி பூசைக்கு விநியோகப்படும் பொருள்கள் பெறும்
பயனும், ஏவல் செய்தார் நினைப்பார் பெறும்
பயனு முணர்த்துகின்றார்.]

பூசனைக் குபயோ கங்கள் பொருவிலி புரத்தைப் புல்கு
மீசனை யுணர்ந்த யோகர்க் கிறைஞ்சியே யேவல் செய்தார்
நேசமு நிறைய நெஞ்சி னினைத்தவர் தாமு நீக்கி
யாசினைச் சிவலோ கத்தி னரும்பய னருந்து வாரே.

(இ - ள்.) சிவனைத் தரிசித்த சிவயோகிகளைப் பூசை செய்தற் குபயோகப்படுஞ் சந்தனமா முதலிய எண்வகைக் கந்தமுங், கோட் டுப்பூ முதலிய நால்வகைப் பூக்களும், தேன்முதலியவையு மொப் பில்லாச் சிவபுரத்தைச் சென்றடையுமவரை வணங்கி யவரேவிய பணி விடை செய்தாரும், உள்ளத்தி லன்பு நிறையும்படி யவரைத் தியா னஞ் செய்தாருந், தம்மைத் துயர் செய்யுந் தீவினைக் குற்றங்களை யொழித்துச் சிவலோகத்திற் சென்று பெறற்கரிய போகங்களைப் பெற் றனுபவிப்பர். (உ௫)

[தபோதனரையு மதிதிகளையுஞ் சிவனெனக் கண்டு வணங்கு
முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

அவனியின் மனிதர் செய்கை
யறிவனென் றமலன் றானே
தமரெனு முருவந் தன்னைத்
தரித்துவந் தானென் றெண்ணி
யவர்களுக் ககத்தின் வந்த
வதிதியர்க் கன்பு கூரச்
சுவைமொழி சொல்லிப் பூசை
தொடங்கியே முடிக்க சூழ்ந்தே.

(இ-ள்.) பூமியின் மானிடர் வழிபாட்டினை யறியக்கடவோ மென்று நின்மலனாகிய சிவன் றானே தபோதனராகத் திருமேனி கொண்டெய்தினனென்று கருதி அத் தபோதனர்க்கும், மற்றுந் தம் மனையில் வந்த அதிதிகட்கு மன்பு பெருகும் வண்ணமின்சொற் கூறி யவர்களுக்குப் பாத்தியம், ஆசமனம், அர்க்கிய மலர் முதலியவற்றி னாற் பூசை செய்யத் தொடங்கி மற்றை யுபசாரங்களும் விதிப்படி செய்து முடிக்கக்கடவன்! (உசு)

இதுவுமது

மலினராய் வந்தா ரேனும் வடிவொடு வந்தா ரேனு
நிலைமையி னீங்கா ரேனு நீங்கிய நிலைய ரேனு
மலைவறு மன்பர்க் காதிக் கவர்களுக் கமைக்க பூசை [சே.
புலையுடற் பொறையைப் போக்கப் பொருந்திய திருந்தி யா

(இ-ள்.) ஊனமாகிய வுடற்சுமை யொழித்தற்கு விரும்பிய திருத்தத்தை யுடையார், தம்மனையி னழுக்குமெய்யொடு கூடி யிழி குலத்தினராய் வந்தாரேனும், பரிசுத்தராய் வேடப் பொலிவொடு நற்குலத்தினராய் வந்தாரேனுந், தாம் நிற்குநிலைமையினின்றும் வழு வாதாராய் வந்தாரேனும், அந்நிலைமையி னீங்கிய விரதபங்கராய் வந் தாரேனும், அவர்கள் ஆதியாகிய சிவனுக்கு நிலைபெற்ற அன்பராயின் அவர்க்குப் பூசை செய்யக்கடவர். (உஎ)

[சிவஞானிகட்குக் குற்றஞ் சொல்லுபவர் முதலியோர்க்கு
வருந் தீமை யுணர்த்துகின்றார்.]

காட்டுமுள் ளொளியைக் கண்ட
கண்ணனைக் கயந்து சொல்லக்
கேட்டவர் கேட்பித் தார்கள்
கெழுமின ருடன்பட் டார்முன்

மூட்டிந லென்ற னையந்து
மூட நம் கூடி மூழ்கி
மீட்டிடு வாரு மின்றி
யெரிநிரை யத்துள் வேவார்.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்கட் கெல்லாம் அந்தரியாமியாய் நின்று அப்பொருளையுந் தெரிவிக்குந் தீபமாகிய சிவனைத் தரிசித்த ஞானக் கண்ணுடையானை யொருவ னிகழ்ந்துச் சொல்லுமிடத்தி லதனைக் கேட்டிருந்தவரும், பிறரைக் கேட்பித்தவரும், நிந்தைசொன்னவரும், அதற்குடன்பட்டவரும், சிந்திக்கும்படி முதற்க ணேவவினையரு மாகிய இவ்வைவருங் கூடவொக்க வெரிவாய் நிரயத்தில் அமிழ்ந்தி யெடுப் பாருமின்றி வேவர்.

(வி - ரை.) 'வேவார்' என்னும் பொதுவினை யீண் டுடன் பாட்டின்கண் வந்தது. (௧அ)

இதுவுமது

மனத்தினால் வடிவு தன்னால் வழுக்கிய சழக்கர் தாமு
மினத்தொடு மிணங்கி வேவ ரெரிநிர யத்தை யெய்தி
யினைத்துள காலந் தானு மென்றுளந் தேங்கி யெய்ப்பர்
நினைக்கய னுறவி லானைத் தவறுவ ரென்றே தாமே.

(இ - ள்.) மனத்தினாலுங் காயத்தினாலுஞ் சிவஞானிக்குக் குற்ற மிழைத்த நீதிகெட்டவருந், தம்மினமா யுள்ளவரோடே கூடி யெரிவாய் நிரயத்தை யடைந்து வேவர். இங்ஙன மனுபவித்துத் தொலையுங்கால மெவ்வளவுளதோ வென்று மனமேங்கி வருந்துவர். ஆகையாற் றனக் குறவும் பகையு மில்லாச் சிவஞானிகளை யேனோ தவறுரைப்பர்? (௧௯)

இதுவுமது

மற்றைய நரக பேத மனைத்தினு மயங்கி மூழ்வர்
சுற்றமுஞ் சுழலத் தாமுங் கூடியே தயங்கி வீழ்வ
ரெற்றுவ ரியம தூத ரெமக்குற வாரு மில்லை
யுற்றவித் துயரந் தன்னை யொழிக்கவென் றழிவ ருள்ளம்.

(இ - ள்.) அத் தீயோர் முற்கூறிய வெரிவாய் நிரயமே யன்றி மற்ற நிரயவகை யெல்லாவற்றினுந் தங்குலத்தி னிருபத் தொரு சுற்றமுங் கூடி யுள்ளம் அலமரக் கலங்கி யுணர்வு கெட்டு வீழாநிற்பர். அங்ஙனம் வீழ்ந்த அத்துயரம் பொறும னிரயத்தி னின்றுங் கரையேறுந்தோறு மெமதூதர்களின் றடித்தடித்து மீள

வுந் தள்ளுவர். அதனால்' இத் துயரத்தை யொழிப்பதற் குதவாவா ரொருவரு மிலர்; இதற்கென் செய்வோம் என்று மனமுஞ் சலிப் பர். (௧௦)

[சிவஞானிக் கிடர்செய்யி னிரயத்துன்பமெய்து மாதலா லவரை வழிபட்டுய்கவென் றுணர்த்துகின்றார்.]

ஆதலான் முனிவர் தம்மை யவமதி செய்யா தஞ்சிப்
பூதலத் தோர்கள் பூவாற புனலினாற் பரிவு பொங்கப்
பாதபூ சனையும் பண்ணிப் பணிதவர் பணியுஞ் செய்து
நாதனே யிவர்க ளென்று நாடுக வுளத்தெந் நாளும்.

(இ - ள்.) பொறி புலன்களை முனிந்த சிவஞானிகட் கிடர் செய்யின் நிரயத் துன்பமே வருமாகையா லுலகிலுள்ளார் அம்முனி வரை நிந்தியாமற் பயந்து, அன்புபெருக நீரினாலும், பூவினாலு மவர் திருவடிகளைப் பூசனை செய்து, அவரேவிய பணிவிடையுஞ் செய்து, எக்காலமுந் தம்முள்ளத்திற் சிவனே யிவர்களென்று சிந்திக்கக்கட வர். (௧௧)

[அசற்பாத்திர மாவா ரின்னரென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

பகர்ந்தன முனிவ மெய்ம்மைப் பாத்திர விசிட்டந் தன்னைச்
சகந்தவ ரென்னக் கோலஞ் சமைந்துதற் பரனைச் சாரா
ரகந்தனிற் பிறப்பு மஞ்சா ரவரபாத் திரங்க ளென்றே
யிகழ்ந்திடு மிதுவுங் கேணீ யினியுனக் கியம்ப யாமே.

(இ - ள்.) அகத்திய முனிவனே! முன்னஞ் சற்பாத்திர விசிட்டத்தைச்சொன்னோம். இனி அசற்பாத்திரமாவ தியாதெனின், உலகத்தவர் 'இவர்பெரிய தபோதனர்' என்று சொல்லுமாறு வேடத் தைத் தரித்துச் சுட்டுணர்வுக் கெட்டாச் சிவனை யடையாதவருமா யுள்ளத்திற் சனன மரணத்துக்குப் பயப்படாதவரு மாவார் யார் அவரே யசற்பாத்திரங்க ளென்று வேதாகமங்க ளிகழாநிற்கும் இவ் வசற்பாத்திரத்திற் செய்த தானம் விளைக்குந் தீமையு மினி யுனக் கியாஞ் சொல்கின்றோ மதனைக் கேட்பாயாக! (௧௨)

[அவர்க்குக் கொடுத்த தானம் பலன் கொடாம லழியு மென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

மெய்யனை விழைந்து பாசப் பகையினை வென்று யாமு
முய்யவே வேண்டு மென்னு முள்ளம திழந்து நின்ற
பொய்யரைப் புரிந்த பூசை பலத்தினைப் பொருந்து மோதான்
செய்தது மவர்க்குப் பச்சை மட்கல நீரே தேரின்.

(இ - ள்.) சத்திய சொரூபனாகிய சிவனை விரும்பி யாணவ முதலிய பாசப்பகையினை வென்று 'முத்தராக யாமுங் கரையேற வேண்டும்' என்னுங் கருத்தை விட்டு நின்ற அசத்தியர்க்குச் செய்த பூசனை நல்வினைப் பயனைக் கொடுக்கமாட்டாது. அதனை யாராயுங்கால் அவ் வசற்பாத்திரத்துக்குச் செய்த தானம் பசுமட் கலத்தில் விட்ட நீர்போல நில்லாதுடனே யழியும்.

(வி - ரை.) 'தான்' என்பது அசைநிலை. (௧௩)

இதுவுமது

பழுதறு வித்தே யுவரிடைப் பயிரே யாகா
வழலிடை யன்றி நீற்றி னாகுதி பலத்தை யாக்கா
விழைவிலா வலியை மேவு மெல்லிய லின்ப மேவாள்
வழுவுறு மவர்க்கே யீகை வரத்தினைச் செயுமோ மாட்டா.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற நல்ல வித்தேனு முவர் நிலத்தில் விதைத்தால் பயிராக மாட்டாதது போலும், அக்கினியின்கண்ணே யன்றிச் சாம்பலின்கட் பெய்த வாகுதி பலத்தைக் கொடுக்கமாட்டாதது போலும், விரும்புதற் குரிமையில்லா அலியினைப் புணரும் பெண் புணர்ச்சி யின்பத்தைப் பெறாததுபோலும், குற்றம் அமைந்த அசற் பாத்திரமா யுள்ளார்க்குக் கொடுத்த தானமும் பலத்தினைக் கொடுக்குமோ கொடாது. (௧௪)

[சற்பாத்திரங் கரையேற்று மென்றும், அசற்பாத்திரங் கரையேற்றா தென்று முவமைமுகத்தா னுணர்த்துகின்றார்.]

பாத்திர மாக்கிக் கட்டி யிரும்பினைப் பண்ட மேற்றி
யாற்றிடை யியக்க வெண்ணு மடையினை யடையு மாங்கே
பாத்திர மீந்தா னோடுஞ் சிவபுரப் பாரம் பற்றும்
பாத்திர மல்லான் கட்டி யிரும்பெனப் பாரம் பற்றான்.

(இ - ள்.) யாரேனு மொருவ ரிருப்புக் கட்டியினைத் தோணி யாகச் செய்து அதில் பல பண்டமு மேற்றி யாற்றில் விடும்போது தாமெண்ணிய கரையினைச் சேரும். அப்படியே சற்பாத்திரமுந் தன் பாற் றானஞ் செய்தானையுங் கொண்டு சிவபுரமாகிய கரையைச் சேரும். கட்டியான விரும்புடன் பண்டத்தையுங் கட்டி யாற்றில் விட்டால் விட்ட வெல்லையிலே யமிழ்ந்திக் கரையடைய மாட்டா ததுபோல, அசற்பாத்திரனுந் தன்பாற் றானஞ் செய்தானைக் கரை யடைவிக்கமாட்டாமல் தானுஞ் சிவபுரமாகிய கரையை யடையான். (௧௫)

(வி - ரை.) 'அடை' என்பது கரை.

["பாத்திரம் அபாத்திரமான இருவரும் காரா யிருக்க அதி
லொருவர்க் கொருவ ருயர்வு தாழ்வுமாய் நன்மை
தீமையைத் தருமா றென்னை?" என வினவ,
அதற்கோர் விடை புணர்த்துகின்றார்.]

கட்டியைக் கனலிற் காய்ச்சிக் கட்டிய கலமு மாக்க
விட்டநற் பண்ட மேற்றுப் புனன்மிசை யியங்கு மெற்றே
யொட்டிய குரவ னேது மொருபொரு ளுணர்ந்தா ரற்றே
கட்டியைக் கடிப்பர் காட்டிக் கடவுளை யுணராக் கையர்.

(இ - ள்.) சொல்ல விருப்புக் கட்டியை நெருப்பிற் காய்ச்சித் தோணியாகச் செய்ய, அது தன்கணிட்ட நல்ல பண்டங்களையுங் கொண்டு நீரின்மே லோடும். அஃதெவ்வாறோ அவ்வாறே சிவனோடு மிரண்டற நின்ற வாசிரியன் தீக்ஷாசத்தனுக்கு முபதேசிக்க வொப்பிலாச் சிவத்தை யுணர்ந்த ஞானிகள், தமக் கிச்சாரைப் பிறவிக்கடலி னின்றுங் கரையை யடைவிப்பர். ஆசிரியரா லெப்பொருளையுங் காட்டுஞ் சிவனை யுணராத அஞ்ஞானிகள் பணிப்படாத விருப்புக் கட்டியை யொப்பர். (கசு)

[மேலுமோர் வகையாற் பாத்திர மென்பாரை
புணர்த்துகின்றார்.]

பாத்திரா பாத்தி ரத்தைப் பகாதுரு குதலே பற்றிக்
கூர்த்தவா தரவி னாலே கொடுப்பவர்க் கவர்க டாமும்
பாத்திரங் குருடர் பங்கு பாலகர் மிடியர் நோயர்
மூத்தவர் கிருப ணாதி யிவர்களு மிரக்க முற்றில்.

(இ - ள்.) இவர் பாத்திரம், இவர் அபாத்திரம் என்றிரட்டுறக் கருதாம லுள்ள நெகிழ்ச்சியாய் மிக்க வாதரவுண்டாக வரையாமற் கொடுப்பவர்க் கியாவரிடத்திலு மிரக்க மேலிடுமாயின், முற்கூறிய அசற்பாத்திரங்களுங், குருடர், முடவர், சிறு குழந்தைகள், தரித்திரர், நோயாளிகள், வயோதிகர், பேராசையுடையார் முதலிய இன்னோரும் பாத்திரமேயாம். (கஎ)

இதுவுமது

உச்சியி லணிவா ரெல்லா முத்தம ரென்றே யெண்ணி
யர்ச்சனை புரிக வன்பா லவலஞு ளுக்கை தன்னைக்
கைச்சம னேசன் வாழுங் கடிநக ரடைவா மென்று
மிச்சையி னினைந்தா ரெல்லா மெண்ணிய யாவு மேயும்.

(இ - ள்.) துக்கத்தை விளைக்கும் பொல்லா வுடம்பினை வெறுத்து நின்மலனாகிய சிவனெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிறப்பினை யுடைய சிவலோகத்தை யடைவா மென்னு மாசையொடு பொருந் தினா ரெல்லாரும் உச்சிக் காலத்தில் பசித்து வந்தோ ரியாவரையும் பாத்திரங்க ளென்றே யெண்ணி யவர்களை யன்பினா லருச்சனை செய் தன்ன முதலிய கொடுக்கக்கடவர். அங்ஙனஞ் செய்யிற் றம் மனத்தின்க ணினைத்த பலன்க ளெல்லாங் கைகூடும். (௩௮)

[ஈகையாள ரிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.]

பாத்திர மல்லார் செய்கை
யதனையும் பகர்ந்தாம் பண்பு
வாய்த்ததா தாக்க ளாவார்
தகைமையும் வகுத்துச் சொல்வா
மோர்த்துண ருதாரந் தாழ்ச்சி
யுறவனு கம்பங் கோபந்
தீர்த்திட லென்னு மைந்து
முடையரே சிறந்தார் தேரின்.

(இ - ள்.) முனிவரனே! அசற்பாத்திரமானா ரிலக்கணத்தை யுஞ் சொன்னோம். இனி நற்குணம் அமைந்த தாதாக்கள் மேன்மை யும் பிரித்துச் சொல்கின்றோ மதனை யாராய்ந் தறியக்கடவை! அங்ஙனமவர் முறைமையை யாராயிற் கொடை, வணக்கம், உறவு, அருள், பொறை யென்று சொல்லப்பட்ட இவ்வைங் குணமு முடையவரே தாதாக்களாவர். (௩௯)

[சிவஞானிக்கீயுந் தன்மை யுணர்த்துகின்றார்.]

பாத்திர மதனுண் மிக்க பாத்திரம் பரமஞானி
தீர்த்தவா சையினா லீயா யெனவவன் செப்பா னன்றே
கூர்த்தவா தரவி னாலே யவன்புடை குறுகிக் கொண்ணீ
தீர்த்தனே யென்று மீவான் பலத்தினை தெரிக்க லாமே.

(இ - ள்.) பாத்திரமென்பனவற்றுள் விசிட்டமான பாத்தி ரஞ் சிவஞானியே. அவன் பொருண்மேலுள்ள வாசையை யொழித் தமையால் யார்பாலேனுஞ் சென்று 'இந்தப் பொருளை யெனக்கீயக் கடவை' என்று சொல்லானாதலால் நன்மையே மிகுந்த சிரத்தையி னாலே யச் சிவஞானி யெழுந்தருளியிருக்கு மெல்லையிலே சென்று, 'சுத்தனே! அடியேன் றரும் பொருளை நீ கொள்ளக்கடவை!' என்று சொல்லியுங் கொடுக்குந் தாதாவின் பலத்தை யளவிட லாமோ. (௪௦)

[மெய்ஞ்ஞானியும் அஞ்ஞானியு மேற்குந் திறத்தினால் வரும் பயனும் பயனின்மையு முணர்த்துகின்றார்.]

மெய்யினை யுணர்ந்த ஞானி
வேணவா விடுத்தா னேனு
முய்யவே பிறரு முன்னி
யவர்கொடை யுவப்ப னோராக்
கையர்க டம்மைத் தாமே
காதலித் திரப்ப ரந்தப்
பெய்யர்கைப் புகுத்தி னார்கள்
பொருளினை யிழந்தார் போட்டே.

(இ - ள்.) உண்மைப்பொருளைத் தரிசித்த சிவஞானியானவன் பொருண்மேலுள்ள வாசையை விட்டானேனுந் தன்போன் மற்றுள்ளவரும் பரகதி யடையவேண்டுமென்று எண்ணி யந்தத் தாதாக்கள் செய்யுந் தானத்தை விரும்பிக் கொள்வன். உண்மைப்பொருளைத் தரிசியாத அஞ்ஞானிகள், தாதாவானவன் கதியடைய வேண்டுமென்று விரும்பாமல் தம்முடைய போசனார்த்தத்தை விரும்பித் தானத்தினை யேற்பா ராதலா லந்த அஞ்ஞானிகள் கையிலே தானஞ் செய்தவர்கள் தம் பொருளினை யவமே போட்டிழந்தவராவர்.

(வி - ரை.) 'தாம்' என்பது அசைநிலை. (௬௧)

[தாதாவானவன் சுவர்க்க மடைதற்கு ஈண்டு ஓர் சிறப்பு விதி யுணர்த்துகின்றார்.]

காதலித் தீவார் வானைக் கலப்பது மவர்கை காட்டு
மாதலால் வானஞ் சேர வாதர வுடையா ரஞ்சிப்
பாதபூ சனையும் பண்ணிப் பகர்ந்துசற் கார பாடை
யோதன மாதி யீக வதிதிகட் குறவி னோடே.

(இ - ள்.) அறத்தை விரும்பித் தானஞ் செய்பவர், சுவர்க்கத்தை யடையு முறைமையைக் காண்ப தெங்ஙனமெனின், அவர் கொடுக்குங் காலத்து மேலாகச் செல்லுங் கைதானே யவர் சுவர்க்கத்தின்மேற் செல்லு முறைமையைக் காட்டும். ஆகையினாலே சுவர்க்கத்தை யடையவேண்டு மென்னும் விருப்பத்தை யுடையவ ரிரப்போரென் றிகழாமல், அதிதிகட்குப் பயந்து, பாதார்ச்சனையுஞ் செய்து, நல்வார்த்தையுஞ் சொல்லி, அன்ன முதலானவற்றை யன்பினோடு கொடுக்கக்கடவர்! (௬௨)

[தரித்திரர்க்குக் கொடாதான் சிறப்புடைய
னல்லனென் றுணர்த்துகின்றார்.]

செறிந்துதா வென்று நின்ற மிடியனைச் சிறிய னாக்கி [வான்
யுறைந்துளான் பெரிய னெங்கு னென்றுளத் தூகஞ் செய்
சிறந்ததா தாவே யல்லன் செட்டிவன் செய்கை யெல்லா
மிறந்திடுந் தரும மேற்கு மிடியரு மின்றே லெங்கும்.

(இ - ள்.) தன்னைக் கிட்டி 'எனக்கீயக்கடவை' என்று சொல்லி யிளிவரவினோடு நிற்குந் தரித்திரனை, 'இவனற்பன்' என் றெண்ணிச் 'செல்வத்தையுடைய பெரியவனெங்கேயிருக்கின்றான்?' என்றெண்ணி யவற்குக் கொடுத்தற்குத் தன்னுள்ளத்தின்கண் விசா ரிப்பவன், அருளான் மிக்க தாதாவே யாவான். இவன் கொடுக்குங் கொடையெல்லாம், அவன்பாற் றனக்குமோ ரூதியங் கருதிய செட் டாகும். இங்ஙனஞ் செல்வரை யிகழ்ந்து மிடியரைச் சிறப்பித்த தென்னெனின், எங்குஞ் சென் றிரக்கு மிடியரு மில்லையாயின் ஏற்பாரற்றுத் தரும முலகி னில்லாது நாசமா மாதலாற் றரித்திரர்க் கே தானஞ் செய்யககடவன்! (௬௨)

[அதற்குமேலும் ஓர்சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

பொருளரி தாகிற் கேட்பார்க்
கின்சொலு மரிதோ போந்தால்
விரைவுட னெழுகை யோடல்
வியந்தெதிர் கொள்கை பீடத்
துரிமையி னிருத்தல் பாத
பூசனை யுவப்புச் செய்கை
பிரிபொழு துடனே செல்கை
யெனுமிவை யேழும் பேறே.

(இ - ள்.) தன்பால் வந்துகேட்டு இரப்பவர்க்குக் கொடுக்கும் பொரு ளில்லையாயி னவர்க்குச் சொல்லு நல்ல வார்த்தையு மில்லாத தோ! ஆகையால், நல்வார்த்தையேனுஞ் சொல்லக்கடவன்! தன்பாற் பெரியவர்கள் வந்தகாலத்து விரைவினோ டெழுந்திருக்கை, ஓடிச் செல்லல், கண்டவுடன் 'எழுந்தருளப்பெற்றதே' எனக் கொண்டாடி யெதிர்கொளல், அவரிருப்பதற் குரிமையுடைய வாதனத்திருத்தல், பாதத்தி லருச்சிக்கை, 'இன்றல்லவோ என் மனை சுத்தமாயிற்று' என் றவரை யுயர்த்திப் புகழ்தல், அவர்க ளெழுந்தருளும்பொழுது பதினடி குறையாமற் சென்று வழிவிடுகை, எனக் கூறு மிவைக ளேழு முத்தி யடைதற்குக் காரணமாம்.

(வி - ரை.) ஓகாரம் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. போந்தாலென்னும் வினைக்கு எழுவாய் விரிக்க. (சச)

[தாதாவு மவன் கையி லேற்றானு மடையும் பல முணர்த்துகின்றார்.]

இரக்கமா தரவு கூர விபவன் கையி லேற்றா
னிருப்பனே யீந்தா னோடு மீசன துலக மெய்தி
யிரக்கமா தரவி லான்கை யேற்றவ னீந்தா னோடு [தே.
மிருப்பனே நிரயந் தன்னு ளெண்ணிமுன் வினையை யெய்த்

(இ - ள்.) அருளு மாதரவும் பெருகக் கொடுக்குந் தாதாவின் கையி லேற்றவன் அந்தத் தாதாவினோடுஞ் சிவலோகத்திலே சென்றிருப்பன். அருளு மாதரவு மில்லாத தாதாவின் கையி லேற்றவன், அந்தத் தாதாவினோடு நிரயத்தின்கட் சென்று முன் செய்த பாவத்தை விசாரித்து வாடியிருப்பான். (சரு)

[மேற் புண்ணியத்தலங்களை யெடுத் தேழுசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

கொடுக்குஞ் செய்கையர் தம்மையுங் கூறினம்
விடுக்குஞ் செய்கையர் தம்மையும் வெண்ணிற
விடைக்கும் பாகன் விமலன் விரும்பிய
விடத்தை யுமிசைப் பாமினி யாமரோ.

(இ - ள்.) தாதாக்கள் முறைமையையும், அப்படி யல்லாதவர் முறைமையையும் வகுத்துச் சொன்னோம். மேல், வெள்ளை நிறத்தையுடைய விடபத்தைச் செலுத்துவோனுமாய் நின்மலனுமான சிவனே விரும்பி யெழுந்தருளியிருக்கும் புண்ணியத்தலங்களையுந் தொகுத்து யாம் சொல்கின்றோம்.

(வி - ரை.) விடைக்குப் பாகனென்பது 'விடைக்கும் பாகன்' எனல் மெலிக்கும்வழி மெலித்தல் பெற்றது. அரோ-அசை. (சசு)

தீர்த்த மார்சிவ காசி திகழ்குருக்
கேத்தி ரம்பிர யாகை நிலாரலர்
பூத்த புட்கர ஞாதி புனிதர்க
ளார்த்த கங்கை யலைகட லாதியும்,

(இ - ள்.) வெளி.

கீரப்பி லானைமி சாரணி யங்கவின்
பருப்ப தம்வேத பர்ப்பதங் கோகன்னம்
ஆரத்த மேனி யரியா மம்மையும்
விருத்த வேதியர் வெண்ணெயும் பெண்ணையும்.

(இ - ள்.) வெளி. (௪௮)

ஒற்றி யூர்திரு வோத்தூர் விளைவய
லூற்ற லூற லுயர்புகழ் வான்மியூர்
வெற்றி யூர்திருப் பாசூர் விரிஞ்சையுங்
கற்று முற்றினர் காரி வரையுமே.

(இ - ள்.) வெளி. (௪௯)

கனக மார்முக லிக்கரை காஞ்சிநல்
லனக ராமுது குன்றரு ணைசலம்
முனிவர் சேர்குட மூக்கிடை மாமரு
தனரு முத்தணு ரூர்புலி யூருமே.

(இ - ள்.) வெளி. (௫௦)

காழி மூவலூ யாறுதென் கண்டியூர்
வீழி வேத வனந்திரு வீற்குடி
வாழை மல்கு வலஞ்சுழி வாஞ்சியந்
தாழை நீடுவெண் காடுசாய்க் காடுமே.

(இ - ள்.) வெளி. (௫௧)

எழிலு மார்பரங் குன்றிரா மீச்சரம்
பொழிலு மார்மது ராபுரி பூவணம்
அழகு மாருநெல் வேலியஞ் சைக்களங்
குழகன் புக்கொளி யூர்கொலிக் குன்றமே.

(இ - ள்.) வெளி. (௫௨)

கோத னங்கள் குவிந்த விடங்களு
மாத போதனர் வாழு மடங்களு
மீதில் வேட்கையர்க் கேய்விட மின்னுமுண்
டோது வாங்கால பேதமு மோர்கவே.

(இ - ள்.) இங்ஙனங் கூறிய புண்ணியத் தலங்களும், பசுக்கன் ஸிரண்ட வெல்லைகளும், தபோதனர்க ளெழுந்தருளியிருக்கும் திரு

மடங்களும், இதுபோன்று தானஞ் செய்கிறதிலே விருப்பத்தை யுடையோர்க்குப் பலனதிகமாதற்குப் பொருந்திய தலங்க ளின்னமு முளவாம். முறைமையாலே யினிக் காலபேதங்களையுஞ் சொல் கின்றே மவைகளை யறிவாயாக! (௩௩)

[காலவிசிட்ட முணர்த்துகின்றார்.]

அரவ மாதித்தன் றன்னை யடர்ந்திட
விரவும் வேலையும் வெண்மதி தன்னையு
மிருமை யான வயனமு மீபவர்க்
குரிய வேலைகண் மற்றுமுண் டோர்கவே.

(இ - ள்.) வெளி. இருமையான வயனம், தைமாதப் பிற ப்பு, ஆடிமாதப் பிறப்பு, மற்றுமுண் டென்பதனால், சித்திரைவிசு, ஐப்பசிவிசு, அமாவாசை, பூரணை, திருவாதிரை, விதிபாதயோக முதலாயின வென்க. (௩௪)

[ஆதரவின் விசிட்ட முணர்த்துகின்றார்.]

உரைத்த னங்கால பேதமு மோர்கவுட்
சிரத்தை தன்னையுஞ் செப்புவஞ் சிந்தையுட்
பரித்த மெய்மைப் பரமப் பிரீதியே
குருத்த பத்தியு மற்றதன் கூற்றரோ.

(இ - ள்.) இங்ஙனங் காலவகைகளுஞ் சொன்னோம். மேலுள் ளத்தில் உண்டான ஆதரவையும் அதன் பரியாயத்தையுஞ் சொல் கின்றோம் அதனை யறிவாயாக! ஆதரவானது, தம்முள்ளத்தின்க ணுண்மையோடு கூடிய மேலாகிய மகிழ்ச்சி யெனவும், பெருத்த அன்பு எனவு மற்றுமுள்ள பரியாயப் பெயரினையும் பெறும்,

(வி - ரை.) 'மற்று' என்பது சுட்டி யதற்கின மென்பதனு லதற்கினமாகிய சிவதருமம் பாவமாதி யென்னு மூன்று மந்த வாதரவுக்குப் பரியாயப் பெயரென்றறிக. அரோ-அசை. (௩௫)

[மேல் "முடிந்தது முடித்தல்" என்னுந் தந்திர வுத்தியா னுணர்த்துகின்றார்.]

சிறந்த தேசமுங் காலமுஞ் சிந்தையுட்
பிறந்த காதலும் பெற்றவர் நற்றவர்க்
கறைந்த நூல்விதி யர்ச்சனை யாக்குக
நிறைந்து வானென வேபல நீடுமே.

(இ-ள்.) உத்தமமாகிய காசி முதலிய தேசமும், கிரகணங்கண் முதலிய புண்ணிய காலமும், உள்ளத்திற் பொருந்திய மகிழ்ச்சி முதலாகிய வாதரவும், அடையப் பெற்றவர் நல்ல தவத்தினை யுடைய சற்பாத்திரங்களுக்கு வேதாகமங்களிற் சொன்ன விதிப் படியே யர்ச்சனை செய்து தானஞ் செய்யக்கடவர்! அங்ஙன மவர்க ளுக்குச் செய்த தானபலன்க ளாகாசம்போல விசாலமாய்ப் பெருகி யழியாம னிலைபெறும். (௬௬)

கலிநிலைத்துறை

என்றுபயன் மேன்மைதரு காரண மிசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்ய வினையை
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குண னினைந்தே.

(இ - ள்.) வெளி. (௬௭)

[சிவத்துதி யுணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

வானவர் நாடரு மாதவனே!
மானவி ருட்டறு மாதவனே
கானமர் வேடனு மானவனே!
கடிதென வேசெனு மானவனே!
ஏனமு மான்வ னெண்ணலனே!
எம்முளத் தாக்கிடு மெண்ணலனே!
ஊனமர் வெண்டலை யுண்டவனே!
உத்தமர் நெஞ்சகத் துண்டவனே.

(இ - ள்.) மால் அயன் முதலாயுள்ள தேவர்கள் அறிதற்கரிய பெரிய தபோதனனே! ஆன்மாக்களுக் கியானெனதென்னு மபி மானமாகிய அந்தகாரத்தை யொழித்தற்குக் காரணமான ஞான சூரியனே! அருச்சனனுக் கனுக்கிரகஞ் செய்தற்பொருட்டுக் காட்டி லுறையும் வேடவனாய் வந்தவனே! விரைந்து செல்லு மிட பத்தை யுடையவனே! வராக ரூபியுமான திருமாலா லறியப்படாதவ னே! எம்முடைய வுள்ளத்தி லுண்டாக்கு முழுதுணர்வு முதலாகிய எண்குணத்தையு முடையவனே! குற்றம் பொருந்திய பிரம கபாலத் திற் பிச்சையேற் றுண்டவனே! உத்தமரான சிவஞானிக ளுள்ளத்தி லனவரதமும் விளங்காநின்றவனே! (௬௮)

இதுவுமது

புலிமுனி பூசை பரிந்தவனே!
புகழ்நட மன்று புரிந்தவனே!
பலிதரு வார்க்கித பாடணனே!
பாங்கிலர் வாய்க்கித பாடணனே!
அலலறப் போதக வாரியனே!
அவிர்சடைத் தாங்கிய வாரியனே!
மலைசிலை யாக்கிய வன்மையனே!
வந்து மரிப்பன வன்மையனே!

(இ - ள்.) வியாக்கிரபாத மகாமுனி செய்த பூசையை விரும்பினவனே! யாவரும் புகழ்கின்ற திருநடத்தை ஞானாகாசத்திற் செய்தவனே! தாருகா வனத்திற் பிச்சைகொண்டு வந்திடு மாதர்க் கின்சொலைச் சொல்லுவோனே! உரிமை யில்லாத அபக்குவரிடத்திற் சாருவாக முதலிய கொடுஞ் சொல்லைச் சொல்லுவோனே! பக்குவான்மாக்களுக்குப் பிறவித் துன்பங்கள் கெட வேதாகமங்களைப்போதிக்கு ஞானாசாரியனே! ஒளி விடுகின்ற சடாமகுடத்திற் றரித்த புனலையுடையவனே! மகமேருவை வில்லாக்கிய வலியை யுடையவனே! ஆன்மாக்களைப்போ லுலகின்கட் பிறந்திறக்குந் தன்மை யில்லாதவனே!

(வி-ரை.) 'இதபாடணம்' என்பது தீயசொல்; இது வடமொழி;

[குமரன் றுதி யுணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

நினைவார்வினை நனிபோயறு நிலநீள்கதி ரவன்முற்
பனிபோவது மெனவேபசு பதியோதிய பனுவன்
முனிதான்வின வியநாணனி மொழிவாய்மையன் முனியா
தெனையாளுடை யறுமாமுக னெழிலாரடி யிணையே.

(இ-ள்.) பசுபதியாகிய சிவ னருளிச்செய்த வேதாகமங்களை யகத்திய முனிவன் வினவிய காலத்து மிகவும் விடை கூறுந் திருவாக்கினை யுடையவனாய், அபராதியான வென்னைக் கோபியாமே அடிமையா யாண்டுகொண்டருளுந் தன்மையை யுடைய அழகிய ஆறுமுகத்தினையுடைய பிள்ளையார் அழகு நிறைந்த திருவடியிணையைத் தியானம் செய்கின்றவருடைய கன்மம், பூமியின்க ணுயர்ந்த சூரியன்முன் பனி கெடுவதுபோல் மிகவு நீங்கி மீளவு முண்டாகாது அழியும். (௩௰)

[அகத்தியன் றுதி யுணர்த்துகின்றார்.]

விழைவாமிரு வினையாயின விடவுமிருள் கெடவும்
வழுவாகிய மலிமாசுடன் மாயேவர்வலி யறவு
முழையார்கர முடையான்மழு வுடையானடி யுறவும்
புழையார்கர மதமாமலி பொதிமாமுனி புகழே.

(இ - ள்.) உட்டுளை வாய்ந்த துதிக்கையையுடைய மதயானைகள் நிறைந்த பொதியமலையில் வசிக்கு மகத்திய முனிவனுடைய தோத்திரத்தை யிருவினைகள் விட்டு நீங்கவும், ஆணவவிருள் வலி கெடவும், ஈனமாகிய அழுக்கு மிக்க வுடம்பாகிய விருட்சத்துக்கு வேராகிய மாயாசத்தி கெடவும், மானு மழுவு மேந்திய கைகளையுடைய சிவன் சீபாதங்களைப் பொருந்தவும் விரும்புவாம்.

(வி - ரை.) புகழ் விழைவாமெனக் கூட்டுக. (௬௧)

நானகாவது

பலவிசிட்ட காரணவியல் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

சிவதருமவியல்.

[மேலிவ்வோத் தென்னுதலிற்றோ வெனின், ஓத்து நுதலிய தூஉ
மோத்தினது பெயருரைக்கவே விளங்கும். ஆயி னிவ்வோத்
தென்ன பெயர்த்தோ வெனின், புண்ணியத்துட்
டலைமையாகிய சிவதருமவியலென்னும்
பெயர்த்து. இதனு ளித்தலைச் செய்யு
ளென்னுதலிற்றோ வெனின்,
முன்மொழிந்துகோடலை
யுணர்த்துதனுதலிற்று.]

இனிமுனி வரனே யீச னியம்பிய தரும மெல்லாந்
துனிநனி தொலையச் சொல்வாந் துணிபிணி யுடலைத் தொ
முனிவினை யின்றி நின்ற மூடரு மீடு கூடி [ட்டே
யெனையுடை யீச னூரும் புரத்தினி திருக்க வேய்ந்தே.

(இ - ள்.) முனிவரின் மிக்க வகத்தியனே! உள்ளத்தை யீர்க் கில்லாதாருந், தவவலி மிக்கு என்னை யடிமையாகக் கொண்ட சிவ னது சிவலோகத்திற் சென்று மகிழ்ச்சியோ டிருக்கும்வண்ணஞ் சிவனருளிச்செய்த சிவதரும மெல்லாவற்றையு மிக வையந்திரிபற மேற் சொல்கின்றோம். அதனைக் கேட்பாயாக!

(வி - ரை.) முனிவு-முயற்சி. ஈடு-வலி. (க)

[முற்கூறிய சிவதரும நிலைநின் றுபகரிக்கு முறை
யுணர்த்துகின்றார்.]

அற்புத னமலன் கூறு மறம்பல வவற்றி னாதி
கற்பொடுங் கலந்து நானா பலத்தினைக் கருது வார்க்குத்
தற்பர னருளி னாலே தருவன வனந்த கால
நிற்பன தொன்று தொட்டே யன்பரை நீங்காப் பாங்கால்.

(இ - ள்.) கண்டவர்க்கு அதிசயம் விளைப்பானாய் நின்மலனா யிருக்கிற சிவனருளிச்செய்த அறங்கள் பலவுமுள; அவற்றுட் கொல்லாமை முதலிய சிவதருமங்கள் பத்தும், எல்லாத் தருமத்துக்கு மேலாகிச் செய்தவனைப்பற்றி நிற்குங் கற்பின் றன்மையொடும் பொருந்திச் சிவனருளினால் பலவகையாகிய பலனை விரும்பின

வர்க்கு விரும்பினவாறே கொடுக்கும். அதுவுமன்றித் தம்மை யியற்று மன்பரை நீங்கா வுரிமையினால் பிரவாகானாதியாய்த் தொன்றுதொட்டெண்ணிறந்தகால மழகுபெற நிலைபெற்று நிற்பனவாம். (௨)

[அந்த அயிம்சாதியை வகுத்துணர்த்துகின்றார்.]

அயிங்கிசை பொறையே மெய்ம்மை யறைதலை யறியநாணே
யுயர்ந்தவா தரவே யுள்ள மொடுக்கலே கொடுக்கை தானே
வியந்தவர்ச் சனையே மெய்யூன் வெறுத்துறு தவமே மேனி
நயந்தபா வனையே யென்னத் தசமிவை நன்றெந் நாளும்.

(இ - ள்.) கொல்லாமையும், பொறையும், மெய்மொழியும், பெறற்கரிய நாணமாகிய பழிபாவத்துக் கஞ்சுதலும், புண்ணியங்களில்மிகுந்த ஆதரவும், உள்ளமுதலியவற்றை யொடுக்கு மடக்கமுடைமையும், கொடையும், யாவரும் வியந்து சொல்லுஞ் சிவார்ச்சனையும், ஊனிறைந்த சரீரத்தை வெறுத்துச் செய்யுந் தவமும், சதாசிவாதி விக்கிரகங்களை விரும்பிய தியானமும், ஆகத் தருமங்கள் பத்தாம். இத்தருமங்கள் எக்காலமு நன்மையே தருவனவாம். (௩)

[முற்கூறியவற்றுள் தமக்கியன்ற அளவு செய்தவரும்,
அவை முழுதுஞ் செய்தவரும், பெறும்பய
னுணர்த்துகின்றார்.]

இயன்றன வியற்றி னோரு மனைத்தையு மியற்றி னோரும்
பயன்பல சிவலோ கத்திற் பற்றுவர் தத்தம் பாங்கா
னயந்தவர் போக மங்கு நண்ணுவர் தின்னா மண்ணைக்
கயந்தவர் போகங் காட்டுங் கடவுளை யடைவர் கண்டே.

(இ - ள்.) வெளி. (௪)

[முதற் றொகுத்தவற்றைச் சிறப்பித் துணர்த்துகின்றார்.]

இன்பமே யங்குத் தங்கி யிருப்பவர் தமக்கு மெள்குந்
துன்பமே தொடர்வ தில்லை துளங்கிளம் பிறையுஞ் சூடு
மின்பொலி சடையன் வேந்தன் விளைந்தநல் வினையாற் சே
வன்பர்க டலைவ ரல்லார் தம்பல மருந்து வாரே. [ர்ந்த

(இ - ள்.) அச்சிவலோகத்திலே போகத்தைப் புசித்திருப்பவர்க்கு மின்பமே யொழிய விகழுந் துன்பந் தொடர்வதில்லை. விளங்கும் இளம்பிறை யணியு மின் பொலிந்த சடாமகுடத்தை யுடைய கருத்தாவைத் தாம் செய்த நல்வினையாலே யடைந்த முத்தர்

கள் கிருத்திய கருத்தாக்களாகவே மாட்டார்கள். தமது சிற்சத்தியின் பத்தையே கிளைத்திருப்பர்.

(வி-ரை.) 'பிறையும்' என்ற வும்மை இறந்தது தழீஇயது (௬)

[சிவபூசைக்கு விசேடவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

முனிவர கரும பேத மொழிந்தனம் பலமு முன்னி
யினிவர மில்லா தாரு மியற்றிடும் பூசை யாவு
முனையுரை செய்வா மோர்கீ யொளிர்சடை முடியி னூரும்
பனகமு மதியும் வைத்த பரனடி நினைந்து பாங்கால்.

(இ - ள்.) முனிவரனே! கொல்லாமை முதலிய கருமங்களும், அவற்றின் பலனுஞ் சொன்னோம்; மேற் சிறப்பில்லாதவருஞ் செய்யும் பூசையுங் காலமுந் தேவயோனி யட்டகத்திற் பெறும் பயனு மிவையெல்லா முனக்கு வரையறை செய்து சொல்கின்றோம்; அவற்றை நீ, விளங்கும் சடாமகுடத்திலே யூருந்தொழில் செய்யும் பாம்பையு மிளம்பிறையையும் பகை தவிர்த்தணிந்த சிவனது சீபாதத்தை நினைந் தொருமைப்பாட்டினோ டறிவாயாக!

(வி - ரை.) 'உனை' என்னு மிரண்டனுருபு நான்கனுருபாக மயங்கிற்று. (௭)

[குற்றத்தொடு கூடி யொருநாண்முத லொன்பதுநாள்
வரையும் சிவபூசை செய்தவ ரததற் குரித்தாகப்
பெறும் பயனை யொன்பது
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

அழுக்கினை யறுக்க வல்ல ரல்லரா யாகந் தன்னி
லிழுக்குடை யவரு மீச னிணையடிக் கொருநா ளிட்ட
பழுப்பிலை பாங்கி னாலே பற்றியே பைசா சத்தை
யுழுக்குமுன் விதத்தை யுண்டு களிப்புற வுறைவ ருள்ளே.

(இ - ள்.) சரீரத்தின் அசுசியை நீராடன் முதலியவற்றாற் போக்கமாட்டாதவருமா யழுக்காடை யுடுப்பவருமாகிய மலினர்களும், ஒருநாள் சிவனது சீபாதங்களில் கொம்பினு முதிர்ந்த பழுப்பிலைகொண் டருச்சித்த நன்மையினால் பேயின் தன்மையை யடைந்தூசின மாமிசத்தைப் புசித்து உள்ள மகிழ்ச்சிமேலிடப் பைசாச புவனத்தி லிருப்பார்கள்.

(வி-ரை.) ஈண்டுக் கூறிய பைசாசம் புத்தி தத்துவத்திற்பைசாச யோனி யென்றறிக. உழுக்குமுன் கழியுமுனென்று கூறுவாருமுளர். உள் என்பது இடம். (௮)

சினத்தினாற் சிவந்த கண்ணர் சிறப்புறு வினையுந் தீர்ந்த
மனத்தின ரிரண்டு வூர மலர்சிவ னடியின் வைக்கிற்
றனக்கிணை யில்லா தாரு மவர்தமைச் சாரச் செய்வன் [யார்.
றுனைத்தெழு மரக்கர் தொக்க புரத்தினுட் டுளக்கந் தோ

(இ - ள்.) கோபத்தினாற் சிவந்த விழியினையுடையவராகி விசிட்டமான நல்வினையையுஞ் செய்யாத மனத்தவர்கள் இரண்டு நாள் சிவனது சீபாதத்தில் மலர்களைக் கொண்டு பூசை செய்தாற் றனக்கு நிகரில்லாத சிவனும் அவர்களை விரைவி னெழுந்து சஞ்சரிக்கு மிராக்கதர் திரண்டிருந்த வுலகத்தி லிருக்கும்படி வைப்பான். அவர்க ளொன்றுக்கும் பயப்படார்கள். (அ)

கயக்கவே தக்க வூனுங் கலந்துணுங் கடியர் தாமும்
வியக்கவே தக்க வீசன் விரைமல ரடியின் மீது
பயக்கவே பலமு மூன்று பகலருச் சனையைப் பண்ணி
லியக்கர்த முலகந் தன்னி லிருத்துவ னவரை யெல்லாம்.

(இ - ள்.) வெறுக்கத்தக்க புலாலையு மடிசிலோடு கூட்டி ணுகருந் தீயவர்களுங், கண்டவரா லதிசயிக்கத்தக்க சிவனது நறுநாற்றத்தை யுடைய தாமரை மலர்போன்ற சீபாதத்தின்கண் மேன்மை தரும்படி மாங்கனி முதலிய கனிகளைக்கொண்டு மூன்றுநாள் பூசை செய்யி னச்சிவ னவர்களையெல்லா மியக்க ருலகத்தின்க ணிருக்கும்படி செய்வான்.

(வி - ரை.) உம்மை யிழிவின்கண் வந்தது. ஏகாரங்கள் அசை நிலை. (கூ)

காமரங் கற்று ரல்லர் பாதமுங் களிப்புக் கூரத்
தாமரன் முன்னே நின்று தட்டமு மிட்டுக் கையாற்
பாமர மறியா ரேனும் பட்டொரு நான்கு பாடி
னேமமு மிசைய வாழ்வர் காந்திரு வத்தை யெய்ந்தே.

(இ - ள்.) கானவித்தையும் - பரதநூல் விதிப்படி செய்யுங் கூத்தும் பயின்றறியாதவர்களும், நான்குநாள் பூசைசெய்து, சிவ சந்நிதியில் நின்று உள்ளக்களிப்பு மிகக் கூத்துமாடி-கையாற் கொட்டுதலுஞ்செய்து - கீதத்தையும் பாடி வணங்கினால், அவர்கள் காந்திருவலோகத்தை யடைந்து இன்பமுண்டாக வாழ்வார்கள்.

(வி - ரை.) நாள் நான்கென்றது எண்ணதிகாரப்பட்டமையால் வருவித்தது என்க. (௧0)

இவர்சிவ பூசை பண்ணு மியல்பின ரென்று தம்மைப்
புவிதலம் புகழ வேண்டிப் பூசனை புரிந்தார் தாமும்
அவனர னடியி லஞ்சு தினமலர் வலரி னாலுந்
திவிதல போக பேதந் திளைப்பரிந் திரனைச் சேர்ந்தே.

(இ - ள்.) இவர் சிவபூசை செய்யும் பெருமையை யுடையவ ரென்று தம்மைப் பூதலத்திலுள்ளவர் கொண்டாடும்படி அச்சிவனது சீபாதங்களில் அஞ்சுநாள் மலர் முதலியவற்றால் பூசை செய்தவர்களும், அயிந்திரபுவனத்தைச் சேர்ந்து சுவர்க்கத்திலுள்ள போகவகைகளைத் துய்ப்பார்கள்.

(வி - ரை.) உம்மை யிழிவுசிறப்பு. திவி - சுவர்க்கலோகம். அயிந்திரம் - இந்திர சம்பந்தம். (கக)

அரிவையர் போகந் தன்னி லாதர வுடைய ராகிப்
பரமனைப் பரிவாற் பூசை யறுதினம் பண்ணி னோரும்
விரவிய சோம லோகம் வேண்டிய படியே தாங்கண்
முருகவிழ் குழலார் தம்மை யின்புற முயங்கு வாரே.

(இ - ள்.) மடவாரோடு கூடி யனுபவிக்கும் போகத்தி லாசை யுடையவராய் மேலான சிவனை யாறுநாள் அன்பினோடு பூசைசெய்தவர்களுஞ், சோமசம்பந்தமான சௌமியபுவனத்தையடைந்து, தாங்கள் விரும்பியபடியே மணம் விரிந்த அளகத்தையுடைய மடவாரை யின்ப முறும்படி கூடி யாஞ் டனுபவித்திருப்பார்கள். (கஉ)

விழைவின ராகிப் போக விதந்தனில் விமலன் றன்னை
யெழுதின மருச்சித் தாரு மிருப்பர்கள் விருப்ப மெய்தி
வழுவறு போக பேத மருவிட வொருவ வின்றி
பிழையறு பிரசை வேந்தன் பெரும்பதி யதனைப் பெற்றே.

(இ - ள்.) பலவகையான போகங்களில் விருப்பத்தை யுடையவராய் அநாதிமலமுத்தனுன சிவனை யேழுநாள் பூசைபண்ணினவர்களும், குற்றமற்ற பிராசேசுரமென்னும் பெரிய புவனத் தடைந்து நல்ல போகவகைக ளுண்டாக விருப்பத்தோடு பொருந்தி யதனை நீங்காதிருப்பார்கள்.

(வி - ரை.) பிராசேசுரம்-பிரசாபதியுலகு. (கங)

திருந்திய வேத காயத் திரியினாற் றினமோ ரெட்டும்
அரன்பத மருச்சித் தாரு மலரினு லார்வங் கூரப்
பொருந்தியே பிரம லோகம் போகபே தங்க ளெல்லாம்
அருந்தியே யிருப்பர் தங்க ளாசையு மகல வாங்கே.

(இ-ள்.) வேதகாயத்திரியினால் சிவனது சீபாதங்களை யெட்டு நாள் அருச்சித்தவர்களும் ஆசை பெருகப் பிராமியபுவனத்தை யடைந்து, ஆங்குள்ள போகவகைகளெல்லாந் தங்களிடத்துண்டாகிய ஆசைதீரப் புசித்திருப்பார்கள்.

(வி-ரை.) ஏகாரங்கள் அசைநிலை. பிராமியம் - பிரமலோகம். இவ்வெட்டும் புத்திதத்துவத்திற் புண்ணியாட்டகமென் றுணர்க. ()

ஒருவனே மூவரென்று மொன்பது தினமு மன்பாற்
பரமனை யருச்சித் தாரும் பாம்பணைப் பள்ளி வள்ளல்
புரமது பொருந்தி வாழ்வர் போகமே தங்கள் பொங்க
வரியன யாவு மில்லை யவர்தமக் கமல னாலே.

(இ-ள்.) பிரம விஷ்ணுக்களைப் பசுவர்க்கமென்று கொள்ளாமற் பதியாகிய சிவனோடு கூட்டி மும்மூர்த்திகளையு மொரு கடவுளென்று சமபுத்தி பண்ணி, மேலாகிய சிவனை யுள்ளன்பினா லொன்பதுநா ளருச்சனை செய்வார்களானால் அவர்கள் நின்மலனாகிய சிவனருளினா லரவணையிலே துயிலுந்திருமாலினுடைய குணதத்துவத்தில் வைகுண்ட புவனத்தை யடைந் தாங்குள்ள போகவகைகள் பெருக அவைகளை நுகர்ந்து வாழ்வார்கள். அவ்விடத் தவர்களுக்குப் பெறற்கரிய பொருள்க ளொன்றுமே யில்லை.

(வி-ரை.) இச்செய்யு ளளவும் குற்றத்தோடு கூடிச் செய்தவர்கள் பூசையின் பய னுணர்த்தியவாறு கண்டுகொள்க. (௧௫)

[மேற் குற்றமறப் பூசை செய்தவர்க்கே சிவலோக மெய்துமென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

செப்பிய விதற்கு மீது சிவபுர மதனைச் சேர்வர்
ஒப்பிலா வொருவன் றன்னை யொருமைய வுணர்ச்சி கூரத்
தப்பறப் புரிந்த பூசைத் தபோதனர் தாமு மாங்கண்
எப்பய னரிய தாக வியம்புவ தெளிய தேனும்.

(இ-ள்.) இங்ஙனங் கூறிய வைகுண்ட புவனத்துக்கு மேல் சிவபுரம் விளங்காநிற்கும்; அச் சிவலோகத்தைச் சிவனே கடவுளென் றொருமைப்பாடு பொருந்திய அறிவு மேலிடத் தனக்கு நிகரில்லாத சிவனை நூனாதிகமற அருச்சனை செய்யுந் தவத்தை யுடையவர்களே யடைவார்கள். அவர்களுக் கவ்விடத்தி லெந்தப் போகந் தான் பெறற்கரியதாகச் சொல்வோ மாகையா லெல்லாப் போகமு மெளிதாகவே வரும். (௧௬)

[அச் சிவலோகத்தின் சிறப் புணர்த்துகின்றார்.]

தினகர ருதய கோடி தேசெனத் திகழ்ந்த தேர்கள் [கும்
இனையவென் றளக்கு மெண்ணை யிகழ்ந்தெழி லிசைய நிற்
மனநினை வதனில் வேண்டு மகிழ்ச்சியும் வாய்க்கச் செய்யுந்
தனைநிக ரில்லி தங்கும் புரிவளஞ் சாற்ற லாமே.

(இ - ள்.) கோடி சூரிய ருதயஞ் செய்தாற்போலப் பிரகாசிக்கின்ற விமானங்க ளிவ்வளவென் றளவிடு மளவைக் கடந் தழகு பொருந்த எங்கு நெருங்கி நிற்குஞ் சிவபுரமானது அவ்விடத் திருப்பவர்கள் மன நினைவில் விரும்பிய சுகபோகங்களையும் வாய்க்கும் வண்ண முண்டாக்கு மாகையினால் தனக்கு நிகரில்லாத சிவனெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபுரத்தின் வளப்பத்தை யொருவராலு மளவிட்டுச் சொல்லப்படாது.

(வி - ரை.) ஏகாரம் எதிர்மறை. (கஎ)

[சிவனெழுந்தருளி யிருக்குந் திருப்பதியில் உடல் நீங்கிய
ஆன்மவர்க்கங்கள் சிவலோக மடையு மென்றாற்
சிவனை யன்பொடு கூடிப் பூசைசெய்தவர்கள்
சிவலோகமடைவது சொல்ல வேண்டாமே
யென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

தெரிப்பருந் தேவ தேவன்
றிருப்பதி வட்டந் தன்னின்
மரித்திடுஞ் சராச ரங்கள்
சிவபுர மதனுள் வாழு
மருச்சனை புரிந்த மற்றை
யன்பர்க ளடைந்து வாழ்கை
தெரித்திட வேண்டு மேயோ
தெருண்டநற் சிந்தை யார்க்கே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) 'வேண்டுமேயோ' என்புழி ஏ-தேற்றம்,' ஓ-வினா. ()

[கண்டு பாவித்துப் பூசை செய்தவர்கள் பெறும்பய
னுணர்த்துகின்றார்.]

உண்டொரொண் பொருளென் றுள்ளத்
தோர்கிலார் தாமு மோர்ந்த
பண்டிதர் பணியக் கண்டு
பணிந்திடிற் பரம வென்னிற்

றண்டர ளங்கள் போலுந்
தாரகா தேசந் தன்னில்
எண்டிகழ் நாலேழ் கோடி
யிரதயே தத்து ளேய்வார்.

(இ-ள்.) சடசித்துக்க ளெல்லாவற்றினையு மியக்கு மொரு ஒள்ளிய கடவுளுண்டென்று தம்முள்ளத்தின்க ணறியாத மூடர்க ளும், அப்பொருளை யுண்டென் றுணர்ந்த ஞாதாக்கள் வணக்கங் கண்டு தாமும் வணங்கினும், பரமவென்று துதிப்பினும், அவர்கள் குளிர்ச்சியையுடைய முத்துக்கள்போலு மொளி யமைந்த நக்ஷத்திர பதத்தில் மதிக்கத்தக்க இருபத்தெட்டுக்கோடி விமானங்கள் சூழ அதனடுவே பொருந்தி வாழ்வார்கள். (கக)

[சிவதருமங்களைத் தமக்கியன்றவளவு செய்தவர்கள் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.]

இயன்றன வியற்றி னுரு மற்றைய புரத்தி லெய்ந்து
பயன்றனைப் பயின்று மீண்டு பாரிடைப் பிறந்து பாங்கான்
முயன்றருந் தவத்தை மூவா முதல்வனை யகத்துண் முன்னி
யயன்றனைப் பயந்த வாதி யரன்புரி யடைவ ரன்றே.

(இ-ள்.) தமக்கியன்ற அளவு சிவதருமங்களைச் செய்தவர்க ளும், வைகுண்ட முதலிய கீழுள்ள பதங்களிற் போகத்தைக் கிரமமாகப் பொருந்தி யங்கங்குள்ளது புசித்துத் தொலைந்தவாறே மீண்டும் பூமியில் வந்து பிறந்து முதிராம லென்று மொருதன்மையா யிருக்குஞ் சிவனை யுள்ளத்திலே கருதிச் செய்தற்கரிய தவத்தை யொருமைப்பாடுடன் செய்து பின்பு நான்முகனைப் படைத்த முதல்வ னாகிய சிவனது சிவலோகத்தை யடைவார்கள். (உ0)

[இங்ஙனங் கூறிய சிவலோகத்தின் மேலு மூன்று புவன முண்டென்று தொகுத் துணர்த்துகின்றார்.]

உரைத்தவிப் புரத்தின் மீதும்
புரமொரு மூன்றுண் டோங்க
தரித்தவேற் குமரன் றங்குந்
தானமொன் றதற்கு மீது
பரித்தபைங் கிள்ளைச் செங்கைப்
பாவைதன் பதியொன் றப்பாற்
றெரிப்பருந் தேசா ரீசன்
சிவபுரஞ் செப்பா மொப்பே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய இச் சிவலோகத்தின் மேலு மூன்று லோகமுண்டு. அவைகளை யறிவாயாக! அவை யாவையெனிற், கையில் வேலை யேந்தும் குமாரக்கடவு ளெழுந்தருளியிருக்கும் புவனமொன்று; அதற்குமேல் பச்சைக் கிளியைச் சிவந்த கையிற் பிடித்த உமாதேவி புவனமொன்று; அதற்குமே லளவிறந்த பிரகாசத்தோடு கூடியிருக்குஞ் சிவனது மகா சிவலோக மொன்று. அதற்கொப் பொன்றுமே யில்லாமையால் வேறொன்றை யொப்புச் சொல் லோம். (உக)

[அவற்றுண் முற்கூறிய கந்தபுவனஞ் சத்திபுவன மிரண்டினையு மடைபவர்க ளின்னவரென விரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

சத்தியைத் திரிசூ லத்தைத் தரித்தபொற் கரத்தி னானை
வித்தகன் றன்னைப் பொன்னை யொத்தொளிர் மேனி யானை
முத்தனை முளைத்த வாறு முகத்தனை முதல்வன் றன்னை
மொய்த்தகண் மயிலின் மேலே முருகனை முன்னு வாரே.

(இ - ள்.) வெளி. (உஉ)

இருப்பர்கள் குமரன் வாழு மெல்லையி லெல்லை யில்லா
விருப்புறப் போக பேத மேவிட விதற்கு மீதே [ள்
யிருப்பர்க ளுமையைத் தங்கள் கருத்தினு ளிருத்தி னார்க
பொருப்பெழு மருக்கர் கோடி நிறமெனப் புந்தி செய்தே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய சிறப்பினையுடைய குமாரக்கடவுளைத் தியானஞ் செய்பவர்கள் அக் குமரன் வாழும் புவனத்திலே சென்று தாங்கள் விரும்பியபடியே யளவிறந்த போகங்க ளெல்லாம் அனுபவித் திருப்பார்கள். உமாமகேசுவரியை யுதயகிரியி னுதிக்குங் கோடி சூரியப் பிரகாசம்போலத் தியானஞ்செய்து தம்முள்ளத்தில் வைத்தவர்கள் அக் கந்தலோகத்துக்கு மேலான உமாபுவனத்தி லிருந்து வாழ்வார்கள். (உங)

[மேனிறுத்த முறையானே மகா சிவலோகத்தின்க ணுறைபவர்க ளின்னவரென வுணர்த்துகின்றார்.]

தெளிபளிங் கனைய மேனி திரிநய னங்கைத் தங்கு
மொளிவளர் சூல மாலை யுதாரகை யபய வங்கை
நளிசடை யுடைய நாத னடியிணை யகத்து ணச்சி
யுளினரு மவனை யொப்பச் சிவபுரத் துறைவ ருய்ந்தே.

(இ - ள்.) அழுக்கற்ற நின்மலமான படிகம்போன்ற திருமேனியையும், மூன்று கண்களையும், ஒளி வளரும் சூலமுஞ் சபமாலையும் பொருந்து மேற்கைக ளிரண்டினையும், வரதமும் அபயமும் பொருந்திய கீழ் கைக ளிரண்டினையும், பெருமித மமைந்த சடாமகுடத்தினையு முடைய சிவனது சீபாதங்களை யுள்ளத்தில் விரும்பித் தியானிப்பவர்களு மச்சிவனுக்கு நிகராகச் சாரூபம் பெற்று மகிழ்ச்சியடைந்து மகா சிவலோகத்தி லிருப்பார்கள்.

(வி - ரை.) 'உளினரும்' என்ற வும்மையால் வணங்குவோர்களு மென்பதூஉங் கொள்க. (உச)

[மகா சிவலோகத்தை யடைந்தவர்கள் மீண்டு மிப்புவியில்
இனிப் பிறவா முத்தியை யடைவாரென்
றுணர்த்துகின்றார்.]

மேலைய சிவலோ கத்துள் விரவின ரொருமை மேவி
ஞாலமு மடையார் ஞால விறுதியை நாச மாக்குங்
காலமு மணைய வுள்ளக் கறுப்பினை யறுத்துக் காட்டு
மூலபண் டாரந் தன்னை முகந்துகந் திருப்பர் முத்தர்.

(இ - ள்.) மேலாகிய இச்சிவலோகத்தினை அடைந்தவர்க ளவ்விடத்திலேதானே ஞானயோகத்தி லொருமைப்பாட்டைப் பெற்று மீண்டு மிப்புவியி லினிப் பிறவாதவராய்ச் சிவாதிபிருதிவியந்தமாகிய எல்லாவற்றினையு நசிப்பிக்குஞ் சங்காரகாலம் வரும்பொழுது தம் முள்ளத்திற் கரியவிருளான வாணவமுதலிய பாசங்களை யொழித்துச் சிவனுலே காண்பிக்கு மூலபண்டாரமாகிய ஞானனந்த சுவானுபவத்தைப் பொருந்தித் தலைமை பெற்று முத்தரா யிருப்பார்கள்.

(வி-ரை.) சிவாதி பிருதிவி யந்தமாகிய எல்லாவற்றினையு மென்றது: பூதம்-ரு, புலன்-ரு, ஞானேந்திரியம்-ரு, கருமேந்திரியம்-ரு, அந்தக்கரணம்-ச, ஆக ஆத்துமதத்துவம் உச; காலம், நியதி, கலை, வித்தை, இராகம், புருடன், மாயை ஆக வித்தியாதத்துவம்-எ; சுத்தவித்தை, ஈசுரம், சாதாக்கியம், சத்தி, சிவம் ஆகச் சிவதத்துவம் ரு - என்பனவற்றை என்க.

மூலபண்டாரமாகிய ஞானனந்த சுவானுபவ மென்றது 'மூலபண் டாரம் வழங்குகின் றான்வந்து முந்துமினே' என்று ஆளுடைய வடிக ளருளிச்செய்ததனுலு முணர்க.

திருவாசகம் - திருப்பாண்டிப்பதிகம்.

"காலமுண் டாகவே காதல்செய் துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டானொடு நான்முகன் வானவர் நண்ணரிய

வாலமுண் டானெங்கள் பாண்டிப் பிரான்றன் னடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின் றான்வந்து முந்துமினே." (உரு)

[மேல் "மாட்டெறிந் தொழுகல்" என்னுந் தந்திர வுத்தியாற் பைசாச முதலாயினோர்க்குச் சித்தி பேதங்களை யுணர்த்துகின்றார்.]

அந்திய வியலி னுக்கு மயலய வியலின் யோக
பந்தியைப் பகர்வா மெட்டுச் சித்தியும் பரிவு கூர
விந்தநல் வியலி னுள்ளு மெட்டெனப் பட்ட சித்தி
முந்தியே பைசா சாதிக் குறுமுறை மொழிவா மோர்ந்தே.

(இ - ள்.) ஈற்றினின்ற கோபுர வியலுக்கு மதற்கயலாகிய பரிகாரவியலுக்கும் அயலான சிவஞானயோக வியலிலே யட்டாங்க யோக வொழுங்கினையு மதனா லுண்டாகு மட்டமா சித்தியினையும் விருப்ப மிகும்படி சொல்வோம். அஃதன்றி, நன்மை யமைந்த இச் சிவதரும வியலுள்ளும் பைசாசமுதலிய புவனங்களி லுள்ளோர்க்கு எட்டுச் சித்திகளு மேறியேறி வருமுறையை யாராய்ந்து சொல்கின்றோம். (உசு)

[பைசாசாதிகளுக்குச் சித்திகள் குணங்க ளேறிக் குறைந்து இருக்கு முறையை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

எட்டெனப் பட்ட சித்தி
யிசைந்திடும் பைசா சாதி
சிட்டர்கள் சேரு மெல்லை
சிவபுர மிறுதி தன்னி
லொட்டிய குணமு மேன்மே
லுயர்ந்துயர்ந் தொழுகு மோரின்
விட்டொளிர் குணத்தின் மேன்மை
விளங்கிட விளம்பு வாமே.

(இ-ள்.) புத்தி தத்துவத்திற் பொருந்திய தேவயோனிகளாகிய பைசாச முதலிய புவனத்தை யெய்தி யுயர்ந்தவர்கள் சேரு மேலாகிய சிவலோக மீறாகிய பதங்களி லெட்டுச் சித்தியு மதனோடு கூடிய குணங்களு மொருபுவனத்தி லிருப்பவரைப் பற்ற வொருபுவனத்தி லிருப்பவர்க்கு மேன்மேலு மதிகமதிகமா யுண்டாகும். அஃதெங்ஙன மெனில், பைசாச புவனத்தி லிருப்பவர்க் கெண்குணமும், இராக்கத புவனத்திருப்பவர்க்குப் பதினாறு குணமும், இயக்க புவனத்திருப்பவர்க் கிருபத்தினான்கு குணமும், கந்தருவ புவனத்தி லிருப்

பவர்க்கு முப்பத்திரண்டு குணமும், இந்திர புவனத்தி லிருப்பவர்க்கு நாற்பது குணமும், சௌமிய புவனத்தி லிருப்பவர்க்கு நாற்பத்தெட்டுக் குணமும், பிராசேசுர புவனத்தி லிருப்பவர்க்கு ஐம்பத்தாறு குணமும், பிராமிய புவனத்தி லிருப்பவர்க்கு அறுபத்துநான்கு குணமும், அவ்வாறு சிவலோக மீறாகிய பதங்களி லிருப்பவர்க்கு மேறி யேறி வரும். அதனை விளங்கவாராயின் வீட்டு விளங்குகின்ற குணத்தின் விசிட்டத்தை மேற் சொல்கின்றோம். (உஎ)

[திருமான் முதலாயினவர்கட்குக் குணங்க ளேறிக் குறைந்து இருக்கு முறை யுணர்த்துகின்றார்.]

மண்புன லனல்கால் வான
மனமகங் காரம் புத்தி
யொண்குண மூல மென்னு
மொன்பதும் விசேடித் தோங்கிக்
கண்கம லத்த மாலைக்
கலந்துளே விளக்கு மெட்டே
வண்கம லத்தோ னுள்ளே
மருவியே விளக்கு மன்றே.

(இ - ள்.) பிருதிவி முதலிய வைந்தும், மனம், அகங்காரம், புத்தியும், ஒள்ளிய குணத்துக் குபாதானமாகிய பிரகிருதியும் எனக் கூறப்படு மிவ் வொன்பது தத்துவங்களுஞ் செந்தாமரைக் கண்ணையுடைய நாராயணனை 'யெய்தி யவனிதயத்தினுள்ளே மிகவுஞ் செறிந்துநின் றறிவை விளக்கிநிற்கும், குணநீங்கலாகி நின்ற எட்டுத் தத்துவங்களே யழகிய தாமரை மலரி லிருப்பவனாகிய நான்முகனுடைய விதயத்தி லெய்திநின் றறிவை விளக்கும். (உஅ)

புந்தியை யல்லா வெல்லாம் பொருந்திய பிரச வேந்தன்
சிந்தையைத் தெருட்டு மிந்தத் திறத்தினிற் கீழுந் தேர்க
முந்தியே யிருந்தார் பேற்றை முற்றிய வினையி னாலே
பிந்தியே செறிந்தார் தாமு மகிழ்வுறப் பெறுவ ரன்றே.

(இ - ள்.) புத்தி தத்துவ மல்லாமல் கீழ்நின்ற வேழுந் தம்மைப் புணர்ந்த பிராசேசனது சித்தத்தை யெய்திநின் றறிவை விளக்கும். இப்படியே கீழுள்ள புவனத்தவர்களுக்கு மடைவிலொவ்வொரு தத்துவங் குறைந்துநின் றறிவை விளக்குமென் றாராயக்கடவை. இப் பதங்களில் முற்காலத்திலே சென்றிருப்பவர்கள் பெறும் பயனைப் பூமியிற் செய்த நல்வினையினால் பின்பு சென்றடைபவர்களு முள்ள மகிழ்வுண்டாகப் பெறுவார்கள். (உகு)

[சிவனைக் குறித்துச் செய்தது பழுதுபோகாது பலத்தை
விளைக்கு மென்றும், பலத்தைக் கொடுப்பவன்
சிவனே யென்று முவமை முகத்தா
லுணர்த்துகின்றார்.]

தரையினை யிலக்க தாக
வெறிந்தகற் றவறா தற்றே
யாரையுங் குறித்துச் செய்த
வினைபழு தாகா தற்றே
பரமனுஞ் செய்தார் செய்திப்
பலத்தினைக் கொடுப்பன் பாங்காற்
குருலகு வென்னும் பேதம்
வினைதொறுங் குறித்துக் கொண்டே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) இதனுள் குரு - லகு என்பன அதிகம் - அற்பம் எனக் குறிக்கின்ற வடசொற்கள். (௯0)

[மேல் "முடிந்தது முடித்தல்" என்னுந் தந்திர வுத்தியா
லுணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

என்றுதரு மத்தொடு பலத்திற மிசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைத்தினையும் வெய்யவினை யைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குண னினைந்தே.

(இ - ள்.) வெளி. (௯௧)

[மேற் சிவத்துதி யுணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

உற்றவர் தீவினை யோட்டினனே!
உண்பலி தேர்தலை யோட்டினனே!
எற்று புனற்சடை யேற்றினனே!
ஈடுடைக் கொல்லைவெள் ளேற்றினனே!
கற்றவ ருக்கறங் காட்டினனே!
கடுநட மாடிடு காட்டினனே!
பற்றின வர்க்கருள் பாட்டினனே!
பாங்கில வென்னையும் பாட்டினனே!

(இ - ள்.) தன்னையடைந்தவர்களுடைய கொடிய பாவங்களைத் தொடர்பறக் கெடுத்தவனே! தலையோட்டில் உண்ணுதற்குரிய

பிச்சையை யங்கங்கே சென்று தேடுகின்றவனே! அலை யெறிகின்ற கங்கையாற்றை அழகிய சடையின்க ணேற்றி முடித்தவனே! மூவுலகத்திலும் வலியினையுடைய வெண்மையாகிய விடபத்தை யுடையவனே! தன்பாற் கற்றவராகிய சனகர் முதலானவர்கட் கறமுதலிய நான்கினையு மறிவித்தவனே! சங்கார நிருத்தத்தைச் செய்யுஞ் சுடலையை யுடையவனே! எப்பொருளையுந் துறந்து தன்னைப் பற்றி நிற்பவர்கட்கு முத்தியையருளும் பெருமையை யுடையவனே! பாடுதற் குரியவனல்லாத என்னையும் பாடுவித்து அப்பாட்டினைக் கொண்டருளினவனே! (௩௨)

இதுவுமது

கழலென நாகமுங் கட்டினனே!
கண்ணின் விழித்தவுங் கட்டினனே!
மழலைநல் வீணையின் வாசகனே!
மயலெனக் கற்றிடும் வாசகனே!
தழைமயிற் சாயலோர் பாகினனே!
சாலத் தழைத்தகொம் பாகினனே!
மிழலையு மூரென மேவினனே!
வெம்புர மெய்தடு மேவினனே!

(இ - ள்.) சீபாதங்களிலே வீரக்கழல் போலப் பாம்பினையு மணிந்தவனே! பக்குவான்மாக்களைத் திருக்கடைக்கண்ணு னோக்கி யவர்கள் பாசத்தைச் சேதிப்பவனே! தெளியாத சொல்லையுடைய நல்ல வீணையினொலியை யுடையவனே! எனக்கு மனமயக்க மறுத்தற்குக் காரணமா யிருக்கின்ற சிவாகம வாக்கியங்களை யுடையவனே! தோகை மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய வுமாதேவியை யொரு பாகத்தி லுடையவனே! மிகவுந் தழைத்த கொம்புகளையுடைய கல்லாலின்னிழலை யுடையவனே! திருவீழிமிழலையையுந் திருப்பதியாக வுடையவனே! கொடிய முப்புரத்தினை யெய்து நீறுக்கு மம்பினை யுடையவனே! (௩௩)

[மேற் குமரன்றுதி யுணர்த்துகின்றார்.]

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வாடா வனமுலை தோடார் சுரிகுழல்
வாளார் விழியிணை யுமைபாக
னூடா வயனரி தேடா வடிமுடி
யோரா தயர்வுற வருளீசன்
காடே யிடமென நாடா நடநவில்
காதார் குழையின னடிசேர்தற்

கேடா ரிருவினை கூடா வகைதரு
மோரா ரறுமுக னியனூலே.

(இ - ள்.) அழகமைந்த பிள்ளையா ரருளிச்செய்த இந்நூல், தளராத அழகையுடைய முலையினையும், பூக்கணிறைந்த சுருண்ட அளகத்தினையும், வாள்போன்ற இரண்டு விழியினையு முடைய வுமா தேவியை இடப்பாகத்திலே யுடையவனும், அயனு மரியுந் தம்மின் மாறுபட் டடியு முடியுந் தேடிக் காணமாட்டாது மயங்கி நிற்க அவர் கட் கனுக்கிரகஞ் செய்யு மிறைவனுஞ், சங்கார காலத்திற் சுடுகாடே யிடமாகக் கருதித் திருநடனஞ் செய்யுங் காதின்க ணணிந்த சங்கக் குழையை யுடையவனுமாகிய சிவனுடைய சீபாதங்களை யாமடைவ தற்கு, வலியமைந்த இருவினைகளு மேறுதவண்ணம் ஞானத்தைத் தரும். (கச)

[அகத்தியன் றுதி யுணர்த்துகின்றார்.]

கயலா ரிணைவிழி யிழையா ரிணைமுலை
கலவா வவரொடு களியாரே
யயலா ரவரிவ ரயலா ரவரெனு
மறியா மையுநனி யறுவாரே
வியலார் கயிலைநன் மலைவாழ் விமலன
விரையார் மலரடி விழைவாரே
புயலார் வளமுறு பொதிமா மலைமுனி
புகழே யிழைவொடு புகல்வாரே.

(இ - ள்.) எந்நாளு மேகங்க ணிறைந்த வளமை யமைந்த பொதியமலையிலே வாழும் அகத்திய முனிவனது கீர்த்தியை யாசையினாலே துதிப்பவர்கள், கயல்போன்ற இரண்டு கண்ணினை யுடைய மடவார்கள் முலையிணைகளைப் புணர்ந்தவர்களோடு மனமகி ழார்கள்; அன்றியும் யவர்கள் நமக் கன்னியர், இவர் நமக்கன்னியர்க ளல்ல ரென்று கருது மஞ்ஞானத்தை மிகவு மொழிப்பார்கள்; அன்றியும், விசாலம் அமைந்த நல்ல கயிலைமலையில் வாழு நின்மல னகிய சிவனது மணம் பொருந்திய சீபாதமலரையும் விரும்புந் தன்மையுடையவர்க ளாவார்கள்.

(வி - ரை.) 'விழைவொடு புகல்வார்' என்பதனை யெழுவா யாக்கி யேனைய மூன்றினையும் பயனிலையாகக் கொள்க. ஏகாரங்கள் அசைநிலை. (கரு)

ஐந்தாவது
சிவதருமவியல் முற்றிற்று.

ஆறாவது

பாவவியல்.

[மேல், இவ்வோத் தென்னுதலிற்றோ வெனின், ஓத்து நுதலிய தூஉ
மோத்தினது பெயருரைப்பவே விளங்கும். ஆயின், இவ்
வோத் தென்ன பெயர்த்தோ வெனின், நிரய
மெய்துகின்றவர்க ளியற்றும் பாவ
வகைகளைக் கூறித்
றுகலாற் பாவவிய லென்னும் பெயர்த்து. இதனு ளித்தலைச்
செய்யு ளென்னுதலிற்றோ வெனின், இன்னதுரைப்பா
மென முன்மொழிந்து கோடலை
உணர்த்துத னுதலிற்று.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

முனிவர தரும பேத மொழிந்தனம் பலங்கண் முற்று
முனிநிர யத்தை யெய்வா ரியற்றிடும் பாவ பேத
முனையுரை செய்வா மோர்நீ யுடலிரு வாயி னுருந்
துனிவினைத் துரிசு நீங்கக் கேட்டிடுஞ் சூழ்ச்சி யார்க்கும்.

(இ-ள்.) இருடிகளின் மிக்கவனாகிய அகத்தியனே! முன்னை யியலுட் சிவதரும வகைகளையு மவற்றினா லுண்டாகும் பலன்களையு மெல்லாஞ் சொன்னோம். மேலிந்த வியலினையும் யூகித்துக் கேட்குங் கருத்தினை யுடையவர்களுக்கு, மனம் வாக்குக் காயங்களினா லுண்டாகும் பொல்லாத தீவினைத் துயர நீங்கும்வண்ண நரகமெய்துகிறவர்கள் செய்யும் பாவ வகைகளை யுனக்குச் சொல்லுகின்றோம். அதனை நீ கேட்பாயாக!

(வி-ரை.) 'உன்னை' என்னு மிரண்டனுருபு நான்கனுருபாய் மயங்கிநின்றது. (க)

[பாவஞ் செய்பவர்க ளின்னவ ரென்பதூஉம், அப்பாவ வகை
யித்துணைத்தென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.]

புரிந்துளார் பாவ முன்னும் புக்குமா நிரய மீண்டு
மிருந்தவா தனையி னாலே யியற்றுவர் பாவம் பின்னும்
விரிந்திடு மனேக கோடி விதமுறப் பாவ மெல்லாந்
தெரிந்திடிற் றால மாதி திரிவித மாகிச் சேரும்.

(இ - ள்.) முற் சனனத்திலும் பாவத்தைச் செய்தவர்கள் நரகத்திற் புகுந் தனுபவித்துத் திரும்பவு மந்த வாசனையின் பலத்தினால் பூமியிற் பிறந்து பின்னும் பாவத்தையே செய்துவருவார்கள். அப் பாவ வகைகளை விரித்தா லநேக கோடியாக விரியும். அதனைத் தொகுத்தறிந்தால் தூலமுதன் மூவகையாகிப் பொருந்தும். (உ)

[தூலமாதி யிவையென்பதூஉம், அவற்றுட் மேல கன்மமே யீண்டுக் கூறுவ தூஉ மென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

தூலமே சூக்கந் தானே சூக்கும தரமே யென்றிங்
கேலவே மூன்று கூறா யிவற்றினுட் மேலந் தன்னைக்
கோலியே தொகுத்திந் நூலிற் கூறுவ மஃதுங் கூறின்
மாலுறு மனமே வாக்கே வடிவமே யெனவு மூன்றாம்.

(இ - ள்.) முற்கூறிய பாவவகை: தூல மென்றுஞ், சூக்கும மென்றுஞ், சூக்குமதரமென்றும் இவ்விடத்து மூன்று வகையாய்ப் பொருந்தும். இம்மூன்றினுள்ளுந் தூலபேதத்தையே யமைத்துத் தொகுத்து இந்த நூலிற் சொல்லுகின்றோம். அதனை யறியுமிடத்து மயக்கம் அமைந்த மனத்தாலும், வாக்காலுங், காயத்தாலும் வருவன வென மூவகையாகும்.

(வி - ரை.) முதலடியினு நான்காமடியினு முள்ள ஏகாரங்கள் எண்ணின்கண்ணும், ஏனையவை அசைநிலைக்கண்ணும் வந்தன. (ங)

[முதற்பட் டொகுத்துப் போந்த மறுதிகண் மூன்று மொவ்
வொன்று நந்நான்கு வகையா மென்பதூஉம், அவை
கொடுக்கும் பய னிஃதென்பதூஉ
முணர்த்துகின்றார்.]

பேசிய தூல பேதந் தனித்தனி நான்கு பேத
மூசமுந் நான்கு பேத முற்றுமமம் மூன்று பின்னு
மாசிலோ ரறியும் வேலை விரிந்திடு மனேக மாக
நாசமா நரக பேதத் துயரினைக் கொடுக்கு நாளின்.

(இ - ள்.) முன்னே கூறிய தூலபேத மென்னு மனோ வாக்குக் காயங்க ளொவ்வொன்று நாலு வகையாம். அவற்றைத் தொகை காணப் பன்னிரண்டு வகையாக முடியும். அந்த மறுதிகண் மூன்றுங் குற்றமற்ற பெரியவர்களா லாராய்ச்சி செய்யுமிடத்தி லின்னமு மனேக வகையாக விரியும். அங்ஙனம் விரியும் பாவபலம் நரகவகைகளில் ஆன்மாக்களுக்குத் துக்கத்தை விளைத் தனுபவித்துத் தொலைந்தவாறே தாம் நசிக்கும். (ச)

[விருத்தமுறையானே மனத்தினா லுண்டாம் பாவவகைக
ணான்கு மிவையென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

அன்னியன் மனையா டன்னை யணையுமா தரவு கூர
வுன்னுத லயலார் தங்க ளுடைமையுங் கொள்ள வுன்னல்
பினையு மவர்தம் பண்டம் பிழையுற விக்கப் பேணல்
என்னுமிம் மூன்றுங் கொல்ல மெண்ணலு மனத்தினீட்டம்.

(இ - ள்.) பிறனொருவனுடைய மனைவியைக் கூடவேண்டுமென்னு மாசையா லதற்கேற்ற செய்கைகளை நினைத்தலும், பிறருடைய வுடைமையைத் தாம் எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு விசாரித்தலும், அவர்களுடைய வுடைமையைச் சேதமாக்க விசாரித்தலும், பிறிதோ ருயிரைக் கொல்ல நினைத்தலும் ஆகிய நான்கு மனத்தினாலுண்டாம் பாவ வகைகளாம். (௯)

[வாக்கினா லியற்றும் பாவங்க ணான்குங், காயத்தினா லியற்றும்
பாவங்க ணான்கு மிவையென்பதூஉம், பின்னரு
மனுதிகளா லதிபாதக முதலானவை விரியு
மென்பதூஉ மிரண்டு செய்யுளால்
உணர்த்துகின்றார்.]

அழுகையுங் கோளும் பொய்யு மயலப வாதந் தானும்
வழுவிய வாக்கின் பேத மற்றையான் மனையா டோளைத்
தழுவுத றமித்துக் கோறல் சராசர பேதந் தன்னைப்
பழிபடு பண்ட முண்கை பார்பொரு ளதனைப் பற்றல்.

(இ - ள்.) அகாரணத்தா லழுகையும், கோட்சொல்லும், பொய்யுரைத்தலும், பிறன்பழி கூறலுமாகிய விந்நான்கும் வாக்கினால் வரும் பாவவகைகளாம். பிறனொருவன் மனைவியைப் புணர்தலும், நடப்பனவு நிற்பனவுமாகிய உயிரின் வகைகளை யடித்துக் கொல்லுதலும், நல்லவர்களா னிந்திக்கப்படு முணவுகளை யுண்ணுதலும், பிறர் பொருளைக் கவர்தலும், (௰)

என்னுமிந் நான்குங் காயத் தீட்டிய பாவ பேதம்
பன்னிரு பேத மாக மனுதியைப் பகர்ந்தா மின்னு
மன்னிய மனுதி மூன்று மலினதி பாதகாதி
யென்னவே விரியு நொய்தி னவற்றையு மியம்பு வாமே.

(இ - ள்.) இவ்வாறு முன்னே கூறிய கன்ம நான்குங் காயத்தினால் வரும் பாவ வகையாம். இவ்வாறே மனம் வாக்குக் காயங்களால் வருந் தூல பாவ வகைகளைப் பன்னிரண்டு வகையாகச் சொன்

னேம். அஃதன்றி யின்னமு நிலைபெற்ற மனுநிகள் மூவகையாலு மழுக்கினையுடைய அதிபாதக முதலிய பாவங்க ளுண்டாகும்வண்ணம் விரியும். அவற்றையுஞ் சுருக்கமாகச் சொல்லுகின்றோம்.

(வி - ரை.) 'ஆதி' என்பதனால் மகா பாதகமும், உபபாதகங்களும், அவற்றினது துல்லியங்களுமெனக் கொள்ளக் கிடந்தன. (எ)

[முதற்கட் டொகுத்தவற்று ளதிபாதக மீதென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

தாரகன் றன்னைச் சாதத் தடங்கடற் றளர்வார் தம்மைப்
பாரகன் றனையும் பாரும் படைத்தவன் றனையும் பாங்காற்
காரகன் றன்னை வாங்குங் கடவுளைக் கயந்த நெஞ்சர்
நாரகர் மீளு நாளும் பிறிதிய னவிற்று வாமே.

(இ - ள்.) பிறவியாகிய பெரிய கடலி லமிழ்ந்தி வருந்துகின்றவர்களை அக்கடலினின்றுங் கடப்பிப்பவனும், உலகத்தைத் தாங்குகின்ற மாயையையும் யோனிபேதங்களையு மன்றிப் பிருதிவி முதலிய பஞ்சபூத நூலகாரியங்களையுஞ் சிருட்டிக்கின்ற நான்முகனையு முறைவழுவாம லுண்டாக்குங் காரண சொரூபனும், அவர்க ளிருவரையு மீண்டுந் தன்னிடத்தி லொடுக்குஞ் சங்கார கருத்தாவுமாகிய சிவனை நிந்தனைசெய் திகழ்ந்த மனத்தினையுடைய அதிபாதகர்கள் நரகத்தினெடுங்காலங் கிடப்பார்கள். அதினின்றும் அவர்கள் திரும்புங் காலத்தை வரையறுத்து இவ்வியலுக் கயலான சுவர்க்க நரக வியலின்கட் சொல்லுகின்றோம்.

(வி - ரை.) தாரகன் - கடப்பிப்போன். பாரகன் - தாங்குபவன். காரகன் - பண்ணுமவன். நாரகர் - நரகத்திற் கிடக்கு மவர்கள். (அ)

இதுவுமது

ஒப்பிலி யநாதி மூத்த னோதிய வேத மாதிக்
கொப்புயர் புரைப்பார் நிந்தை யுரைப்பவ ருன்னு வாரும்
வெப்பரி நிரயக் தன்னுள் வீழ்ந்துவெந் துருகி வியா
ரெப்பொழு தேறு வாமென் றிளைத்திளைத் தேங்கு வாரே.

(இ - ள்.) தனக்கு நிகரில்லாதவனு யநாதிமல முத்தனுமான சிவனருளிச்செய்த வேதாகமங்களுக் கொப்பாகவும் - அதற்கதிகமாகவும் பிறிதொருநூலைச் சொல்லுகின்றவர்களும், அவ்வேதாகமங்களை நிந்தை சொல்லுகின்றவர்களும், நிந்தையை மனத்தில் நினைக்கின்றவர்களும், வெம்மையையுடைய எரிவாய் நரகத்தில் வீழ்ந்து உடம்பெல்லாம் வெந்து, ஊனெலா முருகி யிங்ஙனந் துயருறவு மவ்யாதனு

சரீரத்தினின்று நீங்காதவர்களாய் 'இந் நரகத்தினின்று மெக்காலத்திலே கரையேறுவோம்' என்று வாடி வாடி யேக்கமு மடைவார்கள்.

(வி - ரை.) வீயாமை - உயிர்விடாமை. (கூ)

இதுவுமது

ஒப்பிலி யநாதி முத்த னோதிய பனுவ லோர்ந்து
தப்பறச் சாற்று மாசான் றன்னையு மிகழ்ந்து சாற்றில்
வெப்பெரி நிரயந் தன்னில் வீழ்ந்துவெந் துருகி வீயா
ரெப்பொழு தேறு வாமென் றினைத்தினைத் தேங்கு வாரே.

(இ - ள்.) தனக்கு நிகரில்லாத அநாதிமல முத்தனாகிய சிவனருளிச்செய்த வேதாகமங்களை யாராய்ந்து ஐயத்திரிபற உபதேசிக்கு மாசிரியனையு மவமதித்து நிந்தை சொல்லுவார்களானால் அவர்களும் வெம்மையையுடைய எரிவாய் நிரயத்தில் வீழ்ந்து முன்னே கூறிய துயரையு மடைவார்கள்.

(வி - ரை.) 'ஆசான் றன்னையும்' என்னு மும்மை, சாதகரையும் விளக்கிநின்றது. (௧0)

இதுவுமது

அரன்றிர வியத்தை யாசா னரும்பொரு ளதனை யார்க்கும்
பரம்பரன் பகர்ந்த வாக்கைப் பரித்தபுத் தகத்தைப் பற்றிக்
கரந்தவர் முன்னஞ் சொன்ன கரிசர்க ளொருமூ வர்க்கும்
வரும்பல முடையர் பாவ மனைத்தையு மருவி னாரே.

(இ - ள்.) சிவத்திரவியத்தினையும், குருத்திரவியத்தினையும், யாவர்க்கு மேலாகிய சிவனருளிச்செய்த திருவாக்கினை யெழுதிய திருமுறையையும் விரும்பிக் களவுசெய்தவர்கள் முன்னே சொல்லிய சிவநிந்தகர் வேதநிந்தகர் குருநிந்தகராகிய மூவருக்கும் வருகிற தீவினைப் பயன்களை யுடையவர்களாவார்கள். அஃதன்றியு மெல்லாப் பாவங்களையுஞ் செய்தவர்களு மாவார்கள். (௧௧)

[அதிபாதகஞ் சொல்லி முடித்து அதிபாதக துல்லிய பேதஞ் சொல்லத் தொடங்கினார்.]

வேறு

அறைந்த விவர்க ளனைவர்களு மதிபா தகரே யெனவறிக
சிறந்த வினையே தீவினையு ளதிபா தகந்தா னெனத்தெளிக
நிறைந்த துயரே நெடுநாளே யிதனிற் பலமு மெனநினைக
பிறிந்த வதிபா தகபேதந் தனையு மினியாம் பேசுவமே.

(இ - ள்.) இங்ஙனங் கூறிப்போந்த சிவநிந்தகர்கள் முதலாகிய இவர்க ளெல்லாரு மதிபாதகர்களென் றறிவாயாக! இது தீமையாகிய பாவங்களுள் அதிகோர பாவமென் றறியக்கடவை! இதனாலே யிருந்த துயரமு மனுபவிக்குங் காலமு நெடுங்காலமென் றறியக் கடவை! இதன் கூறாகிய அதிபாதக பேதத்தையு மேற் சொல்லுகின்றோம்.

(வி-ரை.) 'அதிபாதகரே', 'சிறந்தவினையே' என்னு மேகார மிரண்டுந் தேற்றத்தின்கண்ணும், 'நிறைந்த துயரே', 'நெடுநாளே' என்னு மேகார மிரண்டு மெண்ணின்கண்ணும் வந்தன. (கஉ)

[அதிபாதக துல்லிய பேதத்தைப் பத்துச் செய்யுட்களா லுணர்த்துகின்றார்.]

அரிக சிரமுஞ் சிவதனத்தை யபகா ரகனை யஃதரிதே
லரிவித் திடுக விருநிதிய மளித்தும் வலியா ரவராலே
யரிதே லஃது மப்புரிவிட் டகல்க வகலா துறைவாரே
லுரியா ரதிபா தகத்தவனுக் கொப்பார் நிரயத் தெய்ப்பாரே.

(இ - ள்.) சிவத்திரவியத்தை யபகரித்தவனைத் தலையைச் சேதிக்கக்கடவர்! அவனைத் தன்னாற்செய்ய வலியில்லையானால் மிக்க பொருளைக் கொடுத்தாலும் பலமுடையவர்களாலே சேதிப்பிக்கக் கடவர்! அதுவுங் கூடாதானா லத்தலத்தைவிட்டு வேறொரு தேசத்திற் செல்லக்கடவர்! அங்ஙன மறுதேசத்திற் செல்லாமல் அவ்வூரி லதற்கனுமதித் திருப்பார்களானால் அவர்களே யிவ்வதிபாதகஞ் செய்தவனுக் கொத்தவராய் நரகத்தி லமிழ்ந்தி யிளைப்பார்கள்.

(வி - ரை.) 'சிரமும்' என்ற வும்மையாற் கரமுதலிய வுறுப்புக் களுங் கொள்க. (கங.)

சிவனை யிகழுஞ் சிறியாரை யனையர் சிவனைப் பூசனையை
யுவகை யுறவே கண்களிக்க வுருகிப் பரவா துழல்வாரும்
அவனைச் சிவன்று ளருச்சகனை யன்பு செய்யா தகல்வாரும்
புவனத் ததிபன் பவனத்து ணியமத் தலது புகுவாரும்.

(இ - ள்.) சிவனையும், அவனது அருச்சனையையு முள்ள மகிழ்ச்சி பொருந்தும்வண்ணங் கண்களிக்கக்கண் டதனான் மன நெகிழ்ந்து துதி செய்யாதிருப்பவர்களும், அச் சிவனையு மவனை யருச்சிக்கும் பூசகனையும் பத்தி பண்ணாதுவிட்டு நீங்குவோர்களும், இருநூற்றிருபத்துநான்கு புவனத்துக்கு மதிபனாகிய சிவ னெழுந் தருளியிருக்குந் திருக்கோயிலில் ஆசார நியமங்களோடு செல்லாமல்

அநாசாரங்களோடு புகுகின்றவர்களுஞ், சிவனை நிந்திக்கு மற்பராகிய அதிபாதகரை யொப்பாவார்கள். (௧௪)

பரமன் றிருமுன் னமுன்முன்னும்
பரம குரவன் றிருமுன்னும்
ஒருமை யுறவே வறுமையினு
முதவா தவருஞ் சிறிதேனும்
அரிது பொருடான் பச்சிலையு
மரிதோ வஃது மரிதாகிற்
றிரண மதனைத் திருமுன்னே
மாற்ற லரிதோ செயலாலே.

(இ - ள்.) சிவ சந்நிதியிலும், சிவாக்கினியின் முன்னும், மேலான ஞானசிரியனது சந்நிதியிலும், தமக்கு வறுமை யெய்திய காலத்திலும் ஏதேனுஞ் சிறிது தமக்கியன்ற அளவு வொருமைப்பாடு பொருந்தக் கொடாதவர்களும், அப்படி கொடுத்தற்கும் பொரு ளரிதானால் பச்சிலையுங் கிடையாதோ? அதுவுங் கூடாதானலவர்கள், சந்நிதியிற் கிடக்குஞ் செத்தையைக் கருத்துடனே திருவலகு முதலியவற்றாற் போக்குதலு மரிதோ? அரிதல்லவே. ஆகையால், இதனு ளொன்றைச் செய்யாதவர்களுஞ் சிவநிந்தகருக் கொப்பாவார்கள்.

(வி - ரை.) ஓகாரம் எதிர்மறை. (௧௫)

பொருவில் பொருளைப் புணர்ந்தாரை
யல்லா ரெல்லாம் பூரணையி
லிரவி யுடனே யிளமதிய
மிசையும் பொழுது மிணையிலியு
மெரியு மியனுங் குருபானு
மிருக்கு மிடத்தை யலகிட்டு
விரைவின் விதத்தான் மெழுகிட்டு
விதியாற் பூசை புரியாரும்.

(இ - ள்.) தனக்கு நிகரில்லாத சிவத்தைக் கூடி நிட்டைபுரியுஞ் சிவஞானிக ளல்லாதவர்க ளெல்லாரும் பூரணையிலும், சூரியனோடு கலைதேய்ந்த விளம்பிறை பொருந்துங் காலமாகிய அமாவாசையிலும், ஒப்பில்லாத சிவனுஞ் - சிவாக்கினியுஞ் - சிவாகமமு மேலாகிய ஆசிரியனு மெழுந்தருளியிருக்குந் தலங்களைத் திருவலகிட்டு மெழுகிச் சந்தன முதலிய சுகந்த வர்க்கங்களினால் விதிப்படியருச்சனை செய்யாதவர்களுஞ் சிவ நிந்தகருக் கொப்பாவார்கள். (௧௬)

இந்த முறைமை யியற்று மியற்றி நியதி யிழந்தாரும்
புந்த மான்றபசுபாசப் பகையைக் கெடுக்கும் பரம்பரனைச்
சிந்தைக் கரிய சிவமுதலைத் துயக்க மறவே தெருண்டாரை
நிந்தை நிகழ்த்து நிறையில்லாக் கல்லாப் பொல்லா நீசருமே.

(இ-ள்.) இங்ஙனங் கூறிப்போந்த நிறத்தவர்களன்றி யாசிரிய நூல் சங்கற்பித் தனுட்டித்து வரும் விரதங்களை விட்டவர்களும், ஆன்மாக்களிடத் தநாதிசம்பந்தமான ஆணவபாசமாகிய பகையைப் போக்கும் பரம்பரனு மவர்க்கு மனத்துக் கெட்டாத சிவமாகிய முதலைத் தம்முடைய அஞ்ஞான நீங்கும்படி யுணர்ந்த ஞானிகளை நிந்திக்கு நிறையில்லாத அறநூல்களைக் கல்லாத பொல்லாத அற்பர்களும், சிவநிந்தகருக் கொப்பாவார்கள்.

(வி-ரை.) 'சிவனை யிகழுஞ் சிறியாரை யனையார்' என்பதனை யெவ்விடத்தும் வருவித் துரைக்க. (கஎ)

நிந்தை நிகரின் ஞானத்தை
நிகழ்த்து மவரை நிகர்ப்பார்தஞ்
சிந்தை திகழ வஞ்சனையைச்
செய்யா தறநூ றினைப்பாரு
மிந்த வியலை யெழுதினரு
மிதனைப் பிறருக் கிசைப்பாரும்
வந்து பொருளில் வாய்மொழியை
மதிப்பா ரவரு மனத்தாலே.

(இ-ள்.) தம்முடைய அறிவு விளங்கும்வண்ணம் ஒப்பில்லாத சிவவாக்கியமாகிய அறநூல்களை மலர்முதலியவற்றாற் பூசை செய்யாமற் படிப்பவர்களும், எழுதுவோர்களும், பிறருக்குப் பாடஞ் சொல்லுவோர்களும், மனத்தாற் சிந்தனை பண்ணுவோர்களும், சிவஞான நிந்தகருக் கொப்பாவார்கள்.

(வி-ரை.) 'அருச்சனை செய்யாது' என்பதனை முழுதுங் கூட்டுக.

காய சுத்தி பண்ணாது
கற்பிப் பாருங் கற்பாருந்
தேய சுத்தி செய்யாது
சிவஞா னத்தைச் சிந்தனைசெய்
தாயு மவரு மவர்தம்மை
யடைந்து தாயக்க மறவெண்ணி
வாய்மைப் பொருளை மதிப்பாருங்
கற்பார் தாமும் வரமுறவே.

(இ - ள்.) சிவஞானத்தை நீராடல் முதலியவற்றாற் சரீரசுத்தி செய்யாமற் படிப்பிப்பவர்களும் - படிப்பவர்களும், அதனைத் திருமெழுக்கு முதலியவற்றாற் சுத்தி செய்யாத தலத்திலிருந்து சிந்தித் தாராய்கிறவர்களும், அங்ஙனமாராய்கிறவர்களைச் சேர்ந்து தனக்கையந்திரிபறும்படி கருதி யுண்மையாகிய சிவாகமப் பொருளைக் கேட்பவர்களும் - நன்றாகப் படிப்பவர்களுஞ், சிவஞான சித்தருக் கொப்பாவார்கள்.

(வி - ரை.) 'தேயம்' என்றது வடமொழிச் சிதைவு. (௧௯)

ஆசை யதனாற் சிவகோச
மதனைப் பொருளுக் களிப்போரும்
தேசி லவல தேசத்திற்
சிறந்த முறையைச் செறிப்பாரும்
பாசப் பகைவன் பகர்மொழியைப்
பயிலா தயனூல் பயில்வாரும்
ஏசற் றான்வாக் கியற்றூறு
மேதை யகந்து ளிருக்கவுமே.

(இ-ள்.) பொருள்மேல் வைத்த வாஞ்சையினாலே சிவாகமத் திருமுறையை விற்பவர்களும், பரிசுத்த மில்லாத அசுத்தபூமியிலே யதனை வைப்பவர்களும், ஆன்மாக்கள் பாசத்துக்குச் சத்துருவான சிவன் அருளிச்செய்த வேதாகமங்களைக், கல்லாம லந்நியமான பசு நூல்களைக் கற்பவர்களும், தம்முள்ளத்தின் மிகுந்த புத்தியுண்டாயிருக்கவுங் குற்றமற்ற சிவநூலை மேல்மேலும் விரிவாய்க் கல்லாதிருப்பவர்களும் சிவஞான சித்தருக் கொப்பாவார்கள்.

(வி - ரை.) 'ஏசற்ற' என்னும் பெயரெச்சத் தகரவீறு தொகுக்கப்பட்டது. 'சிந்தை சிகரின் ஞானத்தை நிகழ்த்து மவரை நிகர்ப்பார்' என்பதனை யெவ்விடத்துங் கூட்டுக. (௨௦)

பொருவில் குரவ னிந்தனையைப்
புரிந்தா ரவரைப் புரைவார்கள்
பரிவா லவரை யருச்சனையைப்
பண்ணு தறநூல் பயில்வாரு
முருகிப் பணியை யுஞற்றூறு
முஞற்று மவரை யொழிப்பாருந்
திருவாய் மொழியைத் தினைத்திறைஞ்சிச்
சிறந்த துதிகள் செய்யாரும்.

(இ - ள்.) நேசத்தினாலே யாசிரியனைப் பூசை செய்யாமற் புண்ணிய நூலைப் படிப்பவர்களும், உள்ளமுருகி யவர்கள் பணிவிடையைச் செய்யாதவர்களும், அங்ஙனம் பணிவிடை செய்பவர்களைக் கலைத்து விலக்குவோர்களும், அந்த வாசிரியர் திருவாக்கினாற் கூறு மாகமவசனங்களை நன்றாகக் கேட்டு மகிழ்ந்து அவர்களை மேலான தோத்திரங்கள் செய்து வணங்காதவர்களும் குருநிந்தகருக் கொப்பாவார்கள். (உக)

எதிருத் தரமு மிசைப்பாரு
மிளைத்த பருவ மெனவெண்ணிப்
பிதிரு மவரு மெதிரியாரற்
பிழைவந் துறினும் பிணியுறினும்
புதல்வர் தமையு மனைதனையும்
பொருந்துஞ் சுற்றத் தவர்தமையும்
பதரே யென்ன வவமதியைப்
பண்ணு மவரும் பரிவறவே.

(இ - ள்.) ஆசிரியனேவிய பணிவிடையைச் செய்யாமலவருடனெதிருத்தரஞ் சொல்லுகிறவர்களும், அவர்களுக்கு வறுமை உண்டான காலத்திலே அவர்களைப் பாதுகாவாம லிகழ்ந்து போவோர்களும், அவர் ஞாதிமுதலிய எதிர் வாதிகளாலே பயசயப்பட்டாலும்-வியாதிகளைப் பொருந்தினாலுஞ் சயித்துக் காவாமல் விட்டு நீங்குவோர்களுங், குருபுத்திரரையுங்-குருமனைவியையுங்-குருவினோடு சம்பந்தமான சுற்றத்தவர்களையு மிரக்கமற்று நொய்தாகக் கருதி யிகழ்ச்சி செய்தவர்களும் குருநிந்தகருக் கொப்பாவார்கள்.

(வி - ரை.) 'பொருவில் குரவ னிந்தனையைப் புரிந்தா ரவரைப் புரைவார்கள்' என்பதனை யீண்டும் வருவிக்க. (உஉ)

[இங்ஙன மதிபாதக துல்லியரை யுணர்த்தி மேல் மகாபாதகரை யுணர்த்துகின்றார்.]

அதிபா தகருக் கணியார்க ளிவரென் றறிமா பாதகரைப்
பொதிமா முனிவ வினிவிரையப் புந்தி செய்க புகன்றிடுவா
மதியால் வதன வாய்தன்றன் மலின முடைய வடிவதனு
ளுதய மான பாவங்கள் கேட்பார் தமக்கு மொழிந்திடவே.

(இ - ள்.) பொதியமலையி லிருக்கு மகத்திய முனிவனே! இங்ஙனங் கூறிய திறத்தவரெல்லா மதிபாதகருக் கடுத்தோரென் றறியக்கடவாய்! இத்திறத்தினைக் கேட்பவர்களுக்கு மனத்தினாலும்,

மூகத்தின்கண்ணுள்ள வாக்கினாலும், அழுக்கினையுடைய காயத்தினாலு முண்டாகிய பாவங்களெல்லா மொழியும்வண்ண மிப்போதுனக்கு மகா பாதகரைச் சொல்லுகின்றோ மதனை விரைவிற் புத்திபண்ணிக் கேட்பாயாக!

(வி - ரை.) 'கேட்போர்க்கும்' என்ற வும்மை படிப்பவர் மூத லியோர்க்கு மெனவுங் கொள்ளக்கிடந்தது. (௨௩)

[பஞ்சபாதக ரிவரென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

கொன்றான் மறையோன் றனைமதுவைக்
குடித்த மறையோன் சோரத்தாற்
சென்றே பிறர்செம் பொனைக்கொண்டான்
றினைத்தான் குரவன் றேவிதனை
யின்றா னிவரோ டணைவைவர்
மாபா தகரே நிரயத்துட்
சென்றார் விரையச் செல்லலுற
மீளு நாளுஞ் சிலவலவே.

(இ - ள்.) பிராமணனை வதைத்தவனும், மதுபானம் பண்ணின பிராமணனும், பிறருடைய திரவியத்தைக் களவினாற் சென்றெடுத்துக்கொண்டவனும், ஆசிரியன் மனைவியைப் புணர்ந்தவனும், இங்ஙனங் கூறிய நால்வரோ டிணங்கித் திரிபவனுமாகிய விவர்கள் ஐவரு மகா பாதகர்களாகும். அவர்களே வருத்தமுறும்படி விரைவிலே நரகத்திற்சென் றடைந்தவர்க ளாவார்கள். அதினின்று கரையேற நாளுஞ் சிலவல்ல. நெடுங்காலஞ் செல்லும். (௨௪)

[மேன் மகாபாதக துல்லியரை யுணர்த்துகின்றார்.]

அன்றைந்தா மகபா தகமதனுக்
கணிய தணிய பாதகமுஞ்
சிறந்த பொதியிற் சிவமுனிவ
தெரிப்பாம் விரையத் தெளிந்திடுக
மறந்து புரிந்த வல்வினையு
மறவா தியன்ற வல்வினையு
மிறந்து பிறக்க விளியவினை
யிதனை யுணர விசைந்தார்க்கே.

(இ - ள்.) மேலாகிய பொதியமலையிலிருக்கு நன்மை பொருந்திய அகத்தியமுனிவனே! மகா பாதகரைச் சொன்னோம். மேலிதற்கடுத்த துல்லிய பாவவகைகளையுஞ் சொல்லுகின்றோம். இதனை

யறிய விரும்பினவர்க் கறிந்து செய்த தீவினையு மறியாது செய்த தீவினையுங் கெட்டு நல்வினை யுண்டாம்படி நீ யிதனை விரைவிலே கேட்டுத் தெளியக்கடவை! (௨௫)

[மகா பாதக துல்லியருட் பிரமகத்தி பண்ணினவருக் கொத்தாரை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

வெறுப்பான் மிகுந்த கோபத்தால்
வேட்கை மிகையால் வெருட்சியினால்
ஒறுப்பா முரையந் தணர்க்குரைப்பா
னொப்பான் பிரமக் கொலையர்க்கே
யறப்பே ரறிவே யுளமெனவே
தன்னை மதிக்கு மறிவிலியுஞ்
சிறப்பாங் குரவ னொடுவிருத்தஞ்
செய்யு மறியாச் சிறுவனுமே.

(இ - ள்.) வேண்டாமையாலாதல் - மிக்க கோபத்தாலாதல் - திரவிய முதலிய ஆசை மிகுதியாலாதல் - அச்சத்தாலாதல் - பிராமணரைப் பொறுத்தற்கரிய கொடுஞ் சொற்களைச் சொல்லுவோனும், மிகவும் பேரறிவுடையோன் யானென்று தன்னை உயர்வாகவெண்ணும் அறிவில்லாதவனும், மேலான ஆசிரியரோடு விரோதம் பண்ணிக்கொள்ளும் அறிவில்லாத அற்பனும், பிரமகத்தி பண்ணினவனுக்கு நிகராவார்கள். (௨௬)

உண்ண வறன்மேற் செலுமாக்க
ளினையுந் தடுத்தே யொறுப்பானு
நண்ணி யிரப்பத் தருவலென
நயந்து கூறி யவர்வரி
னெண்ண மிழந்து தரும்பொருளு
மிலமே யெனவு மிசைப்பானுந்
தன்மை யுரையைத் தகுதியரைச்
சாற்று மவனுஞ் சபைநடுவே.

(இ - ள்.) தண்ணீருள்ளவிடத்திற் குடிக்கச் செல்லும் பசுக்களையு மறித்துத் தண்ணீர் குடியாதவண்ணம் வாதை பண்ணுகிறவனும், தம்மிடத்தில் வந்தொருபொருளை இரந்தபோது 'தருகிறேன்' என்று நேர்ந்து முன்னே கூறிப் பின்பவர் தம் வீட்டில் வந்தபோது அக்கருத்தைவிட்டு 'உமக்குத் தரும்பொருளும்யாமுடையோமல்ல' என்று சொல்லுகிறவனும், அறிவான் மிக்கவனைச் சபை

கடுவே இழிவான வசனங்களைச் சொல்லுகிறவனும், பிரமகத்தி பண்ணினவனுக்கு நிகராவார்கள்.

(வி - ரை.) 'ஆக்களினையும்' என்னு மும்மை மற்றுள்ள விலங்கு, புட்களையுமென விளக்க வந்தது. மேல்வருஞ் செய்யுளிற் பிரமக்கொலையர்க் கிணையென்பதை இச்செய்யுளோடுங் கூட்டி யுரைக்க. (உஎ)

அரசன் செவியிற் பிறர்குறையை
யறிவிப் பவனு மந்தணர்க்கும்
பரசு பாணி முதலோர்க்கும்
பாங்கா நிலனைப் பறிப்பானு
மொருவும் வகையை யுரைப்பானு
மதனுள் விளைவை யுண்பானும்
பிரம கொலையர்க் கிணைமதுவைப்
பீதற் கிணையும் பேசுவமே.

(இ - ள்.) பிறர் குற்றங்களை அரசன் செவியிற் சொல்லி அறிவிப்பவனும், பிராமணர்க்கும்-மழுவைக் கையிலேந்துஞ் சிவன் முதலாயுள்ள கடவுளர்க்கும்-உரிமையான பூமியைக் கட்டிக்கொள் வானும், அந்நிலம் அவர்களுக்காகாமற்போம் வண்ணஞ் சூட்சி சொல் லுகிறவனும், அந்நிலத்திற் போகங்களை எடுத்துக்கொண் டுண்பவ னும் பிரமகத்தி பண்ணினவர்க் கொப்பாவார்கள். மதுபானம் பண் ணினவர்க் கொப்பாரையு மேற் சொல்லுகின்றோம். (உஅ)

[மகா பாதகத் துல்லியருண் மதுபானம் பண்ணினவர்களுக் கொப்பாரையும், பொன்றிருடினவருக் கொப்பாரையு நான்கு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

ஆதி யமல னருளாள
னாக னருள்செ யாகத்தை
யோதி யதனை யொழிப்பானு
மொளிசே ரழலை யோம்பானு
மாதா வுடனும் பிதாவுடனு
மாறு யவர்சொன் மறுப்பானு
மோதா வுரையை யுரைத்தானென்
றூற்றே நடுவா யுரைப்பானும்.

(இ - ள்.) எவற்றிற்கு முதல்வனுமாய் - நின்மலனுமாய் ஆன் மாக்களிடத்திலே இரக்கத்தை யுடையவனுமாய்ப் - பாவமில்லாதவ னுமாயிருக்கிற சிவனருளிச்செய்த ஆகமத்தை யோதி அதனை யிடை

யிலே விட்டவனும், ஒளி பொருந்திய அக்கினிகாரிய நாடோறுஞ் செய்துவந்து பின்பதனை யிழந்தவனும், மாதாபிதாவுடனும் விரோதித்து அவர் கூறிய சொற்களை மறுப்பவனும், ஒருவன் சொல்லாத வார்த்தையைச் சொன்னானென்று சபையில் வந்து நடுச்சொல்வோனும், (உ௯)

தோழன் றனக்குத் துயரத்தைத்
துய்ப்பிப் பவனுந் துரிசறுக்கு
மேழை பாக னடியாரை
யிடரைச் செயவு மிசைந்தானும்
பாழென் றறநூல் பழித்தபொருள்
பண்ட மெனக்கொண் டுண்டானும்
வாழும் வனத்தா மாக்களையும்
வருத்து மவனு மயனுறவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) ஆமாக்கள் - பசு, மான், மரை முதலிய விலங்கினங்கள். 'ஆமாக்களையும்' என்னு மும்மை பறவைகளையு மெனவிளக்கி நின்றது. (௩0)

ஆக்க ளனையு மார்க்கத்தி
லடவி யதனு ளரும்பதியுட்
பார்க்கு ணதித்த பட்டினத்தும்
பழுதே யழலைப் படுப்பானு
நீக்கு மதுவை யுண்டானை
நிகரே வறியார் நிதிமுதலுங்
காக்கு மனையோ கரிபரிதேர்
கவினார் மணியுங் கவர்ந்தானும்.

(இ - ள்.) பசுக்கணிற்குங் கொட்டகை வாசலினும், வனங்களினும், அரிய சிவத்தானங்களினும், பூமியுண் மதித்துச் சொல்லப்பட்ட பட்டினங்களினும், ஒருகாரணமின்றித் தீயை வைப்பவனும், இவர்களெல்லாம் அறநூலி லாகாதென்று நீக்கு மதுபானம் பண்ணினவருக்கு ஒப்பாவார்கள். வறியவராயுள்ளவ ருடைமை முதலாயினவுங் - காவல் பெற்றிருக்கு மனைமாத்திரமோ - யானை குதிரை தேர் இவைகளையும்-அழகுநிறைந்த ரத்தினத்தையுங் களந்து கொண்டவனும்,

(வி - ரை.) 'வறியோர் நிதிமுதலும்' என்னு மும்மையாற் பெரியோர் நிதிமுதலு மென்றதூஉங் கொள்க. (௩௧)

கதலி யெழுவாய் கரும்பிறுவாய்
கந்த மலிசந் தனமுயர்ந்த
பொதியி லகில்குங் குமமாதி
புனைய வினிய துகிலாதி
பதமே பாணி பயில்வனவும்
பற்றி னோனும் பழுதறவே
பிதமாங் கனகந் தனைச்சோர்விற்
பெற்றாற் கிணையே பேசுங்கால்.

(இ-ள்.) வாழைமுதல் கரும்பீறா யிருக்கிற உண்டிப் பொருள்களும், மணமிக்க சந்தனமும், பொதியமலையி லோங்கி வளர்ந்த அகில் குங்கும முதலிய சுகந்தப் பொருள்களும், உடுத்தற் கினிய ஆடை முதலியனவுங், காலினுங் கையினு மணியப்பட்ட வாபரண மாயுதங்களுமான விவற்றை யுடையோர் வருந்தும்வண்ணம் அபகரித்தவனுஞ் சொல்லுமிடத்துச் சிவந்த நிறத்தையுடைய பொன்னைக் களவினு லெடுத்தவனுக்கு ஒப்பாவார்கள்.

(வி-ரை.) பீதம் 'பிதம்' எனக் குறுகும்வழி குறுகிற்று. (கஉ)

[மகா பாதக நல்லியருட் குரு மனைவியைப் புணர்ந்தவருக் கொப்பாரை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

பெறுதற் கரிய பாத்திரத்தைப்
பெற்றும் பெற்ற கன்னிகையைச்
செறிவித் திடுதல் செய்யானுஞ்
சிறந்த புதல்வன் மனைவியொடு
மறிவிற் பரிந்தா னகத்தினொடும்
பகினி யுடனு மணைந்தானும்
பொறையிற் பயந்த புதல்வியொடும்
புலைச்சி யுடனும் புணர்ந்தானும்.

(இ-ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) அறிவிற் பரிந்தான்-தோழன், பகினி-உடன்பிறந்தாள். (கக)

அறிந்து மனையா ளவலத்தை
யவளைத் துறவா தணைவானுஞ்
சிறந்த குரவன் மனைவியொடுஞ்
செறிந்தார்க் கிணையே செப்பியவித்
திறந்தான் மகபா தகமதனிற்
சிறுமைத் ததனாற் பாதகமென்

றறைந்தா மிதனுக் கணித்தான
வுபபா தகமு மினியறைவாம்,

(இ - ள்.) தன் மனைவியானவன் பிறர் முகம் பார்க்குங் குற்றத்தைக் கண்டும் அவளைத் தள்ளிவையாமல் கூடுகிறவனும், இவர்களெல்லாரு மேலாகிய குருவின் மனைவியோடு கூடினவர்களுக்கு ஒப்பாவார்கள். இங்ஙனஞ் சொல்லிய கூறுபாடுகளெல்லா மகாபாதகத்துக்குத் துல்லியமாயிருக்கும். ஆகையினாலே யிவற்றிற்குப் பாதகமென்று பேர்கொடுத்துச் சொன்னோம். மேல் இதற்கடுத்த வுபபாதகத்தையுஞ் சொல்லுகின்றோம். (௩௪)

[முற்கூறிய வுபபாதகத்தை விரித்துணர்த்துகின்றார். இச்செய்யுண்முதல் 'எனவே யிசைத்த' என்னுஞ் செய்யுளீறாக விருபத்தொரு செய்யுளு மொரு தொடர்க் குளகம்.]

மறையோர்க் கெனவே வைத்தபொருண்
மதியா ததனை வௌவினனு
நிறையாற் பெரியோர் நிதியதனை
நிரந்து கவர்ந்த நிலையிலியும்
பிறரா லதனுக் கிடையூறு
பேணு மவனும் பெருங்குலமு
மறிவு மருளு முடையமெனு
மகந்தை யுடைய வவலனுமே.

(இ - ள்.) பிராமணர்களுக்கென்று நியமித்துவைத்த பொருளையவரை யவமதித் தெடுத்துக்கொண்டவனும், வேதாகமங்களின் வழியேற்றக் குறைச்ச லில்லாமல் நின்ற நிலைமையான் மிக்கவரானவல்லவர்கள் திரவியத்தைக் கலந் தபகரித்த நிலையில்லாதவனும், பிறராலே யவர்களுடைய திரவியத்துக் கிடையூறு விளைப்பவனும், எல்லாரினும் பெரியசாதியு மறிவு மிரக்கமும் யாமே புடையோமென்னு மகங்காரத்தை யுடைய பொல்லாதவனும், (௩௫)

விடைத்துத் தவரை வெருள்வானும்
விடம்ப முளத்துள் விரவினனு
மிடுக்கண் கெடுத்த வினியாரை
யெண்ணு வவலத் தின்னியனுந்
தடுக்கத் தரியா வாசையுடன்
போக விதத்தைத் தரிப்பானுங்
கொடுக்கச் சிறிதுங் குறியாது
கொள்ளுங் கருத்தே யுள்ளானும்.

(இ - ள்.) தவசிகளைக் கடுகிக் கோபிப்பவனும், உள்ளம் பிறி தொன்றாயிருப்பப் பிறர் மதிக்க விரத முதலியவற்றைச் செய்ய விரும் பினவனும், தனக்கு வந்த இடையூறுகளை நீக்கின நல்லவர்களை யவ மதித்த பொல்லாத கன்னெஞ்சனும், தடைபடாத ஆசை மிகுதியி னாலே போகவகைகளை யனுபவிப்பவனும், அற்பமு மொருவருக்குக் கொடுக்க எண்ணாமல் பிறர்கையி லுள்ளவற்றை வாங்குங் கருத்தை யுடையவனும்,

(வி - ரை.) விடம்பம்-உள்ளொன்று புறம்பொன்று. (௧௬)

மாறா வுளத்த வஞ்சகனும்
வயிர முடைய மனத்தினனும்
பூணார் முலையை மணஞ்செய்து
புணர்ந்தா னிருக்கப் புலனிழந்த
பாணார் மொழியைப் பைங்கிளியைப்
பணைத்தோ ளிணையைப் பயின்றதனா
லேனா னென்று மிரண்டினையுங்
கண்ணா லெண்ணா வெளியனுமே.

(இ - ள்.) உள்ளத்தி லமைவுபடாத வஞ்சனையை யுடையவ னும், ஒருவ னொரு குற்றஞ் செய்தா லதனை யக்கணமே மறவாம லெந்நாளு நினைத்திருக்கு மாச்சரியத்தையுடைய வுள்ளத்தையுடைய வனும், ஒருத்தியைக் கலியாணஞ் செய்து அவளுடைய வாபரண மணிந்த முலைகளைக் கூடிய கணவ னிருக்கவும் அந்த விசை யமைந்த மொழியை யுடையவளாகிய பசுங்கிளிக் கொப்பானவ ளுடைய மூங்கில்போன்ற தோளிணையில் அறிவில்லாமல் புணர் ந்து பெருமை நாண் என்னு மிரண்டையுந் தனக்குக் கண்ணாக விசாரித்தறியாத எழையும், (௧௭)

கொழுநன் றனையே தெய்வமெனக்
குறித்துத் தரும நெறிகோணா
தொழுகும் விரத வுத்தமியை
நொய்ய னெனவே யுளத்துன்னு
மிழுதை தானு மிவளெளிய
ளென்றே யவட னிணைத்தோளைத்
தழுவக் கருதுந் தன்னியனுங்
[illegible] தரிப்பானும்.

(இ - ள்.) [illegible] (௧௮)

கரிசு சிறிதுங் கருதாத
கவினார் மரபிற் கன்னிகையைத்
துரிசு முடைய னிவனென்று
சொல்லு மவலத் தார்ச்சனனு
மொருவன் சிவனுண் டென்றுணர்ந்த
பனவன் றனைத்தேர்ந் துதவாதே
பரிவு மறிவு முடையனைமற்
றொருவற் குதவும் பழியினனும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) பனவன்-பிரமசாரி.

தரும மணமே பிரமாதி
நான்குந் தலைமை யிடைமணந்தா
னொருவ னொருத்தி யெனுமிவர்த
மொப்பிற் பரிவுற் றுறும்புணர்ச்சி
கருதிற் கடைமூன் றாசுரமுன்
கடையென் றவற்றைக் கழியாதே
விரைய விழைந்து புணர்ந்தறத்தை
விதித்த மொழியை விடுத்தாரும்.

(இ - ள்.) பிரமம், பிராசாபத்தியம், ஆரிடம், தைவமாகிய இல்லறத்திற்குரிய மணநான்கு முத்தமம்; நாயகனு நாயகியுமாகிய இருவருந் தம் மனப் பொருத்தத்தா லன்புற்றுப் புணருங் காந்தருவப்புணர்ச்சி யிடையாகிய மணமாம்; ஆசுரம், இராக்கதம், பைசாசம் ஆகிய மூன்று மாராய்ந்தால் கடையாகிய மணமாம்; இவற்றுட் கடையென்று கூறிய ஆசுரமண முதலியவற்றை நீக்காம லாசை மிகுதியினாலே விரும்பி விரைவிலே வேட்டுப் புணர்ந் தில்லற நெறியை விதித்துக் கூறிய வேதாகம வசனத்தை விட்டவரும்,

(வி - ரை.) காந்தருவ முதலிய மூன்று மத்திம மெனவும், பைசாசம் அதமமெனவுங் கூறுவாரு முளர்.

எண்வகை மணம்.

சூத்திரம்.

"பிரமம் பிராசா பத்திய மாரிடந்
தைவங் காந்தருவ மசுர மிராக்கதம்
பைசாசமென வேதத் தெண்வகை மணமே."

(க) பிரமம்.

"பிரமங் கன்னியைப் பெருங்கல னணிந்தே
பிரம சாரியா யிருப்பா னொருவனுக்
குரிய வன்னிமுன் னுதவுதன் மருவும்."

(உ) பிராசாபத்தியம்.

"மருவு பிராசாபத் தியமகட் கோடற்
குரிய கோத்திரத் தார்மக ளூசவென
விருமுது குரவரு மியைந்தே யீதல்."

(ந) ஆரிடம்.

"ஈயு மாரிட மாவுமா னேறும்
வாங்கித் தீமுன்னர் மகள்வழங் குதலே."

(ச) தைவம்.

"வழங்கு தெய்வம் வேள்வி யாசாரியற்கு
முழங்கு தீமுன மகட்கொடை முறையே."

(ரு) காந்தருவம்.

"முறைமை யாழி னிறைகந் திருவ
மொப்புப் பற்றுத் தப்பில வாகித்
தாமே கூடுந் தகுதிய தாகும்."

(சு) ஆசுரம்.

"ஆகு மாசுரஞ் செருவில் லேற்றியுந்
திரிபன் றியிளைத் தெரிவுற வெய்து
மின்னன பிறவும் பன்னிய செய்துங்
கன்னியை மன்னுதல் துன்னு மென்ப."

(எ) இராக்கதம்.

"துன்னு மிராக்கதஞ் சுரிகுழற் பேதையைத்
தன்னிற் பெறுதுந் தமரிற் பெறுதுந்
வலிதிற் கோடன் மரபு காட்டும்."

(அ) பைசாசம்.

"காட்டுமை சாசங் களித்தார் துயின்றார்
மாட்டுப் புணரும் புணர்ச்சியின் மாண்பே."

என்றாராகலின் எண்வகை மணங்களையு மிவ்வகையாற் காண்க. (சo)

உலக வியல்பை யொழிந்தாரை
யுதவீர் பொருளென் றுரைப்பானு

நிலைமை தளரிற் றாங்காதே
நீங்கும் பாங்கி லடியானுஞ்
சலமில் சகியைத் தணப்பானுஞ்
சாற்றிப் பழுதுஞ் சலஞ்செய்து
கொலையைப் புரியுங் கொடியானுங்
குணத்தார் தமையுங் கொதிப்பானே.

(இ - ள்.) உலக வியாபார நீங்கி நிட்டைபுரியுந் தபோதனனை 'எனக்குக் காசுந் தூசுந் தரக்கடவீர்!' என்று கேட்பவனும், தங் கருத்தனுக்கு நிலைகுலைய வந்தவிடத்து நின்று பாதுகாக்காமல் விட்டுப் போகும் நன்மையில்லாத அடியவனும், நிலைமை பிழைபட வந்தவிடத்து வன்மையில்லாத தோழனை நீக்கிவிடுகிறவனும், நற்குணமுடையவரையுங் கோபத்தினால் குற்றமுஞ் சொல்லி வன்மித்துக் கொலைத்தொழிலைச் செய்யுந் தீயவனும்,

(வி - ரை.) 'நிலைமை தளரின்' என்பதனைச் 'சலமில் சகியை' என்பதனோடுங் கூட்டுக. 'குணத்தார் தமையும்' என்னும் உம்மை சிறப்பு. (சக)

சுற்றத் தவரைத் துடைப்பானுஞ்
சுகிர்தத் தவரைத் துணிப்பானுஞ்
பற்றிப் பசுவைப் படுப்பானும்
பதியைக் கொலைசெய் பழியினனு
மற்றை வசியர் வடிவினையு
மாயோ டனையும் வதைப்பானுஞ்
செற்றத் துழவர் தங்களையுஞ்
செருக்கிச் சினத்துச் செகுப்பானும்.

(இ - ள்.) உறவின் முறையாரையும், புண்ணியவான்களையும், பசுக்களையும், நாற்கெல்லா மிறைவனாகிய அரசனையும், அவர்க்கடுத்த செட்டிகளையும், வேளாளர்களையும், மடவாரையும் மதத்துக் கோபித்து வதைப்பவனும், (சஉ)

தருக்க டமையுந் தனக்குன்னித்
தறிக்கு மவனுந் தருக்காலே
யொருத்த னுயிர்கட் குயிராய
வொப்பில் பரம னுறையுமெலை
யிருக்க விடப மவைதனையும்
விடைத்தே யடிக்கும் வினையினனு

மருக்கொண் மலரைத் தனக்கெனவே
பறிக்கு மவல வனியனும்மே.

(இ - ள்.) மரங்களைத் தனக்கென்று குறித்து மதத்தினாலே வெட்டுகின்றவனும், ஏகனு மூயிர்க்குயிருமாகிய நிகரில்லாச் சிவ பிரா னெழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயிலினிற்கு மரங்களிற் கொம்புகளையுஞ் சினைதொடிக்குந் தீவினையுடையவனும், நந்தவனத் தில் உண்டாகிய மணம் அமைந்த பூக்களைத் தனக்கென்று குறித் துப் பறிக்கும் பொல்லாத விடம்பனும், (சகூ)

பரமர் திருவா லயமதனிற்
பணிசெய் பவரைப் பசுவதனை
யரிய செந்நெ லவையுழுத்து
மபகா ரகனு மவமதியாற்
றருக வென்று பொருளல்லார்
தங்கைப் பொருளைத் தரிப்பானு
மரனை யருச்சித் ததன்பலத்தைப்
பிறர்க்குப் பொருளுக் களிப்பானும்.

(இ - ள்.) சிவாலயங்களிற் பணிவிடை செய்பவர்களையும்- பசுக்களையும்-பெறுதற்கரிய செஞ்சாலி நெல்லினையும் - உழுந்து பயறு முதலாகிய தானியங்களையும் திருடிக்கொள்பவனும்; பய னற்றவரான அநாதாக்கள் கையிற் பொருளைப் புத்தியின் கேட்டி னால் 'எனக்குத் தாக்கடவீர்!' என்று கேட்டேற்பவனுஞ், சிவனைப் பூசித்ததனாலுள்ள பலத்தைத் திரவியத்துக்காகப் பிறர்க்குக் கொடுப்ப வனும், (சச)

துக்கம் பிரியச் சுகமடையத்
துணிவ ருலக ரவருள்ளுந்
துக்கம் பிரியச் சுகமதனைத்
துய்ப்பார் சிலரே சிலர்தாமே
துக்கம் பிரியார் சுகம்பிரிவர்
துணிந்த விரண்டு திறத்தார்க்கும்
புக்க வினைபுண் ணியபாவ
மெனவே துணியாப் பூசுரரும்.

(இ - ள்.) உலகத்திலுள்ளவ ரெல்லாருந் தமக்குத் துக்கங்க ணீங்கவுஞ் சுகங்க ளுண்டாகவும் எண்ணுவார்கள். அவர்களுள்ளே சிலர், துக்கங்கணீங்கச் சுகங்களை யனுபவிப்பார்கள். சிலர், சுகத்தை நீங்கித் துக்கத்தை யனுபவிப்பார்கள். ஆகையா லிவ் விருவகையோ

ருக்குஞ் சுகதுக்க மனுபவிக்குங் காரண முன் செய்த புண்ணிய பாவங்களே யென் றுறுதி கூறாத பிராமணர்களும், (சஙு)

தன்னாற் சமைத்த தடாகத்தைத்
தருக்க ளதனைத் தாரத்தைப்
பொன்னே யனைய புத்திரரைப்
பொருட்குக் கொடுக்கும் புல்லியனு
நன்ஞென் புடையார் தனந்தனையு
நயந்து கொள்ளு நலமிலியும்
உன்னைப் பரிப்ப லெனப்பாரி
யுடைமை தனைக்கொண் டொழிப்பானும்.

(இ - ள்.) தன்னா லுண்டாகிய குளங்களையும் - வாவிகளையும் - மரங்களையும் - தன் மனைவியையும் - பொன்போன்ற தன் மைந்தர் களையும் பொருளுக்கு விற்கு மீனனும், நல்ல விரதசீலரா யுள்ளவர் கள் திரவியத்தை விரும்பி யபகரிக்குந் தீயவனும், 'நின்னுடைமை யைப் பல்கும்வண்ணம் பெருக்கி யுன்னைக் காப்பேன்' என்று தன் மனைவி சீதனமுதலிய கைப்பொருள்களை வாங்கிக்கொண்டு காவா மல் விடுவோனும், (சகூ)

தேற லருந்துந் தேமொழியைத்
திளைக்கு மறவில் சிறியானும்
வேறு சிலர்கைப் பொருடன்னை
விரும்பித் தருவ லெனவாங்கிப்
பேறு மவர்க்குப் பிழைப்பானும்
பேணுஞ் செநெலும் பிறர்தம்பாற்
கூறிக் கொடுத்து விருத்தியினைக்
கொண்டே யருந்துங் கொடியனுமே.

(இ - ள்.) மதுபானம் செய்யுந் தேன்போலு மொழியை யுடையவளைப் புணரு மறிவில்லாத அற்பனும், பிறிது சிலர் கைப் பொருளை யிச்சித்துத் 'தருவன்' என்று வாங்கி யப்பொருளையுங் கொடாமற் பிழைசெய்பவனும், யாவராலும் விரும்பப்பட்ட செஞ் சாலிமுதலிய நெல்லினைப் பிறரிடத்து வட்டிக்குக் கொடுத்து அந்த வூதியங்கொண்டு புசிக்குந் தீயவனும், (சஎ)

குற்ற முடையான் வினைதணிக்கக்
கொடுக்கும் பொருளைக் கொள்வானும்
விற்கத் தகுதி யல்லாத
வன்னு திகளை விற்பானும்

கற்பால் வசிய முதற்செய்து
கனகங் கொள்ளுங் கரிசினனு
நிற்பார் நியமத் திவரெனவே
நிகழ்த்தத் தொடங்கு நியதியனும்.

(இ - ள்.) யாதேனு மொரு குற்றத்தை யுடையவன் தான் செய்த பாவந் தணியும்படி கொடுக்குந் தானத்தை யேற்பவனும், விற்பதற் குரிமையல்லாத அன்ன முதலாயினவற்றை விற்பவனும், மந்திரநூல் விதியினாலே * வசிய மாகருஷண முதலிய அறுவகை யினைச் செய்து பிறர் பொருள்களை வாங்கும் பொல்லாதவனும், நீதி வழி நடப்பவ ரிவரென்று பிறர் புகழும்வண்ணம் பாவித்துத் தொடுத்து நடத்து நியமமுடையவனும், (சஅ)

கொடுத்துத் தனத்தை வேதமுதல்
கொள்ளு மவனும் பொருள்கொண்டு
படிப்பிப் பவனும் படிமத்தைப்
பரித்தே யொழிக்கும் பாங்கிலியுந்
திடத்தை யிழந்து தரிசனங்க
ளனைத்து மதித்துத் திரிவானும்
அடுத்த சமயத் தயற்பசு நூல்
வழியென் றதுகற் றறிவானும்.

(இ - ள்.) திரவியங் கொடுத்து வேதம் வேதாங்க முதலிய நூற்களைப் படிப்பவனும், பொருள்வாங்கிப் படிப்பிப்பவனும், யாதேனுமொரு விரதத்தை யனுட்டித்து அதை யிடையிலே விடுகிற திடமில்லாதவனும், சைவசித்தாந்த நிலையே மேலான நிலையென்னு முறுதியை விட்டு மற்றுள்ள சமய தரிசனங்க ளெல்லாவற்றையு மேலாக மதித்து நடப்பவனும், தானின்ற சமையத்துக் கந்நியமான பசுநூலை முத்திநெறி யென்று எண்ணிப் படித்து ஆராய்கிறவனும்,

அறிவை யளிக்கு மதுவன்றி
யவலத் தருக்க மறைவானு
மறுவில் வடிவ வானவரை
வன்னி யதனை மந்திரத்தைப்
பெறுவித் தருளும் பெரியோனைப்
பேணு தொழிந்து பிழைப்பானு

* வசியம், ஆகருஷணம், மோகனம், தம்பனம், உச்சாடனம், மாரணம்.

மறையோர் தமையும் பசுவினையு
மாமாத் தெனவெண் மனிதரையும்.

(இ - ள்.) ஞானத்தை யுண்டாக்குந் தருக்கத்தைப் பேசுவ தன்றிக் குதர்க்கத்தைப் பேசுகிறவனும், குற்றமற்ற வடிவினை யுடைய தேவர்க ளக்கினி மந்திரங்க ளிவற்றை யாராதனை செய்யக் கற்பித்தருளு மாசிரியனையும் - பிராமணரையும்-பசுக்களையும்-மிகவு மகத்துக்க ளென்னப்பட்ட பெரியோர்களையும் பத்தி செய்யாமல் விட்டு அவர்களுக்குத் தீமை செய்பவனும், (௰)

(வி-ரை.) மகாமகத்தென்னும் வடமொழி சிதைந்து நின்றது.

அரசன் றனையு மபவாத மறையு மவனு மவன்முன்னு
முரிய வினையைப் பிதிர்தேவர்க் குதவா தவனு மொழுங்கிலி
பரம சிவனு மறநெறியும் பாவ விதமும் பரபதமு [யும்
நரக விதமு மிலையென்றே நவிற்று மவனு நாடோறும்.

(இ - ள்.) அரசனையு மவன்முன்னேயும் பழிச்சொல் சொல் பவனும், பிதிர்க்களுக்குந் தேவர்களுக்குந் தான் செய்தற்குரிய கர்ம மான சிராத்தந் தர்ப்பண முதலியவற்றைச் செய்யாதவனும், ஒழுக்க மில்லாதவனும், மேலான சிவனும்-நன்னெறியாகிய புண்ணியமும்-பாவவகையும்-மேலாகிய சுவர்க்க நரகவகையு மில்லையென்று நித்த லுஞ் சொல்லுகிற நாத்திகனும்,

(வி - ரை.) 'அரசன் றனையும்' என்னு மும்மை, மற்றுமுன் னோரையு மென்றறிக. 'அவன் முன்னும்' என்னுமும்மை, அவனைக் காணுவிடத்து மென்றறிக. (௰௧)

பூணார் முலையைப் பகற்பொழுதிற்
புணரு மவனும் பூரணையி
னூணா தறலின் மைதுனத்தைப்
பசுவின் பகத்தி னயப்பானு
மாணா னவர்த மாசியத்து
மயர்த்தும் பெரியோர் கருத்தானும்
பேணா விருது மதிபகத்துப்
பெட்பாற் புணரும் பேதையுமே.

(இ - ள்.) ஆபரணம் பூண்ட முலையினை யுடையவளைப் பகற் காலத்திலும் - பூரணை முதலியவற்றிலும் - தண்ணீரினுள்ளுங் கூசா மற் புணர்கிறவனும், பசுக்களின் யோனியிலும்-ஆணைப் பிறந்தோர் வாயினும் மைதுனத்தை விரும்புகிறவனும், மறந்தும் பெரியோர்

கண் மனத்தினாலும் விரும்பாத தூரமானவனை யாசையாற் புணரு மறிவில்லாதவனும், (இஉ)

உடைப்பா னவனு முவகையுடன்
பிரியா துறைய முறவினையுங்
கெடுப்பா னவனுங் கிளர்சமயங்
கிளப்பா னவனுங் கொடுங்கிளவி
புடைப்பா னவனும் புனற்கரையைக்
கூப தடமும் புலனிழந்து
துடைப்பா னவனுந் துணையான
தேவர் விமானந் துயக்குறவே.

(இ - ள்.) மகிழ்ச்சியோடும் பிரிவின்றி யிருக்கு நட்புடையவனை விரோதத்தால் வேறுக்குகிறவனும், ஓங்கிய சமணன் முதலிய புறச்சமயத்தவரை நிலைகேடு செய்கிறவனும், பொல்லாத வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறவனும், குளக்கரையையுங் கிணற்றங் கரையையும் வெட்டி யிடித்துப் போடுகிறவனும், அறிவுகெட்டு அஞ்ஞான மேலிடும்படி தமக்குத் துணையான தேவர்களிருக்குங் கோயில்களைப் பிடுங்குகிறவனும், (இ௩)

இறவா திருக்கச் செயுமருந்தே
யெனினு மதனை யில்லகத்துத்
துறவா திருந்தா ரனைவரொடுந்
துய்த்தல் கடனே துயக்குறும்ப்
பிறர்சொல் பழியும் பேணாதே
பெரியோர் தமக்கு நாணாதே
சிறிது மிரக்கஞ் செய்யாதே
தானே யருந்துஞ் சிதடனுமே.

(இ - ள்.) சாவாத மூவாமருந்தே யானாலும் அதைத் தம்வீட்டில் விடப்படாதிருந்தார் எல்லாரும் பகுந்துண்பதே முறைமை. அங்ஙனஞ் செய்யாமல் ஆசை மிகுதியால் அறிவு மயங்கிப் பிறராற் சொல்லும் பழிச்சொல்லையும் பாதுகாவாமற், பெரியோர்களுக்கு மருத்துவியாமற் புசிக்கிறோமே யென்று கூசாமற் சற்று மிரக்கமுஞ் செய்யாமற் றானொருவனுகவே யிருந்து புசிக்குங் குணக்கேடனும்,

எனவே யிசைத்த வித்தொகையி
லென்னு மிவர்க ளெல்லோரு
முனமே மொழிந்த பாதகத்திற்
றணிய வுபபா தகமுற்றும்

வினையா ரிணைவேல் விழியாரு
மிவற்றைப் புரியில் வேறல்லா
ரினியா முனிவ விதற்கிளைய
பாவ விதமு மியம்புவமே.

(இ - ள்.) என்று கூறிய வித்தொகையில் எண்ணு மிவர்க ளெல்லாரும் இவற்றிற்கு முன்னாகச் சொன்ன பாதகத்துக்குத் தண்ணிதான பாதகத்தைச் செய்யுங் கர்மிகளான உபபாதகராம். வேல்போன்ற இரண்டு விழிகளையுடைய மடவார்களு முற்கூறிய பாதகங்களைச் செய்தால் அவர்களும் வேறாகாரா யதிபாதகமுதலிய பெயரினைப் பெறுவார்கள். அகத்திய முனிவனே! மேலிந்த உப பாதகத்துக்குத் தண்ணிதான பாவவகையையு முனக்குச் சொல்லு கின்றோம். அதனைக் கேட்பாயாக! (௫௫)

[முற்கூறிய உபபாதகத்துக்குத் தண்ணிதான பாவவகைகளை விரித்துணர்த்துகின்றார்.]

[இச்செய்யுள் முதல் 'என்னுமித்தொகை யாவரும்' என்னுஞ் செய்யுளீறாக நாற்பத்தொரு செய்யுளும் ஒருதொடர்க் குளகம்.]

கலிவிருத்தம்.

ஆவி னுக்கு மருமறை யாறங்க
நாவி னர்க்குந்தன் னாயக னுக்குமெய்த்
தாப தர்க்குஞ் சகிக்குந் தகைமைய
காவி நேர்விழிக் கன்னிகை யார்க்குமே.

உற்ற காரியத் தூறுக டம்மையு
முற்று வானு முகிழ்த்த மகிழ்ச்சியைத்
துற்று வார்தமைக் கண்டு துயக்குறும்
பற்றி லானும் பாருருப் பற்றியும். (௫௭)

(இ - ள்.) பசுவுக்கும்-நான்கு வேதங்களு மாறங்கமும் பயிலு கின்ற நாவினையுடைய பிராமணருக்கும்-தன்னுடைய ஆண்டவனுக் கும்-வேடங்கட்டி நடப்பதல்லாமல், உண்மையான தபோதனருக்குந்-தன்றோழனுக்கும்-அழகினையுடைய நீலோற்பல மலர்போன்ற கண் களையுடைய கன்னிகைகளுக்கும் - உற்ற காரியங்களில் இடையூறு களையுஞ் செய்கிறவனும், நல்வினையா லுண்டாகிய செல்வத்தை அனுபவிப்பவரையும் பிறருடைய ரூபலாவண்யங் கண்டு பொறாம லறிவு வருந்தும் அன்பில்லாதவனும், (௫௬-௫௭)

ஈட்டி ஞூர்தனந் தன்னை யிறைக்குறக்
காட்டி ஞனுங் கருதிய கையனும்
பாட்டி ஞனுநற் பாவையர் தூடண
நாட்டி ஞனு நரர்க்கு நவையுமே.

(இ - ள்.) நல்ல முயற்சியால் சம்பாதித்தவர் அடக்கப் பொருளை அரசனுக்குக் காட்டினவனும், அப்பொருளை இவ்வளவோ வென்று நினைத்து மனம் புழுங்கிய ஈனனும், நற்குண நற்செய்கை களையுடைய மாதர்களிடத்தில் தூஷிக்கத்தக்க பாட்டுகளைப் பாடு கிறவனுங், குணவான்களிடத்தில் குற்றத்தைக் கற்பிப்பவனும், ()

[இச்செய்யுள் முதலாக 'நீக்குவானு மலசல நித்தலும்' என்னுஞ் செய்யுளீறாக நான்கு செய்யுளும் ஒருதொடர்.]

ஆக்கள் சேரிடத் தாகுதிச் சாலையுட்
டேக்கு நீர்த்தடந் தேர்திகழ் வீதியுள்
வேர்க்க ளுந்தருச் சாயையில் வெற்பினிற்
பூக்கி ளர்ந்த பொழிலின் புடையுமே. (௫௯)

சிலையி னீரிற் சிகதையிற் தேவர்த
மெலையின் மார்க்கத்தி னில்லத்தி லீமத்திற்
றொலைவி லாததூர் வாதியிற் றும்பையி
னிலைமை மாதவர் நீடு நிலத்துமே.

(வி - ரை.) 'சிகதை' என்பது மணற்குன்று. (௬0)

உன்னத் தக்க தலத்தி லுவர்தனிற்
செந்நெ லாதிய செய்யிற் சிறப்புறு
வன்மி காதியிற் குண்டு வனததினுட்
டன்னைத் தானிகர் கோமயந் தன்னினும். (௬௧)

நீக்கு வானு மலசல நித்தலு
நாக்கி னுன்மது பான நயந்துனு
மூர்க்க னுமுழ வாதி விநோதமு
மார்க்கும் வீண னு மாடிடு மற்பனும்.

(இ - ள்.) முன்னைச் செய்யுட்களிற் கூறிய அந்தந்த எல்லை களில் மல சலங்களை விடுகிறவனும், நாடோறும் மதுபானத்தை நாவினால் விரும்பிப் பருகும் அறிவில்லாதவனும், துந்துமி முதலிய வாத்தியங்கள் கீதங்கள் கூத்துக்க ளிவற்றை விரும்பும் அவத்தனும், கூத்துகளை யாடுகின்ற சிறியவனும், (௫௯-௬௨)

தேக்கு நீர்விளை யாடுஞ் சிறியனு
மார்க்கு நெஞ்சத் தவர்தமக் கந்தரம்
பார்க்கும் பாங்கிலி தானும் பலர்செலு
மார்க்கந் தன்னைத் தடுக்கும் வலியனும்.

(இ - ள்.) நிறை நீரிலே நீந்தி விளையாடுகிற அற்பனும், புலன் வழி போகாமன் மனத்தை நிறுத்தும் பெரியோர்களுக்குக் குற்றத்தைத் தேடு நீதி யில்லாதவனும், யாவரு நடக்கும் வழியை முள் முதலியவற்றால் அடைத்து விலக்கும் இரக்கமில்லாதவனும், (சுங)

ஈடி லார்மனை யாதிய வெல்லையைப்
பாடி லாரெனப் பற்றும் படிறனுங்
கூட மான கருமமுங் கூறிடு
மூட னும்மத னைச்செயு மூர்க்கனும்.

(இ - ள்.) பலமில்லாமல் இளைத்தவர்கள் மனைமுதலாகிய பூமியை 'அவர்களதற்கு உரியவரல்ல' என்று கைக்கொள்ளும் வஞ்சகனும், ஒருவருஞ் சொல்லாமன் மறைக்கத்தக்க காரியங்களைச் சொல்லும் அஞ்ஞானியும், அந்தக் காரியங்களைப் பிறர் காணச் செய்யும் அறிவில்லாதவனும், (சுச)

ஒளித்து நின்று பகைவனை யூறுசெய்
வெளிற்ற னுங்கன்னக் கோலொடு மீண்டனுந்
தெளித்த சொல்லை வழக்கிடைச் செப்பிடா
னொளித்த சொல்லை நிகழ்த்திடு நீசனும்.

(இ - ள்.) தன் சத்துருவை ஒளித்துநின்று கொல்லுஞ் சேவகப்பா டில்லாவதனுங், கன்னக்கோலெடுத்துப் பழகும் இடும்பனும், இருவர் தம்முன் மாறுகொண்டு வழக்கில்வந் தேறியவிடத்து மனுநூன்முறையே ஆராய்ந் தறுதியிட்ட சொல்லை வழக்கிற் சொல்லாமல் வாரம்பற்றி யோரமாகச் சொல்லும் புலையனும், (சுரு)

கொடும ராதியைப் பண்ணிடுங் கோணனுங்
கொடும ராதியைக் கொள்ளுங் கொடியனு
மடியர் பாவிரங் காத வலவனு
மடியர் தம்மை யொறுத்திடு மற்பனும்.

(இ - ள்.) வில்முதலிய ஆயுதங்களைப் பண்ணு நீதிக்கேடனும், வில் முதலிய ஆயுதங்களை [illegible] கொள்ளுந் தீயவனுந், த[illegible] [illegible]பில்லாதவனும், அவ்வடியாரை [illegible] [illegible]க்கொடுக்குஞ் சிறி[illegible]னும், (சுசு)

ஆவினைத்தடிப் பானு மலனுற
நாவி னாற்பொய் நவிற்று நரகனுங்
கூவ வந்தது கேட்குங் கொடியனுங்
காவ லர்க்கப ராதக் கருத்தனும்.

(இ - ள்.) பசுக்களை வருத்தமுறும்படி அடிப்பவனும், நாவினா லசத்தியஞ்சொல்லு நரகத்துக்கு உரியவனும், அதைச் சொல்லுமிடத்துச் சென்று கேட்கும் பொல்லாதவனுந், தன் கருத்தனுக்குக் குற்றஞ்செய்யு மனமுடையவனும், (௬௭)

உறவி னுக்கப ராதியு மூனுடற்
பிறவி வேரினைப் பீழும் பெருவலி
யறிவ னுக்குநல் லாரிய னுக்கலர்
புறனு ரைக்கு மவலப் புலையனும்.

(இ - ள்.) சுற்றத்தாருக்குத் தீங்கு செய்கிறவனுந், தசைமை பொருந்திய உடம்பினை யெடுப்பதற்கு மூலமாகிய ஆணவத்தைக் களைந்து பிடுங்கு மிகுந்த திடமான அறிவினை யுடையவனையும்-நல்ல ஆசிரியனையும்-பழிச்சொல் சொல்லுந் தீமையையுடைய கன்ம சண்டாளனும், (௬௮)

சொக்கி டுந்தொழில் வல்ல துரிசனு
முக்கு நோயற வோட்டு மருந்தெனப்
பொக்கம் பேசிக் கொடுக்கும் புலையனுந்
தக்க தாய்தந்தை வாட்டந் தணித்திடான்.

தனித்தி ருந்து ழுந் தண்ணிய கண்ணனு
முனித்த போதனர் தம்மைமுன் னூட்டிடான்
றுனித்த வாதுலர் துக்கந் துடைத்திடான்
பணித்த தாதர் பசியும் பறித்திடான்.

[இவ்விரண்டு செய்யுளும் ஒருதொடர்.]

(இ - ள்.) பொருண் முதலியவற்றைக் கவரும் விருப்பத்தினாலே பிறரிடம் சொக்குப்போடுந் தொழிலில் வல்ல துர்ச்சனனும், 'பிணி கெடும்படி நீக்கு மருந்திது' என்று பொய் சொல்லி மருந்தல்லாத மருந்தைக் கொடுக்கும் பொல்லாதவனும், தகுதியையுடைய மாதாபிதாக்கள் பசியைப் போக்காமலும் இந்தியங்களைக் கோபிக்குந் தன்மையையுடைய தபோதனர்களை முந்தப் புசிப்பிக்காமலும்-வறுமையால் வருந்துந் தரித்திரர்கள் பசித்துயரத்தைப் போக்காமலும்-

பசியினுலுழந்த தன்னடிமைகள் பசியு நீக்காமலும் - தானே தனித்திருந்து புசிக்கும் அற்பவறிவினை யுடையோனும், (கசு-எ0)

நீத்து முன்னைய வேத நெறியினைப்
பேர்த்து நின்ற பிராவிரச் சியனுந்
தீர்த்த னுவரா ணுதிசி தைந்திடப்
பார்த்த பண்பி லவலப் படிறனும்.

(இ - ள்.) முற்காலத்திலுள்ள வேதாகமங்களிற் சொல்லிய சந்நியாச மார்க்கத்தின் வழியே யனுட்டியாமற் றானே ஒரு மார்க்கங் கற்பித்து நடக்குஞ் சந்நியாசியுஞ், சுத்தனாகிய சிவபிரானுடைய திருமதின் முதலானவற்றை இடியவிட் டிரக்கமில்லாமல் பார்த்திருக்கும் நன்மையில்லாத தீமையையுடைய வஞ்சகனும், (எக)

ஆக்க டம்மை யரும்பிணி வந்துறி
னோக்கி யேயத னோவுதன் னோவெனக்
காக்கி லானுங் கனத்தை யிளைத்தமெய்ச்
சேக்கண் மீது செறிக்குஞ் சிறியனும்.

(இ - ள்.) பசுக்களைப் பொறுத்தற்கரிய வியாதிகள் பொருந்திய வயிற்றைப் பார்த்து அதின் பிணியைத் தனக்கு வந்த பிணி போல நினைத்துப் பரிகாரஞ் செய்யாதவனும், உடலிளைத்து நிற்கும் எருதுகள்மேல் பொதிமுதலிய மிகுந்த பாரங்களை ஏற்று மற்பனும்,

விடையின் பீசத்தை வெய்ய வினைஞரா
லுடையச் செய்விக்கு மூனனும் வந்தையி
னிடையிற் பார மெடுத்து மிழுதையு
மிடபந் தன்னி லெடுத்து மிழுக்கனும்.

(இ - ள்.) எருதுகளினுடைய பீசத்தைக் கொடிய தொழிலினையுடைய சேமாறிகளா லுடையும்படி செய்விக்கும் பொல்லாதவனும், மலட்டுப் பசுவின் முதுகிற் பொதிகளை எடுக்கச்செய்யும் அறிவில்லாதவனும், இடபங்களிலே பொதிகளை யெடுக்கச்செய்யும் ஈனனும், (எஉ)

வருந்து மேபதம் வைப்பின் மரிக்குமே
பொருந்து மண்ணிற் புழுக்களு மென்றுளம்
வருந்தி யேபத மெலவென வைத்திடா
தருந்த வத்தைப் பிரிந்த வரக்கனும்.

(இ - ள்.) யாருக்கும் இடமாகப் பொருந்தும் பூமியி லடிவைக்குங்கால் புழுக்களும், எறும்பு முதலியவைகளும் வருந்தி நோமென்றுஞ் சாமென்று நினைந்து மனமொந்து அடியை மெத்தென

வையாத அரிய கொல்லாத விரதத்தை விட்ட இராட்சதனுக் கொப் பானவனும், (எச)

உண்ண வூனை விரும்பி யுயிர்க்கொலை
யெண்ணு வான்கொலை கண்டிரங் கான்கொலை
பண்ணு வாரைத் தடுத்துப் பகர்கிலா
னண்ணு வானிவ ரோடெனு நால்வரும்.

(இ - ள்.) வெளி. (எரு)

மிக்க சாதியுட் டோன்றியும் வேதியர்
துக்கந் துய்த்திடச் செய்யுந் துரிசனுந்
தக்க தென்று மதுமணஞ் சார்தருந்
திக்கி னுசி செலுத்துஞ் சிறியனும்.

(இ - ள்.) உத்தமமான நல்ல குலத்திற் பிறந்தும் அக் குலத் துக்கேற்கப் பாதுகாவாமற் பிராமணர்களைத் துன்பமனுபவிக்கும் படி செய்யும் பொல்லாதவனும், கள்முதலிய நாற்றம் வந்து வீசுந் திசையில் அதை நல்லதென்று மூக்கினு லுகந்துகொள்ளும் ஈனனும்,

பாவஞ் செய்யப் பயமில் படிறனும்
ஏவஞ் செய்ய விளைப்பி லிழுதையுந்
தேவர் தம்மைக் குறித்துத் திகழ்விதி
மேவ யாகஞ்செய் யாத்தன வேந்தனும்.

(இ - ள்.) பாவஞ் செய்வதற்குப் பயப்படாத வஞ்சகனும், பிற ருக்கு என்றும் பொல்லாங்கு செய்வதற்கு இளையாத மூடனுந், தேவர்களை நோக்கி அசுவமேதமுதலிய யாகங்களை விளங்கும் விதி முறையாகச் செய்யாத மிக்க திரவியத்தையுடைய இராசாவும்,

(வி - ரை.) எவ்வம் என்பது திரிந்து நின்றது. (எஎ)

ஆல யத்தை யமலனுக் காதிக்குக்
கோலி னேயிலைக் கூவிளந் தண்ணறு
மாலை சூட்டவும் வல்லமு மல்லமுக்
கால முமெண நோவறுங் கல்லனும்.

(இ-ள்.) யாம் நின்மலனுகிய சிவபிரானுக்குத் திருக்கோயிலைத் தான் கட்டினேமில்லை; அல்லாமல் குளிர்ச்சி யுடைத்தாகிய மணம் அமைந்த வில்வமாலை முதலியவற்றைத் திரிகாலமுஞ் சிவபிரா னுடைய திருமுடியிலே சாத்தவுஞ் சமர்த்துடையோமு மல்ல வென்று மனத்தில் நோவில்லாத கன்னெஞ்சமுடையவனும், (எஅ)

கூர்த்த தீபனங் கூடக் குறுகினர்க்
கார்த்தெதி ரிர்ந்தழை யாத வலவனு
மூத்து ளார்பிணி முற்றினர் பற்றிலர்
பார்த்த போது பரிவில் படிறனும்.

(இ - ள்.) மிகுந்த பசிகொண்டு வந்தணுகினவருக்கு எதிரே சென்று நல்ல வார்த்தை சொல்லி யழைத்து அன்னமிடாத பொல்லாதவனும், வயோதிகர்-வியாதியாளர்-மிடிய ரிவர்கள் தன்னை வந்து கண்டபோதானாலும் அவர்கண்மேல் இரக்கமில்லாத பொல்லாதவனும், (எக)

தன்னிற் றண்ணிய னேவலைத் தக்கதென்
றுன்னிச் செய்யு மறிவில வூனனு
மென்னெ னுதசங் காக்குந் மெளியனுந்
துன்னு மாயிடங் காக்குந் தொழிலனும்.

(இ - ள்.) தனக்குக் கீழானவனேவலை நல்லதென்று எண்ணிச் செய்யும் அறிவில்லாத குற்றமுடையவனும், 'ஆடு எருமை இவைகளைக் காத்ததினால் வரும் பயன் யாது?' என்று எண்ணாமல் மேய்க்கு நொய்யவனும், (அ௦)

அச்ச மின்றி யருவினைக் காடகத்
திச்சை யால்வருந் துன்பமு மெண்ணிடான்
முச்சி யேமரக் கோவை முயற்சியாற்
கைச்சி டாது கடல்செலுங் கல்லனும்.

(இ - ள்.) தன வாஞ்சையினாலே பொறுத்தற்கரிய பாவத்துக்கு அஞ்சாமல்-ஆழ்ந்த கடலினடுவே காற்றுமுதலிய பொருந்திற் கப்பல் கவிழ்ந்து மரிப்போமென்னுந் துக்கமும் எண்ணாமல்-முயற்சி மிகுதியாலே கப்பலைப் பண்ணி அதிலேறுவதை வெறுத்திடாமற்-கடலோடுங் கன்னெஞ்சனும்,

(வி - ரை.) மரத்தாற் கோத்ததினாலே 'மரக்கோவை' எனக் கப்பற்கோர் காரணப் பெயராயிற்று. (அக)

அகத்திற் பண்பறுத் தாடகத் தாசையான்
முகத்திற் பண்பை முகிழ்த்த விதத்துடன்
சகத்திற் காளையர் தம்மை மயக்குவார்க்
குகப்புச் செய்தவ டோள்புண ருனனும்.

(இ - ள்.) உள்ளத்தில் அன்பை ஒழித்துப் - பொருளாசையினன் முகத்திற் கண்மலர்ச்சியைத் தோற்றுவித்து - இராக வகையினாலே பூமியில் இளைஞராயுள்ளவரை மோகிப்பிக்கும் வேசைகளுக்

கு சங்க்ஷோபத்தைச் செய்து, அவர்கள் தோணிணையைக் கூடுக் தீமையுடையவனும், (அஉ)

தபதி காருகன் கொல்லன் றனமனர்க்
குபக ரிப்பனென் றொட்டின னான்வலி
யபக ரிக்கும் பிணியறுப் பானொடு
மிவருங் கூலி யருங்கப டெய்திடின்.

(இ - ள்.) சிற்பாசாரியும், சாங்கொல்லியுங், கொல்லனும், *அரசர்களுக்குத் திரவியங்களை ஆதாயமாக்கிக் கொடுப்பேன்' என்று இராசகாரியம் விசாரிக்கப் பொருந்தினவனுஞ், சரீரபலத்தைக் கெடுக்கும் வியாதியைத் தீர்க்கும் மருத்துவனுங், கூலியாளருமாகிய இவர்களாறுபேருந், தத்தஞ் செய்தொழில்களிலே வஞ்சகஞ் செய்வாராஞ லவர்களும், (அங)

வேலை தோறும் வினைசெய வேண்டியே
கூலி யென்றிரை மெய்க்குக் கொடுத்திடான்
சால வுண்ணுஞ் சழக்கனுந் தாமத
வேலை மூவைந்திற் பின்னுண்ணும் வீணனும்.

(இ - ள்.) காலந்தோறும் அததற்கேற்ற சற்கருமங்கள் செய்யும்பொருட்டுத் தன் சரீரத்துக்குக் கூலி யென்று உணவைக் கொடாம லுணவுச் சுவை விருப்பத்தினாலே புருஷாகாரத்துக்கு மேல் மிகவு முண்ணும் பொல்லாத மனத்தை யுடையவனும், இராத்திரிகாலம் பதினைந்து நாழிகைக்குமேற் புசிக்கு மில்வாழ்பவனாகிய அவத்தனும்,

(வி-ரை.) 'மூவைந்து' என்று அர்த்தயாமத்தைக் குறிக்கையால், அர்த்தயாமம் பதினொன்றேகாலுக்கு மேலெனச் சொல்லவும் படும். எனவே ஒரு சாமத்துக்குள்ளே புசித்தல் சிறப்பெனக் கொள்க. ()

ஆறி லொன்று கடமைகொள் ளாததி
னேற வேகொளு மீடி லிறைவனு
மூறு செய்திடு வானு முலகினை
வேறு வேறுதன் னேவல் விதத்தினும்.

(இ - ள்.) ஆறிலொரு கடமை கொள்ளாம லதற்கு அதிகமாகக் கொள்ளு நன்மையில்லாத அரசனும், தன்னேவல் வகையினால் சேனைகளா யுள்ளவரையும் - அதிகாரிகளையும் - கள்வரையுங் கொண்டு தேசத்துக்குப் பலவகையாகத் தீங்கு செய்விக்குங் கொடுங்கோன் மன்னவனும், (அடு

இத்த கைத்த விறைவ னிருநிதி
கைத்தி டாது கவரக் கருதிய
சித்த மேவிடச் சென்றிரந் தேகொளும்
பொய்த்த வம்புரி பூசுரன் றானுமே.

(இ - ள்.) முன்னே கூறிய இக்கொடுமைகளோடு கூடிய கொடுங்கோன் மன்னவனுடைய திரவியத்தை யாகாதென்று வெறுக்காமல் அதை வாங்க எண்ணும் ஆசை மிகுதியினாலே அவனிடத்திற் சென்றிரந்து கேட்டு வாங்கும் பொய்த்தவஞ் செய்கின்ற பிராமணனும், (அக)

சோரன் றன்னைத் துயக்க மனத்தினாற்
சோர னன்றென நீக்குந் துரிசனுஞ்
சோர னல்லனைச் சூட்சி யிழப்பினாற்
சோர னென்று துணித்திடுந் துட்டனும்.

(இ - ள்.) யூகமற்ற மனத்தினாலே கள்ளனைக் கள்ளனல்ல என்று விடும் பொல்லாத அரசனும், ஆராய்ந்து விசாரியாத அறிவில்லாமையாற் கள்ளனல்லாதவனைக் கள்ளனென்று ஆக்கினை செய்யுங் கொடுங்கோன் மன்னவனும், (அஎ)

சோர னுக்குத் துணைசெலுந் துட்டனுஞ்
சோர வித்தைகள் சொல்லுந் துரிசனுஞ்
சோர னைச்சோர னென்றறிந் தந்தனுஞ்
சோர னுமவ னைச்சுளி யானுமே.

(இ - ள்.) கள்ளன் திருடுமிடத்தில் அவனுக்குத் துணைப் போன தீயவனும், அவனுக்குக் களவு நூல்களை உபதேசிக்கும் பொல்லாதவனும், கள்ளனைக் கள்ளனென் றறிந்தும் அவனோடு சிநேகஞ் செய்யுங் கள்ளனும், அவனைக் கண்டால் 'இத்தொழில் நீ செய்யவேண்டாம்' என்று கோபிக்காதவனும்,

(வி-ரை.) சோர வித்தைகளாவன: "மந்திரந் தெய்வ மருந்தே நிமித்தந், தந்திர மிடனே காலங் கருவி" என் றெண்விதமா யிருக் கிதனைச் சிலப்பதிகார முதலிய நூல்களிற் காண்க. (அஅ)

ஏந்தி ளந்தடங் கொங்கையை யின்புறுங்
காந்த னீங்கவக் காரிகை தோளிணை
தோய்ந்த சோரனைத் தொட்டுத் துயர்செயா
வேந்த னும்மனைச் சோரனில் வேறலன்.

(இ - ள்.) ஆபரணங்கள் பூண்டு இளமைத் தன்மையையுடைய பெரிய முலையினையுடையவளைக் கூடி மணமகிழுங் கணவன் பிரிக்

காலத்தில் அவளுடைய தோளிணையைப் புணர்ந்த கள்ளனைப் பிடித்துத் தண்டனை செய்யாத அரசனும், பிறர் மனையில் செல்லுங் கள்ளனில் வேறுகமாட்டா னுகையா லந்த அரசனும், (௯)

பாலை நெய்யைப் பலத்தைத் திலத்தினைச்
சாலி யாதியன் னுதியைத் தண்புனல்
மூல மாதி முதிரை யுறுதியைச்
சேலை யோடுபட் டாடை திருடனும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) மூலம்-கிழங்கு. முதிரை-துவரை. (௧௦)

பரிய கம்பளந் தன்னையும் பாசமும்
வரிய வூனு மதுவுந் தயிலமுந்
திரண மீறு செறிந்தகில் பண்டமுங்
காமு றப்பற்றிக் கொண்டிடுங் கள்வனும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) பாசம்-கயிறு, வரியவூன்-ஆகாதென் றொதுக்கப் பட்ட வூன்.

சத்தி ரந்தனைப் பாதுகை தன்னையும்
வித்த ரித்திடும் பாயின் விதத்தையுங்
கொத்து லாமலர்க் கூடையும் பேழையு
மத்த முட்டி யெடுக்கு மவலனும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கொத்துலாமலர்க்கூடை - திருப்பூங்கூடை. அத்தம் - கை. (௧௨)

சங்க மாதி சலத்திற் சனித்தவும்
வங்க மாதி மரத்தின் வகுத்தவு
மங்க லத்த மழலை முழவமு
மங்கை யாற்பற்றிக் கொள்ளு மவலனும்.

(இ - ள்.) சங்குமுதலாக நீரிற் பிறந்துள்ளனவுங் - கப்பன்முதலாக மரத்தினாற் செய்துள்ளனவும் - மங்கல வாத்தியமாகிய மழலைச் சொல்லையுடைய மத்தளமுந் திருடுமவத்தனும். (௧௩)

ஈயந் தன்னை யிரும்பினைச் செம்பினைத்
தேய லுந்திர புத்தனைச் செங்கலை
மாய வாழ்க்கையர் தங்கண் மனையினு
மேயு மேத மெடுக்கு மிழுதையும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) தேயன்-திருடன்; திரபு-பித்தளை; இவைகள் வட மொழி. (கச)

பிறர்பொ ருட்கடு கிற்பிள வாயினு
மறைய நின்றத னைக்கொளும் வஞ்சனு
நிறைய றக்கொள வெண்ணிடு நெஞ்சனு
மறையு மாதனு மன்னியர்க் காகவே.

(இ - ள்.) பிறருக்குரிய பொருள்களைக் கடுகிற் பாதியாகினு மவர்கள் காணாதபடி சென்று திருடுங் கள்ளனும், உத்தமமான நிறை யென்னுங் குணநீங்கப் பிறர் பொருளைக் கைக்கொள்ள விசாரிக்கு மனத்தை யுடையவனும், ஒருவன் பொருளைப் பிறருக்காகும்படி சொல்லு மறிவில்லாதவனும், (கரு)

என்னு மித்தொகை யாவரு மீங்கியற்
பன்னு பாவக் கடலிடைப் பட்டுளா
ரின்ன பேதத் துரிசு மியற்றிடிற்
பின்னு வார்குழற் பேதையர் தாமுமே.

(இ - ள்.) இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட இப்பாவ வகையின் தொகையிலுள்ளவ ரெல்லாரு மிவ்விடத்தி லிவ்வியலிலே விதித்த வுபபாதகத்திற் றண்ணிய பாவமாகிய கடலின்க ணமிழ்ந்தும் பாவிக ளாவார்கள். பின்னற் றொழில் அமைந்த நீண்ட அளகபாரத்தை யுடைய பெண்களு முன்னே கூறிய இப் பாவவகைகளாகிய தீமை களைச் செய்வார்களானு லத்தன்மை யுடைய பாவிகளாவார்கள்.

(வி - ரை.) 'பாவக் கடலிடைப் பட்டுளார்' என்பது நடுநிலைத் தீபகம். (கசு)

[மேலே யதிபாதக முதலிய கர்மங்களைச் செய்தவர்கள் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.]

ஈட்டு மிந்த வினைத்தொகை யாவையு
மீட்டி டும்படி வெய்ய நமன்றமர்
காட்டி டுக்குய ராக்கை கலந்துபோய்
வாட்டு மாநிர யத்துள் வதிவரே.

(இ - ள்.) அதிபாதகர் முதலானவர்க ளிப்படிச் செய்யு மிவ் வதிபாதக முதலிய கர்ம பலங்க ளெல்லாவற்றையு மொழிக்கும்படி கொடிய எமதூதர்க ளுண்டாக்குந் துன்பவுடம்பாகிய யாதனு சரீர மடைந்து சென்று துக்கத்தைக் கொடுக்கு நரகத்திலே யிருப்பார் கள். (கஎ)

[மனிதரே யல்லாமல் தீமைசெய்த விலங்கு பறவைகளு
நரகமடையுமென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

மைந்தர் மாதரு மற்றை யலியுமோ
பந்த பாச விலங்கும் பறவையு
மூந்த வாக்கை யிதுவென மூன்றுறு
மந்த வாக்கை யடைந்தகன் றுழுமே.

(இ - ள்.) ஆடவராயுள்ளவர்-பெண்டிராயுள்ளவர்-அலியாயுள்ள வர் மாத்திரமோ நரகத்தி லழுந்துவது? அவர்களை யல்லாத பாசபந் தத்தையுடைய மிருகங்களும் பறவைகளு மூந்த வுண்டாகிய வுடம் புபோ லெதிர்வரும் யாதனாசரீரங்களை யடைந்து பூமியிலெடுத்த வச்சினின்று நீங்கி நரகத்தி லழுந்துவார்கள். (கஅ)

[முன்னே அதிபாதக முதலிய பாவபலங்களைக் கொடுப்பவன்
எமனென்றுஞ், சிவபத்தர்கள் செய்த பாவபலங்களை
யாசிரியன் பிராயச்சித்தத்தாற் போக்குவா
னென்று முணர்த்துகின்றார்.]

விண்ணு ளார்நரர் மற்றை விலங்குமே
புண்ணு பாவ பலத்தைக் கொடுப்பவன்
றிண்ண மேயமன் றேசிகன் றீர்த்திடும்
பண்ணிற் பாவ விதஞ்சிவ பத்தருட்.

(இ - ள்.) தேவர்களும், மனிதர்களும், இவர்களல்லாத மிரு கங்களும், செய்யுந் தீவினைப் பயனை யவைகளுக்குக் கொடுப்பவன் எமராசன்; சிவபத்தியுள்ளவர்கள் பாவவகைகளைச் செய்வார்களானல் அப் பாவபலன்களை யாசிரியன் பிராயச்சித்த சாந்திகளாலே போக்கி விடுவா னிது நிச்சயம்.

(வி - ரை.) 'திண்ணம்' என்பதனை யிருபாலுங் கூட்டுக (க௯)

[வெளியாகப் பாவஞ்செய்த ஆன்மாக்களை அரசன் தண்டிப்
பான்; அவனாற் றண்டிக்கப்படாதவர்களை யெமனே
தண்டிப்பானென் றுணர்த்துகின்றார்.]

பிணக்கந் தன்னையும் பெற்றவர் தம்மிடைக்
கணக்கி லாரையுங் கள்வர்க டம்மையும்
வணக்கு வான்மன்னன் மற்றையர் தங்களை
யிணக்கு வானர கத்து ளியமனே.

(இ - ள்.) ஒருவருக்கொருவர் வழக்கிலே மாறுபாட்டைப் பெற்று வந்தவிடத்தி லழிவழக்குடையவரையும், திருடர் முதலான வர்களையுந் தண்டித்துத் திருத்துகின்றவ னரசனே; அவனாற் றண்டிக்

கப்படாதவரையு மாசிரியாராற் பிராயச்சித்தப் படாதவரையு நரகத்திலே செலுத்தித் தண்டிப்பவ னெமராசன். (௧௦௦)

[இந்தப் பாவங்கள் தீர்த்துக்கொள்வதற்குப் பரிகாரஞ் செய்துகொள்ளுமா றுணர்த்துகின்றார்.]

ஆத லாற்செய்த தீங்கை யறுத்திட
வேத மாதி விதியும் விளங்கிய
போத கன்பதம் போற்ற வவன்செயும்
வாதி யாத பிராத்திய வாயமே.

(இ - ள்.) தீவினை செய்தவர்களுக்கு நரகமும், அந்நரகத்திலே செலுத்துமொரு எமராசனு முண்டாகையினாலே, ஆன்மாக்கள் தாந் தாஞ் செய்த பாவங்களை யொழிக்கும்பொருட்டு வேதமுதலிய நூல்களிற் சொன்ன விதிகளையுமறிந்த ஆசிரியனுடைய திருவடியை வணங்குவார்களாகு லாசிரியனு மவ்வான்மாக்களைத் தீவினைகள் வருத்தாமைக்குக் காரணமான பரிகாரத்தைச் செய்து தீர்ப்பான். ()

[மேன்முடிந்தது முடித்துணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அதிபா தகமு மதிற்பிரிவு மவல மகபா தகமைந்துங்
கதித மகபா தகந்தன்னிற் கனிட்ட மான பாதகமு
மதனிற் றணிய வதற்கணிய வுபபா தகமு மதற்கணிய [மே.
வதனிற் றணிய பலபாவ விதமுந் தொகைசெய் தறைந்தா

(இ - ள்.) அதிபாதகமும், அவ்வதிபாதக வகையுந், தன் பத்தை விளக்கும் பஞ்சமா பாதகமுஞ், சொல்லப்பட்ட அப் பஞ்சமாபாதகத்திற் றண்ணிமையான பாதகமும், அப்பாதகத்திற் றண்ணிமையுடைய வாய்தற்கடுத்த வுபபாதகமும், அவ் வுபபாதகத்துக் கடுத்திருப்பவையா யதனிலுந் தண்ணிதான பலவகையான பாவ வகைகளையு மிவ்வியலில் தொகுத்துச் சொன்னே மிதனை முனிவனே யறிவாயாக!

(வி - ரை.) கதிதம்-வடமொழி. (௧௦௨)

கலிவிருத்தம்.

என்றுசிவ நிந்தைமுத லாய்வினை யிசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குண னினைந்தே.

(இ - ள்.) வெளி. (௧௦௩)

[சிவத்துதி யுணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கன்றிய காலனைக் காய்ந்தவனே!
    கரிசினைப் போக்கிருக் காய்ந்தவனே!
வென்றிவில் வேடனை வீட்டினனே!
    விரும்படி யார்க்கருள் வீட்டினனே!
அன்றிரு வர்க்கரி தாயவனே!
    அண்டமு மாக்கிய தாயவனே!
ஒன்றிய வெங்கணு முற்றவனே!
    உணர்ந்தன னுன்னையு முற்றவனே!

(இ - ள்.) மார்க்கண்டனைக் கோபித்து அடைந்த எமனைச் சங்கரித்தவனே! ஆன்மாக்களுடைய அஞ்ஞானத்தை நீக்கும் வேதத்தை முனிவர்க்கு அறியும்படி சொன்னவனே! வெற்றியமைந்த கருப்பு வில்லினையுடைய வேளாகிய காமனைக் கொன்றவனே; தன்னை விரும்பு மடியவர்களுக்குக் கொடுக்கு முத்தியையுடையவனே! அடியு முடியுந் தேடியகாலத்தில் அரி பிரமர் இருவர்களுக்குங் காண்பதற்கு அரிதாக நின்றவனே! அண்டங்களை உண்டாக்கிய வுலகமாதாவானவனே! எப்பொருளுந் தானொருவனென்று சொல்லும்படி யெவ்விடத்தும் வியாப்தியினால் வேறறப் பொருந்தி நின்றவனே! எவரெவ ரிருவினை செய்ய நினைக்கு நினைவையு முயிர்க்குயிரா யிருந் தவரவர் நினைக்கு முன்னே யறிந்தவனாகிய தவத்தவனே!

(வி-ரை.) 'அண்டமும்' என்னு மும்மை பிண்டமு மெனவுங் கொள்ளக் கிடந்தது. (கO௪)

இதுவுமது

இடுபலி கொண்டுணி யென்பவனே!
    இருவினை தீர்த்திடு மென்பவனே!
நடநவி லுங்தொழி னல்லவனே!
    நாசமு மாமய னல்லவனே!
மடலவிழ் கொன்றைய மாலையனே!
    வந்தனை யாஞ்செயு மாலையனே!
படிதனிற் காசிப் பதியவனே!
    பல்லுயிர்க் கெல்லாம் பதியவனே!

(இ - ள்.) இருடி பத்தினிகள் மனைகள்தோறு மிடும் பலியைப்பெற் றுண்பவனென்று யாவராலுஞ் சொல்லப்படுபவனே!

நல்வினை தீவினை யிரண்டையு நீக்கு மென்னுடைய இறைவனே பஞ்சகிருத்தியமாகிய திருத்தம் பயிலு நல்ல தொழிலை யுடையவனே! பிறப்பிறப்பினை யடையும் பிரமனல்லாதவனே! இதழ் விரியும் கொன்றைமாலையை யுடையவனே! யாம் ஆராதனை செய்யுந் திருக் கோயிலில் உள்ளவனே! பூமியி னிலைபெற்றிருக்கும் காசிப்பதியை யுடையவனே! எல்லா ஆன்மாக்களுக்குங் கர்த்தாவானவனே! ()

[பிள்ளையார் துதி யுணர்த்துகின்றார்.]

எழுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பூதி பூடணன் வேத பாடணன்
பூவை சூடினன் காளி யூடின
னாதி நாயகன் பேதை நாயக
னமைபூணினன் வாய்மை பேணினன்
போதன் மாதவ னாடி நேடவும்
பூண வேணயங் காணொ ணாவரன்
காதன் மாமக னூறு மாமுகன்
காசில் வாசகம் பேசு வாமரோ.

(இ-ள்.) திருநீற்றையே யாபரணமாகத் தரிப்பவனும், வேதத்தை யருளிச்செய்தவனும், பூவை மலரை அழகிய சடையில் முடித்தவனும், காளியுடனே வாதுசெய்தவனும், ஆதி கருத்தாவும், உமைக்குக் கணவனும், ஆமையோட்டை யாபரணமாக அணிந்தவனும், வேதாகமங்களைப் பாதுகாப்பவனும், தாமரைமலரில் உறையும் பிரமனுந்-திருமாலுந் தம்முண் மாறுபட்டுத் தேடவு மவர்கள் கண்ணிற் பொருந்தும்படி நிலைமை பொருந்திய தன்மையைக் காண வொண்ணாதவனுமான சிவபிரானுடைய குமாரராகிய பிள்ளையார் குற்றமற்ற திருவாக்கைப் புகழாநின்றோம். (கoசு)

[மேல் அகத்திய துதி உணர்த்துகின்றார்.]

ஆறு சூடின னீறு மாடின
னூல நீழலை மூல ஞாழல
னேற தேறினன் கீறு கூறைய
னீறி லாதவன் றேறி லாதவன்
மாறி லாவரன் வேறி லாவரன்
வாய்மை பேசினன் றீமை கூசினன்
கூறு மாகமந் தேறு மாதவன்
கோயி லாவதென் கோவு நாவுமே.

(இ-ள்.) கங்கையைத் தரித்தவனும், திருநீற்றைத் திருமேனி யெங்கும் பூசுவோனும், கல்லாலின் கீழ் இருப்பவனும், ஆங்கூரில் ஞாழல் முதலின் அடியிலே யிருப்பவனும், இடபத்தி லேறுபவனும், கிழிக்கப்பட்ட கோவண ஆடையை யுடையவனும், நாசமில்லாதவனும், ஆராயின் எவற்றையும் விளக்கும் ஞானநித்தியனும், வணங்கினவர்களுக்கு மாறாத வரத்தைக் கொடுப்பவனும், எவற்றிற்கும் அந்நியமாகாமற் கலந்து நிற்குஞ் சங்கார கருத்தாவும், உண்மைப் பொருளை உபதேசிக்கும் ஆசிரியனும், தன்னையடைந்த ஆன்மாக்களுக்குத் தீமைசெய்ய நாணுவோனுமான சிவபிரான் அருளிச்செய்த சிவாகமத்தை யுள்ளபடி அறிந்த பெரிய தபோதனனாகிய அகத்திய முனிவனுக்கு என் கண்ணு நாவுமே எழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயில்.

(வி - ரை.) கோ என்பது கண். (௧௦௭)

ஆறாவது

பாவவியல் முற்றிற்று.

ஏழாவது

சுவர்க்க நரகவியல்.

[மேல் இவ்வோத் தென்னுதலிற்றோ வெனின், ஒத்து நுதலிய தூஉ மோத்தினது பெயருரைக்கவே விளங்கும். ஆயின், இவ்வோத் தென்ன பெயர்த்தோவெனின், முன்னை யியல்களிற் கூறப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களைச் செய்தவர்க ளடையுஞ் சுவர்க்க நரகங்களின் திறத்தை யுணர்த்திற் றாகலாற் சுவர்க்க நரகவிய லென்னும் பெயர்த்து. இதனு ளித்தலைச் செய்யுள் இரண்டு மென்னுதலிற்றோ வெனின், இவ்வியலிற் கூறுந் திறத்தைத் தொகுத்து உணர்த்து தனுதலிற்று.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அறைந்த வதிபா தகமாதி
யடைந்தா ரியம னுலகதனைச்
செறிந்து சிவந்த விழிகண்டு
சித்தங் கலங்கிச் செயலழிந்து
பிறிந்து புணர்ந்து பிலவழியைப்
பிடித்துத் தூத ரடித்தெறிய
மறிந்து நிரயக் குழிவீழ்ந்து
வருந்தும் விதத்தை வகுப்பதன்முன்.

அதிக முனிவ னறம்புரிந்தா
ரவரு மியம னுலகதனை
நெறியிற் றரும பலவிகழ
நீடு மகிழ்ச்சி கூடியிடச்
செறியு முறையு மவர்க்கவனுஞ்
செய்யுஞ் சிறப்புந் துறக்கத்தி
னுறையு முறையுந் தொகைசெய்தே
யுரைப்பா முலக முவப்புறவே.

[இவை யிரண்டு மொருதொடர்.]

(இ - ள்.) முன்னே இயலிலே கூறிய அதிபாதக முதலிய பாவவகைகளைச் செய்தவர்கள் எமலோகத்திற் சென்று எமராசன் கோபத்தினால் சிவந்த கண்ணினைக் கண்டு மனங்கலங்கிச் செயலற் றுச் சுவர்க்கத்துக்குப் போம் வழியை விட்டு நரகத்துக்குப் போம் பிலத்துவாரத்தை யடைந்து, தம்மைப் பிடித்துக்கொண்டு செல்லும் யமதூதர்கள் அடித்தெடுத்தெறியத் தலைகீழாய் நரகக்குழியில் விழுந்து வருந்தும் வகைகளை வகுத்துச் சொல்வதற்கு முன்னே புண்ணியங்களைச் செய்தவர்களும், எமலோகத்தின் முறையாலே புண்ணிய பலன்கள் வந்து பொருந்துகையினால் நிலைபெற்ற மன மகிழ்ச்சியாகச் சென்றடையு முறைமையையும், அவர்களுக் கந்த எம ராசன் செய்யுஞ் சிறப்பும், அவர்கள் சுவர்க்கத்தில் இருக்கு முறை மையையும் தொகுத்து உலகத்துக்கு மேன்மை யுண்டாகச் சொல்லு கின்றோம். அதனை மலையமுனிவனே அறியக்கடவை! (க - உ)

[யாக்கை நிலையில்லாமை உணர்த்துகின்றார்.]

முளைத்த கருவு மழவுருவு
முதிரா வுருவு முதிர்ந்தமையா
விளைத்த வடிவு மெனுமிவற்றி
னிருந்த வுயிர்கள் வினையிறலும்
வளைத்த தூதர் வதைசெய்ய
மற்றோ ருடலம் பற்றிமுனம்
விளைத்த செய்திப் பலம்விளைய
வியம புரியை விரவிடுமே.

(இ-ள்.) கர்ப்பகோளகையிற் பதிந்த கர்ப்பமும், பாலக வடிவ மும், முதிராத தருணவடிவமும், மூப்படைந்த தன்மையினால் மெலி ந்த விருத்தவடிவமுமாகிய இந்தச் சரீரங்களிற் பொருந்திய ஆன் மாக்க ளூழ்வினை தொலைந்த வளவில் வந்து சூழ்ந்து எமதூதர்கள் வதைக்க இப் பூத சரீரத்தை விட்டு யாதனாசரீரத்தை யடைந்து அவ் விடத்தின் முன்னாட் செய்த கர்மபலம் பொருந்த அதை யனுபவிக் கும்பொருட்டு எமலோகத்தை யடைவார்கள். (௩)

[மேல் சிறந்தமுறையானே அறம் புரிந்தவர்கள் எம லோகத்தை யடையு முறைமை யுணர்த்துவான் றொடங்கி யதனுட் பாதுகை யுதவினவ ரடையு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்.

பாதுகை யுதவினர் பனவரு முறவே
வாதமு மனபவி வரவழி யுகையா

வேதரி யதுவென வெளிதுற வெவையும்
போதக ரிவரென யமபுரி புகுவார்.

(இ - ள்.) அந்தணர்கள் பெறும்படி செருப்பு மரவடி யிவை களைக் கொடுத்தவர்கள், வேகத்தினால் வாயுவையொத்த குதிரை வழியில் வந்து பொருந்த அதிலேறி நடத்தி "இவர்களுக்குரிய பொருள் யாது?" என்று சொல்லும்படி யெப்பொருளுங் கைவந்து பொருந்தி யறிவுடையவர்க ளிவர்களென்று சொல்லும்படி யெம லோகத்தை யடைவார்கள். (ரு)

[குடைதானம் பண்ணினவர்க ளடையும்பல முணர்த்துகின்றார்.]

சத்திர முதவினர் தகைமையர் பெறவே
மொய்த்தெழு முகினிழல் வழியுற முறையா
லெத்தொகை யினியன வவையெளி துறவே
சித்தமு மகிழ்வுற யமபுரி செறிவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) சத்திரம் - குடை. (௬)

[வஸ்த்ரதானஞ் செய்தவர்க ளடையு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

பட்டினை யுதவினர் பனவரு முறவே
தொட்டிட வினியன துகில்புனை வடிவோ
டிட்டம துறுபயன் வழியெளி துறவே
சிட்டரு மிவரென யமபுரி செறிவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) சிட்டர்-பெரியோர். (௭)

[மெத்தை தானஞ்செய்தவர்க ளடையு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

தவிசினை யுதவினர் தகைமையர் பெறவே
புவிதனி லரியது பொருவினை யரிது
சிவிகையு முறவதன் மிசைவழி திகழ்வா
ரிவர்மிகு தவரென யமபுரி யிசைவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) தவிசு-மெத்தை. சிவிகை-பல்லக்கு. (௮)

[அசுவதானம் பண்ணினவர்க ளடையு முறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.]

துத்துறு பரியினை யுதவிய தகையோ
ரத்தகு பரிமிசை யழகுற வழியே
யெத்தொகை யினியன வவைவெளி துறவே
சித்தரு மிவரென யமபுரி செறிவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) சித்தர்-சித்தியை யுடையோர். (அ)

[கட்டில் தானம் பண்ணினவர்க ளடையு முறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.]

கட்டுவ்வு யதனையு முதவினர் கவின்று
ரிட்டம தாறுமஃ தெனவழி யிடையே
கிட்டிய வதனொடு கெழுமிய வழகாற்
சிட்டரு மிவரென யமபுரி செறிவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கட்டுவை-கட்டில். (கூ)

[சாலை, தோப்பு வைத்தவர்க ளடையு முறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.]

பொழிலினை நிறுவிய பொருவரு புகழோர்
நிழலுறு பொழில்வழி நின்றமல ருறவே
விழைவினி லினியன வெவையவை மிகவே
யழகிய ரிவரென யமபுரி யடைவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) பொருவரு-ஒப்பில்லாதது. விழைவு-விருப்பு. (கய)

[திருநந்தவனம் வைத்தவர்க ளடையு முறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.]

பூமலி பொழிலினை நிறுவிய புகழோர்
தேமல ரிரதமு முறவன்றி செறிவா
ரேமமு மிசைவர்கள் வழியிடை யெளிதே
நாமலி புகழொடு நடுவனை யடைவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) இதனுள் அணி-அலங்காரம். ஏமம்-இன்பம். நடுவன்-
ஆன்மாக்கள் செய்யும் புண்ணிய பாவங்களை ஏற்றக்குறைச்ச லில்

யாமலறிந்து தீவினைக் கீடாக நரகவேதனை செய்தலால் கலே னென்று எமனுக்குக் காரணப்பெயரெய்திற்றென்க. (கக)

[தேவர்கள் முதலானவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்தவர்க ளடையு முறைமை உணர்த்துகின்றார்.]

தேவர்கண் முதலியர் பணிசெய வருவோர்
ஓவிய மனமட வரலிய ருழையே
மேவிட வழியிடை மிருகளி யுறவே
நாவணி புகழொடு நடுவனை யடைவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) ஓவியம்-சித்திரப்பாவை. உழை-பக்கம். (கஉ)

[முன்னே கூறிய தேவர்கண் முதலானவர்கள் சந்நிதியிற் றிருவிளக்கிட்டவர்கள் அடையு முறைமை உணர்த்துகிறார்.]

ஒளியினை யவருற வுதவிய வவருந்
தெளிதரு திருவுரு வடைவர்க டிசைசேர்
மளினமு மறவழி மருவுவர் மதியோ
றளியுள ரிவரென நடுவனை யடைவார்.

(இ - ள்.) முன்னே கூறிய அத்தேவர்கள் முதலானவர்கள் சந்நிதியிற் பொருந்தத் தீபத்தினை யிட்டவர்களு மனத்துக்கு எப் பொருளையுந் தெளிவித்தற்குக் காரணமாயிருக்கிற அழகிய வடிவைப் பெற்றந்த வடிவி லொளியினால் திக்குகளி லுண்டாகிய இருளு மோட நல்லவழியிலே சென்று "இவர்கள்சிவபிரா னருளுள்ளவர்கள்" என்று தம்மை அறிவுடையவர்கள் புகழ எமராசனை யடைவார்கள்.

(வி-ரை.) மலினம் 'மளினம்' என லகாரம் ளகாரமாக மயங் கிற்று. (கங)

[அதிதிகளுக்கு மனை கொடுத்தவர்கள் அடையு முறைமை உணர்த்துகின்றார்.]

இல்லமு முதவின ரிரவலர் வரவே
நல்லக மருவிய வழியிடை நடவா
வெல்லையில் வளமுற மகிழ்வுற வெளிதே
வில்லியு மிவரென யமனுழை விழைவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) வில்லி-காமராசன். உழை-இடம். (கச)

[கோதானம் பண்ணினவர்கள் அடையு முறைமை
உணர்த்துகின்றார்.]

கோவினை யுதவினர் குலமறை யவர்கைப்
பூவணி மிரதமு முறவரு புகுவார்
ஓவிய மனமட வாரிய ருடனே
தேவரு மிவரென யமபுரி செறிவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) அணி-அழகு. (கரு)

[அன்னதானஞ் செய்தவர்கள் அடையு முறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.]

அன்னமு முதவின ரருமறை யவர்பாற்
றன்னிக ரில்லன முறைவழி தனினும்
பன்னிய வகைதனை யுறுமுறை பயிலா
நன்னய ரிவரென நடுவனை யடைவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) பன்னியது - சொல்லியது. நன்னயர்-நல்லவழி யினையுடையவர்கள். (கசு)

[வியாதியாளர்களுக்கு அவுடததானஞ் செய்தவர்கள்
அடையு முறைமை உணர்த்துகின்றார்.]

உதவின ரவுடத முறுபிணி யினர்கைத்
திதமுறு முருவமு முறைவழி செறிவார்
இதவித மெனவவை யெளிமையி னுறவே
மதனனு மிவரென யமனுழை மகிழ்வார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) இதம்-நிலை. (கஎ)

[குரு பணிவிடை செய்தவர்கள் அடையு முறைமை
உணர்த்துகின்றார்.]

குரவன பணிபுரி குணமுடை யவர்முன்
மருமல ரிரதமு மெரவழி யெதிரே
திரமுற வதனமர் தெரிவைய ருடனே
பொருவில ரிவரென யமபுரி புகுவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) திரமுற - நிலைபெற. (கஅ)

[அந்தணர்களுக்குப் பாதம் விளக்கினவர்க ளடையு முறைமை உணர்த்துகின்றார்.]

அருமறை யவர்திரு வடியினை யதனிற்
பரிவொடு குளிர்புனல் பயில்வினை யவருந்
தருவமர் குளிர்நிழல் வழிபெறு தகையே
பொருவில ரிவரென யமபுரி புகுவார்.

(இ - ள்.) வெளி. (௧௯)

[அந்தணர்களிடத்துச் சொன்னம் இரத்ன முதலானவைகளைத் தானஞ் செய்தவர்கள் அடையு முறைமை உணர்த்துகின்றார்.]

ஒளிமணி யுதவினர் கனகமு மொருமைத்
தெளிதிகழ் மறையவர் திகழ்கர மதனிற்
றொளையில கனகநல் வரைவழி துதையா
வளியுள ரிவரென நடுவனை யடைவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) துலை - ஒப்பு; தொளையென லகாரம் ளகாரமாக மயங்கிற்று. துதைதல் - நெருங்குதல். (௨௦)

[பெரியோர்களுக்குப் பாதம் வருடினவர்க ளடையு முறைமை உணர்த்துகின்றார்.]

உத்தம ரொருமைய வுணர்வின ரடியொடு
கைத்தல முறைமுறை வருடிய கருணையர்
தத்துறு பரிமிசை யழகது தகவே
சித்தச னிவரென யமபுரி செறிவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) சித்தசன் - காமன் (௨௧)

[அந்தணர்களுக்குத் தேரினைத் தானம் பண்ணினவர்கள் அடையு முறைமை உணர்த்துகின்றார்.]

அருமறை யவருற விரதமு மருளினர்
மருமல ரிரதமுன் வரவழி யிடையே
திரமுற வதனமர் தெரிவைய ருடனே
பொருவில ரிவரென யமபுரி புகுவார்.

(இ - ள்.) வெளி. (௨௨)

[பூமி தானம் பண்ணினவர்கள் அடையு முறைமை உணர்த்துகின்றார்.]

பூமியை யுதவிய பொருவரு புகழோர்
தாமுறு மினியன வழிபெறு தகையே
காமினி யவரொடு களியுற வளவா
நாமவி புகழொடு நடுவினை யடைவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) காமினி - தத்தமனத்துக்கொத்த தெய்வமகளிர்.

[முன்னே கூறிய அந்தணர்களுக்கே அல்லாமல் யாவர்களுக்கும் அன்னபான முதவினவர்கள் அடையு முறைமை உணர்த்துகின்றார்.]

பானமு முதவினர் பரிவொடு பலவித
போனமு முதவினர் புரிதரு முறையே
தானினி துறவவை தமையனு பவியா
மேனய ரிவரென யமனுழை விழைவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) மேனயர் - மேலான அறிவினையுடையவர்கள்.

[ஈண்டுக் கூறியதே யல்லாமல் மற்றுமுள்ள தானங்கள் பண்ணி னவர்கள் அடையு முறைமைக்கு மோர்பொதுவிதி உணர்த்துகின்றார்.]

மற்றுள வினைநல மருவின ரவரும்
பற்றுவர் வழிதனின் முறைபெறு பலமுந்
துற்றுவர் துயரிலர் துரிசறு நெறிசேர்
நற்றவ ரிவரென நடுவனை யடைவார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) துரிசு - குற்றம். துற்றுதல் - அனுபவித்தல். ()

[முன்னே கூறிய தானங்க ளெல்லாவற்றினுள்ளும் அன்னதானமே சிறந்த தானமென்பதற்கு ஓர் சிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

அன்ன தான மறைந்தவற்று
ளதிக பலமே யருந்தினனுக்
கின்னல் கெடுக்கு மப்பொழுதே
யின்பந் தனையு மிசைவிக்கு

மன்னு முடனுள் வலியதனன்
மாறில் பொருளே யஃததனு
லென்னி னுவமை யிதற்கில்லை
மண்ணின் கண்ணே யெவ்விடத்தும்.

(இ - ள்.) முன்னே கூறிய தானவகைகள் எல்லாவற்றினுள்ளும் அன்னதானமே யதிகமான பலன்களைக் கொடுக்கும்; அவ்வன்னத்தைப் புசித்தவனுக்கு அக்கணத்திலேதானே பசித்துயரத்தைப் போக்கும்; அதுவல்லாமல் சுகத்தையும் விளைக்குஞ்; சரீரத்தினுண்டாகிய பலமும் நிலைபெறு மாகையால், அவ்வன்னமே ஒப்பில்லாத பொருளுமாகும். ஆகையா லிதற்கு உவமையை விசாரித்தாற் பூமியின் மாத்திரமோ எவ்வுலகத்திலு மில்லை. (உசு)

[அன்னமே சரீரமெடுப்பதற்குக் காரணமாகு மென்பதூஉம்,
அன்னமே படைத்தளித் தழிக்கு மென்பதூஉம்
உணர்த்துகின்றார்.]

அன்ன மதனி லாமுதிர மதனாற் றசையா மதனாலே
மன்னு மலின் சுக்கிலமு மலின மதனாற் கருவாகு
மன்ன மின்றே லுயிர்வாழு மாக்கை விரைய வழிந்தகலு
மன்ன மதுவே யுடறன்னை யாக்கு நிறுத்து மழித்திடுமே.

(இ - ள்.) அன்னத்தினின்றும் இரத்த முண்டாகும்; அந்த இரத்தத்தினால் தசை யுண்டாகும்; அத் தசையினால் அழுக்காகிய சுக்கிலம் நிலைபெறும்; அச் சுக்கிலத்தினால் கர்ப்பந் தரித்துச் சரீர முண்டாகும்; முன்னே கூறியவற்றிற்கெல்லாம் பரம்பரையினால் காரணமாயிருக்கும்; அன்ன மில்லையானால் உயிரிருந்து வாழு முடம்பு சடுதியிலே அழிந்துபோகும்; ஆகையால், அவ்வன்னமே உடம்பை யுண்டாக்கும்; அதுவல்லாமல் தானே யுணவாய்நின்று அவ்வுடம்பையும் காக்கும்; தானில்லையானால் அவ்வுடம்பையு மழிக்கும். (உஎ)

[பசிநோ யுற்றவர்களுக்கு அந்நோ யன்னத்தி னல்லாமல்
பிறிதொன்றினாலுந் தீராதென்பதூஉம், யாவருக்கும் அன்னமே
ஆதாரமென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.]

உற்றான் பசியைக் கனகத்தா
லொளிசேர் மணியா லொண்டொடியான்
மற்று முளநல் வளனனு
மாற்ற லலனே வலன்வயினுட்
கெர்ப்பந் தனக்கும் பாலனுக்குங்
கிளர்ந்த தருணன் றனக்குமுட—

லொற்க முடைய விருத்தனுக்கு
முண்டோ நிலையோ தனமொழிந்தே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) ஒற்கம்-மெலிவு. (உஅ)

[முன்னே கூறிய மானிடர்களே யல்லாமல் தேவர்கள்
முதலியோர் விரும்புவது அன்னமேயென்பதூஉம்,
அதுவே பசிநோய்க்கு மருந்தென்பதூஉ
முணர்த்துகின்றார்.]

தேவர் முனிவர் தானவருந்
திளைப்ப ருணவைத் திதிவிரும்பி
யாவ ருணவை விரும்பாதா
ரிடர்சே ருடலுண் முந்நூற்றெட்
டோவா நோயுண் டவற்றுள்ளும்
பசிநோய் கொடிய துறினதனுக்
காவா வென்றே யருளான
ளருந்து மருந்தே தனமன்றே.

(இ - ள்.) தேவர்களும் இருடிகளும் அசுரர்களும் தங்கள் தங்கள் சரீரமழியாமல் நிற்கவேண்டி யன்னமாகியான வுணவை யருந்துவார்கள். ஆகையால், உலகத்தில் எவர்கள் அன்னத்தை விரும்பாமல் விட்டார்கள்? அதுவல்லாமல் துக்கத்துக்குக் காரணமாகப் பொருந்திய வுடம்பின் தொடர்ச்சிவிடாத முந்நூற்றெட்டு வியாதிகளுண்டாம். அவற்றுள்ளும் பசிநோயே மிகவும் பொல்லாதது. அப்பசி நோயை ஒருவர் அடைந்தால் அருளினை யுடையவர் "அந்தோ! அந்தோ!!" என்றிரங்கி யதற்குக் கொடுக்கு மருந்தாவதும் அந்த அன்னமேயாம்.

(வி - ரை.) "அன்றென் கிளவி யாமென் றுரும்," என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார். (உக)

[மேலே யன்னதானஞ் செய்பவர்களே பிராணதானஞ்
செய்பவர்களாமென் றுணர்த்துகின்றார்.]

உற்ற பசிநோய்க் கனமருந்தை யுதவு வாரு மிலராகி
லற்ற துயிரு மவ்வுடலுக் கன்ன மளிப்பா ரவருண்டேற்
பெற்ற துயிரு மவ்வுடலம் பெறுமவ் வுயிருந் தருமாதி
சொற்றை யீவா னுயிரீவான் றரும முதலுந் துயக்கறவே.

(இ - ள்.) யாரேனு மொருவர் கொண்ட பசிநோய்க்கு அன்ன மாகிய மருந்தைக் கொடுக்குந் தாதாக்களு மில்லையானால் அவ்வுடம்புக்கு உயிரு மில்லையாய்விடும். அன்னதானஞ் செய்பவர்க ளுண்டானாற் பசிநோய் நீங்கி யவ்வுடம்பு உயிரைப் பெற்று வாழும். அவ்வுயிரும் அறமுதலிய நான்கையும் செய்யப் பெறுமாகையால் அன்னதானஞ் செய்பவன் பிராணதானஞ் செய்பவனும். அதுவே யல்லாமல் விபரீதமற அறம் பொரு ளின்பம் வீடென்னு நான்கினையுந் தானஞ் செய்தவனுமாம்.

(வி - ரை.) சோறு-குறுகும்வழி குறுகிற்று. 'ஈவான்' என்பதனைத் தருமமுதலு மென்பதனோடுங் கூட்டுக. (௧0)

[அன்னதானஞ் செய்பவர்க ளிம்மை மறுமைப் பயன்களை யடைவரென்பதூஉந், தபோதனர்க் கன்னதானஞ் செய்பவர்கள் தவப்பயன் பேர்பாதியாக நிற்பதென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.]

பொன்னை மணியைப் புனையிழையை
மற்றும் விரும்பும் பொருளினையு
மன்ன மளிப்பா ரீங்கடைவ
ரங்குந் தாம்வேண் டியவடைவ
ரன்ன மதனை யருந்தவரை
யருத்தி னார்க ளவர்பலத்திற்
றுன்னு வார்க ளொருபாதி
யவர்தா பொருபாற் றுன்னுவரே.

(இ-ள்.) அன்னதானஞ் செய்பவர்கள் இவ்வுலகத்திலேதானே பொன்னையும், இரத்னங்களையும், அணியும் ஆபரணங்களையு முடைய மாதர்களையும், மற்றுந் தாம் வேண்டிய பதார்த்தங்களையும் பெறுவார்கள். அத் தேவலோகத்திலும் தாம் வேண்டிய போகங்களைப் பெறுவார்கள். அரிய தபோதனர்களை யன்னத்தைப் புசிப்பித்தவர்கள் அவர்கள் செய்த தபோபலத்தி லொருபாதி பெறுவார்கள். அத் தபோதனர்கள் மற்ற வொருபாதியே பெறுவார்கள். (௧௧)

[சரீரத்துக்கும் அதனாற் செய்யும் அறமுதலியவற்றிற்கும் அன்னமே மேலாகிய காரணமென் றுணர்த்துகின்றார்.]

அன்ன மாக்கை தனையாக்கு மதனா லறமுன் னுளவாகு
மன்ன மதனா லனைத்தினுக்கு மதிக கரண மதனாலே
யன்ன மதனுக் கொப்பான கரண மில்லை யாயுங்கா
லன்ன யான காரணமும் புதல்வர்க் குளதோ வகலிடத்தே.

(இ - ள்.) அன்னஞ் சரீரத்தை யுண்டாக்கும். அச் சரீரத்தி னால் அறமுதலிய நான்கு முண்டாகும். அதனை லெவற்றிற்கும் அவ்வன்னந்தானே மேலாகிய காரணம் ஆகையால், விசாரிக்கு மிடத்தில் அன்னத்துக்கு ஒப்பாகிய காரண மொன்றுமில்லை. அது எவ்வாறெனில், பூமியிற் பிள்ளைகளுக்கு மாதாவை யொப்பான் காரணமு முண்டோ? ஆகையாற் சரீர முண்டாவதற்கு அன்னமு மாதாவுமே முதற்காரணமாகும்.

(வி - ரை.) காரணமென்பது குறுகும்வழி குறுகிற்று. (௧௨)

[அன்னமே சிருட்டி முதலிய காரிய கருத்தாக்கண் மூவருமாகுமென் றுணர்த்துகின்றார்.]

அன்ன மதனை யுலகனைத்து
மாக்கு மயனென் றறையுமறை
மன்னு முலகந் தனைக்காக்கு
மாய னெனவு மதித்துரைக்குஞ்
சொன்ன வுலக மனைத்தினையுந்
துடைக்கு மரனு மெனச்சொல்லு
மின்ன முறையா லெவற்றினுக்கு
மிஃதே முதலென் றெண்ணுகவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) முதல்-காரணம். (௧௩)

[உதகத்துக் கெய்தியதோர் சிறப்பு விதியும், அன்னம் உதக மிரண்டையுந் தானஞ் செய்தலே யதிக பலங் தருமென்பது முணர்த்துகின்றார்.]

உதக மதனை யுயிரெல்லா முன்னா விரும்பு மதனாலே
யுதகந் தனக்கு மொப்பான பொருள்வே றில்லை யுலகத்து
ளுதக மன்ன மெனுமிரண்டு முயிரை யோம்பு மதனாலே
யுதக மன்ன மெனுமிரண்டு முதலிற் பரம பலமுளதே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) ஓம்புதல்-காத்தல். (௧௪)

[இங்ஙனஞ் சிறப்பித்த அன்னதான முதலாகிய விசிட்ட தானங்க ளெட்டும் மற்றுமுள்ள தானமுஞ் செய்தவர்கள், எமலோகத்தினை யடைந்து பின்னே சுவர்க்கத்தை யடைவார்க ளென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

அன்ன முதக வாவசுவ மாடை குடைகட் டிலையகினை
மென்னு மிவைக ளிருநான்கு மீயிற் பிரேத பதியிரங்குஞ்

சொன்ன படியே மற்றுமுள தானம் புரிவார் துயரகலத்
துன்னு வார்க ளியமபுரி யதன்பின் னடைவர் துறக்கமுமே.

(இ - ள்.) அன்னமும், தண்ணீரும், யானையும், குதிரையும் துகிலும், குடையும், படுக்கைக் கட்டிலும், புலித்தோல் முதலிய ஆசனமும் என்னும் இவ்வெட்டு விசிட்டதானங்களையுஞ் செய்தவர்கள் எமராசன் அனுக்கிரகத்தைப் பண்ணும்படி செல்வார்கள். இங்கே சொன்னபடி மற்றுமுள்ள தானங்களையுஞ் செய்பவர்கள் தங்கள் துக்கமெல்லாம் விட்டு நீங்க எமலோகத்தை யடைவார்கள். அதற்குப் பின்பு அங்ஙனங் கூறிய இருவகையான தானஞ் செய்தவர்களும் அவனேவலினாற் சுவர்க்கலோகத்தையு மடைவார்கள். ()

[மேல் கிரமத்தமுறையானே அறம் புரிந்தவர்களுக்கு எமராசன் செய்யுஞ் சிறப்பை மூன்று செய்யுள்களாற் குளகமாக வுணர்த்துகின்றார்.]

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

தரும நீதியர்க டரும ராசபுரி
யடைய வேதரும ராசனும்
விரைய வேயவரை யெதிர்கொ ளாவரவு
வினவி யேகருணை விழைவினு
லரிய வாதனமு மருளி யேயுதக
விதியு மாதிரடு வந்தமு
மொருமை யோடவர்த முளமு மோகையுற
வுதவி யேமதுர வுரையுமே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) அரியவாதனம்-சிங்காதனம். உதகவிதி-பாத்தியம், ஆசமனம் அர்க்கியம் என்பவை. ஆதிகடு வந்தம் - பாத முகஞ் சிரசு ரன்பவைகள். (௧௬)

வேத மாநிதனி லோது நீதிபல
மேவி னீரொருமை மேதையா
லாத லானுமைய லாது தேடினரு
மாருயிர்க் குறுதி யாவரே
நாத கீதநவின் மாதர் சூழநட
மாட மேவுமுகிலர் நாண்மலர்ப்
போது சேரிரத மேறி யேகடிது
போமி னீரமரர் போக்மே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) மேதை - அறிவு. போகந்தருமிடத்தைப் 'போகம்' என்றது பொருளாகுபெயர். (௧௭)

எண்ணி யாதொருப லத்தை நீரறி
யற்றி னீர்தவ றுமின்றியே
கண்ணி யேயதனை விண்ணின் மீதனுப
வித்து நற்றுமது மாளமுன்
பண்ணி யேயுடைய பாவ லேசமது
பாற வேயெமது பாலனைத்
துன்மி னீர்நரக யாதனைப்பலவு
மென்ற வர்களுரைப்பனே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) லேசம் - சிறிது. (௧௮)

[மேலவர்கள் சுவர்க்கத்தை யடையு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

ஏவல் பெற்றுநம னைத்த ணந்திரத
மேறி யேயறிவு தேறியே
தேவர் பெற்றதிவி தேச முற்றதுல
போக முற்றுமுறை சேரவே
மேவி யிட்டமுற வேயி ருப்பரிடர்
மேவு தற்கரியர் மெய்ம்மையே
பாவ முற்றினர்கள் பாத ளக்குழியி
லேத மெய்யினிமை பற்றுமே.

(இ - ள்.) இப்படி எமராச னேவலைப் பெற்றுப் பின்னை யவனை நீங்கிப் புட்பக விமானத்திலேறி யறிவு தெளிந்து தேவர்கள் பெற்று வாழுஞ் சுவர்க்கலோகத்தினை யடைந்து ஒப்பில்லாத போகங்களை முழுதும் புண்ணியங்களைச் செய்த முறைமையே வந்து பொருந்த வவற்றினைப் பெற்றுத் தாந்தா மிச்சித்த பொருள்களும் வந்து கைகூட விருந்து வாழ்வார்கள். அதுவல்லாமல் துன்பங்க ளொன்றையும் பொருந்தார்கள். இது சத்தியமே. தேவலோகத்தில் துன்பமெய்தாதோ வெனிற், பாவஞ் செய்தவர்கள் அடையு நரகக்குழியின் துன்பம் புண்ணியஞ் செய்தவர்க ளடையுஞ் சுவர்க்க வின்பத்திற் பொருந்துமோ பொருந்தாது.

(வி - ரை.) சுவர்க்க பூமியில் துன்பமெய்தினா லதுவு நரக பூமியாய் விடுமென்பதுபற்றி 'ஏத மேயினிமை பற்றுமே' என வினாவினர். (௩௯)

[இனிப் புண்ணியஞ் செய்தவர்க ளடையும் பயனைக் கூறி மேற் பாவஞ் செய்தவர்க ளடையும் பய னுணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

புண்ணிய பலங்க டம்மைப் புகன்றனம் புவியிற் பாவம்
பண்ணினா பலமுஞ் சொல்வாம் பருப்பத முனிவ! கேணீ
திண்ணியர் பாவ பேதந் தீர்ந்தவர் சிவனு முண்டென்
றெண்ணிய ரச்ச மெய்தக் கேட்டிடும் போதோ வென்றும்.

(இ - ள்.) பொதிய மலையிலிருக்கு மகத்தியனே! இப்படிப் புண்ணியஞ் செய்தவர்க ளடையும் பலங்களைச் சொன்னோம். மேலிந்தப் பூமியிற் பாவஞ் செய்தவர்க ளடையும் பயனையும் திட சித்தமுடையவராய்ப் பாவவகைகளையு நீங்கிச் சிவனையு முண்டென்று கருதினவர் கேட்குங் காலமே யல்லாம லெக்காலமு மச்ச மடையும்படி சொல்லுகின்றோ மதனை நீ கேட்பாயாக!

(வி - ரை.) ஓகாரம் பிரிநிலையில் வந்தது. (௪௦)

[பாவஞ் செய்த ஆன்மாக்க ளெல்லாம் எமலோகத்தை யடையு முறைமைக்கோர் பொதுவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

கருவினு ளுயிரு மற்றைக் காயபே தங்க டம்மின்
மருவிய வுயிருந் தொல்லை வல்வினை மாய வச்சம்
பெருகிட மோகந் துன்பம் பிரிந்துடல் பிரியும் போதிற்
றருமுட ருங்கித் தூதர் செலுத்திட யமனி சாரும்.

(இ-ள்.) கர்ப்பத்திலிருக்கு முயிரும் அதல்லாமல் மிருகவகைகள் முதலிய யோனிபேதங்களி லிருக்கும் ஆன்மாக்களும் முன்னுள்ள பிராரத்த கர்மந் தொலைந்தவாறே பயமு மோகமுந் துயரமு மேலிட்டு நிற்கும்படி யெடுத்த வுடம்பினின்று நீங்கி யப்படி நீங்குங் காலத்தி லுண்டாகும் யாதனா சரீரத்தை யெடுத்து எமதூதர்கள் செலுத்த எமலோகத்தை யடைவார்கள்.

(வி - ரை.) அச்சம்-எமதூதராலடையு நடுக்கம். மோகம்-புத்திர மித்திராதிகளை விட்டுப் போகின்றோமேயென் றெண்ணுமாசை. துன்பம்-மரணவேதனை. (௪௧)

[மேருமலையின் தென்பாலான வைவசுதமென்னும் எமலோகம் பூமிக்குமேல் இத்தனை யோசனை தூரத்திலிருக்குமென்னு மெல்லையும், நல்வினை தீவினை யுடையவர்கட்கு அது அணிமையுந் தூரமுமாமாறு முணர்த்துகின்றார்.]

மண்டலத்தின் மேரு வென்னு மலைதனிற் றென்பால் வார்ந்த
வெண்டிக மெழுபத் தாறா யிரமெனும் யோச னைத்தாந்
தண்டமுந் தரித்த கையன் றங்கிய யமனி சாநுந்
தொண்டர்க் கடமைக்குத் தூர மணித்தறந் துன்னி னோர்க்கே.

(இ - ள்.) எண்ணத்தக்க எண்பத்தாறாயிரம் யோசனையளவு பூமிக்குமேல் நீண்டு மேருவென்னும் மலைக்குத் தென்புறத் திசையில் தண்டாயுதத்தைத் தரிக்கும் எமராசனிருந்து வாழும் யமனியென்னும் படைவீடு பொருந்தும். அது பாவிகளுக்கு அதிதூரமாயும் புண்ணியவான்களுக்குச் சமீபமாயுந் தோன்றும்.

(வி - ரை.) இந்தாவதன் இல்லுருபு காண்களுருபாக மயங்கிற்று. (சஉ)

[கிறுத்தமுறையால் தீவினை செய்தவர்கள் எமலோகத்தை யடையு முறைமை உணர்த்துவான் றொடங்குகின்றார்.]

சித்திர குத்தன் சீவன் செய்தியின் றிறங்க ளெல்லாம்
புத்தியி னொருமை செய்து புகன்றிடச் சமனும் போக்க
வொத்துயிர் கவருந் தூதர் வழியினு மொறுக்க வொல்கிச்
சித்தமுங் கலுழ்ந்து தீயார் செல்கைமுன் செப்பு வாமே.

(இ - ள்.) சித்திரகுத்தனென்னுங் கணக்கன், ஆன்மாக்கள் செய்த கர்மவகைக ளெல்லாவற்றினையுந் தன்னுடைய அறிவினால் நிச்சயித்து, 'இவரிவர் செய்த கர்மமிது' என்று சொல்ல, அதனைக் கேட்டு எமராசனு மேவுகிறபடியினால் சென்று பொருந்தி உயிரை வாங்குகின்ற எமதூதர்கள் பூமியிலிருந்து கொண்டுவரும் வழியிலே மிக்க துயர் செய்ய உள்ள மெலிந்து அழுது தீவினையுடையவர்கள் செல்லு முறைமையை முதற்கட் சொல்லுகின்றோம். (சங)

(வி - ரை) 'கலுழ்ந்து' என்பதற்குக் கலங்கி எனினுமாம்.

[மேலே தீவினையுடையவர்களை எமலோக மடைவிப்பிக்கும் எமதூதர்களுடைய இயல்பினை நான்கு செய்யுளால் உணர்த்துகின்றார்.]

கலிச் சந்தவிருத்தம்

மைத்திகழ்தரு வரையினைநிகர் வடிவுடையவர் வலியார்
மெய்த்திகழ்தரு மரணமுமுளர் விடவரவன வினையார்

குத்திரவினை பலவுடையவர் குணமிலவல கொடியார்
இத்தகைமைய ரியமன்றூதர் வழிவிலக்குத லிலரே.

(இ - ள்.) எமதூதர்கள், கருமை விளங்குகின்ற அஞ்சன பருவதத்தை யொத்த சரீரத்தையும், மிகுந்த பலங்களையுஞ், சரீரத்தில் விளங்குகின்ற வச்சிராங்கிகளையும், விடத்தை உமிழ்கின்ற பாம்பினையொத்த தீமைத்தொழிலினையும், வஞ்சனைத் தொழில் பலவற்றையும் பாவிகளிடத்து நன்மையில்லாது தீமைகளையே வல்ல கொடுமையினையும் உடையவர்களா யிருப்பார்கள். இத்தன்மையையுடைய தூதர்கள் எமராசனுடைய சொல்லின் வழியைத் தப்ப மாட்டார்கள்.

(வி - ரை.) குத்திரவினை - தாமாக முன்னில்லாது வேறொன்றை யேதுவாக்கிக் கோறல். (சச)

வீரமுமுளர் வெகுளியுமுளர் விரைதலுமுள ருடலத்
தீரமுமுளர் சினமுதலிய செறுநெறியினர் திருமுன்
னீரமுமுள ரெரியுமிழ்விழி யிருமையுமுள ரிகலிற்
கூரமுமுளர் கொடுபடையினு முயிருணவல கொடியார்.

(இ - ள்.) வீரத்தையுந், தீவினையோர் மேல்வைத்த கோபத்தையும், எமராசனேவிய கருமங்களில் மனமடியாது செல்லும் விரைவினையும், அழியாத வச்சிரயாக்கையையும், சினமுதலியவற்றைக் கெடுக்கு நன்னெறியையுடைய தபோதனர்கள் சந்நிதியில் இரக்கத்தையும், நெருப்பைச் சொரிகின்ற இரண்டு விழியின் றன்மையையும், பகைத்தவர்களிடத்தில் கொடுமையே செய்யுந் தொழிலையுந், தாமெடுக்கும் ஆயுதங்களைப் பற்றவு முயிரினை உண்ணவல்ல தீமையையும் உடையவர்களா யிருப்பார்கள். (சரு)

காலமுமிது வெனவறிகுந ரருமமுமிவை யெனவுஞ்
சூலமுமொரு கரமருவினர் சுழல்வலையமு மொருகைப்
பாலனனர னெனுமறிவறு பதர்மனிதர்கள் பயமுற்
றோலமுமிட வுடலினைவிட வுயிர்கவர்வினை யுடையார்.

(இ - ள்.) முன்னே கூறிய அத்தூதர்கள் அவரவர்களுக்கமைந்த காலம் இதுவென்றும், அவரவர்கள் செய்த கர்மங்களிவையென்றுமறிய வல்லவர்களுமாய், ஒருகையிலே சூலமு மொருகையிலே சுழலுகின்ற பாசக்கயிறும் பொருந்தினவருமாய்ச் சங்கார கர்த்தாவாகிய அரனே யுலகபரிபாலனனென் றுணரு மறிவில்லாத பதரையொத்த

மானிடர்கள் பயப்பட்டலற வுயிரானது உடம்பைவிட்டு நீங்க அவ்வழி யினை வாங்குங் கொலைத்தொழிலை யுடையவர்களுமா யிருப்பார்கள். (௪௭)

(வி - ரை.) பாவனன் - காப்போன்.

நிட்டூரதரர் நினைவழியவு நிலையிலசில ருடலைக்
கட்டிவர்முது குறவலியமலி கயிறுறவிரு கரமும்
பிட்டுதிரமு மொழுகிடவிடர் பெருகிடவல றிடவும்
வெட்டியுயருயர் வினிலலைபட விசிறுவரற வெடியார்.

(இ - ள்.) நிட்டூரத்தையு மிகவும் வெடித்த சொல்லையு முடையவர்களாகிய எமதூதர்கள்: தம்மைக் கண்டவுடனே அறிவழிந்து போகாநிற்கவும் விடாம லொரு நிலையுமில்லாத சில பாவிக ளுடம்பைத் திருப்பி மடக்கி வளைத்து, முதுகிற் பொருந்த விரண்டு கையையு முரமிருந்த கயிற்றினாற் சேர்த்துக் கட்டி யுடம்பெல்லாம் பிளந்து இரத்தந் தாரை யொழுகவுந் துக்கம் பெருகவும் வாய்விட்டலறவும் வெட்டி, உயர்ந்த ஆகாசத்திற் சுழலவெடுத்து வீசுவார்கள்.

[இப்படிச் சொல்லிய எமதூதர்களால் பாவஞ் செய்தவர்கள் எமலோகத்துக்குப் போம் பொல்லாத வழியை உடைவார்களென் றுணர்த்துகின்றார்.]

இத்தகைமைய வியமனபட ரிடைவிடலில வலியாற்
குத்திரர்குண மருசிறுமையர் கொடியனவினை யுடையார்
நைத்துளமுட னலையுமுற நயமியதுணை யறவே
சித்திரமிகு துயருறுவழி செறிவர்கள்பிறி வறவே.

(இ - ள்.) இக்குணங்களோடு பொருந்தும் எமதூதர்கள் நீங்காத வலிமையினால் வஞ்சகர்களுமாய், நற்குணமில்லாத அற்ப புத்தியை யுடையவர்களுமாய்க், கொடுமையை யுடையனவாகிய தீவினையை யுடைய பாவிகள் உள்ள மெலிந்து துன்பமு மேலிட நலம் பொருந்திய துணையுமற்றுப் பலவகையாக மிகுந்த துயரம் பொருந்திய வழியில் நீங்காதடைவார்கள். (௪௮)

[அவ்வழியிலுள்ள துயரத்தைப் ''நான்கு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

கலிநிலைத்துறை

கண்டக முறுநெறி செறிசில கரிசர்கள் கதறி
விண்டிட விரவினர் விடுமுறை யறிகிலர் விழுவார்
துண்டிகழ் சிலைநுதி செறிநெறி குறுகிய சிறியார்
பிண்டிட வினையடி பிசைபுற விழுவர்கள் பிழையார்.

(இ - ள்.) தாந்தாஞ் செய்த பாவத்தினால் பெரு முட்க ளடர்ந்த வழியிலே யமபுரிக்குச் செல்லுஞ் சில பாவிகள் அம் முட்கள் காலிலே தைக்க அலறிச் செல்லுவார்கள். செல்லும்போ தந்த முட்களைப் பிடுங்கிப் போட்டுச் செல்லு முறைமையை யறியாமலே வீழ்ந்து கிடப்பார்கள். பிழை யமைந்த சில சிறியார்கள் கின்னிமை யான கூறிய கற்கள் பரந்த வழியி லணுகி யக்கற்க ளிரண்டு காலி லுஞ் சிதையும்படி தைப்பதனாலே நிலத்தில் வீழ்வார்கள். (௬௯)

அளறுறு நெறியிடை யடியுற விடுமுறை யறியா
ருளமறு கிடவுட னடலையு முறவலி யொழிவார்
பளமுறு நெறிசிலர் படர்வர்க ளிடர்பல படவே
பிளவுற வுடன்முழு தரிகுசை நுதிவழி பிரியார்.

(இ - ள்.) சில பாவிகள், சேறு பரந்த வழியில் அடிவைக்க அச்சேறு காலினின்றும் விடுமுறையைக் காணாமல் மனங் கழலச் சரீரந் துக்கத்தை யடையத் தங்கள் பலமுங் கெடுவார்கள். சிலர், ஆழ்ந்த பள்ளங்கள் பொருந்திய வழியில் துக்கங்கள் பலவு முண்டாகச் செல்வார்கள். சிலர், உடம்பெல்லாம் பிளக்க அரியுங் கூரிய வாயினையுடைய நாணற்புல் பொருந்திய வழியை நீங்காமல் செல்லுவார்கள்.

(வி - ரை.) அடலை - துன்பம். (௭0)

விடமமு முறுதடம் விரவிய கலர்சிலர் மெலிவார்
தடவரை யிடைநடை தளர்வுற வுறவறு தமியார்
பொடியறு தழல்வழி புகுதுவர் நிலையிலர் புலியார்
படுகுழி விடமமு மடைவர்கள் சிலரிடர் படவே.

(இ - ள்.) சில பாவிகள், செவ்வையான வழியில்லாமல் வஞ்சனை மிகுந்த வழியிற் சென்றதனாற் றுக்கத்தை யடைவார்கள். சிலர், பெரிய மலைவழியிற் சென் றேற்ற விறக்கங்களிலே நடைகூடாமற் கால்தளரத் தமக்கோ ருறவுமில்லாத தனியராய் நிற்பார்கள். சிலர், தமக்கொரு நிலையு மில்லாதவராய்ப் பொடி மூடாதெரியு நெருப்போடு பொருந்திய வழியிற் புகுவார்கள். சிலர், படுகுழி முதலிய வஞ்சனைகள் அமைந்த வழியிலே சென்று துக்கத்தை யடைவார்கள்.

(வி - ரை.) விஷமம் 'விடமம்' எனத் திரிந்தது. தமி - தனி. புல்லியா ரென்பது இடைக் குறைந்து நின்றது. (௭௧)

சாங்கர் சகலமு முறுநெறி செறிசில தமியார்
வெருவுவ ரழனிகர் வியன்மணை லிடைவழி விழுவார்
நிரைமுளை நிறுவிய நெறியிடை யடிதளர் நிலையார்
பருவா லுறுவர்கண் முளைமுளு முறுநெறி படர்வார்.

(இ - ள்.) சிலர், அம்புபோ லறக்கு மோடுஞ் சல்லியும் பரந்த வழியிலே போய்த் தமக்கொரு துணையுமில்லாமல் அந்த வழி தொலையாமையினாலே நடுங்குவார்கள். சிலர், நெருப்பினையொத்த சுடுமணல் பரந்த வழியிலேபோய்ச் சூடு பொறுக்காமல் விழுவார்கள். சிலர், ஒழுங்குபட வசிகளை நிறுத்திய வழியிலே போய் அந்த வசிகள் காலிலே தைக்க அதனாற் போகமாட்டாமல் அடி தளரு நிலையையுடையராவார்கள். சிலர், மூங்கிலின் முட்கள் பரந்த வழியிலேபோயவற்றினாற் றுன்ப மடைவார்கள்.

(வி - ரை.) நெறி-வழி. வசி-வாள். (௯௫)

கூரிரு ளெறிசெறி கொடுமையர் சிலர்நிலை குலைவார்
காரய வளிதொடர் கனலனல் வழியிடை கலுழ்வா
ரராழல் வனநெறி யடைகுநர் சிலர்நிலை வழிவார்
தீரவு மறிவில ரழனிகர் சிலைசெறி நிறியார்.

(இ - ள்.) சிலர், மிகுந்த இருள் பரந்த வழியிலே போய் வெளி காணாமலே நிலையழிவார்கள். சிலர், தீயொழுகக் காய்ச்சிய கரிய விருப்புச்சங்கிலி பின்னிக்கிடக்கும் வழியிலே போய் அடியிடமாட்டாமல் அழுவார்கள். சிலர், தீக்காட்டையுடைய வழியிலே போய் அந்தக் காட்டுத் தீயிற்பட்டு அறிவழிந்து நிற்பார்கள். சிலர், நெருப்பைப்போலச் சுடுகின்ற கற்கள் பொருந்திய வழியிலே போய் அதை நீங்கும் வகையுந் தெரியாலே மயங்கி நிற்பார்கள். ()

உடைவர்கள் பனிநனி யுறுநெறி யதுதனை யுறுவார்
மிடறள வுறுமணல் விரவிய கலர்சிலர் மெலிவார்
சுடரன துளிமழை சொரிவழி தனினிலை தொலைவார்
வடிவற மயலுற வறளியி னழல்வச மறுவார்.

(இ - ள்.) சிலர், பனி மிகவும் பொருந்திய வழியி லடைந்து பனியினாலே உள்ள முடைவார்கள். சிலர், கழுத்தள வமிழ்ந்து மணல் பரந்த வழியிலே போய் வருந்துவார்கள். சிலர், நெருப்புப் போன்ற துளியினையுடைய மழை பெய்யும் வழியிற் போய் அதனால் நிலையழிவார்கள். சிலர், வறளிநெருப்புப் பொருந்திய வழியிலேபோய் தம் மேனிகெடக் கலக்கமுண்டாகத் தமது சரீரத்தின் வலி கெடுவார்கள். (௯௭)

சிங்கமு முறுநெறி செறிவின ரறிவிலர் செயலுந்
துங்கிய புலிவன மடைகுநர் நிலையிலர் தளர்வார்
வெங்கொலை மிருகமு முடலட வொருவழி விழுவார்
விங்கிட மசகமு முடலினை நினைவினை விடுவார்.

(இ - ள்.) சிலர், சிங்கங்கள் பொருந்திய வழியிலே போய் அவைகள் பாய்தலினாலே செயலும் அறிவுமில்லாமல் மயங்குவார்கள். சிலர், புலிகள் நெருங்கிய காட்டு வழிகளிற் போய் அதனாலே தஞ் செயல் கெட்டு வருந்துவார்கள். சிலர், மற்றுமுள்ள வெவ்விய கொலைசெய்யு மிருகங்களுந் தம்முடம்பை யழிக்கப் பிறிதொரு வழியிலே போய்க் கலங்கி விழுவார்கள். சிலர், பிறிதொரு வழியிலே போய்ப் பெருங் கொசுக்க ளுடம்பைத் துளைக்க வருந்தித் தம் மறிவொழிவார்கள். (௩௫)

உளைவர்க ளுடல்குடை கிருமிக ளுறுநெறி யுறுவார்
செளுகையு முடலட வொருவழி யறிவிலர் செறிவார்
தொளையுற வுடலடு சிறுபற வைகளொடு சுழல்வார்
விளைவற விடவர வடர்வழி யயருற விழுவார்

(இ - ள்.) சிலர், உடம்பைக் குடையும் புழுக்கள் நெருங்கிய வழியிலே போய் வருந்துவார்கள். சிலர், பிறிதொரு வழியிலே போய் அட்டைகள் வந்து உடம்பைக் கடிக்க அதனாலே அறிவும் போய் மயங்குவார்கள். சிலர், பிறிதொரு வழியிலே போய் உடம்பைத் தொளைக்குஞ் சிறிய பறவைகள் பலவற்றினாலுங் கொத்துண்டுங் கடியுண்டுஞ் சுழலுவார்கள். சிலர், பிறிதொரு வழியிலே போய் நல்வினை விளைவில்லாமையாலே விஷத்தை யுமிழும் பெரும்பாம்புகள் வந்து கடிக்க அதனாலே சோர்வடைந்து விழுவார்கள். (௩௬)

கடகரி டொடர்வழி யழுதழு தயர்வொடு கலுழ்வார்
உடலட வுளியமு மொருவழி நினைவினை யொழிவார்
இடபமு மடர்வழி யிடர்பல படுவர்க ளெளியார்
இடமுடை மயிடமு மடர்வழி யழிவர்கள் செயலோ.

(இ - ள்.) சிலர், மதம்பட்ட யானைகள் பாயும் வழியிலே போய் அந்த யானைகள் பாய்தலினாலே யழுதழுது சோர்வினோடு கலங்குவார்கள். சிலர், பிறிதொரு வழியிலே போய்க் கரடிகள் வந்துடம்பைக் கவ்வ அதனா லறிவு நீங்குவார்கள். சிலர், இடபங்க ணெருங்கிய வழியிலே போய் அவற்றினாற் றுன்பங்கள் பலவும் பட்டு அவற்றினைத் தடுக்கமாட்டாம லெளியராய் நிற்பார்கள். சிலர்,

கலியினையுடைய காட்டெருமைகள் பாயும் வழியிலே போய்ச் செயலொன்றோ அழிவது, மனமு மழிவார்கள்.

(வி - ரை.) ஒகாரம் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. (௩௭)

ஒட்டக முறுநெறி யுடல்வினை கெடநினை வொழிவார்
நிட்டுர மகளிரு மடர்வழி யழிவது நினைவோ
வெட்டிய நிசிசரர் மிடைவழி யுடன்வினை விடுவார்
தொட்டிட விறலுறு பிணிபல வயர்வொடு சுழல்வார்.

(இ - ள்.) சிலர், ஒட்டகங்கள் மிகுந்த வழியிலேபோ யுடம்பின் செயல் கெட அறிவழிவார்கள். சிலர், கொடுமையைச் செய்யு மிடாகினிகளாகிய குரூரமகளிர் நெருங்கிய வழியிலேபோ யவர்கள் செய்யுந் துயரினா லறிவொன்றோ அழிவது, செயலு மழிவார்கள். சிலர், கொடுமையான இராட்சதர் நெருங்கிய வழியிலேபோ யுடம்பின் செய லழிவார்கள். சிலர், பிறிதொரு வழியில் வலியமைந்த வியாதிகள் பலவும் வந்து பிடிக்கச் சோர்வினாலே யுழல்வார்கள்.

(வி - ரை.) வெட்டிமை - கொடுமை. (௩௮)

ஊறுற வுடலிடை யுணர்விலர் சரமழை யுறவே
கூறுற வுடல்பல குலிசம துறுமழை சொளவே
நீறுற வுடல்கெட வொருவழி யழிவது நினைவோ
தேறிய வழன்மழை பலபல முறையொடு தெறவே.

(இ - ள்.) சிலர், பிறிதொரு வழியிலேபோ யுடம்பி லிடையூறு பொருந்த அம்புமாரி சொரிய அறிவு கெடுவார்கள். சிலர், பிறிதொரு வழியிலேபோ யுடம்பு பலவாகத் துணிக்கும் வச்சிராயுதங்களாகிய பெருமழை சொரிய வதனா லறிவழிவார்கள். சிலர், பிறிதொரு வழியிலே போய்ப் பிரகாசிக்கும் நெருப்பு மழைகள் பலபல வகையாகப் பெய்து சுடுகையினாலே யுடம்பு வெந்து நீறாக அறிவுமாத்திரமோ அழிவது, செயலு மழிவார்கள். (௩௯)

கடுகிய வளிலனு முறுநெறி துகளொடு கலுழ்வார்
பொடிமழை பொழிவழி நிலையற வலவொடு புகுவார்
உடல்பிள வொருவழி மழைபொழி சிலையுற வுளைவா
ரிடிவிழ விழுமினு மிடருற நிலவுத லிலரே.

(இ - ள்.) சிலர், தூளோடு பொருந்தி விரைந்துவரும் பெருங் காற்றடிக்கும் வழியிலே போய்க் கலங்குவார்கள். சிலர், தூளிமழை சொரியும் வழியிலே போய் நிலையற்றுத் துயரமாய்ப் போவார்கள்,

சிலர், பிறிதொரு வழியிலேபோ யுடம்பு பிண்டு போகும்படி கன்மழை பொழிவதனால் வருந்துவார்கள். சிலர், பிறிதொரு வழியிலே போ யிடியு மின்னலும் விழ அவற்றினாலே துயரமடைந்து தாம் அறிவோடு பிரகாசிப்பதுபோய் நிலையழிவார்கள். (௬0)

ஆயுத வருடமு மொருவழி யுடலினை யரியக்
காய்கன லினைநிகர் கடுவறல் சுடவுடல் கனுழ்வார்
ஓய்வர்கள் குளிர்பனி யனிலனு முறுவழி யுளைவார்
எய்வர்க ளினையன விடர்பல வழியுறு மெளியார்.

(இ - ள்.) சிலர், பிறிதொரு வழியிலே போ யாயுத மழையாக விழுந்து உடம்பைத் துண்டிக்கவும், எரியும் நெருப்புக்கொத்த கச்சு நீர் மழை விழுந்து உடம்பைச் சுடவும், ஆற்றுமற் கலங்கிச் சோர்ந்து விழுவார்கள். சிலர், குளிர்ந்த பனியும் பனிக்காற்றும் பொருந்திய வழியிலேபோ யவற்றினால் மிகவும் வருத்த மடைவார்கள். இப்படிச் சொல்லிய வழியிலே போகும் நல்வினை வலி யில்லாதவர்களித்தன்மை யுள்ளனவாகிய துயரங்கள் பலவற்றையு மனுபவிப்பார்கள். (௬௧)

கடுகிய பசியுற வொருவழி யறிவிலர் கனுழ்வார்
விடுமுறை யறிகிலர் விரவிய கொடுமைய வினையார்
இடர்படு வதுமுனை வினையென வுளமதி லெணுவார்
திடமுடை யமபடர் வலிசெய வழியொடு செறிவார்.

(இ - ள்.) சிலர், பிறிதொரு வழியிலே போய் மிகுந்த பசி மேலிட அதனை லறிவின்றி யப்பசி தீரு முறைமையை யறியாதவராய்க் கலங்குவார்கள். இப்படிப் பொருந்திய தீமையையுடைய பாவிகள், 'யாமித் துயரப்படுவது முன்செய்த பாவம்' என்று தம்முள்ளத்தில் விசாரிப்பார்கள். அப் பாவிகளெல்லா மிகுந்த பலத்தினையுடைய எமதூதர்கள் வன்மைசெய்யத் துயரமடைந்து எமலோகத்துக்குப் போகும் வழியிலே போவார்கள். (௬௨)

[அத் தீவினை யுடையோரை எமதூதர்கள் கொண்டுபோகும் முறைமையைப் பதினாறு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்.

சிலரைத் தொடரிற் செறிவித் தடியிற்
றலையைத் தறையிற் றகவைத் துயர்வா
னலையிற் சரணத் தினைவைத் திகவா
வலனுற் றலறக் கொடுபோ யடைவார்,

(இ - ள்.) எமதூதர்கள், சில தீவினையுடையோரைக் காலி லிருப்புச் சங்கிலி பூட்டித், தலையை நிலத்தில் வைத்துச், சங்கிலி யோடு பொருந்திய காலிரண்டையு முயர்ந்த ஆகாசத்திலாக்கி, உள்ளத்தி லிரக்கமு மொழிந்து, அவர்கள் துயரமடைந்து கிடந்தலறும்படி யிழுத்துக்கொண்டுபோ யெமலோகத்தை யடைவார்கள்.

(வி - ரை.) எமதூதரென்று மெழுவாயை வருவிக்க. (கூ)

உரையிற் கொடியா ருரமிக் குடையார்
நிரையத் துறுவார் தமைநிட் டுரமே
தரையிற் கவிழத் தடமார் முகமு
மரையக் கொடுபோ யடைவித் திடுவார்.

(இ - ள்.) கொடிய சொல்லையு மிருந்த வலியையுந் தறுகண்மையையு முடையவர்களா யிருக்கிற எமதூதர்கள், நரகத்திற் போவோராகிய சில தீவினை யுடையோரை நிலத்திற் பெரிய மார்பு முகங் கவிழத் தள்ளி யவ்வுறுப்புகள் நிலத்தோடு தேய்ப்புண்ண இழுத்துக் கொண்டுபோ யெமலோகத்தை யடைவார்கள். (கூ)

நேசற் றவரே நிலையற் றவரைத்
தேசற் றவரைச் சிலரைச் செறியப்
பாசத் துடலம் பரியப் பதறிக்
கோசத் தமுறக் கொடுபோ யடைவார்.

(இ - ள்.) சற்றும் ஆன்மாக்களிடத் திரக்கமில்லாத எமதூதர்கள், தருமமார்க்கத்தி லில்லாதவருமாய் மறுமைப்புகழில்லாதவர்களுமாகிய சில தீவினையுடையோரைப் பாசக் கயிற்றினால் இறுக்கிக் கட்டி யுடம்பு வருந்துவதனாலே பதறித் துடித்துக் கோவென் றலறுஞ் சத்தந் திசைகளெங்கு மெழக் கொண்டுபோ யெமலோகத்தை யடைவார்கள்.

(வி - ரை.) செறிதல் - கட்டமுழ்ந்துதல், பரிதல்-வருந்துதல்.

சிந்தத் தாருகா தவரைத் திறலார்
மத்தக் களிறே யனையார் வலியா
ரத்தத் தபரங் குசமுள் ளதனாற்
கொத்திக் குளமுங் கொடுபோ யடைவார்.

(இ - ள்.) தருமத்தின் மனமுருகாத சில தீவினையுடையோர்களை, வெற்றி நிறைந்த மதயானைக் கொத்தவர்களாகி யதிக பலத்தையுமுடைய எமதூதர்களானோர் தமது கையிலிருக்குங் குடாரியி

னுனிபீனுல் நெற்றியையுங் கொத்தி யிழுத்துக்கொண்டுபோ யெமலோகத்தை யடைவார்கள்.

(வி - ரை.) குளம் - நெற்றி. 'குளமும்' என்னு மும்மை மற்றுள வுறுப்புகளுமெனக் கொள்ளக்கிடந்தது. (சுஅ)

கலைகண் ணிலரைக் களவுள் ளவரைத்
தளரும் படிவெஞ் சமனூர் தமரே
யுலைவுள் ளுறவு முடல்பின் னுறவு
முலைமுள் வனமே கொடுபோய் முனிவார்.

(இ-ள்.) கொடிய எமதூதர்களாயினோர், ஆன்மாக்களிடத் திரக்கமில்லாதவரையுங் கள்வரையும் வருத்தும்வண்ணம் அவர்க ளுள்ளத்திற் றயா முண்டாகவு முடம்பு பிண்டுபிண்டு போகவு மூங்கின் முட் காட்டிலே யீர்த்துக் கொண்டுபோய்க் கோபிப்பார்கள். (சுகூ)

பழுதே பகர்வார் பயில்பா வியரைக்
குழையா தவரைக் குளிர்வாய் மொழியே
விழையா தவரைக் கடிதே வியனு
ரழல்சேர் வழியே கொடுபோ யடைவார்.

(இ - ள்.) எமதூதராயினோர், கோட்சொல்லுதன் முதலிய பாவஞ் செய்தவர்களையுந், தருமத்தின் மனநெகிழ்ச்சி யில்லாதவரையும், பெரியோர்கள்குளிர்ந்த திருவாக்கை விரும்பாதவர்களையுஞ், சடுதியிலே நிறைந்து மிகவுந் தீப்பரந்த வழியிற் கொண்டுபோ யெமலோகத்தை யடைவார்கள். (அ௦)

அத்தத் தினையு மடரக் கடிதே
யொத்திப் புறமே கயிறும் புகவே
துத்தத் தலறத் துவளத் துவளக்
குத்திச் சிலரைக் கொடுபோ யடைவர்.

(இ - ள்.) எமதூதராயினோர், சில பாவிகளை யிரண்டு கையையு முதுகுப்புறத்து வாங்கித் தோளோடு தோள் சந்திக்கக் கட்டிப் பாசக் கயிற்றினு லழுந்தக் கட்டி யவர்க ளலற வயிற்றிற் றுவங்கக் குலுங்கக் குத்திக்கொண்டுபோய் யெமலோகத்தை யடைவார்கள்.

(வி - ரை.) துத்தம் - வயிறு. (அக)

சிலரைக் கரமுஞ் செறிவித் ததனைத்
தலையத் தொடருந் தழலைப் புரையு

முளையைச் செறிவித் ததிரா முனியா
வுளையக் கடிதே சமனா ருறுவார்.

(இ - ள்.) எமதூதர்கள், சில தீவினை யுடையோரை யிரண்டு கையையுங் கூட்டி யந்தக் கைகளிற் சங்கிலியும் பூணவிட் டுள்ளங் கைகளி னுருவ நெருப்புப்போன்ற முளையையுங் கடாவி யதட்டி யவர்கள் வருந்தும்படி கோபித்துச் சடுதியி லெமலோகத்திற் கொண்டு போவார்கள். (எ0)

கண்டத் துறவே கயிறுஞ் சிலரைக்
கொண்டெய்த் தலறப் புகுவார் கொடியார்
துண்டப் பிறைபோற் சுழல்வாள் பிடரிற்
புண்டைத் தலறச் சமனூர் புகுவார்.

(இ - ள்.) கொடிய எமதூதர்கள், சில பாவிகளைப் பாசக்கயிறு கழுத்தி லிறுகப் பூட்டி யவர்கள் வருந்தி யலறும்படி யிழுத்துக் கொண்டு போவார்கள். சிலரை யிளம்பிறைபோல் வளைந்த கொடு வாளாற் பிடரியிலே புண்படத் தைத் தலறும்படி வெட்டி யெமபுரி யிற் கொண்டுபோவார்கள்

(வி - ரை.) ஈண்டுச் 'சுழல்' என்பது வளைவின்மேற்று. (எக)

நாவிற் றுளையா நடுவே முளையு
மேவக் கயிறும் விரவப் பணியே
நோவித் தலறச் சிலநோய் யவரைப்
பாவப் பல்முற் றெல்லே படர்வார்.

(இ - ள்.) எமதூதராயினோர், சில பாவிகளை நாவினைத் தொளைத்து, நடுவே முளையுங் கடாவி, அதனோடு பொருந்தக் கயிறுங் கோத்து வருந்தச் செய்து அவர்க ளலறும்படி தீவினைப்பயன் பலி க்கு மெல்லையாகிய எமலோகத்திற் கொண்டுபோவார்கள்.

(வி - ரை.) பண்ணி யென்பது இடைக் குறைந்து நின்றது.

குப்பத் திடையே கயிறுங் கொளுவா
வையத் துயரம் பலவு நவிலா
மையற் படவே மனமுஞ் சிலரைத்
தெய்வச் சமனூர் புரியைச் செறிவார்.

(இ - ள்.) எமதூதர்கள் சில பாவிகளைக் கோசத்திற் கயிறு கொளுவி யுடல் வருந்தவும் மனமயங்கவுந் துயரங்கள் பலவு மூண் டாக்கித் தங்கள் தெய்வமான எமராசனது நகரத்தை யடைவார்கள்.

துண்டப் புடையிற் றொளைசெய் ததனிற்
கண்டிக் கயிறுங் கடிதே யடைவார்
புண்டைத் துறவே கவுளும் புகுவார்
கொண்டக் கணமே சிலரைக் கொடியார்.

(இ - ள்.) கொடுமையையுடைய எமதூதர்கள், சில பாவிகளை மூக்கின் புறத்திற் றொளைத்து அதிலே பாசக்கயிற்றையுங் கோத்துக் கட்டிச் சடுதியிற் கொண்டுபோவார்கள். சில பாவிகளைக் கதுப்பிலே புண்பொருந்தத் தொளைத்துக் கயிறு பூட்டி யிழுத்துக்கொண் டக்கணத்திலே எமலோகத்திற் புகுவார்கள்.

(வி-ரை.) கட்டி யென்பது மெலிக்கும்வழி மெலிந்தது. (௭௪)

மூத்தத் துறவே தொளையு மூளையுங்
கொத்திச் சிலரைக் கொடுபோ யடைவார்
சித்தந் தயர்வுஞ் செறியச் சிலரைத்
துத்தத் தொடரிற் சமனூர் தொடர்வார்

(இ - ள்.) எமதூதர்கள், சில பாவிகளை யுதடுகளிற் றொளை யுண்டாக மூளையையும் அடித் திழுத்துக்கொண்டு போவார்கள். சில பாவிகளை மனத்திற் சோர்வுண்டாக வயிற்றிலே கட்டிய கயிற்றினோ டிழுத்துக்கொண் டெமலோகத்திற் போவார்கள். (௭௫)

கன்னத் தொளையிற் கயிறுஞ் செறியா
வென்னித் துயர்தா னெனநொந் தழவே
துன்னப் படுநற் றுணையு மறவே
தென்னற் றிசையிற் புரியைச் செறிவார்.

(இ - ள்.) சில பாவிகளை யிரண்டு செவித் துவாரங்களிலு முருளக் கயிற்றைக் கோத்து, 'இத்துயர மெந்தப் பாவத்தால் வந்ததோ?' என்று வருந்தி யழவும், அதை நீக்குதற்கோர் நற்றுணையுமற் றொழியவுங் கொண்டுபோய்த் தென்றிசையி லுண்டாகிய நல்ல எம லோகத்தி லடைவார்கள். (௭௬)

மூகவா யுறவே கயிறும் முனியத்
தகவோ வெனநொந் தழுவார் தமையே
யகமும் புறமு மழியக் கொடுபோ
யிகமு மறிவா ருழையே யிசைவார்.

(இ - ள்.) எமதூதர்கள், கீழ்வாய்ப் புறத்திலே கயிறு பொருந்தக் கோத்து வருத்தும்பொழுது 'இது முறைமையோ' என்று வருந்தி யழுஞ் சில பாவிகளை யுள்ளமு முடலு மழியக் கொண்டுபோ

யிம்மை மறுமை யிரண்டிலும் ஆன்மாக்கள் செய்த புண்ணிய பாவங்களை யீதென்றுப் பிரித்தறியுந் தன்மையை யுடையவனாகிய எமராசனருகே யடைவார்கள். (எ௭)

அங்கத் தலையு மழியச் சிலரைப்
பங்கித் தடைவார் பயிலத் துயரும்
பொங்கப் புலைநீர் புகர்வாண் முதல்கொண்
டோங்கித் தடிவார் சமனூ தருவார்.

(இ - ள்.) எமதூதர்கள், சில பாவிகளைச் சரீரத்திலுள்ள வுறுப்பெல்லாஞ் சிதையும்படி யறுத்தறுத்துக் கொண்டு போவார்கள். சில பாவிகளைத் துன்ப மேன்மேலு முண்டாக விரத்தம் பெருகப் புகரினை யுடைய வாள் முதலிய ஆயுதங்களைக் கொண்டு ஓங்கி வெட்டுவார்கள். இப்படி வழியிற் பெருந் துயரங்கள் உண்டாக்கி யெமபுரியிற் கொண்டடைவார்கள்.

(வி - ரை.) புலைநீர்-இரத்தம். புகர்-தோயல்வாய்ப்பா லெழுந்த நீரார் நிறம். 'ஓங்கி' என்பது குறருவழி குறுகிற்று. (எ௮)

[இப்படி எமதூதர்கள் கொண்டு போகப் பாவஞ் செய்தவர்களெமபுரத்தை யடைவரென் றுணர்த்துகின்றார்.]

தக்கார் வரவிற் றவறே புரிவார்
தொக்கார் வயினார் நிலையே தாமிலா
ருக்கே வழியிற் றுயர்வந் துறவே
புக்கார் விரையத் தருமன் புரியே.

(இ - ள்.) தம்மிடத்திற் பெரியோர்கள் வருங்காலத்தி லெதிர்கொள்ளல், பணிதல் முதலாயினவைகளைச் செய்யா திகழ்ந்தவர்களும், யாவரிடத்து மனநெகிழ்ந் தன்பு செய்யாதவர்களுமா யதனாற் றமக்கொரு நிலையில்லாதவர்களுமான பாவிகள் செல்லும் வழியிலெமதூதரா லிப்படித் துயரங்கண் மேன்மேலும் வந்து பொருந்துதலினா லுள்ள மழிந்து சடுதியி லெமலோகத்திற் புகுவார்கள். (எ௯)

[இப்படித் தீவினை யுடையோரைக் கொண்டுபோகும் எமதூதர்கள் எமராசன் முன் சென்று அறிவிக்கு முறைமையும் 'இனிமேல் இவர்களைச் செய்யுந் திறம் யாது?' என்று வினவு முறைமையு மிரண்டு செய்யுளால் உணர்த்துகின்றார்.]

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

அழியாத வான்மையினை ரகலாத வாய்மையின
ரறிபாத காதி யறிவார்

வழியாத நாகுசலர் மலியாச மேவினரை
மறவாத மாண றிவினர்
ஒழியாத வூசலென வுழல்வார்கள் பூதலமு
மொழியாத வாவி யுடையார்
பழியாத பான்மையரை வழுவாத தூதுவர்கள்
பதியாத மீது பணியா.

(இ - ள்.) ஒருகாலுங் கெடாத ஆண்மையையும், எமராசன் சொல்லிய வாக்கைத் தப்பாமற் செய்யுந் தகைமைப்பாட்டையும், அதிபாதக முதலிய பாவவகைகளைச் செய்பவர்களை யுள்ளபடி யறியுந் தன்மையையும், அதற்குச் சொன்ன நெறியிலே யவர்கள் வாதனை பண்ணுந் தெள்ளிமையையும், பாவங்கள் செய்தவர்களை மறவாத மாட்சிமைப்பட்ட அறிவினையும், என்றும் ஆட்டொழியாத வூசல் போலப் பூமியிற்போ யான்மாக்களைக் கொண்டுவருந் தன்மையை யும், உடம்பி லிறவாத வயிரையுடைய நித்தியத்தையுஞ், சிவன்முத லாயினவர்களை யிகழாத நல்வினைப் பகுதியுடையோரை வருத்தாது விட்டு நீங்கு மறிவினையு முடைய எமதூதர்கள் தம் மிறைவனாகிய எமராசன் பாதங்களில் வணங்கி,

(வி - ரை.) வாதனை - மிகுந்த வருத்தம். 'பூதலமும்' என்ற வும்மையால் எமலோகமு மெனவறிக. (௮௦)

பாவஞ்செய் பாவியர்கள் பாலெம்மை யேவவுன
பாசங்கை மேவ வெளிதே
யேவஞ்செய் தார்விரைய லேவந்து ளார்வழியி
லேறுண்டு ளார்பெ ரிதுமே
நோவந்து ளார்பரம நோலெங்கு ளாரிவர்க
ளூறங்கு வாய்மை நுவலார்
தேவென்செய் வாமினியெ னேவென்று கூறுவர்கள்
சேடஞ்செய் வானு மெணியே.

(இ - ள்.) 'சுவாமி! பாவஞ்செய்த தீவினை யுடையோர்களிடத்து நீரெங்களை யேவுதலினாலு மும்முடைய பாச மெங்கள் கையில் பொருந்துவதனாலுங் குற்றங்களைச் செய்தவர்க ளெளிதாகவே" சடுதியில் வந்தார்கள். இவர்கள் வழியிலே மிகவும் வாதை யடைந்தார்கள். அதனா லவ்விடத்தில் மிகவும் வருத்தத்தை யுடையவர்க ளானார்கள். இவர்கள் வேதாகமங்களிற் சொன்னவழி நடவாதவர்க ளாகையினால் காலபாசத்தி னின்றுந் தப்புதற் கெங்கே மேலாகிய வலியுள்ளவு

ராவார்கள்? இனி யிவர்களை யாது தண்டஞ் செய்வோம்?' என்று விண்ணப்பஞ் செய்வார்கள்.

(வி - ரை.) எவ்வம் 'எவம்' என விகாரமாயிற்று. சோல்-வலி. தூதுவர்களென்னு மெழுவாய் கூறுவர்களென்னும் பயனிலையோடு முடிந்தது. (அக)

[முற்கூறிய தீவினையுடையோர் வந்து எமராசனைக் கண்டவளவி லுண்டாவதோர் நடுக்க முணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

விண்டவர்கள் வேதநெறி வெய்யவினை தன்னைக்
கொண்டவர்கள் வஞ்சனைய நெஞ்சினர் கொதிக்குந்
தண்டதர னைச்சமனை நச்சரவு தன்னைக்
கண்டன ரெனக்கலுழ்வர் கண்டிடுகணத்தே.

(இ - ள்.) வேதாகம வழியிலே நடவாம லதனை யிகழ்ந்தவர்களும், கொடிய தீவினைச் செயல்களைப் பொருளென்றுட்கொண்டவர்களுமாகிய வஞ்சகம் பொருந்திய சிந்தையையுடைய பாவிகள், தண்டத்தைத் தரித்துக் கோபாக்கினியே பொங்கும் எமராசனைக் கண்டவளவிலே நஞ்சை உமிழும் பெரும்பாம்பினைக் கண்டவர்கள் போலக் கலங்குவார்கள்.

(வி - ரை.) கலுழ்தல்-கலக்கம். (அஉ)

[எமராசன் தன்மையையும், அவனைக் கண்டவர்கள் மனம்வேறுபடுந் தன்மையையும், 'மையனைய மேனியன்' என்னுஞ் செய்யுள் முதல் 'எவலரு ளெங்கள் பெருமான்' என்னுஞ் செய்யு ளீறாக வொருதொடராக வுணர்த்துகின்றார்.]

மையனைய மேனியனை வாய்ந்தவறு மூன்று
கையுடை யனைக்கடி யனைக்கடிய ருள்ள
நையவுமிழ் வெய்யவழ லுட்டமுடை யானைத்
துய்யபிறை போலெயி றுறச்சுளி முகத்தே.

(இ - ள்.) அஞ்ஞனம் போன்ற திருமேனியையும், வலியமைந்த பதினெட்டுக் கைகளையும், அதிகோரத்தையும், தூய்மையமைந்த விளம்பிறையைப் போன்ற பற்றுகள் தோன்றச் சிறுமுகத்தில் தீவினையுடையவர்க ளுள்ள மழியச் சொரியும் வெவ்விய அக்கினி விழிகளையு முடையனும், (அங)

ஏற்றுபுரு வத்தினனை யிடுடைய மேனி
பற்றிமுக மீறுபெறு பங்கியுடை யானை
முற்றுமயிர் பெற்றமுக முற்றதர வோட்ட
நிற்றலற வுற்றபுர ணத்தினனை நேரே.

(இ - ள்.) நெற்றியின்மீதேறும் புருவங்களையும், வலியையுடைய வுடம்பிற்றோன்றிய மேனோக்கிய முகங்களாய் நிற்கு முரோம பங்கிகளையும், நிறைந்த மீசையமைந்த முகத்தோடு கூடிக் கீழுதடு மேலுதடு நேரேநிற்குந் தன்மையின்றித் துடிக்குந் தன்மையையு முற்றிருப்பவனாய், (அச)

மேருநிக ருன்னதனை வீறுடைய தண்டந்
தாரகனை மற்றைய தழற்படை யனைத்துங்
காரனைய மேதியிசை காணவரு வானை
யேருடைய செய்யவுடை யாடையனை யென்றும்.

(இ - ள்.) மகமேருபோன்ற வுயரத்தினையும், வெற்றியையுடைய தண்டாயுதமு மற்றமுள்ள நெருப்புப்போன்ற ஆயுதங்களு முழுதுந் தரித்திருக்குந் தன்மையினையும், யாவருங் காணக் கரிய மேகம் போன்ற கடாவின்மேல் வருஞ் சிறப்பினையும், என்று மழகு பொருந்திய சிவந்த பரிவட்டத்தையே தரித்திருக்கு மியல்பினையு முடையவனாய், (அரு)

செம்மைபெறு மாலையது சேர்முடியி னானை
வெம்மையிடி யன்னகுரல் வீறுமுடை யானை
விம்முகட லோடுல கனைத்தையும் விழுங்கச்
சம்மத னெனத்தகு வனைத்தடை தடுதே.

(இ - ள்.) செந்நிறம் அமைந்த மாலைகளைச் சூடிய திருமுடியையும், வெவ்விய இடிபோன்ற குரலின் மேம்பாட்டினையும், முழங்குங் கடலினோடு உலகங்க ளெல்லாவற்றையும் காவல் கொடுத்து விழுங்குதற்கு விருப்பமுடையவன்போன்ற தன்மையையு முடையவனாய், (அசு)

விரித்தமுகின் மேனிய மிருத்தியு மிருக்கக்
கருக்கிய நிறத்தினொடு காலனு மிருக்க
நெரித்தபுரு வத்தினுடை னந்தகனு நீடப்
பரித்தகொடு மைத்தொழில்செய் மாரியுமோர் பாலே.

(இ - ள்.) பரந்த மேகம்போன்ற வடிவினையுடைய மிருத்தியு மொருபக்கத்தி லிருக்கக், கரிய நிறத்தினோடு கூடிய காலனு

மொருபக்கத்தி லிருக்க, ஏறிட்ட புருவத்தோடு கூடிய அந்தகனு மொருபக்கத்தி னிலைபெறக், கொடுமை பொருந்திய தொழிலைச் செய்யும் மாரியு மொருபக்கத்தி லிருக்க, அதனடுவே வீற்றிருக்குந் தேவனும்,

(வி - ரை.) விரிக்த என்பது வலிக்கும்வழி வலித்தல் பெற்றது. 'கீட' என்பதனை மாரியொடுங் கூட்டுக. 'ஓர்பால்' என்பது கடைநிலைத்தீவகம். வீற்றிருப்பானு மென்னு மெச்சம் வருவித்துரைக்க. (அஎ)

கருக்கிய நிறத்தினர்கள் கண்டவர்க ளஞ்ச
வெரித்தவுரு நெற்றியர்க ணிட்டுர ராட்டர்
தரிகதிரி கரத்தினர்கள் சத்திகிரி சூலம்
விரித்துடைய பாசமழ லங்குசமும் வேறே.

(இ - ள்.) கண்டவர்கள் நடுங்கும்படி கரிய நிறத்தினையுஞ், கனித்த வடிவினையுடைய நெற்றியினையுங், கொடுமையினையும், எஃகினையுஞ் சஞ்சலப்படுத்துங் குணத்தினையும், வேலும் - மூவிலைச் சூலமும்-கெடிய பாசக்கயிறும் - அழல்போன்ற தோட்டியும் - மற்று முள்ளனவும், (அஅ)

தண்டுமிளிர் வாளொளிகொள் சக்கரமு மிக்க
வெண்டிகழும் வாளியினை தூணியெழி லார்கோ
தண்டமிவை மற்றைய தழற்படை யனைத்து
மண்டுதொழில் வீரதர தூதரவர் வந்தே.

(இ - ள்.) தண்டாயுதமும், விளங்கும் வாளும், ஒளியமைந்த சக்கரமும், பேரழகு விளங்கும் அம்புகளும், அவற்றினைச் சேர்க்கப் பட்ட அம்பறாத்தூணியும், அழகு நிறைந்த வில்லும், மற்றுமுள்ள அக்கினிபோன்ற ஆயுதங்க ளெல்லாவற்றையுந் தாங்குங் கையினை யுடையர்களா யவ்வவ் வாயுதங்களைப் பயிற்றுந் தொழிலின் மிக்க வீரமுடையவரான தூதுவர்கள் வந்து, (அகூ)

ஏவலுறு மெங்கள்பெரு மானென விருக்குந்
தேவனை விறுத்திற மதித்தொருமை செப்பு
நாவனை நடன்றனை நடுக்கமொடு கண்டார்
மேவலர்க ளென்னமனம் வேறுபடு வாரே.

(இ - ள்.) முன்னேகூறிய திறத்தினையுடைய எமதூதர்கள் வந்து, 'எம்முடைய சுவாமி! யாங்கள்செய்யுங் குற்றேவ லருள்வாய்!'

என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய வீற்றிருக்குங் கடவுளாய்ச், சிவபிரா னருளிச்செய்த விதித்திறத்தை யேகாக்கிர புத்திசெய்து அவ் விதிப் படியே தண்டங்கள் செய்யச்சொல்லு நாவினையுடையவனாகிய எம ராசனை யச்சத்தோடுங் கண்ட பாவிகள், அவ் வெமராசனுக்குச் சத் துருக்கள்போல, அவன் மனத்துக்கு வேறுபடுவார்கள். (௧௦)

[எமராசன் அப் பாவிகளைக் கோபிக்குந் திற முணர்த்துகின்றார்.]

வெறுத்தவரை நல்வினையை வெய்யவினை தன்னைச்
செறித்தவரை நோக்கியழல் சிந்தவிழி சித்தங்
கறுத்துமிக நச்சர வெனக்கடு வெனத்தா
னுறுக்குவ னறத்தளர் வுறக்கடி தொறுத்தே.

(இ - ள்.) எமராசன், நல்ல புண்ணியங்களைச் செய்யாது விட் டுக் கொடிய பாவங்களைச் செய்ய விரும்பிய பாதகரைத் தன் கண்க ளினின்று நெருப்புப் புறப்படப் பார்த்து, உள்ளம் வெகுண்டு, நஞ் சினை யுமிழும் பாம்புகள் போலவும் - ஆலகால விடம்போலவுஞ் சீறி, அவர்கள் தளரும்படி மிகவுங் கோபித்தருளுவான். (௧௧)

[பாவிகளாயினோ ரந்த எமராசனையே யன்றிச் சித்திரகுத்தனையுங் கண்டால் நடுங்குவரென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

வெப்பவினை தன்னையும் விதிப்படி விளைந்த
துப்பவினை தன்னையு மதித்தொருமை சொல்லு
மெய்யுடைய சித்திரநல் குத்தனையும் வீறுக்
கையரவ் ரஞ்சுவர வன்விழிகள் கண்டே.

(இ - ள்.) அந்தப் பாவிகள், சிவபிரா னருளிச்செய்த வேதாக மங்களிற் கற்பித்த முறையே யவரவர்க் குண்டாகிய கொடிய பாவத் தையுந் தூய்மையையுடைய புண்ணியத்தையு மறிந்து உள்ளபடியே சொல்லுஞ் சத்தியவாக்கினையுடைய நல்ல சித்திரகுத்தனையும் வேறு பட்டவனுடைய விழிகளைக் கண்டு நடுங்குவார்கள்.

(வி - ரை.) வீற்று என்பது விகாரப்பட்டு நின்றது.

சூத்திரம்

"வீற்றுப் பேதமும் விள்ளலுந் திரிபும்
வேற்றுமையுங் கொள்ப வேறுபடற் பொருட்"

என்பதனானு முணர்க. (௧௨)

[சித்திரகுத்தன் அவரவர் செய்த பாவங்களை யெடுத்துக் கூறி அத் தீவினையுடையார் நரகத்தி லடைவதற் கொருப்படுமாறு அறிவித்தலையும், மேல் அந்த எமராசனு மெடுத்துக் கூறு முறையையும், இச்செய்யுள்முதல 'அகன்ற வெமதூதர்' என்னுஞ் செய்யுள்வரையு ஒருதொடராக உணர்த்துகின்றார்.]

சித்திரநல் குத்தனெதி நிற்றவரை நோக்கிப்
பொய்த்திறம தித்தவர்கள் போதுக முனீர்
மத்தகளி றன்னவலி யானுமெளி யார்தம்
வித்தமுதல் கொண்டவர் தமக்கிடர் விளைத்தீர்.

(இ - ள்.) நல்ல சித்திரகுத்தன், தனக்கெதிரே நின்ற பாவிகளைப் பார்த்துப், 'பாவ வகைகளைப் பொருளென்று எண்ணினவர்களே வாருங்கள்! நீங்கள் முன்னாள் மதயானையை யொத்த பலத்தினு லெளியரா யுள்ளவர்களுடைய திரவிய முதலானவற்றை யபகரித்துக்கொண்டு அவர்களுக்குத் துக்கத்தை யுண்டாக்கினீர்கள். (கஅ)

அங்கமுறு மேன்மையழ காலுமய லார்த
மங்கையர்க டோள்புணரு மாதரவு வைத்தி
ரிங்கிவைக ளும்மையணை யாதகல்வ தெங்ஙன்
சங்கையுறு மின்னிரய முற்றுட றளர்ந்தே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பிறர்பொருள் கைக்கொண்ட தல்லாமல், உமது சரீரத்திற்பொருந்திய அதிக அழகினாலே பிறருடைய மனைவியர்கள் தோளினை யணையும் வாஞ்சையும் பொருந்திய நீங்கள், இப்படிக் கூறிய தீவினைகள் உங்களுடன் கூடி நில்லாம லெங்கே போகும்? ஆகையா லப்பாவங்கள் திரும்படி நரகத்திலே சென்று அதனா லுடலிளைத்துத் துக்கத்தை யனுபவிக்கக்கடவீர்கள்!

(வி - ரை.) 'அழகாலும்' என்ற வும்மையாற் றனமிகுதியாலு மென்றுணர்க. சங்கை - வருத்தம். (க௯)

உற்றவர்கள் வெய்யநிர யத்துயரை யோரி
லற்றவர்க ளுயவினை யல்லதறு மாறென்
குற்றமத னைக்குணமெ னப்பெரிது கொண்டீர்
துய்த்தவிற னஞ்சிலெங னீங்கும்வினை சொல்லீர்.

(இ - ள்.) ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்துக் கொடிய நரகத்திற் றுன்பத்தை யனுபவித்தவர்களே பொல்லாத பாவங்களை யொழித்தோ ராவார்கள். அப்படி நரகத்தை யனுபவியாமற் பாவங்களொழியு

மா றெப்படி? தீமைகளையே நன்மை யென்று மிகவு முட்கொண்டவர்களே! நீங்கள் நரக மனுபவித்தற் கிவ்விடத்திலே பயப்படுவீர்களாகுற் செய்தபாவ மெப்படி நீங்கும்? எனக்கு அதனைச் சொல்லக் கடவீர்கள்!'

(வி - ரை.) துய்த்தல் - அனுபவித்தல். (௧௫)

என்றினைய வாசக மவர்க்குற விசைப்பன்
கன்றியம னுஞ்சிறி துரைக்கடிது நோக்கி
யன்றுமனு நீதிமுறை யாவையு மயர்த்தீ
ரின்றுநிர யத்துற விளைப்பதெ னிசைப்பீர்.

(இ - ள்) என்று இத் தன்மையையுடைய நீதி வசனங்களைச் சித்திரகுத்தன் அந்தத் தீவினை யுடையோர்க்குப் பொருந்தச் சொல்லாநிற்பான். பின்பு எமராசனும் வெகுண்டு, அந்தப் பாவிகளைக் கொடுமையாகப் பார்த்து, 'முன்னாளிலே மனுநெறி முறைமை யெல்லா மறந்து பாவங்களையே செய்தீர்கள். இப்போது நரகத்திற் செல்லுதற்கு மனமடிவதென்ன? அதனைச் சொல்லக்கடவீர்! (௧௬)

வந்திடுக மண்ணுலகை யாண்டதிறன் மன்னர்
வெந்துயர மேயுயிர்க ளுக்குற விளைத்தீ
ரெந்தமுறை யாலுமினி யேநுமது பாலே
வந்துதவி யானதுசொ லீர்பொருண் மதித்தீர்.

(இ - ள்.) பூலோகத்தினை யாண்ட வெற்றிப்பாட்டினை யுடைய அரசர்களே! வருவீராக! நீங்கள் திரவியத்தை விரும்பி ஆன்மாக்களுக்குத் துன்பங்க ளுறும்படி கொடுமையே செய்தீர்கள். அங்ஙனஞ் செய்த வும்மிடத்தி லெவ்வகையிலேயாயினு மீண்டு வந்துதவியான தெதுதான்? அதனைச் சொல்லக்கடவீர்! (௧௭)

மங்கையர்க ளெங்குளர்கண் மற்றையவர் தாமு
மெங்குளர்சொ லீர்புரவி யானைரத யான
மிங்குவர யாமறிய மேபகையை வொறாறும்
பொங்குபடை யெங்கொழிய விங்கெளிது போந்தீர்.

(இ - ள்.) உங்களுடைய அந்தப்புரத்திலே நீங்கள் துணையாக வெண்ணியிருந்த மடவார்க ளெங்கே யிருக்கிறார்கள்? மற்றுமுள்ள சுற்றத்தவரு மெங்கே யிருக்கிறார்கள்? அதனைச் சொல்லக்கடவீர்! நீங்களாண்ட குதிரையும் யானையும் ஏறிய சிவிகையு மிவ்விடத் துங்க ளுடனேவர யாம் கண்டதில்லையே; சத்துருக்களைச் சங்கரிக்கு

விறைந்த சேனை யெப்படி விட்டுப்போகத் தனித்து நீங்களிங்கே யெளிதாக வந்தீர்கள்?

(வி - ரை.) ஏகாரம் - இகழ்ச்சி. (கஅ)

கன்றவெம தூதர்கசி வுற்றுமது காவ
லொன்றுமற நீர்தனிமை யோடிஙனு முற்றீ
ரின்றுநிர யத்திலு ளிருத்தவு மிருந்தீ
ரென்றவர்க ளச்சமுற வேபல விசைப்பான்.

(இ - ள்.) நீங்கள் நம்முடைய தூதர்கள் கோபிக்கையால் வருத்தமுற் றம்முடைய வாசற் காவலாயுள்ள தொன்றுந் தாங்காமற் போகத் தனிமையோடு மிவ்விடத்தில் வந்தீர்கள். இப்போது நரகத்தி லிருத்தவு மிருக்கின்றீர்கள்' என்று அவர்கள் அச்சமுறும்படி பல வசனங்களையுஞ் சொல்வான். (கக)

[இப்படியே யவர்கள்சொல்ல அப் பாவிகள் நிற்குந் திற மீளவும் எமராசன் கண்டு சண்டமகாசண்டனுக்குச் சொல்லுந் திற முணர்த்துகின்றார்.]

மற்றவரு முன்னமுள வல்வினைக ளெல்லா
முற்றுணர்வி னிற்பருவ யற்றுள நடுங்க
வற்றெழிய மற்றிவ ரகத்திற மனைத்து
மெற்றிடுக சண்டமக சண்டகடி தென்றே.

(இ - ள்.) இப்படிச் சித்திரகுத்தனும் எமராசனு மொப்பச் சொல்ல அக் கொடுங்கோன் மன்னருந் தா முன்னாள் செய்த கொடு வினைக ளெல்லாந் தம்மறிவில் தோன்றிச் சொல்லுதற்கோர் உத்தரமு மற்று மனநடுங்கி நிற்பார்கள். மீளவும் எமராசன், 'சண்டமக சண்டரே! இவர்கள் செய்த பாவவகைக ளெல்லாம் அனுபவித்துத் தொலையும்படி சடுதியில் அடிக்கக்கடவீர்கள்!' என்று சொல்லுவான்.
(வி - ரை.) அகம் - பாவம். (௪௦௦)

[எமராசன் கூற, மகசண்டன் முதலாயினோர் அக் கொடுங்கோன் மன்னரைத் தண்டிக்குந் திற முணர்த்துகின்றார்.]

ஓதநம னுற்றமக சண்டனெழு வாயர்
காதியவர் பாதமிரு கைகொடு பிடித்தே
பேதமுற வேசுழல் பெறுத்திடுவர் விண்ணின்
மீதெறிவர் பற்றிடுவ ரெற்றிட விரைந்தே.

(இ - ள். இப்படி எமராசன் அருளிச்செய்ய அவ்விடத்தி னிற்கு மகசண்டன் முதலானோர் அக் கொடுங்கோன் மன்ன ருடைய கால்களை இரண்டு கையினாலும் வாரிப் பிடித்து அடித்து அவர்கள் மனங் கலக்கமுறும்படி சுழற்றி ஆகாயத்தி லெறிவார்கள். மீளவும் அவர்களை எரிதழற் கல்லி லடிக்கும்பொருட்டுச் சடுதியி லேற்றுக்கொள்வார்கள். (௧0௧)

[மேல் அவர் படுந் திறம் உணர்த்துகின்றார்.]

வெந்தழலை யன்னசிலை மீதுகடி தெற்றிச்
சிந்தவுடல் செங்குருதி சேறுபெற ஆற
நொந்தறவு நோலறுவர் நொய்யவினை செய்தார்
மந்தமர மெந்தவித மெற்றவரை யுற்றே.

(இ - ள்.) பொல்லாத வினையைச் செய்த வேந்தர்களை வெவ் விய எரிதழற் கல்லிற் சடுதியி லடிக்குங்காலத்து அவர்க ளுடம்பு சிதறவுஞ் சேறு பதியும்படி சிவந்த விரத்தம் புறப்படவு மிகவுநொந்து தமது வலி கெடுவார்கள். அஃதெப்படியெனில், இளந்தளிரை யுடைய இளமரத்தைக் கல்லின்மே லடித்தா லெப்படிச் சிதறிப் போமோ அப்படிச் சிதற வருத்துவார்கள்.

(வி - ரை.) நோல்-வலி. (௧0௨)

[அவர்களை நரகத்தி லிடுந் திறத்தை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

அற்றவர்கள் சிந்தனையை யாகமது தன்னி
லுற்றுலவ மாருதமு முண்ணினைவு தன்னைப்
பெற்றிடலு மற்றவர்க டீவினைய பேத
மற்றகல வுய்த்திடுக தாழ்தல வழற்கே.

(இ - ள்.) இப்படி யடிபட்டுச் சிந்தை யழிந்து மூர்ச்சித்துக் கிடக்கும் வேந்தர்கள் தம்முடைய சரீரத்தில் தென்றற்காற்று வந்து வீச அதனா லுள்ளுணர்வு பெற்றமாத்திரத்திலே யிவர்கள் செய்த பாவங்க ளொழிந்துபோம்படி 'பாதாளலோகத்தின் கீழாகிய எரி வாய் நரகத்திலே போகக்கடவீர்கள்!' (௧0௩)

என்றியம னேதுமுரை கொண்டவரை யெல்லா
மன்றியடு தூதர்கொடு சென்றவனி யின்கீ
ழொன்றியவொ ரேழ்தல மொழித்தபுரி யின்கீழ்
நின்றநிர யத்திடை நிறுத்துவ ரொறுத்தே.

(இ - ள்.) இப்படி எமராசன் சொல்லும் சொல்லைத் தூதுவர்க ளுட்கொண்டு, அப்பாவிகளை யெல்லாம் பூமியின்கீழ்ப் பொருந்திய பாதாளலோகம் ஏழினுக்குங் கீழாகிய வுலகத்தில் நிலைபெற்ற நரகத் திலே தண்டித்து நிறுத்துவார்கள்.

(வி - ரை.) அரையர்க்குச் சொல்லவே யவனுரு முலகத்தி லுள்ள சனங்களுக்குங் கூறியதாயிற்று. (கoஃ)

[மேல், நரகங்களின் தொகை வகைகளை யுணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

தொகையினு லிருபத் தெட்டுத் துக்கசா கரங்கள் சொல்லின்
வகையினுற் சதமும் வாய்த்த நாற்பது மதிக்குங் காலை
யகலமு மிருபத் தெட்டுக் கோடியே யாயும் போதிற்
றொகைவகை யிரண்டு மிந்த நூலினுட் சொல்லு வாமே.

(இ - ள்.) துக்க சமுத்திரங்களாகிய நரகங்களைச் சொல்லு மிடத்துத் தொகையினு லிருபத்தெட்டாம். அதனை யாராயுமிடத்து வகையினுல் நூற்றுநாற்பதாம். அதன் விரிவை விசாரிக்குங்காலத்தி லிருபத்தெட்டுக் கோடியாம். இப்படிக் கூறிய மூன்றின் றொகை வகை நரகங்களின் பெயர்களையே யிந்நூலிற் சொல்லுகின்றோம். ()

[நரகங்களின் பெயரு முறையுந் தமோறி வருவதற்கோர் வழுவமைப் புணர்த்துகின்றார்.]

பேதமு முறவே யெண்ணும் பெயர்களு முறையும் பேசும்
வேதனைக் குழிக்க ளுதி விமலனு லொன்றுக் கொன்று
பேதமு முறவே தோன்றும் பிரளய முடிவு தன்னி
லாதலால் விரோதந் தம்மி னவற்றிலை யாயுங் காலே.

(இ - ள்.) பிரளய முடிந்தபின் றோன்றுஞ் சிருட்டிகாலத்தில் வேதனை செய்யும் நரகக்குழிக்கு எண்ணு முறையும், பெயரு மொன் றுக்கொன்று வேறுபாடாகத் தோன்றும். ஆகையால், அனுதி நின் மலனுகிய சிவபெருமா னருளிச்செய்த சிவாகமம், எண்ணையும் பெய ரையு முறையையு மொன்றுக்கொன்று பேதமாகவுஞ் சொல்லும். அதனை யாராயுமிடத்து அவ்வாகமங்க ளொன்றுக்கொன்று தம்மில் விரோதமில்லை.

(வி - ரை.) 'பேதமும்' என்ற வும்மையாற் பேதமில்லாமலுந் தோன்றுமென் றுணர்க. (கoசு)

[தொகை நரகங்களின் பெயரை நான்கு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

கோர மதுதான் முதனரகங்
கூறு மதன்கீழ்க் கவின்கோரங்
கோர மதன்முன் னதிகூட்டிக்
கூறு மதுமூன் றுநரகங்
கோர தரமே யதனதுகீழ்க்
கோர ரூப மற்றதன்கீழ்ச்
சேரு மதன்கீழ்த் தராளதாஞ்
செறியு மதன்கீழ்ப் பயாநகமே.

(இ - ள்.) வெளி. (௧௦௭)

அதன்கீழ்க் காள ராத்திரியே
யாகு மதன்கீழ்ப் பயோற்கடமே
யதன்கீழ்ச் சண்ட மதுதானே
யடையு மதன்கீழ் மகாசண்ட
மதன்கீழ்ச் சண்ட கோலால
மாகு மதன்கீழ்ச் சண்டதர
மதன்கீ ழாகுஞ் சரோருகமே
யப்பாற் சலச வதியதுவே.

(இ - ள்.) வெளி. (௧௦௮)

அதன்கீழ் வீம மதுதானே யப்பால் வீம வீடணமே
யதன்கீழ்க் காளம் விகராளமே யதற்கு மப்பா லென்றறிக
வதன்கீழ்க் குலிச முக்கோண மைந்து கோண மதற்கப்பா
லதன்கீழ்த் தீர்க்க தரமாகு மப்பாற் பரிவர்த் தனமதுவே.

(இ - ள்.) வெளி. (௧௦௯)

அப்பா லேழு நிலமதனுக்
கப்பா லெட்டு நிலமதனுக்
கப்பாற் றீர்க்க வொளியதனுக்
கப்பான் மாயை யென்றறிக
அப்பார் சடையான் விதியிகழ்ந்தா
ரழுந்துங் குழிக ளெழுநான்கு
மிப்பா வியலு மெண்ணுகவொவ்
வொன்றிற் கோடி யெண்ணுறவே.

(இ - ள்.) வெளி. (௧௧௦)

[முன்னே கூறிய இருபத்தெட்டினுக்கு மொவ்வொன்றுக் கைக் கைந்து நாயக நரகமுண் டென்பதையும், அதன் பெயர் களையும் பதினாறு செய்யுளால் வகுத் துணர்த்துகின்றார்.]

தொகையா லிருபத் தெட்டினையுஞ்
சொன்னே மினிநா யகநரகம்
வகையா லவைவ மதித்திடுக
வைந்தைந் தாக மற்றவற்றிற்
பகையே பாவ மெமக்கென்று
பயந்து கொடிய பாவத்தைத்
தகையார் தடுத்து நல்வினையைச்
சமைக்க நலத்தைத் தாமுறவே.

(இ - ள்.) தொகையினு லிருபத்தெட்டு நரகத்தினையுஞ் சொன் னேம். வகையினு லவற்றி லொவ்வொன்றுக்கு நரக மைந்தைந்தா யிருக்குமென்று சொல்வோம்; அதனை யறிவாயாக! அஃதென்ன காரணத்தாலெனிற், பெருமையினை யுடையார் 'பாவமே நமக்குப் பகை' என்று பயந்து அதனைச் செய்யாதொழிந்து நல்வினையைச் செய்து நன்மையை யடைவதன்பொருட்டு. (கசக)

கலிவிருத்தம்

வெந்துயர்செய் ரௌரவமா ரௌரவமே மிக்கதமந்
திந்தைகளு ழதிசீத மதிவெப்ப மெனத்தெரிந்த
வைந்தினையு முதனிரயத் ததிபதிக ளௌவறிக
விந்தமுறை நாயகங்க ளனைத்தினுக்கு மென்னுகவே.

(இ - ள்.) ரௌரவம், மகாரௌரவம், அதிதமம், அதிசீதம், அதிவெப்பம் என்று கூறப்பட்ட வைந்தும், முதனிரயமாகிய கோ ரத்துக்கு நாயகங்களாம். இம்முறையே மற்ற இருபத்தேழு நரகத் துக்கு மொவ்வொன்றுக் கைக்கைந்தாக வெண்ணிக்கொள்க. அவற் றிற்குப் பெயர்களையுஞ் சொல்வாம். (கசஉ)

அதிகோர மறவுயிரு டக்கணமற் றம்போசம்
விதமுடைய சஞ்சீவஞ் சடமாயை விலோமமெனக்
கதமுடைய வீமமெனக் கடங்கடத்தோ டிவைபத்தும்
விதமறுதி விரவேகங் கராளமென விளம்புகவும்.

(இ - ள்.) வெளி. (கசங)

விகராளம் பிரகம்பம் வெண்கமலம் வீற்றுமுகம்
பகவீக்குங் கரும்பாசம் பயின்றபிர மருத்தனமே
புகராய சூசிமுகம் புதைநேமி காதகமே
பகவுடற்பீ டனங்கும்பீ பாகமெனப் பகர்ந்தனவும்.

(இ - ள்.) வெளி. (கக௪)

அதிபாகங் கிரகசமற் றசிதாரு வங்காரங்
குதிகொள்ளு மிரத்தச்சீக் குழியிருப்புத் துண்டப்புள்
கெதமாக்குஞ் சம்வருத்தங் கிரதுவழன் மயச்செங்கற்
றிதநீங்க வுழுத்ததசை திரபுவெனச் செப்புநவும்.

(இ - ள்.) வெளி. (கக௫)

சோகிக்கு முச்வாச நிச்வாசஞ் சுடர்த்தீர்க்க
மோகிக்குஞ் சுழலழல்வாள் முள்ளிலவந் துணித்ருட்டஞ்
சோகிக்கு நாதஞ்சுப் பிரவாகம் பிரவகனம்
வேகிக்குங் கரடியுரு மேடமென விளம்புநவும்.

(இ - ள்.) வெளி. (கக௬)

விறலிடப முட்பன்றி சிங்கம்வியாக் கிரம்யானை
திறலுய்க்கு கரமாடு திடமேதி யிடவமச
மறவெடிய விருகான மதிகிரகங் கும்பீரங்
கறுவுளநக் கிராக்கியங்கட் டரவமெனக் கழறுநவும்.

(இ - ள்.) வெளி. (கக௭)

உரைத்தபெயர் பின்னுரைத்து
மூனமிலை யொள்ளழலைப்
பரித்தகடத் தினைமற்று
மொருபொருளைப் பரித்திடலால்
விரித்துணர்வார்க் கரியெனுஞ்சொல்
வேறுபல பொருள்விளக்குஞ்
சுரித்தகிழித் தொகும்பொருள்கள்
பலவுமுள துணியுங்கால்.

(இ - ள்.) முன்னே யுரைத்த பெயர்களைப் பின்புரைத்தாலுங் குற்றமேயில்லை. அது எதுபோலுமெனின், அழகிய அக்கினியைத் தரித்த குடத்துக்கிணையான வேறொரு குடம் மற்றொரு பதார்த்தங்களைத் தரித்தாலுங் குடமென்னும் பெயர் குறையாதவாறுபோலப் பெயரொன்றாயிருந்தாலுங் குணம் வேறுபட்டிருக்கும். அது அங்

லாமலும் அரியென்னுஞ் சொல்லை விரித்தறிவார்க்குப் பலபொருளை விளக்குவதுபோலவுஞ், சுருக்குதலையுடைய மடிச்சிலை யென்னும் பெய ரொன்றாயிருந்தாலும் அதன் பொருளை விசாரிக்குமிடத்துப் பலவாயிருப்பதுபோலவுமாம்.

(வி-ரை) இச்செய்யுளான் முன்னே கூறியதைப் பிறர் கூறினுங் குற்ற மில்லையென்று வழுவமைதி கூறினரென்க. (௧௧௮)

கூர்மவுருக் கருங்காகங் கொடுங்கழுகு கடுங்கூகை
கார்வாய வட்டைபுலி கவிகட்கங் கண்டகமே
யீர்வாய்ச்சி யிரத்தவிழி யிகழ்பூதி யிருத்திகையே
சேர்வாய கணதூம மெனமுறையிற் செப்பியவும்.

(இ - ள்.) வெளி. (௧௧௯)

அழலுமிழ்வன் புழுக்குழிப மேத்தியமப் பிரதிகரம்
வழுவாயுண் ணீர்த்தானம் வாய்கீர்ச்சி வனமூனைக்
கழியாத்தான் றனைத்தின்னல் கலந்தனத்த மனைத்தாழண
லொழியாத தாருணமே யெனமுறையி னுரைத்தனவும்.

(இ - ள்.) வெளி. (௧௨0)

வேதிக்குஞ் சங்கடமே வித்தரமே மிகுவிகடம்
வாதிக்குங் கட்பூதங் கரிநெருப்பு வறையோடு
பேதிக்கும் வைதரணி யிருப்பழற்பாற் பிணித்துறக்க
லேதத்தைத் தருமேக பாதமென விசைத்தனவும்.

(இ - ள்.) வெளி. (௧௨௧)

அறவருத்தும் பூரணமே யசிதால வனங்கோர
முறியவெலும் பினைமுருக்கன் முழுப்பீடை திலச்செக்கே
யெறியவுறு மியந்திரமே கருப்பாலை யிடப்பாசம்
மறியவுடன் மருத்தனமே யெனமுறையில் வகுத்தனவும்.

(இ - ள்.) வெளி. (௧௨௨)

பரியசுவி நுண்சுவ்வி பாறையழ லிருப்புமயம்
பொருவரைகள் குராதாரம் யாமளமென் பொருப்பதுவே
யருவருமுத் திரகூப மலக்கூப மறவுமிரு
ளெரியுமறற் சாதனமே யுரனுலக்கை யென்பனவும்.

(இ - ள்.) வெளி. (௧௨௩)

அரைத்தொறுக்கு மியந்திரமே சிலைவண்டி லயக்கலப்பைப்
பருத்திபிடுந் தாலவன மாமசக மண்டுகமே
தருக்கழிக்குஞ் சம்மோக மத்திபங்கந் தழற்சூல
மிருப்பழலா முருள்விழுங்க லென முறைபி னிசைத்தனவும்.
(இ - ள்.) வெளி. (கஉச)

பலதுயர மிகுதுயரம் பழுதாய கசுமலமே
நிலவரிய சமலமல நிட்டூரவா லாகலமே
விலகரிய மிதவிருபம் விகிர்தமிய மானுகமே
யிலகியிடு மொருபாதந் திரிபாத மென்பனவும்,
(இ - ள்.) வெளி. (கஉரு)

அறக்கொடிய தீவிரமே யவீசியென வறைந்தனவுஞ்
செறித்தறிக வொருநூற்று நாற்பதெனத் திண்ணமுற
வொறுத்துயிர்க்குப் பாவவித மொழிக்கவொழுக் கியகிரயத்
திறத்தினுக்கு நாயகங்க டருளவெணுஞ் சிந்தையரே.

(இ - ள்.) தீவிரம் அவீசியென் றிவ்வாறு கூறப்பட்ட நூற்று நாற்பதாக வேற்றிய நரகங்களை நிச்சயமாகப் பிரித்தறியுஞ் சிந்தையினை யுடையவர்கள், ஆன்மாக்களுக்குப் பாவவகை யொழிக்க நிறுவிய நரகவகைகளுக்கு ஒன்றுக் கைந்தைந்து நாயகங்க ளென் றுணர்க! (கஉசு)

[மேல் இராச நரகங்களை யுணர்த்துகின்றார்.]

இருள்புழுதி வடிவாகி யிடர்மிகுத்த ரௌரவத்தை
யரையனென வறிந்திடுக வருந்துயரந் தனைக்கொடுக்கு
மெரிமயக்கும் பீபாக மிதற்குமிறை யெனவெணுக
விருமிசெறி யவீசியிறை யெவற்றினுக்குங் கிளக்குங்கால்.

(இ - ள்.) இருண்ட புழுதி வடிவாய் மிகுந்த துயரஞ் செய்யும் ரௌரவத்தை யெல்லா நரகங்களுக்கு மிராச நரகமென் றறிந்திடுக! அரிய துயரஞ்செய்யு மக்கினிச் சுவாலைபோன்ற கும்பீபாக மென்னு நரகம் இந்த ரௌரவத்துக்கு மிராசாவாகையா லிராசராச நரகமெனப் பெயர்பெறு மென்றுணர்க! புழுப் பொருந்திய அவீசி யென்னு நரகஞ் சொல்லுமிடத்து எல்லாவற்றிற்கு மிராசாவா மாதலால் இராசாதிராச நரகமென்று பெயர் பெறும். (கஉஎ)

[மேல், பாவிகளை நரகத்தி லனுபவிக்கச் செய்து களை
யேற்று முறைமையையுவமைமுகத்தா
லுணர்த்துகின்றார்.]

செய்தசெய்த தீவினையின் றிறத்திசைய விவற்றழுங்கி
மையலுறு மவர்துயர முடிவின்கண் வல்வினைகள்
பையவிட வெடுத்திடவும் படுவரழற் படுகனகம்
வெய்யவழ லினைவிடுமே களிம்பறலும் விளங்கிடுமே.

(இ - ள்.) அழலிற் போட்ட பொன்னானது அக் களிம்பற்ற மாத்திரத்தி லந்த வெய்ய நெருப்பினின்றுஞ் சொன்னகாரராலே யெடுக்கப்பட்டு விளங்கும். அதுபோலத் தாந்தாஞ் செய்த பாவ வகைகளுக் கிசைய அவீசிமுதலிய நரகத்தி லழுந்தி மயக்கமுறு மான்மாக்களும் பாவபலத்தின் முடிவிலே பலவினைகண் மெல்லவிட எமதூதர்களால் அவைகளினின்றும் எடுக்கப்படுவார்கள்.

(வி - ரை.) சொன்னகாரரென்றும் எமதூதரென்று மெச்சம் வருவித் துரைக்கப்பட்டன. (கஉஅ)

[எமதூதர்கள் அப் பாவிகளைத் தண்டிக்க அவர்கள்
துன்பத்தைப் பொருந்தும் வகையினை யிருபது
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

மறுத்த ருட்ட மக்கு வைத்த வத்த னித்தன் வாய்மையும்
வெறுத்த றத்தி னைத்த வத்தை விட்ட கட்ட துட்டரைக்
கறுத்து ளத்த றச்சி வத்த ழற்க ஷித்த கண்ணரா
யொறுத்தொ றுத்து றுக்கு வார்க டோரா யுதத்துமே.

(இ - ள்.) தம்மிடத்தி லருளை வைத்த சகத் பிதாவாகிய சிவ பிரானுடைய வாக்கியப் பிரமாணமு மறுத்துத், தனக்கேற்ற தரு மத்தினையுஞ் செய்யாமல் வெறுத்துத், தவத்தையும் விரும்பாமல் விட்ட பொல்லாத துட்டர்களை எமதூதர்கள் மனங்கறுத்து மிகவுஞ் சிவந்த தழல் சொரிகின்ற கண்ணினையுடையவர்கள் ஆயுதங்களினால் குத்திக் குத்திக் கோபிப்பார்கள். (கஉகூ)

இருப்ப முற்றொ டர்ப்பி ணித்தி டர்ப்ப டக்க ரத்தினும்
பரித்தி டப்ப ணித்த வண்ப ழிப்பு டற்ப தைக்கவே
துரக்க மெய்ச்சு ழன்று ருண்ட துக்க ரைத்தொ குத்துவின்
டுருக்க றச்ச தத்தி ருப்பு ருட்டி ணிப்பர் தாளிலே.

(இ - ள்.) அழல்போன்ற இருப்புச் சங்கிலியினால் கையையுங் கட்டி யந்தச் சங்கிலியைத் துக்கமுற வேந்துவித்து, அப்படிப் பழிப் புண்டாகிய சரீரம் பதைக்கத் தூரத்த வோடமாட்டாமற் றமதுடல் சுழன்று விழுந்து புரண்ட துக்கத்தையுடைய பாவிகளை மீளவுங் கூட்டிப் பிடித்து மிகுந்த கர்வ மறும்படி நூறிருப்புண்டையை யிரண்டு காலினுங் கட்டி மீளவுந் தூரத்துவார்கள்.

(வி - ரை.) விண்டருக்கு-மேலானகர்வம். (கஙo)

உன்னு வார்கண் முன்னை வல்வி னைத்தி றம்மு ளத்துளே
யென்னை செய்ய லாவ தென்று மெண்ணி நொந்தி னைப்பருந்
துன்னு வாரு மில்லை யுற்ற துக்க நோய்து டைக்கவு
மன்னு மாம னத்தொ டல்ல தில்லை யூடல் வாய்மையே.

(இ - ள்.) முன்னே கூறப்பட்ட பாவிகள் தாம் முன்னே செய்த கொடுவினையின் திறத்தை விசாரிப்பார்கள். 'அதற்குப் பரிகாரம் யாது செய்வோம்' என்று தம்மனத்திலெண்ணி யுள்ளழிந் திளைப் பதுஞ் செய்வார்கள். தாம் பொருந்திய துக்கநோய் துடைப்பதற்கு அவ்விடத் தொருவர் வருவாருமில்லை யாகையால் ஊடலுந் தம்மனத் தோடன்றி வேறொருவருடனுமில்லை. இவைகளுண்மையே. (கஙக)

சித்த முந்தி கைக்க வேயி ரத்த முந்தெ றிக்கவே
மொத்து வார முற்க சைக்கொ ழுந்த முந்தி முளவுன்
குத்து வாரி ருப்பு லக்கை யைக்க ரத்தி னிற்கொடே
மத்த ரான தூதர் பாவ மேவி னாரை வாடவே.

(இ - ள்.) மதத்தையுடைய எமதூதர்கள், பாவஞ் செய்தவர்களை மனந்தமொற இரத்தமுந் தெறிக்க அக்கினியைச் சொரிகின்ற கசையிற் கொழுந்தானது தசையைப் பீறி ஊனில் சென்று தைக்க அடிப்பார்கள். பின்பு இருப்புலக்கையைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு அவர்கள் தளரும்படி முதுகிலே குத்துவார்கள்.

(வி - ரை.) கசை-குதிரைச் சம்மட்டி. (கஙஉ)

இழுக்கு வார்கள் கார நீரு மொள்ள முற்கு ழம்புமோ
தெழித்தி ரத்த வெள்ள முந்தி றக்க மெய்ம்ம றக்கவே
யழுத்தி வாளை யங்க மெங்கு மன்றி நின்ற திந்துடற்
புழுக்கு வாரெ ணெய்த்த டக்கு டத்தி னுட்பு குத்தியே.

(இ - ள்.) இப்படி யடிபட்டுப் புண்ணாகிய தேகத்தில் உப்பு முதலிய காரநீரையும் அக்கினிக் குழம்பையும் அதட்டி விடுவார்கள்.

அதுவல்லாமல், இரத்தவெள்ளமுந் திறந்தோட நிணைவுமறக்க வாள் கொண் டறுத்துச் சரீரமெங்குஞ் சின்னஞ் சின்னமாக அரிந்து பொரிய எண்ணெய்க் குடத்துக் குள்ளடைத்து வேகவைப்பார்கள்.

(வி - ரை.) 'அழற்குழம்புமோ' என்கிற ஓகாரத்தினாற் புளி நீர் முதலியவுங் கொள்க. (௧௬௨)

விட்டை மிக்க கூப வாய்வி ழுங்க வேய முங்குவார்
கட்ட மிக்க மேதை சிக்க லந்து ளங்க லங்குவார்
கிட்டு ரப்பு ழுக்கு ழிக்கு ணின்ற யர்ந்து நீங்கலார்
விட்ட றத்தி னைக்க ளித்த வம்பு ரிந்த வீணரே.

(இ - ள்.) கருமத்தினைச் செய்யாம லொழித்து அதருமத் தைச் செய்த வீணர்களிற் சிலரை எமதூதர்கள் மிகுந்த மலகூப மாகிய நரகத்தில் போட அதில் மூழ்கிக் கிடந்து துக்கிப்பார்கள். சிலர், துன்பத்தை மிகவுங் கொடுக்கின்ற ஊனுஞ் சீயுமுடைய நர கத்தைப் பொருந்திக் கிடந்ததினால் உள்ளங் கலங்குவார்கள். சிலர், கொடுமையான புழுக்குழி நரகத்தினின்று சோர்ந் ததனை நீங்கமாட் டாமல் கிடப்பார்கள். (௧௬௩)

கூரி தாய வாய வாய தாதி கோதி போதியு
மீர வீர வாறு போலி ரத்த முப்ப ரக்கவே
தீரு மாறு தேடு வார்க டைய பாவ மேவினார்
வீர மாய நாயு மாய வாயி னால்வி டக்கடும்.

(இ - ள்.) தீவினைகளைச் செய்தவர்கள், கூரிய வாயினையுடைய காக்கை முதலாகிய புட்கள், காலா லடித்து மூக்கினாற் கொத்தியும் அறுக்க வறுக்க, வீரத்தினையுடைய நாயுங் கூரியவாயினாற் றமது சரீரத்தைக் கடிக்க, இரத்தம் ஆறுபோல் ஓடத் துக்கித்து, 'இத் துயர மொழிவது எப்படி?' என்று விசாரிப்பார்கள். (௧௬௪)

செக்கி டைத்தி லத்தி னுக்கு மொப்பெ னத்தி ருக்குவார்
இக்கி னுக்கு மொப்பெ னக்க லப்பர் வைத்தி யந்திரத்
தப்பி னைக்க லந்த வுப்பெ னத்த மூற்க முத்துவார்
தப்ப றத்த மக்க றம்பு ரிந்தி லார்க டமையே.

(இ - ள்.) எமதூதர்கள் தமக்கென்று கருதிக் குற்றமறத் தரு மஞ்செய்யாத துட்டரைச் செக்கிற் போட்டு எள்ளுப்போல அரைப் பார்கள். அதுவுமல்லாமல் ஆலையிட்டுக்கரும்புபோலவு நருக்குவார்கள். அதுவுமல்லாமல், நீரிலே கலந்த உப்புப் பின்னமல்லாமல் இருப்பது

போல இவர்கள் சரீரத்தை அக்கினியென்றுஞ் சரீரமென்றும் பின்னம் பண்ணும லக்கினிச்சுவாலையாகிய நரகத்திலும் போடுவார்கள்.

(வி - ரை.) கலைத்தல் - நருக்குதல். இயந்திரம் - கருப்பாலை.

பொய்யி னைப்பு கன்ற புல்லர் வாயி னைப்பு டைத்துநாக்
கொய்வர் துக்க பேத முங்கொ டுப்பர் தூதர் கோணறு
வெய்யர் முன்பு சொன்ன பொய்வி னைத்தி றம்வி ளங்கவே
யைவ ரென்னை செய்வ மென்று தீரு மாறு நாடியே.

(இ - ள்.) எமதூதர்கள், பொய்சொல்லிய வாயிலடித்து அவர்கள் நாக்கினையு மறுத்துப் பல துக்கத்தையு முறுவிப்பார்கள். அப்பொழுதந்தப் பொய்சொல்லிய கொடியவர்கள் தாமுன்பு சொன்ன பொய்களெல்லாந் தம்மனத்தி லுதிக்க வுதித்தவாறே யதனாலுண்டாகிய பாவபலம் போமாறு விசாரித்து 'அதற் கென்னசெய்வோம்' என்று உள்ளமு மெலிவார்கள். (கஙஎ)

வேத மாதி நூலி னுள்வி தித்த றத்தி னைப்பழித்
தேத மான நூலி யம்பு மீனர் நாவெ ழுந்துபோய்க்
காத மோட ரைத்து ரங்க விக்க வெங்க லப்பையால்
வாதை கூரு மாறு கீழி யூறு செய்ய மாய்வரே.

(இ-ள்.) வேதாகம புராணத்தி லுண்டாகிய விதிமுறையைப் பழித்து அதற்கு விபரீதமாகிய நூலினைச் சொல்லு மற்பர்கள் நாக்கு ஒன்றரைக் காதவழிதூர மெழுந்து வளர அப்படி வளர்ந்த நாவை அவர்கள் துயரமுறும்படி எமதூதர்கள் கொடியகலப்பையினா லுழுது புண்படுத்த வதனாலே சோர்வார்கள். (கஙஅ)

நாலடித்தரவுக் கொச்சகக்கலிப்பா

விதித்திறத்தைச் செவிப்புலத்துள்
விளைத்தருள்செய் வேதியனைக்
கொதித்ததட்டு மவர்முகத்தைக்
குடைந்திரத்தங் குடித்திடலும்
பதைத்திடுவ ரட்டைபல
பருகியபின் னழற்காரம்
விதிர்த்தலற விட்டிடுவர்
தாமிரத்தின் வெவ்வழலும்.

(இ - ள்.) வேதாகம புராணங்களில் விதித்த முறையினைத் தன் காதிற் புலப்பட அருளிச்செய்த ஆசிரியனைக் கோபித்துப்பார்த்ததட்டும் பாவிகள் முகத்தை யட்டைகள் குடைந்து இரத்தங் குடிக்க

அதனுற் பதைத்து விழுவார்கள். அவ்வட்டைகள் குடித்துவிட்டபின் எமதூதர்கள் சுடுகிற காரநீரு முருக்கின செம்பும் அவர் மெய்க்குடுக்கி அலறும்படி காய்ச்சி விடுவார்கள்.

(வி - ரை.) வேதியன்-அறிவிப்பவன். புலம்-அறிவு. (கஙகூ)

உருகியபித் தளைத்தழலு மொழுக்கிடுவ ரதன்பின்பு
விரையவழ லுறுதயில மதுதனையும் விட்டிடுவர்
பொருகிருமி மலவளறும் பூரிப்பர் புல்லியரை
வெருவுறுத்தி நமன்றூதர் விதியிகந்த வினைவிடவே.

(இ - ள்.) எமதூதர்கள், வருணாச்சிரமத்துக்கேற்ற விதியினை விட்டவர்களுடைய பாவம் போம்படி யக்நி அற்பரைப் பயமுறுத்திப் பித்தளையை யுருக்கி விடுவார்கள்; அதன்பின்பு எண்ணெயினையுங் காய்ச்சிச் சுடுதியில் விடுவார்கள்; அதுவல்லாமல் புழுக்க ணெருங்கிய மலச்சேறுகிய நரகத்திலு மூழ்குவிப்பார்கள். (கச0)

உற்றிடுவ ருரைத்ததுய ரனைத்தினையு மொருவாதே
பெற்றெடுத்த தாய்தன்னைத் தந்தைதனைப் பெரியோரைப்
பற்றறவே பாடித்துக் கொதித்ததட்டும் பாவியருங்
குற்றமவர் செய்திடினும் பொறுத்திடுகை குணமன்றே.

(இ - ள்.) பெற்று வளர்த்த மாதாபிதாக்களையும் மகாத்மாக்களையு மவர்களிடத்து நேசமில்லாத வசனத்தைச் சொல்லிக் கோபித்துறுக்கும் பாவிகள், முன்னே சொன்ன நரகங்க ளெல்லாவற்றையும் நீக்கமின்றி யனுபவிப்பார்கள்; ஆகையா லவர்கள் குற்றஞ் செய்தாலு மதைப் பாராட்டாமற் பொறுத்தலே நன்மையாம். (கசக)

உத்தமரை மதியாதே யுபானபதத் தொடுநடக்கு
மத்தரையு மழற்சுரிமுள் ளிலவடர மருதன்றிற்
பொத்திடுவர் முதுகறைவர் புணர்திருப்பு முளைத்தண்டாற்
கொத்திடுவ ரங்குசத்தா லீர்வாளாற் குறைப்பருமே.

(இ - ள்.) பெரியவர்களை மதியாம லவர்கள் முன்னே மரவடி செருப்பு முதலியவற்றைத் தொட்டு நடக்கு மறிவில்லாதவர்களை எமதூதர்க ளக்கினி சொலிக்கிற முள்ளிலவமரமாகிய நரகத்தில் முகங் கீழாகப் போட்டு இருப்பு முளைகளை நெருங்கக் கடாவிய தடியினால் முதுகி லடிப்பார்கள். அதுவல்லாமல் துடாரியினாலுங் கொத்தி யீர்வாளாலு மறுப்பார்கள். (கசஉ)

உற்றிடுவ ருரைத்ததுய ரனைத்தினையு முயிர்க்கிரக்க
மற்றுவதைத் தவைதம்மை யவலமெனு தவற்றானைத்
துற்றினரு மற்றுமுள கொலைபுரிந்த துரிசினரும்
பற்றுமிலர் படுந்துயர்க்குக் கடுந்தூதர் வலிப்பட்டே.

(இ - ள்.) உயிருக் கிரக்கமற்றுத் தமக்குப் புசித்தற்கருகமாகிய மிருக முதலிய வுயிர்களை வதைத் தவற்றி னூன்களைக் குற்ற மென்று எண்ணுமற் புசித்தவர்களும், புசித்தற் கருகமல்லாத வுயிர்களை வதைத்த பாவிகளும், எமதூதர்கள் வலியி லகப்பட்டு அவர்கள் படுந்துயரத்துக் காதாரமு மற்று முன் சொன்ன நரகங்க ளெல்லா வற்றையு மனுபவிப்பார்கள். (௧௪௩)

அரிந்தரிந்தே யுடலூனை யருத்திடுவ ரிரத்தமெலாஞ்
சொரிந்துகுடித் திடச்சொலுவர் தூதர்பசி தோன்றவனை
யிரந்தவர்க்குப் பசிதணியா திருந்தருந்து மீனரையும்
அருந்தியிடக் குளிர்ந்தபுன லுதவாத வவலரையும்.

(இ - ள்.) எமதூதர்களாயினோர், பசித்து வந்த அதிதிகளுக்கு ஆகாரமிடாமற் றானே தனித்திருந்து புசிக்கு மற்பரையுந், தாகங் கொண்ட பேர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடாத பொல்லாதவர்களையும், அவர்களுடைய மாமிசங்களை யரிந்தரிந்து புசிப்பித்துச் சரீரத்தையுங் குடைந்து இரத்தத்தை வாங்கி யவர்களைத்தானே குடிக்கச் சொல்லு வார்கள். (௧௪௪)

பின்னுமவர் தமையாலைக் கரும்பெனவே பேதிப்பர்
துன்னுமசி தாலவனத் துடறுணியத் தொகுத்திழுப்பர்
பின்னமுற வுடலழுன்ற சூசிபல பெறுத்திடுவர் [வரே.
கொன்னவிலுந் தழல்சூலக் கொழுந்தினுமெய் கொளுத்து

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) அசிதாலவனம் - வாள்போன்ற மட்டையினை யுடைய பனங்காடு. சூசி - ஊசி. கொன் - அச்சம். (௧௪௫)

அறுத்தொறுப்ப ருறுப்பனைத்து மீர்வாளா லகத்தெலும்பு
முறித்திடுவர் கண்கலங்க முகத்தறைவர் முரணழியப்
பொறுப்பரிய துயரனைத்தும் பொருத்திடுவ ரெரித்திடுவர்
கறுத்திடுவ ரிரங்காத கரிசுதனைக் கழித்திடவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) அகம்-சரீரம். முரண்-வலி. கறுத்தல்-கோபித்தல்;

நிறுத்திடுவ ருச்வாச நிருச்வாச நிரயத்தும்
வறுத்தமணன் முகத்தறைவர் மாரௌர ரௌரவத்து
முறுத்திமிச வொறுத்திடுவ ரொள்ளழற்கூ ரிருப்புமுளை
செறித்தறைவர் கோசத்தின் முகமதனிற் சிரத்தினுமே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) உச்சுவாசம்-சுவாசம்விடுதல். நிருச்சுவாசம்-சுவாச மடைதல். (கசஎ)

பதத்தறைவர் குதத்தறைவர் பதைத்தழுங்க வுரத்தறைவர்
விதிர்த்தகரத் தினுமறைவர் வெய்யவழற் செங்கலினு
மிதித்திழுப்ப ருதகான முதவாத வெட்டியரைக்
கதத்தெழுந்து நமனாணை கடவாத கடுந்தூதர்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) 'உதகானம்' என்றார் உதகம்-அன்னம் என்பவைகளை. கதம்-கோபம். (கசஅ)

[மேற் பரதாரகமனம் பண்ணும் புமானையும் அந்நாரியையு
மெமதூதர்கள் துய்ப்பிக்கு முறையை யாறு
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

பரிவுடைய பரதாரி யழலிருப்புப் பாவையினை
யுருகியிட வுடன்முழுதுந் தழுவியழு தலைந்திடுவ [டியு
னுரியவனை யொழிந்தொருவற்குடல்கொடுத்த வொண்டொ
மெரியுருவப் பாவையவ னைத்தழுவி யிளைப்பாளே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) அழலிருப்புப்பாவை-சோர நாரி ரூபமாகிய இருப் பழற்பாவை. உளைதல் - துக்கித்தல். எரியுருவப்பாவையவன் - புமா னுருவமாகிய இருப்பழற்பாவை. (கசகூ)

பிரிந்திடவே விரைந்திடப் பேதைதனைப் பிரியாதே
பொருந்தியிட வழலுருவிற் புணர்த்திடுவர் கணவனைநீ
பிரிந்தனையே புணர்ந்தனையே பிறருருநின் பெரும்பாவம்
பிரிந்திடுநாள் பிரிந்திடுநீ யெனத்தூதர் பேசுவரே.

(இ - ள்.) வெளி. (கரு௦)

மற்றவனு மழன்மயத்த வடிவுசுட வறிவுசெய
லற்றழிந்து பிரிந்திடவே யாதரிப்ப னவன்றனையு

மற்றொருவன் மனைமகிழ்ந்த வல்வினைநின் றனைப்பிரிந்தே
யற்றிடுநா ளகன்றிடுநீ யெனக்கடுகி யழுத்துவரே.

(இ-ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) மற்று-வினைமாற்று. ஆதரித்தல்-விரும்பல். (௧௫௧)

இனையகடு வினையதனை யியற்றினரை யிருப்பாலே
வனைகுடத்துட் புகுத்தியதன் வாயடைத்து வன்றாதர்
கனன்மிசையே வைத்தெரிப்பர் கன்றவுட லுரலிடிப்ப
ரனலொழுகு சிலைதனிலு முடல்சிதற வறைவாரே.

(இ-ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) வனைதல் - பண்ணுதல். (௧௫௨)

வெருளவிருட் கூவத்தும் விட்டிடுவர் விள்ளவுடற்
பிரமரங்கள் பெறுத்திடுவர் நிறுத்திடுவர் பெருங்கிருமி
யுருவவுடல் குடைந்திடலு முதிரவெள மொழுகியிட
வெரியனைய காரவெள்ளக் கூவத்து மிறக்குவரே.

(இ-ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) பிரமரம் - வண்டு. வெள்ளமென்பது திரிந்து நின்றது. (௧௫௩)

பின்னுமவ ரெரிவாய நிரயத்துப் பெயப்பட்டுக்
கின்னமுற வுடலுருகக் கிடந்திடுவர் தொடர்ந்தவினை
தன்னைநினைந் தழுங்கிடுவர் விதித்தவினை தனைத்தவறித்
துன்னினர்க டுயரவிதந் தனைக்கொடுக்குந் துரிசினையே.

(இ-ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) பெய்தல் - போடல். கின்னம்-துக்கம். துரிசு - பாவபலம். (௧௫௪)

[குரு முதலிய மூவருக்கும் ஏவல் செய்யக் கூசினவர்கள்
முதலாயினோர் படுந்துயரம் நான்கு செய்யுளால்
உணர்த்துகின்றார்.]

தேசிகர்க்குந் தேவர்க்குஞ் சிறப்புடைய வருந்தவர்க்குங்
கூசினரை யேவலுக்குக் கொதித்தமனக் கோணினரைத்
தூசினையும் பிறர்மனையிற் றொட்டெடுத்த சோரரையும்
பாசமுற வுறுப்பெவற்றும் பிண்டமெனப் பந்தித்தே.

(இ - ள்.) இரு லிங்க சங்கமாகிய அடியவருக்கு இமைவல் செய்யக் கூடினவர்களையும், அவர்களைக் கோபித்த பொல்லாத மனமுடையவர்களையும், புடைவை திருடின சோரரையும், எமதூதர்கள் தமது பாசக் கயிற்றினா லவர்க ளவயவங்க ளெல்லாவற்றையுங் கூட்டிக் கொட்டைக் கட்டாகக் கட்டி. (௧௬௫)

எறிந்தருந்த விருப்பமையத் தம்பிகளை யேவிடுவர்
செறிந்திடவுஞ் செந்தழலிற் செலுத்திமிக வொறுத்திடுவர்
பிறிந்திடவுஞ் செந்தழலிற் பெய்திடுவர் கையமுள
முறைந்துருகக் காரிட வழலிடையு முறுத்துவரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) காரீடவழல்-வறளித்தழல். (௧௬௬)

கூட்டிடுவ ருமியழற்குங் கொடிதாய வதுதன்னின்
மீட்டவரைப்பர் சாசரத்த வெட்டியகற் பாறையினு
மூட்டிடுவ ருளனைத்து முடலிடையே யுற்பவித்துத்
தேட்டுடைய விரைக்கிருமி யனைத்தினுக்குஞ் சிறப்புறவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) உற்பவம் - உண்டாக்குதல். (௧௬௭)

அழுத்திடுவர் கிருமிசெறி யவக்குழிக்கு மதன்மீட்டே
யுழுத்ததசைக் குழியுள்ளு முறுத்திமிக வொறுத்திடுவர்
வழுக்கறவே பொருகிரியி னிடைநெருக்கி வருத்திடுவ
ரழற்குழியி லதோமுகமா வழுத்திடுவ ரவர்தமையே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) உழுத்ததசை-நாற்ற மாமிசம். பொருகிரியினிடை நெருக்கல்-இரண்டு மலையினால் நெருக்கல். அதோமுகமாவழுத்தல்-தலைகீழாகப் போடுதல். (௧௬௮)

[பரிவோடன்றி இடுவோர்கள் பரான்னத்தைப் புசித்தோர்கள் படுந்துயர முணர்த்துகின்றார்.]

அழலொழுகு மிருப்புண்டை யவைவிழுங்க வடித்திடுவர்
ஒழுகியிட வுதிரவெள்ளங் கசையாலு மொலித்திடுவர்
பழுதுறவே பராமதியா திடுசோறுண் பரிசிலரை
யழுதழுதா கதறியவர் வீழ்ந்திடத்து துவாதிர்த்தே.

(இ - ள்.) வெளி. (௧௬௯)

[ஆலய முதலியவற்றுள் மலவிசர்க்க முதலியவை செய்தவர்கள் படுந்துயர மிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

ஈசர்திரு வாலயத்து மிடர்கடியும் புனற்றடத்தும்
வாசமலர்த் திருநந்த வனத்திடையு மடத்தினுளும்
மாசுகளைந் தருந்தியன மைதுனமற் றையதொழிலுங்
கூசமறப் புரிகின்ற கொடியாரை மிகக்கொதித்தே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) மாசுகளைதல்-மலவிசர்க்கமுதலியன செய்தல். மற்றைய தொழில்-சயனாதிகள். கூச்சமென்பது திரிந்துநின்றது. ()

இக்கெனவே செக்கிடையிட் டியந்திரிப்பர் யமதூதர்
துக்கமுற நரகவித மெனைத்தனைத்துந் தொகுத்தொறுப்பர்
உக்கிரவா ரழனிரயத் தொடுக்கிடுவ ருருகிவிழத்
தக்ககதிர் மதியளவு மவரதனிற் றவிப்பாரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) உக்கிரவாரழனிரயம்-குரூரமாகிய எரிவாய் நரகம்.

[ஆசிரியனை நிந்திக்கக் கேட்டிருந்தவர்களுஞ், சிவயோகிகள்
தபோதன ரிவர்களுக் கபராதம் பண்ணினவர்களு
மனுபவிக்குந் துயரத்தை யிரண்டு
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

குரவனையு நிந்தனைகள் கூறியிடக் கேட்டார்த
மிருசெவியிற் றௌளையுறவே யெரியிருப்பு முளையறைவர்
உருகியதா மிரமற்று மொழுக்கிடுவ ரவற்றுளுறப்
பருவரலுற் றிடநிரய விதத்துமுறப் பதிப்பாரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) பருவரல்-துக்கம். (கசுஉ)

உற்றிடுவர் செவிப்புலத்தி னுறுதுயர மெனைத்தனைத்து
மற்றுமுள விந்திரியத் தபராத மருவினர்க
ணொற்றிவிழி நிருமலனை நினைந்துலக வியற்கைதனை
யற்றவருந் தபோதனர்க்கும் புரிந்தாரு மபராதம்.

(இ - ள்.) அந்த ஆசிரியர்க்கு மற்றுமுள்ள கண்முதலிய விந்திரியங்களினு லபராதம் பண்ணினவர்களு முதற்கண் செவிப்புலத்தினுக்குக் கூறிய துயரமெத்தனை யுண்டோ வத்தனையு மவ்விந்திரியங்

களி லனுபவிப்பார்கள். உலகவியற்கையை யொழித்துச் சிவத்தியா னம் பண்ணியிருக்கும் ஞானிகளுக்குஞ் சாதகர் முதலிய தபோதன ருக்கு நிந்தை முதலிய அபராதம் பண்ணினவர்களுங் குருநிந்தை சொல்லக் கேட்டிருந்தவர்க்குச் சமமா யனுபவிப்பார்கள். (௧௬௩)

[பிறர் மனையாளை யிச்சித்துத் தீண்டினோர்கள் துயர முணர்த்துகின்றார்.]

மற்றொருவன் மனையாளை வாஞ்சையுறப் பரிசித்த
குற்றமறக் கூரழல்வாய்ச் சூசியினாற் குத்திடுவர்
முற்றுமுட லுதிரத்தின் முழுக்கனலு மொழுக்கிடுவர்
மற்றுமுள நிரயவிதத் தினுமழுத்தி வருத்துவரே.

(இ - ள்.) வெளி. (௧௬௪)

[பிறர் மனையாளை விழைந்து விகாரத்தால் பார்த்தவர்களை யெமதூதர்கள் துய்ப்பிக்கு முறையை யுணர்த்துகின்றார்.]

மனமுருக விழிகுளிர வாஞ்சையுறப் பார்த்திடினு
முனமுரைத்த துயரவிதங் கண்டனிலு முற்றுவிப்பர்
நினைவழிய வலிதொலைய நிலைமையினை நீங்கினர்க்குத்
துனியதனை முறையுறவே துய்ப்பிக்குந் தூதவரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) 'கண்டனிலும்'என்ற வும்மையாற் சரீரத்திலு மென் பதூஉங் கொள்க. (௧௬௫)

[ஆசிரியரைக் கோபத்தினாற் கண்செவந் தேறிட்டுப் பார்த்தவர்களை யுஞ், சிவபூசை யக்கினிகாரிய மதிதிசற்கார மிவை செய்யாமற் புசித்தவர்களையும், எமதூதர்கள் துய்ப்பிக்கு முறையை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

எற்றியிட விணைப்புருவ மிரத்தவரி விழியிரண்டும்
பற்றியிடப் பரிவொழியக் குரவனுருப் பார்த்தாரை
பெற்றியிரு விழிமுழுது மெரிவிரவுஞ் சூசியினை
யுற்றுறுத்திக் காரவழ லொழுக்கிடுவ ருணர்வறவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) இரத்தவரி-செவ்வரி. (௧௬௬)

பஞ்சவித லோகவழற் பதைத்தலறக் கவிழ்த்தொறுப்பர்
நஞ்சமிழி மனமலவரை மற்றைநர கினுநலிப்பர்
துஞ்சிருளி னடமாடி யடிப்பூசை தொடங்காதே
யஞ்சியழ லோம்பாதே யதிதியரை யருத்தாதே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) பஞ்சவிதலோகம் என்பன:

சூத்திரம்

"பொன்னும் வெள்ளியுஞ் செம்பு மிரும்பும்
அன்ன வீயமு மைவகை யுலோகம்."

என்பதனு லுணர்க. 'துஞ்சிருள்' என்பது சங்கார காலம். (கசுஎ)

அருந்தினர்க ளைவினிடை யழலொழுகு மிருப்பாணி
பொருந்தியிட வொருநூறு புதைத்திடுவர் பதைத்தலற
வருந்தியிடக் காரவழ லுடன்முழுதும் வார்த்திடுவ
ரெரிந்தொழுகு தாமிரமு மிறைத்திடுவ ரிளைப்புறவே.

(இ - ள்.) வெளி. (கசுஅ)

[சிவனது நந்தவனத்துப் பூவையெடுத்து முடித்து
முகந்தோர்களைத் துய்ப்பிக்கு முறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.]

இணையிலிநந் தனவனத்து ளிணராரு மணமலரை
பெணமிழந்து பறித்துமுகந் தெழிலுறவே முடிக்கணியிற்
றிணமுடைய வழலிருப்பு முளையறைவ ரவர்சிரத்தின்
மணமுகந்த நாசியிலுங் காரமுதல் வார்ப்பாரே.

(இ - ள்.) வெளி. (கசுகூ)

[சிவன் முதலாயினோரையுஞ் சிவாகமத்தையுந் தூடிப்போரையும்
எமதூதர்கள் துய்ப்பிக்கு முறைமை மூன்று
செய்யுளால் உணர்த்துகின்றார்.]

அமலனையுங் குரவனையு மமலனுக்கே யாட்பட்டுத்
தமலமறத் தவஞ்செய்யுந் தகுதியர்க ளவர்தமையு
நிமலனுரை யதுதனையு நிந்தித்தா ரவர்வாயுட்
டிமிலமுற விருப்பாணி யழலறைவர் துயருறவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) துமிலம்-ஆரவாரம். (கஎ0)

தந்தத்தி னிடைதோறு மதரோட்ட மவைதனிலுந்
சிந்தச்செங் குருதிவெள்ளஞ் சிரத்திடையு முரத்திடையுஞ்
சந்தித்த விடைதோறு நாசியினுந் தழலொழுக
வெந்துற்ற விருப்புழலை யறைந்தொறுத்து வெறுப்பாரே.

(இ - ள்.) வெளி. (கஎக)

ஒழுக்கிடுவ ரழுக்கார முடன்முழுதுந் தாமிரத்தி
னழற்சொரிவர் மற்றுமுள வல்லலெல்லா மருத்திடுவர்
பழித்திடுவர் நிரயவித மனைத்துமுறப் பதைக்கவுடற்
றெழிறபலத்தை முறையுறவே துய்ப்பிக்குந் தூதுவரே.

(இ - ள்.) வெளி. (கஎஉ)

[கையினாற் பிறர்பொருளைக் கவர்ந்தவரையும், பிராமணர் வடிவிலுஞ்
சிவனுக்குக் கருதிய பதார்த்தங்களினுஞ் சிவாகமத்தினு
மறந்தாயினுந் தங் கால்படச் செய்தவரையும், எம
தூதர்கள் துய்ப்பிக்கு முறைமை இரண்டு
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

அன்னியர்தம் பொருளதனை யங்கையினாற் பற்றிடினு
மன்னுபுகழ் விப்பிரர்தம் வடிவிடத்து மறந்தேனுந்
தன்னுடைய பதம்படினுஞ் சங்கரர்க்குக் குறித்தபொரு
ளின்னிசைய வாகமமென் றியம்பியிடு மிவைதனினும்.

(இ - ள்.) வெளி. (கஎங)

கரமதனிற் பதமதனிற் காரவழற் கவிழ்த்திடுவ
ருருகியதா மிரத்தினையு மொழுக்கிடுவர் வழுக்கறவே
நிரயவித மெனைத்தனைத்து முணர்வறவே நிறுத்திடுவர்
கரவினையும் பதவினையுங் கட்டதரங் கட்டதரம்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) வழுக்கு-நீக்குதல். கட்டதரம்-மிகுந்தகொடுமை. ()

[சிவாலய முதலியவற்றில் மலமூத்திராதிகளை விட்டவர்களை
யெமதூதர்கள் துய்ப்பிக்கு முறைமை மூன்று
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

ஈசர்திரு வாலயத்து மெழிலுறுநந் தனவனத்து
மோசகனை மலமதனை மூத்திரமு முரனாழித்துக்

கோசமதிற் பீசமதி லயோமயத்த குறுந்தண்டா
லோசையுற நமன்றூதர் நருக்கிமிக வொறுப்பாரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) அயோமயத்த தண்டு - இருப்புத்தடி. (கஎ௫)

அனலொழுகுஞ் சூசிபல வழுத்திடுவ ரவைதம்மிற்
கனலொழுகு மயோமயத்த தண்டமதிற் கண்டகமு
மினலுறவே குதத்தியற்றிச் சிரத்தின்மிசை யெழவேற்றி
நினைவழிய வலிதொலையத் துயரவித நிறுத்துவரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கண்டகம் - முள். இன்னல் - துக்கம்; இன்னல் என்பது திரிந்துநின்றது. (கஎ௬)

கனலனைய காரவழ லவைதம்மிற் கவிழ்த்திடுவ
ரனலொழுகு தாமிரமு மலறிடவே சொரிவார்க
ளினையதுயர் மற்றுமுள விந்திரியத் தியற்றிடுவர்
வினையவல மவற்றாலும் விதியிகந்து விளைத்தவர்க்கே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) 'மற்றுமுள்ள விந்திரியம்' என்பது மற்றையதென்பது. சுட்டியதற்கினம் என்பதனால் வாக்கு முதலியனவுங் கொள்க.

[மிகவுந் தனதானியங்களைப் படைத்திருந்தும் அறஞ்செய்யாதோரை எமதூதர்கள் வேதனைப்படுத்து முறைமை
எழு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

தனமிகுதி தரித்திருந்துந் தானவினை புரியாரை
மனைதனிற்செஞ் சாலிமிக வுளராயும் வறியார்வந்
தனமுளதே யெனவிரந்த வதிதியரை யருத்தாதே
தனியிருந்துண் ணவலரையுந் தண்டதரன் றமர்தாமே.

(இ-ள்.) எமதூதர்கள், மிக்க திரவியத்தை உடைத்தாயிருந்துந் தானதர்மங்களைச் செய்யாதவர்களையுந், தம்முடைய மனையினிடத்துச் செஞ்சாலிமுதலிய வெகுதானிய முண்டாயிருக்கவும் பசி மிகுதியால் வந்து 'ஆகாரம் வேண்டும்' எனக் கேட்ட அதிதிகளைப் புசிப்பியாமற் றாமே தனித்திருந்து புசிக்கும் பொல்லாதவர்களையும், ()

அறைந்திடுவர் கூறியவா யிருப்புமுளை யவர்மிடற்றுட்
புறம்புறமவ் வாணிவளைச் சிறுங்கல்லையைப் பூட்டிடுவர்

சிறந்தவய விருதம்பத் திடைக்கணையிற் செறித்திடுவர்
பறந்திடவே பதம்பாணி பக்கமுறப் பயிற்றுவரே.

(இ - ள்.) கூரிய வாயினையுடைய இருப்பு முளைகளை அவர்கள் கழுத்தினுள் ளிறங்க வடித்துப், புறம்பே பொருந்திய இருப்பாணி வளையத்தில் சங்கிலியைப் பூட்டி, இரண்டிருப்புத் தூணை நாட்டி, அதன்மே லுத்திரத்தைப் போட்டு, அதனடுவே தூறலவருடன் கிடக்கும்படி கட்டித் தூக்கிக் காலுங் கையும் இரண்டு புறத்திலும் பறக்கத்தக்கதாக விடுவார்கள்.

(வி - ரை.) சிருங்கலை - சங்கிலி. (களகூ)

சிரத்தறைவர் குளத்தறைவர் திறந்துறவாய் தனிலறைவ
ருரத்தறைவர் பதத்தறைவ ரொள்ளமுற்கூ ரிருப்புமுளை
கரத்தறைவர் வருத்தமுறக் கசிந்தன்பாற் கடும்பசியி
லருத்தியிடா தருந்தவரை யருந்தியதி வினையறவே.

(இ - ள்.) வெளி. (கஅ0)

வாக்கதனைக் கிருமிபல மண்டியுண வயத்துண்டக்
காக்கைபறித் தருந்திட மற்றுமுள கடிந்துயர
மாக்கிடுவர் நாக்கினடுத் தொளைத்தழன்ற வயத்தொடரால்
வீக்கியதி பாரவிருப் புண்டைபல விடுவாரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கிருமி - புழு. அயத்துண்டக்காக்கை - இருப்பு மூக்கையுடைய காக்கை. அயத்தொடர் - இருப்புச்சங்கிலி. வீக்குதல் - கட்டுதல். (கஅக)

கட்டிடுவர் பீசத்துங் கோசத்துங் கடியதொடர்
விட்டதனை நான்றிடவே வியனிருப்புக் கட்டிதனைக்
கட்டிடுவ ரதன்முடிவிற் கரத்துமிவற் றிரட்டிரட்டி
நிட்டூரரை நிதியுதவக் கருதாத நெஞ்சரையே.

(இ - ள்.) எமதூதர்கள், திரவியத்தைத் தருமத்திற் செலுத்த விசாரியாத நெஞ்சினையுடைய கொடிய பாவிகளுடைய பீசத்திலுங் கோசத்திலும் இருப்புச் சங்கிலியைக் கட்டிவிட் டதனுனியிலே மூக்கூறிய இருப்புண்டைகளி லிருமடங்கு கனமுள்ள இருப்புக் கட்டியைக் கட்டித் தொங்கவிடுவார்கள். அதற்குப் பின்பு கைகளிலும் இருப்புச் சங்கிலியைப் பூட்டி நான்மடங்கு கனமுள்ள இருப்புக் கட்டியைக் கட்டி விடுவார்கள். (கஅஉ)

அரிந்தரிந்தே யவராகந் திலமெனவே யருத்திடுவர்
சொரிந்திரத்தங் குடித்திடவுஞ் சொல்லிடுவர் சூசியினு
லெரிந்தொழுகுங் காரவற விறைத்திடுவர் தாமிரமுஞ்
சொரிந்திடுவ ரழலொழுகுந் தயிலமும்பின் சொரிவாரே.

(இ - ள்.) எமதூதராயினோர் அந்தப் பாவிகள் சரீரத்தை எள்ளுப்போல அரிந்து அதனைத் தின்னச்சொல்லுவார்கள். அதுவல்லாமல் ஊசியினாலும் அவர்கள் சரீரத்தைக் குடைந்து உதிரத்தை யேற்றுக் குடிக்கச் சொல்லி அப் புண்வாயிலே அக்கினிச்சுவாலை போன்ற காரநீரையும் இறைத்துச் செம்பினையும் உருக்கிவிடுவார்கள். அதற்குப் பின் எண்ணெயினையும் நெருப்புப்போலக் காய்ச்சி விடுவார்கள். (௧௮௩)

அதிதூர வழலிடையு மழுத்திடுவ ரதன்பின்பு
கொதியாமற் றையநிரயத் துயரனைத்துங் கொடுத்திடுவ
ருதராங்கி தனைமிகவு முதிப்பித்தே யொறுத்திடுவ
ருதகாசை யுறத்தபன வழலினையு முதிப்பிப்பார்.

(இ - ள்.) எமதூதர்களாயினோர் அப் பாவிகளை மிக்க ஆழத்தினையுடைய எரிவாய் நரகத்தினும் மற்றுள்ள பொங்கு நரகங்களிலும் போட்டுத் துக்கங்கள் எல்லாவற்றையு முறுவிப்பார்கள். பின்பு, 'அதிதிகள் பசித்திருக்கப் புசித்தீர்' என்றவர்கள் உதரத்திலே மிகவும் பசியை யுண்டாக்கித் தண்ணீர்மேல் ஆசை யுண்டாக்கும்வண்ணந் தாகத்தையும் உண்டாக்கி வேதனைப்படுத்துவார்கள்.

(வி - ரை.) தபனவழல்-தாகம். (௧௮௪)

[நரகவேதனைகளை அளவிடப்படாதென்று
முடித்துணர்த்துகின்றார்.]

ஒருநிரயத் துயர்பலவே யுரைப்பனவோ வுரைத்திடினு
நிரயவித மனைத்தினுங்கு நிரந்ததுயர் நிச்சயித்து
வருடமொரு சதமுநினு மதித்துரைக்க வலரிலரே
யருநிரயக் கடற்றுயரப் பெருவெளத்துக் களவுண்டோ.

(இ - ள்.) ஒவ்வொரு நரகவேதனையை விசாரிக்குமிடத்து அனந்தமாயிருக்கும். அதனைச் சொல்லப்படுமோ. சொல்லுமிடத்து நரகங்களெல்லாவற்றிற்கும் பொருந்திய வேதனையை அளவிட்டு நூறுவருடஞ் சொன்னாலும் அமைத்துச் சொல்ல வல்லவர்களில்லையே. ஆதலா லுரைத்தற்கு அரித்தாகிய நரகக்கடலிற் றுக்கமாகிய பெருவெள்ளத்துக்கு முடிவுண்டோ முடிவில்லை. (௧௮௫)

[நரக வேதனையின் அதிசய முணர்த்துகின்றார்.]

வேதத்தி னாகமத்தின் விதிபிகந்து விடுத்தார்கள்
வாதிக்கப் படுவரவற் றனைத்தினுந்தா மரியாரும்
மேதைக்குண் மாதுரியர் கேட்டவுடன் வீவரெனப்
போதிக்குங் கடுந்தழலிற் கொடுவினையார் புகுவாரே.

(இ - ள்.) வேதாகமங்களிற் கூறப்பட்ட வழியில் நடவாது அதனைக் கடந்துவிட்டவர்கள் இப்படிக் கூறப்பட்ட நரகவகைக ளெல்லாவற்றினும் எமதூதர்களால் வேதனை பண்ணப்படுவார்கள். அப்படி வேதனைப்படினுஞ் சாகவுஞ் செய்யார்கள். புத்தியினான் மிக வுங் கூரியராயினோர் இவ் வேதனையைக் கேட்டமாத்திரத்தில் தானே சாவாரென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுமாதலால் அறக் கொடிய துன்பங்களைச் செய்கின்ற அனல்போன்ற நரகத்தில் யார் தான் புகுவார்கள்?

(வி - ரை.) வீதல் - சாதல். (கஅசு)

[எமதூதர்கள், நரகத்திலே கிடந்து வேதனைப்படும் ஆன்மாக்களுக்கு அவர்கள் முன் செய்த பாவங்களை எடுத்துக் கூறி அறிவுறுத்துந் திறத்தைப் பதினொரு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

கலிநிலைத்துறை

வித்தக னற்றுணை யென்று மதித்து விரும்பீரே
யொத்தை யுடற்பொறை நிற்கு மெனப்பொய் புகன்றீரே
யொத்து மருற்ற துயக்க மயக்க மொழித்தீரோ
மித்திர ரைப்பரி வுற்றதன் மத்தை வினைத்தீரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) வித்தகன்-சிவன். உமர்-சுற்றத்தார். மித்திரர்-இட்டர். (கஅஎ)

யாதனை யுண்டுகொ லென்று துயங்கி யிருந்தீரே
நாதனு முண்டுகொ லென்று கயந்து நவின்றீரே
போதன முண்டுகொ லென்றவர் தம்மை யொழித்தீரே
வேதனை கண்டுவி யந்து பயந்து விழுந்தீரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) 'உண்டுகொல்' என்புழி, ஓகார மையப்பொருட்டு. துயங்குதல்-அறிவு வேறுபாடு. கயத்தல்-தூடனம். வியப்பு - அதிசயம். (கஅஅ)

கண்டக ரோடுக ளித்தற நீதி கறுத்தீரே
புண்டொரு தெய்வமு மென்றவர் தம்மை யுவர்த்தீரே
யண்டர்த மாலய மாமர மற்று மறுத்தீரே
மண்டனில் வாழ்வைம தித்தெளி யாரை வதைத்தீரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கண்டகர்-துட்டர். கறுத்தல்-நீக்குதல். உவர்த்தல்-கோபித்தல். (கஅக)

பஞ்சக பாதக மன்றெளி தென்று பயின்றீரே
நஞ்சன வெஞ்சொலை நற்றவ ரோடு நவின்றீரே
வஞ்சக நெஞ்சக மாதர் களிப்பு மதித்தீரே
யஞ்சன வேல்விழி யாருறு கற்பு மழித்தீரே.

(இ - ள்.) வெளி. (கக௦)

ஓர வழக்கினை மன்றி லிருந்து முரைத்தீரே
யாரெதி ரென்றுமை யேமிக மேன்மை யறைந்தீரே
பாரென வேபொறை யாரையு நொய்மை பகர்ந்தீரே
நீரென வேயினி யாரையும் வெல்ல நினைந்தீரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) நீரெனவே யினியார் - தண்ணீர்போல இனிமை செய்கின்ற சாத்துவித குணத்தை யுடையவர்கள். (ககக)

உற்ற விடுக்க ணொழித்தவர் தம்மையு மோரீரே
மற்றவர் காணியு மெம்மது வென்ன மதித்தீரே
சிற்றின மேயின மென்று தெளிந்து செறிந்தீரே
மற்றின மொன்றிடி னன்பு மறுத்து மருண்டீரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) சிற்றினம் - அற்பர். மற்றினம் - பெரியோர். ()

ஆதுல ருற்றிடி னேச மவர்க்கு மறுத்தீரே
வாத விளைதிகள் வந்துறி னுசையை வைத்தீரே
யேதிலர் குற்ற மெடுத்தினி யாம லிசைத்தீரே
சூது பொருந்தொழி னன்றென வன்று துணிந்தீரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) ஆதுலர் - மிடியர். ஏதிலர்-குற்றமில்லாதவர்கள்,

ஊறறி வொக்கு மொருதுயிர் மெய்யை யொறுத்தீரே
வேறல வெம்முட லோடு மொறுதா மிசைந்தீரே
பேறுண வல்லது மில்லை யெனக்கை பிழைத்தீரே
சீறுத லேபொரு ளென்றுயி ரன்பு செகுத்தீரே.

(இ - ள்.) நம்முடைய தேகத்திற் புண்பட்டால் நோமாறு போலவல்லவோ அவ்வுயிர்க்குமென்று எண்ணாமற் பிறிதுயி ருடல்களைக் கொன்றீரே; நம்முடைய சரீரமும் அதனுடைய சரீரமும் பேதமல்லவென்று எண்ணு தனை விரும்பித் தின்றீரே; இப்படிப் புசிப்பதே பாமமான பேறல்லாமல் வேறில்லையென்று தரும நெறியை விட்டீரே; கோபமே மேலானதென்று ஆன்மாக்களிடத்துக் கிருபை வையாமல் விட்டீரே.

(வி - ரை.) மிசைதல் - புசித்தல். (கக௪)

ஈயு மவர்க்கிடை யூறுக டேற விசைத்தீரே
காயு மவர்க்கனு பந்தரு மாயுள் களித்தீரே
நோயு முறப்பிறர் தீமை யுடற்கு நுவன்றீரே
தூய ரியற்றி யிடாவவ லம்பல சொன்னீரே.

(இ - ள்.) ஒருவருக்கொருவர் ஒன்றை யுவந்து கொடுக்குமிடத் தவர்கள் மனம் பேதிக்க விக்கினங்களைச் சொன்னீரே; ஒருவனை யொருவன் கோபிக்கும்போது அவனைத் தடுக்காமல் அதற்குடன்பட்டுச் சந்தோஷத்தை யடைந்தீரே; பிறர் சரீரத்துக்குவருத்த முறப் பொல்லாங்குகளையே சொன்னீரே; சுத்தான்மாக்கள் செய்யாத பொல்லாங்கைச் செய்தாரென்று பலவாகச் சொன்னீரே.

(வி - ரை.) அனுபந்தர் - வடமொழி. (கக௫)

ஒழுக்குடை யாரறி மேதையர் தம்மையு மோராதே
புழுக்க மழுக்கு மனத்துற வெம்மை புகன்றீரே
சழக்கெழு வாய்வினை வாதனை யுற்றமை தன்னாலே
யழற்குழி யாங்க ணழுத்த வழுங்கி யறிந்தீரே.

என்றழல் வாயழி வாரொடு தூத ரிசைப்பார்க
ளன்றறி யோமிவை யென்றவர் தாழ மயர்ந்தாழ்வர்
பொன்றுவ ரோவினை போமள வுந்துயர் பூரித்தே
நின்றுறு வார்முனை வல்வினை யாவு நினைந்தேதாம்.

(இ-ள்.) ஒழுக்க முடையவரையும், மிகுந்த அறிவுடையவரையு மவர் மகிமையை ஆராயாமல் உம்முடைய பொல்லா மனம் புழுங்

கும்படி கொடுமைகளைச் சொன்னீரே; நீங்கள் மனக்கோணல் முதலியவற்றால் இயற்றிய பாவத்தின் வாதனை பலத்தா லழற்குழியாகிய இந் நரகங்களிலே யாங்கள் வீழ்த்த இப்பொழுது வீழ்ந்திருந்தீரே' என்று இங்ஙனங் கூறிய பலவற்றையு மழல்வாய்ந்த நரகத்தில் அழுவாரோடு எமதூதர்கள் சொல்லுவார்கள். அப் பாவிகளும் 'அன்று இதனை யறிந்தோ மில்லை' என்று சோர்ந்து விழுவார்கள்.' இவ்வாறு வேதனைப் படுகையினும் உயிர் விடுவரோ; உயிர் விடுவதுஞ் செய்யார். பின்பு தாஞ் செய்த பாவந் தொலையுமளவுந் துக்கத்தையே நிறையப் பொருந்தி முன் தாஞ்செய்த கொடுவினைகளெல்லாந் தம் மனத்தி னினைத்து அந் நரகங்களிற் கிடந்து துயர மடைவார்கள்.()

[அதிபாதக முதலிய பாதகத்தைச் செய்தோர் அனுபவிக்குங் காலம் மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

உற்றிடுவ ரெழுநான்கு கோடியினு மொருவாதே
பற்றியதி பாதகத்தைப் பரித்தார்கள் பாரினையு
மற்றையவின் டலத்தினையும் வாரிகொளு நாள்வரையு
முற்றுமதி பாதகத்துக் கிணையதனை முடித்தாரும்.

(இ - ள்.) அதிபாதகத்தைச் செய்தவரும், அதிபாதகத் துல்லியத்தைச் செய்தவரு மிருபத்தெட்டுக்கோடி நரகத்தையும் பொருந்திப் பிரமப்பிரளய காலமாகிய ஆயிரஞ் சதுர்யுக மதனைவிட்டு நீங்காதழுங்குவார்கள். (கஙஅ)

இரவிமதி யுள்ளளவு மிவற்றழுங்கி யிடுவார்கள்
பிரமவதை முதலாய பிழைபுரிந்த பேதையர்கள்
விரவிடுவர் பாதகத்தை விளைந்தார்கள் பதினொன்குட்
பிரமனொரு பகற்பாதி மற்றையர்க்கும் பேசிடுவாம்.

(இ - ள்.) பஞ்சமாபாதகத்தைச் செய்தவர்கள் இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகத்திற் சந்திராதித்த ருள்ளவரையிலுங் கிடந் தழுங்குவார்கள். பாதகத்தைச் செய்தவர்கள் பதினொலுகோடி நரகத்தில் பிரமனது நித்தியப் பிரளயத்திற் பாதியாகிய ஐஞ்ஞூறு சதுர்யுகமளவுங் கிடந்தழுந்துவார்கள். மற்றப் பாதகர்க்கு மேற் சொல்வாம். (கஙக)

பாதமுறப் பகலதனிற் பதினொன்கிற் பாதிதனில்
வாதையுறு வார்களுப பாதகத்தை மருவினர்கள்
பாதத்திற் பாதியுற மூன்றரையிற் பாவியர்கள்
கேதமறும் பொழுதவல வினையனைத்துங் கேட்டிடுமே.

(இ - ள்.) உபபாதகத்தைச் செய்தவர்கள் எழுகோடி நரகத்தி லிருநூற்றைம்பது சதுர்யுகமளவுங் கிடந்தழுங்குவார்கள். அதற்குத் தண்ணிதான பாவத்தைச் செய்தவர்கள் மூன்றரைக்கோடி நரகத்தில் நூற்றிருபத்தஞ்சு சதுர்யுகமளவுங் கிடந் தழுங்குவார்கள். இவ்வாறு விதித்த காலங்க ளளவும் அதிபாதக முதலிய பாவத்தைச் செய்தவர்கள் நரகத்தில் கிடந்து துக்கங்களை அனுபவித்துத் தொலையும்பொழுது அவர்களைத் தொடர்ந்துநின்ற கொடிதாகிய பாவமெல்லாம் விட்டு நீங்கும். (உ00)

[பாவிகளாயினோர் இவ்வாறு நரகபேதங்களை யனுபவித்து அக்காலந் தொலைந்தவாறே நரகசேடம் அனுபவிக்கும்படி மீளவும் பூமியில் வந்து பிறப்பா ரென்பதை கிந்து செய்யுளால் உத்தரோத்தர விசிட்டமாக உணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

பாவ பேதம் பயிற்றிய பாவிக
ளேவ மாய நரகிட ரெய்தியுந்
தீவினைப் பல சேடமுஞ் சேரவே
சேர்வர் முன்பயின் மண்மிசைத் திண்ணமே.

(இ - ள்.) வெளி. (உ0க)

அடைவர் தாபர பேத மனைத்தையும்
படர்வ ரங்குள துன்ப பலத்தினும்
விடுவர் தாபர யோனியை விட்டபின்
றொடுவர் கீட வுருவுந் துரிசரே.

(இ - ள்.) இவ்வாறு பூமியில் வந்த பாவிகள் தாந்தாஞ் செய்த கர்மத்துக்கீடாக முதலிற் றாபரயோனி பேதங்கள் எல்லாவற்றையு மெடுத் தாண்டுள்ள துக்கங்களெல்லாம் அனுபவிப்பார்கள். பின்பு அத் தாபரயோனியை விட்டுப் புழுவாய்ப் பிறந்து துக்கங்களை அனுபவிப்பார்கள். (உ0உ)

கிட்டியே நின்ற கீட வுருவமும்
விட்டு மற்றை விகங்க வுருவினைத்
தொட்டு நின்ற துயர்பல துய்த்தபி
னெட்டு வார்விலங் கின்னுரு யாவையும்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு புழுவாயெடுத்த தேகத்தை விட்டு, அதற்கு வேறாகிய பறவையுரு எடுத்து, அதினால் உண்டாகிய துக்கங்களெல்

லாம் அனுபவித்துத் தொலைந்தவாறே மிருகாதிகளாய்ப் பிறந் தாண்டுள்ள துக்கங்களை அனுபவிப்பார்கள். (௨0௩)

விட்டு நின்ற விலங்கி னுருவினைத்
தொட்டு ளார்பசு வின்னுருத் துன்பமும்
பட்டு ளார்துய ரம்பல பட்டபின்
விட்டி ளார்பெற்ற மாகிய மேனியும்.

(இ - ள்.) பின்பு மிருகசாதிகளாய் எடுத்த தேகத்தை விட்டுப் பசுச்சாதி வடிவெடுத் தாண்டுள்ள துக்கங்களெல்லாம் அனுபவிப்பார்கள். அவ்வாறு துயரங்கள் பலவற்றையும் அனுபவித்துத் தொலைந்தவாறே அப் பசுசாதியா யெடுத்த தேகத்தை விடப்படுவார்கள்.

(வி - ரை.) சூத்திரம்

"ஆவும் பெற்றமும் பசவு மானுங்
கோவுங் குடஞ்சுட்டுஞ் சாதிப் பொதுப்பெயர்."

என்பதனு லறிக. (௨0௪)

இனைய யோனி விதம்பல வெய்தியே
துனிய வைத்தையுந் துய்த்துத் துரிசுறு
வினையி னீங்கி முன் னல்வினை மேவவே
மனித ராகிப் பிறப்பர்கள் வாய்ப்பினால்.

(இ - ள்.) இவ்வாறே தாபரமுதலிய யோனிபேதங்களை யெடுத்து அந்தந்தச் சனனங்களி லுண்டாகிய துக்கங்க ளெல்லாவற்றையு மனுபவித்துப், பின்பு பாவசேடம் அமைந்த தீவினையினின்றும் விடப்பட்டு, முன்னாட் பரிபாகப்பட்ட நல்வினைப் பகுதி வந்து பொருந்த அந்த நல்வினையின் பலத்தினால் மானிடராகப் பிறப்பார்கள். (௨0௫)

[இவ்வாறு மானிடசரீர மெடுத்தவர்கள் உத்தரோத்தர விசிட்ட முதலியன வுணர்த்துகின்றார்.]

அரிய மானிட யாக்கை யடைந்தபின்
பரம லோக பலத்தினைப் பற்றவு
மொருவி யேயுல கஞ்சிவர் தொன்றவு
மிருளை நீக்கவு மெண்ணில ரென்கொலோ.

(இ - ள்.) இவ்வாறு கிடைத்தற் கரிதாகிய மானிட தேகத்தைப் பெற்றவர்கள் மேலாகிய சிவலோகத்துள்ள போகத்தைப் பொருந்தவும், அப் போகத்தை வெறுத் தாணவாதி மலத்தை நீக்கிச்

சிவனேடைக்கும் பெறவு மெண்ணினார்களில்லை யென்னை கொல்லோ. (உ0௬)

[இதுவுமது]

அரிது மானிட யோனிய வற்றுள்
மரிது பூசுர ராகையு மாகியு
மரிது நான்மறை யாய்கையு மாசற
வரிது வாமென்றி முத்தி யடைகையும்.

(இ - ள்.) தாபரமுதலிய அறுவகை யோனியினுள்ளு மானிட தேக மெடுத்தலே யரிது; அம் மானிடருள்ளும் பிராமணவருண மெடுக்கை யரிது; பிராமண வருண மெடுத்தாலும் நாலு வேதங்களை யுங் குற்றமற வாராய்த லரிது; அவைகளை யாராய்ந்தாலு மேலாகிய போக மோக்ஷங்களை யடைதலு மரிது. (உ0௭)

[இதுவுமது]

பெற்று மந்தண ராய பிறப்பினைக்
கற்று நான்மறை வேள்விக் கருமமு
முற்றி வானவ ராக முயல்கிலார்
குற்ற மேபெரி தாகிய குற்றமே.

(இ - ள்.) மிகவுங் கிடைத்தற்கரிய பிராமண வருணத்தை யெடுத்தும், நாலுவேதங்களையு மோதியும், யாகாதி கருமங்களைப் பண்ணித் தேவர்களா யிருக்கும்படி விசாரித்தார்களில்லை; அந்தப் பிராமண ரிவ்வாறு செய்யாத குற்றமே மிகுந்த குற்றமாம். (உ0அ)

[இதுவுமது]

இந்தப் பாரத மெய்தற் கெளியதே
வந்து பாரதந் தன்னினு மானிட
ரந்த வான மடையுங் கருமமுஞ்
சிந்தி யார்சிவன் சேவடி சேரவும்.

(இ - ள்.) இப்பூவுலகத்தி லுண்டாகிய நவகண்டப் பிருதுவிக ளுக்கும் விசேடமான பாதகண்டத்திற் றோன்றிய குமரித்தீவிற் றோன்றுதல் கிடைத்தற் கெளியதே, எளியதல்ல; அச் சிறப்பினை யுடைய பாதகண்டத்திற் றோன்றிய மானிடர்கள் சற்கருமத்தை யனுட்டித்து மேலாகிய சிவலோகத்தை யடையவுஞ் சிவனுடைய ஸ்ரீபாதத்திற் பொருந்தவு மேனோ விசாரித்தார்களில்லை?

(வி - ரை.) எனைய கண்ட மெட்டு மிலேச்சதேச மாகையா லிப் பாதகண்டமே விசேடமாகச் சிறப்பித்தார். ஏகாரம்-எதிர்மறை.

[இதுவுமது]

வேத நீதி விளங்குமிவ் வெல்லையு
ளோதி யுண்மை யுணர்ந்துயி ரொன்றிய
வாதி பாத மடையு மருந்தவஞ்
சாதியார் நமக் கேவஞ்சர் தாமரோ.

(இ - ள்.) இவ்வாறு வேதாகம புராண நீதி விளங்கிய இக் குமரிகண்டத்திற் றோன்றிய மானிடர்க ளவ்வேதாகமங்களை யோதி யதனாற் பதிமுதலிய வுண்மை ஞானத்தை யுணர்ந்து உயிர்க்குயிரா கிய சிவனது ஸ்ரீபாதங்களை யடைதலாகிய அரிய தவத்தினைச் செய்யா ராகையா லவர்கள் தம்முடைய ஆன்மாக்களுக்குத் தாமே வஞ்சக ராவார்.

(வி - ரை.) அரோ - அசை. (உ௪0)

[இதுவுமது]

ஈரும் வாளுயிர்க் கென்றறி யாரெழு
வார மாகி வருந்தின மானிடர்
தார மாதியுந் தாமு நிலையென்றே
கோர மாய குழிவிழு வார்களே.

(இ - ள்.) மானிடராயினோர். ஞாயிறுமுதலா யேழுவாரமாய் வருந் தினத்தை யுயிரை யீரும் வாளென் றறிந்து சுகிர்தத்தைச் செய்யாமற் றமது சரீரத்தையுந் தமது மடவார் முதலிய பொருள்களையும் நிலையென்று கருதிப் பாவத்தையே செய்து குரூரத்தையுடைய நரகக்குழியில் விழுவார்கள்.

(வி-ரை.) "ஈரும் வாளுயிர்க் கென்றறி யாரெழு
வார மாகி வருந்தின மென்றது
நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்
வாள துணர்வார்ப் பெறின்."

என்றத் திருவள்ளுவனார் கூறியது மிப்பெற்றிநோக்கி யென்க. (உ௪௧)

[இதுவுமது]

அழியு மாக்கைகொ டேயழி யாப்பதங்
கெழுவு வார்பெற்ற தேநல்ல கேள்வியு
மழியு மாக்கை தனையழி யாதென
விழுவ ரோநர கக்குழி வெய்யரே.

(இ - ள்.) நிலையுதலில்லாத தேகத்தைக் கொண்டு நிலையுத லுள்ள மோக்ஷத்தைப் பொருந்துவோர் பெற்ற கேள்வியே நல்ல

கேள்வி; அழிகின்ற தேக மழியாது நெடுநா ளிருக்குமென்று விரும்பிய பொல்லாதவர்களே, நரகக் குழியில் விழுவார்கள். (உ௰உ)

[இதுவுமது]

ஆக்கை தானிலை யாதென் றறிந்துதம்
வாக்கி னாலரன் மந்திர மோதியே
நோக்கி னாலவன் மேனியை நோக்கியே
பார்க்குள் வாழ்பவர் நன்பயன் பற்றினார்.

(இ - ள்.) இம் மானிட தேகம் நெடுநாள் நில்லாதென் றறிந்து தமது வாக்கினாலே சிவனது திருநாமமாகிய பஞ்சாக்கரத்தை யுச்சரித்துக், கண்ணா லவனது திருவுருக்களையும் புலப்படச் சேவித்திப்படி நாடோறுஞ் சபத்தியானங்களைச் செய்து பூமியில் வசித்திருக்கும் அவர்களே மோக்ஷத்தை யடைந்தவர்கள். (உ௰௩)

[இதுவுமது]

இந்த நாட்டுள் வினைநன் கியற்றின
ரந்த நாட்டிடை யேபய னார்வர்க
ளந்த நாட்டி னிடையிருப் பாரவ
ரிந்த நாட்டுட் கரும மியற்றியே.

(இ - ள்) இப் பூமியிற் கன்மத்தை வழுவாமற் செய்தவர் சுவர்க்கலோகத்திற்சென் றாண்டுள்ள போகங்களைப் புசிப்பார்கள். ஆதலா லவர்க ளிப்பூமியில் திரும்ப வந்து சற்கருமமாகிய சிவபூசை முதலியவற்றைச் செய்து சுத்தாத்துவபுவன மீறாயுள்ள புவனங்களெல்லாவற்றினுஞ் சென்று திவ்யபோகங்களை யனுபவித்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.

(வி - ரை.) பிரகிருதி சம்பந்தத்தை 'இந்த நாடு' என்றார். சுத்தாத்துவாவை 'அந்த நாடு' என்றார். கன்மமென்பதனை யிருபாலுங் கூட்டுக. (உ௰௪)

[இதுவுமது]

பதிகர் தாமன்ன பானத்தொ டேசெலிற்
புதிய வெல்லையை யின்பொடு புல்குவர்
விதியி னின்றவர் விண்ணுறல கெய்தியே
புதிய போக விதமும் புணர்வரே.

(இ - ள்.) வழிச் செல்வோர்கள் தம் கையிலே யன்ன பானாதியைக் கொண்டுபோனா லதைப் புசித்துத் தாம் புதிதாய்ச் செல்லு

மெல்லையைச் சுகமா யடைவார்கள்; அதுபோல, வேதாகமங்களிற் கூறப்பட்ட நெறியில் நின்று சற்கருமத்தை யனுட்டித்தவர்கள் சுவர்க்கமுதலியவை யடைந்து தமக்குப் புதிதாகிய போக பேதங்களைப் புசித்திருப்பார்கள். (உகரு)

[இதுவுமது]

வேத நீதியை விட்டவர் தாமிக
வேத மாய நரகினை யெய்துவ
ராதலா லென்றுஞ் செய்க வறத்தினைக்
காத லோடுநல் வானிற் களிக்கவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) ஏதம்-துக்கம். காதல்-விருப்பம். (உகசு)

[சிவபத்தாரேோர் பாவஞ் செய்தாலு நரகத்தில் வீழா ரென்பதனை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

ஆதி நாத னமல னரன்றிருப்
பாத முன்னினர் பாவம் பயிற்றினும்
வேத னூநர கக்குழி வீழ்வரோ
நாத ரேயம னிக்கவர் நாடினே.

(இ - ள்.) ஒரு காலத்தில் தோன்றப்பட்டவைகளுக்கெல்லாம் நாதனுமாய் நின்மலனுமா யிருக்கிற சிவபிரானது சீபாதத்தைத் தியானம் பண்ணினவர்கள் பாவத்தைச் செய்தார்களானாலுந் துக்கந் தரும் நரகக்குழியில் வீழ்வரோ வீழார்கள்; அவர்களுக்குத் தொழில் யாதென்று விசாரிக்குமிடத்தி லெமலோகத்துக் கதிகாரிகளா யிருப்பார்கள். (உகஎ)

முற்றக் கால முருக்குங் கொடுந்தொழி
லற்றுச் சங்கர னூரும் புரத்தினைப்
பற்றிப் பண்ணிய புண்ணியப் பாங்குறத்
துற்று வார்சிவ லோக சுகோதயம்.

(இ - ள்.) எமபுரத்துக்கு அரசனாயிருக்குங் காலந் தொலைந்தவாறே யக்கொடுந் தொழில் செய்யுஞ் சரீரத்தை விட்டுச் சிவலோகத்தை யெய்தி முன் செய்த புண்ணியவியல்பினை யடைந்து அச்சிவலோகத்தி லுண்டாகிய போகத்தை யனுபவித்திருப்பார்கள். ()

[சிவஞானிகள் பாவத்தைச் செய்தாலும் பாவபலத்தை யடையா ரென்பதை யுவமை முகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

என்றுமிறை யைத்தம கருத்துற விருத்தா
நின்றவர்க ளீசனடி யோடொருமை நின்றார்
துன்றுமுரி சேருமவர் தோய்விலர்க ளீர்தா
மென்றியிடு மோதனின பத்திரம துற்றே.

(இ - ள்.) எந்தக் காலத்திலும் சிவபிரானை அயிக்கமுறத் தியானம்பண்ணியிருக்கு மவர்களே, சிவபிரானது திருவடித்தாமரையை நீக்கமின்றி அடைந்தவர்கள்; அந்த ஞாதாக்க ணெருங்கிய பாவத்தைச் செய்தார்களே யாயினும் பாவபலத்தை அடையார்கள். அது வென்னெனில், தாமரை தண்ணீரோடு கூடியிருக்கவும் அதனைக் கலவாதவாறுபோல. (உகக)

[முடிந்ததை உணர்த்துகின்றார்.]

என்றுதிவி வாழ்வுதிர யத்துய ரிசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிற்குண னினைந்தே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) திவி-சுவர்க்கம். (உஉ0)

சிவத்துதி

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

வடவரை வில்லெய வல்லவனே!
மண்புனன் மற்றைய வல்லவனே!
படவர வங்கையிற் பற்றினனே!
பத்தரைத் தீர்த்திடும் பற்றினனே!
அடியிணை காண்டற் கரியவனே!
அகம்பர மென்னுக் கரியவனே
விடையதன் மேல்வரு வீரியனே!
விதிமுக மொன்றற வீரியனே!

(இ - ள்.) மகாமேருவை வில்லாக வளைத்தெய்யும் வல்லபத்தை யுடையவனே! மண், நீர் முதலான தத்துவங்களல்லாமல் அதற்கு வேறாயிருக்கின்றவனே! படத்தையுடைய பாம்பைக் கையில் பிடித்த

வனே! பத்தர்கள் பாவத்தைத் தீர்க்கும் அன்பினை யுடையவனே! வராகவடிவாய் மாயவன் தேடவுங் காணுதற்கு அரிதாகிய பாதார விந்தங்களை உடையவனே! அகம் பிரமமென்பார் நாக்கை யரிகிற வனே! இடபவாகனத்தின்மேல் எழுந்தருளும் வீரப்பாட்டை யுடைய வனே! பிரமனுடைய ஐந்தாவதாகிய சிரத்தை நகத்தா லறுத்தவனே!

[இதுவுமது]

வேறு

ஈடு பெற்றினை யாவிள வேற்றனே!
 இகலும் புன்சம யத்தவ வேற்றனே!
ஆடு மிந்தில்லை யம்பல வாணனே!
 அதுல னேயர வாட்டிய வாணனே!
தேட ரும்பொரு ளாகிய தேசனே!
 சிறந்த காஞ்சி வளநகர்த் தேசனே!
வேட னுய்விச யற்கருள் வில்லியே!
 விமல நேயவ னேயுற வில்லியே!

(இ - ள்.) வலியமைந்து இளமை வயதினையு முடைத்தாய்த் தளராமலிருக்கிற இடபவாகனத்தை யுடையவனே! மாறுபாட்டினை யுடைய அறிவில்லாத புன்சமயிகள் தவத்துக்கு வேறாய் நின்றோனே! தில்லையம்பலத்திற் றிருநடனஞ்செய்து வாழ்கின்றவனே! தனக் கொப்பொருவரு மில்லாதவனே! அரவினையாட்டிய ஆண்மையை யுடையவனே! ஆன்மாக்கள் தேடுதற்கரிய பொருளாகிய பிரகாசத் தை யுடையவனே! சிறப்பினையும் வளப்பத்தினையுமுடைய காஞ்சி மாநகரத்தைப் பதியாகவுடையவனே! அருச்சுனற்கு வேடனாக வந்து கிருபை செய்த வில்லினை யுடையவனே! மனவழுக் கில்லாதவர்க ளிடத்தில் நேசத்தையுடையவனே! அன்பில்லாதவரிடத்து உற வில்லாதவனே! (உஉஉ)

குமரன் துதி

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரியச் சந்த விருத்தம்

ஆறு கூறு முதித்த வப்பற
 மாளான சேட ரவர்க்கி ருப்பிடம்
வீறன வேதக சிற்க னப்புரி
 மீளாத வாழ்வெ னக்க ளிப்பவ
னீறேறு மேனியி னித்த னுத்தம
 னோரார்க ளேறு மெரித்த நிட்டுர

னீறு வேணி யளித்த வற்புத
னருளு டாறு முகத்தெ னத்தனே.

(இ - ள்.) திருநீற்றை யணிய மேனியை யுடையானுமாய், எப்போது முள்ளவனுமாய், உத்தமனுமாய்ச், சத்துருக்களுடைய முப்புரத்தையெரித்த கிட்ரேத்தையு முடையானுமாய்க், கங்கையைத் திருச்சடையிற் றரித்தவனுமா யிருக்கின்ற சிவபிரான் அளித்த அதிசயத்தினையும் வீரத்தினையுமுடைய ஆறுமுகமுடைய பிள்ளையாரே மண்முத னாதமீறாகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்கட் கப்புறமான மோக்ஷத்தைத் தனக் கடிமையான சிறப்பினையுடைய அடியார்க் கிருப்பிடமாகக் கொடுப்பவரும், வீடோ டறிவிப்பிக்கின்ற ஞான சொரூபமாகிய சிவதத்துவத்தி லுண்டாகிய நாதகலா புவனத்தில்போய்த் திரும்பி வாராமலிருக்கின்ற வாழ்வை யெனக்குத் தருவோருமாம்.()

அகத்தியர் துதி

மாறும லாவென வற்றி யற்றிடு
மாயாவி காரவ வப்ப வக்கட
லேறுது யானென வுற்ற துற்றமு
மீசேச ஞானமு மூற்றி யுற்றிடு
வீறுன வேதக னித்த னுத்தமன்
வேதாக மாதிய னோத்த னைத்திலு
மாறுறு மாறு மதித்த கத்திய
னாறுத ஞான வகத்தி யற்கெனு.

(இ - ள்.) வீடு யறிவிக்கப்பட்ட நித்தியனுமா யுத்தமனுமாகிய சிவபிரா னருளிச்செய்த வேதாகம முதலிய நூல்க ளொத்தனை யுண் டத்தனையும் வேதாங்க மாதினையு முப்பத்தாறு தத்துவத்தினையு முள்ளத்தில் நிச்சயித்து நீங்காத ஞானத்தினையுடைய அகத்தியமுனிவனுக்கு இடையறும லடிமையென்று என்னுலானவண்ணம் சொன்னமாத்திரத்தி லெனக்கு மாயையினின்று நானுவிகா'மாகத் தோற்றப்பட்ட வவலமாகிய சனனசாகரமும் வற்றியற்றிடும்; யானென தென்னுஞ் செருக்காகிய தோடமும் பொருந்தாது; கடவுளர்க்கெல்லாங் கடவுளாகிய சிவபிரானது ஞானமு மிகுதியாய்ப் பொருந்தும்.

ஏ ழா வ து

சுவர்க்கநரகவியலுரை முற்றும்.

எட்டாவது

சனனமரணவியல்.

[மேல் இவ்வோத் தென்னுதலிற்றோவெனின், ஒத்து நுதலியதூஉ மோத்தினது பெய ருரைக்கவே விளங்கும். ஆயின், இவ்வோத் தென்ன பெயர்த்தோ வெனின், சனன மரண துக்கங்களைச் சொல்வதனாற் சனனமரண வியலென்னும் பெயர்த்து. முற்கூறிய வியலிற் சுவர்க்க நரகங்களின் முறையைக் கூறிச் சுவர்க்க நரக சேடத்துக்குச் சரீரமானது எடுக்கவேண்டுகையா லதன்பின்னிதனை வைத் தார். இதனு ளித்தலைச் செய்யு ளென்னுத லிற்றோ வெனிற், புண்ணியத்தாலும் பாவத்தாலும் புண்ணிய பாவத்தா லுஞ் சரீரமெடுப்பதனைத் தொ குத் துணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

பாதளக் குழியி னாழும் பாவிகள் படிவந் தானு
மீதலத் தடையு மேன்மை விண்ணவ ருடலந் தானும்
பூதலம் பொருந்து மற்றை யுயிர்ப்பொறை தானும் பொற்
மாதவ வுதிக்கு மாறும் வகையுற வறைகு வாமே. [றை

(இ - ள்.) மலயமலையி லிருக்கு மிக்க தவத்தையுடைய அகத்தியமாமுனியே! சுவர்க்கமடையுமவர்கள்: மேன்மையான தேவசரீர மெடுக்கு முறைமையினையும், இருவினைக் கீடாகப் பூமியின் மற்றை மானிடர் முதலிய தேகமெடுக்கு முறையினையும், யாம் வகுத்துச் சொல்வாம்; அதனை நீ கேள்! (க)

அருந்துயர்க் குழியி னாழ்வா ராகமே பாவத் தாகும்
பொருந்திய பூதத் தாலே யிமைத்திடும் போது தன்னுட்
புரிந்துவின் புகுவா ராகம் புண்ணியத் தாலே யாகும்
பொருந்திய பூத சாரத் தொருகணப் பொழுது தன்னில்.

(இ - ள்.) நரகத்தி லழுந்துவோருடைய தேகம், பாவபலத்தில் பஞ்சபூதத்தினின்று மிமைப்பொழுதி லுண்டாகும்; சுவர்க்க மடைவோருடைய தேகம் புண்ணியபலத்தினால் பூதசாரத்தினின் றுங் கணப்பொழுதி லுண்டாகும். (உ)

[இருவினைக் கீடாக வெடுக்கு மானிட தேகத்தையும் நால்வகைத் தோற்றத்தையு முணர்த்துகின்றார்.]

புண்ணிய பாவத் தாலே பூதத்தின் பரிணா மத்தான்
மண்ணிடை மனித ராக மற்றைய வடிவ மெல்லாம்
நண்ணிடுஞ் சராயு சத்தி னார்தனு விலங்கு மற்றைத்
திண்ணிய கமடம் பாம்பு சிறைப்புளு மண்டஞ் சேரும்.

(இ - ள்.) இருவினையினால் பூமியின் மானிடதேகமும், விலங்கின் தேகமும், சராயுசமாகிய பையினின்று முண்டாகும்.

(வி - ரை.) 'சிறைப்புள்ளும்' என்கிற வும்மையால் தவளை, முதலை, மீன், அரணை, உடும்பு, ஓந்தி, இப்பி முதலியவும் பறவைகளுங் கொள்க. (௩)

[இதுவுமது]

கிருமிகள் கீட மற்றுங் கசிவினிற் கெழுமித் தோன்று
மரமெழு வாய வெல்லா மண்டனில் வாரி சேர
விரவிட வனிலம் வெய்யில் விதத்தினும் விளங்கித் தோன்று
மரியன வவற்று ளெல்லாம் யவைமுதற் செந்நெ லந்தம்.

(இ - ள்.) புழு, எறும்பு முதலானவைகள் வேர்வையினின்றும் நெருங்கி யுற்பவிக்கும். மரம், கொடி, கிழங்கு முதலிய வெல்லா மண்ணில் தண்ணீர் காற்று வெயி லிவைகள் பொருந்துவதனால் விதைகண் முதலியவற்றினின்று முண்டாகும். அவ்வாறு கூறிய வற்று ளெல்லா மரியன யவைமுதல் செந்நெ லீறாகிய நெல்லின் பேதமாம்.

(வி - ரை.) 'விதத்தினும்' என்கிற வும்மையாற் கொடியினுங் கிழங்கினும் வேரினுங் கொப்பினுங் கொழுந்தினு மிவை முதலியவற்றினு மென்பதூஉங் கொள்க. (௪)

[இதுவுமது]

எண்ணிரண் டேக மென்ற செந்நெலை யிறுதி யெல்லாம்
நண்ணிடு பலபா கத்தி னசித்திடு நாடுங் காலை
மண்ணிடை மனிதர்க் கெல்லா மவுடத மாக வாய்க்குக்
தண்ணிய வுணவே மற்றைத் தானிய விதங்க ளெல்லாம்.

(இ - ள்.) யவைமுதல் செந்நெலீறாகப் பதினேழுவகை நெல்லினையும், அறுத்துமடக்கி யரிசியாக்கி நானாவிதமான பாகத்தைப் பண்ண அவைகள் நாசத்தை யடையும். அதனை விசாரிக்குமிடத்துப்

பூமியிலுள்ள ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் பசியென்னும் வியாதிக்கு அவுடதமாய்ப் பொருந்தும். மற்றை வரகு, கேழ்வரகு, சாமை, கம்பு, தினை, சோளமுதலாகிய தானியங்க ளெல்லாஞ் சிறப்பினை யுடைத் தல்லாமல் அதற்குத் தாழ்ந்த உணவாகி இருக்கும். (௯)

[இதுவுமது]

தானிய விதத்தா லருந் தண்டுலம் பிண்டி பேத
மூனமி லோத னாதி யுறுமவற் றழனீ ரொன்று
மானிட ரருந்தும் போது வயினரு சயத்தின் வைகிப்
பானமும் பருகப் பட்டுப் பக்குவா சயமும் பற்றும்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு கூறப்பட்ட நெல் முதலாகிய தானிய விதங்களி லுண்டாகிய அரிசியும், அதினின்று முண்டாகிய மாவின் பேதமும், நீருடன் கூட்டி யக்கினியிற் பாகம்பண்ணும் அன்னம் - அபூபமுதலாகிய உணவின் பேதங்களு முண்டாகும். அவைகளை மானிடரானோர் புசித்துச் சலத்தையும் பானம் பண்ணினால் அவை கள் பஞ்சாசயத்துட் டலைமையாகிய வயினருசயத்தை அடைந்து பின்பு பக்குவாசயத்தி லிறங்கும்.

(வி - ரை.) அபூபம் - அப்பம். (௰)

[இதுவுமது]

பக்குவா சயத்தி னன்ன பானத்தைப் பிராண வாயுத்
தொக்கிரு கூறு செய்யச் சொன்றிமேல் தோயங் கீழா
மட்கியு மறலின் கீழே யாகலும் வாயு வங்கிப்
புக்கிரு பாக மாக்கப் பொருந்திடுஞ் சாரங் கிட்டம்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு நாபிக்குமே லிருக்கிற பக்குவாசயத்தி னிருந்த அன்னபானத்தைப் பிராணவாயு பொருந்தி யிரண்டு கூறாக்கி யன்னம் மேலுந் தண்ணீர் கீழுமாகப் பண்ணும். தண்ணீருங் கீழே நாபியினின்று ஒரு நெற்பிரமாணம் அக்கினிபொருந்த அதனை வாயு குழல்கொண் டூதுகிறதுபோ லக்கினியைச் சொலிப்பித்த வளவி லெங்கு மொக்கவெந்து பாகமாயந்த வன்னபானஞ் சாரமெனவுங், கிட்டமெனவு மிரண்டாம்; எண்ணெயும் பிண்ணாக்கும்போலப் பிரியும்.

(வி - ரை.) ஆனைமுத லெறும்பீறுயுள்ள பிராணிகளுக்கு அக்கினி சொலிக்குமா றெவ்வாறெனில்: யானை, குதிரை, ஒட்டக முதலானவைகளுக்கு ஓரங்குட்டமாத்திரமும்; கீழ்நோக்கி நீண்ட

வாலினையுடைய பசுக்களுக்கும், மேனோக்கிக் குறுகின வாலினை யுடைய மிருகங்களுக்கு மொருமென்மாத்திரமும்; காக்கை, கோட்டான், கொக்கு முதலியவற்றுக்கு ஒமொன்மாத்திரமும்; கிருமிகீடமுதலிய ஜெந்துக்களுக்கு ஒரு மெல்வால் ஒளிமாத்திரமும் அக்கினி உதரத்தினின்றுஞ் சொலிக்குமென் றறிக. இதனை வாகடத்தில் விரிவாகக் காண்க. (௭)

[மேற் றொகுத்த முறையானே கிட்டம் பன்னிருபேத மாமா றுணர்த்துகின்றார்.]

நோக்கினுட் செவியின் மூக்கி னெய்யன வழுக்கை யாயும்
வாக்குறு நாக்கிற் பல்லின் மிடறினுள் வழுக்கை யாயு
நீக்கிடு மலநீ ராய நிகழுகி ரழுக்கை யாயு
மாக்கையின் வேர்வ தாயுங் குததுயத் தவலமாயும்.

(இ - ள்.) கிட்டங் கண்ணினின்றும் பீளையாயுஞ், செவியினின்றுங் குறும்பியாயும், மூக்கினின்று மழுக்காயும், வசனித்தற் குரித்தாகிய நாவினும் பல்லினும் அழுக்காயும், மிடற்றினின்று கோழையாயும், புறம்பே விடப்படும் மலசலங்களாயும், நகக்கணிற் பொருந்திநின்ற அழுக்காயுஞ், சரீரத்தில் வேர்வையாயுங், குத குய்யங்களில் விளையும் பொல்லாத அழுக்காயும் புறப்படும். (௮)

[அன்னசாரம் பன்னிரு பேதமாகப் பிரியு முறையை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

பன்னிரு பேத மென்னப் பழுதுட னுறுப்பிற் பாறு
மன்னிய வன்ன சார மிருதய மலரின் வாய்த்துத்
துன்னிய நாடி தோறுஞ் சொரிந்திடுஞ் சமானன் றேக்கும்
பின்னையு முடலாற் சாரம் பெற்றிடும் பாக பேதம்.

(இ - ள்.) கிட்டம் முற்கூறிய முறையே பன்னிரு பேதப்பட்டுப் பொல்லாத வுடலிலுள்ள அவயங்களினின்றும் புறப்பட்டுப் போகும். சரீரத்தை யடைந்த அன்னசாரம் இதயகமலத்திற் சென்று சமான வாயுவினோடு கூடி யுடலி னிறைந்த எழுபத்தீராயிர நாடித் துவாரங்கடோறும் பரம்பும். பின்னையும் அச்சாரம் பிராணவாயுவினாலே யுடலின் உஷ்ணத்தைப் பொருந்திப் பாகபேதத்தைப் பெறும்.

பெற்றிடும் பாகந் தன்னிற் பிறந்திடுந் துவக்குத் தன்னி
லுற்றெழு முதிரந் தன்னி னிணத்துட னூனு திக்கு
மற்றைய நரம்பு வாய்க்கு மயிர்துசை தன்னி னூடி
யுற்றெழு நரம்பி னென்பு நாடியி னுதிக்கு மன்றே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய பாகபேதத்தினின்றுந் தோல் உண்டா
கும். அத்தோலினின்று மிரத்தமுண்டாகும். அவ் விரத்தத்தினின்று
நிணமு மிறைச்சியு முண்டாகும். அவ் விறைச்சியினின்று நரம்பு
மயிரு முண்டாகும். அந் நரம்பினின்று மதற்கினமாகிய நாடிகளுண்
டாகும். நாடிகளினின்று மெலும்புண்டாகும. (௧௦)

தோற்றிடு மூளை யென்பிற் சுழனுதி நகமுந் தோன்றுந்
தோற்றிடு மூளை தன்னிற் சுக்கிலங் கருத்தான் றோன்றும்
பாற்றுசுக் கிலத்திற் பத்தாப் பாரிதன் பகத்திற் பாங்கா
லேற்றமா மிரத சார மிம்முறை யீரா றுமே.

(இ - ள்.) அவ்வெலும்பினின்றுந் தலையு நகமு முண்டாகும்.
அதிற் சுக்கில முண்டாகும். கணவன் மனைவியைக் கூடி யவளு
டைய யோனியில் விடும் அந்தச் சுக சுக்கிலத்தினின்றுங் கர்ப்ப
முண்டாகும். இவ்வாறு சரீர முண்டாவதற்குக் காரணமாகிய அன்ன
சார மிப்படியே பன்னிரு பேதமாம். (௧௧)

[மேற் சுக்கில சுரோணிதத்தால் ஆண் பெண்
அலியாமா றுணர்த்துகின்றார்.]

சுக்கில மதிக மாயி னொணு முருவந் தோன்றுஞ்
சுக்கிலங் குறையிற் பெண்ணுஞ் சோணிதந் துலையே யாகிற்
சுக்கிலத் தலிதான் றோன்றுந் தோய்ந்தவவ் விருவர் பாலு
மெக்குண மிலங்கு மக்கள் பாலுமக் குணமே யெயும்.

(இ - ள்.) கணவனிடத் துண்டாகிய சுக்கில மதிகமானால்
ஆணாய்ப் பிறக்கும். அந்தச் சுக்கிலங் குறைந்து மனைவியினிடத்
துண்டாகிய சுரோணித மதிகமானாற் பெண்ணாய்ப் பிறக்கும். சுக்கில
சுரோணித மிரண்டுஞ் சமமாகக் கூடினால் அலியாய்ப் பிறக்கும்.
அந்தச் சுக்கில சுரோணிதங்களை யக்காலத்துப் பிராணவாயு வந்து
மோதி இரண்டாய்ப் பிரிக்கி லிரட்டையாய்ப் பிறக்கும். அப்படி
யிருவருங் கூடிய காலத்துச் சாத்துவித முதலிய முக்குணத்து ளெந்
தக் குணத்தை யடைந்திருந்தார்களோ அந்தக் குணமே பிள்ளைக
ளிடத்து முண்டாகும். (௧௨)

[ஆன்மாப் புரியட்டகரூபியாய் வந்து பிறக்கு
முறை யுணர்த்துகின்றார்.]

அட்டக வுடலத் தோடே யுயிர்பிதா வருந்தன் னுதி
தொட்டவ னுதரந் தொக்குச் சுக்கிலத் துடனே தோன்றிப்

பட்டினை பகத்தின் மற்றைக் கருப்பையிற் பதிந்து முற்றிச்
சட்டக மென்னத் தோன்றித் தரையிற் றங்கிச் சாயும்.

(இ - ள்.) ஆன்மா இவ்வாறு கூறப்பட்ட புரியட்டக தேகத்தை யெடுத்துப் பிதா புசிக்கு மன்னபானத்துடன் சென்று அவனுதரத்தைப் பொருந்தியிருந்து அவன் விட்ட சுக்கிலத்துடனே மாதாவின் யோனியை யடைந் ததற்கு வேறாகிய கர்ப்பாசயப் பையிற் றரித்து அவயவங்களெல்லாமுண்டா யொருவடிவாகப் பூமியிற் பிறந்து வளர்ந்து இறக்கும்.

(வி-ரை.) 'புரியட்டகம்' ஆவது 'வாய்ந்தமனம் புத்தி யாங்காரந் தன்மாத்திரையு மாய்ந்த புரியட்டகமென்றார்.' என்பதனாலு மறிக. (கசு.)

[ஆன்மா பூத சரீரத்தில் வருந் தன்மையையும், அதில் வேதனையுறுந் தன்மையையும், பதினொரு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

காந்த விருது மதிதன்னிற்
கலந்து களித்த சுக்கிலந்தான்
றோய்ந்த பொழுதிற் சோணிதத்திற்
றுயக்க முறவே யவள்பகத்திற்
பாய்ந்து பயின்ற காணத்தாற்
பண்டை வினையாற் பரிப்பெய்திச்
சேர்ந்து நிற்குஞ் சீவனொரு
தினத்திற் குன்றித் திரளெனவே.

(இ - ள்.) புருடன் தன் மனைவியை நாலாநாண்முதலிய நாட்களில் தான் பயின்ற கரணத்தினால் சற்புத்திரன் நிமித்தமாகக் கூட அவ்வா றுண்டான சுக்கிலம் அவள் சுரோணிதத்திற் றோய்ந்தபோது சீவன் அமைந்து அவளுடைய யோனியிற் சென்று கர்ப்பாசயப் பையிற் றரித்து முற்செய்த கன்மத்துக் கீடாக அவளாற் றங்குதலைப் பெற்று ஒருகணத்தி லிரண்டு திரிசரேணுக் கொண்ட பருமையாய் ஒரு நாழிகை சென்றா லொருபேனளவு வடிவா யிப்படி யேறி யேறி யொருநாள் சென்றாற் குன்றிபோலத் திரண்டிருக்கும். (கஎ)

தினமோ ரைந்தி னவ்வுருவந்
தெண்ணீர்க் குமிழி யெனச்சிறக்குந்

தினமோ ரேழி னிள்ளூறும்
    பருவஞ் செறிந்து திரண்டிலங்குந்
தினமீ ரேழிற் றிரளுருவைச்
    செந்நீர் பரந்து செறிந்திலங்கும்
தினமூ வேழு மொருநான்குஞ்
    செறியப் பீசஞ் சிறிதுதிக்கும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) பீசம்-அண்டம். (௧௪)

சிரமே களமே சிறுபுறமே
    திரண்டு திணிந்த முதுகெலும்பே
வருமே தினமோ ரானைந்தின்
    மற்றை யிரண்டா மாதத்திற்
கரமே பதமே கடிதடமே
    கவிபா ரிசமே கனதாளே
வருமே மாத மொருமூன்றில்
    வடிவிற் சந்தி வகுப்பெல்லாம்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) சிறுபுறம்-பிடரி. கடிதடம்-அரை. கவிபாரிசம்-விலாப்புறம். கனதாள்-உள்ளங்கால். சந்தி - ஒன்றோடொன் றொட்டிக் கலங்க லிருபத்தெட்டு. (௧௫)

உதிக்கும் விரல்கள் சதுர்மாதத்
    தொளிசேர் முகநா சிகைகன்னம்
உதிக்குங் குய்ய முகிர்தந்த
    வொழுங்கன் மாத மோரைந்தின்
உதிக்கு மோசைப் புழைகன்னத்
    தற்ற மாத மோராறுள்
உதிக்கு மாத மோரேழு
    ளுபத்த மிலிங்க மொளிபெறவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) உகிர் - நகம். தந்தவொழுங்கன் - எயிறு. ஓசைப்புழை - செவித்துவாரம். (௧௬)

குதமுந் தோன்றுங் கொப்பூழுங்
    கூடுஞ் சந்தி பேதமெலா

முதய மான விருநான்கு
னாதிக்குங் கேச முயர்சிரத்திற்
றிதமே யங்கப் பிரத்யங்கஞ்
செறிந்த மற்றை யுருப்பெல்லாம்
விதமாம் பிராண வாயுமுத
லைந்தும் விரவி விளங்கிடுமே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கேசம்-மயிர். அங்கப் பிரத்தியங்கம்-தலைமுதலிய அவயவங்கள். பிராணவாயுமுதலைந்து - பிராணன், அபானன், உதானன், சமானன், வியானன் ஆக ஐந்து என்க. (கஅ)

அன்னை யருந்து மாகாரத்
தாறு சுவையு மடைவுறவே
துன்னு நாபி சூத்திரத்தா
லுதரத் திடையே தொகுமதனான்
மன்னு மனாதி யவற்றானு
மாந்துந் துக்கஞ் சுகஞ்சீவன்
முன்னைச் செயலுங் கனவெனவே
முளைக்கும் பிரியு மோகமுமே.

(இ - ள்.) தாய் புசிக்கு மாகாரத்தில் அறுசுவை யடைவாக ஏரியினின்றும் வாய்க்கால் புறப்படுமாறுபோலக் கர்ப்பத்தி னாபி சூத்திரத் துவாரத்தாற் போய் வயிற்றிற் பொருந்தும். அதனால் மனம்-புத்தி-ஆங்காரம்-சித்தமாகிய கரணங்க ளுண்டாகி யவற்றாற் சீவன் சுக துக்கங்களை யனுபவிக்கும். பின்பு, பூர்வ சனனங்களிற் செய்த புண்ணிய பாவங்களும் புத்தியிற் சொப்பனம்போலத் தோன்றும். அப்போது அதனிடத்துண்டாகிய அஞ்ஞானமு நீங்கும்.

(வி - ரை.) அறுசுவையாவன: தித்தித்தல், புளித்தல், கைத்தல், துவர்த்தல், கூர்த்தல், காழ்த்தல். இவ்வறுசுவையா லுண்டாவன: மதுரத்தாற் சுக்கிலமும், புளிப்பினால் மச்சையும், உப்பினால் எலும்பும், கைப்பினால் மேதையும், காழ்த்தலினாற் றசையும், துவர்ப்பினால் இரத்தமுமாம். இம்முறையே யுண்டாய்ப் பின்னை வளரும் என்க. ()

இறந்தே முனமே யினிப்பிறப்பே
யென்று மிந்த முறையினியாம்
பிறந்த பொழுதே பிறவாத
பெருமை யுடைய பிஞ்ஞகனை

யறிந்தே யவலப் பிறப்பிறப்பை
யறுத்து விடுவோ மவனருளாற்
செறிந்தே குரவன் றிருவடியைத்
திகழ்ந்த வேதா கமந்தெருண்டே.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில் அக்கர்ப்ப முன்னே 'பூட்டையு நீரும் போல அனேகஞ் சனனமெடுத் திறந்தோம். இன்னமும் பிறந்து திரிவோம். அதனால் வேதனையே மிகவு முண்டாகும். ஆகையா லிக்கர்ப்பத்தினின்றும் பூமியிற் பிறந்தபொழுதே சிவபிரானது திருவருளினால் ஞானசிரியன் திருவடி யடைந்து பிரகாசமுள்ள வேதாகமங்களை யையந் திரிவு விகற்பம றவுணர்ந்து, ஒரு காலத்தினுந் தோன்றுதலில்லாத பெருமையினையுடைய சிவபிரான் சொரூப சுபாவத்தை யறிந் தவலமாகிய பிறப்பை யொழித்து விடக்கடவோம்' என்று விசாரித்திருக்கும். (உ௦)

(வி - ரை.) பூட்டை - இறைகூடை.

என்றென் றெண்ணி யிருக்குமுயி
ரிடர்ப்பட் டழியு மெழில்வரைக்கீ
ழொன்று மொருவன் றனைப்போலக்
கருப்பா சயப்பை யுறுத்துதலான்
மன்ற வுததி மறிந்தாழ்வான்
வருத்த மென்ன வருந்தியிடு
நின்ற கருப்பா சயவுதக
வெள்ளங் கொள்ள நிறையழிந்தே.

(இ - ள்.) இவ்வாறு எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் உயிர் அக்கர்ப்பாசயப்பை உறுத்துதலினால் அழகிய மலையின்கீழ் நெருக்கப்பட்டு ஒருவன் துயரமடைவதுபோல மிகவுந் துக்கத்தை யடைந்து மனமழிந்து சோரும். அதுவல்லாமலுங் கர்ப்பாசயத்து நீராகிய வெள்ளங்கொண்டு நிற்கையினால் சமுத்திரத்தின் மரக்கலத்திருந்து அமிழ்ந்தினவன் றுயரமடைவதுபோலவுந் துக்கித்துப் புத்தி மயங்கியிருக்கும். (உக)

அங்கி யதனிற் றங்கியிடு மயோம யத்த கும்பத்திற்
றங்கு மொருவன் றபனம்போற் றபன மெய்துந் தாயுதரத்
தங்கி கடவே யழலினைய சூசி யதனா லாகத்தைப்
பங்கித் திடவே படுமிடரி விருநாற் குணிதம் பட்டமுங்கும்.

(இ - ள்.) இக் கர்ப்பம் தாயின் உதராக்கினி சுடுகையினால் தீயினின்று நீங்காம லிருக்கிற இருப்புக் குடத்தில் வைக்கப்பட்ட

வன் துயரமடைவதுபோலத் துக்கத்தை அடையும். இதுவல்லாம விருப்பூசியைக் காய்ச்சிச் சரீரத்தைத் தொளைத்திடப்படுபவன் துய ரத்தி லெண்மடங்கு துயரமடைந் தழுந்தும். (உஉ)

கருப்பா சயமே கட்டதா
மதனி னதிகம் கடுங்கானு
முரிக்க மிகவு மோகமுற
முன்னை யுணர்வு மகிலேயே
மரிக்க வாலைக் கரும்பெனவே
யோனி வழியின் வலிதொலைய
நெருக்கப் பட்டு நிலமிசையே
தோன்று முயிறு நிலையுடனே.

(இ - ள்.) இவ்வாறு துயரமடைவதனாற் கருப்பாசயப்பையித் கிடந் தனுபவித்தன் மிகுந்த துக்கம்; அதனினு மதிகமாக வைட் டுணுவமென்னுங் காற்றும் பிரவேசித் துடலை மடக்கித் தலைகிழாகத் தள்ளுமாகையா லக்கர்ப்பத்திலிருக்கு முயிர் தன் பலமுங் கெட்டு மிகவு மயக்கமடைந்து 'முன்னேயநேக சன்மமெடுத்தோம், நாமினிப் பிறந்தாற் சற்கன்மத்தைச் செய்து மோக்ஷத்தை யடையவேண்டும்' என்றெண்ணி யிருந்த அறிவு மிவ்வாறு மயக்கத்தை அடைந்த வல சரத்தில் கெட்டு ஆலையினெருக்கப்படுங் கரும்புபோல் தாய்யோனி யந்திரத்தில் நெருக்கப்பட்டுச் சரீரத்துடன் பூமியில் வரும். (உ௩)

(வி - ரை.) வைட்டுணுவம்-வியானனென்னும் வாயு.

சூக்க வுருவைத் தொட்டெழுந்த
தூல வுருவைத் துதைந்தந்த
வாக்கை தன்னை யானென்றே
யபிமா னித்தே யறம்பாவ
மாக்கும் பயனை முறையுறவே
யருந்திப் பின்னு மறம்பாவ
மாக்கி யானென் செருக்காலே
யடங்கிப் பிறக்கு மாருயிரே.

(இ - ள்.) உயிர் சூக்குமவுடல் காரணமா யுண்டான தூல தேகத்தை யடைந்து அத் தூலதேகத்தைத் தானென் றபிமானித் துப் புண்ணிய பாவத்தைச் செய்யும். அப் புண்ணிய பாவ பலங்களை மேலெடுக்குஞ் சனனத்தி லடைவி லனுபவித்துப் பின்னு மதனு லுண்டாகிய தேகத்தினால் யானெனதென்னுஞ் செருக்கினாற் புண் ணிய பாவத்தைச் செய்து இறந்து பிறந்துழன்று திரியும். (உ௪)

[இவ்வா றுண்டாகிய சரீரத்தி லுரோமதந்த முதலியவற்றை வரையறுத் துணர்த்துகின்றார்.]

முற்று முடலின் முளைத்தமயிர்
மூன்று கோடி யரைக்கோடி
மற்று முளவே நாடிகளு
மதிக்கி லனைத்தே வாயதனுட்
பற்றி முளைத்த பல்லெழுநான்
கொருநான் கெனவே பார்த்திடுக
வுற்ற வுகிரு மொருபஃதே
கரத்திற் பதத்து மொருபஃதே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) 'மதிக்கி லனைத்தே' என்பதனான் மயிருக்குச் சொன்ன மூன்றரைக்கோடி யவ்வளவு நாடிக ளுளவாம். உகிர்-நகம். பஃது-பத்து. (௨௬)

[நாடிமுதலிய உறுப்புகளி னளவையை யாகமங்கடோறும் பேதித்துக் கூறுமென்பதற்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

நாடி யளவு மயிரளவு
நாடின் மற்றை யுறுப்பளவு
நாட வரிய பராபரன்றா
னவின்ற மற்றை யனவுரையிற்
கூறும் பேத மூழிதொறுஞ்
சிருட்டி பேதங் கூடுதலா
லூறும் பொருள்க ளொப்பிலிதன்
னுரைக்கு முண்டோ வுணருங்கால்.

(இ - ள்.) நாடி மயிர் முதலிய வுறுப்புக்களி னளவையை விசாரிக்குமிடத்துத் தியானித்தற்கரிய பராபரனாகிய சிவபிரா னருளிச்செய்த இதற்கு வேறாகிய வேதநூல்க ளிப்படியே யல்லாமற் பேதமாகக் கூறுவது சங்காரகாலந்தோறும் சிருட்டி பேதித்துப் பேதித்துண்டாகையினா லக்காலத்திற் றோன்றிய நூல்களும் பேதித்துச் சொன்னதொழித்து ஒப்பில்லாத சிவபிரா னருளிச்செய்த ஆகமங்களுக்குட் டம்முள் விரோதமுண்டோ. அது இல்லை.

(வி - ரை.) வாகடத்திலே சுக்கில முழக்கென்றும், இரத்தங் குறுணி யென்றுஞ், சத்தாத்த நாழி யென்றுங் கூறும். கர்ப்

போபஷீஷத்திலே யெலும்பு நூற்றிருபது பலமென்றுஞ், சுக்கில மிரண்டு பலமென்றும், மேதசு பன்னிரண்டு பலமென்றும் கூறும். இவ்வா றாகமசாத்திரங்களில் பேதித்துக் கூறினமை யறிக. (உசு)

[இன்னுஞ் சரீரத்தின் றன்மையை மூன்று செய்யுளால் விரித்துணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

உற்றவுடற் பித்தமுழக் குரியுடனே காறுழி [ஞான்
மற்றையிடற் றுறுகபமும் வசைநீரத்தின் பலமைந்
குற்றகலி லப்பலமு மொருபஃதென் பறுபஃது
மற்றுமிரு நூறுமொரு நூறுமுள மதிக்குங்கால்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கபம்-சிலேட்டுமம், கலிலம்-செந்நீர். (உஎ)

ஒருபஃதே பலம்பித்த வுருவான மேதைக்குப்
பெரியபல மைஞ்ஞூறு பெற்றிடு மொருநூறு
முருகுதிர மிறுகுதிர மொருமூன்று பலமாகு
மிருமூன்று மிருமூன்று மூளையினுக் கெய்திடும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) மேதை-மாமிசம். இறுகுதிரம் - கட்டியிரத்தம். ()

வீரியமு மாழாக்கு விளம்பிபிடி மிவையெல்லா
மோரளவு படவுணரி னுகிர்மயிரென் பொடுமொன்றப்
பாரவுடற் குறுபலமு மாயிரமே பழுதாய
நீரினுக்கு மலத்தினுக்கு நிறையில்லை நிகழ்த்துங்கால்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) வீரியம்-சுக்கிலம். (உகூ)

[இவ்வாறுண்டாகிய தேகத்தை யறிவுடையோர் நிலையெனக் கருதமாட்டார்க ளென்பதை யுணர்த்துகின்றார்.]

பொல்லாத புலையுடலைப் புழுப்பொதிந்த போர்வைதனை
நில்லாத நீரெழுத்தை நிகரிலிதன் றிருவாக்கைக்
கல்லாதார் பொருளெனவே காண்பதனைக் கலந்தறிந்து
நல்லார்கள் பொருளாக வொருகணமு நாடாரே.

(இ - ள்.) வெளி. (௩0)

[இத்தேகத்தினா லுண்டான குற்றத்தை யெத்தனை வகையினாற் சொல்லித் தூடித்தாலு மறிவில்லாதவ ரதனை நிச்சயம் பண்ணாரென்பதை யுணர்த்துகின்றார்.]

தன்னுடலத் தருவருப்பைத் தானறிந்துஞ் சரீரத்து
ளென்னிருப்பா மெனத்துளங்கி யிளையாத விழுதைக்குப்
பன்முறையா லுடற்பழுதைப் பாடித்தும் பயனில்லைச்
சொன்னிலையிற் றுணிவாரோ காட்சியினிற் றுணியாரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) துளங்கல்-கலங்கல். இழுதை-மூடன். பன்முறை-பலமுறை. பாடித்தல்-சொல்லுதல். (௫௧)

[மலபாண்டமாகிய தேகத்தை யாது காரணத்தினா லருவருக்காம லிருக்கின்றா ரென்பதைத் தூஷித் துவமை முகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.]

பொற்கடத்துண் மலம்பொருந்திற் புல்லியரும் பொருளை
லக்கடத்தைப் பற்றிடா ரங்கையினா லவனிதனின் [னையா
மக்கடம துடலினைத்தா மலபாண்ட மெனவறிந்து
மெக்கணக்கா யிகழாதே யருவருப்பற் றிருக்கின்றார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கடம்-குடம். புல்லியர்-அற்பர். மக்கள்-மனுடர். ( )

[தேகத்துக் கெத்தனை சுத்தி பண்ணினாலுஞ் சுத்தமாகா தென்பதை யுவமைமுகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.]

அருந்திடு மமிர்ததனை மலமாக்கு மலவாக்கை
பொருந்திடுமோ நலம்புனித தீர்த்தத்திற் பொருந்திடினும்
விரிந்தகருங் கம்பளத்தின் வெள்ளைநிறம் விளைந்திடுமோ
சொரிந்திடினு மான்பாலை யொருபொழுதுந் துறவாதே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) புனிதம்-சுத்தம். (௫௩)

[மேல் அகச்சுத்தியின் மகிமை யுணர்த்துகின்றார்.]

அருவருப்பை யாகத்தைச் சுத்திபணு வார்வல்லார்
கரிசறுத்து மனமதனிற் கருதரியன் கழலடியி
லொருமையுற லுயிர்ச்சுத்தி யுவமனிலாப் பதமுதவுங்
குரவனரு ளியபரம வாக்கியத்தைக் குறிக்கொண்டே.

(இ - ள்.) அருவருப்பை யுடைய சரீரத்தைச் சுத்தி பண்ண வல்லவர் யார்தான்? அவ்வாறு சுத்திசெய்ய வல்லவ ரில்லாமையா லத்தேக சுத்தி வாராமையின் ஆன்மசுத்தியும் பிறவாது. ஆகையா லாமன்சுத்தி யுண்டாவ தெங்ஙன மெனில், இணையில்லாத மோக்ஷத் தைத்தருவோனாகிய ஞானாசிரிய னுபதேசித்தமேலான வாக்கியத்தை நிச்சயமாகக் கொண்டு, உறவு பகை யாசையாகிய தன் குற்றத்தைப் போக்கி, யாவரு மனத்தா னினைத்தற்கரிய சிவபிரானது சீபாத தாமரையி லான்மாவை யயிக்கியம் பண்ணியிருத்தலே யான்ம சுத்தியாவது. (௩௪)

[ஞானவான்கள் புறம்பெல்லாரோ டொத்திருந்தாலு முள்ளம் வேறுபட்டிருப்ப ரென்பதை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

மனத்துமய லுற்றனனே மனைவிதனைத் தழுவியவன்
றனக்குமக டனைத்தழுவித் தங்கினனோ வங்குமயன்
முனைப்பயனை யருந்திடினுந் தெருண்டார்கள் மோகமிலை
வினைப்பயனை வியந்தருந்தி மற்றையரே வினைவிளைப்பார்.

(இ - ள்.) ஒருவன் தன் மனைவியைத் தழுவி மோகத்தை யடைந்தவன் அவன்றானே தன் மகளைத் தழுவி யவ்விடத்து மய லடையான். அதுபோலப் பூர்வ கன்மபலத்தைப் புசித்தாலு முற் செய்த கன்மமாயிருக்கும். யாம் புசிக்கிறோ மென்பதில் விருப்பற் றிருக்கு மறிவுடையோரிடத் தாகாமியமென்பதில்லை. முற்செய்த கன்ம பலத்தைப் புசிக்கும்போது யானென் றகங்காரங்கொண்டு விருப்பத்துடன் புசிப்பவரே யாகாமியத்தை யுண்டாக்குவார்கள். ()

குழவிபயந் தவர்குபத்தை
வருடிதலுங் குழைந்துமன
மொழுகுமுலைப் பாலூட்டி
யொருவாத பரிவினளே
கொழுநனவள் குயம்வருட
வவன்புயத்தைக் கூடுதற்கு
விழைவினளே யித்தகையார்
வினைகெடுப்பார் வினைவிளைப்பார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) குயம்-முலை. கொழுநன்-கணவன். (௩௫)

[அகச்சுத்தியின் மகிமையை வேறு மோர்வகையா லுணர்த்துகின்றார்.]

அகச்சுத்தி யுடையார்க ளறுத்திடுவர் பிறப்பினையு
மகச்சுத்தி தனையின்றி யாகத்தைச் சுத்திசெய்வார்க்
குகத்தக்க தீயவினை யொன்றுமிலை யுணருங்காற்
புகத்தக்க புண்ணியத்தின் பலந்தானும் புல்லியதே.

(இ - ள்.) உள்ளும் புறம்புமொத்த சித்தசுத்தியை யுடைய ஞாதாக்கள் அநாதியாய்த் தொன்றுதொட்டு வரும் சனனத்தையு மொழிப்பார்கள். அவ்வாறு சித்தசுத்தி யில்லாம லுள்ளம் பிறி தொன்று யிருந்து புறம்பே மலையத்தனை மண்ணையுங் கங்கையி லுள்ள சலத்தையுங் கொண்டு சரீரத்தைச் சுத்தி பண்ணினாலும் அவர்களுக்குப் போகத்தக்க தீவினை யொன்றேனு மில்லை. அதனை விசாரிக்குமிடத்து அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் புண்ணியபலமு மற்பமாகும். (கஎ)

[இப்படி யகச்சுத்தி யுடையவர்களே பரம சுகத்தை யடைபவர், அது இல்லாதவர் மாதரைக் கூடுமிடத் துண்டாகிய சுகத்துக் குவமான மிரண்டு செய்யுளால் உணர்த்துகின்றார்.]

குட்டவுடற் கொடுக்குமிதங் கூடினழற் கொடியிடையா
ரிட்டமுமிம் முறையெனுக விளையவர்தம் பருவம்போற்
குட்டமழற் கூடிதனுள் கொழுநனுக்கொப் பெனக்கொள்க
தொட்டதுவக் கிந்திரியஞ் சொற்பொருளுந் துனிவாரே.

(இ - ள்.) குட்ட வியாதியை யுடையவன் அக்கினியைச் சேர்ந்த விடத்தி லங்கோரத்துக் கெப்படி சுகத்தைப் பொருந்துவானோ அதுபோலக் காமவியாதியை யுடையவர்கள் கொடிபோன்ற இடையினையுடைய மடவாரைக் கூடியபோதுள்ள சுகமு மிவ்வளவென் றறிக. அதைப் பிறித்தறிந்தால் குட்டவியாதி பாலியவயதை யுடையவர் காமப்பருவத்துக் கொக்கும். அக்கினியான மடவாரைச் சேர்த லுங் கணவனுக் கொப்பென்க. ஆதலா லக்கினியைச் சேர்ந்த தோலாகிய விந்தியத்தினு லுண்டாகிய சொல்லின்பொரு ளிவ்வள வென் றுணர்க. (கஅ)

மூத்திரத்தை மலமதனை மோசிக்கு மப்பொழுதும்
வாய்த்துளதே சிறிதின்ப மவ்வளவே வனிதையர்கள்

மூத்திரத்தை மோசிக்குஞ் சுழியினிமை முடைப்பன்றி
நாத்தனக்கு நலமலமே மலநலமோ நாடுங்கால்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) முடைப்பன்றி-நாற்றத்தையுடைய பன்றி. (௩௯)

[சிற்றின்பத்தை யுவர்த்துப் பேரின்பத்தை யுறுதலே சிறப்பென்று உணர்த்துகின்றார்.]

நாயினுக்கும் பேயினுக்கு நரியினுக்குங் கழுகினுக்கு
மீயினுக்கு மினிதுபிண மெனிலதுதா னினியதுவோ
வாயினுக்கு மனத்தினுக்கு மதிப்பரிய மாதேவன்
றேயினுக்கே சிவமதனைத் திளைப்பாரே சிறந்தாரே.

(இ - ள்.) பிணம்: நாய், பேய், நரி, கழுகு, ஈ இவைகளுக் கின்பத்தைக் கொடுக்கும். அதுபோல, மாத ரின்பமும் காமவிகார முடைய மூடர்களுக்கே யினிமை. அது ஒழிந்து அறிவுடையோர் கள் விசாரிக்குமிடத்து இது நிலைமையல்லவே. ஆகையா லதனைச் சீயென் றுவர்த்து வாக்கு மனத்துக் கெட்டாத சிவபிரா னருளினால் தமது சிற்சத்தி யனுபவமான பேரின்பத்தை யனுபவித்துக்கொண் டிருக்கும் அவர்களே சிறப்புடையவர்கள். (௪௦)

[இவ்வாறு செய்யாதவர்க ளடையும் பலனை உணர்த்துகின்றார்.]

புரிந்தவர்க டீவினையைப் பொருவரிய வடிக்கன்பு
பிரிந்தவர்கள் வனிதையரைப் பெறற்கரிய பேறென்றே
யிருந்தவர்கள் நடந்தவர்க ளிழுக்காய குழிவழிக்கே
யெரிந்தவர்கள் கிடந்தெரிவாய் நிரயத்து மிளைப்புறவே.

(இ - ள்.) ஒப்பில்லாத சிவபிரானது சீபாதத்துக்கு அன்பு செய்யாமற் பாவத்தைச் செய்தவர்கள் அப் பாவ மேலீட்டால் மாத ருடைய போகங்களைக் கிடைத்தற் கரிய பேறென்றே மதித் தனுப வித்திருந்தவர்களே; எரிவாய் நிரயத் துக்கத்தையடைய விருந்தவர் களும் நடந்தவர்களும் பொல்லாத நரகக்குழியில் விழுந்தவர்களு மவர்களே. (௪௧)

[மாதர் மயக்கத்தால் வருந் துன்பத்தை யைந்து செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

வைத்தவ ரழுக்கினில் வாஞ்சை மையலாற்
றுய்ந்தவ ரளவிலாச் சோக வாரியே

வித்தகப் பொருளினை விரும்பு வார்மல
முத்தரின் புறுவர்க ளநாதி முத்தனால்.

(இ - ள்.) வெளி. (சஉ)

உருத்திரன் மணவினை யுவந்த நாளினிற்
றரித்தனன் சதுமுகன் சாப சோகமும்
வரத்தினால் வலியுடைத் தக்கன் மாமகள்
கருத்தினி லடங்கிடாக் கதத்தி னாலரோ.

(இ - ள்.) தக்கனுடைய புத்திரியாகிய தாக்ஷாயணியைப் பரமேசுவரன் கலியாணம் பண்ணுகிற காலத்திலே பிரமன் அவளைக் காமுற அதைத் தாக்ஷாயணி யறிந்து மிகவும் கோபித்துக்கொண்டு அவனைச் சபித்ததனாற் சாபம் அடைந்து அதனாலே துக்கமுற்றான்.

(வி - ரை.) அரோ-அசை. (சங)

இந்திரன் முனிமனை யிணங்கி யெய்திய
வந்தர மினைத்தென வளப்ப தல்லவே
சந்திரன் குருமனை தன்னிற் றங்கியே
வந்திடுந் துயரினை மதிக்க வல்லரோ.

(இ - ள்.) கௌதமவிருடி மனைவியாகிய அகலிகையை இந்திரன் ஆசைகொண்டு இராத்திரி யருணோதயத்துக்குமுன் அகாலத்தில் அவராச்சிரமத்திற் காகமாய் வந்து கூப்பிடப் பொழுது விடிந்ததென்று அவர் அனுட்டானத்துக்குப் புறப்பட்டுப் போக அதன்பின் இந்திர னவளுடனே கூடினான். அகாலமென் றிருடி மீண்டும் வந்து இந்திர னிவ்வாறு கபடமாய் வந்ததறிந்து அவனை யவ் விருடி கோபித்துக்கொண்டு, அகலிகை கல்லாகவும், 'ஒரு யோனிக்காக ஆசைப்பட்டதனால் உன்னுடல் முழுதும் ஆயிரம் யோனியாகக்கடவது' என்று சபிக்க, அவன் பட்ட துயரத்துக்கோ அளவில்லை. சந்திரனுந் தன் ஆசிரியரான வியாழபகவானுடைய மனைவியைத் தீண்டியதனால் அவனுக்குக் கயரோக வியாதியுண்டாய்த் துயரமடைந்ததை யாவர் விசாரித்துரைப்பார்கள்? (சச)

நளனது மனைவியை நச்சி வேடுவ
னொளியவொன் றவடனைத் தினைக்க வெண்ணின
னளவில் துயருறச் சாம்ப லாயின
னுளமுனைந் தவள்பகர் சாப மொன்றியே.

(இ-ள்.) கலிதோடத்தால் நளனும் அவன் மனைவியாகிய தமயந்தியும் வனத்திற் சஞ்சரிக்கிற காலத்தில், மூங்கிலின்மேல் பாம்பிருக்

கையிற் காட்டுத்தீ யடியிற்பற்றி யெறிகிற சமயத்தில் அந்தப் பாம்பைக் காக்கவேண்டுமென்று அவன் ஒருகோலைக் கொடுத் திறக்க, அவன் கழுத்தை வந்து சுற்றிக்கொள்ள, அது தன்னை வேதனை செய்யுமென்று பயந்து கூப்பிட, அந்தச் சமயத்தில் வேடன்வந் ததனை விடுவித்துத் 'தன்னந்தனியா யிருக்கின்றன ளிவளெய்யன்' என்று அவளைக் கூடும்படி எண்ணியதறிந்து, அவளை 'எரிந்துபோக' என்று சபிக்க அவனுந் துக்கத்தை யடைந்து அச் சாபத்தினால் சாம்பலாயினன். (௬௫)

அரக்கனுஞ் சானகிக் காசை யுற்றனன்
சிரக்கன மிழந்தனன் றினைத்து மல்லவே
தரித்தவ ராசையைத் தைய லார்கள்பால்
வருத்தமே மருவினர் மண்ணும் விண்ணுமே.

(இ - ள்.) இராமபிரானுஞ் சீதாபிராட்டியுமாகப் பஞ்சவடி தீரத்திலிருக்கின்ற சமயத்தி லிராவணன் மாரீசனை யனுப்பிப் பொன்மானாக வரவிட, 'அம்மானைப் பிடித்துத் தா!' என்று சீதாபிராட்டி சொல்ல, இராமபிரான் முன்னேபோகப் பின்பு இளையவனு மதன்பிறகே தேடிப்போன சமயத்தில், இராவணன் சந்நியாசியாய் வேடமாறிவந்து அவளைக் கொண்டுபோ யிலங்கா நகரத்திற் சிறை வைத்திருக்கையி லிராமபிரான் பின்தேடிப்போ யவனுடைய பட்டணத்தையு மழித்து அவளைக் கூடாமலிருக்கவும் பாணப் பிரயோகஞ் செய்ய, அவனுடைய தலை யிழந்தான். ஆதலாற் பெண்போகத்தி லாசையுள்ளவர்கள் பூமியிலுஞ் சுவர்க்கத்திலுந் துக்கத்தையே யடைந்தார்கள். (௬௬)

[சுவர்க்கத்தில் சரீரமெடுத்த தேவர்கண் முதலாயினோருந் துக்க மடையு முறையைப் பன்னிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

இந்திரன் புயத்துற வாத மீடிலன்
சந்திரன் கயாமயந் தரித்தி ளைத்தனன்
மந்தனு முடவனே மற்றை யார்களு
மிந்தவா றெவருட லெடுத்தி டர்ப்படார்.

(இ - ள்.) தேவர்களுக்கெல்லா மிறைவனாகிய இந்திரனும் நாளாயினிக்கு ஆசையாய்க் கைலாசத்துக்கே யழைத்துக்கொண்டு போ யுமாதேவியுடனே நடனம் செய்கின்ற சிவபிரானை யெண்ணாமல் வச்சிராயுதத்தா லோச்ச, அப்போது இறைவன் றிரும்பிப்பார்த்ததனாற் கைவழக்க மற்றுப்போய் வலத்தோளில் வாதவியாதியாய்த்

தூக்கத்தை யடைந்து வலியிழந்தான். சந்திரனுங் க்ஷயரோகத்தினாலே தூக்கத்தை யடைந்து இளைத்துப்போயினான். சனிபகவானுந் தன் மாற்றாந்தாயாகிய பிரதியுசாதேவி யென்பவளைத் தனக்குபகரிக்க வில்லையென் றுதைக்க, அப்போதவள், 'அழுகிக் கால்விழுந்து போக' என்று சபிக்க அதனா லவனு முடவனாய்த் துக்கத்தை யடைந்தான். மற்றவர்களும் இவ்வாறாக வுடலெடுத் திடர்ப்படாதவர் யார்? ஒருவருமில்லை. (௪௭)

தக்கனுஞ் சுரத்தினை யுடலிற் றாங்கினன்
றொக்கிடத் தலைவலி யரியுந் துக்கிதன்
மிக்குறச் சலோதரம் வருணன் வீறில
னுக்குடற் பழுதுள னுதய பானுவும்.

(இ - ள்.) தக்கனுஞ் சரீரத்தில் சுரத்தினால் வேதனையை யடைந்தான். மாயனுந் தலைவலியாற் றுயரத்தை யுடையவனாயினான். வருணனு நீர்க்கோவையென்னும் வியாதியைப் பெற்றுத் தன் பலமெல்லாங் குறைந்தான். சூரியனுந் தன் தேவி யுசாதேவியென்பவள் 'சூரியனுடைய தேசசு பொறுக்கப்படாது' என்று பிதாவாகிய விசுவகர்மாவினிடஞ் சொல்லி யவன் சாணையினாற் கடைய தேசமழுங்கித் தொக்குத்தோஷமென்னும் வியாதியான் மனநைந்து துயரமடைந்தான்.

(வி - ரை.) உம்மை-எண். (௪௮)

காமனுந் திருவுருக் காயப் பட்டனன்
பூமக னொருசிரம் போக்கப் பட்டன
நாமக ணாசியு நறுக்கப் பட்டனள்
சேமமாஞ் சிவனவன் சினந்து சீறவே.

(இ - ள்.) வெளி. (௪௯)

கன்றிய காலனுங் களையப் பட்டன
றொன்றிய புரத்துளா ரொழிக்கப் பட்டன
ரன்றிய வரிசிர மரியப் பட்டனன்
பன்றியின் கொம்பினை பறிக்கப் பட்டதே.

(இ - ள்.) மார்க்கண்டருக்காகச் சிவபிரானால் கோபிக்கப்பட்ட யமராசனும் வலப்பாதத்தா லுதைக்கப்பட்டான். அனேகங் காலத்துக் கொருகால் அற்பகாலம் திரிபுரத்துக் கதிபராகிய வித்தியுன்மாலி முதலிய மூவருந் தகிக்கப்பட்டனர். அதுவல்லாமல் குருக்ஷேத்திரத்திற் றேவர்களெல்லாருங் கூடிச் சத்திரயாகஞ் செய்த சமயத்தி

லப்போது கிருட்டினன் எக்கியமூர்த்தியாயவதரித்து வில்லெடுத்துக் கொண்டு தேவர்களைத் துரத்திப் பின்பு திருவாரூரில் வந்து வில்லைத் தாடியி லூன்றி மோகித்து நிற்க, அப்போது வியாழபகவானுந் தேவர்களுங் காரியவிசாரம் பண்ணி வில்நாணிற் செல்லை யேவியவப்போது வில் நிமிர்ந்தது. அதனாற் றலை யறுக்கப்பட்டான். மாயன், சிருட்டியில் வராகவடிவமெடுத்துப் பாதாளமளவாகத் தன் கோட்டாலெடுத்தோமென் றகங்காரம் வர அவன் அகங்காரத்தைப் போக்கும்பொருட்டு அதன் கொம்பைப் பறித்துத் தரித்தார். (௧௦).

தக்கனு மிழந்தனன் றலையைப் பல்லெலா
முக்கிழந் தருணனு மொடுங்கி யோடினா
னக்கியுங் கரமிழந் தஞ்சி யெஞ்சினன்
றுக்கமே மிக்குறச் சுரரு மோடினார்.

(இ - ள்.) சிவபிரானை யிகழ்ந்த குற்றத்தால் தக்கனும் வீரபத்திரர் கையாற் றலையறப்புண்டான். அவனுடன் கூடிய சூரியன் தன் பல்லெல்லா முடையும்படி யடிபட்டு வலி குறைந்து ஓடினான். அக்கினியுந் தன் கை தறிப்புண்டு ஓடினான். மற்றைத் தேவர்களு மிகவு மடிபட்டு ஓடினார்கள். (௧௧)

தாருகன் காளியாற் றறிக்கப் பட்டனன்
சூரனெம் வேலினாற் றணிக்கப்பட்டனன்
போருடை யசுரரும் போக்கப் பட்டனர்
பாரத குலத்தினுட் பார்த்த னெய்யவே.

(இ - ள்.) தாருகாசுரன் பத்திரகாளியால் தறிக்கப்பட்டான். சூரபதுமனும் நம்முடைய வேலினால் சங்கரிக்கப்பட்டான். பாரத குலத்துட் டோன்றிய அருச்சுனன் மகாபல பராக்கிரமசாலிகளாகிய நிவாதகவசரென்கிற அசுரரைச் சங்கரித்தான். (௧௨)

பாம்பென நகுடனும் படியில் வீழ்ந்தன
னோங்கிய வருமுனி சாப மொன்றினே
தேம்பினன் பரசுடன் சிறந்த ராமனும்
வாய்பரித் தயரதன் மகன்வ லிக்கரோ.

(இ - ள்.) நகுடனென்னு மரசன் அசுவமேதயாகம் செய்து சுவர்க்க லோகத்துக்குச் சத்தவிருடிகளும் சிவிகை தாங்க அதன்மேலேறிப்போகையி லிந்திராணியை யடையச் சடுதியிற் போகவேண்டுமென்னு மாதரவினால் பெருவிரலூன்றி யகத்திய முனிவரை

நோக்கிச் 'சர்ப்ப சர்ப்ப' என்னும் மொழியாற் கடுகிப்போகவென்ன, அகத்தியமுனிவர் கோபங்கொண்டு 'நீ சொன்ன சத்தத்தின்படியே சர்ப்பமாகக் கடவை' என்று சபிக்க, அப்படியே யவனும் பாம்பாய்ப் பூமியில் வீழ்ந்தான். தாவிச் செல்லும் பரியினையுடைய தயரதச் சக்கரவர்த்தி திருக்குமாரனாகிய இராமபிரான் மிதிலையிற்போய்ச் சனகராசன் கன்னிகை சீதாபிராட்டியை வில்வளைத்துக் கலியாணம் செய்துகொண்டு வருகிறவழியில், பரசுராமன் தானொரு வில்லைக் கொண்டுவந்து 'இதனை வளை' என்று கொடுக்க, அப்பெருமானந்த வில்லை வாங்கி வளைத்து நாணையேற்றிச் சரந்தொடுக்கப் பரசுராமன் தன் தவமெல்லாம் அந்தச் சரத்துக்கிலக்காகக் கொடுத்து வாட்டமடைந்தான். (௩௩)

ஆயிரங் கரமுடை யசுர வாணனு
மாயனு திருகர மலாவி ழந்தன
ளையனு மொருசர மாவின் வீழவே
யாயுவு மிழந்தன னங்க மங்கவே.

(இ - ள்.) ஆயிரங் கைகளையுடைய வாணாசுரன் சிவபிரான் திருநடனத்துக்குக் குடமுழா முழக்கிச் சேவிக்கச் சிவன் சந்தோஷப்பட்ட காலத்தில் 'தேவரீ ரென்னுடன் யுத்தம் பண்ணவேண்டும்' என்று கேட்க, 'நம்முடைய சத்தியாகிய நாராயணனைக்கொண்டே யுத்தம் பண்ணுவிக்கின்றோம்' என்று சிவபிரான் அருளிச்செய்கையால்அந்நாராயணனது கிருட்டிணவதாரத்திற் பௌத்திரனாகியஅநிருத்தன் அவ்வாணாசுரன் மகள் உஷையைக் காமுற்றுக் கன்னிமாடத்திற் கூட, அதனை வாணாசுரனறிந் தவனைக் காவல் செய்ய, அதனை நாரதர் சொல்லக் கிருட்டின னறிந்து, அதுவே காரணமாக வாணாசுரன் சிவார்ச்சனை பண்ணிய விரண்டுகையையு மொழித்து நின்ற கைகளை யெல்லாம் வாளா லறுக்கப்பட்டான். இவ்வாறு வாணாசுரன் கைகளைச் சேதித்த கிருட்டினனும் ஆலிலையின்மேல் பள்ளிகொள்ளுகிற வவதாரத்தி லொருவேடன் சென்று அவன் சீபாதஞ் சிவந்திருப்பதைக் கண்டு புறுவென்று கருதி யெய்த அம்பினா லவினின்றும் வீழ்ந்து சரீரம் நாசமா யுயிரு மிழந்தான். (௩௪)

ஆபனும் புறகிட வவன்று வாரையுந்
தாயமுந் தனதெனத் தரித்த சந்தனும்
வாயுசன் வீமனால் வதைக்கப் பட்டனன்
வாயுவோ டேடிய சேடன் வாடினான்

(இ-ள்.) கிருட்டினன் தோற்றுப்போம்படி பொருது அவன் துவாரகாபுரியையு முரிமையான பண்டி பண்டாரத்தையுந் தன் வசமாகக் கட்டிக்கொண்ட சராசந்தனுந் தன் யாகத்தில் யுத்ததானங் கேட்ட வாயு புத்திரனாகிய வீமனோடு பொருது அவனால் தன்னுடல் கிழிக்கப்பட்டான். வாயுவுடன் மாறுபட்டு மகாமேருவைக் காத்த சேடனுங் காக்கமாட்டாமல் துயரமடைந்தான். (௬௫)

(வி-ரை.) வாயுபுத்திரனென்பது உபசாரப்பெயர்.

அழிவிலா வரமுடை யனும னாகமும்
பழுதுறப் பகலவன் பதறிப் பாற்றின
னெழுகதிர் தடைபட வெதிர்ந்து வானிடைக்
குழீஇய குயினிலை வளியிற் குன்றுமே.

(இ-ள்.) அழிவில்லாதவரத்தினையுடைய அனுமான்; சூரியன் சிவந்திருக்கையாற் பழமென்று தாவுதலினாலவன் கிரணத்தாற் சரீரம் பழுதுபட்டோடும்படி விரைவிற் றாத்தினான். இச் சிறப்பினையும் விட்டு விளங்குகின்ற கிரணத்தையுமுடைய சூரியனுமாகாசத்திற் றோன்றிய மேகத்தினால் மறைக்கப்பட்டான். அம் மேகம் தன்னைப் பற்றப் பலமாயிருக்கிற காற்றினால் தமது கூட்டத்தைச் சிதற வடிக்கப்பட்டது.

(வி-ரை.) வாயு தன் மைந்தனாகிய அனுமானுக்குத் தேவர்களாயுதங்களால் வேதனை உண்டாகாதிருக்கவேண்டுமென்று பிரமனை வரங்கேட்டுக் கொள்ளுகையால் 'அழிவிலா வரமுடை யனுமன்' எனச் சிறப்பித்தார். (௬௬)

சிற்றுயிர் படிந்துயர் செப்பு வாமெனை
நெற்றியின் விழியுடை நிமலன் வீரியத்
துற்றுடல் குமரனென் றுரைக்கப் பட்டயான்
சற்றல வசுரரா லுற்ற சங்கையே.

(இ-ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) குமாரன் என்பது திரிந்து நின்றது. 'கு' என்பது 'குற்சிக்கப்பட்டது' 'மார்' என்பது 'மாரணம்'; இவ்வாறு குற்சிக்கப்பட்டதை நாசமடைவிப்பதனாற் குமாரனெனப் பெயராயிற்று. இதனைக் குமாரதந்திரத் தோதப்பட்டது. குற்சிதம்-அசுத்தம். (௬௭)

அபமொரு தினந்தனி லமரர் மற்றையர்
வயவலி தொலையவே வருந்தி வாடுவ

ரயனுமற் றவருட னழிவ னாண்டுகள்
கயமுறப் பரார்த்தமெவ் வீரண்டு காட்டியே.

(இ-ள்.) மானிடவருட முந்நூற்றறுபது கொண்டது தேவ வருடம். அத் தேவவருடம் ஆயிரத்திருநூறு கொண்டது கலியுகம். தேவவருட மிரண்டாயிரத்து நானூறு கொண்டது துவாபரயுகம். தேவவருட மூவாயிரத்தறுநூறு கொண்டது திரேதாயுகம். தேவ வருடம் நாலாயிரத்தெண்ணூறு கொண்டது கிரேதாயுகம். ஆக இவ் வாறு தேவவருடம் பன்னீராயிரங் கொண்டது ஒரு சதுர்யுகம். அச் சதுர்யுகம் இரண்டாயிரங் கொண்டது பிரமனுக்கு ஒருநாள். அவ் வொருநாளில் தேவர்கள் அட்டதிக்குப்பாலகர்கள் சந்திர சூரியர்க ளெல்லாரும் தங்களிடத்துண்டாகிய பலமும் வயதுந் தொலையவே துக்கித்துச் சிவபிரானால் சங்கரிக்கப்படுவார்கள். பரார்த்தகால மிரண் டிப்படி கழிந்தவுடன் பிரமனுக்கு நாசமுண்டாம். மற்றுள்ள தேவர் கள் தங்கள் தங்கள் காலாவதி சென்றவாறே நாசத்தை யடைவார்கள்.

(வி - ரை.) பரார்த்தம்-பிரமகற்பத்தரை. (கஅ)

[முற்கூறிய மானிடயோனிகள் துயரம் பத்துச் செய்யுளா லருளிச்செய்கிறார்.]

கருப்பையு ளுணர்வினைக் காலு மோதலாற்
பிரித்துயிர் பிறத்தலாற் பேசப் பட்டதே
விரித்துறு வேதமும் விளங்க வாய்கிலார்
மரிப்பரே பிறப்பரே மனிதர் தாமுமே.

(இ - ள்.) கர்ப்பத்தில் ஞானத்துடன் கூடியிருக்கிறவனைச் சண்டமாருதம் வந்தடித்து அதனால் முன்புள்ள அறிவு கலங்கி யபானவாயுவினால் கீழே தள்ளப்பட்டுப் பூமியில் வந்தவளவி லனேக துன்பத்தை யடைவானென்று நூல்களிற் சொல்லப்பட்டதே; இப் படி வருத்தமடைந்து பூமியிற் பிறந்த மானிடர் வேதாகம முதலிய நூல்களோதி நன்று யாராய்ந்து கதியடையாமல் வீணில் காலத் தைக் கழித்து மரிப்பதும் பிறப்பதுமே தொழிலாய்த் திரிவார்கள்.

அன்னைதன் வயினிடை யநேக துன்பமே
பின்னையும் பிறப்புழி பெரிது துன்பமே
தன்னையர் வறவுரை தரிக்கத் தாதையோ
சொன்னவில் குரவனுஞ் சுளியத் துன்பமே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) அயர்வு-மறதி. சுளிய-கோபிக்க. (கூ0)

ஒருமைய வுணர்வின ருரைக்கும் வாசகத்
தருமைய பொருளவ ரருளி ளுற்பெறும்
பெருமையைப் பெறற்கரும் பேறென் றெண்ணிலா
ரிருமையு மிழப்பரே யினைய ரிச்சையால்.

(இ - ள்.) மோட்சத்தை யடைவதற் கொருப்பட்ட அறிவினை யுடைய ஞானவான்க ளருளிச்செய்யுந் திருவாக்கினு லுண்டாகிய அருமைப்பொருளை யுட்கொண் டந்த ஞானவான்க ளருளினுற் பெற்று நன்மையை யடையவேண்டு மென்னும் புத்தியில்லாமன் மடவார்மேலும் புத்திர மித்திர களத்திராதிகண்மேலும் வாஞ்சை யை வைத்தவர்கள் போகமோட்சங்க ளிரண்டையு மிழப்பார்கள்.

துடியிடைத் தடமுலைத் துளங்கு தோள்வளைப்
பிடிநடைக் கடுவிழிப் பேதை மாதரார்
கடிதடக் கலவியிற் காம மீதுறப்
படுமிடர்க் களவிலைப் போகர் பாருளே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) தடம் - பெருமை. பிடி - பெண்யானை. கடு - விடம். கடிதடம் - அல்குல். (சஉ)

விடக்கினை விரும்பியே வெறுப்பு மேவிடக்
கடித்திரு நாய்தமிற் கதறு மாறுபோன்
முடைப்புழுக் குரம்பையின் மோக மெய்தியே
விடைப்பரே மனிதருந் தம்மில் வெல்லவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) விடைத்தல் - அடித்தல். (சங)

திலத்தினை யினிமையைத் தினைக்க மானிடர்
மலைக்கினைத் துயரினை விரைய மாந்துவார்
துலைக்கணக் கறிகிலாத் துரிசி னரவர்
கலைக்கணக் கினத்தலை காண வல்லரோ.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) திலம் - சிறுமை கூறியது. துலைக்கணக்கு - துலா வினைக்குங் கணக்கு. துரிசு - பாவம். கலை - வேதாகமம். (சச)

பனியினும் பனிப்பரே பவன னெய்தினுந்
துனிவெயிற் கூதிரின் மிகவுந் துன்பமே
யினையன துயர்பல வின்ப மெய்துவர்
மனிதர்க ளெப்பொழு துறுகண் மாறியே.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்கள் முற்பனியாகிய மார்கழி தையினும், பின்பனியாகிய மாசி பங்குனியினும், முதுவேனிலையுங் காற்றினையு முடைய ஆனி ஆடியினும், குளிர்காலமாகிய ஐப்பசி கார்த்திகையி னும், மற்றைக் கார்கால மிளவேனிற் காலங்களினு மிகவுந் துன் பத்தை யடைவார்கள். இக் காலங்களில் துக்கத்தையே யனுபவிப்ப தல்லாமல் சுகத்தை யெப்போதுதான் அனுபவிப்பார்கள்.

(வி - ரை.) சூத்திரம்

"காரே கூதிர் முன்பனி பின்பனி
சீரிள வேனில் வேனி லென்றாங்
கிருமூ வகைய பருவ மென்ப." என்பதனு லறிக.

காலையு மலத்தினுற் கடிய துன்பமே
காலவும் பசியினுற் றளர்வ ருச்சியின்
மாலையிற் காமமும் மலிய வாடுவர்
வேலைக டொறுமிடர் விளையும் விஞ்சியே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) முற்கூறிய ஆறு இருதுவிலுந் துக்கமடைவ தல் லாமல் சிறுபொழுதாகிய நாடொறுந் துக்கமடைவதனை 'வேலைக டொறும்' எனப் பிரித்துங் கூறினர். (சுசு)

ஆக்கையை நிலையென வாட கந்தனை
யாக்கலு மருந்துய ரஞ்சிச் சோரரைக்
காக்கலுங் கநிந்துயர் களித்த வின்முத
லாக்கலு மருந்துய ரழியும் போதுமே.

(இ - ள்.) நிலையில்லாத சரீரத்தை நிலையென்று பொருளைத் தேடுமிடத்தும், அதைக் கள்ளர் கொண்டுபோகாம லிரட்சிக்கு மிடத்தும், பலங் கண்டு களிக்கும் வீடு உண்டாக்கு மிடத்தும், உண் டான வீடு இடிந்துபோமிடத்துந் துக்கத்தையே யடைவார்கள்.

(வி - ரை.) துக்கம் என்பது முழுதுங் கூட்டுக. (சுஎ)

ஆடையு மொன்றலா லதிக மென்செய
வீடுமொன் றல்லது வேண்டு மோபல
பாடுடைப் புவிமனர் பாவ சாதனந்
தேடிய மற்றைய வினைத்துந் தீரினே.

(இ - ள்.) பண்ட முதலியவற்றைப் பிரயாசப்பட்டுத் தேடி னுலு மிவர்க் கரிக்கப்படுகிற புடவை யொன்றல்லவோ; மாடகூடங்

கட்டிருளு மிவன் படுக்கப்போகிறது பாய்விரியல்லவோ; இவ்வா திருக்கப் பாவசிந்தனையா யிருக்கிற அரசர்கள் கோட்டை யுப்பரிகை முதலாயினவற்றை யுண்டாக்குவதை விசாரித்தால் எல்லாம் பாவத்தைத் தேடுவதொழிந்து புண்ணிய மொன்றுமில்லை. (சுஅ)

[அரசர்களுந் துயரமடைவதனை யுணர்த்துகின்றார்.]

அஞ்சுவர் புதல்வனை யரையர் மற்றையர்
தஞ்சவில் பிறரிடைச் சாற்று வாமெனை
விஞ்சிய வரசர்கள் வெகுண்ட வேலையிற்
றுஞ்சுவர் சமர்தனிற் றுயரந் துய்த்துமே.

(இ - ள்.) சதுரங்க பலத்துடன் கூடியிருக்கிற அரசர்களுந் தான் பெற்ற பிள்ளை தன்னைச் சேதித்து இராச்சியங் கட்டிக் கொண்டு அனுபவிக்கப்போகின்றானென்று பயப்படுவார்கள். அது வல்லாமல், தன்னிலு மிருந்தபரமண்டலத்துள்ள அரையர் வெகுண்டு படையெடுத்துவந்த காலத்தும் யுத்தகளத்திற் பொருது அதனாற் சிறிதுபேர் இறந்துஞ் சிறிதுபேர் துன்பமடைந்து மிவ்வாறே துக்கத்தை யடைவார்கள். (சுக)

[இனி விலங்குகளும், பறவைகளும், ஊர்வனவுந், தருக்களுந் துயரமடைவதனை ஐந்து செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

கரிபரி முதலவுங் கனங்க டாங்கியே
புரவலர்க் கேவலர் புடைக்க நொந்திடும்
பொருகள மதனிடைக் குருதி பொங்கவே
சாமுறத் தளர்வுறச் சாய்ந்து வீழுமே.

(இ - ள்.) பாகனு லங்குசம் பரிக்கோல்முதலியவற்றாற் றுயர மடையும் யானை; குதிரைகள் வாதுவாரற் றிருத்துவிக்கு மிடத்துக் கசையினால் வேதனையுறும்; ஒட்டக மெருது முதலாயின பாரங்களைச் சுமந்து அதனாற் றுயரத்தையுறும்; அதுவல்லாமல் யுத்தகளத்திற் பகைவர் கைப்பாணம் வாள் முதலியவற்றாற் குருதி பொங்கப் பாடுகொட்டு மரிக்கும். (எ௦)

மானினங் கானவர் வலையின் வாடிடு
மானினம் புலியுறி னழுங்கி யஞ்சுமே
வானற வுணவற வருந்தி வாடிடு
மேனைய மிருகமு மிடுக்க ணெய்துமே.

(இ - ள்.) வேடர் முதலியவரால் வலையில் காடை புலி மான் பன்றி முதலியவை துக்கமடையும். பசுக்களினது கூட்டமும் புலி வந்து பாய்ந்தவிடத்துத் தறையிற் படிந்து அதனாற் றுயரமடையும். அதுவல்லாமல், மழையில்லாமையால் புன் முதலாயின வுணவற்றுப் போக அதனால் வருத்த முற்றும் வாடும். மற்றை மிருகமு மிப்படியே துன்பமடையும். (எக)

வியங்கமும் வருந்திடும் வெயிலின் மாரியின்
வயங்கெடத் துயங்கிடும் வாடை வீசவும்
நயங்கெடு முணவற நார மாறினு
மியங்கினும் பகையினுக் கச்ச மெய்துமே.

(இ - ள்.) பறவைகளானவை மிகுந்த வெயிலினாலு மழைகளினாலும் வேதனையடையும்; அதுவல்லாமல், வாடைக்காற்றுக் கடுகில் தங்கள் பலங் கெட்டுத் துக்கமடையும்; அதுவல்லாமல், ஏரிமுதலானவற்றிற் சலம் வற்றிப்போக மீன்முதலிய வுணவில்லாமையினாலும் வாட்டமடையும்; அதுவல்லாமல், ஆகாசத்திலே சஞ்சரிக்குமிடத்துக் காக்கையானது வலியான் - கோட்டானாலுங், கொக்குக் குருவி முதலாயின இராசாளி வல்லூற்றினாலு மிப்படியொன்றுக்கொன்று பகையாகிய பக்ஷிகளினாலே துயரமடையும். (எஉ)

பசியுறப் பகையுறப் பாம்புந் தேம்பிடும்
நசமுறும் வலையுற நார மீனுமோ
கசிவினிற் கிருமியுங் கலித்த மூங்கியே
வசமறும் வெயிலினோர் தினத்துண் மாயுமே.

(இ - ள்.) பாம்புகளும் பாம்பாட்டிகள் பிடித்துப் பெட்டியி லடைக்கப்பட்டுப் பசிவந்து பொருந்தப் பக்குவத்தி லிரை பெறாமையாலுந், தனக்குப் பகையாகிய கருடன் கீரி முதலியவற்றைக் கண்டவிடத்து மயக்கத்தை யடைந்தும் வருந்தும். சலத்திலுண்டாகிய மீன்களும் வலைக்காரராற் பிடிக்கப்பட்டு நாசத்தை யடையும். புழுக்களும், வேர்வையிலு மீரத்திலு நெருங்கித் தோன்றி வெயிலினால் துக்கத்தை யடைந்து ஒருநாளிலேதானே சனித்து மரிக்கும்

(வி - ரை.) நாசமென்பது 'நசம்' எனக் குறுக்கல் பெற்றது. 'மீனுமோ' என்ற ஓகாரத்தினால் மற்றுமுள்ள செந்துக்களுங் கொள்க. (எங)

வருந்திடு தாவர வுருவ மாதவ
ரரிந்திட வற்கலை யதனை யாக்கவும்

பொரிந்திடும் பனியினும் பொருகை யானைகள்
முரிந்தறு மூலமும் பறிக்க முசியே.

(இ - ள்.) தாவரவடிவமாகிய மரங்கள்: மகத்தாகிய விருடிகள் மரவுரி தரிப்பதுபற்றி பட்டையை வெட்டி யுரிப்பதனாலும் வேதனை யெய்தும். அதுவல்லாமல், பனிப்பெய்கையினாலும் பொரிந்துபோகும். அதுவல்லாமல், பொருகின்ற கையினையுடைய யானைகள் கூடி வேரைப்பறிப்ப வதனாலு முரிந்து நாசத்தை யடையும்.

(வி-ரை.) முசுதல்-கூடல். (௬௮)

[இவ்வாறு கூறி மேற் பொதுவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

பெற்றிடுஞ் செல்வமும் பீடை செய்திடு
மற்றுயர் வாழ்வினை மதித்த வேலையி
னுற்றிடு முணர்வுமிம் முறையி னொத்திடுஞ்
சிற்றுயிர்க் குடற்சிறை செறித லாலரோ.

(இ - ள்.) ஒருவன் செல்வமு மற்றொருவன் அதிக செல்வத்தைக் கண்டவிடத்து, 'நமக் கவ்வள வுண்டாகவில்லையே' என்னுந் துக்கத்தைக் கொடுக்கும்; தான் கற்ற கல்வியும் பிறனொருவன் மிக்க கல்வியைக் கற்றவிடத்து மிவ்வாறு துக்கத்தை விளைக்கும்; சிற்றுயிராகிய ஆன்மாவுக்குச் சிறைச்சாலையாகிய வுடல் பந்தமாகக் கூடுவதா லிவ்வாறு விசாரிக்கச் செய்யும். (௬௯)

[இதுவுமது]

பரிமிசைக் களியுறப் பயின்ற பாவகன்
றரைதனிற் சிவிகையுட் டங்கி னானெதிர்
வரமுனைக் களிப்பினை மாற்றி மையலும்
பிரிவிலன் றேர்வரச் சிவிகைப் பேதையும்.

(இ - ள்.) பூமியிற் கால்நடையாய் வந்த ஒருவன் தனக்கெதிரே சந்தோஷத்துடன் குதிரையேறி வருபவனைக் கண்டு 'நாமுங் குதிரையேறப் பெற்றோ மில்லையே' என்று துக்கத்தை யடைவான். அக் குதிரையுடையவனுந் தண்டிகை பல்லக்கேறி யெதிரே வருபவனைக் கண்டு முன்னுள்ள சந்தோஷத்தை யொழித்துத் தனக்கு அது உண்டாயிற்றில்லையே யென்று துக்கத்தை யடைவான். அப் பல்லக்கில்வரு மறிவில்லாதவனுந் தேரேறி வருபவனைக் கண்டு துக்கத்தை யடைவான். ஆகையா லொருவர்க்கொருவ ரிவ்வாறே யுத்தரோத்தரந் துயரமடைவார்கள். (௭௦)

[இதுவுமது]

இம்முறை யமரரு மிடுக்க ணெய்துவர்
தம்மினு முயர்ந்தவர் பதத்தைத் தாமுனி
யெம்முறை யானுமெய் யிடுக்க ணேதுமே
செம்மைய செல்வமே சிவாநு பூதியே.

(இ - ள்.) இவ்வாறே தேவர்கள் முதலாயினோரும் தமக்கு மேலாகியபேர் பதப்பேறுகளையடையக் கருதி யுத்தரோத்தரந் துக்கத்தை யுறுவார்கள். இவ்வா றெந்தெந்த விதத்தால் சரீரத்தை யெடுத்தாலுந் துக்கத்துக்குக் காரணமே யாகையாற் சிவபிரானுடைய ஸ்ரீபாதகமலத்தை யடைந்து சிவானந்தாநுபூதியில் இளைத்திருப்பதே யழியாத செல்வமாம். (எஎ)

[தங்கள் தங்கள் கன்மத்துக் கீடாகத் தேவர்களா லசுரரும் இராக்ஷதருந் துயரமடைவா ரென்பதூஉம், அவ் விருவ ராலுந் தேவர்கள் துயரமடைவார்க ளென் பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.]

சமர்தனி லமரரா லசுரர் தாழ்வரே
யமரரு மவர்களா லபச யத்தரே
யிமையவர் தயித்திய ரிந்த நீர்மையர்
தமதம வினைபரி பாகஞ் சாரவே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) தயித்தியர்-இராக்கதர். (எஅ)

[மேற் கன்மமுங் காலமும் பலத்தைக் கொடுக்கமாட்டாது, சிவனே கொடுப்ப னென்பதனை யுணர்த்துகின்றார்.]

கருமமும் பலத்தினைக் காட்ட வல்லதே
பருவமுந் தனக்கது பண்ண வல்லதே
யிருவினைப் பருவமும் பலமு மீசனே
தருவனென் றுணர்கிலா ருடலிற் சார்வரே.

(இ - ள்.) கன்மமுங் காலமுஞ் சடமாகையா லான்மாக்களுக்குத் தானாய்ப் பலத்தைக் கொடுக்கமாட்டாது; ஆகையால், அவரவர் புண்ணியபாவ பக்குவத்தையு மதனா லுண்டாகிய பலத்தையு மறிந்து தருகிறவன் சிவனே யென் றறியாதவர்கள் பூட்டையு நீரும்போல மீளவுஞ் சனன மரணத்தா லுழல்வார்கள். (எகூ)

[வியாதியால் வருந் துக்க முணர்த்துகின்றார்.]

அருந்துய ரடையுமே யவர்கத யாதியின்
மருந்தினை யருந்தினுந் துயரம் வந்துறு
மருந்திடுந் துயரினை யறிவர் யாவரும்
விரிந்திட விவ்விடத் துரைக்க வேண்டுமே.

(இ-ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) 'வேண்டுமே' என்ற ஏகார மெதிர்மறையிற் க். (௮௦)

[நரை, திரை முதலிய துன்பத்தை யுணர்த்துகின்றார்.]

நரைதிரை வருதலி னடலை போலெரி
திரைதரு மவரென ரென்ன வேங்கியே
வருதுய ரளவிலை மரண வேலையில்
விரவிய தூதரான் மிக்க துக்கமே.

(இ-ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) திரை-உடம்பு திரைதல். (௮௧)

[இதுவுமது]

ஆயுவுஞ் சதமென வறையப் பட்டதே
யாயினு மவரவர் கருமத் தாலுடன்
மாயுமென் றறிகமா துயர மேவருந்
தேயுமந் நாடனிற் காலன் சேரவே.

(இ-ள்.) ஆன்மாக்களுக்குப் பூரணமான வயது நூறென்று வேதாகமங்களிற் சொல்லப்பட்டதே யானாலு மவரவர் செய்த கன்மத்துக்கு ஈடாகக் கற்பத்தி னழுவிப்போவதும், பிறந்தவுடனே யழிவதும், வளர்ந்து பாலதருண விருத்த தசையையடைந் தழிவதுமாயிருக்குமென் றறிக. இங்ஙனம் ஆன்மாக்க ளசத்தை யடையுங் காலத்தி லெமதூதர் வந்து பொருந்துகையினாற் பயந்து மிக்க துயரத்தையே யடைவார்கள். (௮௨)

[அம் மரணகால மிருவகைப்பட்டிருக்கு மென்பதனை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

மிருத்தியு மிருவித மொன்று மீண்டிடு
மருத்திய மருந்தினு மழலை போம்பினு
முரைத்தமந் திரத்தினு மோத லுதியைக்
குருத்தவர்க் குதவினு மன்பு கூரவே.

(இ - ள்.) மரணம், காலமிருத்தியு வென்றும், அவமிருத்தியு வென்று மிருவகைப்பட் டிருக்கும். இதில் அவமிருத்தியு வாகட நூலிற் சொன்ன ஔடதம் புசிக்கையாலுஞ், சிந்தித்தண்டு முதலிய திரவியங்கொண் டோமம் பண்ணுவதனாலும், மிருத்தியுஞ்செய மந்திர சபங்களினாலும், பெரிய தபோதனர்களைக் கிருபையுடனன்ன முதலிய பாகபேதத்தைப் புசிப்பிக்கையாலுந் திரும்பப்படும்.

மற்றைய மிருத்தியும் வந்த வேலையி
னுற்றவ ருடலிடை யிருப்ப ரோர்ந்திடிற்
பற்றிய வுடலினை விட்டுப் பாறியே
முற்றிய வினைப்பயன் சீவன் மூளுமே.

(இ - ள்.) மற்றைக் காலமிருத்தியு வந்தகாலத்தில் அதனை விசாரிக்குமிடத்து ஒருவருமுடலிலிருக்க வல்லவரில்லை. ஆகையால், ஆன்மா பிராரத்த கன்மம் புசித்துத் தொலையவந்த காலத்து மிருத்தியு வந்தவுடன் பொருந்தியிருந்த தேகத்தை விட்டுப் போய்ப் பரிபக்குவமான கன்மத்துக்கீடா யதற்கேற்ற தனு கரணாதிகளைப் பொருந்தும். (அஎ)

[அம் மரணகாலத் துண்டான துக்கத்தை யுணர்த்துகின்றார்.]

விட்டிடும் வேலையின் வியந்த வச்சமே
கட்டிடப் படுந்துயர் பகரற் பாலதே
கட்டுளை நீங்கியே காதல் செய்யுமண்
கட்டுளை தன்னையும் பின்னைக் காமுறும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கட்டுளை-கட்டில். (அஅ)

[இதுவுமது]

தனத்தினை மனைதனைத் தாளி யந்தனை
நினைத்தினி பெவரனு பவிப்பர் நீங்குநா
ளெனக்கிவை யன்னிய மாகு மேயென
மனத்துயர் மலியவே மாயு மாவியே.

(இ - ள்.) வெளி. (அகூ)

[இதுவுமது]

பாம்பழல் வாயினுற் பற்ற மண்டுகந்
தேம்பிடுந் துயருறுஞ் சீவன் றேயுநா

ளோம்பிட வல்லரே யுற்ற மற்றையார்
போம்பொழு தருந்துணை புரிந்த புண்ணியம்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) மண்டுகம்-தவளை. ஓம்பல்-பாதுகாத்தல். (அஎ)

[ஆன்மா மற்றொரு தேகத்தைப்பற்றியே யிதனை விடுமென்பதற்
குவமைமுகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.]

திரணுறுஞ் செழுகைபோற் சீவன் நீண்டியே
வருமுரு வதனை(முன் னுருவ மாற்றிடுந்
தருமமே பருவமேற் சாரும் வானினைப்
பருவமேற் றீவினை நிரயம் பற்றுமே.

(இ - ள்.) புல்லினிடத்துப் பொருந்திய சாணைவான புழு வொருதலை பற்றி யொருதலை விடுவதுபோல ஆன்மா அந்திய காலத் தெதிரே வரும் யாதனு சரீரமாகிய சூக்குமதேகத்தைப் பற்றிப் பின்பு அப் பூதசரீரமாகிய தூல வுடலை விட்டு நீங்கும். அப்படி யாதனு சரீரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு செல்லும்போது நல்வினைப் பரிபாகமானாற் சுவர்க்கத்தை யடையும்; தீவினைப் பரிபாகமானால் நரகத்தை யடையும். (அஅ)

[மரிப்பதைப்பற்ற இரத்தலுங் காத்தலுமே மிகுந்த
துக்கமென் றுணர்த்துகின்றார்.]

மரிப்பதி னருந்துயர் மதிக்கின் மற்றிலை
யிரப்பதே யதனினும் பெரிய வின்னலே
கரப்பதூஉ மிரப்பதிற் கடிய வின்னலே
யிரப்பதூஉங் கரப்பதூஉ மின்மை யின்பமே.

(இ - ள்.) மிக்க துக்கங்கள் பலவுளவேனும் விசாரித்துப் பார்க்கும்போது மரிப்பதைப் பற்றவு மருந்துயர் வேறில்லை; அதனினு மிகுந்த துக்க மொருவன்பாற் சென்று 'ஈ-தா-கொடு' என்றிரத்தலேயாம். அதனினு மிக்க துக்கம் இரப்போர்க்கில்லையென்பதேயாம். ஆதலால், தான் ஒருவன்பாற்சென் றிரவாதிருத்தலும், தன்பால்வந் திரப்போர்க் கில்லையென் றிருத்தலு மிம்மை மறுமை யிரண்டினுக்கு மின்பமாவது. (அக)

[துறவுடையோர் மகிமையை யிரண்டு செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்.]

மண்ணினுந் தனத்தினு மனைக்கு வாய்த்தநற்
பெண்ணினு மகவினும் பெரிய பேரினுங்

துண்ணெனு விழைவினைத் துறந்த தூயரே
விண்ணினு மின்புடன் விளங்கி மேவுவார்.

(இ - ள்.) மண் முதலாகிய பூமியினுந், தனதானிய முதலிய வற்றினுந், தன் மனைக் குரித்தாகிய நற்குணத்தையுடைய பெண்டிருடனும், பிள்ளைகளிடத்தினுந், தன்னைப் பெரியோனென்று சொல்லுங் கீர்த்தியினு முண்டாகும் ஆசையை விரைவில் விட்ட சுத்தரே, தேவலோகத்தினு மின்பத்தோடுகூடிக் கீர்த்தியைப் பொருந்தியிருப்பவர்கள்.

(வி-ரை.) 'விண்ணினும்' என்ற வும்மையால் மண்ணினு மவர்களே நன்மையை யனுபவிப்பார்க ளென்றறிக. (கூ0)

ஆக்கையிற் றுயர்பெரி தற்ப மின்பமென்
றாக்கையை யறவெறுத் தார்வங் கூர்வரே
லாக்கையி னாதியே முத்த னுக்கவ
னாக்கையுந் துயரமு மறுப்ப னாணையால்.

(இ - ள்.) சரீரமெடுத்ததினால் துக்கம் பெரிது, இன்பஞ் சிறிதென்று விசாரித்துத் தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தை நன்றாக வெறுத்துத் தேகத்தினின்றும் அநாதிமல முத்தனாகிய சிவபிரானுக்கு அன்பு பொருந்தி யிருப்பாரானால், அச் சிவபிரானும் ஆக்கினைசத்தியினால் யாக்கைக் கேதுவான மல மாயா கன்மமாகிய துக்கத்தை யொழிப்பான்.

(வி - ரை.) 'அநாதியே முத்தனுக் கார்வங் கூர்வரேல்' என்று கூட்டிப் பொருளுரைக்க. (கூக)

[ஆசையானது இருவகைப்படுமென் றுணர்த்துகின்றார்.]

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

ஆசை தானிரு பேத மேயவை
யேய நாதியி லாதவன்
பேசு நூல்விதி பேணி யேசெயும்
பெற்றி தான்முதன் மற்றதுந்
தேசு சேர்வினை தீர வேவரு
சேத னாவிப ரீதமே
யாசி லாவர னாணை யாலவை
யாள்வ ரேயுட லாளரே.

(இ - ள்.) ஆசை யிரண்டுவகைப்பட்டிருக்கும். அதிலொன்று, அநாதிகாலந் தொட்டு ஆசையில்லாதிருக்கும் சிவபிரா னருளிச்

செய்த வேதாகமத்தின் வழி தப்பாம னடக்கு மியல்பு; மற்றொன்று, நல்வினை நீங்கிய அறிவு மயக்கத்தினால் 'இதுவே நிச்சயம்' என்று கருதிச் செய்யுந் தீவினை; ஆகையால், சரீரத்தை யெடுத்தவர்கள் அந் நல்வினை தீவினை யிரண்டினையுங் குற்றமில்லாத சிவாக்கினையினா லனுபவிப்பார்கள். (கஉ)

[ஆன்மாவுக்கு முற்கூறிய ஆசை முதலாயினவை நீங்கி வைராக்கியம் பிறக்கவே மோக்ஷமுண்டாமென்றுணர்த்துகின்றார்.]

ஆசை மாசற வாக வேரற வாண வாதியு மாயவே
பாச நாசக வீச ஞசிவி பாத தாமரை நாண்மலர்
வாச நேசநு பூதி யாவது வாதை யேதுமி லாததே
தேச தேசமொ ரேக மோசிவ னேசர் பூரண தேசரே.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்களுக்கு ஆசை யுண்டாக்குங் கன்மம் சீக்கச் சரீரத்துக்குக் காரணமாகிய மாயையும் வலிகெட, ஆணவகாரியங்களு நீங்கினவாறே பாசத்தை நசிப்பிப்பவனும், தனக்கு ஆணவாதி குற்ற மில்லாதவனுமான சிவபிரானுடைய சீபாத கமலங்களை யன்புட னனுபவித்திருத்தலே வேறொரு வேதனையு மில்லாதது. அப்படி யவ்வனுபவத்தையுடைய முத்தான்மாக்களுடைய ஞானம் ஏக தேசமன்று. சிவபெருமானைப்போல சருவஞ்ஞத்துவாதி குணங்களோடு கூடி வியாபித்திருக்கும்.

(வி - ரை.) 'ஆணவாதி' என்பதனால் விந்து திரோதானமுங் கொள்க. (கங)

[முற்செய்யுளி லான்மாவை வியாபி யென்றதை யிச்செய்யுளிற் சாதித் துணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

ஏக தேசவுட லுற்ற வர்க்கறிவு
மேக தேசமல தில்லையே
யேக தேசவுட லற்ற போதுமறி
வேக தேசமென லென்சிவ
னேக தேசவுட லற்ற வன்னறிவு
மேக தேசமல வாதலா
லேக தேசவுட லற்ற முத்தனறி
வேக தேசமல வென்பரே.

(இ - ள்.) ஏகதேச வுடலை யடைந்த ஆன்மாக்களுக் கறிவு ஏக தேசமேயல்லாமல் வியாபகம் விளங்காது. ஏகதேச வுடலாகிய பந்த

த்தை நீங்கியபோது அறிவை யேகதேசமென்று சொல்லவேண்டுவ தில்லை. அது என்னகாரணத்தா லெனில், சிவன் ஏகதேசசரீர மில் லாதவனாகையால் அவனுடைய அறிவும் ஏகதேசமன்று வியாபியே; அதுபோல, ஏகதேசவுட னீங்கின முத்தான்மாக்க ளறிவு மேகதேச மல்ல, சருவ வியாபியேயாம். (கஅ)

[முத்திக்கு மலக்ஷயம் பிறத்தலே மேலான காரணமென் றுணர்த்துகின்றார்.]

வேர றப்பணையு மற்று மற்றொழியும்
வேற வற்றுமுதன் மேவுமே
யார ணத்தினையு மாக மத்தினையு
மாயு மற்புதன லாரியன்
பேர ருட்பெற வநாதி முத்தனொடு
பேத மற்றநிலை பேறுதான்
கூரி ருட்குழுவ றுத்த றுக்குமுடல்
கூட முத்தனனு கூலமே.

(இ - ள்.) மரம் ஒன்று வேரற்றவாறே யதனுடைய கொம்பு பணை காய் பூவெல்லாம் நாசமடைந்து மேலுமுற்பத்தியுமுண்டாகாத வாறுபோல, ஆணவமாகிய நிறைந்த விருணீங்கியவாறே யுடல் மல மாயா கன்மத்தோடுங் கூட நாசத்தை யடைந்து முத்தியை யடை யும். அதுவென்னெனின், வேதாகமங்களை யையந் திரிபற வுணர்ந்த ஞானாசிரியன் மிகுந்த கிருபைபெற்று அநாதிமலமுத்தனாகிய சிவ பிரானோடு கூடி யிரண்டற்ற வயிக்கியமா யிருப்பதே மேலான பேறு.

(வி - ரை.) தான்-அசை. (கஆ)

[இப்படிப் பெற்ற முத்தான்மாவின் தன்மையும், அவர்கள் சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களைப் பண்ணா ரென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.]

முத்தி பெற்றவ னழுக்க னைத்தினையு
முற்ற விட்டுமளை யற்றவ
னித்த னுத்தம னிருத்த சுத்தசுக
சிற்க னத்துநிலை யுற்றவன்
புத்த னத்துவித முற்று மிக்கபிர
புத்த னைக்கெழுவு பூரணன்
றத்து வத்தொகைம லத்தொ டற்றுமுட
லைப்பெ றப்பிறர்ச மைப்பனோ.

(இ - ள்.) முத்தான்மா ஆணவாதி மலங்களை முழுதும் போக்கி மேற் சனன மில்லாமலிருப்பவன், நித்தியனுமா யுத்தமனுமாய் ஒரு பொருளினும் பற்றில்லாத சுத்தனும் சுகஞான சொருபத்தில் நிலை யே யுடையவனு மெக்காலமும் புதுமை செய்திருப்பவனுமாய், அப் பொருள் வகைகளெல்லாவற்றினும் பொருந்திப் பிரபுவுமாயிருக்கிற சிவபிரானோ டயிக்கமாயிருக்கிற அவ்வியாபி கருவி கரணங்களோடு கூடிய தத்துவக் கூட்டத்தையும் ஆணவாதி மலங்களுடன் கூடப் போக்கடித்திருந்து மற்ற ஆன்மாக்கள் உடலைப் பெறுதற்குத் தான் சிருட்டி முதலிய கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவானோ பண்ணான்.

(வி - ரை.) ஓகாரம் - எதிர்மறை. (கச)

[மேல், 'முடிந்தது முடித்தல்' என்னுந் தந்திரவுத்தியால் உணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

என்றுபிற வித்துய ரிறப்பல விசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுமைர நிர்க்குண னினைந்தே.

(இ - ள்.) வெளி. (கரு)

[மேற் சிவத்துதி யுணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

ஊறிவல் லானை யுரித்தனனே!
முதிர்சடை சூடு முருக்கினனே!
பாரியோர் பாலுறப் பண்ணினனே!
பாடிய நான்மறைப் பண்ணினனே!
கூறிரு ளாடிய கொள்கையனே!
கோல்வளை யார்பலி கொள்கையனே!
காரிய காரண னானவனே!
கரிசறக் காயமுன் னானவனே.

(இ - ள்.) ஆங்காரத்தையும் வலியினையும் உடைய யானையின் தோலை யுரித்தவனே! முதிர்ந்த சடாபாரத்திற் பலாசப் பூமாலையைத் தரித்தவனே! பார்வதியாரை ஒருபாகத்தில் பொருந்த வைத்தவனே! நான்கு வேதங்களைப் பாடிய இசையையுடையவனே! மகா சங்கார காலத்தில் இருடமே தொழிலாகச் செய்யுங் குணத்தலையுடைய வனே! அழகிய வளையைத் தரித்த இருடிபத்தினிமாரிடம் பிச்சையு

ஏற்கும் கையையுடையவனே! நாதமுதலிய காரியங்களுக்கு நிமித்த காரணனு முள்ளவனே! ஆணவாதி தோஷங்களை யறும்படி தகிக்க முதன்மையையுடையவனே!

(வி - ரை.) கோலமென்றது கடைக்குறை. (கூ அ)

[இதுவுமது]

என்வினை தன்னை யிறுத்தவனே!
ஏதாயி ரென்ன விறுத்தவனே!
முன்மலை வாரை முருக்கினனே!
முன்னினர் நெஞ்சு முருக்கினனே!
அன்னையு மத்தனு மற்றவனே!
அகமெனு மற்பனு மற்றவனே!
முன்னொரு வேள்வி முடித்தவனே!
முதிர்சடைக் கங்கை முடித்தவனே!

(இ - ள்.) யான் செய்த கன்மங்கள் எல்லாவற்றையும் போக்கினவனே! ஆன்மாவின் சொரூபம் யாதென்று விசாரிக்கும் அறிவுண்டாக்கினவனே! பிரமனும், மாலும் நானே கருத்தாவென்று மையலுற்றவிடத்தில் தழற் பிழம்பாய்த் தோன்றி யவர்கள் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கினவனே! தன்னைத் தியானஞ்செய்தவர்கள் உள்ளத்தையு முருகப்பண்ணினவனே! மாதா, பிதா இல்லாதவனே! நானென்னும் அகங்காரத்தையுடைய புல்லியரும் உன்னையல்லாத பிரம விட்டுணுக்களே. தன்னை இகழ்ந்து செய்த தக்கன் யாகத்தை நாசஞ்செய்தவனே! முதிர்ந்த சடாபாரத்திலே கங்கையைத் தரித்தவனே!

(வி - ரை.) அற்பன்-மற்றவன் என்னு மொருமையைப் பன்மையாக்குக. (கூகூ)

[கந்தன் துதி யுணர்த்துகின்றார்.]

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

தமல மற்றிட நேசார் தாய்மனை
தனையர் மற்றையர் தாமா ரேயென
விமல வித்தக வீரர் வேறறு
விதுல சிற்கன தாதா வானவன்
கமலை நற்பதி வேதா வாதியர்
கழலொரு முக்கசி யாரூர் காய்வலி
பமல னற்புத ஞானே றேறிதந்
தருள்கு கற்கினி யாளா வாமரோ.

(இ - ள்.) தனக்கன்பரானவர்க்குத் தங்களுடைய ஆணவமுத லிய குற்றம் போகவும், அன்பு பொருந்திய தாய் - பெண்டீர்-பிள்ளை கள்-மற்றுமுள்ள பந்துசனங்களை 'இவர்களார்? யாமார்?' என்னும் வெறுப்பு வரவும் மேலாகிய ஞானங் கொடுக்குந் தாதாவுமாய், இலக் குமி நாயகனாகிய திருமால் - பிரமன் முதலான தேவர்கள் வந்து 'விமலனே! வித்தகனே! ஒப்பில்லாதவனே!' என்று தோத்திரஞ் செய்து, தன் சீபாதத்தில் வணங்குவதனால் இரக்க மில்லாதவராகிய வித்தியுன்மாலி முதலியோர் முப்புரத்தினையும் எரித்த வில்லினை யுடையவனும், மலமில்லாதவனும், அதிசயத்தை யுடையவனும், இடபவாகனத்தி லேறிப் பவனி வருபவனுமாயிருக்கின்ற சிவபிரான் அளித்த பிள்ளையாருக்கு, யாமுன்போற் சனனசாகரத்தி லழிபடாமலினி அடிமைப்படுவோம். (௪௦௦)

[அகத்தியர் துதி புணர்த்துகின்றார்.]

மருவி யுற்றனை நீயே நீயலே
　　மருவு வித்தது டாதா வாருயி
ரீருள ருத்தனை நீயே நீயலே
　　யெனவெ னக்கிய லீவா னேயவன்
மரவ முற்றிய வாசார் காரகின்
　　மலிய நற்றவர் மாடே நீடிய
வருவ ரைப்பயி லாறு மாதவ
　　னருள கத்திய னாரு ருகமே.

(இ - ள்.) குங்குமமும் விளைந்து மணம் அமைந்த காரகிலும் நெருங்கி, நல்ல தபோதனர்களும் பக்கத்தில் நெருங்கி, அரிய பொதி யிலில் நீங்காதிருக்கு மிக்க தவத்தினை யுடையவனும் - கிருபையை யுடையவனும் - முப்பத்தாறு தத்துவமே சரீரமாக வுடையவனுமா யிருக்கும் அகத்தியனே! இத் தேகத்திற் கிடப்பவனும் நீயேயோ நீ யன்று. இத் தேகத்தை யுண்டாக்கினது மாதாவுமல்லள், உடலினா லுண்டாகிய ஆணவத்தை நீக்கினதும் நீயேயோ நீயல்லவென்னும் வாக்கியத்தை எனக்குத் தெரிவித்தவன்.

(வி-ரை.) நீயோ நீயல்லவென்று ஆன்மாவைக் கருதி வினவு வதனாற் கூட்டி முடிப்பான் கருத்தாவென்று கருதிற்று. ஆறுமை-விட்டு நீங்காமை. (௪௦௪)

எட்டாவது

சனனமரணவியல் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது

சுவர்க்க நரக சேட வியல்.

[மேல் இவ்வோத் தென்னுதலிற்றோவெனின், ஒத்து நுதலியதூஉ மோத்தினது பெயருரைக்கவே விளங்கும். ஆயின், இவ்வோத் தென்ன பெயர்த்தோ வெனின், சுவர்க்க நரகசேட மனுபவித் தற்கு எடுக்குஞ் சரீரத்தைக் கூறிற்று; ஆகையாற் சுவர்க்க நரக சேட வியலென்னும் பெயர்த்து. முன்னை யியலிற் சனன மரணங்களைக் கூறிப் பூமியில் இருவினைக் கீடாகச் சுவர்க்கநரக சேடமாகிய சரீரங்களை யெடுக்கு மிலக்கணங் கூறினமையா லதன்பின் னிதனை வைத்தார். இதனுள் இத்தலைச் செய்யுளென் னுதலிற்றோவெனின், நல்வினை, தீவினைகளைச் செய்தவர் உயர்ந்தசாதி தாழ்ந்தசாதியிலே தோன்று முறைமையைத் தொகுத் துணர்த்த னுதலிற்று.]

கலிவிருத்தம்

புண்ணியர் விண்ணவர் தம்புரி புக்கே
பண்மறை யோர்குல மாய்வரு மாறும்
பண்ணினர் தீவினை பாதல முற்றே
தண்ணிய ராகையு மின்றுச மைப்பாம்.

(இ - ள்.) அகத்தியமுனிவனே! புண்ணியத்தைச் செய்தவர் கள் சுவர்க்கலோகத்திற் சென்று, அங்குள்ள போகம் புசித்துத் தொலைந்தவாறே பூமியிற் பார்ப்பார் முதலிய நற்குலத்தில் வந்து பிறக்கு முறைமையையும், பாவத்தைச் செய்தவர்கள் நிரயத்தி லழுந்தி யாங்குள்ள துன்பங்களை யனுபவித்துத் தொலைந்தவாறே தாழ்ந்த குலத்தில் வந்து பிறக்கு முறைமையையு மிப்போ துனக்கு யாம் சொல்கின்றோ மதனைக் கேள்! (க)

[நிறுத்தமுறையானே புண்ணியஞ் செய்தவர் பூமியில் வந்து நல்ல குலத்திற் பிறந்து, சற்கன்மத்தை யடைந்து, மோக்ஷமடையு முறைமையை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

வேதக னோதிய வேதவி திக்கே
சாதகர் வானவர் தம்புரி புக்கே
போதக ராயதன் வாழ்வு முடித்தே
வேதிய ராவர்கள் மேதினி மீதே.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்களுக்கு அறிவை விளக்கச் சிவபிரானரு ளிச்செய்த வேதாகமத்தின் வழியே யனுட்டித்தவர்கள் சுவர்க்க லோகத்திற் சென்று சந்தோடத்தை யுடையவரா யாங்குள்ள போக ங்களை யனுபவித்திருந்து அப்போகந் தொலைந்தவாறே பூமியிற் பிராமணராய் வந்து பிறப்பார்கள்.

(வி - ரை.) மோதகம்-சந்தோடம். (உ)

முன்னைய நல்வினை வாதனை யாலத்
துன்னுவர் நூல்விதி யான தொடர்ந்தே
யென்னிலர் மண்மிசை நல்வா மீபத்
தன்னிக ரில்லிதன் னுடை தரித்தே.

(இ - ள்.) முற்சனனத்திற் செய்த புண்ணியத்தின் வாசனையை லிச்சனனத்தும் வேதாகமங்களை யோதி யதன் வழியை யறிந் தனுட் டித் தனக்கு நிகரில்லாத சிவபிரானுடைய விபூதி கண்டிகை முத லிய சைவசின்னங்களைத் தரித்துச் சிவார்ச்சனை செய்து பூமியில் எண்வகை ஐசுவரியத்தையு முடையவரா யிருப்பார்க ளாகையால், தன்பால்வந் திரப்பவர்க் கிலதற் கவர்களுக் கெதுதான் குறைவு.

(வி - ரை.) எண்வகை ஐசுவரியமாவன:- இராசாங்கம், மக்கள், சுற்றம், பொன், மணி, நெல், வாகனம், அடிமை என்பனவாம். (ங)

முற்றுவர் நல்வினை முற்றிய பின்னர்ப்
பற்றுவர் வானுப ரும்பதி பற்றித்
துற்றுவர் போகவி தம்பல துற்றிப்
பற்றுவர் பற்றற வீசன பாதம்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு பூமியிற் சற்கன்மத்தையே செய்து கொண்டிருப்பார்கள். பின்னர் அப்புண்ணிய பரிபாகம் பிறந்தவாறே மேலான சிவலோகத்திற் சென்று நானாவிதமாகிய போகங்களைப் புசித்திருப்பார்கள். இவ்வாறதை அனுபவித்து அப்போகத்தில் வயி ராக்கியம் பிறந்தவாறே வேறொன்றிலும் விருப்பமற்றுச் சிவபிரா னுடைய சீபாதகமலங்களையே சேர்வார்கள். (ச)

[மேல், நிறுத்தமுறையானே பாவத்தைச் செய்தவர் நரகத்திற் கிடந் தழுந்தி மீண்டும் பூமியிற் பிறக்கும்போது தாங்கள் செய்த கன்மத்துக் கிடாகிய சரீரங்க ளெடுப்பா ரென்பதை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

ஈட்டினர் பாவ பேத மிரக்கமி லியம தூதர்
கூட்டிய நரக பேதக் குழிவிழுந் தழுங்கி யாழ்ந்து

மீட்டுமண் ணிழிந்த யோனி விதமெலாம் விரவி முன்ன
மீட்டிய வறத்தி னாலு நரர்தனு வெடுக்கும் போதும்.

(இ - ள்.) முற்கூறிய அதிபாதக முதலிய பாவங்களைச் செய்த வர்கள் கசிவில்லாத எமதூதர்கள் செலுத்திய இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகக்குழியினும் விழுந் தழுந்திக் கிடந்து துயரமடைந்து மீளவு மிப் பூமியில்வந்து ஈனயோனியாகிய தாவரமுதலிய ஐவகை யோனியையு மெடுத்துத் தொலைந்தவாறே முற்சனனத்திற் செய்த சற்கன்ம வாசனையினால் மானிடதேக மெடுக்கும்போதும்,

(வி - ரை.) 'அறத்தினாலும்' என்ற, வும்மையால் மறத்தினாலு மென்பதூஉங் கொள்க. 'தனுவெடுக்கும்போதும்' என்ற வும்மை யாற் றனுவெடுத்த லரிதென்க. (௩)

வஞ்சக மனத்த ராயும்
வாக்கினை யிழந்தா ராயுஞ்
செஞ்சொலைக் கேட்கு மற்றைச்
செவியினை யிழந்தா ராயு
நஞ்சிட வழுகு நோயி
னடலைமெய் யுடைய ராயுந்
தஞ்செயற் கிசைய வாணை
வழியினிற் சரிப்பர் தாமே.

(இ - ள்.) வேதாகமங்களில் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன வொழிதலுமென்னும் இயல்பை விட்ட ஆன்மாக்கள் கன்மானுகுண மாய்க் கற்பித்த கடவுள் பிரேரேரகத்தினால் தத்தமனத்துக் கேற்ற படி நடந்த பாவிகளாயினோர்: வஞ்சகமனத்தை யுடையவராயும், ஊமை ராயுஞ், செவிடராயுஞ், சரீரத்தி னழுகு கண்முதலிய வியாதியைப் பொருந்தி அதனால் துக்கத்தை உடையவராயும் இப்படியே, பலபல வடிவெடுத் துழல்வார்கள். (௪)

[மேல், அதிபாதகமுதலிய பாவஞ் செய்தவர்கள் நரகசேடத்துக் கீடாகப் பூமியில் அததற்கேற்ற அடையாளங்கள் பொருந்தி அவ்வுடலினிடத் தெய்துந் தீவினைப்பயன் களை முப்பத்தைந்து செய்யுளால் உணர்த்துகின்றார்.]

உறவுமா யுயிர்கட் கெல்லா
முயிருமா யொழிவி லாத
வறவனை யரனை நெஞ்சத்
தனிட்டாரு மவல வாக்கை

பிறவிநோய்ப் பிணியைத் தீர்க்கும்
பெருமைய குரவன் றன்னைக்
கறுவிய மனத்தி னாலே
கரிசுறுங் கடையர் தாமும்.

(இ - ள்.) எல்லா ஆன்மாக்களுக்குஞ் சுற்றமும், உயிர்க்குயிரா யவர்களிடத் திரண்டற வியாபித்து நிற்பவனும், புண்ணிய சொரூபியுமா யிருக்கிற சிவபிரானைத் தூடணித்து அவனிடத்தில் அன்பில்லாத நெஞ்சையுடைய பாவிகளும், பொல்லாத வுடலையுடைய பிறவிப் பெரும்பிணியைத் தீக்கையினாற் சேதிக்கும் பெருமையினையுடைய ஞானாசிரியனையும், வெறுப்பினையுடைய மனத்தினால், அவ்வண்ண மெண்ணும் பாவிகளும், (எ)

மலத்தினுட் கிருமி யாகி
மாண்டுமாண் டுதித்து மாறா
வலக்கணுற் றுழ்வார் நிந்தை
யறைந்தவர் யாவ ராலும்
விலக்கரும் விதன முற்று
முயலகன் வியாதி மேவிக்
கலக்கிய வுளத்த ராகிக்
கதறியே கழிவார் தாமே.

(இ-ள்.) மலத்திற் புழுவாய்ச் சனித்துச் சனித் திறந்தொழியாத துக்கத்தை யடைந்து கிடப்பார்கள். சிவபிரானையும், குருவையும், குரு புத்திரரையும் நிந்தை சொன்னவர்கள் முயலகனென்னும் வியாதியை யடைந்து, ஒருவராலும் தடுக்கப்படாத துக்கமடைந்து, கலங்கிய மனமுடையவராய்க் கதறிக்கொண்டு திரிவார்கள். (அ)

கருத்துட னேவல் செய்யாக்
கரிசர்கள் குரவன் காதை
திருத்தினுந் திருந்தா வுள்ளத்
திமிரரே யாவ ரேவல்
கருத்துறச் செய்வார் தம்மைக்
கலைத்தவன் கோம்பி யாவான்
சிரத்துநோ யடைவான் றானுஞ்
சினப்பனேற் சினத்த போதில்.

(இ - ள்.) 'ஆசிரியசேவலைச் செய்யப்பெற்றோம்' என்று மனத்துடன் செய்யாத பொல்லாதவர்கள்: ஆசிரியர் இதிகாசமுதலிய புராணத்தைச் சொல்லிக்காட்டிப் புத்தி சொல்லினுங் கேளாத மனக்

கோணலை யுடையவராய்ப் பிறப்பார்கள். அவரேவலைச் செய்யும் மாணாக்கரைக் கலைத்தவன் ஒந்தியாய்ப் பிறப்பான். ஆசிரியரும் பிராமணருங் கோபித்தபோது தானும் அவரைக் கோபித்தானானால் அவன் மண்டைவியாதியை யுடையவனாயிருப்பான்.

(வி - ரை.) 'காதை' என்பது இதிகாச புராணங்களை. (௯)

அந்தணன் றன்னைக் கொன்றா னருங்கய ரோகி யாவான்
றந்தமும் பழுத்தே யாகுந் தணியலை யருந்தி னார்க்குச்
சிந்திய குநகி யாவன் செம்பொனைத் திருடி னானுங்
கொந்திய குட்ட நோயன் குருமனை குழுவி னானே.

(இ - ள்.) பிராமணனைக் கொன்றவன் சயரோகமென்னும் வியாதியை யடைவான். மதுபானம் பண்ணினவன் சொத்தைப் பல்லை யுடையவனாய்ப் பிறப்பான். பொன்னைத் திருடினவன் பல காலும் அறுக்கப்பட்ட சொத்தை நகத்தையுடையவனாய்ப் பிறப்பான். குருதாரகமனம் பண்ணினவன் குடாரியாற் கொத்தப்பட்ட குட்ட வியாதியை யுடையவனாய்ப் பிறப்பான். (௧௦)

பாம்பெனு முருவந் தன்னைப் பரித்திடும் பகைக்கு மஞ்சித்
தேம்பியே திரிவன் றெய்வத் திரவியங் கவர்ந்த தீம்பன்
பாம்பணைப் பள்ளி யானைப் பழிமொழி பகர்ந்த பாவி
கோம்பியா யுதர வங்கி கூர்ந்திடக் குலையு மன்றே.

(இ-ள்.) சிவத்திரவியங்களை அபகரித்த பொல்லாதவன்: பாம்பாகப் பிறந்து தன்னை யடித்துக் கொல்லும் பகையாகிய கருடன் முதலியவற்றிற்கும் மானிடர்க்கும் பயப்பட்டுக் காட்டிற் கிடந்து தேம்பித்திரிவான். அந்நாகத்தைப் பாயாகக்கொண்டு துயில்கொள்ளும் மாயனை நிந்தைசொன்ன பாவி: ஒந்தியாய்ப் பிறந்து, உதராக்கினி மேலிட்டு அதனாலே நடுங்குவான். (௧௧)

பறைந்தவ னயி னோடும் பழுதுறு பதித னோடும்
புறப்புறு புலைய னோடும் புறம்புறு புலைய னவான்
அறந்தனை மறந்த பாவி யவனொடு மிருது வாகி [ம்.
உறைந்திடு மவனைக் காமுற் றுவகையோ டுரைத்தான் றானு

(இ - ள்.) நாயுடனும், குற்றத்தையுடைய விரதபங்கனுடனும், நீசனுடனும், அதற்கேற்ற கர்மத்தைச் செய்யாதொழிந்த பாவியுடனும், இருதுவானவளுடனும் ஆசைகொண்டு, மகிழ்ச்சியுடன் வார்த்தை சொல்லுவானும், நீசனாய்ப் பிறப்பான். (௧௨)

கருவினு ளழிவன் முற்றிக்
கழிந்துட னழிவன் காளைப்
பருவமுற் றழிவ னீகை
பகர்ந்துபின் னுதவாப் பாவி
பெருவலைக் கண்ணி யாலும்
பிடித்துயிர் வதைத்த பேதை
கருதிய பொருளைத் தக்கோர்க்
குதவிடான் றிளைத்த கையன்.

(இ - ள்.) ஒருவருக்கு ஒருபொருளைக் கொடுப்பதற் கிசைந்து பின்னே கொடாதவன், மாதாவின் கருப்பத்தில் நாசமடைவான். பெரிதாயிருக்கிற வலையினாலுங் கண்ணிகளினாலும் மிருகம் பட்சி முதலியவைகளைப் பிடித்துக் கொன்ற அறிவில்லாதவன், கர்ப்பமுற் றுப் பூமியிற் பிறந்தவுடனே நாசமடைவான். தபோதனர்க்கென்று நியமித்த பதார்த்தங்களை அவர்களுக்குக் கொடாமல் தானே யபகரித்த வஞ்சகன், போகம் நுகரும் பருவத்திலே யிறப்பான். (கங)

அவயவ மனைத்துங் குன்றி யழிந்திடு மாக்கை யாருஞ்
சுவையினை விரும்பி யுண்ட துட்டர்கள் சோலை தன்னைத்
திவலைய திரைநீர் தேங்குந் திண்ணிய தீரந் தன்னை
யவமதி யாலே சால வழித்திடு மற்பர் தாமும்.

(இ - ள்.) முற்சனனங்களில் மாமிசத்தை விரும்பிப் புசிக்கும் பொல்லாதவரும், தோப்பினையும்-நிறைந்த நீர் தேங்கித் திவலை தெறிக்க அலை யெறிகின்ற திண்ணியதாகிய ஏரி குள முதலியவற்றின் கரைகளையும் புத்தியின்மையாலே வெட்டி யழிக்கு மற்பருங், குட்ட வியாதியை யடைந்து உறுப்புக்களெல்லாங் குறைந்து நாசமடையும் தேகமுடையவராய்ப் பிறப்பார்கள். (கச)

ஐவகை யாகத் தொன்று
மாக்கிடா தருந்தி னானும்
தெய்வமே கொழுந னென்று
தெளிந்தவச் சிந்தை யற்ற
தையலைக் காமுற் றானுந்
தணந்துகற் புடையா டன்னைப்
பொய்ம்முயக் கியரைப் புல்கும்
புலையனும் பன்றி யாவான்.

(இ - ள்.) தெய்வயாகம், பிதிர்யாகம், பசுயாகம், மானுடயாகம், பிரமயாகம் என்று கூறப்பட்ட ஓமம் வளர்த்தல் முதலிய ஐவகை

யாகங்களில் தனக்கியன்ற தொண்டைச் செய்யாமற் புசித்தவனும், தன் கணவனே தெய்வமென்று கொண்டு வேறு விகார புத்தியை யொழிந்த உத்தமியை யாசைப்பட்டவனும், பதிவிரதையாகிய மனைவியை விட்டுப் பொய்யை மெய்யாகவே சொல்லிப் பசப்பும் பொதுமடவாரைக் கூடும் பாவியாகிய பொல்லாதவனு மூட்பன்றி யாய் பிறப்பான். (கஙி)

ஒருகுடிப் பிறந்தாள் போக
முகந்தவ னூர்நா யாவான்
றருமமே யெமக்கு மொக்குந்
தனந்தரு வாயே னென்று
கருணையா லன்ன சாலை
காப்பது கற்ப லாது
பொருளினை மதித்துச் செய்தான்
புலையனு நாயு மாவான்.

(இ - ள்.) அன்னிய கோத்திரத்திற் பிறந்த கன்னிகையை விவாகஞ் செய்யாமல் தன் கோத்திரத்திற் பிறந்த கன்னிகையை விவாகஞ் செய்தவன் ஊர் நாயாய்ப் பிறப்பான். தனங் கொடுத்துத் தருமஞ் செய்யும் கருத்தாவுக்கும் அவர் கையில் தனத்தை வாங்கித் தருமத்தைக் குறைவற நடத்தும் நமக்கும் புண்ணிய மொக்குமென்று எண்ணி அன்னசத்திர முதலியவற்றைக் கிருபையாய் விசாரிப்பதே முறைமை யல்லாமல் தனக்கொரு பிரயோசனம் எண்ணி விசாரிப்பவன் சண்டாளனாய்ப் பிறந்து பின்பு நாயாகவும் பிறப்பான். (கரு)

வேறு

இம்மைப் பயனைக் குறியாதே
யிறைவன் றிருவா லயமதனுட்
செம்மை சிறக்க மாபூசை
செய்விப் பவரே சிறப்புடையார்
இம்மைப் பயனைக் குறித்தியற்று
மதிகா ரியர்நா யுடலெடுப்பர்
புன்மைப் புலைய னெனுமுடலும்
பொருந்தி விடுவார் புகழினையே.

(இ - ள்.) இம்மைப் பயனாகிய திரவிய முதலியவற்றை எண்ணாமற் சிவபிரானது ஆலயத்தில் வைபோகமாய் மகாபூசைகளைச் செய்விப்பவர்களே மறுமைப்பயனை அடைபவர்கள். இம்மைப்பயனைக்

குறித்துச் சிவபிரானது காரியங்களை விசாரிப்பவர் தம் கீர்த்தியையும் ஒழித்து நாயாய்ப் பிறந்து பின்பு சண்டாளராயும் பிறப்பார்கள். (கஎ)

எங்கள் குரவன் பெரியனென
வெண்ணு மதுகற் பதுவல்லா
னுங்கள் குரவ னையனென
நுவலும் பரிவா தவர்தாமும்
பங்கு பதத்தர் விழியிழந்து
பார்வை தனையு மிழந்தார்கள்
அங்க ணவற்றைக் கேட்டார்கள்
கேள்விப் புலனற் றவர்தாமே.

(இ - ள்.) ஒருவர் தம்முடைய குருவைப் பெரியவரென எண்ணியிருப்பதே முறைமை. அதுவல்லாமற் பிறரை நோக்கி, 'உம்முடைய குரவரொன்றும் அறியார்' என்று சொல்லு மகாபாதகரு முடவருமாயும், உருவமுதலியவற்றைப் பார்க்கக் கண்ணில்லாத குருடருமாயும் பிறப்பார்கள். அவ்விடத்தி லந்தக் குருதூடணத்தை மனங்களிக்கக் கேட்டிருந்தவர்கள் செவிடராய்ப் பிறப்பார்கள்.

(வி - ரை.) பரிவாதம்-குற்றஞ்சொல்லுதல்; இது வடமொழி.

கண்ணிலாக் கிருமி யாவன்
கருத்தினு னையனென்றே
யெண்ணினன் குரவன் றன்னை
யிடர்ப்படக் குய்யந் தன்னிற்
புண்ணையு முறுவன் பின்பு
புகன்றவ னபவா தத்தைக்
கண்ணுளத் திலனே யாகிக்
காத்தினைப் காப்ப னன்றே.

(இ - ள்.) ஞானாசிரியனை யற்பனென்று மனத்தில் விசாரித்தவன் கண்ணில்லாத புழுவாய்ப் பிறப்பான். மற்றைச் சனனத்தில் மானிடனாய்ப் பிறந்து குய்யத்தில் வியாதியை யடைவான். அவ்வாசிரியர் செய்யாத கருமத்தைச் செய்தாரென்று பொய்மொழி சொன்னவன் அறிவற்ற மனத்தை யுடையவனாய்ப் பிறந்து கழுதை மேய்த்துக்கொண்டு திரிவான். (கஅ)

பிரமனுங் கருத்தா வேவற்
பற்றிய கருத்தாத் தேவர்க்
குரிமையிற் பூசை மற்று
முனூற்றிடா வூனத் தாலே

வரமறு மலிய ருவன்,
வாய்த்தநற் சுற்றத் தார்க்கு
முருகிடா தொழிந்தான் கண்டு
மிடியனு முறுவன் கண்ணோய்.

(இ - ள்.) முதன்மையான அரசன் ஏவலில் நிற்பவ னவ்வரசன் கற்பித்தபடி சிவபிரான் முதலிய தேவர்களுக்குப் பூசை திருநாள் நடத்தாத குற்றத்தால் சிறுமையுடைய அலியாய்ப் பிறப்பான். அச் சிவபிரா னடியார்க்கு மனமுருகாமல் கண்டொழிந்தவன் வறியனுமாய்க் கண்ணோயு மடைவான். (உ0)

விருந்தினை யருத்தா துள்ளே
வீற்றிருந் தடிசி லுணே
யருந்தினன் கபோல நோய
னருந்தவர்க் கருத்தா முன்முன்
அருந்தியே யவரைப் பின்னை
யருத்திய வவனே நெஞ்சின்
வருந்தவே மருவு நோயன்
மாறுமோ மருந்தி னாலும்.

(இ - ள்.) தன் மனையினிடத்துப் புதிதாய் வந்த அதிதிகளைப் புசிப்பியாமல் தானொருவனு யுள்ளேயிருந்து அன்னபானாதிகளைப் புசித்தவன், கன்னத்திலே வியாதியை யடைந்து துயரமடைவான். அரிய தபோதனர்களைப் புசிப்பிக்குமுன் தான் புசித்துப் பின் யவர்களைப் புசிப்பித்தவன் நெஞ்சிலே களரோகமென்னும் வியாதியை அடைந்து துக்கத்தை யடைவான். அவ்வியாதி மருந்துகளினாலும் போமோ போவதல்ல. (உக)

ஓதன மொளித்துக் கொண்டா
னுதரமந் தாங்கி யாவன்
வாய்தனிற் புண்ணு மாவன்
வழக்கிடைக் கூட மாக
ஈதிவன் செய்தா னென்றே
வியம்பிய விழுதை தானும்
வாய்தனிற் புண்ணை யாவன்
வாக்கினால் வழக்க லாலே.

(இ - ள்) பரிவாய் அவ்வன்னத்தைத் திருடிப் புசித்தவன் மூலாக்கினி சொலியாதவனுய்ப் பசியில்லாமலிருப்பான். அதுவல்

லாமல், வாயில் புண்ணையும் பொருந்துவான். வழக்குச் சொல்லு மிடத்து ஒருபா லுள்ளாசைகொண்டு ஒருவர் செய்த குற்றத்தை 'இன்னது இவர் செய்தார்' என்று விளங்கச் சொல்லாமல் மறைவி லுற்சொன்ன அறிவில்லாதவனும், வாயினுல் வழுப்படக் கூறுதவா லவ்வாயில் புண்ணை யடைவான். (உஉ)

கண்டனி ரோயு மாவன்
காறனிற் புண்ணு மாவன்
கொண்டநோய் கண்டு தன்னைக்
குறுகிய பெரியோர் தம்மை
விண்டவன் பிதாவைத் தாயை
விரும்பிய சுற்றத் தாரைப்
பண்டையோர் தமையும் நெஞ்சி
லிரக்கமும் பாங்கு மற்றே.

(இ - ள்.) ஒருவ ரொரு வியாதியைக் கொண்டு 'இதனைப் போக்குபவர் யார்?' என்று தேடித் தன்பால் வந்த பெரியவரையுந், தன் மாதா பிதாக்களையுந், தன்னிடத் தன்பினையுடைய சுற்றத்தா ரையுஞ், சினேகரையு மிரட்சியாமல் மனத்திற் கிருபையையு முரி மையையு மொழித்துத் தள்ளிவிட்டவன், கண்ணோக்காட்டினையுங் காலில் புண்ணையு முடையனுய்த் துக்கத்தை யடைவான். (உ௩)

சொற்றவிப் பலன்க டம்மைத்
துன்னுவன் சோரன் சோரற்
குற்றுடன் பட்டான் றுனு
முரைத்தவு னுபாயி தானும்
பத்தினி பலருட் பக்க
பாதத்தை யொருத்தி பாலே
முற்றின னலிய னென்னு
முடையுட லெடுக்கு மூடன்.

(இ - ள்.) பிறர் சொத்தைக் கவருங் கள்ளனும், அக் கள்ளனுக் குத் துணைச் சென்றவனும், அதற் குபாயஞ் சொல்லிக் கொடுத்தவ னும், முன் சொன்ன கண்ணோக்காட்டினையுங் காலில் வியாதியை யும் அடைந்து அதனுற் றுக்கத்தை யடைவான். தனக்கு மனைவிகள் பல வுண்டாயிருந்தால் எல்லாரையுஞ் சமமாக நடத்தாது ஒருத்தி யிடத்தில்தானே மிகுந்த பட்சபாதத்தை யுடையவனு யிருக்கிற அறிவில்லாதவன் நாற்றமுள்ள தேகத்தை யெடுத் தலியாய்ப் பிறப் பான். (உச)

வெள்ளிபட் டாடை தன்னை
விரும்பியே யெடுத்த கையன்
கொள்ளுமே குட்ட நோய்நீர்க்
கோவையென் றுதர நோயால்
உள்ளமு மொல்கி வாடு
முதகநீர்ப் பந்தர் தன்னை
நள்ளசத் திரத்தை நல்லோர்
நடுக்குறு நாசஞ் செய்தான்.

(இ-ள்.) வெள்ளியையும் பட்டுப்புடைவை முதலிய துகிலினையு மாசைப்பட்டுத் திருடிய பொல்லாதவன், வெள்ளைக் குட்டமென்னும் வியாதியை யடைவான். தண்ணீர்ப்பந்தரையும் - நல்ல அன்ன சத்திரங்களையும் - பெரியோர்கள் துயரமடைய அழித்தவன், நீர்க்கோவையென்னு முதரவியாதியை யடைந்து அதனு லுள்ளமெலிந்து துக்கத்தை யடைவான். (உரு)

புலையனே யாவன் கோவி பூதிநா சிகனே கோளன்
கலகமே விளைத்தான் கண்ணைக் காட்டியுங் கையி னாலும்
வலமறு மழுகல் வாயன் வனத்துமா சுணமே யாவன்
விலைசெய்வா னியந் தன்னைப் பித்தளை கவரி வேறும்.

(இ - ள்.) மிக்க கோபத்தையுடையவன், சண்டாளனுய்ப் பிறப்பான். கோட் சொல்லுபவன், சீயினுல் நாற்றத்தையுடைய நாசியையுடையனுவான். நயனபாஷை இறைபாஷை முதலியவற்றல் ஒருவனுக்குச் சண்டையை மூட்டினவன், நன்மையில்லாத துர்க்கந்தத்தையுடைய வாயையுடையனுவான். நயம்-பித்தளை-சாமரை - மற்றுமுள்ள பதார்த்தங்களையுந் தத்தமக்கேற்ற தொழிலில்லாதோன் விற்றல், அவன் மலைப்பாம்பாய்ப் பிறந்து துயரமடைவான். (உசு)

செலவுறு மென்று மால வட்டமுந் திருடுந் தீப்பன்
வலமில னேனுந் தன்னை மதித்துவா மனனே யாவன்.
கொலைவிடை யூர்தி புண்ணு மரையுறக் குலைந்து நோவ
னலவுறும் பிறவி யந்த னுவினை வதைத்த வற்பன்.

(இ - ள்.) ஆலவட்டமும் விசிறியுந் திருடிய பொல்லாதவன், எந்நாளுந் துயரத்துக் கிருப்பிடமாய்த் துயரமே யடைவான். தானென்றிலும் வளமில்லாதவனு யிருந்தும் 'யானதற்கு வல்லேனிதற்கு வல்லேன்' என்று தன்னைப் பெருமை பண்ணிக்கொள்ளுகிறவன், மிகவுங் குள்ளனுய்ப் பிறப்பான். இடபத்திலேறித் திரிய

வன், கடித்தலத்திற் புண்ணையடைந்து அதனால் நடுங்கி வருத்தத்தை யடைவான். பசுவை வதைத்த அற்பன், பிறவிக் குருடனாய்ப் பிறந்து அதனால் துக்கத்தை யடைவான். (உஎ)

கோவினைத் துக்கஞ் செய்தான் கோணிய நாசி யாவன்
கோவினுக் கிரக்க மில்லான் கூறிடிற் சிபுட னாவன்
காவியங் கண்ணி நீங்காக் கற்பின ளவள்பாற் காதல்
ஓவினன் களத்தி னீங்காக் கழலையை யுடைய னன்றே.

(இ - ள்.) பசுவைத் துயரமடைவித்தவன் கோணன் மூக்கினை யுடையனாய்ப் பிறப்பான். சகல தேவருக்கு மிருப்பிடம் பசுவாதலாற் பசுவினிடத்திலே இரக்கமில்லாதவன், உள்ளே கொப்புளத்தை யுடைய மூக்கையுடையனாய்ப் பிறப்பான். கழுநீர் மலர்போன்ற கண்ணையுடைய பதிவிரதா தருமம் விடாதவளிடத்தி லன்பில்லாத கணவன், கண்டத்தி லொழியாத கழலையை யுடையனாவான். (உஅ)

விற்றவன் சோமந் தன்னை வேட்டைவார் வேட னாவன்
ஆற்றினன் கடத்திற் கூலி வேலைசெய் தாரிச னாவன்
கற்புறு மானை தன்னைக் காப்பவன் றயிலந் தன்னை
விற்பவன் றானுங் கூலி விரும்பியிற் கொடுத்தவீனன்.

(இ-ள்.) யாகாதி கருமசியித்தமாக ஆட்டாங்கொடியை விற்றவன், வலைமுதலியவற்றால் வேட்டையாடும் வேடனாகப் பிறப்பான். சட்டி பானை முதலியவற்றிற் புசித்தவன், கூலிவேலை செய்யும் பாவியாகப் பிறப்பான். வாணியனல்லாம லெண்ணெய் விற்றவனுங் கூலிக் காசைப்பட்டு வீடு கொடுக்கும் வீணனும் யானைப்பாகனாகப் பிறப்பான். (உகூ)

களத்தினிற் கண்ட மாலை
கழித்தவுண் முதலுண் கல்லை
னுளத்திலன் பொழித்து நூலை
யோதினன் மூக னாவான்
தளத்தியல் கோசந் தன்னைத்
தற்கரன் சாத்தி யந்தன்
பளக்குமூக் குடையான் பாங்கார்
தருமநூல் பழித்த பாவி.

(இ - ள்.) சாத்திரத்தில் மன்னர் முதலானவருக் காகாதென நீக்கிய மாமிசத்தையும்-உள்ளிமுதலாகிய பதார்த்தத்தையும் புசிக்கும் பொல்லாதவன், கழுத்திலே கண்டமாலையென்னும் வியாதியைப்

பொருந்துவான். ஆகம புராணங்களை யுள்ளத்தில் சிரத்தையில்லா மல் ஆசிரியரிடத்தி லாதாயத்தினு லோதினவன், ஊமையாய்ப் பிறப் பான். ஆகம சாத்திரங்களை எழுதிய திருமுறையைத் திருடினவன், பிறவிக் குருடனுய்ப் பிறப்பான். சிவாகம முதலிய வுரிமையான நூல்களைப் பழித்த பாவி, கொப்புளத்தை யுடைய மூக்கையுடையவ னுவான். (௧௦)

கற்புளார் செயலை நொய்து கழறினன் காக்கைக் கண்ண
னற்றவர் தேவர் ஞான யோகர்நல் லறஞ்செய் வார்கள்
மற்றுமுத் தமர்பா லன்பு வைத்திலன் கோணல் வாயன்
பற்புழுப் பயிலு நோயன் பழுதுரைப் பவனீ வார்பால்.

(இ - ள்.) பெரியவர்கள் அனுட்டித்த ஆசாரத்தை நொய்மை யாய் நிந்தித்தவன், மாறுகண்ணனுவான். நல்ல தபோதனர்கள்-தேவர்கள்-ஞானயோகிகள்-மிகுந்த புண்ணியத்தைச் செய்பவர்கள்-மற்றுமுள்ள பார்ப்பார் முதலிய வுத்தம ரிவர்களிடத்துக் கிருபை யில்லாதவன், கோணல் வாயை யுடையவனுவான். ஒருவர்க்கொன் றைக் கொடுப்பவர்களிடத்துக் கொடாதபடி விகாதம்பண்ணினவன், பல்லிலே புழுவுடைத்தாகிய நோயை யுடையவனுவான். (௧௧)

சலமெனும் வாதி யாவன் றகைபெறு சமயந் தன்னை
நிலைகுலை செய்தான் கள்ள நீசரை நேசஞ் செய்து
கொலைவிலக் கிடுவான் றானுங் கோணிய வழக்குக் கூறும்
புலையனும் பொருந்தி மன்றிற் புந்தியிற் புன்மை யாலே.

(இ - ள்.) தகைமைப்பாட்டை யுடைய சைவசமயத்தைப் பேதித்தவனும், சோரராகிய ஈனரை அரசன் ஆக்கினை செய்கையில் பட்சபாதத்தினு லவனை விடுவிக்கிறவனும், இராசசபையிலே யிருந்து செவ்வையாக வழக்கைச் சொல்லாது தன்புத்தியிற் பொல்லாங்கி னுல் வழக்கல்லா வழக்கைச் சொல்லு மீனனும், சலவாதியாவான்.()

எளியரை வதைத்த வந்த
வினிகை காலு மில்லான்
களவிலா வடியார் தம்மைக்
கறுத்தொறுத் தவன்கை காலுந்
தளர்வுறக் குட்ட நோயுந்
தாங்கிய வுடல னுவான்
விளிபவன் கொண்ட நோன்பு
விடிமுந் தழல்வன் வேறே.

(இ - ள்.) ஏழையாயுள்ள பெயரை அவரிடத் தபராதமில்லா மல் வதைத்த பொல்லாதவன், கை கால் முதலிய வுறுப்புகள் குறைந்தவனுவான். களவில்லாத அடியாரைக் கள்ளரெனக் கருதிக் கோபித் தடிப்பவன், கை காலுந் தளர்ந்து குட்ட வியாதியையு முடையவனு வான். தான் சங்கற்பித் தனுட்டித்து வந்த விரதங்களை இடையே விட்டவன், தானிருந்த வீட்டை யிழந்து வேறுயுள்ள விடங்களில் போய்த் திரிந்துழல்வான். (கூஉ)

நீடிய மனைவி யல்லான் மற்றைநே ரிழையா ரோடு
கூடிவெஞ் சதுரங் காதி யாடிய கொள்கை யாளன்
கேடுறு முடலி னற்ப கேசியே யாவான் கேளிர்
ஈடிலாத் திடக்கை விட்டான் பரிபவப் படுவ னெங்கும்.

(இ - ள்.) தன்னுடைய மனைவியல்லாமன் மற்றவர் மனைவிக ளுடனே கூடியிருந்து சதுரங்குஞ் சொக்கட்டான் முதலியவற்றை யாடுந் தொழிலையுடையவன், நாசத்தையடைய நின்ற சரீரத்தில் அற்பரோமத்தை யுடையவனுவான். சுற்றத்தார் தமது செல்வம் போய் மிடியரானவிடத்து அவர்களுக் கியன்ற அளவு அன்புட னுதவாமற் கைவிட்டவன், போனவிடத் தெங்கெங்கும் அபூச்சிய னாய் நிந்திக்கப்படுவான். (கூச)

பொருதவன் சதுரங் காதி பொதுமட வரலா ரோடு
திருவற வுருவு மின்றித் தீம்பரும் புடையே சேரத்
தருபவ ரெவரே யென்று தளர்ந்துடன் றாழ்ச்சி பேசித்
திரிவனே யிரந்து தின்று தீர்த்திடாச் செல்ல லோடே.

(இ - ள்.) வேசியர் முதலிய பொதுமடவாருடன் சதுரங்க முதலியவற்றைப் பொருதவன், செல்வமுமில்லாமல் சவுந்தரியமும் போய்ப் பொல்லாதவர்களும் பக்கத்தில் சூழக் 'காசு பணமுதலிய வற்றைத் தருவா ரெவரோ?' என்று எண்ணித் தாழ்ச்சிகளே சொல் லிச் சரீரம் வாட்டமடைந்து ஒருக்காலுந் தீராத துக்கத்துட னிரந் துண்டு திரிவான். (கூடு)

அருக்கனத் தமனந் தன்னி
லடைந்தவர்க் கிடங்கொ டாதான்
பசித்திடும் பாரி தன்னை
யிழந்துளம் பதைப்பன் பாங்கால்
விரைத்தெழுந் தெதிர்கொ ளாதான்
விரும்பிய பொருளை வீழ்ப்பான்

றரித்தநால் வேதத் தாரைத்
தபோதனர் தமையுந் தாழ்ந்தே.

(இ - ள்.) சூரிய னத்தமனகாலத்திலே தன் மனையிடத்தே வந்து சேர்ந்தவர்களுக்கு வீடு கொடாதவன், அக்கினி சாட்சியாகக் கைப்பிடித்த மனைவியை யிழந்து உள்ளத்தில் துக்கமடைந்து திரிவான். நான்கு வேதத்தையு மோதிய வேதியரும் தபோதனர்களும் தன்னிடத்து வந்தகாலத்துச் சடுதியிலெழுந்திருந்து 'தேவரீ ரெழுந்தருளப் பெற்றதே' என்று இனிய வசனங்களைச் சொல்லிப் பணிந்துரிமையுட னெதிர்கொள்ளாதவன், தான் ஆசைப்பட்டுத் தேடி வைத்திருக்கிற பொருள்களைப் போக்கடிப்பான். (௧௬)

வேதநிந் தகனே புன்மை
விடக்குணும் புலைய னாவான்
வேதநல் லந்த நிந்தன்
வெவ்வினை வேட னாவான்
வேதக ஞானி நிந்தை
விளம்பினன் பித்த னாவான்
வேதியர் பொருளைக் கொண்டான்
விளக்குறு விட்டி லாமே.

(இ - ள்.) வேதாகமங்களைத் தூஷித்தவன், பொல்லாத விடக்கைப் புசிக்கும் புலையனாய்ப் பிறப்பான். வேதாந்த முதலிய சாத்திரங்களைத் தூஷித்தவன், வெவ்விய கொலைத்தொழிலைச் செய்யும் வேடனாய்ப் பிறப்பான். வேதாகமங்களை யோதியுணர்ந்த ஞானிகளைத் தூஷணஞ் சொன்னவன், பயித்தியங் கொண்டு திரிவான். வேதியர் பொருளை யபகரித்துக்கொண்டவன், விளக்கில் விழுகிற விட்டிற்பூச்சியாய்ப் பிறப்பான். (௧௭)

விட்டடா வியனே யாள னயிட்டிக விரதம் விட்டா
னுட்டக மாதி யின்மை துனிபிர மேக ரோகி
யிட்டமிக் கிணங்கி னானு நாரிய ரிணைத்தோ ணீக்கப்
பட்டவைம் பருவந் தன்னிற் பாங்கலா மற்றைப் பாலும்.

(இ - ள்.) நயிட்டிகப் பிரமசரியத்தை மரணாந்தம் வரையு மனுட்டிக்க வென்று சங்கற்பித்துக்கொண்டு அதனைக் கடைபோக வனுட்டியாம லிடையே விட்டவன், சரீரத்திலே எக்காலமு மொழியாத வியாதியைப் பொருந்துவான். மாதருடன் கூடுவதற் காகாதென விதித்த விதிபாத முதலிய பஞ்சபருவங்களிலும் - உரித்தல்

லாத மற்றத் திதி நட்சத்திரங்களிலும் ஆசை மிகுதியால் தன் மனைவியைக் கூடினவனும், ஒட்டக முதலியவற்றின் யோனிகளில் மைதுனஞ் செய்தவனுஞ், சுக்கிலப் பிரமேகமென்னும் வியாதியை யுடையவனாவன்.

(வி - ரை.) 'ஒட்டகமாதி' என்றதனாற் கழுதை குதிரை யென்பதூஉங் கொள்க. பிரமேகம்-மேகவியாதி. (௧௮)

தந்தையாற் றாய்பா லன்பு தவிர்ந்தவன் றனமு மின்றி
நைந்துள நடுக்க முற்று நாடிய பலத்து ளொன்றும்
வந்துகை கூடி டாது வாடுவன் மனத்தின் கண்ணு
மந்தர மடைவ னென்றும் பிறர்பழி யறைந்த வற்பன்.

(இ - ள்.) மாதா பிதாக்களிடத்திலே அன்பு வையாது விட்டவன், தரித்திரனுமா யுள்ளத்தில் துக்கத்தை யடைந்து வருந்தி தனக்கு வருமென்றிருந்த பதார்த்தங்களிலே யொன்றும் வந்து கைகூடாம லதினாலே மனத்தில் துக்கத்தை யடைவான். பிறரை யடாப் பழிசொன்ன அற்பன், அழகு கெட்ட கண்ணையு மிளைத்த நெஞ்சினையு முடையவனா யெந்நாளுந் துக்கத்தை யடைவான். (௧௯)

கூட்டியே யவலர் தம்மைக் கூறினான் பெரியோர் குற்றம்
நாட்டமும் பிதுங்க நீங்கா நடலையை யுறுவன் மாலை
சூட்டிய கணவன் றன்னைத் துறந்தகத் தூய்மை யற்ற
வாட்டடங் கண்ணி தோளை மருவினான் வாத ரோகி.

(இ - ள்.) பொல்லாதவர்களைக் கூட்டி யச்சபையில் பெரியோர் செய்திருக்கிற குற்றத்தைச் சொன்னவன், கண்ணிலே யூனும் புறப்பட்டு அதனா லொருக்காலு மொழியாத துக்கமடைவான். தன்னை யக்கினிசாட்சியாய் மாலைசூட்டிக் கைப்பிடித்த கணவனிருக்கவும் அவனைவிட்டுப் பதிவிரதாதருமங் குலைந்து சோர பர்த்தாவுடன் கூட எண்ணும் வாள்போன்ற கண்ணினையுடைய மாதரைக் கூடினவன், வாதவியாதியைப் பொருந்துவான். (௨௦)

மிருதியின் வழியை விட்டு வேண்டிய தெல்லாஞ் செய்தா
னுருவினு மனத்துந் துன்ப மொருவில னென்று மற்றைக்
கரிசருங் கலப்பர் தத்தங் கடுவினைக் கிசைந்த கட்டம்
விரியுநூல் துயர பேதந் தனித்தனி விளம்பும் வேலை.

(இ - ள்.) மனுமுதலிய மிருதியின் வழி நடவாது தன் மனத்துக்கேற்றபடி வேண்டியதை யெல்லாஞ் செய்தவன், சரீரத்திலும் மனத்தினும் எக்காலமு மொழியாத துக்கத்தை யனுபவிப்

பான். ஈண்டுக் கூறியதன்றி மற்றைப் பாவபேதங்களைச் செய்து அதனால் நரகசேடத்தைப் பொருந்திய பாவிகளும், தாந்தாஞ் செய்துன்ன பொல்லா வினைக்குத் தக்க துயரங்களை யடைவார்கள். அவைகளையும் விளங்கக் கூறினால் ஆகாதோவெனின், அத் துயர பேதங்களைத் தனித்தனி விரித்துச் சொல்லுமிடத் திந்நூல் விரியுமாதலாற் கூறிற்றிலர். அதனைக் கன்மபரிபாக நூலில் வந்துழிக் காண்க. (சக)

[அதிபாதக முதலியபாவஞ் செய்தவ ரடையும் பயனையும்,
அவர் பின்னர்ச் செய்யுஞ் செயலையு மேலுமோர்
வகையாற் றொகுத்து மூன்று திருவிருத்தத்தா
லுணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

பன்முறை யாமதி பாதகரே பன்னெடு நாண்மல பாதகரே
பன்மய வாமக பாதகரே பற்பல பன்றிமெய் பற்றுவரே
பன்மய மற்றைய பாதகரே பற்பல நாயுடல் பற்றுவரே
பன்மய வாமுப பாதகரும் பற்பல பரமர சாதியரே.

(இ - ள்.) பலகாலும் அதிபாதகத்தைச் செய்தவர்கள், நெடுகாள் நரகத்திற்கிடர் தனுபவித்துப் பூமியில் வந்து மலத்திற் கிருமியாகி யனுபவிப்பார்கள். பலகாலு மகா பாதகத்தைச் செய்தவர்கள், ஊர்ப் பன்றி முதலிய பன்றியுடலை யெடுப்பார்கள். பலகாலு மகா பாதகவுபபாதகத்தைச் செய்தவர்கள், பலபல நாயுடலை யெடுப்பார்கள். பலகாலு முபபாதகத்தைச் செய்தவர்கள், பலபல வண்டுச் சாதியாய்ப் பிறப்பார்கள். (சஉ)

பண்ணினர் முன்னதி பாதகமே
பண்ணுவ ரேயதி பாதகமே
பண்ணினர் முன்மக பாதகமே
பண்ணுவர் பின்மக பாதகமே
பண்ணினர் மற்றைய பாதகமுன்
பண்ணுவர் மற்றைய பாதகமே
பண்ணினர் முன்னுப பாதகமே
பண்ணுவர் பின்னுப பாதகமே.

(இ - ள்.) முற்சனனத்தி லதிபாதகம்-மகாபாதகம்-உபபாதகம்-இவைகளுக்குத் துல்லிய பாதகங்க ளிவைகளைச் செய்தவர்கள், இச்சனனத்தும் அவ்வண்ணமே யப்பாவ பேதங்களை முன்ன ரியற்றிய வாசனைப்படியே செய்வார்கள். (சங)

பண்ணினர் மற்றைய பாவவிதம்
பண்ணுவ ரேபல பாவவிதம்
பண்ணின ரேற்பரி காரவிதம்
பற்றிலர் முற்றிய பாவ விதம்
பண்ணில ரேற்பரி காரவிதம்
பற்றிய வாழ்குழி பற்றுவரே
பண்ணிய பாதக சேடமுறப்
பாரிழி யோனியும் பற்றுவரே.

(இ - ள்.) முற்சனனத்திற் பாவத்தைச் செய்தவர்கள், இச்சனனத்திலும் அப் பாவத்தையே விரும்பிச் செய்வார்கள். ஒரு சனனத்திற் செய்த பாவம் பிறிதொரு சனனத்தும் தொடர்வதனாற் குற்றம் போம்படி பரிகாரஞ் செய்வாரானால் அப் பாவபலனை யடையார். வைதிகத்துஞ் சைவத்துங் கூறியபடி ஆசிரியராற் பரிகாரஞ் செய்து கொள்ளாதிருப்பாரானால் அக் குற்றம் போகாது. ஆதலா லப்பாவ பலம் போம்படி நரகக்குழியில் கிடந் தழுங்குவார்கள். அப்படி யந் நரகபுவனத்திற் போக மனுபவித்துத் தொலைந்தவாறே யப்பாவசேட மனுபவிக்கும்பொருட்டுப் பூமியில்வந் தீனசாதியாயும் பிறப்பார்கள்,

[மேல், 'முடிந்தது முடித்தல்' என்னுந் தந்திர வுத்தியா லுணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

என்றுவினை யொன்றுபல சேடமு மிசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குண னினைந்தே.

(இ - ள்.) வெளி. (சஅ)

[மேற் சிவத்துதி யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

அன்றற மாதிய நைந்தவனே!
அருக்கனு ரப்பல நைந்தவனே!
குன்றவி லங்கையிற் கொண்டவனே!
கோலவி லங்கையிற் கொண்டவனே!
வென்றிகி னைந்துவி லங்கலுமே
மிண்டியெ டுக்கவி லங்கலுமே
யன்றவ ளுக மரக்கினனே!
அவனிசைக் கங்கிய ரக்கினனே!

(இ-ள்.) சிருட்டி தொடக்கத்தி லகத்தியர்முதலாயினோர்க்கு அறமுதலிய நான்கையு முபதேசித்தவனே! சூரியனுக்கு உரமாயிருந்த பல்லை யுடைத்துப் போக்கினவனே! மகாமேருவை வில்லாக வுன் னங்கையிற் பிடித்தவனே! அழகு பொருந்திய இலங்காபுரியை யிருப் பிடமாகவுடைய விராவணன் தன் வெற்றிப்பாட்டைக் கருதித் திக்குவிசயம்பண்ணப் புறப்பட்டகாலத்திற் கயிலாயபருவதத்தைக் கண் டதனை யெடுக்கின்ற லெடுக்க, அவன் சரீரத்தைப் பெருவிரலா லூன்றி நெருக்கினவனே! பின்பந்த இராவணன் றன் முன்கை நரம்பை வாங்கி யாழாகக்கொண்டு சாமவேதத்தைக் கானம் செய்ய அவ்விசைக்குச் சந்தோஷித்து அக்கினியின் மெழுகுபோ லுருகின வனே! (சசு)

(வி - ரை.) ஏகாரங்கள்-ஈற்றசை.

வாக்கிறை நோயினை மாற்றினனே!
மனமய லாதிக்கு மாற்றினனே!
தூக்கியற் சுந்தரன் றூதுவனே!
தொண்டர்மு கந்துணுந் தூதுவனே!
பாக்கவிப் பாண்டியன் மந்திரியே!
பாசம றப்பகர் மந்திரியே!
நோக்கரி தாகிய நுண்ணியனே!
நொடிபலி யூண்கல னுண்ணியனே!

(இ - ள்.) வாகீசவடிகளாகிய அப்பருடைய சூலை வியாதியைப் போக்கினவனே! என் மனத்துண்டான மயக்கமாகிய தீமைக் குப் பகைவனாயுள்ளவனே! தமிழ்நடைச் செய்யுளாகிய திருப்பாட்டை யருளிச்செய்யுஞ் சுந்தரமூர்த்திக்குத் தூதுசென்றவனே! பரமாநந்த மான அமிர்தத்தை யடியார் முகந்து பருகுதற்குப் பாத்திரமாயுள்ள வனே! பாக்கவியினாலே புலவர்கள் துதிக்கும் பாண்டியனுக்கு மந்திரி யாகிய தென்னவன் பிரமராய னென்னும் ஆளுடையவடிகளுடைய மலமாயாகன்மம் போம்படி குருந்தின்கீழ் ஆசிரிய மூர்த்தமாயெழுந் தருளியிருந் துபதேசித்த இரகசியப்பொருளை யுடையவனே! ஊனக் கண்ணினால் காண்பதற்கரிதாகிய சூக்குமமா யிருப்பவனே! தாருகா வனத்தி லிருடிபத்தினிக ளழைத்திடும் பிச்சையை பூனையுடைத்தா கிய பிரமகபாலத்திலேற் றுண்பவனே! (சஎ)

[குமான் றுதி யுணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

மாலயன் மயனுறவு மாலெரி வடிவுடைய
காலனை வெருவுறவுங் காதிய கழலடியன்

ஆலத னிழல்மருவு மாரண னவனருளும்
வேலன திருபதமும் வேணி ரேணினரே.

(இ - ள்.) மாலும் பிரமனுந் தாங்கள் சகத்துக்குக் கருத்தா வென்று மயக்கத்தையடைய, அது தீரும்படி தோன்றிய பெரிய அக்கினிச்சுவாலையையும் - மார்க்கண்டர்க்காக வந்த எமனைக் கலங்கத் தக்கதா யுதைத்த வீரக்கழலையூமணிந்த சீபாதத்தையு முடையவனும், வடதருவி னிழலிலிருந்து வேதாகமங்களை யருளிச்செய்தவனுமான சிவபிரான் அருளிய பிள்ளையாருடைய இரண்டு சீபாதங்களை விரும்பினவர்களே பெருமையை யுடையவர்கள். (சஅ)

[அகத்தியர் துதி யுணர்த்துகிறார்.]

தீதுக நினைபவருஞ் சிவகதி தருவதுதா
னெனெதன வெனுமவரு மெனதுரை யினிதறிமி
னேதுக வொருமையுட னுலகுய வுமையுதவும்
போதக னருள்புனரும் பொதியமலை முனிபுகழே.

(இ - ள்.) குற்றந்தீரக் கருதுவோரும், 'சிவபதத்தை யடையும் நெறியாது' என நினைப்பவரும், யான் சொல்லு மொழியினை நன்றாக வுணர்வீர்! வையகமெல்லா முய்யும்பொருட்டு உமையா ளருளிய ஞானகுருசிரியனாகிய பிள்ளையார் திருவருளைப் பெற்ற பொதியின்மா மலையிற் றமிழ் முனிவன் கீர்த்தியை ஒருமைப்பாடுடன் வந்தனை செய்வோமாக! (சக)

ஒன்பதாவது

சுவர்க்க நரக சேட வியல் முற்றிற்று.

பத்தாவது

சிவஞானயோகவியல்.

[மேல், இவ்வோத் தென்னுதலிற்றோ வெனின், ஒத்து முதலிய நூஉ மோத்தினது பெயருரைக்கவே விளங்கும். ஆயின், இவ்வோத் தென்ன பெயர்த்தோவெனின், சிவஞான யோகவிய லென்னும் பெயர்த்து. மேலை யோத்தினோ டிதற்கியை பென்னையோ வெனின், முன்னையியலுள் புண்ணிய பாவங் களுக் கீடாகச் சரீரமெடுத்தவாறு அடையாளங் கூறி அதனுட் புண்ணிய பலத்தாற் சரீரமெடுத்தவர்கள் ஞானாசிரியனை யடைந்து சிவஞானயோகத்தை யடையு முறைமை கூறினு ராதலின் அதனோடியை புடைத்தென்க.

இத்தலைச் செய்யு ளென்னுதலிற்றோ வெனிற், கிரியாபாதத்து முறைமையைக் கூறி மேல் ஞானயோகத்தின் பகுதி கூறுதலால் விநாயகத்துதி யுணர்த்துதனுதலிற்று.]

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்

ஒருவ ரிரண்டற வெங்கணு
　　மொழிவற வொன்றியு னின்றவன்
இருவர கப்பர மென்றவர்க்
　　கிகலற வன்றெரி யொன்றினன்
அருளிய வைங்கர னன்பர்க
　　ளகவினை நைந்தற வன்புசெய்
கரிமுக னம்பவ னம்புரை
　　கணபதி யெங்களி கண்களே.

(இ - ள்.) ஒப்பில்லாதவனு யெவ்வுலகினும் நீக்கமின்றிப் பேதமறக் கலந்து நிற்பவனாகி 'நாமே பிரம்மம்' என்ற மாலயனாகிய இருவர் மாறுபாடு நீங்க அக்காலத்து அழலின் வடிவான விறைவன் அருளிய ஐந்து கரமுடையனாகித் தன்னடிக் கன்பர்கள் வினை தேய்ந்துபோகக் கருணை செய்யும் யானை முகத்தினையும் அழகிய

டவளம்போன்ற நிறத்தினையு முடையவனும் பதினெண் கணங்களுக் கதிபதியென்னும் பெயரினையுடையவ னெமக்கு மகிழ்ச்சியை வழங்கும் புறப்பொருள் யாவையுங் காட்டும் கண்கள்போ லகப்பொருள் யாவையு முணர்த்துங் கண்கள். (க)

[இறைவன் வணக்கங் கூறுகின்றார்.]

உருவரு வென்ற வுடம்புட னொருவ விரண்டனு பந்தமு
மிருண்மல பந்தமு மந்தமு மிணையுமி லின்புற நம்புட
னிருமல னின்ப நிரந்தர னிலன்முடி வெங்கு நிறைந்தவ
னருளிய சந்தம தன்பொரு ளவனவ ளென்று வணங்குவாம்

(இ - ள்.) தூல சூக்குமமாகிய இரண்டு சரீரத்துடன் மாயையும்-கருமமும் - இருள்போன்ற ஆணவமலத்தின் மயக்கமும் எமக்கு விட்டு நீங்கவும், முடிவும் புரைவுமில்லாத பேரின்பம் எம்மை வந்தடையவும், யாம் இன்ப வடிவனுமாய் - நாதமுதல் மண்ணீறாக எவ்விடத்து நீக்கமறவு நிற்பானுகி அநாதிமல முத்தனுமாகிய சிவபிரானருளிச்செய்த திவ்யாகமங்களின் சொல்லையு மதனுட் பொருளையுஞ் சிவனுஞ் சத்தியுமாகக் கருதி ஆதரவோடும் வணங்குகின்றோம்.

[ஞானயோகத்தின் பகுதி யுணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

அலற்பிறப் பவல மாவிக்
கறவுற வறிவா னந்தஞ்
சொலத்தொடங் குவங்கேண் ஞான
யோகமுந் துகடீர் சத்தி
மலத்தினு மநாதி முத்தன்
மயமுணர்ந் துணர்த்தல் ஞான
முலப்பிலா வவனுள் வேறற்
றுறைதலை யுணர்தல் யோகம்.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்களுக்குச் சனன மரணத் துயர முண்டாகும் பிறப்பு விட்டு நீங்கவும், ஞானாநந்தம் வந்து பொருந்தவும், யாம் ஞானயோகத்தையுஞ் சொல்லப் புகுகின்றோம். அதனை நீ கேள்! அது எவ்வாறெனிற், குற்றமற்ற சிற்சத்தியை யுடையவனு யநாதியே மலத்தை நீங்கிய கடவுளின் சொரூபத்தை யாசிரியன் முன் ஆராய்ந் தறிந்து மாணுக்கருக் கறிவித்தல் ஞானம். நாசோற்பத்தியில்லாத அக்கடவுளுடன் பேதமின்றிக் கலந்திருத்தலை யறிதலே யோகம்.

(வி - ரை.) உம்மை - இறந்ததுதழீஇயவெச்சம். (உ)

[ஞானயோகியின் முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

தன்னது சத்தி காட்டுந் தத்துவத் தொடர்ச்சி நீங்க
அன்னிய னல்லனைத் தன்னொ டநாதிய வமலன் றன்னைக்
கன்மமு மலனைத் தாமுன் கண்டுகண் டிடாது காட்டப்
பின்னத ஞலவ் வுண்மை பெற்றவன் ஞான யோகி.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்களுக்குக் கலைமுதலிய தத்துவங்களின் பந்தம் விட்டு நீங்கினவாறே தனக் கன்னியனல்லாஞகி, அநாதியே மலமில்லாதவனுமாகிச் சுட்டுணர்வா லறியப்படாத சிவபிரானை ஆன்ம சிற்சத்தி பிரகாசிப்பிக்கும்; அக் கடவுளை ஞானசிரியர் தாமு தற்கண் டனுபவித்ததனை மாணுக்கற்குக் காட்சியாற் காட்டாம லுப தேசத்தினு லறிவிக்கப் பின்பு அவ்வறிவினுல் அம் மெய்ப்பொருளை யடைந்தவனே ஞானயோகி யாவான். (௪)

[இந்த ஞானயோகி கேவல சகல மடையாமற் சுத்தாவத்தையைப் பொருந்துவா னென்ப துணர்த்துகின்றார்.]

உலகுளார் பெறாது துஞ்சு
பொருள்பொருள் விழித்த யோகி
யுலகுளார் விழித்த பண்டத்
துறங்குவ னுருவ மாக
வுலகெலா மொன்றி வேறற்
றிருளிருமொப் பிலித னொண்டா
ளலர்தலைக் கணிந்த யோகிக்
கமலரான் றேயம் யாதே.

(இ - ள்.) உலகினுள்ளவர் மல மறைப்பினுல் சிவதரிசனப் படாமற் றுயின் றொழிதற்கு அப் பொருளின்கண் தன் ஞானக் கண் விழித்துப் பார்த்திருக்குஞ் சிவயோகி, அவ்வுலகில் உள்ளவர் களால் விரும்பிக் கண்டறுக்கப்பட்ட விஷயபதார்த்தங்களிடத்துத் தன் அறிவைச் செலுத்தாது துறக்கையால் தற்சொரூபமென அவ்வுலக மெல்லாம் தானேயாகிப் பேதமற நின்று விளங்கு மொப்பில்லாத பரமசிவனுடைய ஒள்ளிய சீபாததாமரையைத் தன் தலைக்கலங்கார மாகப் பணிந்த அந்த ஞானயோகிக்கு அப் பரமசிவனே யல்லது வேறு அடையும் பொருள் யாதோ? (௫)

[இதில் ஞானயோக முதலியவற்றை யிறைவன் முதனூலாகிய சிவாகமத்தி லுரைக்கின்றமை கூறுகின்றார்.]

ஒப்பிலி பராதி முதற் சொதிய காமி காதி
செப்பரு ஞான போகம் விரியவே யியம்பு மென்றும்
தப்பிலாக் கருமம் யோகந் தருமமுன் கருமஞ் சாரும்
அப்பல பேத மென்ற வனைத்தையு மறையு மன்றே.

(இ - ள்.) தனக்கு ஒப்பு ஒருவரு மில்லாதவனும், அநாதியே மலமுத்தனுமாகிய சிவபிரான் அருளிச்செய்த காமிகமுதல் வாதுள மீறாகிய இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும், இந்த மேலான ஞானயோகத்தை விளங்க விரித்துக் கூறும்; அது அல்லாம லெக்காலமும் தவறில்லாமற் காணுங் கருமயோகமென்றும் புண்ணிய பாவங்களென்று முன் ஈட்டப்பட்ட வினையின் பலன்களென்று சொல்லப்பட்ட யாவையும் விரித்துரைக்கும்.

(வி -ரை.) அன்றும், எயும்-அசைநிலை. (சு)

[அநாதிமலமுத்தன் றன்மை யுணர்த்துகின்றார்.]

காட்சியிற் பொருளு மந்தக் காட்சியான் முன்னங் கண்டே
யாட்சியா மநுமா னத்தி னருத்தமு மனுகொ ளுத
சேட்சியிற் பொருளு மையந் திரிவறச் செப்பிச் சிவ
ஞட்சிய வறிவு மாக்கு மவன்மலத் தநாதி முத்தன்.

(இ - ள்.) காண்ட லளவையினால் அளக்கும் பொருளையும், அக்காண்டலினால் தான் முன்கண் டனுபவித்தறிந்து பின்னொருகாலத்தி னிருமித் தறியும் பொருளையும், இவ்விரண்டினாலு மளத்தற்கரிதாகிச் சொல்லளவையினா லளக்கு மாகமப்பொருளையும், ஐயம் விபரீதமறக் கூறி அவ் வளவைகளா லுயிர்களிடத் தனுபவசித்தமாகிய அறிவுகளையு முண்டாக்குவானே யநாதியில் மலத்தினின்றும் விடப்பட்டவன். (எ)

[பரசமயத்தி னின்றவர்கள் இச் சைவசமயத்துக் கதிகாரியாகி வரு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

இருவினை யுணர்ந்த புத்த ரவர்முத லிகலும் வாதத்
தெரிசன மனைத்துஞ் சேர்ந்தார் சிவசம யத்துச் சேர்வார்
பொருவிலி புகன்ற வாக்கிற் கருமமன் னெறியும் புக்கே
விரவுவர் ஞான யோகம் விடுவர்மெய் யடைவர் மெய்யே.

(இ - ள்.) புண்ணிய பாவங்களை யுண்டென் றறிந்த புத்தர்முதலொன்றுக்கொன்று மாறுபடச் சொல்லும் சமயிகள் நிலைமை யாவையு மறிந்தடைந்தார் முன்பு செய்த நல்வினைப் பகுதியாலே சைவசமயப் பற்றுள்ளவராவார். பின் அவ்வா றடைந்தவர் ஒப்பில்லாத இறைவனால் கூறப்பட்ட ஆகமங்களிற் சொல்லும் சரியை, கிரியைகளை யனுட்டித்துப் பின்பு ஞானயோக மடைவார்கள். அடைந்தவாறே சரீரபந்தம் விட்டு உண்மை நிலையையு மடைவார்கள்.

(வி - ரை.) 'கரும நன்னெறியும்' என்ற வும்மையால் யோக பாதமு மென்பதூஉங் கொள்க. (அ)

[சைவத்திற் சிறப்பு மேனையவற்றிற் சிறப்பின்மையு முணர்த்துகின்றார்.]

எடுத்ததோ ராக்கை தன்னி லிருண்மல சத்தி தன்னைத்
தடுத்தருள் சைவ நூலின் சாதன மதனைத் தள்ளி
விடுத்துவே றற்ற நூலின் சாதனம் விரும்பு வார்முன்
அடுத்தவா ரமிர்தம் விட்டுப் புற்கையா தரிப்பா ரன்றே.

(இ - ள்.) இவ்வாறெடுத்த உடம்பிலேயே இருளாகிய ஆணவ மலத்தின் சத்தியை நீக்கிப் பேரின்பத்தை வழங்குவதாய் சைவசாத்திரத்திற் சொல்லப்பட்ட மார்க்கங்களை யாய்ந்துணரா தொழித்து மலபந்தமுடையவராற் சொல்லப்படுதலின் மேன்மையற்ற புன் சமயங்கள் சொல்லு மார்க்கங்களைப் பொருளென மதித்து விரும்புகின்றவர்கள், தமக்கெதிரா யணுகியிருக்கிற நிறைந்த அமிர்தத்தைவிட்டுப் புற்கை யுணவுண்ண விரும்புகின்றவரோ டொப்பாவார்கள்.

(வி - ரை.) புற்கை-கூழ். (௯)

[மேல், அயல் நூல்களின் பகுதியு முணர்த்துகின்றார்.]

ஒப்பிலி யநாதி முத்த
னுரைக்கய னூலெலாவ் வொன்று
தப்பறுஞ் சிருட்டி யாதித்
தலைமையோவ் வொருவர் தம்மை
யப்பர மென்னு மற்றை
யனைவரும் பரமே யென்னுந்
தப்பறத் துணியும் புத்தி
தன்னையும் பரமே யென்னும்.

(இ - ள்.) தனக் கொப்பில்லாதவனாகிய அநாதிமல முத்தனாற் சொல்லப்பட்ட சிவாகமங்களுக் கயலாகிய சமயநூல்களி லொவ்வொரு நூல்கள், குற்றமற்ற படைப்பு முதலிய தொழில்களால் தலைமை பூண்ட பிரமவிட்டுணுக்களி லொருவ ரொருவரை யந்தந்த நூற்களே பரப்பிரமமென்று சொல்லும். மற்றை வேதாந்தநூல், சீவகோடிக ளெல்லாவற்றையும் பரமேயென்று சொல்லும். மற்றைப் பவுத்தநூல், தவத்தை நிறுவிக்கும் புத்தி தத்துவத்தையும் பரமே யென்று சொல்லும்.

(வி - ரை.) எல்லா முணர்ந்தவராற் சொல்லப்பட்டதல்ல ஆகையாற் சிற்றறிவுடையவர் செய்தாலு மொருவழிப்படாது தங்களின் மாறுபடக் கூறி மயங்குமென்க. (௧௦)

[முன் கூறிய சமயவாதிகளை நோக்கி
மறுத் துணர்த்துகின்றார்.]

அசேதன வாக்கை யாள ரவர்பரப் பிரம மல்ல
அசேதனத் தநாதி முத்தன் சிவன்பரப் பிரம மாகும்
அசேதன வாக்கை யின்றே லறிவுமஞ் சனத்தார்க் கில்லை
அசேதனத் தநாதி முத்த னதிபரை யாக்கு வானும்.

(இ - ள்.) கலாதி தத்துவங்களாகிய சரீரத்தாற் கட்டப்பட்டவர்களாதலாலும், அச் சரீரப் புணர்ச்சி யில்லாதவிடத்து மலமறைப்பா லறியுந் தொழிலுந் தடைப்படுமாதலாலும், ஆன்மாக்கள் பலரும் பிரமமல்ல. ஆதலான், மும்மலங்களினின்றும் அநாதியே விடப்பட்ட சிவனே பரப்பிரமமாவான். படைப்பு முதலிய தொழில் பூண்ட காரணகருத்தாக்களை யுண்டாக்குவானும், அவ்வநாதிமல முத்தனே யாம்.

(வி-ரை.) உம்மையா லவர்களை யுண்டாக்குகின்றவனும், அவர்கள் செய்யும் கிரியைகளுக்குத் தன் சத்தி கொண்டு செய்விப்பவனும், தனுகரண புவன போகங்க ளெல்லாவற்றையு முண்டாக்குகிறவனு மவனே யென்று கூறியதென்க. (௧௧)

[அச் சிவன் விகாரியல்ல வென்பதனை யுவமை முகத்தா
லுணர்த்துகின்றார்.]

உருக்குத னவநீ தாதி யுலர்த்துத லீர மண்ணும்
விரிக்குதல் கமல மாதி வெறிகமழ் குவளை மற்றுஞ்
சுருக்குத லென்ற விந்தத் தொழில்வித மில்லா னேனு
மருக்கனே யவற்றிற் கேது சடச்செயற் கநாதி முத்தன்.

(இ - ள்.) வெண்ணெய் முதலிய பொருள்களை யுருக்குதல், ஈரமண்ணை யுலர்த்தல், தாமரைப்பூ முதலியவற்றை யலர்த்தல், மணம் வீசுகின்ற நெய்தல் முதலான மலர்களைச் சுருக்குதலென்று சொல்லும் வினையினது வேறுபாட்டை யில்லாதவனானாலும் அத்தொழில்கள் முடிவிற்குச் சூரியனே காரணமானாற்போலச் சரீர முதலியவைகளை யுண்டாக்கிக் காரியப்படுத்துவதற்கும் அநாதிமலமுத்தனே காரணனாவான்.

(வி - ரை.) 'ஆதி' என்றதனால் மெழுகு வெல்ல முதலியன வுங் கொள்க. (கஉ)

[பதிமுதலிய திரிபதார்த்தமும் அநாதியென்பதூஉம், அவற்றுள் பாசம் நீங்கு முறைமை இது என்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.]

அநாதியே யமலன் சச்சி தானந்தன் பதியான் மாக்கள்
அநாதியே பெத்தர் பந்த மகவிரு ளநாதி மூன்றும்
அநாதியே பசுபா சத்திற் பக்குவத் ததால னான
அநாதியே யமல னாலே யவர்தமை யவைக ணீங்கும்.

(இ - ள்.) அநாதியே மலத்தினின்றும் விடப்பட்ட நித்திய ஞானாநந்த சொரூபத்தை யுடையவனே யிறைவன்; அநாதியே மல முதலியவைகளால் தடுக்கப்பட்ட ஞானக்கிரியைகளை யுடையவரே ஆன்மாக்கள்; இருளாகிய ஆணவ மாயை கன்மமாகிய மூன்று மநாதி யே கட்டுகளா யுள்ளவை. ஆகையால், மல மாயா கன்மங்கள் பரி பக்குவப்பட்டவிடத்து ஒப்பில்லாத சிவனாகிய அநாதி முத்தனாலே யநாதி பெத்தராகிய ஆன்மாக்களை யநாதியே பந்தங்களாகிய பாசங் கள் மூன்றும் விட்டு நீங்கும். (கங)

[அவ் வாணவ தோடத்தைப் போக்குவித்தற்குத் திட்டாந்த முணர்த்துகின்றார்.]

செம்பினிற் களிம்பு தானே செம்பினைத் தீரா தென்றுஞ்
செம்பினுக் கதனைத் தீர்க்குஞ் சித்தியு மில்லைத் தேரிற்
செம்பினிற் களிம்பு தீர்க்குஞ் சித்தனு முண்டு தேடிற்
செம்பினிற் களிம்பு தீர்க்கு மருந்துமற் றவனாற் சேரும்.

(இ - ள்.) அதனை யாராயுமிடத்துச் செம்புடன் சகசமாயிருக் கும் களிம்பு தானே செம்பினை விட்டு நீங்காது; அச் செம்பினுக்கும் அக் களிம்பைத் தானே நீக்கிக்கொள்ளும் வலியுமில்லை. அக் களிம் பை நீக்குதற்பொருட்டு நாட்டமுற்று விசாரித்தால் அக் களிம்பை யக ற்றவல்ல சித்தியை யுடையவனு முண்டு; அவனால் அக் களிம்பைப் போக்கவல்ல மருந்தும் வந்தடையும். (கச)

[மாயா காரியமாகிய சரீரத்தை யான்மாக்களுக் கிறைவனே கூட்டுவானென்பதை உவமைமுகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.]

விளக்கினுக் கில்லைத் தன்னை யாக்கிடும் வினைதா னென்றும்
விளக்கினை யாக்க வல்ல வினைவிழி தனக்கு மில்லை

விளக்கினை யாக்கிப் போக்கி விழிக்கிரு ளறுத்த பேதம்
விளக்குவான் போலு மீசன் விழியுயிர் விளக்கொப் பாக்கை.

(இ - ள்.) விளக்குத் தன்னைத்தானே யுண்டாக்கிக் கொள்ள வல்ல தொழில் தன்னிடத்தில்லை; அவ் விளக்குக் காட்டாகிய கண்ணுக்குந் தானே யுண்டாக்கிக்கொள்ளுந் தொழில் தன்னிடத்தில்லை; ஆதலால், விளக்கென்னுஞ் சுடரை யுண்டாக்கிக் கண்ணின் சோதியைத் தடுத்த இருளை நீக்கிப் பொருள்களின் விகற்பங்களை யறிவிப்பவனோ டொப்பானவ னிறைவன்; கண்களோ டொப்பன வுயிர்கள்; விளக்கினோ டொக்குங் கலாதி தத்துவரூபமாகிய சரீரம். ( )

[அச் சரீரம் இருவிதமென்றும் அதற்குக் காரணமிதுவென்றுங் கூறுகின்றார்.]

ஆக்கையுந் தூல சூக்க மெனவிரண் டவற்றுட் டூல
வாக்கைதான் பஞ்ச பூத பரிணாமத் தாகு மற்றை
யாக்கையா றைந்திற் கால மாதியி னாகு மந்த
வாக்கையு மாயை தன்னி னமலனி னருளா லாமே.

(இ - ள்.) முன் சொல்லப்பட்ட உடல் தூலவுடலென்றும், சூக்குமவுடலென்று மிருவகைப்படும். அவற்றுள், தூலவுடல்: மண் முதல் வானீறாகிய ஐந்து பூதங்களின் பரிணாம காரியத்தா லுண்டாகும்; மற்றைச் சூக்குமவுடல் காலதத்துவமுதல் நிலமுடிவாகிய முப்பத்தொரு தத்துவத்தாலு முண்டாகும்; அச் சூக்கும வுடலின் காரணமாகிய முப்பது தத்துவங்களும் சிவனுடைய இனிதாகிய திருவருளின் பிரேரகத்தினால் மாயையினின்று முண்டாகும்.

(வி - ரை.) தன்மாத்திரை முதலிய எட்டையும் புரியட்டகமென் றோதியிருக்க, இவ்வாசிரியர் முப்பதென் றோதிய தென்னெனின், அந்த எட்டும் எட்டுவர்க்கமாம்; அவை: பூதம்-௫, தன்மாத்திரை-௫, ஞானேந்திரியம்-௫, கன்மேந்திரியம்-௫, குணம்-௩, பிரகிருதி-௧, கலாதி-௫, மாயை-௧, ஆக எட்டுவர்க்கத்துக்கு முப்பது தத்துவமும் வந்தவாறு காண்க. (௧௬)

[மேல், இவ் வாக்கையினை யான்மாக்கள் புணர்ந்து போகந் துய்க்கு முறையை யுவமான முகத்தால் கூறுகின்றார்.]

பாங்குளான் கொடுத்த கோலைப் பற்றிய குருட னூன்றி
யீங்கெமக் கியங்கு மார்க்க மீதெனச் செல்வ
ஞங்கர னளித்த வித்தை யாதியி னற்ப ஞானந்
தேங்கிய போகந் தேற்றத் தினைத்துட னியக்குஞ் சிவன்.

(இ - ள்.) கண்ணில்லாதவன் தனக்கியல்புடையவ னொருவ னுதவிய தண்டைப் பிடித்துக்கொண் டேன்றி, 'இவ்விடத்தில் யாஞ் செல்லும் வழி யிது' எனக் கருதிச் செல்வான்; அதுபோல, மூல மலத்தாற் றடைபட்ட ஞானக்கிரியைகளையுடைய ஆன்மாக்களுஞ் சங்கார கருத்தாவாகிய இறைவனருளிய வித்தை முதலிய தத்துவங் களா லுண்டான அற்பவறிவு மாயா போகங்களை நிச்சயித்துக் கொடு க்க அவைகளை நுகர்ந்து யாக்கையின் போக்கு வரவு செய்யும். (கஎ)

[மேல், உலோகாயதன் முதலிய சமயிகள் ஆன்மாவி னுண்மை யுணராமல் தத்தங் கோட்பாடே யுணர்த்த அதனை மறுத்துணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

ஆக்கையினைச் சிலரான்மா வெனவறைவ ரறிவிலர்மெய்
வாக்குமன மெனுமிவையே யெனமதிப்பர் மதித்தவற்றின்
நீக்கமிலாக் குணமென்பர் நிரந்தவற்றின் மேனின்ற
நோக்கினையு நோவினையு முடைத்தாமா நுவலுங்கால்.

(இ - ள்.) உண்மை யறிவில்லாமையால் உலோகாயதன், தூல வுடலையே ஆன்மாவெனக் கூறுவான். புத்தன் மதத்தை விசாரிக்கு மிடத்து அகங்காரமாகிய அந்தக்கரணங்களையே ஆன்மாவெனக் கூறுவான். அருகன் மதத்தை விசாரிக்குமிடத்துச் சருவான்மாக்க ளிடத்தும் வியாபித்துநிற்கும் முக்குணங்களே ஆன்மாவெனக் கூறு வான். அவையல்ல. அதனுண்மையை விசாரித்துச் சொல்லுமிட த்து, இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவைகளுக் கெல்லா மேலாய் நிலை பெற்ற ஞானக்கிரியைகளை யுடையதே ஆன்மா. (கஅ)

[இதுவுமது]

ஆக்கைசடந் தனித்தியங்கா தறிவனையு மின்றியகத்
தாக்கைவிளக் கெனவறியப் படுங்கரண மான்மாவுக்
காக்கைவிதம் பேதமென வத்தியக்க மறிவிக்கு
மாக்கைவிதத் ததிபதியே யமலனுயிர்க் கதிபதியே.

(இ - ள்.) இச் சரீரஞ் சடமாதலால் அறிவுடையனாகிய ஆன் மாவை அல்லாமல் தான் போக்கு வரவு செய்யமாட்டா தாகையாலும், சூக்கும சரீரமாகிய கலாதிகள் அத் தூல சரீரமாகிய மனைக்கு விளக் குப்போல அறிவைப் பிரகாசிப்பிக்குங் கரணங்களாகையால் இந்தச் சரீரங்களான்மாவுக்கு வேறாயிருப்பதொன்றென்பதை நீ பிரத்தியக்ஷ வாதியாகையால் உனக்குக் காண்டலென்னு மளவைதானே அறிவிப்

பிக்கும். ஆகையால், சொல்லப்பட்ட சரீர பேதங்களுக் கெல்லாம் ஆன்மாவே யிறைவன்; அவ் வான்மாவும் ஈசரப் பிரேரக னாகையா லவனுக்குச் சிவனே யிறைவனாவான்.

(வி - ரை.) 'அறிவனையும்' என்ற உம்மையால் அறிவிப்பவனான சிவனையும் அல்லாமலில்லை என்பதாம். பிரத்தியக்க மென்பது தலைக்குறையாய் நின்றது. (௧௯)

[இதுவுமது]

அறிவென்பர் சிலர்சடமே மனமொன்றி னறிவென்பர்
அறியுநிரு மலனறிவை யளிக்கிலென வறைந்திடுவர்
அறிவில்லா ரவர்மூல மலத்தான்மாச் சாதித்த [தே.
அறிவுடைத்தே மாயையெனுந் துணையினையு மஃதுடைத்

(இ - ள்.) மாயாவாதிகள், உயிரை விளங்கிய அறிவென்று கூறுவார்கள். வைசேடிகர், மனமுதலிய தத்துவங்கள் வந்து கூடின காலத்து அறிவுண்டாகு மென்பார்கள். பரிணாமவாதிகள், ஆன்மாவுக்குச் சுதந்திரமாய் அறிவில்லை, எல்லாம் அறியு மிறைவ னுணர்த்தினால் உணரு மென்பார்கள். இவர்கள் எல்லாரு மெய்யுணர்வற்றவர்கள். அநாதியே மூலமலத்தினால் தடுக்கப்பட்ட உணர்வை யுடையதாகி யதனை நீக்கும் மாயையென்னுந் துணைக்காரணத்தையுந் துணையாக வுடைய தான்மா. (௨௦)

[இதுவுமது]

ஆக்கைதனி லோரிடமென் றறைவரல வணுவென்பர்
நீக்கமற வுடன்முழுது நிற்குமென நிகழ்த்திடுவர்
போக்குவர வில்லாத பூரணமே யெனப்புகல்வர்
மேக்கிலர்தன் டனுமூல வியாத்திக்கும் வியாபகமே.

(இ - ள்.) மேலாகிய அறிவில்லாத கன்மயோகிகள், ஆன்மாவை உடலிலோரிடத் திருக்கு மென்பார்கள். அதுவல்லாமல், நையாயிகளும் பாஞ்சராத்திரியும், ஆன்மாப் பரமாணு ரூபமாயிருக்கு மென்பார்கள். சமணர், உடம்பு முழுவதிலும் வியாபித்து நிற்குமென்பார்கள். மாயாவாதிகள், போக்கும் வரவு மில்லாமல் எவ்விடத்தும் பூரணமாய் நிற்கு மென்பார்கள். இவர்களெல்லாரும் உண்மையான தரிசனப்படாதவர்கள். ஆனாலும், சித்தாந்தம் யாதெனில், நண்ணியதாயிருக்கப்பட்ட தத்துவங்களாகிய சூக்கும தேகங்களுக்குக் காரணமாகி வியாபகியாயிருக்கும். அசுத்த மாயைக்கும் அதற்கு மேலான சுத்த மாயைக்கும் அப்பாற்பட்ட வியாபகமே முத்தித்திசையில்.

(வி - ரை.) 'மேக்கிலர்' என்பதனை முற்றுங் கூட்டுக. (௨௧)

[வியாபக முறைமையைத் தரிசிப்பிக்கின்றார்.]

அமலைக்கு வியாபகனே யானவற்கு வியாப்பியமே
விமலைவியா பகியுயிர்கட் குயிரவட்கு வியாப்பியமே
சமலைக்கு வியாபகியே சமலையுயிர் வியாப்பியமே
சமலைசக வியாபகியே சகஞ்சமலை வியாப்பியமே.

(இ - ள்.) நிருமலையாயிருக்கிற சிவசத்திக்குச் சிவன் வியாபகன்; அவனுக்கு அந்த நின்மலையாகிய சத்தி வியாப்பியம். அச் சிவசத்தி ஆன்மாக்கட்கு வியாபகி; அவ் வான்மாக்கள் அவளுக்கு வியாப்பியம். அவ் வான்மாக்கள் தமது மலத்தோடு கூடிய ஆன்ம சத்திக்கு வியாபகர்; அவர்க்கவர் சத்திகள் வியாப்பியம். அச் சகத்துக்கு ஆன்ம சத்தி வியாபகம்; அவ்வான்ம சத்திக்குச் சகம் வியாப்பியம்.

(வி - ரை.) அதிக விருத்தியை யுடையது வியாபகம். நூன விருத்தியை யுடையது வியாப்பியம். இப்படி நூனவிருத்தி யதிக விருத்தியின் முறைமையைத் தரிசிப்பித்ததென்க. (உஉ)

[இவ்வாறு நூனவிருத்தி யதிக விருத்தியை யுணர்த்தி மேல் துல்லிய வியாத்தியை யுணர்த்துகின்றார்.]

உயிரொளியு மிருண்மலமு மொன்றுதலால் வியவியாத்தி
அயர்வுறலா லறிவதனா லதற்குவியா பகமல்ல
அயர்வுறுத்து மகவிருளு மதற்குவியாப் பியமல்ல
நயனவொளி யிருளவற்றின் கலப்பொப்பே நாடுங்கால்.

(இ - ள்.) ஆன்மப்பிரகாசமும், அப் பிரகாசத்தை மறைத்து இருளே வடிவாயிருக்கின்ற ஆணவமலமுங் கூடிநிற்பது. ஒன்றுக் கொன்றேற்றக் குறைவின்றி யிரண்டுமொத்த வியாபகமாயிருக்கும், அவ் வான்மாவினுடைய ஞானக்கிரியைகள் மலத்தால் தடைபட லால் அதிக விருத்தியை யுடையதல்ல; அதனைத் தடுக்கும் வலியினை யுடைய ஆணவமலமும் நூனவிருத்தியை யுடையதல்ல; ஆகையால், ஆன்மசத்திக்கு வியாப்பியமாகாது. அதனா லாராயுமிடத்து ஆன்ம சத்திக்கும் ஆணவத்துக்குஞ் சமவியாத்தி யெப்படி யெனிற், கண்ணிடத்துண்டாகிய சோதியு மிருளின் பிரகாசமுந் துல்லிய வியாத்தி யா யிருக்கும்.

(வி - ரை.) இதன் கருத்து: கண்ணொளியானது, இருள் மேலிட்டகாலத்து ஒளி மறைந்துநிற்கும்; ஒளி மேலிட்டகாலத்து இருள் மறைந்துநிற்கும். இதுபோலச் சிவன் மாயாகாரியமான

தனுவாதிகளை யான்மாவுக்குக் கூட்டியகாலத்து ஆணவசத்தி மறைந்தவிடத்து ஆன்மசத்தி சற்றே பிரகாசமாயிருக்கும். மலமேலிட்ட காலத்து ஆன்மசத்தி மறைந்திருக்குமென்றறிக. *'ஒளிக்கு மிருளுக்கு மொன்றே யிடமொன்று மேலிடவொன், றொளிக்கும்' என்னுந் திருவாக்கா லுணர்க. (உ௯)

[மேல், இறைவன் ஆன்மாக்களுடன் சருவவியாபியா யிருந்தாலும் பாசந் தன் பரிபாகத்தா லல்லது நீங்காதென்பது கூறுகின்றார்.]

பரமசிவன் பராசத்தி பல்லுயிர்க்கும் பயின்றிருக்க
விரவுவதென் னிருளெனிற்கேள் மெய்ப்பசுமைப் பசுமரத்தின்
விரவியதீ பசுமரமும் வெந்தவல வெந்துவிழும்
பருவமுறக் கரமுறப் பதியுமுறப் பழுதறவே

(இ - ள்.) மேலாகிய சிவனும் அவனுடைய மேலாகிய ஞானசத்தியும் எல்லா வுயிர்களிடத்துங் கலந்திருக்கவும், இருளாகிய ஆணவம் பொருந்துவ தென்னெனின், இவ் வினாவிற்கு விடை கேள்! மெய்ம்மையையுடைய நெருப்பு பசுமையையுடைய மரத்தின் அடி தொடுத்து முடியளவாக வியாபித்திருந்தாலும் அப் பசுமரங்கள் வெந்தனவல்ல. முதிர்ந்து தமது பருவம் வந்தவிடத்துத் தம்மிடத்துண்டாகிய தழலை யுதிப்பிக்கும். ஞெகிழிக்கோலாகிய கருவியு மதுகொண்டு கடையுங் கருத்தாவு முதலாயின பழுதற வந்து பொருந்த அவ்விடத் தழலுண்டாய் அம் மரங்கள் வெந்து விழுதலைச் செய்யும். அதுபோல், ஆணவமுந் தனக்குப் பருவம் வந்தவிடத்துச் சிவனுடைய திருவருளால் தன் வலிகெட்டு நிற்கும்.

(வி - ரை.) இதன் கருத்து: பரமசிவனுடைய பராசத்தி மலபரிபாகம் வாராத ஆன்மாக்களிடத்துப் பசுமரத்தில் தீப்போலப் பிரகாசமில்லாம லிருக்கும். மலபரிபாகம் வந்த ஆன்மாக்களிடத்துப் பிரகாசித்து மலநாசஞ் செய்து ஆன்மப் பிரகாசத்தை உண்டாக்கிக் காக்குமென்க. ஞெகிழிக்கோல் - தீக்கடைகோல்; ஞெலிகோலென மரீஇ வழங்கும். (உ௪)

கோடிக்கவி

கட்டளைக் கலித்துறை

* ஒளிக்கு மிருளுக்கு மொன்றே யிடமொன்று மேலிடலொன்
றொளிக்கு மெனினு மிருளட ராதுள் ளுயிர்க்குயிராய்த்
தெளிக்கு மறிவு திகழ்ந்துள தேனுந் திரிமலத்தே
குளிக்கு முயிரருள் கூடும் படிகொடிக் கட்டினனே. (௧)

[இதுவுமது]

உக்கொழியா தொளிக்குமிரு ளுதயகதி ரொளிமுன்னே
பக்குவத்திற் பசுபாச வலியடங்கும் பரமசிவ
னக்கனுயிர்க் கருள்புரிய நசித்ததல வசித்ததல
நெய்க்கனநீங் குதலென்ன மாயேய நிலைதொலையும்.

(இ - ள்.) உதயகாலத்தில் சூரியப்பிரகாசத்தின்முன் இருள் நாசமடையாமல் மறைந்து நின்றதுபோலச், சிவனுடைய அனுக்கிரகத்தினால் ஆன்மாக்கள் பசுத்துவமாகிய ஆணவமலம் - அதனுக்குப் பருவம் வந்தவாறே நாசமடையாது, உயிரின் ஞானக்கிரியைகளைத் தடுக்கும் வலிகெடும். மாயாகாரியங்களும் நாசமடைந்தனவு மல்லாமல்-நிலைபெற்று நின்றனவும் அல்லாமல்-உறைந்திருந்த நெய் உருக்கினபோது கனங் குறைந்து நெய் கெட்டுப்போகாமலிருக்கின்றது எப்படி? அதுபோல, முத்திநிலையிலும் இந்த மலங்களும் கெடாமல் ஆன்மாக்களைப் பந்தியாமலும் நிற்கும். (உரு)

[மேலும், ஒருபாயத்தால் இறைவனைத் தொட்டு மூலமல
மீறாகச் சூக்கும தூலமாகி நிற்கும் பகுதியைத்
தரிசிப்பிக்கின்றார்.]

நுண்ணியனே சிவன்றூலஞ் சத்தியவ ணொய்யார்க்கு
நுண்ணியளே நொய்யார்க ளதிதூலர் நுதன்மதிக்கு
நுண்ணியரே நொய்யார்தஞ் சத்திகளுக் கவர்தாமும்
நுண்ணியரே நோய்க்கவர்க்கு மதிதூல தாமேநோயே.

(இ - ள்.) சிவன் சிவசத்திக்குச் சூக்குமமாயிருப்பான்; அச் சிவனுக்குச் சத்தி தூலமாயிருக்கும். அச் சிவசத்தி ஆன்மாக்களுக்குச் சூக்குமமாயிருக்கும்; அச் சத்திக்கு ஆன்மாக்க ளதி தூலமாயிருக்கும். அந்த ஆன்மாக்கள் தமது சத்திக்குச் சூக்குமமாயிருக்கும்; அந்த ஆன்மசத்தி ஆன்மாவுக்குத் தூலமாயிருக்கும். அந்த ஆன்மசத்தி மும்மலங்களுக்குஞ் சூக்குமமாயிருக்கும்; அந்த மும்மலங்களும் ஆன்மசத்திக்குத் தூலமாயிருக்கும். (உசு)

[அந்த ஆணவமாகிய பிணியை நீக்குவான் அநாதிமுத்த
னாகிய மருத்துவன் என்று இரண்டு செய்
யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

பெருநோயே மூலமலம் பிணிமருந்து முடன்மூலந்
தருமமலன் மருத்துவனே மருந்தறிந்து சாராது
பெருநோயர் மருந்தறியா ரெனல்பேசிப் பெறுவதல
திருமலனை மருத்துவனென் றறிகபிணி நீங்கிடுமே.

(இ - ள்.) ஆணவமலம் ஆன்மாக்களுக்குப் பெரிதாகிய பிணி; அப்பிணிக்கு மருந்தாகி மாயாகாரியங்களாகிய தநுகரணாதிகளும் அகனெடு அன்றி உள்ளது. அம்மருந்தினை யுதவும் பிணி தீர்ப்பவன் நின்மலனாகிய சிவனே. மருந்து தானே யறிந்து வந்தடையாது எனவும், பெரிதாகிய ஆணவ நோயுடையாராகிய ஆன்மாக்கள் தாமே தம் பெருநோயைப் போக்கிக்கொள்ளும் அந்த மருந்து அறிந்தவர் அல்லர் எனவுஞ், சொல்லுதலைச் செய்வி திருத்தலால் அப்பிணி நீக்கம் வந்தடைவது அன்று. ஆகவே மலமுத்தனாகிய சிவனே பிணியை நீக்கும் பண்டிதனாவான் என்று அறிந்து அவன் மாட்டு அன்புசெய்யப் பிணி நீங்கும்.

(வி - ரை.) ஈண்டு அன்பென்றது, சமாதிசெய்தல் என்றறிக.

[இதுவுமது]

மருந்துவனும் பிணியாளி
யெனிற்பிணியு மாறுமோ
மருந்துவன்றான் பிணியாளி
யெனிற்பிணியை மாற்றுவனோ
மருந்துவனும் மலம்பிணியின்
மாற்றுமொரு வன்றானே
மருந்துவனே மலநீக்கி
முத்திதனை யளிக்கவல்லான்.

(இ - ள்.) பண்டிதனும் நோயுடையானாயின், பிணி நீக்குவது அல்ல. பண்டிதன் முன் நோயுடையானெனின், அந்நோயை நீக்கிறவொரு பண்டிதனுமுள்ளோம், இம்முறையான் ஒருவர் பிணியை மாற்றுவான் ஒருவன் உடனாகத் தொன்றுவிட்டு அவசர்தை என்னுங் குற்றம் வருமாதலால், அனாதியே மலத்தினின்று நீங்கப்பட்டவனே யுயிர்கள் அடைந்த ஆணவம் என்னும் பிணியை நீக்கும் பண்டிதனாவான்.

(வி - ரை.) அரோ-அசை. இவ்விரண்டு செய்யுட்களிலும் 'பிணி' எனவும், 'மருந்து' எனவும், 'மருந்துவன்' எனவும் வருவன ஆகுபெயர். (உக)

[மேல், சரியியல்லாத சிவனே யுலகம் யாவையும் ஆக்கி, நிறுத்தி, அழிக்கு முறைமையைக் கூறுகின்றார்.]

ஆக்கையினை யியக்குதற்கு யாக்கையிடை யானையுங்
காக்கையிடா னவனாமல் ஞூக்குதிட்ட னென்றுக்கொரு

மாக்கியொரு மூவரைமுன் முக்குணத்தி னளிப்பிப்பன்
போக்குவிப்ப னவர்பாற்றன் சத்திவிதத் தினைப்புணர்த்தே

(இ - ள்.) ஆன்மா அசரீரியா யிருந்து எப்படி யுடலை போக்குவரவு செய்விக்குமோ அதுபோல நின்மலனுமாய்-அசரீரியுமா யிருக்கிற சிவன் தன் சந்நிதிமாத்திரத்தில் எல்லா உலகங்களையு முண்டாக்குவான். அது எவ்வாறு எனின், தாமதமுதலிய முக்குண தையுடைய மூவரையு முண்டாக்கி அவரிடத்தில் தன் சத்தியே மாகிய கிரியாசத்தியைப் பிரமனிடத்து அதிட்டித்துச் சிருட்டி கிருத்தியமும், ஞானசத்தியை மாயனிடத்து அதிட்டித்துத் திதி கிருத்திய மும், இச்சாசத்தியைச் சிகண்ட பரமேசுரனிடத்து அதிட்டித்துச் சங்கார கிருத்தியத்தையும் செய்வான்.

(வி - ரை.) அதிட்டித்தல் - நிலைப்படுத்தல். 'போக்குவிப்பன் என்பதனாற் சிருட்டியுந் திதியும் கூறியவாறு. (உக)

[இதுவுமது]
அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

உள்ளுறச் சத்து வந்தா
லுருத்திர னுருவந் தோன்று
முள்ளுறு மிராச தந்தா
னதிக்கமா யருமன் மெய்யி
லுள்ளுறுந் தமோகு ணந்தா
னயனுருத் தானு முற்ற
வொரோவொரு குணமு மற்றை
யொழிப்பினு வாய்மை யென்னும்.

(இ - ள்.) சிருட்டி பேதங்க ளனேகமா யிருக்கும். அதில் பௌஷ்கரிசப் பிரக்கிரியையில் தோற்றமான பிரகிருதி மாயையில் முன்று குணங்களும் மூன்று கருத்தாக்களைப் பரமசிவன் தோற்று விக்கும் சிருட்டியின் முதலுருத்திர மூர்த்தியாகிய சிகண்ட பரமேசுரன் திருமேனி சாத்துவிக குண மதிகமாய் ஏனைய இரண் டுங் குறைந்து தோன்றும்; மாயன் திருமேனி இராசத குணம் அதிக மாய் ஏனைய இரண்டுங் குறைந்து தோன்றும்; பிரமனுடைய திரு மேனி தாமதகுண மதிகமாய் ஏனைய இரண்டும் குறைந்து தோன் றும்; இப்படி முக்குணமான திருமேனியை யுடைய கருத்தாக்கள் முறைப்படுத்திக் கொண்டு சிருட்டி முதலிய கிருத்தியங்களைச் செய் வார்கள். (உ0)

[மேல், இம் மூவருஞ் சங்காரகருத்தாவோடொனைய இரு வரையும் ஒப்புக் கூறவார் எய்தும் குற்றங் கூறுகின்றார்.]

காரகன் றனையுங் காயங் காலினி காறுஞ் ராக்குநம்
பாரகன் றனையும் பாரும் படைத்திடப் பட்டவாறும்
ஆரக னாகி நின்று அவர்தமக் கொப்பென் பார்கள்
நாரகர் பலகோ ரங்க ளெய்துநா ளறியா ராமே.

(இ - ள்.) சரீரத்தையும் இவற்றுக்கிடமாகிய புவனங்களையும் படைக்கும் விதியினையும், அவற்றைப் புரக்கும் விண்டுவையும், அவற்றும் புரக்கப்படும் வையகத்தினையுஞ் சராசரமாகிய பொருள்களையும் அழிப்பவனாகிய உருத்திரனை, இவரின் முதன்மை பூண்டான் என்றது இவரோடொப்பான் என்பாரேல் அவர்கள் நரகசம்பந்தராவார்கள்.

(வி - ரை.) காரகன்-சிருட்டிப்பவன்; பாரகன்-காப்பவன்; ஆரகன்-சங்கரிப்பவன். நாரகர்-நரகத்திலே வீழுகின்றவர்கள். (௫௪)

[அச் சிவனே யதிகமென்பதனைப் பௌராணிகர் மதத்தினு லுணர்த்துகின்றார்.]

என்றாக பிரதா னத்தை
யிருபத்து நாலாம் வேறென்
றன்றாக புருடன் றன்னை
யிருபத்தைந் தாவா னென்றே
யென்றாக விருபத் தாறும்
பொருளென வீசன் றன்னை
யென்றாக வினையி லீச
னிருபதத்தே ழாவா னென்றே.

(இ - ள்.) பிரகிருதி, மாயையில் தோற்றப்பட்ட இருபத்து நான்கு தத்துவத்துக்கும் வேறாதலால் அதற்குக் காரணமென்றறிக. ஆன்மாவை அம் மாயைக்கு மேலா யிருபத்தைந்தாக எண்ணப்பட்டவ னென்றறிக. அதற்கு மேலாக இருபத்தாறும் பொருளென்று எண்ணப்பட்டவர் ஈசரனென்றறிக. அதற்கு மேலாய் இருபத்தேழாம் பொருளாக எண்ணப்பட்டவரை ஒப்பற்ற பரமேசுரனை யென்றறிக.

(வி - ரை.) பிரகிருதியைச் சொல்லவே அசுத்தமாயையும் அதிலடங்கியதாயிற்று; 'ஐயைந்தின்ப்புறத்தானு மாறுமற்ற வம்மானே' என்றதனானுமறிக.

திருவாரூர் - பண் - காந்தாரம்.

"பையஞ் சுடர்விடு நாகப் பள்ளி கொள்வா னுளத்தானுங்
கை யஞ்சு நான்குடை யானைக் கால்விர லாலடர்த்தானும்
பொய் யஞ்சி வாய்மைகள் பேசிப் புகழ் புரிந்தார்க் கருள்செய்யும்
ஐயைஞ் சினப் புறத்தானு மாரூ ரமர்ந்த வம்மானே."

என்பது ஆளுடையவரசு அருளிச்செய்த தேவாரம். (௩௨)

[அப் பரமசிவனைத் தியானம் பண்ணினவர் பெறும் பேறு கூறுகின்றார்.]

பார்த்தவ ரிருபத் தேழாம்
பொருடனைப் பகவன் றன்னைப்
பேர்த்துட லெடுப்ப ரல்லர்
பெறற்கரும் போக பேத
மூர்த்துவ புவனத் துண்டே
யுலகெலா மொடுங்கும் போது
தீர்த்திட மூல நோயுஞ்
சிவனவ னுவர் திண்ணம்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட இருபத்தேழா மெண்ணின்கணின்ற பொருளாகிய பரமசிவனைத் தம்முடைய அறிவின்கண் அனன்னியமாகக் கண்டவர் மீண்டொருகாலுங் கருப்பையிற் புக்குச் சரீரமெடுப்பவ ரல்லர். தேவராலும் பெறுதற்கு அரிதாகிய போகபேதங்களை யெல்லாம் மேலாகிய சுத்தவித்யா புவனத்தில் நுகர்ந்து பின் பிரபஞ்ச காரியமெல்லாம் தத்தம் காரணத்தி லொடுங்குஞ் சருவசங்காரம் வந்தவிடத்துச் சிவன் அவர்க்கு அநாதி சம்பந்தமாகிய ஆணவ மலத்தினையு நீக்கி விடுதலினால் அச் சிவனோடு அபேதமான முத்தியை யடைவார்கள். இதற் கையமேயில்லை.

(வி - ரை.) உம்மையால்-மாயை, கருமங்களுங் கொள்க. 'ஊர்த்துவ புவனம்' என்றார், அசுத்தமாயா புவனங்கட்கு மேலாகிய தாகலின். (௩௩)

[சிவன் திதிகாலத்தில் ஆசிரியரை யதிட்டித்துக்கொண்டு ஏனைய காலங்களில் நிராதாரமாக அனுக்கிரகிக்கு முறைமை இரண்டு திரு விருத்தத்தா லுணர்த்துகின்றார்.]

திதியினு தாரஞ் சேர்ந்து
சிவனுயிர்ப் பாசந் தீர்க்கப்
புதியன போக முண்டு
சிலர்சிவம் பொருந்து வார்மேல்

திதிநிலைத் தொலைவி னந்தக்
கணத்தினிற் சிவமே யாவர்
பதியருள் விழியி னாலே
நள்ளிருட் பார்க்கப் பட்டார்.

(இ - ள்.) திதிகாலமாகிய எதிர்காலத்தில் பரமசிவன் அவ்வா சிரியரை யதிட்டித்துக்கொண்டு மலபரிபாகத்துக் கீடா யவரவர் பாசத்தைப் போக்கவே அபரமுத்தித் தானமாகிய பஞ்ச குய்யாட்டக தானமாகிய உருத்திரர் பதத்திலும், மந்திரேசர் பதத்திலும், ஈசான முதலிய பதங்களிலும் இருந்து ஆண்டுள்ள போகங்களைப் புசித் திருந்து சங்காரகாலத்தில் நிராதாரமாகச் சிவனு லனுக்கிரகிக்கப்பட் டவர்கள் அப்போதே மோக்ஷ மடைவார்கள்.

(வி - ரை.) ஏகாரம் தேற்றம். (கச)

உற்பவ வேலை தன்னி லுலகினை யாக்க வல்ல
கற்புளார் சிலரு மாவர் கழலடை வாரு முண்டு
தற்பரன் விழியிற் பட்டார் சங்கார வாரம் பத்திற்
கற்புடன் படைப்பு மூலக் கருத்தரும் வருகா லத்தின்.

(இ - ள்.) சிவன் படைத்தற்றொழில் தொடங்குங் காலத்துச் சுத்தாத்துவாமுதலிய மூன்றத்துவாவிலுந் தத்தமக்கு முதன்மையான அதிகாரம் செய்திருந்து அதிகாரத்தில் வயிராக்கியம் பிறந்ததனால் மோக்ஷமடைவார்கள் சங்காரகாலத்தில் மலபரிபாக முள்ளவர்கள். பரமசிவனு லனுக்கிரகிக்கப்படுகிறவர்கள் மலபரிபாகம் உடையவர் கள். சங்காரகாலத் தொலைவில் மேல் வருகிற சிருட்டிகாலத்துச் சிருட்டிமுதலிய பஞ்சகிருத்தியங்களைப் பண்ணுவதற்கு அதிகார கர்த்தர்களாகச் சிவனால் செய்யப்படுவார்கள்.

(வி - ரை.) உம்மையெதிரது தழீஇ யது. (கரு)

[முற்கூறிய ஞானயோக மடைதற்பொருட்டுக் கருமயோகத்தின் இயல்பு கூறுவான் றொடங்குகின்றார்.]

பரமமெய்ஞ் ஞான யோகப்
பாங்கிலார் தமக்கும் பாங்காம்
கருமயோ கினையுங் காணக்
கழறுவங் கருது வானே
கருதிடும் பொருளை யந்தக்
கருத்ததன் பயனே யென்ன

வருமொரு நான்கு முன்னே
மதிக்கவே யோகம் வாய்க்கும்.

(இ - ள்.) மேலாகிய உண்மையாகிய ஞானயோகமடையாத வருக்கு நன்மையைத் தருவதாயிருக்கின்ற கருமயோகத்தினியல்பை யுங் கூறுகின்றோ மறிவாயாக! ஒரு பொருளைக் கருதுவானும், அவனாற் கருதப்படும் பொருளும், அப் பொருளைக் கருதுங் கருத்தும், அக் கருத்தால் வந்தடையும் பயனும் என்று சொல்லவரும் நான்கினையு முன்னரே ஆய்ந்தறியின் அவர்களுக்குப் பின் அக் கருமயோக நெறி கூடும்.

(வி - ரை.) 'நான்கும்' என்னு மும்மை முற்றும்மை. 'மதிக்க' என்றதனால் 'ஆய்ந்தறிதல் வேண்டும்' என்பதாயிற்று. (கூகூ)

[இதுவுமது]

மலத்தினு மநாதி முத்தன்
வாக்கினு ளேக தேசம்
பலிப்பது முந்திப் பார்க்க
விம்மையிற் பயனாட் பார்த்தான்
மலத்தினு நீங்கி யீசன்
மலரடி நீழல் வாழ்க்கை
விலக்கிலை யென்றே யெண்ணி
விரும்புவன் யோகம் வேறும்.

(இ - ள்.) அநாதிமலமுத்தனு ரைக்கப்பட்ட வேதாகமங்களில் ஒரு சாரார் இம்மைப் பயனால் பலிக்கப்பட்ட கருமயோகத்தை விதிவழுவா தியற்றி முன் பார்த்தறிவாயாக! அவ்வாறு பார்த்தால் மூலநோயினின்று நீங்கி இறைவனுடைய தாமரைமலர்போன்ற சீபாத நிழலையடைந்து வாழ்வதற்கு விபரீத மில்லையென்று எண்ணி இம்மைப்பயனுள் பலிக்குங் கரும யோகத்துக்கு வேறாய் வீடுபேற்றிற் குரித்தாகிய ஞானயோகத்தையும் விரும்புதலைச் செய்வான்.

[இக் கருமயோகத்துக்குப் புண்ணிய தல முதலானவை உபாங்கமெனக் கூறுகின்றார்.]

எல்லையை யெழுவா யெல்லா மெண்ணுக வுபாங்க மென்றே
யல்லவிவ் வாக்கை கண்ட வருவருப் பெனவ றிந்து
புல்லிய புலன்கள் வென்று பொருவிலி புரியும் புக்குச்
செல்லலெல் லாமுந் தீரச் சிவனடி யடையுஞ் சித்தர்.

(இ - ள்.) இந்நிலையில் நில்லாத சரீரந் துன்பத்தை விளக்கு மென்றுங், காட்சிப் பிரமாணத்தாற் பழிக்கப்பட்ட மலமூத்திரப் போர்வை யென்றும் அறிந்து, அற்ப அறிவைத் தருவதாகிய விடய போகங்களின் வழி போகாமல் தம் வழிக்கொண்டு, தனக்கு ஒப்பில்லாத இறைவனை அநுசந்தான மடைந்து வீற்றிருந்து, துன்பத தொடர்ச்சி யெல்லாம் விட்டு நீங்கிப் பரமசிவனுடைய சீபாதங்களை யடைய விரும்புவார்கள் இடம் பொருள் ஏவல் செய்வோரென்னு மூன்றையும் இக்கரும யோகத்திற்கு உபாங்க மென்றறிக.

(வி - ரை.) யோகத்துக்குப் பிரதானமாகிய அங்கம் இயம முதலிய எண்வகை யுறுப்புக்குத் தானமுதலானவைகள் உபயோக மாதலால் 'உபாங்கம்' என்று சிறப்பித்தார்; இது வடமொழி. 'இப் பயன் பலித்த வியல்பாதலாற் 'சித்தர்' எனச் சிறப்பித்தார். (௩அ)

[இதுவுமது]

அரவினுன் மற்று மச்ச மறவரு வருப்பு மின்றி
மாநிரை மலரு மல்க மனிதர்கள் பலரும் வந்து
விரவிடா வெல்லை தன்னில் விருமபீட குகையுஞ் செய்து
திருவிளக் குடனே தூபஞ் சிறக்கவே குகையுட் செய்க.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) இதனால் யோகசாதனைக்குத் தலங்கள் கூறிய தாயிற்று. (௩௯)

[யோகசாதனைக்கு உரித்தல்லாதார் இலக்கணத்தை இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

ஆக்கையிற் பிணியை யுற்றா
னாதர வகத்தி லற்றான்
காக்கவே யாக்கை தன்னைக்
கருத்தினு ளருத்தி வைத்தான்
நீக்கிடாக் கருமத் தோடே
வலியுற நிரந்து நின்றா
னூக்கமே யுடையா னான
மிலிபணிக் கொருமை யுற்றே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) ஊக்கம் - உற்சாகம். (௪0)

ஆரிய னேவல் செய்வா னதிகதி பனமு முள்ளான்
பாரிய தபனந் தன்னைப் பற்றினன் மற்றுங் குற்றம்
சேரிய னென்று செப்பு மிவரெலாஞ் சிறந்த யோகத்
தூரியர் சொல்லப் பட்ட விவரலார் தொடங்க லாமே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) யோகத்தூரியர் - யோகஞ்சாதித்தற் குரிமையல்லா தார். ஆரியன் - ஆசிரியன். (சக)

[இக் கருமயோகத்தின் பயனை வழுவாதெய்துவார்
இத் தகையாரென அவ ரிலக்கணங்களை
நான்கு செய்யுளாற் கூறுகின்றார்.]

பதவிதாய்ச் சிறிய சூடும்
பற்றிய பரிமி தான
முதராதீ பனமுங் கூர
வுச்சிப்பின் னொருபோ துண்பா
னுதகமு நொய்தி னுண்பா
னுதரபந் தனமு முள்ளான்
மிதமித மெய்தே றெண்ணி
வேணவாத் துடைத்து விட்டான்.

(இ - ள்.) மேன்மையை யுடையதாய்ச் சிறிய சூட்டோடுங் கூடிய அற்பமாகிய அன்னத்தை வயிற்றில் பசியு மிகவுமுண்டாக உச்சிக் காலத்துக்குப் பின் ஒரு நேரமா யுண்பதைச் செய்வான்; தண்ணீரையுஞ் சிறிதே பருகுதலைச் செய்வான்; வயிற்றில் ஒட்டியாணக் கட்டினையு முடையான்; யாதேனு மொருபொருளை நுகர்தற்பொருட்டு ஆசைவந்த விடத்துச் சிறிதைக் கருதி மிகவு முண்பதைச் செய்யாது நீக்குவான்.

(வி-ரை.) 'வேணவா' என்பது வேட்கைப் பெருக்கம். ஒட்டியாணம் - யோகப்பட்டை. (சஉ)

நீக்குவான் றிரண்ட பானெய்
நிகழ்ததி தனையு நெய்யி
னாக்கிய வபூப மாதி
யனைத்தையு மவல மென்றே
தாக்கினுட் சொல்லு முண்டைச்
சுவையுவி முருங்கை தொண்டை

பிர்க்கினுட் பெரிய தத்தி
யெனுமிவை யாதி பேணுன்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) இதனுள், தூக்கு - தூல். தொண்டை-கொவ்வை.

அஞ்சுவா ளுசை தோன்றி
லருவருப் பான்றன் ளுகம்
பஞ்சின்மெல் லடியார் வந்து
பரிந்துமெய் பற்றி னுலு
நஞ்சன நடுங்கி யன்னே
யெனவவர் தம்மை நாடி
வஞ்சிநுண் ணிடையார் போக
மறுத்தற வெறுக்க வல்லான்.

(இ - ள்.) வெளி. (சச)

தொழிவினைச் சுருக்கி யுள்ளான்
சளிப்பவன் றுயிலுந் தோன்றில்
விழைவினை ஞான யோக
பலத்ததி விரைவின் வைத்தான்
உழையுறை புலன்க ளெல்லா
மொடுக்கியே யுள்ளா னென்று
கழறிய விவரே யோக
பலத்தினைக் கைக்கொண் டாரே.

(இ - ள்.) கிரியாபாதத்திற் சொல்லும் நித்திய நைமித்திக காமிக சடங்கிற் கிரியை விரியாமற் சுருக்கிச் செய்துளளவன் நித்திரை வந்தவிடத்துத் தடுத்து அதனை வெறுப்பான், யோகத்தின் பலமாகிய முத்தியினை யடைவதில் மிகவும் விரும்புதலைச் செய்வான், தன்னிடத்திற் பொருந்திய விடயங்களிற் பற்றுதலெல்லா மொழித்துள்ளவன் என்றிப்படிச் சொல்லப்பட்ட இத்தன்மையரே யிவ் வியோகசாதனை யெய்தும் பயனைப் பெறுபவர்.

(வி-ரை.) 'கைக்கொண்டார்' என்று இறந்தகாலத்தாற் கூறியது விரைவுபற்றி; இது, 'மலர்மிசையேகினான்' என்புழிப் பரிமேலழகர் கூறலானு முணர்க. இவ்வாறு வருவதனை ஆசிரியர் தொல்காப்பியர்:

"வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து
மோராங்கு வருஉம் வினைச்சொற் கிளவி

இறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்
விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்."

எனக் கூறியதனானும், அதற்கு உரையாசிரியர் சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர் காட்டிய உதாரணங்களானு முணர்க. (சுறு)

[மேல், ஆதன முதலியவற்றை இரண்டு செய்யுளாற் றொகுத் துணர்த்துகின்றார்.]

ஆதனம் பதும மாதி யல்லது மிசைந்த தொன்றா
லேதமக் கியற்றித் தேவ னிணையடி யிறைவி பாதம்
போதக வுருவன் பொற்றாள் புந்தியு ணினைந்து போற்றிச்
சாதகர் புரிக யோகந் தவறறு முபயோ கத்தால்.

(இ - ள்.) சாதகன் பதுமமுதலிய அறுபத்தினாலு ஆதனத்து ளொன்றைப் பொருந்தி, அல்லது தனக்கியன்றதாகிய ஒரு ஆதனத்தி லிருந்து, சிவன் - உமையாள் - தக்ஷிணாமூர்த்தி யிவருளொருவர் பாதமாதல் புத்தியினால் தியானித் தொழிந்தவாறே தோத்திரஞ் செய்து யோகத்துக்குத் தவறு வாராமற் செய்க! (சுசு)

கரந்திரி யக்கே யாகக்
கவான்மிசைக் கலக்கத் தென்பாற்
கரந்தனிற் பிருட்ட சாய்கை
கலக்கமற் றங்கைக் கண்ணே
பிரிந்தபன் னடுவே நாவி
னந்தமும் பெய்து நிற்க
வுரந்தள முன்னே பின்னும்
நிமிர்ந்திடக் களமு மோங்க.

(இ - ள்.) கையுங் காலுங் குறுக்கே வைக்க! அது எவ்வாறெனின், வலதுகாலை யிடது தொடைக்குள் வைத்து, அதன்மேலே மடியிலே யிடதுகையை முதல்வைத்து, அதன்பின் அதன்மேல் வலது புறங்கை பொருந்தவைத்துப், பல் ஒன்றோடொன்று கிட்டாம னடுவே நாக்கு நிற்கச்செய்து, மார்பு முன் தள்ளிப் பின் நிமிர்ந்து சரீரஞ் செவ்வையாக விருக்க! (சுஎ)

[முற்கூறிய ஆதனத்தையும் பிராணாயாமத்தையும் பிரத்தியாகாரத்தையுந் தொகுத் துணர்த்துகின்றார்.]

நாசியி னந்தஞ் சேர்த்தி
நாட்டமான் கைந்தொன் றென்றே

தேசுறு திசைக டம்மிற்
செலுத்திடா திருந்து வாயு
ரேசக பூர கங்க
ளொனுமிவை யிரண்டு மின்றிப்
பேசுத ருனு மில்லாச்
சிலையென விருக்கை பெற்றே.

(இ - ள்.) கண்கள் நாசியி னுனியைப் பொருந்திப், பிரகாச முடைய பத்துத் திக்கிலும் மனத்தைச் செல்லாதபடி நிறுத்தி யிருந்து, இரேசக பூரகமாகிய இரண்டையும் விட்டுக் கும்பகத்தோடே மௌனியாயிருந்து சிலையான தெவ்வாறு சேட்டையற் றிருக்குமோ அதுபோல அசைவற விருக்க! (சஅ)

[மேல், தாரணை-தியானஞ் - சமாதி மூன்றையுந் தொகுத் துணர்த்துகின்றார்.]

மனநிலை யொடுங்க வீசன்
வடிவினை யகத்துள் வைத்துப்
பிணைவடி வறுதி பேசுந்
தேசிக னருளாற் பெற்று
மனநிலை யொடுங்க வாய்த்த
வாய்மையி னறிவை வைக்கக்
கனிவொடு காண்பான் காட்சி
காட்சியிற் படலுங் கைத்தே.

(இ - ள்.) மனத்தை வேறொன்றிலுஞ் செல்லவொட்டாமல் மூலாதார முதலிய ஆதாரங்களிலே நிறுத்துவது தாரணை. ஞானாசாரியனுடைய அருளினால் நிட்களத்தை உபதேசிக்கப்பெற்றுச் சிவனை மூலாதாரமுதலிய தானங்களிற் கடப்பம் பூவானது எப்படி யடியிலே தொடுத்து மேலே செல்லுமோ அதுபோலப் பாவிப்பது தியானம். காண்பானுங், காட்சியும், காணப்படும்பொருளு மின்றிச் சித்தமனோலயம் பிறப்பித்துச் சித்தாயிருக்கிற வியாபகத்தி லறிவை நேயத்துடன் வைத்திருப்பது சமாதி எனப்படும். (சகூ)

[இப்படி உண்மைநிலை கைவராதவர்க்கு மேல் ஒரு உபாயநிட்டை யுணர்த்துகின்றார்.]

தீங்கின நீந்த வுண்மை நிலையினை நெஞ்சந் தன்னில்
தாங்குக சகளந் தன்னைச் சங்கரன் தன்னை யுன்னி
நீங்குக சகளந் தன்னை முன்னையி னிலையி னீடித்
தூங்குக திரியிற் பின்னுஞ் சகளமா தரிக்கச் சூழ்ந்தே.

(இ - ள்.) இவ்வாறு கூறிய உண்மை நிலையாகிய சமாதியை விட்டு நீங்கினவர்கள் சகளமூர்த்தியாகிய பரமசிவனை இதயத்தில் தியானஞ் செய்க! அத் தியானத்தை விட்டு நீங்கினவிடத்து முன் போலச் சமாதியைச் செய்க! அதனை விட்டு நீங்கினவிடத்துப் பின் புஞ் சகளமூர்த்தியைத் தியானஞ் செய்க! (௩௦)

[மேலும், ஓர் வகையால் அகப்பூசையு முணர்த்துகின்றார்.]

அகத்தினுட் பூசை செய்வார்க்
கருவருப் பில்லைக் கொல்லும்
பகைத்தொழி லில்லை யல்லற்
படுதனு முடலுக் கில்லை
யுகப்புறு பலமு மேலா
முறும்பல முனையி னற்பஞ்
சகத்தினுட் பூசை செய்வார்
தமக்கெலாம் வருத்தஞ் சார்ந்தும்.

(இ - ள்.) யாரேனுமொருவர் அகப்பூசை செய்யுமிடத்து அவர்களுக்கு அருசி முதலிய குற்றமுமில்லை. பூ முதலியவற்றைப் பறிக்கிற வேதனையாகிய குற்றமுமில்லை. மிகவும் இதனாற் சரீர வருத்தமுமில்லை. இவன் பெறும் பலமு மதிகமாயிருக்கும். புறப்பூசை செய்யிற் சரீரவருத்தஞ் சாரினும் அதனாற் பெறும் பலமு மற்பமேயாம்.

[மேலாகப் பூசை செய்தற்குத் திருமேனி
ஈதென் றுணர்த்துகின்றார்.]

மங்கல வங்கு லத்தும் வளர்திரு வுருவந் தன்னைத்
தங்கருத் தினுக்கே தக்க நிறத்துணிச் சலசந் தன்னு
ளெங்களுக் கிறைவா விட்ட சித்திதா வென்றே யேத்தச்
சங்கர னவர்க்கே யிட்ட சித்தியைச் சமைப்பன் றானே.

(இ - ள்.) எட்டங்குல முயரமாக ஒரு சிவலிங்கத்தை நினைந்து, தம் கருத்துக்கு வேண்டிய தொருநிறமாக அதனை எண்ணி இதய கமலத்திலிருத்தி, வேண்டு முபசாரத்துடன் பூசைசெய்து, 'எமது கடவுளே! யாம் யாதொன் றடையவேண்டுமென்று எண்ணிய இட்ட சித்திக ளெல்லாவற்றையுந் தருவாய்' என்று பிரார்த்தித்துத் தோத்திரஞ் செய்யச் சிவபிரானுந் திருவுள மகிழ்ந்து அவரவர் வேண்டிய இட்டசித்திகளை இம்மையிலே கொடுப்பான். (௩௨)

[சராசரமாகிய ஆன்மாக்களிடத்துச் சிவன் வியாபித்து நிற்கு
முறைமையை உணர்ந்தார் பெறும் பல
முணர்த்துகின்றார்.]

சராசரத் தமல னீங்காத் தன்மைய னாத லாலே
சராசர மவன்றன் மேனி யெனவுணர் தக்கோர் தாமுஞ்
சராசர வுயிர்க்குத் தாயாஞ் சங்கர னுலகஞ் சார்ந்து
சராசர மொடுங்கும் போது தற்பரன் றானுஞ் சார்வார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) சரம்-நரர், மிருக முதலியன. அசரம் - தாபரமுதலா யின. (ருக)

[முன் தொகுத்துப் போந்த யோகத்தை மேல்
வகுத்துணர்த்துகின்றார்.]

போகத்தை யிங்கு மங்கும்
புணரமுன் பொருந்தி நின்ற
மோகத்தை முனிய யோக
முவிரண் டங்கத் தாலே
யூகித்தே யுரைப்பாஞ் சொல்லற்
கொருபொரு ளல்லா வூத்தை
யாகத்தை யயலென் றுய்ந்த
வறிவுடை யார்க டாமே.

(இ - ள்.) ஈதென் றறுதியிட்டுச் சொல்லுதற் கேதுவல்லாத அழுக்கு மிகுந்த சரீரத்தை நமக்கன்னிய மென்று ஆராய்ந்த அறிவுடையவர்கள், அபரபோகம் பரபோகத்தைப் பொருந்தவும், முன் சனனந்தோறுந் தொடரும் அஞ்ஞானங்க ளொழியவும், ஆறங்கமாகிய யோகத்தை யாம் விசாரித்து இந்நூலிற் சொல்லுகின்றோம்.

[ஆறங்கமாகிய யோகத்தில் தலைமையாகிய பிராணாயாமத்தை
யுவமித் துணர்த்துகின்றார்.
அட்டாங்க யோகமென்றிருக்க ஈண்டு ஆறங்கமென்கிற தென்
னெனின், இயம நியம மிரண்டு மிதனு ளடங்குதலால்
வேறாகக் கூறிற்றிலர்.]

முந்திய பிராணா யாம
முத்திசா தனச மாதி
யந்தமா றங்க யோக
மவற்றுளும் பிராணா யாமம்

தந்தியைப் பாக னென்றே
தடுத்தடர்த் திடுகை யற்றே
பந்தமாம் பிராணன் றன்னைப்
பயிற்றுத லுரைக்கும் பாங்கால்.

(இ - ள்.) பிராணாயாமமுதற் சமாதியந்தமாகிய ஆறங்க யோக மூ மோக்ஷமடைவதற்குப் பாங்கென்று சொல்லலாம். அவற்றில் தலைமையாகிய பிராணாயாமத்தின் வகையை விசாரிக்குமிடத்துப் பாகன் யானையைத் தன் வழி செல்லவொட்டாமற் றோட்டியாற் றலையிற் கொத்தி மறித்துத் தன் வசமாக்கிக்கொள்வதுபோ லான்மாவை விட்டு நீங்காதிருக்கும் பிராணவாயுவை சிவயோகி யிரேசக பூரகங்களினால் மறித்துத் தன்வச மாக்கிக்கொள்ளுவான். (௬௫)

[அப் பிராணாயாமத்தின் பேத முணர்த்துகின்றார்.]

ஊன்றியே வலப்பா லுசிப் புடைவிர லுதர வாயுக்
கான்றிட விடையி னாலே கனிகயிங் கலையி னாலே
யூன்றியே யிடப்பா லுசி யுதரத்துள் ளுறவே பூரித்
தூன்றியே யிரண்டுங் கும்பித் திடுகயின் னுதரத் துள்ளே.

(இ - ள்.) வெளி. (௬௬)

[மேற் பிராணாயாம மென்னுஞ் சொற்குப்
பதப்பொரு ளுணர்த்துகின்றார்.]

பெற்றமை யாலே நீங்காப்
பெற்றியைப் பிராண னோடே
யெற்றிடும் பிராண னென்னும்
பெயரினை யனிலந் தானு
மற்றதன் வருத்தந் தன்னை
மதித்துளா யாம மென்றே
பற்றுக பிராணா யாமப்
பதப்புணர்ச் சியினைப் பாங்கால்.

(இ - ள்.) ஆன்மாவோடு பிராணவாயு விட்டு நீங்காதிருக்குந் தன்மையைப் பெற்றமையா லதற்குப் பிராணனெனப் பெயராயிற்று. அதனை இரேசக பூரகங்களினால் போக்குவரவு செய்து தாக்கிப்பிக்கையால் ஆயாமமெனப் பெயராயிற்று. இப்படிப் பிராணவாயுவைப் போக்குவரவு செய்விப்பித்தலால் பிராணாயாமமெனச் சொற்பொருளாயிற்று. (௬௭)

[அப் பிராணுயாமத்தால் வரும் நன்மை தீமையை
யுணர்த்துகின்றார்.]

அந்தரம் பெரிதே யாகு மவகதி யாயா மத்தான்
வந்துறு மேன்மை நன்கு வாய்க்கினு யாமம் பாச
பந்தமும் பயிற்றி யச்சப் படுத்தியங் குசத்தாற் பற்றுந்
தந்திவா கனனுஞ் சாலத் தளர்வனே தவறே சாரில்.

(இ - ள்.) மேல், அப் பிராணுயாமத்தை யாரேனுமொருவன் விதிவழி செய்யாமல் ஏற்றக் குறைவாகச் செய்தால் அவனுக்கு மிக வுந் துக்கத்தையே கொடுக்கும். அதை யுள்ளபடி யறிந்து செய்து அது வாய்ந்தவிடத்து அதனால் உள்ள சித்திகள் நன்மைகளெல்லாம் வந்து பொருந்தும். காலில் சங்கிலியும் பூட்டப்பட்டுப் பாகன் தோட்டியினால் வேதனை செய்ய அதனாற் பயங்கரமுடைய யானையின் மத்தகத்தி லிருக்கும் இந்திரனே யானாலும் அப் பிராணுயாமம் வாயாத விடத்து மிகவுந் துக்கமேயடைவான்.

(வி - ரை.) உம்மை-உயர்வுசிறப்பு. (ருஅ)

[பிராணுயாமம் தவறினவிடத்து உண்டாகிய குற்றம்
போம்படி யுபாய மைந்து செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்.]

வாயுவா யாமந் தானுந்
தவறுறின் வருத்த மாக்கு
நோயுறு முற்ற நோய்க
ளுங்குத னுவலக் கேண்மோ
தேயுவைத் தியானஞ் செய்யச்
செறிந்தநோ யங்கந் தன்னின்
மாயுமே வாத ரோக
மனத்தகத் தொருமை வாய்த்தே.

(இ - ள்.) யாரேனு மொருவர் பிராணுயாமஞ் செய்யுமிடத்துக் குற்றம் வந்தாற் சரீரத்தில் வாயுவினால் வருத்தத்தை யுண்டாக்கும்; அதுவல்லாமல் வியாதியையு முண்டாக்கும்; அக் குற்றங்கள் போம் படி ஒரு உபாயஞ் சொல்வாம்; அதைக் கேள்! மனத்தி லொருமைப் பாட்டை யுடையவனு யதற்கு விருத்தமான அக்கினியைத் தியானஞ் செய்தா லதனாற் சரீரத்திற் பொருந்திய வாதமுதலிய வியாதிகளு நீங்கும். (ருகூ)

அங்கியான் வருத்த முற்ற
வவயவ மதனி லாழ்ந்த
பொங்குதண் புனலைச் சிந்தை
புரிந்திடிற் பிரிந்து போகும்
பொங்குதண் புனலாற் றுன்பம்
பொருந்திய வுறுப்புத் தன்னி
னங்கியைத் தியானம் பண்ண
வல்லவர்க் கழியு மந்நோய்.

(இ - ள்.) அக்கினியைத் தியானஞ் செய்ததனு லிவன் சரீரத்தில் அதனுல் வேதனை வந்தால் அதற்கு விருத்தமாகிய தாழ்ந்த மடுவில் நிறைந்திருக்கின்ற சீதசலத்தைத் தியானம் பண்ணினு லவ்வேதனை விட்டு நீங்கும். அச் சீதசலத்தினுல் சரீரத்தில் வேதனை வந்தால் அதற்கு விருத்தபூதமாகிய தேயுவைத் தியானிக்க வல்லவர்க்கு அவ்வேதனை நீங்கிப்போம்.

(வி - ரை.) 'வல்லவர்க்கு' என்னுஞ் சொல் முற்றுங் கூட்டுக.

உற்றிடி னுதாரந் தன்னி னுதாசன னுற்ற போதே
பற்றுக வமிர்த வெள்ளப் பாவனை யதனுற் பாறு
மற்றைய வுதக வேட்கை வரினுமிவ் வாறு செய்க
வற்றிடு மறலின் வேட்கை யாகமும் குளிரு மன்றே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய அவ்வக்கினி உதராக்கினியுடன் பொருந்தி மிகவும் வேதனைசெய்தவிடத்து விந்துத்தானத்தில் நிற்கிற அமிர்தம் புறப்பட்டு எங்கும் நனைந்ததாகப் பாவித்தா லவ்வக்கினி வேதனை தணியும். அதுவல்லாமல் மிகவுந் தண்ணீர்த்தாக முண்டான விடத்து முன்புபோ லமுத பாவனை செய்தா லத்தாகமும் தணிந்து சரீரமுங் குளிர்ந்திருக்கும். (௬௧)

உற்றநோ யுடலி னூடி
யுணர்ந்தபின் விபரீ தத்தைப்
பற்றுக பாவ கத்தாற்
பற்றிய வுறுப்பி னோய்கள்
அற்றிடு மைவர் வீர
மடக்கியே யவாவு மாய்த்த
நற்றவர் புரிக விந்த
முறையினைப் பலிக்கு நாளும்.

(இ - ள்.) பஞ்சேந்திரியங்களையும் அடக்கி, ஆசையும் ஒழித்த நல்ல சிவயோகிகள் நாடிசோதனை செய்தபின் சரீரத்திற் பொருந்

திய வியாதி போம்படி பாவனை வலியினால் பின் விபரீதமாக நாடி சோதனை செய்தா லச்சரீரத்திற் பொருந்திய தலைவலி கண்ணோய் முதலியவியாதிக ளெல்லாம் போ மாதலால் நாடோறும் இப்படியே செய்தால் யோகசித்தி வரும். (சு௨)

கடுவெயிற் றரவ மெய்யிற்
கடித்திடிற் கனலு மந்த
வுடலெலா மமிர்த தாரை
யொழுக்கியே நனைக்க வுள்ளத்
திடமுளான் றனக்கப் போதே
தீர்ந்திடும் விடமு மற்றை
விடமுறும் போது மிந்த
நினைவுறின் விரைந்து மீளும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) காளி, காளாத்திரி, யமன், யமதூதையென்னும் பல்லை யுடையன ஆதலாற் 'கடுவெயிற் றரவம்' எனச் சிறப்பித்தார். இதனைத் திருமுருகாற்றுப்படையில் "கடுவோ டொடுங்கிய தூம்புடைவாலெயிற்றழலெனை வுயிர்க்கு மஞ்சுவரு கடுந்திறற் பாம்பு" என்புழி நச்சினார்க்கினியார் கூறலானு முணர்க. மற்று மென்பதனால் தேள்முதலாயினவுங் கொள்க. (சு௩)

[யோகசித்தி யடைந்ததற் கடையாள முணர்த்துகின்றார்.]

வாயுவைச் செயித்த செய்கை
வாய்த்ததற் கடையா ளங்கள்
ஆயுரா ரோக்கி யாதி
யவற்றையவ் வுடலங் காட்டு
மாயமு மனத்தி னில்லை
வசமுறும் புலன்க ளெல்லாங்
காயத்தின் மலநீர் மற்றும்
நொய்தெனக் கழியு மன்றே.

(இ-ள்.) வெளி. (சு௪)

[அப் பிராணாயாம மிருவகையாமென்று இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

வாயுவி னியா மந்தா
னிருவித மாக வாக்கு

மாயினென் றகற்ப மற்றை
யதுமகா சகற்ப மாகும்
வாயின்மந் திரத்தைச் சொல்லிப்
பயிற்றலு மனத்தி னாலே
தேயனைச் சிந்தை செய்தே
பயிற்றலுஞ் சகற்பந் தேரின்.

(இ - ள்.) பிராணயாமம்: சகற்பப் பிராணயாம மென்றும், அகற்பப் பிராணயாமமென்று மிருவகையாம். அவற்றில் சகற்ப மாவது, வாக்கினால் மந்திரத்தை யுச்சரித்து மனத்தினால் சிவ:பிரா னைத் தியானஞ் செய்து பிராணயாமஞ் செய்வது. (கூ௰)

அகற்பமவ் விரண்டு மின்றி
யாக்கிடு மாயா மந்தான்
மகற்பல வாஞ்சை யாலே
பயிற்றுமா தவர்க்கு வாய்த்த
சகற்பமே யகற்பந் தன்னிற்
றரும்பல மதிகந் தாழ்ந்த
வகற்பமு மலசி னார்க்குப்
பலத்தினை நொய்தி னாக்கும்.

(இ - ள்.) முற்கூறிய செபமுந் தியானமு மில்லாமல் பிராண யாமஞ் சொன்ன மாத்திரைகளினால் செய்வது அகற்பப் பிராணயாம மெனப்படும். மிகுந்த பலத்தையடையக் கருதும் வாஞ்சையை யுடைய பெருந்தவமுடையார்க்கு அகற்பப் பிராணயாமத்தைப் பார்க் கிலும் சகற்பப் பிராணயாமமே மிக்க பலனைக் கொடுக்கும். அச் செபத் தியானத்தோடு கூடிய சகற்பப் பிராணயாமஞ் செய்யமாட் டாமற் சோம்பினவருக்கு அகற்பப் பிராணயாமம் முற்கூறியதினுந் தாழ்ந்த பலனைக் கொடுக்கும். (கூக)

[பிராணயாமத்தின் சிறப்பும், அது இல்லாதார் சமாதியடைய மாட்டாரென்பது முணர்த்துகின்றார்.]

இந்திய விருத்தி யெல்லாம்
பிராணனே யியக்க வேயு
மிந்தியஞ் செயிக்க வெண்ணிற்
பிராணனைச் செயிக்கப் பஞ்ச
விந்தியஞ் செயித்தார் தாமே
யெய்துவர் சமாதி தன்னை

யிந்தியஞ் செயிக்க மாட்டா
ரெய்துவ தேது மின்றே.

(இ - ள்.) இந்திரியங்களெல்லாம் பிராணவாயு இயக்கவே யியங்கும். ஆகையா லிந்திரியங்களைச் செயிக்க எண்ணுகின்றவர் பிராணவாயுவைத் தம் வசம் விருத்தி செய்க! இந்திரியங்களைச் செயித்தாற் பயன் யாதெனி லிந்திரியஞ் செயிக்கமாட்டாதவர் சமாதியு மடையப் பெறுர்கள்; தியானுதிகளுங் கைவரமாட்டாது. ஆகையி னுற் பஞ்சேந்திரியங்களைச் செயித்தவர்களே சமாதியை யடைபவர்கள். (கள)

[அச் சமாதி யடையுமிடத்து பஞ்சேந்திரியங்கள் தாமாகச் செய்யவல்லதேயெனில், ஆன்மாவே நடத்து மென்பதற்கு உருவகம்செய் துணர்த்துகின்றார்.]

விசையுறு பரிக ளாக விரவுமிந் திரிய பேதங்
கசையது வாக வாயுக் கற்புற்று யாமத் தாலே
தசையுட லிரதந் தன்னைச் சாரதி யாகித் தானே
யசைவது மின்றி யூருங் கொளவிரு பயனு மான்மா.

(இ - ள்.) சோத்திர முதலிய பஞ்சேந்திரியங்கள் விசையுடைய குதிரைகளைப்போல விடயங்களைச் சென்று பொருந்தும். இப்படிச் செல்லும் இந்திரியங்கள் வாயுச் செலுத்தச் செல்லும். அதுவல்லாமல் தானுகச் செல்லமாட்டா. அவ் வாயுவும் பிராணுயாமத்தை விதிப்படி நாடோறும் செய்தவிடத்துத் தானினைத்து இந்திரியங்களைச் செலுத்தமாட்டா; ஆதலால், ஆன்மாவுக்கு வசவிருத்தியாம். அப்போது ஆன்மா மேலாகிய போகமோக்ஷமாகிய விரு பயனையு மடைதற்பொருட்டு மாமிச முடைய தூல சூக்குமமாகிய சரீரத்தைத் தேராகச் செய்து, இந்திரியமாகிய பரிகளைப் பூட்டி வாயுவைச் சம்மட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டு, தான் தேர்ப்பாகனு யசைவில்லாமல் நிர்விகாரியா யிருந்து தன் சந்நிதிமாத்திரத்தில் அத்தேராகிய சரீரத்தைச் செலுத்துவான். (கஅ)

[அவ்வான்மாவுந் தானுகச் செலுத்தவல்லதோவெனின், சிவன் றன் சந்நிதிமாத்திரத்தில் நடத்துவா னென்பதனை யுத்தர பூருவமா யுணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

இயக்கினு லுயிர்விதற்கி
யெனிற்பூணிக் கியந்திரத்தின்

றியக்குவிக்கு மிறையமல
 னெனிற்றொழி லுண் டிறைவனுக்கு
மியக்கமிரு நிலமெய்து
 மிரவிக்கே வுதலில்லை
யியக்கமிரும் பெய்திமிடுங்
 காந்தத்து மிலைத்தொழிலே.

(இ - ள்.) ஆன்மா நிர்விகாரியா யிருந்து சரீரத்தை யியக்கு விப்பானெனின், சகடையை யியக்கும் பூணியை யியக்குவிப்பா னொருவன்போல உலகத்தை நடத்துவான் நின்மலனுகிய சிவனே யெனின், அக் கர்த்தாவுக்குத் தொழிலுண்டாக வேண்டுமெனின், அது அப்படியல்ல; பெரிய நிலத்துள்ளார் தொழில் செய்வது சூரிய னேவலல்லவே; அதுவல்லாமல் காந்தக்கல்லின்முன் இரும்பு சேட் டிக்கப்படுவதுங் காந்தக்கல்லின் தொழிலல்லவே; ஆகையால், கர்த் தாவுக்குத் தொழிலில்லை; சூரியன் காந்தக்கல் இவற்றின் சந்நிதி மாத்திரத்தில் அவை காரியப்படுவதுபோல உலகமுஞ் சிவன் சந்நிதி மாத்திரத்தில் காரியப்படும். (சுக)

[சிவன் சகத்தை யசரீரியா யிருந்து நடத்துவா னென்பதற் குதா ரண பூருவமாக வுணர்த்துகின்றார்.]

அவயவத்துங் காரியமெய் யாதியதற் கமலனிறை
யவயவத்த விரதாதி காரியமுண் டாக்கினர்மெய்
யவயவமு மாக்குமறி வதற்குமுதற் காரணத்தின்
றவயவத்தாற் பந்திக்கப் படுமவர்க்கு மவர்வினைக்கும்.

(இ - ள்.) சரீரம்: மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி முதலிய அவயவங்களுடன் கூடிக் காரியப்பட்டிருக்கையினுல் அதனை யுண் டாக்குவதற்குச் சரீரமில்லாத சிவனே கர்த்தன். அச் சரீரமில்லாதவ னே தனுவுண்டாக்கவேண்டுமெனின், அச்சு-பார்-தட்டு முதலிய அவயவங்களைப் பொருந்தியிருக்கின்ற தேர்முதலியவற்றை உண் டாக்கினேருடைய சரீரமும் அவயவங்களுடன் கூடியிருக்கக் கண் டோமே. ஆதலால், சரீரத்தையுடையவர்களே தனுவாதிகளை உண் டாக்குவார்க ளெனின், தேர் முதலியவற்றை உண்டாக்கும் விசுவ கன்மாவுக்கும் அதனை யுண்டாக்கும் வலியுடைய போறிவினையும் அவனது மேலான கிரியைகளையும் உண்டாக்கவல்ல சரீரங்களை யுண் டாக்குவதற்கு அசரீரியாகிய சிவனே கருத்தா.

(வி - ரை.) எனவே நிமித்தகாரணன் ஈசுவா னென்ப தாயிற்று. (எ௦)

[ஆசிரியனை மாணாக்கன் ஆசங்கித்து வினவுவதை உணர்த்துகின்றார்.]

அமலனிறை சடச்செயல்க
ளனைத்தினுக்கு மெனிலணுக்கள்
சமலரவர் சபக்கத்திற்
றலைவரெனச் சாற்றினையென்
விமலவவ ரதிபால
ரெனிற்காட்சி விருத்தமுமுண்
டெமலமற விருந்தவனே
பரிகார மிவற்றியம்பாய்.

(இ-ள்.) ஆன்மாக்கள் செய்யுங் கிரியைகளெல்லாவற்றிற்கும் நின்மலனாகிய சிவனே கர்த்தாவென்று நீர் சொல்லின் சபக்கத்தில் இரதமிட்டாரந்தமிட்டுக் கூறியது, ஆன்மாக்கள் மலத்தான் மறைக்கப் பட்டவர்கள், ஆகையா லவர்களைக் கர்த்தாவென்று கூறியதெப்படி? அதுவல்லாமல் அவர்கள் விசேஷித்த மலத்துடன் கூடினவர்கள் ஆகையால் அவர்கள் கர்த்தாக்களாகார்கள் எனின், இரதமுதலியவற் றைச் செய்யும் அவர்களைப் பிரத்தியக்ஷமாகக் காண்கையால், எல்லா வற்றிற்குஞ் சிவனே கர்த்தாவென்று சொல்லுவது பிரத்தியக்ஷ விருத்தமாகையாற் கூடாது; எம்முடைய மலத்தைப் போக்குவதற் குத் திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளியிருந்தவரே! இவ்வாசங்கை தீரும்படி வகை சொல்லவேண்டும். (எக)

[அதற்கு விடை மேல் ஆன்மாக்கள் தனுவாதிகளைப் பண்ணமாட்டா ரென்பதும், பரமசிவன் சுத்தாத்துவா முதலியவற்றைச் சிருட்டித்து அதிலிருக்கும் விஞ்ஞானகலர் முதலா னவரை உண்டாக்கி அவர்களாற் சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களைச் செய்விப்பா னென்பதும் உணர்த்துகின்றார்.]

ஆக்கையுமாக் குதற்குவல ரலரணுக்க டமக்கமலன்
ஆக்கையுமாக் குவனவருட் சிலர்க்கவருட் சிலர்சிலருக்
காக்கையுமாக் குவரவருட் சிலர்சிலருக் கவருள்ளு
மாக்கையும்பிற் றினரிரத மாதியுநின் மலனருளால்.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்கள் தம் சரீர முதலியவற்றைத் தாமாக வுண்டாக்கவேமாட்டார்கள். அப் பரமசிவன் சுத்த மாயையை யதிட் டித்துக்கொண்டு அனுசதாசிவர், அட்டவித்தியேசுரர், சத்தகோடி

மந்திரேசுரர் இவரை யுண்டாக்குவான். அவ் விஞ்ஞானகலருள் பரமசிவன் அனந்தாதிகளை அதிட்டித்துக்கொண்டு அசுத்தமாயையில் சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களைச் செய்விப்பான். அனந்ததேவநாயனார் சீகண்ட பரமேசுரனை யதிட்டித்து அவரால் பிரகிருதியிலுண்டான சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களைச் செய்விப்பர். அச் சீகண்ட பரமேசுரன்பிரமனை யதிட்டித்துப் பஞ்சபூதத்தின் தூலகாரிய சிருட்டியைச் செய்வித்து அதில் மிதுனசிருட்டியால் சகல ஆன்மாக்களையும் உண்டாக்கித் தச்சன் முதலானவரைக் கொண்டு தேர் முதலானவற்றைச் செய்விப்பான் பரமசிவன் அருளினால்.

(வி-ரை.) மேல், இதன் விதியை விரித்தறியுமிடத்து முதலே சுத்தமாயையாகிய முதற்காரணத்தினின்றும் பரமசிவன் அதிகார கர்த்தாக்களை உண்டாக்கி யவர்களாலே கீழிரண்டு மாயையில் சிருட்டிகளும் அதிற்றோன்றும் அதிகார கர்த்தாக்களை உண்டாக்கப்படுமென்றும், அதிகாரகர்த்தாக்காள் பரமகர்த்தரல்ல என்று மருளிச்செய்தற்கு விளங்க அருளிச்செய்கின்றார். பரமசிவன் அவ்வதிகார கர்த்தாக்களாகிய தாங்களும் தங்கள் சரீரங்களையும் தாங்களிருந்து சஞ்சரிக்கும் புவனங்கள் போகங்கள் அவற்றிற்கு ஆதாரமாகிய அண்டங்கள் அவற்றிற் காதாரமாகிய சாதாரணமான தத்துவங்களையும் தாமாக வுண்டாக்கிக்கொள்ள வல்லவரல்ல. அச் சுத்தமாயையிற் றோன்றப்பட்ட அதிகார கர்த்தாக்களாகிய அணுசதாசிவர், அட்டவித்தியேசுரர், சத்தகோடி மகா மந்திரேசுரரில் அதிகார கிருத்தியம் வேண்டாமென்று வெறுத்த மூன்றரைக்கோடிபேர் ஒழிந்த மூன்றரைக்கோடி மந்திரேசுரர்க்கும் அவர்க்கேற்ற திருமேனிகளைப் பரமசிவனே உண்டாக்கும். அவர்களிற் பிரணவர் முதலாகிய அணுசதாசிவர் பத்துப்பேரும் பரமசிவனே தன் சந்நிதிமாத்திரத்தில் உண்டாக்கப்பட்ட திவ்யாகமங்களை அதிகரித்துக்கொண்டு கீழுள்ள அனந்ததேவநாயனார் முதலான எட்டுப்பேரும், அதற்குக் கீழான மூன்றரைக்கோடி மந்திரேசுரரு மற்றுள்ள விஞ்ஞான கேவலர்களுக்கும் அனுக்கிரக கர்த்தராக இருப்பார்கள். இனி, அட்டவித்தியேசுரர், மூன்றரைக்கோடி மந்திரேசுரர் இவருள் அனந்ததேவநாயனாராகிய மகேசுரர் நின்மலனாகிய சிவானுக்கிரகத்தினால் அசுத்தமாயையில் உண்டாக்கப்பட்ட அண்ட புவனபோகம் ஆன்மாக்கள் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாகிய சாதாரண தத்துவங்களையு மண்டலிகர் முதலிய பிரளயாகலரான சருவான்மாக்களுக்கும் அவரவர்க்கே தனித்தனி தோன்றப்பட்ட அசாதாரணமாகிய சூக்குமதேகங்களையு முண்டாக்குவார். இனி மூன்றரைக்கோடி மந்திரேசுர

ரும் அம் மாயையி னுண்டான தூல அண்டங்கள் புவனங்கள் போகங்கள் பிரளயாகலராவார் தூல சரீரங்களெல்லாவற்றையும் நின் மலனாகிய பரமசிவ னனுக்கிரகத்தினாலே யுண்டாக்குவர். அவர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பிரளயாகலருட் சிவானுக்கிரகத்தைப் பெற்றவரான நூற்றெட்டு உருத்திரர்களில் சீகண்ட பரமேசுவரராகிய உருத்திரமூர்த்தி பிரம விட்டுணுக்களுக்கு மற்ற சகலருக்குந் தனுவாதிகளை யுண்டாக்கிப் பிரகிருதியிற் றோன்றப்பட்ட சாதாரண அசாதாரணமான தத்துவங்கள், அண்டபுவனங்களையெல்லா முண்டாக்குவர். சீகண்டரால் உண்டாக்கப்பட்ட பிரமன் பிருதிவிமுத லாகாச மீறாகிய பௌதிகமாகிய பஞ்சபூதங்களி லுண்டாகிய தூலபரிணாமமான அண்டங்கள் புவனங்கள் சகலராயுள்ளவர் தூலசரீரங்களெல்லா நின்மலனருளினால் உண்டாக்குவர். அப்பிரமனால் உண்டாக்கிய பஞ்சபூதமட்டும் விட்டுணு நின்மல னருளினாலே யிரக்ஷிப்பர். அப்படி யவர்களாலே யுண்டாக்கப்பட்டவரில் இந்திரன் விசுவகன்மா நவக்கிரகாதியாகிய அதிகார கர்த்தர்கள் நின்மலனருளினால் தங்கள் தங்களுக்குக் கட்டளையிட்ட அதிகாரங்களைப் பண்ணி வருவர். அவர்களுள்ளும் பிறபட்ட புவலோக அரசரான மனுமுதலாகிய அரசர்களும், விசுவகன்மாவி னமிசம் பற்றி வருஞ் சிற்பாசாரியர் முதலானவர்களுந் தேர்முதலிய வாகனங்கள் மூர்த்திகளான விக்கிரகபேதங்களையெல்லாம் நின்மலனருளினாலே யுண்டாக்கியும் போக்குவரவுகளைப் புரிவிப்பார்களென் றறிக. இதனாற் சொல்லியது சரீரங்களான அதிகாரகர்த்தாக்களெல்லாம் அவனருளால் அபகர்த்தர்களாக இருப்பதொழிந்து பரமகர்த்தாவல்லவென்பதாம். (எஉ)

[இன்னுமவர்கள் பரமகர்த்தாவல்லர் என்பதனை விளங்க அருளிச்செய்கிறார்.]

உற்பவத்து முடலாதி யுண்மையினு மொடுக்கத்தும்
அற்பறிவின் றிரோதான மனுக்கிரக மெனுமிவற்றுந்
தற்பரனால் விளைவுளதாந் தலைவரலர் தமோவினைக்குஞ்
சிற்கனன னுதியம லன்சிவன்சா தகன்றேசால்.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்கள் சங்காரஞ் செய்யப்பட்டுக் கிடந்த காலந் தொலைந்து பரமசிவன் தனு கரண புவன போகங்களைத் தோற்றுவிக்கு மவதாரத்திலும், சங்காரஞ் செய்யப்பட்டுக் கீழ்க்கிடக்கிற காலத்திலுந், திதிகாலந் தொலைந்து சருவசங்கார காலமாகிற அவ்வவதாரத்திலுந், திதிகாலந் தன்னிலுமாக இந்நான்கு காலத்தில்

திதிகால நீங்கலான மூன்றுகாலத்து மலபரிபாகம் வந்த ஆன்மாக்களை யெல்லாம் பரமசிவனே யனுக்கிரகம் பண்ணும்; அவர்களிலதிபக்குவராகிய சிலரைத் திருவடியிலே சேர்த்துக்கொள்ளும்; சிலரை யதிகார கர்த்தர்களாக்கி யவர்களைக்கொண்டு சுத்தமாயை நீங்கான இரண்டு மாயையி லுண்டாக்கப்பட்ட அதிகார கர்த்தாக்களுக்கெல்லாம் பரமசிவனால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்ட அனந்தாதிகளைக் கொண்டே அனுக்கிரகமுதலான பஞ்சகிருத்தியங்களையும் செய்விக்கும். அவ் வேளையிலு மப்பரமசிவனால் மலக்ஷயம் பண்ணிக்கொண்டார்க ளொழிந்தார் தங்களால் அனுக்கிரகாதி விளைவை யுண்டாக்கிக்கொள்ளமாட்டார்கள். அவ்வதிகார கர்த்தர்கள் தாங்கள் பரமகருத்தர்களல்ல. இனித் திதிகாலத்தி லதிகார கர்த்தர்களல்லாத மற்ற ஆன்மாக்களாயுள்ளவர்க ளிம்மலபரிபாகம் வந்த ஆன்மாக்களுக்கு மலமென்பது போக்கியுஞ் சில அறிவுடைத்தா யிருக்கிற ஆன்மாக்களைத் திரோதான சத்தி யவர்களுடைய மலசத்தியைச் செலுத்தாமல் கைவிட்டு அனுக்கிரகித்தவிடத்துங் குருமுதலான அதிகார கருத்தர்கள் மலக்ஷயம் பண்ணுவார்களென்ற அவ்விடத்துத் தொழிலுக்கும் ஞானசொரூபனு யநாதியே நின்மலனும் ஞானத்தைச் சாதிக்க வல்லவனுமான சிவனுடைய பராசத்தி யவர்களிடத்தில் இருந்துண்டாக்குமாதலா லவர்கள் பரமகர்த்தாவல்ல. அவர்களுக்கும் பரமசிவ னனுக்கிரகத்தால் அபரகர்த்தாக்களாகவிருந்து கர்த்தத்துவம் செய்வார்கள். (எக)

[இன்னும் பரமகர்த்தாவே மாயாகாரியம் எல்லாவற்றிற்குங்
கர்த்தாவென்றும், அவனுடைய சாமர்த்தியம் விளங்க
மூன்று * அனுமானப் பிரயோகங்களினாலும்
ஏதுவாலும் இரண்டு செய்யுளால்
அருளிச்செய்கின்றார்.]

உண்மையினாற் முதற்பக்கத் தாறுதலினுஞ் சபக்கத்தும்
நண்ணுமுறு நான்கிறையை ஞாபகக்கா ரியம்பணுவா
னண்ணுமுரு வைந்தினையு மிருளிவிநான் குருவினைமெய்
பண்ணினனு மவனறிவு முடலிலியும் பலமாமே.

(இ - ள்.) முற்பக்கமாகிய இம்மண்ணிலே கடமுதலியவைகள் தோன்றுவதற்குத் தகுதியாயிருக்கை யுண்மையாகையால் அது சடமாதலினால் தானாகத் தோன்றமாட்டாது; ஒரு சேதனனான

* அனுமானம்-இம்மலைதீ யுடைத்தென்றாற் போல்வது.

குலாலனால் அவயவி யவயவங்களாகத் தோன்றப்பட்டவை காண்பதனால் சபக்கமென்ற மேலான மாயைகளினுந் தனுகரண முதலியவைகள் நான்குந் தோன்றுகைக்கு யோக்கிய முண்டாயிருக்கவும் அவைகளைத் தோற்றுவிக்கைக்கு அம் மாயைகள் சடமானகயால் அவற்றைத் தோற்றுவிக்கமாட்டாது. ஆகையால், அத் தனு கரண முதலியவைகளை யவயவி யவயவம் பொருந்தக் காரியப்படுத்தித் தோற்றுவிப்பா னொருகருத்தா வுண்டென் றறியப்படுங் குலாலனைப் போல இன்னு மவனுடைய சத்தி சாமர்த்தியத்தையு மறிவின் பெருமையையும் அறிவிப்போனுகச் சிவனுடைய விக்கிரகமென்று சொல்லப்பட்ட வுருவம் நான்கு முபய மொன்றுமாகிய ஐந்து விக்கிரகங்களையு மிருளற்று ஞானசொரூபமா யிருக்கும் சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து என்னு மருவமாகிய விக்கிரகங்கள் நான்கையும், ஆக ஒன்பது விக்கிரகங்களையுங் காரியரூபமாகப் பண்ணினனும் அந்தச் சரீரி யல்லாத பரமசிவனே யென்றறிக. அப்படியானால் சரீரமில்லாத பரமசிவனே யெல்லாவற்றையுஞ் செய்வானானற் சரீரிகளான அதிகார கர்த்தாக்க ளிருக்க வேண்டுவானேன்? அவர்களாற் பயனில்லையே யெனின், உடலிலியு மென்கிற வும்மையாற் சரீரமில்லாத பரமகர்த்தாவாலு மவனனுக்கிரகம் கொண்ட சரீரமுள்ள அதிகார கர்த்தாக்களாலும் விசுவம் பலப்படும்.

(வி - ரை.) இந் நூலில் வாராத பொருள்க ளெல்லாம் விரித்துக் கூறியது மற்றும் விரிந்த தமிழ் நூல்களிலு மாகமங்களிலுங் கண்டு விரித்துக் கூறியதெனக் கொள்க. * சித்தியார் சுபக்கத்தில்,

"வித்தைகள் வித்தை யீசர் சதாசிவ ரென்றி வர்க்கு
வைத்துறும் பதங்கள் வன்னம் புவனங்கள் மந்தி ரங்க
டத்துவஞ் சரீரம் போகங் கரணங்க டாமெ லாமு
மூய்த்திடும் வயிந்த வந்தா னுபாதான மாகி நின்றே."

எனவும்,

‡ பரபக்கத்தில் புத்தன் மாத்துமிகன் மதத்தில்;

"அவையவம் பொருளாய்த் தோன்றும் அவையவ மழிந்தாற் பின்னை
யிவைபொரு ளென்ன வேறொன் றிலாமையாற் பொருள்க ளின்றாம்
அவைபொரு ளிலாமை யாலே யறிவுமின் றாகு மென்று
நவைதரு மொழியி னாலே நவிலுமாத் துமிகன் றானே."

எனவும்,

---

* சித்தியார் சுபக்கம் செய்யுள்-௩௪.

‡ பரபக்கம் மாத்துமிகன் மதம் செய்யுள்-௧.

"கருவி தனித்தனியே காணுயிர்கட் கெல்லாம்
புறமுடலார் தங்கும் பொழுது"

எனப் பதிபசுபாசவியலிலும் அருளிச்செய்தமையானுங் கண்டு கொள்க. இன்னும் விரிக்கிற் பெருகும். (எச)

ஆயாம மறைபொழுதி லறைந்தவனு பாடணத்தாற்
றேயாரு மனுமான விதமூன்றி னுறத்தெருளத்
தாயானை யனைத்துயிர்க்குந் தற்பரனைச் சிறகனனை
நேயாரு நெஞ்சினர்க்கு நிறையுறவே நிகழ்த்தினமே.

(இ - ள்.) பிராணாயாமவிதி சொல்வதில் பிரசங்காப் பிரசங்கமாகிய அனுபாடணம் சொல்லத்தக்க சத்தி பொருந்துகையால் விளக்கம் அமைந்த அனுமானவகை மூன்றினாலும் அறிய எல்லா ஆன்மாக்களுக்கு மாதாவாக விருக்கும் மேலாகிய பரமசிவனை ஞான சொரூபனை நேசம் உள்ள புத்தியை யுடையவர்களுக்கு ஏற்றக் குறைவு வாராம னிறைபொருந்தச் சொல்லுகின்றோம். (எடு)

[பிராணாயாமஞ் செய்தற்கு மாத்திரை யுத்தமமாதி பேதத்தால் மூவிதமென் றுணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

கைத்தலத் தாலே சானுப்
புரிவலங் கணிக்க வீரெட்
டத்தொகை யனைத்து மொன்றே
யாருமாத் திரையா யாமத்
துத்தம நாற்பத் தெட்டா
மொருபது மிரண்டு நீச
மத்திம மெண்மூன் றுங்கை
நொடியுமாத் திரைமாட் டார்க்கே.

(இ - ள்.) இடதுகையினால் இடது முழந்தாளைப் பதினாறுதரஞ் சுற்றி யெண்ணினால் ஒருமாத்திரை யெனப்படும்; அந்த மாத்திரைகொண்டு நாற்பத்தெட்டுப் பண்ணுவது உத்தமமான பிராணாயாமம்; இருபத்துநாலு பண்ணுவது மத்திமம்; பன்னிரண்டு பண்ணுவது கனிட்டம்; இவ்வாறு செய்யமாட்டாதார் முற்கூறிய எண்ணிக்கையில் கைநொடி மாத்திரையா லுத்தமமாதி பேதத்தாற் செய்க. ()

[குசைநுனித் தீர்த்த பானத்தா லுண்டாகிய விசிட்டமும் பிராணாயாம விசேடமு முணர்த்துகின்றார்.]

குசைநுதி நீரை நாளுங் குடித்திட விடைவி டாதே
தசதச வருடங் கூடத் தங்கிய பலத்தைச் சார்வார்

இசைவுடன் பிராணு யாம மியற்றின ரொருகால் விண்ணில்
அசைவற விருக்க யாக மனைத்தையு மியற்றி னூரே.

(இ - ள்.) ஒருவ ரனுட்டானஞ் செய்த முடிவில் ஒருமாத காடோறுங் குசைநுனியில் விழுகிற சலத்தை வலதுகையால் பானஞ் செய்தவர் நூறுவருஷம் பிராணுயாமம் செய்த பலத்தைப் பொருந்து வார்கள். சொன்னபடியே பிராணுயாமம் செய்த பலத்தை யாரேனு மொருவ ரொருக்காற் பண்ணிஞலவர்கள் தவம் - யாகம் - தானம் - விரதம் - சிவதீர்த்தம் இவைகளா லுண்டாகும் பலங்களையும் பெற்றுச் சுவர்க்கத்திற் பொருந்தியிருப்பார்கள்.

(வி-ரை.) குசை-தருப்பை. (எஎ)

[பிரத்தியாகாரத்தையு மதனுற் பெறும் பலத்தையு முணர்த்துகின்றூர்.]

மனத்தையும் விடயங் தன்னின்
மறித்துளே யடக்கி வைத்துப்
பினைச்சவி யாமை செய்கை
பிரத்தியா காரம் வேதத்
தெனைத்துள யாக பேத
மனைத்தையு மியற்றி னூர்கள்
மனத்தையு மறித்த மைந்த
ரவர்சிவ புரத்துள் வாழ்வார்.

(இ - ள்.) மனமும் விடயங்களும் போகங்களைப் புசிக்க வந்த விடத்தும், மிகுந்த பசிவந்தவிடத்தும் அதனிடத்துச் செலுத்தாமல் ஆமை யெப்படி தன் அங்கங்களை யுள்ளே யடக்கிக்கொள்ளுமோ அதுபோலத் தானுஞ் சலியாமல் மனத்தை நிறுத்துவது பிரத்தியாகாரம். யாரேனுமொருவ ரிதனை நாடோறு மியற்றுகின்றூராயின் அவர் வேதத்தில் கூறுகின்ற யாகபல மெத்தனையுண்டோ அத்தனையுஞ் செய்தவராவார்கள். அடைந்த பலத்தைச் சிவலோகத்தி லிருந்து புசிப்பார்கள்.

(வி - ரை.) ஆமைபோல் ஐந்தடக்கலை,

"ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்கல்"

என்னுந் திருக்குறளானும், அதற்குப் பரிமேலழக ருரையானு முணர்க. (எஅ)

[தாரணையு மதனாற் பெறும் பலமு முணர்த்துகின்றார்.]

நசையுட னிதயப் போதி னாட்டிய பொருளிற் சித்த
மசைவற நிறுத்த றானே தாரணை மதனைச் செய்தார்
கசிவுறு மூவேழ் சுற்றங் கடுநர கதனின் மீட்டு
மிசையுறு சிவலோ கத்து ளிருப்பரோ விருப்ப மிக்கே.

(இ - ள்.) ஆசையுடன் மூலாதார முதலிய தானங்களி லங்கங்கே பார்க்கக்கடவ பொருள்களைக் குறித்து மேலே மேலே போய்த் தான் வேண்டிய பொருளில் நிறுத்துதல் தாரணை யெனப் படும். இப்படி யாரேனு மொருவர் நாடோறு மிதைச் செய்தா லிரங்குகின்ற தன் குலத்தி லிருபத்தொரு தலைமுறையுள் வெவ்விய நரகத்திற் கிடந்தாரை யெடுத்து மேலாகிய சிவலோகத்தில் உண்டான போகங்களை மிகுந்த ஆசையுடன் புசித்து அவர்களுட னிருப்பார்கள். (எக)

[தியானஞ் செய்யு முறைமையும் பலமு முணர்த்துகின்றார்.]

ஆற்றிடைப் புனலு னெற்றே யவிச்சின மாக வோடன்
மாற்றற வற்றே யீசன் மலர்ப்பதத் தறிவை வைத்துத்
தேற்றுற நிற்கை தானே தியானமித் தியானஞ் செய்தார்
மாற்றியே நரகிற் சுற்ற மவர்களைப் போல வாழ்வார்.

(இ - ள்.) ஆற்றி லிடைவிடாமற் சலம் எப்படி யோடுகின்றதோ அப்படியே தான் கருதின பொருளை யிடைவிடாமற் றியானஞ்செய் திருத்தலே தியானயோகம். இத் தியானயோகத்தை யாரேனு மொருவர் செய்தால் அவருடைய சுற்றத்தா ரெல்லாரையும் நரகத்தினின் றெடுத்துச் சிவலோகத் திருத்தித் தன் தேகத்தைவிட்டவரைப்போன் றிருப்பார்கள். (அ0)

[இனி மந்திரஞ் செபிக்குமுறை யுணர்த்துகின்றார்.]

மானத மந்த மற்றைப் பாடித வசன மென்றுத்
தானொரு மூன்றுஞ் சாற்று மந்திரந் தகைமை சார்ந்த
மானத மனத்தி னாலே மந்திரிப் பதுவே வாய்க்க
வேணைய மந்தஞ் சற்றே யிதமுற வியம்ப றானே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) பாடிதம் - சொல்லல். (அக)

[இதுவுமது]

அருகிருந் தவர்தாங் கேட்க
வறைதல்பா டணமே யாகி

திருவுருக் கருதிச் செப்பிற்
சிறப்புடைத் தெல்லாந் நூல
வுரைதனிற் சிறப்பே மந்த
வுரையது தன்னிற் சாலப்
பெருமையை யுடைத்தே நெஞ்சிற்
பேசிடாப் பேச்சுத் தானே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) 'ஆதி திருவுருக் கருதிச் செப்ப' என்பதனை முற்றுங் கூட்டுக. (அஉ)

[மந்திரங்களை யுச்சரிக்குமிடத்து உச்சாரணபேத முணர்த்துகின்றார்.]

உற்றிடு முயிரோவ் வொன்றே
யுயர்ந்துயர்ந் தொருமூன் றாகு
மற்றைய வுன்ன தாதி
கூடனு மொன்பான் வாய்க்கும்
பற்றிட நாசி நீங்கப்
பத்துட னெட்டா மீரா
றுற்றிடு முயிரு மோர்ந்துச்
சரிக்கவே பலிக்கு மோதில்.

(இ - ள்.) அகாமுதலாக விருக்கிற உயிரெழுத்துத் தனித் தனி யுச்சரிக்குமிடத்து ஒவ்வொன்று மும்மூன்று பேதமாம். அதாவது, உயர உச்சரிப்பது உதாத்தமென்றும், தாழ வுச்சரிப்பது அனுதாத்தமென்றும், சமமாயுச்சரிப்பது சொரிதமென்றும் சொல்லப் படும். இம் மூவகையும் ஒவ்வொன்று மும்மூன்றாக ஒன்பது வகையாம். அதாவது, ஒரு மாத்திரை கொண்டது இலகுவென்றும், இரண்டு மாத்திரை கொண்டது குருவென்றும், மூன்று மாத்திரை கொண்டது புலுதமென்றும், இப்படி யுதாத்தமூன்று மனுதாத்த மூன்றுஞ் சொரித மூன்றுமாக ஒன்பதாம். இந்த வொன்பதையும் நாசியைக் கூட்டி யுச்சரிக்குமிடத்து சானுநாசிகமெனப் பெயர் பெறும். நாசி கைகூடாம லுச்சரிக்கும்போது நிரனு நாசிகமெனப் பெயர்பெற்று இப்படிப் பதினெட்டுப் பேதமாம். அகாமுதலிய உயிரெழுத்துப் பதினாறுள் அலியெழுத்து நாலு நீக்கி நின்ற பன்னிரண்டுயிரெழுத்துஞ் செபகாலத்தில் அவ்வம் மந்திரத்துப் பிரயோகத்துக்கீடாக அறிந்து உச்சரிக்கில் மந்திரசித்தி வரும்.

(வி - ரை.) உதாத்தம், அனுதாத்தம், சொரித மென்பவற்றை முறையே எடுத்தல், படுத்தல், நலிதலென்பர் தமிழ் நூலார். (அங)

[இப்படி மந்திரத்தின் விதியறிந்து உச்சரிப்பவர்களுடைய மகிமையை யுணர்த்துகின்றார்.]

அந்தரத் தியங்க வல்ல வசுரரு மணுக மாட்டார்
சிந்திய சித்தக் கொத்தைப் பேய்களுந் தீண்ட மாட்டா
செந்தழ லென்ன வஞ்சித் தீயவா யரவுந் தீண்டா
மந்திர நவிற்று வாரை மறலியு மஞ்சு மன்றே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய விதியை யறிந்து மந்திர முச்சரிப்பவர்களை ஆகாசத்தில் சஞ்சரிக்கு மிராக்ஷதர்களுங் கிட்டமாட்டார்கள். பலவகையான சித்தத்தையுடைய அறிவில்லாத பேய்களுந் தீண்ட மாட்டா. பொல்லாத விடம் உள்ள வாயினையுடைய பாம்புகளுஞ் சிவந்த அக்கினியெனப் பயந்து தீண்டமாட்டா. இதுவல்லாமல் எல்லாரையும் வேதனைசெய்யு மெமராசனு மணுகமாட்டான் பயப்படுவான். (அச)

[இதுவுமது]

வினைகளு மஞ்சும் வெய்ய வினைஞரு மஞ்சு வார்க
ணினைவினி லிட்ட மெல்லா மவர்க்கொரு கணத்தி னேருந்
துனையவே சுழன்று போகுந் துட்டசார்த் தூல மற்று
மனிதரு ணல்லா ரேயோ வமரரும் வாஞ்சிப் பாரே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) துனைவு-விரைவு. சார்த்தூலம்-புலி. (அரு)

[சகற்பசெபஞ் செய்பவர்கள் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.]

பரமனை யொருமை கூரப்
பாவனை பண்ணி யுள்ளே
யுரைதனி லதிக நூன
மொழியவே விதியி னோக்கிப்
பரவிடும் பத்தர் முன்னைப்
பாவமும் பறிப்பன் வேண்டும்
வரமெலாங் கொடுப்பன் வள்ளன்
முத்தியு மவர்க்கே வாய்க்கும்.

(இ - ள்.) மேலாகிய சிவனை மிருந்த வொருமைப்பாட்டுடன் மனத்தில் தியானம்செய்து அம் மந்திரத்தை யெற்றக்குறைவின்றி விதிப்படி யுச்சரித்துத் தோத்திரம்செய்து பத்தர்கள் முற்சனனத்தில் செய்த பாவத்தையுந் தீர்ப்பான்; அவர்கள் வேண்டும் வரத்தினையு மிம்மையிற் கொடுப்பான்; மோட்சமு மவர்களுக்கே சித்தியாம்.

(வி-ரை.) 'முன்னைப்பாவமும்' என்கிற வும்மை எதிரதுதழீஇ யது. பத்தர்கள் வேண்டும் வரங்களைக் கொடுத்தலால் 'வள்ளன்' எனச் சிறப்பித்தார்; இதனைத் "தற்பயன் குறியாது வேண்டுவார் வேண் டியவாறே நல்கும் அருளுடைமை நோக்கி" அங்ஙனங் கூறிய தென்பர் சிவஞான முனிவரும். வள்ளல் என வினை முடிக்க. (அசு)

[சமாதியி னிலக்கணங் கூறுகின்றார்.]

பொருளொனு மாத்தி ரத்தாய்ப்
புலனிறந் திரவி கண்ணுக்
கிருளறுத் திலங்க லென்ன
வெண்ணகத் திலங்கி யெங்குந்
திரையற வுததி யெல்லாந்
தேங்கல்போல் விம்மிச் சித்தங்
கருதுரு வல்லா மூலங்
கண்டிரண் டறல்ச மாதி.

(இ-ள்.) உண்மைப்பொருண் மாத்திரையாய்க் கருவிகரணாதிக ளுடன் கூடாமல் சூரியப்பிரகாசங் கண்ணினிடத்து இருளைப்போ க்கிப் பிரகாசித்தல்போல் இவன் கருதப்பட்ட கிளைவினுள்ளே பிர காசித்து ஆரவாரிக்கும் அலைகளறச் சமுத்திர மெல்லா விடங்களினு நிறைதல்போல நிறைந்து பொலிந்து சித்தத்தாற் கருது முருவமல் லாத வெல்லாவற்றிற்குங் காரணமான சிவத்தைத் தரிசித் திரண்டற் றிருப்பதே சமாதி. (அஎ)

[சமாதி சித்தராகாதார்க்கு உபாய முணர்த்துகின்றார்.]

இடையினு மியங்கி டாதே பிங்கலை தனினும் வாயு
நடுமுனை நாடி தன்னி னடக்குமேற் சமாதி வாய்க்குந்
திடமுடைச் சிலையே யென்னச் சித்திர மெனவி ருப்பர்
விடயமு முணரா ரந்தக் கரணமும் வேறு பட்டே.

(இ - ள்.) யாரேனு மொருவர் சமாதி செய்யுமிடத்துப் பிராண வாயு இடையினும் பிங்கலையினு மோடாமற் சுழுமுனை நாடியில் நடக்குமிடத்து விடயத்தில் சித்தத்தை வையாம லந்தக்கரணங்க ளும் பசுகரணத்தைப் பொருந்தாமற் சிவகரணங்களாய்க் கடினத்தை

புடைய கல்லெனவுஞ் சித்திரமெனவு மிருந்து சமாதிசெய்தால் அவர்களுக்கே யச்சமாதி சித்தியாகும். (அஅ)

[சமாதி யடைந்தோர் நன்மை யுணர்த்துகின்றார்.]

அட்டமா சித்தி யென்ற வணிமாதி யவர்க்கே யாகு
மிட்டமாஞ் சந்தோ பேத மியற்றவும் வல்ல ரென்னின்
முட்டற வேத மாதி மொழியவும் வல்லர் நல்ல
துட்டியாற் சமாதி தன்னிற் றாங்கிய தூயோர் தாமே.

(இ - ள்.) நல்ல சந்தோஷமாகிய சமாதியைப் பொருந்திய மகாத்துமாக்கள் இட்டமா யிருக்கின்ற உத்தை முதலிய சந்தசு இருபத்தாறு பேதங்களையும் சொல்லவல்லவ ராவார்கள்; அதுவல்லாமல் விசாரிக்குமிடத்து வேதாகம புராணங்க ளனைத்தையுங் கடைபோக ஓதவும் வல்லவராவார்கள்; அவர்களுக்கே அணிமாமுதலிய அட்டமாசித்தியும் வந்து கைகூடும்.

(வி-ரை.) புத்தி காரியமாதலால் 'துட்டி' யெனச் சிறப்பித்தார்.

[முன் தொகுத்துப்போந்த அட்டமாசித்தியின் இலக்கண மீதென் றுணர்த்துகின்றார்.]

எண்சீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

அணுவினுநுண் ணுருவுகொள லணிமாவா மளற்றி
னழிவேகத் தியங்கியுந்தோய் வற்றவுட லகிமாத்
திணியபெரு வரையெனமெய்ச் சிறப்புறுகை மகிமாச்
சிந்தித்த பலமெவையுஞ் செறிந்துறுகை பிராத்தி
பிணைவிழியா ராயிரவ ரொடும்புணர்ச்சி பெறுகை
பிராகாமி யீசிதைமா வலியுமடி பேணன்
மணமலர்போ லெவரானும் வாஞ்சிக்கப் படுகை
வசிவசிதை வலியாராற் றடுப்பரிய வாழ்வே.

(இ - ள்.) அணிமா: பரமாவணுவைப் பற்ற அதிசூக்கும வடிவை யெடுப்பது. இலகிமா: மகத்தாகிய வேகத்துடன் சேற்றுக்குள் அழுந்தியிருந்தும் பிள்ளைப்பூச்சியைப்போற் சேறுபடாம லெழுந்திருப்பது. மகிமா: கடினமான பெரிய மலைபோல வடிவெடுத்தல். பிராத்தி: தான் யாதொரு வடிவங் கொள்ளவேண்டுமென்று மனத்திலே நினைத்தா லந்தந்த வடிவமா யந்தந்த போகத்தைப் புசித்திருத்தல். பிராகாமியம்: மாயன் ஏககாலத்தி லெப்படிப்பதினாயிரங் கோபால பாலிகைகளைக் கூடி யவர்க்கவரா யிருந்ததுபோல் ஆயிரம் பெண்களை யேககாலத்திலே கூடியிருந்தனுபவித்தல். ஈசிதை: சகல தேவர்களை

யுந் தன்னுணையா னடப்பித்துக்கொள்வது. வசித்துவம்: தன்னை யாவராலு மணத்தையுடைய புட்பமெப்படி வாஞ்சிக்கப்படுமோ அதுபோற் சகலலோகங்களையுந் தன்வசமாக்குவது. வசிதையாவது: இவனுடைய பலத்தை மிகுந்த பலவான்களாலுந் தடுக்கப்படாமலிருத்தல். (௧0)

[சமாதியை யடைந்தவர் சிறப்பும் பெறும் பயனு முணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

அடைந்திடுஞ் சமாதி யாளர்க்
கமரருஞ் சிறப்புச் செய்வார்
திடம்படு சித்தத் தாலே
யவற்றினைத் தீண்டா தார்க்கு
நடம்பயி னுதன் வேண்டும்
வரத்தினை நல்கி யென்று
முடன்பிரி யாத பேறு
முதவுவன் கருணை யுற்றே.

(இ - ள்.) சமாதியை யடைந்தவர்களுக்குத் தேவர்களுஞ் சிறப்புச் செய்வார்கள். திடமான சித்தத்தால் அவ்வட்டமா சித்தியை விரும்பாதவர்களுக்கு நடனஞ் செய்யுஞ் சிவபெருமான் கருணை யமைந்து விரும்பிய வரங்களைக் கொடுத்து எக்காலமுந் தன்னிடத்தினின்று நீங்காத முத்தியையுங் கொடுப்பான்.

(வி - ரை.) இதற்குத் தேவிகாலோத்தரத்தில் 'அட்டமாசித்தி முதல்' என்னுஞ் செய்யுளாற் காண்க.

தேவிகாலோத்தரம் ௫௪-ம் செய்யுள்.

"அட்டமா சித்திமுத லினைத்துள்ள பேறுகளும்
கட்டமாங் கதிகளும் பாகதிகா ணக்கொடா
மட்டிலா மாலையாய் வியாபகமா யறிவாகிக்
கிட்டலா காமுத்தி மற்றிவற்றாற் கிடையாதே." (௧௧)

[பிராணாயாம முதலியவற்றை யுத்தரோத்தர விசிட்டமாக உணர்த்துகின்றார்.]

அதிகமா யாமந் தன்னி
லறுவகை யடக்கு மாற்றால்
அதிகமே யதனி னுக்கை
மனத்தினை யனகன் பாதத்

ததிகமே யதனிற் சித்தத்
தவிச்சினத் தியான மம்ம
வதிகமே யதனி னுள்ளத்
தாரணைவைத் தறையும் வாக்கே.

(இ - ள்.) காமக்குரோதாதிகள் வழிச்செல்லாம னிறுத்துவ தைப்பார்க்கிலும் பிராணாயாம மதிகம். அப் பிராணாயாமம் பன்னிரண்டு கொண்டது ஒரு தாரணை. அத் தாரணை பத்துக்கொண்டது கால மிடைவிடாமற் சிவத்தியானஞ் செய்வது. அதனைப் பார்க்கிலும் பன்னிரண்டு கொண்டது சமாதியென்பது. இதை இப்படிக் காலவரை யறுத்து வேதாகமங்கள் சொல்லும்.

(வி - ரை.) 'அம்ம' என்பது உரையசைக்கிளவி. (கஉ)

[செபத்தியானங்களும் இவற்றாற் பெறும்பலனு மொன்றுக்கொன்று அதிகமென்று உணர்த்துகின்றார்.]

வாக்கினு மதிக மூல
வாக்கினு மனத்தி னாலு
நோக்கரும் பொருளைத் தன்னு
ணோக்கற நோக்கு நிட்டை
நோக்கிடிற் பலங்க டாமு
நுவன்றவிம் முறையா னென்மை
யாக்குவ னவற்றை யெல்லா
மன்பருக் கநாதி முத்தன்.

(இ - ள்.) மூலவாக்காகிய வைகரிவாக்கா யுச்சரிக்கு மதனைப் பார்க்கிலும் மந்தவொலியாய் மந்திரத்தை யுச்சரிப்பது சிறந்தது. அதனிலு மானதசெபம் சிறந்தது. அதனிலும் வன்னரூபங்களோடு மூர்த்தியை மனத்தாற் றியானித்த லதிகம். அத் தியானத்தைப் பற்று அதற்கு மேலாகிய சமாதியைப் பாராதே பார்ப்பது சிறந்தது. முற் கூறிய செபமுதலியவற்றின் பலன்களை யடியவர்க்கு அநாதி முத்தனாகிய பரமசிவன் கிரமத்தினால் அறிந்து அதததற்கேற்ற பலன்களைக் கொடுப்பான்.

(வி-ரை.) ஈண்டு மூலவாக்கென்றது வைகரிவாக்கினை என்க. வைகரிவாக்கு உதானவாயுவைக் கூடிய பிராணவாயு தன்னோடு கூடி வந்த வசனருக்குமை முதலான வாக்குகளைச் செவியின் பகுதியிலே கேட்க நினைத்த பொருள்களை யறிவிக்கும். இது தனக்கும் பிறருக்குங் கேட்க வுச்சரித்தல். (கங)

[இதன்மேற் சிவயோகத்தால் நிட்டையடைந்தார் பெறும்பலன் உணர்த்துகின்றார்.]

எழுசீர்க் கழிநெடி லாசிரியச் சந்தவிருத்தம்

சிலரேண யோகர் திடமாக மேனி
சிவலோக ராக மெனவே
பலகாலம் வாழ்வர் படிநீதி யாள்வர்
பசுபாச நாச முறவே
நிலனீறு மாய வருகால மேய
நிகழ்வாய காய மறவே
மலமாசு மாய வமலேசர் பாத
மலர்சூடி வாழ்வர் மகிழ்வால்.

(இ - ள்.) சிவயோகத்தால் நிட்டையடைந்த ஞானயோகிகள் சிலர் சிவலோகத்தில் அச்சிவனுடைய சகளத் திருமேனிபோலச் சித்திபெற்றுப் பலகாலம் வாழ்ந்து உலகமெங்கு நீதிமுறைமையுடைய ராய்ச் சார்பைப் பற்றிவரும் பசுபாசங்கள் நாசமடையச் சஞ்சரித் திருந்து சருவசங்கார காலத்தின் மலக்குற்ற நீங்கவும் நிகழுஞ் சரீர மாறவும் பரமசிவன் ஸ்ரீபாதமலரை நிரதிசயானந்தத்தோடு பொருந்தி வாழ்வார்கள். (கூச)

[இனி, இப்படிப்பட்ட சிவயோகிகளை வழிபட்ட அடியவர்கள் பெறும்பயன் உணர்த்துகின்றார்.]

அறுமாசை கோப மறைவநாச மாக
வறுமேறு பாவ மறவு
மறவேசெய் பாவ மறனுக மாயு
மதுமாய மாயை யகலு
மதமாயை தானு மகமாயை தீரு
மதுதீர மூல மலமு
மறமூல நோயு மமலேசர் பாத
மடைவார்கள் யோக ரடியார்.

(இ - ள்.) முன் கூறப்பட்ட ஞானயோகிகள் அடியவர்கள் ஞானவான்களுக்கு அருள்வரவே பணிவிடை செய்கையாற் பரம சிவன் அவர்களுக்குக் காமக்குரோத லோபமோக மதமாச்சரியமாகிய அறுவகைப் பொல்லாப்பு நெருங்காதவண்ண நீக்கும். நீக்கவே ஆகா மியம் போம். போகவே அந்த ஞானிகள் அருளேனுக்கால் அநாதியே செய்த அளவில்லாத சஞ்சித கன்மங்களுங் கெடும். கெடவே சரீர மாய்ந்துபோம். அச்சரீர மெடாமற் கன்மமு மாயாகாரியமுமான

சரீரமுங் கெட்டுப்போம். போகவே யசுத்தமாயை நீங்கும். நீங்கவே சுத்தமாயைக் குள்ளீடாய் அசுத்தமாயா காரியங்களைச் செலுத்தும் சூக்குமை முதலான வாக்குக ளடங்கும். அடங்கவே சுத்தமாயை யடங்கும். அடங்கவே மூலமலமும் அகன்றுபோம். அம் மூலமலமாகிய நோயு மற்றுவிடவே நின்மலனாகிய பரமசிவன் சீபாதத்தை யடைவார்கள். (கஉ)

[இனிச் சிவன் சிவசத்தி விஷயம் வந்ததனால் ஆன்மா ஆன்மசத்தி விஷயம் உணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

சிவன்றனக் கவனி யந்தஞ்
செகமதி தூல தேகம்
அவனுடற் றால மாறா
றாருயிர் வர்க்கஞ் சூக்கம்
பவன்றனக் குயிர்க்கு மப்பாற்
பராபரை பரம சூக்கம்
அவன்சிவன் பரம சத்தி
தனையனு பவிப்ப னார்ந்தே.

(இ - ள்.) பரமசிவனுக்கு நாததத்துவமுதல் பிருதிவி தத்துவம் வரையிலுமுள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களிலு முண்டான அளவில்லாத அண்டங்களும் புவனங்களும், அளவில்லாத ஆன்மாக்களுடைய தூல தேகங்களெல்லாம் அதிதூலதேகமாயிருக்கும். அச் சிவனுக்குத் தூலதேகம் முப்பத்தாறு தத்துவங்களா யிருக்கும். அளவில்லாத ஆன்ம சொரூபங்க ளெல்லாம் அச் சிவனுக்குச் சூக்கும தேகமா யிருக்கும். அவ்வான்ம சொரூபங்களுக்கு மேற்பட்டிருக்கின்ற மேலாகிய பரமசத்தி ஆன்மாக்கள் சொரூபத்திலு நுண்ணிதாய்ப் பரமசூக்குமமா யிருக்கும். அச்சிவன் தன் பராசத்தியினுடைய பேரின்பத்தை யனுபவித்துக்கொண்டிருப்பான். (கக)

[இதுவுமது]

பாரியைப் பரர்கண் பார்வைப்
படாப்பதி விரதை தன்னை
யாரிய முணர்ந்த காந்த
னவடனைத் தினைப்ப னார்ந்தே
பாரியைப் பரர்கண் பார்வைப்
படாப்பரா சத்தி தன்னை

யாரிய னநாதி முத்த
னவடனைத் திளைப்ப னோர்ந்தே.

(இ - ள்.) ஆன்ம சத்தியாகிய அந்தந்த ஆன்மாக்களுக்கே யுரித்தாய்ப் பிறரிடத்துச் செல்லாது பதிவிரதையாகவே யிருக்கின்ற சத்தியை வடமொழியாகிய ஆகமங்களை நன்றாய் ஆராய்ந்த ஞானியாகிய புருஷன் மலத்திரையங்களுக்கு நீங்கிச் சிவ சாயுச்சியத்தைப் பெற்றபோது களங்கமற்ற வின்பம் அனுபவிப்பான், இனி அநாதி முத்தனாக விருக்கும் பரமசிவனும்.

(வி-ரை.) ஆகமங்கள் வடமொழியிலுள்ளன வாகலான் 'ஆரிய முணர்ந்த' என்றார். தன்னைவிட்டு நீங்காதிருக்கும் பராசத்திபேரின்ப மனுபவிப்பான். (கஎ)

[ஆன்மா மல நீங்கினுற் றற்சொரூபந்தானே இன்பமாமெனத் தானிச்சித்தா லின்ப முண்டாகாது ஆன்மசத்தி யின்பமே யாமென் றுவமைமுகத்தா லருளிச்செய்கின்றார்.]

மண்டலத் தவரு மற்றை
யவர்களும் வாஞ்சை செய்தே
யொண்டொடி யாரை யின்ப
முறுவரே யவர்தோ ளொன்றிக்
கண்டிலர் தம்மைத் தாமே
காமுறல் களிப்பார் தங்கள்
எண்டனக் கெட்டா னிச்சித்
திறைவியைத் திளைக்கு மென்றும்.

(இ-ள்.) உலகத்தி லுள்ளவர்களு மற்றத் தேவர்கள் முதலானவரு மாசைப்பட்டுப் பெண்ணைப் புணர்ந்தே யின்பம் அடைவார்கள். அப்படி யல்லாமல் தன்னைத் தானிச்சித் தின்பம் உடையவர்களாகக் காணோம். அதுபோல ஆன்மாக்களுடைய அறிவுக்கெட்டாத பரமசிவன் தன் பராசத்தி யின்ப மனுபவிப்பான்; ஆதலால், ஆன்மாக்களுடைய சத்தி மலத்தை நீங்கின சாயுச்சியத்தில் ஆன்மா தன் சத்தி யின்பத்தை யனுபவிப்பான். (கஅ)

[சிவனுஞ் சத்தியும் ஆன்மாக்களுக்கு மாதா பிதா வென்பதனை யுணர்த்துகின்றார்.]

அணுக்களே யவர்க்கு மைந்த
ரன்னையு மத்தன் றானு

மனுக்களுக் கார்வங் கூர்ந்தே
யணுக்கடன் சத்தி யோடே
யணுக்களைப் புணர்ப்பர் சத்திப்
பருவமு மறிந்து தாமே
யணுக்கடஞ் சத்தி தன்னைத்
திளைப்பரஞ் சனமு மற்றே.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்களே அச் சிவபெருமானுக்கு மைந்தர்கள். அவர்கட்கு மாதாவும் பிதாவுமாகிய சிவபெருமானும் அவ் வான்மாக்க ளிடத்து விருப்ப மிகுந்து அவ் வான்மாக்களுடைய சத்தியுடன் அவ் வான்மாக்களைச் சத்தியின் பருவங்களையும் அறிந்து தாமே புணரச் செய்வார்; அதனால் அவ்வான்மாக்கள் தங்கள் சத்தியை மல நீங்கி யனுபவிப்பார்கள். (கக)

[இச் சிறப்பினையுடைய சிவதரிசனப்பட்டவர்கள் முறைமையை யுணர்த்துகின்றார்.]

அநாதியே யமலன் றன்னை யகன்மனைக் காண்ப ரன்பர்
அநாதிய பசுபா சத்தை யறுத்தவ னருளி னாலே
அநாதியே யமலன் கன்ம மாயனு பவிப்ப ரென்பர்
அநாதிய பசு பாசத்தை யறுத்திலா ரறிவி லாரே.

(இ - ள்.) அன்பராகிய ஆன்மாக்கள் பரமசிவ னருளினால் அநாதியான பசு பாசங்களைப் போக்கி யநாதியே நின்மலனாகிய பரம சிவனைத் தன்னுள்ளத்தே தரிசிப்பர். அறிவில்லாத ஆன்மாக்கள் அநாதியாய் வரும் பசு பாசங்களை அவனருளாற் போக்கிக்கொள்ள மாட்டாமல் அவனிடத்துக் கலந்திருந்தும் அவனே செய்விக்கின்றா னென்னும் அறிவை இழந்து 'யான் செய்தேன்' 'பிறர் செய்தார்' என்னும் தற்போதத்தால் வருங் கன்மத்தை யனுபவித்தற்பொருட்டு இறந்து பிறந்து திரிவார்களென்று சொல்லுவார்கள் பெரியோர்கள்.

[தூலசரீரமுதல் ஒன்றுக்கொன்று அறியாவென்பதையும், ஆணவநோய் போனவிடத்து ஆன்மா சிவதரிசனப் படுமென்பதையு முணர்த்துகின்றார்.]

நோக்குமோ தூல வாக்கை
நுண்டனு வதனைத் தூல
நோக்குநுண் டனுவுந் தன்னை
நோக்குமோ மீது மாக்கை
நோக்குமா ருயிருந் தன்னை
நோக்குமோ மீது மெல்ல

நோக்குநின் மலனை நோக்கு
நோக்கறத் தனையு நோய்போய்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி -ரை.) 'நோக்குமோ' என்புழி ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருளது. (௪0௧)

[முற்கூறிய சிவதரிசனப்படுவதைத் திட்டாந்தமிட்டு உணர்த்துகின்றார்.]

ஆக்கையி னாவி யென்ன
வமலனு ருயிரின் வாழ்வ
னேக்கிலர் மூல நோயால்
நோலறி வடங்கி நொய்யார்
நோக்குவ ரமலன் மூல
நோய்வலி யடக்கப் பாகத்
தோக்கொளி யுணர்வைச் சேர்ந்தா
ரெனலுப சாரத் தோன்றும்.

(இ - ள்.) சரீரத்தில் ஆன்மா வியாபித்திருப்பதுபோல அவ்வான்மாவினிடத்திலுஞ் சிவன் வியாபித்து நிற்பான். இவ்வாறு வியாபித்திருக்குஞ் சிவனை யாணவமல மேலிட்டால் இச்சா ஞானக் கிரியைகளாற் றடைபட்டுக் கிஞ்சிக்கியர் தரிசிக்கமாட்டார்கள். பக்குவான்மாக்களுக்குப் பரமேசுரன் ஆணவமல சத்தியைக் கெடுத்துத் தான் இரண்டற நிற்பதனைத் தரிசிப்பிப்பான். இப்படி தரிசனப்பட்ட பிரகாசத்தையுடைய அறிவைப் பொருந்தினவர்கள் முன்னில்லாததை யிப்போது சென்று கூடினூர்க ளென்பதல்ல. கண்ணிற் காசம் போனவாறே கண்ணுக்கு மிக்க பிரகாச முண்டானதுபோல இவனுஞ் சிவனது பிரகாசத்தைப் பொருந்தினனென்பது உபசாரம்.

[அதற்கோர் திட்டாந்த முணர்த்துகின்றார்.]

இருட்டெலை யிருந்தான் றஞ்சா
விணைவிழி யொளியவ் வெல்லைப்
பொருட்டனைப் புணர்ந்துங் காணு
தொளியுறிற் புதைந்து நின்ற
விருட்டற வுடலைக் காணு
மேனைய யாவுங் காணும்
பொருட்டனிற் புணர்ச்சி கண்ட
பொழுதெனப் புகல்வ ரேயோ.

(இ-ள்.) ஒருவ னிருட்டறையில் விழித்திருக்கின்றவனுடைய கண்ணிற் பிரகாச மவ்விடத்தி லிருக்கும் பதார்த்தங்களுடன் சம்பந்தித் திருக்கையினு மறியான். பின்பு விளக்கு வந்து இருளைப் போக்க அப்போது தன் சரீரத்தையும் அங்குள்ள பதார்த்தங்களையுங் காண்பதுபோல ஆன்மாவினுடைய சத்தியைத் தடுத்த மலம் சிவ சத்தியினால் நீங்க அது நீங்கினவிடத்து ஆன்மதரிசன முண்டாம். அதற்குமேல் அருட்டெரிசனமுஞ் சிவதரிசனமும் பெற்று அதனுடனே கூடியிருப்பார்கள். (௧0௩)

[ஆன்மா சிவனைக் கூடினு னென்பதை ஏகதேசமென்று ஆசங்கித்து அதனை மறுக்கின்றார்.]

கூடுத லேக தேசி யெனுமிரு பொருட்கே கூடு
மோடிவான் றேடிக் கூடு மவரெவ ருயிரு ணனம்
வாடலுந் தன்னுண் மெய்யை நோக்கற நோக்கு வானி
னீடொளி படல நீங்கக் கண்டனி னிகழு மன்றே.

(இ-ள்.) ஆன்மா சிவனைக் கூடினு னெனில், ஏகதேசியுமாய்க் கடபடாதிகளைப்போலப் பிரிந்து இரண்டு பொருளாய்விடும். அது எப்படி யெனில், வியாபியாயிருக்கின்ற ஆகாயத்தை விரைவில் தேடிக் கூடுகின்றே மென்கின்றவ னெவன்றான் சொல்லுவன். ஆனால், கூடுமென்று சாத்திரஞ் சொல்வ தெப்படி யெனில், ஆன்ம சத்தியைத் தடைசெய்யு மாணவமலம் அருளாற் போகவே யப்பொழுது தற்சொரூபமும் விளங்கி அதற்கு மேலாகிய பதிசொரூபத்தைப் பாராமற் பார்த்திருப்பதுபோல வெனில், ஆகாசத்தில் விளங்கும் சூரியகிரணம் மேகத்தினாலே தடைபட்டபோது காணமல் அது நீங்கினபோது அப்பிரகாச மிவனுடைய கண்ணுக்குத் தோன்றுவது போல. (௧0௪)

[பேதாபேத மென்பதை மறுத்து ஆன்மா சிவனுடைய ஐக்கியத்தை யுணர்த்துகின்றார்.]

பேதமே லேக தேசி முத்தியிற் பிராணு மேக
வாதற மயக்கஞ் செம்பு மவினநா சகனு மொன்றே
ஆதலா லிரண்டு மல்லா வபேதமே யமல னுவி
வேதக ருயிருங் கண்ணும் வேறெனு மொன்று மென்னார்.

(இ-ள்.) ஆன்மாவுஞ் சிவனும் பேதமென்று நீ சொல்லுவையானால், ஏகதேசியாய் விடும். அப்படியல்ல, முத்திநிலையி லான்மாவுஞ் சிவனுமொன்றென்னி லேகான்மவாதமுமாய் மயக்கத்தையுஞ்

கொடுத்துவிடும்: அப்படியானாற் குற்றம் யாதெனிற், செம்புந் தன்னுடைய களிம்பைப்போக்கு மிரதகுளிகையுமொன் றல்லவே; ஆகையான், முற்கூறிய விரண்டுமில்லாமல் ஆன்மாவுஞ் சிவனு மபேதமாயே யிருக்கும்; வேதாகமங்களை யுள்ளபடி யறிந்த ஞாதாக்க ளான்மப் பிரகாசமுங் கண்ணினுடைய பிரகாசமும் கலந்தவிடத் தவ்விரண்டையும் பிறித்து வேறென்று மொன்றென்றுஞ் சொல்லார்கள்.

(வி - ரை.) உம்மை யிறந்தது தழீஇயது. (௧௦௫)

[இவ்வாறு கூறிய முத்தான்மாக்களிடத் துண்டாகிய ஆணவமல மவர்களை வேதனைசெய்யாமல் நாசமுமடையானிற்கு மென் றுணர்த்துகின்றார்.]

கடல்விடங் கொல்லுங் கண்டார்
　தம்மையுங் கால காலன்
மிடறுறுங் கொல்ல வல்ல
　மிடவிலை யெற்றே யற்றே
யடியிணை சரண மென்றே
　யமலனை யடைந்தார் தங்க
ளுடல்வலி யடங்கன் மூல
　மலத்தினுக் கழிவு மின்றே.

(இ - ள்.) தேவர்கள் திருப்பாற்கடலில் அமிர்தங் கடைந்த காலத்தில் உண்டான ஆலகாலவிஷம் கண்டவர்களையுங் கொல்லு மித்தன்மையையுடைய விடங் காலனுக்குங் காலனாகிய பரமசிவன் கண்டத்தில் வந்து பொருந்தியிருக்கவு மவரை வாதியாது எப்படித் தன் வலிகெட்டு நின்றதோ அப்படியே பரமசிவனுடைய சீபாதத்தை யடைந்த முத்தான்மாக்களை மலசத்தி வேதனை செய்யாமற் றானுங் கெடாம னிற்கும்.

(வி - ரை.) உம்மை உண்டாரையுங் கொல்லுமென்பது பட நின்றது. மலங்களுட் சிறந்ததுபற்றி 'மூலமும்'என் று சிறப்பித்தார்.

[அநாதியான ஆணவமலசத்தி முத்தியிற் கெடுமென்று சொல்லின், ஆன்மசத்தி சிவசத்தியுங் கெடாதோ வென்னக், கெடாதென் றுணர்த்துகின்றார்.]

அடங்குமே லநாதி மூல மலவலி யதனைப் போல
வடங்கிடு மநாதி முத்தன் வலியணு வலியு மென்னி
லடங்கிடா தநாதி முத்தன் சத்தியாற் றடுக்கும் பாச
மடங்குறுண் ணுக்கை நீங்க வணுவறி வதீதத் தாசால்.

(இ - ள்.) அநாதியாயுள்ள மூல மலமாகிய ஆணவ மலத்தின் சத்தி சிவசாயுச்சிய மடைந்த ஆன்மாக்களுக்கு அடங்குமென்றது ஆணவமல மொன்றாயிருக்கையாலேனு மவர்களை மறைப்பது தனித் தனி சத்தியாக மறைப்பிக்கும். ஆகையால், அந்தச் சத்திமாத்திர மறையாம லந்தச் சத்தி கெட்டுப்போகாமலு மிருக்குமென்று சொன்னதைப்பற்றி, அநாதியாக மறைத்திருக்குஞ் சத்தி மறை யாது தன் வலிகுன்றி யடங்குவதனால், அதுபோல, அநாதி முத்தனு யிருக்கிற பரமசிவன் சத்தியு மநாதியாயுள்ள ஆன்மாவினுடைய சத்தி யும் வலியுங்கெட் டடங்குமென்று நீ சொல்லினால் அநாதியே மலத்திரயமு நீங்கி விளங்கப்படும் சிவனுடைய சத்தி யடங்காது. ஆணவமலசத்தியாகிய பாசத்தை மேலிடவொட்டாம லான்மாவி னறிவு பிரகாசிப்பிக்கு நுண்ணிதாகிய சூக்குமதேக நீங்கிய அதீதா வத்தையி லாணவமலத்தால் ஆன்மாவினுடைய அறிவற் றடங்கும்.

(வி - ரை.) ஆன்மா மோக்ஷத்தைப் பெற்றவிடத்து ஆணவ சத்திகெடாம லடங்குமென்றுஞ், சகலத்திற் றத்துவங்களாகிய சூக் குமதேகங் கூடியவிடத்து ஆன்மசத்திக்கும் விளக்க முண்டாயுந் தத்துவங்களாகிய சூக்குமதேக நீங்கிய அதீதாவத்தையில் மலசத்தி மறைப்பால் ஆன்மசத்தி யடங்கியிருக்குமென்றும், பாசசத்திகளுக் குக் கேடில்லை யென்றுஞ் சொன்னதாம். (௧0எ)

[மேல், ஆன்மா பரமசிவனுடைய வயிக்கிய முணர்த்துகின்றார்.]

ஏகமன் றிறைவ னாவி
யிரண்டுமன் றபேத மென்றே
யாகம வேத மெல்லா
மயிக்கிய பதத்தி னாலே
யூகமுள் ளவர்தம் முள்ளத்
துணர்த்திடும் பிரத்தி யாயத்
தாகமு மற்றொன் றென்ப
ரயிக்கிய பதார்த்த மூனர்.

(இ - ள்.) ஆன்மாவுஞ் சிவனு மொன்றல்ல இரண்டுமல்ல என்று வேதாகமங்களெல்லா மவர்களிருக்கின்ற வயிக்கியத்தினால் அபேதமென்றே சொல்லும். இப்படி விவேகித்துப் பிரத்தியமென் னுஞ் சத்தத்தினால் இதற்கு அயிக்கியபதமென்ற பதத்தின் அருத்தத் தை யொன்றென்று சொல்லுவார்கள்.

(வி - ரை.) 'பிரத்தியம்' என்பது அறிவு. (௧0அ)

[முற்கூறிய அயிக்கியத்துக் குதாரண முணர்த்துகின்றார்.]

தருநிழ லொன்றோ வன்றோ தனித்திரு பொருளோவன்றே
பரமனு முயிரு மிந்தப் படியென வபேதம் பாரார்
ஒருபுடை யேக தேச மெனவுவ மான மோரார்
அரிவைசொல் லமிர்த மென்றா னாவினா லறிவ தோசொல்.

(இ.-ள்.) மரமு நிழலு மொன்றென்று சொல்லப்படமாட்டா; அல்லாமல் இரண்டென்றுஞ் சொல்லப்படமாட்டா. ஆதலா லிவை யிரண்டு மொன்றுக்கொன்று இப்படி பிறிக்கப்படா திருந்ததுபோலப் பரமசிவனும் ஆன்மாவு மிப்படிப் பிறிக்கப்படாம லிருக்கிற வயிக்கியத்தை விசாரித்தறியார்கள். எந்தவிடத்திலுந் திட்டாந்தம் சொல்லுவதெல்லாம் ஏகதேச திட்டாந்தமே அல்லாமல் முற்றுமல்ல. அது எப்படியெனில், இவள் சொல் அமிர்தம் போல விருக்குமென்றால் அதை நாவினாற் பருகி அதன் சுவை இன்னபடி என்று சொல்லப்படாது. (௧௦௧)

[இப்படி ஆன்மாவுக்குஞ் சிவனுக்கு மிருக்கிற வயிக்கத்தை அறியாமல் மாயாவாதி யொன்றென்று சொல்வதை மறுத் துணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

அத்துவித மென்றசொலு முன்முறையி னுய்க
வத்துவய மென்றசொலு மம்முறையி னுய்க
முத்தனிணை யற்றொருவ னென்றுமொழி வேதத்
தத்தமறி யாரமல னாவிமல மென்பர்.

(இ - ள்.) அத்துவிதமென்ற சொற்பொருளை முன்னே ஆசிரியர்கள் சொன்ன முறைமையில் விசாரிக்க! அத்துவயமென்ற சொற்பொருளையு மவ்வாறே விசாரித்தறிக! அநாதிமல முத்தனும் தனக்கொப் பொருவருமில்லாதவனுமென்று வேதமெடுத்துக் கூறு மவ்வுண்மைப் பொருளை யறியாமல் நின்மலனாகிய பரமசிவனையுஞ் சமலனாகிய ஆன்மாவையும் அவித்தையாகிய மலத்தையு மொன்றென்று கூறுவது கூடாது.

(வி - ரை.) இதனைச்,

(சிவஞானபோதம் உ-ம் சூத்திரத்து நேரிசை வெண்பா.)

“பண்ணையு மோசையும் போலப் பழமதுவு
மெண்ணுஞ் சுவையும்போ லெங்குமா—மண்ணரு

ளத்துவித மாத லருமறைக ளொன்றென்று
தத்துவித மென்றறையு மாங்கு.''

என்னுந் திருவாக்காலுந் தெளிக. (கக0)

[அதற் குதாரணமாக ஆறு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

பார்த்திவனு மேவல்வினை பற்றினரும் வாழ்வுந்
தீர்த்தரச னேவலிடா சேருநரு மொன்றோ
வார்த்தவுட லோவறிவ னுருயி ரனைத்து
மூர்த்தமவன் மூர்த்தியென வோர்கவறு மோகம்.

(இ - ள்.) அரசனும் அரசனுக் கேவற்றொழில் செய்வோரும், அவனுடைய நால்வகைச் சேனையு முலகத்துள்ள ஆன்மாக்களுக்கு இடர் வந்தபோது தீர்த்து மவர்கள் செய்த குற்றத்தை யறிந்து தண்டித்தும் போக்கப்படுவதால் அரசனும் அவனேவற் றொழில் செய்யும் அப்பிராணிகளு மொன்றல்லவே. அதுவல்லாமல், சத்த தாதுக்களா லெடுக்கப்பட்ட சரீரமும் ஆன்மாவல்லவே. ஆனால், அது எப்படியெனில், எல்லா ஆன்மாக்களு மவனுக்கு வடிவாகவும் அச்சிவ னவ்வடிவுக்கு மூர்த்திமானாகவு மிருக்கு முறைமையை விசாரித் தறிவையாகு லுன்னிடத் துண்டாகிய அஞ்ஞானம் போம்.

(வி - ரை.) ஓகாரம் எதிர்மறை. (ககக)

ஊடலிரு வர்க்கொழிய வுண்டுகொ லொருத்தர்க்
கேடணையு மேவலெழு வாயுமிய னூலு
மூடருணா ரார்மலவு றின்றொடுபி னென்றோ
தேடுவர் சிவன்றனையு மாதரவு செய்தே.

(இ - ள்.) இருவர்க்கே சண்டை யொழிந்து ஒருவர்க்கது வில்லையே. அவ் வேடணையு மொருவன் போ வாவென் றேவுதல் முதலியனவும் இம்முறைமைகளைப் பிறித்து முன்னொடு பின் பொருள்கோள் மலைவில்லாமல் சொல்லுஞ் சாத்திரத்தி னுண்மையு முணராமல் அறிவற்றவர்கள் சிவனு மான்மாவு மொன்றென்றுற் சிவனை ஆதரவுடன் கூடவேண்டுமென்று விசாரிப்பது எதற்கு?

(வி - ரை.) ஏடணை-விருப்பம்; அது அருத்தவேடணை, புத்திரவேடணை, உலகவேடணை என மூவகையாம். ஓகாரம் வினைப் பொருளது. (ககஉ)

பொத்தையுட லூனுமற வேயருள் புரிந்து
தத்துவ மசிப்பொரு டருங்குரவ ஞரென்
றத்தவுத யத்தவல மாசிணைய றுத்தே
சித்திபெறு மோபிரம மென்சொலிது செப்பாய்.

(இ - ள்.) பொந்துபோல ஊன் அமைந்த உடலை விடுவித்துத் தத்துவமசியென்னு மகா வாக்கியப்பொருளை யுபதேசித் தனுக்கிர கஞ் செய்யு மாசிரிய னெவனென்று தேடி அதனாற் றற்பதமாகிய சிவனையுந் தொம்பதமாகிய ஆன்மாவையும் அசிபதத்தா லயிக்கியம் செய்யப்பட்டு இருந்த வுபதேச காலத்தாற் பொல்லாத அஞ்ஞானத் தைப் போக்கிச் சித்தியை யடையுமோ பிரமம் நீ சொல்லுவது வென்னை சொல்வாயாக!

(வி-ரை.) ஓகாரம்-எதிர்மறை. சொல் ஐயத்தின்கண் வந்தது.

(திருமந்திரம், முத்துரியம், எ-ம் கவி.)

"தொம்பதந் தற்பதந் தொன்முத்து ரியம்போ
னம்பிய மூன்றுந் துரியத்து நற்று
வம்புலி யுன்னு வதிருக்கத் தப்பாலைச்
செம்பொரு ளாண்டருள் சீர்நந்தி தானே."

என்னுந் திருமந்திரத்தாற் காண்க. (கக௩)

விண்டனு பவத்தெழு விருத்தமெழு வாயு
மண்டமவ னன்றவன தாகமய லென்றே
கொண்டவர்கள் விண்டவர்கள் கூடினர்க ளாகம்
பண்டைய பராபர னிணைக்கமல பாதம்.

(இ - ள்.) முற்கூறிய தத்துவமசியி லயிக்கியத்தை யொன் றென்பையாளு லுன்னிடத்தில் விளங்கிய வனுபவத்துக்கு மாறு பாடாய்விடும். அண்டச முதலாகிய நால்வகைத் தோற்றமு மவ னிடத்திற் றோன்றியதல்ல. அதற்கு அவன் பின்னமென்று யார் கொண்டவர்கள் அவர்களே சரீரபந்த நீங்கினவர்கள் ஆகையால், அநாதியான பரமசிவன் சீபாத மடைந்தவர்கள். (ககச)

மோசக ளுயிர்க்கிரு ளநாதிமல முத்தன்
பேசுமியல் வேதமொழி பெற்றுமறி வற்றார்
மாசறிவி னர்சிலர்கண் மற்றையியல் பெற்றார்
தேசில ருணர்ச்சியினு மென்றறிக திண்ணம்.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவமலத்தைப் போக்குகின்ற அநாதியே மலமில்லாத சிவபிரா னருளிச்செய்த வேதவாக்கியத்தி னுண்மையைப் பெற்றிருந்து மறிவில்லாதவர்களே யான்மாவுஞ் சிவனு மொன்றென்பார்கள்; அதுவல்லாமல் வியாழபகவான் முதலா னோரால் சொல்லப்பட்ட குற்றமமைந்த சாத்திரத்தை யோதி அத னுண்மையை அறிந்தார்களேயானாலும் அவர்களறிவு விளங்கினவரோ யல்லவென்று நிச்சயமாயறி. (கக௯)

ஆக்கைசட மாருயிரை யின்றியசை யாது
நோக்கிலர்கொல் பாவையுட லாவியெனு நொய்யார்
சாக்கியரு மற்றையர்க டாமுமுரை யானு
மேக்கில ருணர்ச்சியினு மென்னையவர் வீடே.

(இ - ள்.) சரீரம் சடமாகையால் ஆன்மாவை யல்லாம லொரு க்காலுஞ் சேட்டிக்கமாட்டாது; அதனை விசாரிக்கிலர் கொல்லோ, மரப்பாவை சூத்திரதாரியை யல்லாமல் சேட்டிக்கமாட்டாதுபோல. அதுவல்லாமல் அற்பராயிருக்கிற சமணரு மற்ற சமயிகளும், சாத்தி ரத்தைப் படித்தறிந்தார்களே யானாலும் அவர்கள் தங்கள் தங்கள் சமயமுத்திகளைச் சாதித்தார்களே யானாலுந் திரும்புமுத்தியாதலா லது பரமமான முத்தி யல்லாமையால் அவ்வறிவில்லாதவர்கள் சொ ல்லுகிற முத்தி யெப்படிதான் கூடும்? (ககக)

[மேற் பர முத்திகளை மறுத்துத் தமது முத்தி யீதென் றுணர்த்துகின்றார்.]

கந்தமறல் மந்தமறல் கட்டுருவெண் சித்தி
யந்தமறி வூறுகட காசமற லப்பு
முந்தவரை யுற்றதிரண் முத்தியல முத்தி
பந்தமற வின்புறல்சி றப்பிலி பதத்தே.

(இ - ள்.) உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞான மென்கிற பஞ்ச கந்தமுங் கெடுவதே முத்தியென்று சொல்லும் புத் தன் முத்தியும்; விரைவில் வெவ்வேறு உருவங்கொள்ளும் அணிமா முதற் பிராகாமிய மீறாகிய அட்டமாசித்தியென்று சொல்லப்பட்ட யோகிகள் முத்தியும், ஆகாயம் பாத்திரவசத்தால் கடாகாச மடாகாச மாயிரண்டாய் நின்றாற்போலவும், ஒரு சந்திர னுபாதிவசத்தாற் சார்வங்கடோறும் பலவாய் நின்று தோன்றினாற் போலவும், பிரமம் மாயாகாரியங்களான தேகங்கடோறு நின்று முத்தியி லொன்றா மென்னு மாயாவாதி முத்தியும்; மகாமேருவையடைந்த காகம் பொ ன்னிறமானாற்போலவும், உப்பளத்தையடைந்த திரணாதிக ளவ்

லுப்பேயானது போலவுந் தன்மைகெட்டு ஒன்றுமென்னும் சிவசம வாதி முத்தியு மிவைகளற்ப முத்தி யாதலா லிவை பரமமுத்தி யல்ல: ஆனால், உமது முத்தி யாதெனில், ஆணவாதி பந்த நீங்கிச் சனனமரணமில்லாத சிவனது பாதத்தை யடைந்து சிவானந்தானு பூதியைத் திளைத்திருப்பதே முத்தி. (கள)

[அம் முத்தியை யடைந்தவர்கள் திரும்பார்க ளென்பதும்,
சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களைச் செய்யார்க
ளென்பது முணர்த்துகின்றார்.]

விண்டவர்கண் மூலமலம் வீற்றிவர மீளார்
பண்டைமுறை நாடுடல் படைப்புநிலை யீறுங்
கண்டனையி றந்தவுயிர் காரணனி டத்தே
யுண்டுலவி டாதகிழி யுற்றபொரு ளொத்தே.

(இ - ள்.) கண்ணிற் காசம்போக்கக் கண் விளங்கியதுபோல மூலமலத்தை நீங்கிச் சருவஞ்ஞத்துவத்தை யடைந்தவர்கள் ஆற்று நீர் சமுத்திரத்தை யடைந்தா லது மீளாதவாறுபோல மோக்ஷத்தைப் பெற்று மீண்டுவந்து உடலெடுக்கார்கள். அதுவல்லாமல் சிருட்டி முதலிய கிருத்தியங்களையும் பண்ணார்கள். மீளாத முத்தியடைவார்க ளானாற் சிவனுக்குப் பஞ்சகிருத்திய மெப்படியெனில், அநாதியே ஆன்மாக்க ளளவற் றிருப்பார்கள்; அது எவ்வாறெனில், உலவாக் கிழி யெடுக்கவெடுக்க வெப்படித் தொலையாம லிருக்குமோ அது போல முத்தியடைந்த ஆன்மாக்களுக்கு மளவே யில்லை. இனி முத்தியடையப் போகின்ற ஆன்மாக்களுக்கு மளவில்லை.

(வி-ரை.) (திருவருட்பயன், உயிரளவைநிலை, செய்யுள்-௩.)

"பிறந்தநாள் மேலும் பிறக்குநாள் போலுந்
துறந்தோர் துறப்போர் தொகை."

என்னுந் திருவாக்கினு முணர்க. (கஅ)

[ஆசிரியன் உபதேசத்தைப் பக்குவான்மாக்களுக் குணர்த்த
வேண்டு மென்பதும், அபக்குவர்க் குணர்த்தினாற்
குற்றமென்பது முணர்த்துகின்றார்.]

ஆக்கையினை யைந்தலைய நாகமென வஞ்சி
நீக்கநினை வார்க்குருநி யோகமுட னிந்த
வாக்கறைக மற்றையர் தமக்கறையு மாந்தர்
திக்குழியி னுழ்ந்தழிவர் சேர்ந்தவரு மாய்ந்தே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) சேர்ந்தவர் என்பது கேட்ட மாணுக்கரை. (கசகூ)

[பக்குவான்மாக்களுக்குப் போதிக்காத ஆசிரியனுக்குக் குற்ற முணர்த்துகின்ருர்.]

உற்றசிறை சாலையென வூனுடல்வெ றுத்தே
நெற்றிவிழி நின்மலனை தாளிணையி னேய
முற்றவர்த மக்குருகி யோதுதல்செ யாத
குற்றமுடை யானுமழல் வீழ்வனயர் கொண்டே.

(இ - ள்.) வெளி. (கஉ0)

[பக்குவர்க்குப் போதித்த ஆசிரியரு மவரிடத்துக் கேட்ட மாணுக்கரும் பெறும்பய னுணர்த்துகின்ருர்.]

ஆசிலர் தமக்குருகி யன்புட னுணர்த்துந்
தேசிகனுந் தேர்ந்தவருஞ் சேர்ந்துசிவ லோகம்
வாசமலர் மேலுறைவர் மாசறலு மந்தத்
தீசனடி கண்டனுப விப்பர்தம தின்பம்.

(இ - ள்.) வெளி. (கஉக)

[பரமசமயிகள் வந்து மேலிட்டவிடத்து அவர்களைக் கண்டிக்கு மாற்றல் தன்னிடத் துண்டாயிருக்கவு மவர்களைக் கண்டியாதிருந்தவர்களுக்குக் குற்றம் 'ஒப்பின் முடித்தல்' என்னுந் தந்திரவுத்தியா லுணர்த்துகின்ருர்.]

நிறுத்திட வலானமல னூனெறியை யென்று
மறுத்திட வலானவல மார்க்கமய லுற்றே
நிறுத்திலன் மறுத்தில னெனிற்கரி சன்னேச
மறுத்தவனை மாய்க்கைகரி சல்லவற மாமே.

(இ - ள்.) புறச்சமயிகளாகிய பொல்லாதோர் தத்தங் கோட்பாடே சிறந்ததாகச் சாதிக்கவந்தவிடத்துப் பரமேச னருளிச்செய்த திவ்யாகமத்தை யுள்ளவாறறிந்த ஆசிரியன் அந்தந்த மார்க்க நூல்களைக் கண்டித்துத் தன் மதத்தைத் தாபிக்கவல்லவனு யிருந்தும் தன்னுடைய மதம் மேலான மதமென்று சாதித்து நிறுத்திவிடா திருப்பானுனல் அப் பாவியினிடத்து நேசம் வையாம லவனைச் சீயென்றுவர்த்தல் குற்றமல்ல, அதுவே சிறந்த தருமம். (கஉஉ)

[வேதாகமத்தை யுணர்ந்தவர்கள் அறமுதலிய மூன்றைத் தமிழாற்
சொல்வதன்றி வீட்டுநெறியைத் தமிழாற் சொல்லார்கள்;
சொல்லவேண்டு மிடத்துக் கவுடமாக வுரை செய்க
வென் றுணர்த்துகின்றார்.]

செந்தமிழி னின்பமிறு வாயலது செப்பார்
அந்தமிலி யாதியுமி லானுரையை யாய்ந்தார்
செந்தமிழி னுங்கவுட மாகவுரை செய்தார்
இந்தயுக காலகலி யீட்டறநல் வீடும்.

(இ - ள்.) தேவர் செந்தமிழில் அறத்துப்பால் முதலிய மூப்
பாலுமோதி வீட்டுநெறியை விரித்துச் சொன்னாரில்லை. சிவவாக்கி
யத்தை யுணர்ந்தவராதலாற் பக்குவான்மாக்களே மோக்ஷமடையும்
பொருட்டுங் கலிகாலத்தின் வலி தொலைதற்பொருட்டுங் கவுடமாக
மெய்யுணர்தலென்னு மதிகாரத்தாற் கூறினார். ஆளுடையதேவ நாய
னார் திருவுந்தியாரென்னுஞ் சாத்திரத்தைக் கூறியதனாற் றமிழாற்
கூறினுங் குற்றமில்லை.

'வீடு என்பது சிந்தையுமொழியுஞ் செல்லாநிலைமைத் தாகலின்
துறவறமாகிய காரணவகையாற் கூறப்படுவதல்லது இலக்கணவகை
யாற் கூறப்படாமையின் நூல்களாற் கூறப்படுவன ஏனை மூன்றுமே
யாம்' என்பர் திருவள்ளுவனார்க்குப் பரிமேலழகரும். ஏனை மூன்
றென்பது அறம், பொருள், இன்பங்களை. நூல்களென்றது தமிழ்
நூலை.

(௧௨௫)

['முடிந்தது முடித்தல்' என்னுந் தந்திர வுத்தியா
லுணர்த்துகின்றார்.]

என்றுசிவ ஞானவர யோகமு மிசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குண னினைந்தே.

(இ - ள்.) வெளி.

(௧௨௬)

[சிவத்துதி யுணர்த்துகின்றார்.]

* கட்டளைக் கலித்துறை

மையய னீக்கி யெனக்கருள் வள்ளலே!
மாற மாசட லாகிய வள்ளலே!

* "மாச்சீர் முன்வரு நாற்சீ ரடியே
நேர்முத னிரைமுத னிரனிறை யானே
பதினா றெழுத்தும் பன்னீ ரெழுத்து
மியைந்தரை யடியாய் நடந்தஃ திரட்டித்
தொத்துநான் கிறுவது கட்டளைக் கலிப்பா."
என்பவாகலின்.

ஐயவர் தம்மை யடர்த்து மடக்கியே!
ஆல நஞ்ச மிடற்று மடக்கியே!
பைய பாம்பணி யாகப் பரிப்பனே!
பாண்டி யற்கு முடல்வெப் பரிப்பனே!
ஐயம் பெய்பவர் நாணு மறுப்பனே!
யருச்சு னன்றனு நாணும றுப்பனே!

(இ - ள்.) மலக்குற்றம் அமைந்த வுடலாகிய சேறு மாறும்படி மயக்கத்தைக் கெடுத்து எனக் கருளைச் செய்யும் வள்ளலே! என்னிடத் துண்டாகிய ஐம்புல வேடர்களைக் கொன்று மடக்கினவனே! ஆலகால விடத்தை யுண்டு கண்டத்தில் அடக்கினவனே! படத்தையுடைய பாம்பை ஆபரணமாகத் தரித்தவனே! பாண்டியனுக்கு உடலி லுண்டாகிய வெப்புநோயைக் கெடுத்தவனே! பிச்சையிடும் இருடிபத்தினிமார்கள் நாணத்தையும் விலக்கினவனே! அருச்சுனன் வின்னாணியையு மறுத்தவனே!

(வி-ரை.) 'ஐயம்' என்றது துறவற வொழுக்கி னின்றார்க்கிடு முணவை. ஐயம்பு எய்பவர் எனக்கொண்டு மதனனை யெனக் கொள்ளலாமோ வெனின், அவனைப் பொடிபடுத்திய தல்லது வில்லின் நாணைச் சிதைத்த லின்மையிற் குற்றமென்க. (கஉகி)

[இதுவுமது]

கங்கை செஞ்சடை தாங்கிய கண்டனே!
காள வல்விட முண்டிருள் கண்டனே!
மங்கை மாதவஞ் செய்திட வாடியே!
மதித்து மற்றவ ளோடுற வாடியே!
சங்க மேவித் தருந்தமிழ்ச் சைவனே!
தவிரி னன்றற யானு மசைவனே!
திங்க ளூரினப் பூதிக்குஞ் செல்வனே!
தினைத்து நின்னைப் பவத்தினுஞ் செல்வனே!

(இ - ள்.) கங்கையைச் சிவந்த சடையிற் புனைந்து எங்கு நிறைந்தவனே! கருமையான வலிமிகுந்த விடத்தையுண் டிருண்ட கண்ட முடையவனே! மங்கையாகிய உமாதேவி திருமேனி வருந்தி யரியதவம் செய்ய அதை யறிந்து அவளோடு முறவாடினவனே! மதுரையிற் பொய்யடிமை யில்லாப் புலவராகிய சங்கத்தாரோடு இறையனுரென்னுந் தெய்வப் புலவராகி யெழுந்தருளித் தமிழிலக் கணத்தை யுதவுஞ் சிவபெருமானே! நீங்குதற்கரிய நன்மைகள் கெட

சொர்க்க நரகங்களில் யானும் திரிபவனே. திங்களூரி னவதரித்த அப்பூதிநாயனுருக்குச் செல்வமாகி யிருந்தவனே! உன்னருளா லுன்னைக் கூடினபின்பு பிறவியினிடத்துஞ் செல்வனே செல்லேன்.

(வி - ரை.) ஏகாரம் எதிர்மறை. உன்னருளா லுன்னைக் கூடுத லென்பதனை 'அவனருளாலே யவன்றாள் வணங்கி' என்பதனு லுணர்க.

அப்பூதிநாயனுருக்குச் செல்வமாகியிருந்தவ னென்பதனை திருநாவுக்கரசு சுவாமிக ளருளிச்செய்தமையானு முணர்க.

திருப்பழனம் - பண் - பழந்தக்கராகம்.

"வஞ்சித்தென் வளைகவர்ந்தான் வாரானே யாயிடினும்
பஞ்சிக்காற் சிறகன்னம் பரந்தார்க்கும் பழனத்தா
னஞ்சிப்போய்க் கலிமெலிய வழலோம்பு மப்பூதி
குஞ்சிப்பூ வாய்நின்ற சேவடியாய் கோடியையே." (கஉசு)

[குமரன் றுதி யுணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

உமையாள் புதல்வா வுனதா ளிணையே
யிமையோர் தொழுமே வெதிர்சூ ரனையுங்
குமையா வவர்வாழ் வருள்கூ ரியனே
யெமையா ளுமையா ளிடரோ டிடவே.

(இ - ள்.) வெளி. (கஉஎ)

[அகத்தியர் துதி யுணர்த்துகின்றார்.]

அதிபா தகமா கியபா வவிதப்
புதுமா மலர்சூ டுதல்போற் புரிவேன்
விதியே விழைமேன் வினைவே ரரிவாய்
பொதிமா மலைமா தவனே புனிதா.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) 'விதியே விழையேன்' என்பது சற்கருமத்தி லாசைப்படேன். (கஉஅ)

பத்தாவது

சிவஞானயோகவியல் முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது

பரிகாரவியல்.

[இவ்வோத் தென்னுதலிற்றோ வெனின், ஓத்து நுதலிய தூஉ மோத்தினது பெய ருரைக்கவே விளங்கும். ஆயின், இவ்வோத் தென்ன பெயர்த்தோவெனின், பரிகாரவியலென்னும் பெயர்த்து. ஆன்மாக்களுக்கு வாதனை வலியால் இரு வினைப் பயன்களைப் புசிக்குமிடத் தேறிய பாவம் போம்படிப் பரிகாரத்தைக் கூறிய தென்றறிக. இத்தலைச் செய்யு ளென் னுதலிற்றோவெனின், பரிகார வகைகளிற் சிறிது தொகுத் துணர்த்துதனுதலிற்று.]

எண்சீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

அறிந்திடுக பரிகார மவலவினை யறுத்தற்
கறைந்திடுவ மருமுனிவ வாசார சுத்தி
நிறைந்தபுன லான்மாசு நீக்கலுடற் காடை
நிகழ்நீரி னழுக்கறுக்கை நீசரைப்பே சிடினும்
பிறந்திறந்த வாசூசம் பேணியறன் மூழ்கும்
பெற்றியெனப் பேசியவிம் முறையனைத்தும் பெற்றோர்
சிறந்தபரி காரத்தைச் செய்தவல மான
தீவினையிற் றீர்ந்திடுவர் நன்பலமுஞ் செறிவார்.

(இ - ள்.) சிறப்பினையுடைய அகத்தியமுனிவனே! ஆன்மாக்கள் செய்த பாவம் போம்படி பரிகாரஞ் சொல்லுவாம்! அதனை யறி! அது எவ்வாற்றானெனின், உடலில் நவத்துவாரத்தா லுண்டாங் குற்றமும், சுத்தியாகும்பொருட்டு நதிமுதலியவற்றின் மூழ்காமல் வெந்நீரின் மூழ்குங் குற்றமும், புடவையிற் சுக்கிலமுதலியன பட்ட குற்றமும், இழிந்த சாதிகளுடன் பேசின குற்றமும், அவர்களுடைமையைப் புசித்த குற்றமும், அந்தணர் முதலானோர்க் குண்டாகிய இருவகை யாசூசமும் போனவாறே மூழ்கிச் சுத்தராகாத குற்றமுமாகிய இவ்வாறு கூறப்பட்ட குற்றங்களைச் செய்தார் அக் குற்றம் போம்படி அதற்கேற்ற பரிகாரஞ் செய்து பாவம் போனவாறே யோடவைத்த பொன்போல் விளங்கிச் சுத்தாத்துவாவி லுண்டாகிய போகந் துய்ப்பார்கள்.

(வி - ரை.) 'நன்பலமும்' என்ற வும்மையான் மோக்ஷமுமென்பதுங் கொள்க. (க)

[அப் பரிகாரஞ் செய்தற் கதிகாரிகளைப் பிரித் துணர்த்துகின்றார்.]

பரிகாரங் கிருகபதிக் கும்பிரம சரிக்கும்
பகர்ந்திடுவாம் பவுதிகனே நயிட்டிகனே யென்று
விரதியரு மிருவரிரு விதங்காமா காம
மெனவினையுங் கிருகபதி யகாமவினை யினுக்குப்
பரிகாரம் பகர்ந்திடுவர் மொழிபாலுங் காமம்
பார்க்கவிரு குணிதமெனப் பவுதிகனுக் கிரட்டி
கிருகபதி யினும்பரம விரதிக்கு நான்கு
கெழுமுமென வறிகவினைப் பாவங்கள் கெடுப்பார்.

(இ-ள்.) ஈண்டு யாம் இல்வாழ்வானுக்கும் பிரமசாரிக்கும் பரிகாரஞ் சொல்வாம்: அப் பிரமசாரி பவுதிகப் பிரமசாரியு நயிட்டிகப் பிரமசாரியுமென விருவகையர். அவர் யாவரெனின், நூலில் விதித்த காலமளவும் பிரமசரிய விரதத்தை யனுட்டித்து அது முடிந்தவாறே விவாகஞ்செய்பவன் பவுதிகப்பிரமசாரி. மரணந்தம்வரையும் பிரமசரியவிரதியாய் விவாகஞ்செய்யாம லிருக்கின்றவன் நயிட்டிகப் பிரமசாரி. இவர்கள் செய்கின்ற கருமமும் புத்திபூருவ மெனவும், அபுத்திபூருவமெனவு மிருவகைப்படும். ஈண்டு இல்வாழ்வான் அபுத்திபூருவமாய்ச் செய்த கருமத்துக்கே பரிகாரஞ் சொல்வாம். ஒழிபென்னும் பிரமாணத்தால் முற்கூறியதி லிரட்டி புத்திபூருவமாகச் செய்த கருமத்துக் கென்றறிக! கிருகத்தனுக்கு அபுத்தி பூருவத்துக்குச் சொன்னதி லிருமடங்கு பவுதிகன் செய்த அபுத்திபூருவத்திற்கு மென்றறிக! அப்பவுதிகனுக்குச் சொன்னதி லிருமடங்கு நயிட்டிகப் பிரமசாரி செய்யும் அபுத்தி பூருவத்திற்கென்றறிக! அதிலிருமடங்கு புத்திபூருவத்திற்குப் பொருந்தும். ஆகையா னென்மடங்காயிற்றென்றறிக! தான் செய்தவினை செய்வினையெனப் பாவங்க ளிருவகையால் வரும். அது புத்திபூருவம் அபுத்திபூருவம் என்னும் வேறுபாட்டால் நான்கு வகைப்படும். இப்படிக் கன்மபேதங்களை யறிந்து அதததற்கேற்ற பரிகாரங்களைச் செய்து பாவங்களைப் போக்குக!

(வி - ரை) 'ஒழிபாலும்' என்ற வும்மையாற் பிரமசாரிக்குச் சொன்னது வானப்பிரத்தனுக்கும், நயிட்டிகனுக்குச் சொன்னது சந்நியாசிக்குமெனக் கொள்க! இவர்கள் தாந்தாமே பரிகாரஞ்செய்தற்கு அசத்தராணுற் றம்மாசிரியராலேயாதல் ஆசிரியர்புத்திரராலேயாத லிருமடங்கு செய்விக்கிற் குற்றம் போமென்றறிக! (உ)

[முற்கூறிய காமம் அகாமம் ஈதென் றுணர்த்துகின்றார்.]

முற்றும்வினை தைவிகத்தான் மோகத்தா னுயாவ்
மூர்க்கரசர் சோரரிவர் முடுகுபயத் தானும்
அற்றுமுறை யறிவழிந்து மகாமமெனு வறிக
வல்லனவே காமமென வறிகவமலேசன்
சொற்றனையுந் துணியாத துயக்கந்தை விகமே
துணிந்தவரும் பேராசை தொட்டறிவு கெட்டும்
பற்றியிடும் வினைமோகம் பரமனுரை கேட்டும்
பரலோக மார்கண்டா ரென்றெண்ணும் பழுதும்.

(இ - ள்.) தைவிகத்தா லுண்டாய வினையும், மோகத்தாலுண்டாய வினையும், மிகுந்த வியாதியாலுண்டாய வினையும், மூர்க்க அரசன் - கள்வர் இவர்களுடைய மிகுந்த பயத்தால் வரும் வினையும், பேய்-பாம்பு-மாயமயக்க முதலியவற்றால் அறிவழிந்து செய்யுங் கருமமும், அகாம வினையெனப் பெறும். இவையல்லாமல் உண்டாம் வினைகள் காமமென்றறிக! வேதாகமங்களில் இன்னது செய்தால் இன்ன பாவமென்று அறுதியிட் டறிந்திருக்கவும் அதற்குப் பயமில்லாமற் செய்வது முற்கூறிய தைவிகமென்றறிக.

[பதிபசுபாசப்பனுவல்-நான்காவது-பாசசாதகவியல்-௪அ.]

குறள்.

"மோகஞ் சுகந்துக்க முற்றுதலாற் புத்திதனைக்
கூகமொழிக் கையென வோர்."

என்பதனால் வேதாகமங்களையோதி யறுதியிட்ட அவர்கள் ஆசைமிகுதியா லதனைச் செய்வது மோகத்தா லென்றறிக! உலோகாயதனைப்போல் இம்மைப்பயன் ஒழிந்து அம்மைப்பயனை யார்கண்டனரென்று கருதுவதுவு மோகமெனப் பெறும்.

(வி - ரை.) அகாமமெனினும் அபுத்திபூருவ மெனினு மிழுக்கா. காமமெனினும் புத்திபூருவமெனினு மிழுக்கா. 'அமலேசன் சொற்றனையும்' என்ற வும்மையான் மிருதி புராணங்களுங் கொள்க! (௩)

[நித்திய கன்மத்துட் டலைமையாகிய சிவத்தியான முதலியவற்றைப் புலரிக்காலத்திற் செய்யாதொழியிற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

உன்னிடுக சதாசிவமும் பிரமமெனு முகூர்த்தச் [நான்
தொழிந்திடிற்பின் னிருகுணித முணர்ச்சிக்கே யொரு

குன்னிடுக வல்லதிறை யுருவத்தை மூல
      முரைத்திடுக விருநூறு நீறுடலிற் பூசிப்
பின்மனையிற் புறப்படுக பிழைத்தானே யாகிற்
      பேசிடுக வகோரத்தை யிருநூறெண் பெறவே
யன்னமருந் தாதருந்திக் கௌவியத்தை யற்றைக்
      கபசவியம் பூணுனு மலசலமோ சனத்தே.

(இ - ள்.) சூரியனுதிக்க மூன்றேமுக்காநாழிகை யிருக்க எழுந்திருந்து சுத்திசெய்து திருநீறு தரித்துக்கொண்டு சமாதி செய்க! சமாதி செய்தற் கருகமல்லாதவர் சதாசிவ முதலிய திருவுருவைத் தியானஞ்செய்க! நித்திரைவயத்தாற் றியானியாதொழியினிருமடங்கு தியானஞ் செய்க! நித்திரையல்லாம லிருக்கவும் தியானஞ்செய்யாதொழியி னுன்குமடங்கு தியானஞ்செய்க! இவ்வாறு செய்யாதொழியி னக்குற்றம் போம்படி மூலமந்திரம் இருநூறுருச் செபிக்க! பின் திருநீறு தரித்துத் தியானித்து இல்லினின்றும் புறப்படுக! திருநீறு தரியாமற் புறம்பே புறப்பட்டாலும், பூணூலை வலக்காதிலேனும் கழுத்திலேனும் வைக்காமலிருந்து மலசலங்களை நீக்கினும் அக்குற்றம் போம்படி யன்று உபவசியாயிருந்து பஞ்சகௌவியத்தைச் சிவனுக்காட்டிச் சேடத்தைப் பருகி அகோரமந்திர மிருநூறுருச் செபித்திருந்தா லக்குற்றம் நீங்கும்.

(வி - ரை.) உம்மை-எதிரதுதழீஇயது. (௪)

[மலசல மோசனகாலத்து வருங் குற்றத்துக்குப்
பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

பார்த்தவன்மூத் திரமலமும் பாற்றியிடும் போதிற்
      பருதிமுதற் பண்ணவரைப் பார்ப்பாரைப் பசுவைச்
சேர்த்தறைக வொருநூறு திகைபிழைத்தான் றனுந்
      தேசத்தைப் பிழைத்தானுஞ் சிவாங்கணத்துஞ் சிறந்த
நீர்த்தடத்து நிறைவாச நந்தனத்து மலநீர்
      நீக்கினனே லொருகானெஞ் சழிந்தூணு நீக்கிச்
சேர்த்தறைக பிரமங்க ளொருநூறைஞ் ஞூறு
      செப்பிடுக வீசானஞ் சுடலைதிருப் புரிக்கும்.

(இ - ள்.) மலசல மோசனகாலத்தில் தேவர்கள்-தவசிகள்-அந்தணர்-சூரியன்-சந்திரன்-அக்கினி-தாரகை-மாதர் முதலாயினோரைப் பாராதொழிவானன்றிப் பார்த்தானாகில் அகோரத்தை யொருநூறுருச் செபிக்க! இதுவல்லாமல் சந்தியாகால மிரண்டிலும் பகலிலும் வடக்குமுகமா யிராதவனும், அர்த்த ராத்திரியில் நிருதிதிக்குப் பார்த்

திராதவனும், இரவில் தெற்குமுகமா யிராதவனும், விதித்த தேசத்தைப் பொருந்தி மலமோசனம் விடாதவனும் அம்முறை செபிக்க! சிவ சந்நிதித் தெருவினும், புண்ணியதீர்த்தக் கரையினும், மணம் அமைந்த நந்தவனத்தினும், மலசலமோசனஞ் செய்வானாகில் நெஞ்சு வருந்தி யுபவாசம் பண்ணிப் பஞ்சகௌவியத்தைக்கொண்டிருந்து பஞ்சப்பிரமங்களை நூறுருச் செபிக்க! திருவிழா நடக்குந் தெருவீதியினுஞ், சுடலைக்கரையினு மலசலத்தை நீக்கினவனும் உபவாசமாயிருந்து ஈசானமந்திர மைஞ்ஞூறுருச் செபிக்க அக்குற்ற நீங்கும்.

(வி - ரை.) தேசமென்பது ஆக்கள் சேர்விடம் - பொழிலின் புடை - சிலை - நீர் - நீடு நிலம் - உன்னதத் தலம் - கோமயம் - இவை முதலியன. (௫)

[நீராடுமிடமுந் தூசொலிக்குமுறையு முணர்த்துகின்றார்.]

ஆடுகநீ ரினையாற்று ளரிதெனின்மற் றவற்று
  மாடைதனி னழுக்கறுக்க வருந்திடினு மலத்தாற்
றூடிதமென் மூத்திரத்துஞ் சுக்கிலத்தி னாலுந்
  தோய்த்திடுக காரத்திற் சுடுநீருஞ் சொரிக
கூடியிடக் கோசலமுங் குளிர்நீருஞ் சொகரி
  கூட்டிடுக சுத்தமிருத் திகைதனையுந் துலங்க
வோடுபுனல் வெள்ளத்து முறுத்தியொலித் தழுக்கை
  யொழித்திடுக வாதபத்தி னுலர்த்திடுக வுணர்ந்தே.

(இ - ள்.) நதிமுதலியவற்றின்கண் முழுகுவது உத்தமம். அதுவல்லாத தாமரையோடை கேணி இவைகளின் முழுகுவது மத்திமம். கிணற்றினும் வாவியினு முழுகுவது அதமம். இவ்வாறியன்ற தொன்றின் முழுகி யனுட்டானஞ்செய்து பின் புடவையைத் தோய்த்துலர்த்தவும் புசித்தவிடத்துண்டான அசுசி போகும் பொருட்டு மவ்வாறு செய்க! மலசலஞ் சுக்கில முதலியவற்றூற் புடவையின் அசுசி சுத்தியாகும்பொருட்டு அதனை உவர் முதலிய காரநீரிலே போட்டு வெந்நீரும் புற்றுமண்ணுங் கூட்டி யதிலுண்டான அழுக்கைப் போக்கிக் கோசலந் தெளித்துக் குளிர்ந்தநீரிற் றுவைக்க சுத்தியாம், அதுவல்லாமல் நீரோடுகிற ஆறு முதலியவற்றிற் றோய்த்துக் கல்லிலடித்துத் தோரணமாக இரண்டு கழியை நாட்டி மேலே யொரு மூங்கிலைப்போட்டுச் சூரிய கிரணத்தா லுலர்த்திடுக, நித்திய கன்மநூல் தெரிந்து.

(வி - ரை.) 'வெள்ளத்தும்' என்ற வும்மையாற் குளத்துமென வறிக! (௬)

[வியாதியினால் ஆறுமுதலியவற்றின் முழுகாதவர்க்குப்
பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

அஞ்சினனேற் பிணியாள னாடியிடக் குளிர்நீ
ரழன்றபுன லாடியபி னகத்துநினைந் தறைக
தஞ்சமெனப் பிரமங்கள் சடங்கங்கள் முக்காற்
றண்புனலுக் கன்னியனு மஞ்சினனேற் றானு
மெஞ்சலற வெண்பஃது மிருபஃது மியம்ப
விருநூறுஞ் சாதத்தை யியம்பிடுக நூற்றெட்
டஞ்சலெனு மகோரத்தை யாடையற நீரு
ளாடினனே னுணலொழிக வற்றையநா ளலந்தே.

(இ - ள்.) நோயாளர் குளிர்ந்த நீராடப் பயந்து வெந்நீரின் முழுகின் குற்றம் போம்படி பஞ்சப் பிரமாங்கங்களை யதனைப் போக்குமெனக் கருதி யதனை முக்காற் செபிக்க! நோயல்லாம விருப்பவனும் வெந்நீரின் முழுகினாற் சத்தியோசாத முந்நூறுருச் செபிக்க! சிவதீக்கையுடையவன் ஆறுமுதலியவற்று ளாடையில்லாமல் நீராடினானா லன்று வருந்தி யுபவசியா யிருந்து அகோரத்தை நூற்றெட்டுருச் செபிக்கிற் குற்றம் போம். (எ)

[ஆசூசவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

ஒருவனுடல் விடினூரு ளுண்டவ்வூர்க் கசூசி
யொருதெருவு ளொருமுகமே லைம்பதுவிற் கிடையுண்
டிருபதினோ டொருபதினுண் டிடைவிடினே முகடு
மிடைசெவினே னாராச மிலையப்பா லசூசி
யொருபதினொன் றளவுண்டு மற்றையவீ திக்கண்
ணானவுட லெடுப்பதன்முன் வேதமுத லோதேற்
பரமனையர்ச் சனைபுரியேன் முப்பதுதண் டளவுட்
பற்றியிடு மாசூசம் பசுபதியா லயத்தின்.

(இ - ள்.) ஒரு கிராமத்தில் ஒருவன் மரணமடைந்தால் அவ் வூர்க் கெல்லா மாசூசமுண்டு; அல்லது ஒரு வீதியி லொரு முகட்டுக் கூரை யிடைவிடா திருக்குமானா லதற் கைம்பது விற்கிடை தூர மாசூசமுண்டு; அதுவல்லாமல் நடுமுகடு இடைவிட்டிருக்குமானால் முப்பது விற்கிடை யாசூசமுண்டு; ஒரு தெருவின் நடுவே நாராசம் வரில் அதற்கப்பா லாசூசமில்லை; இருக்கிறவீடு விட்டுப் புறக்கடைப் புறத்து வீதியிலும் பக்கவீதியிலு மாசூச முண்டானாற் பதினொரு விற்கிடைதூர மாசூசமுண்டு. இவ்வாறு கூறப்பட்ட தலங்களி லாசூசமுண்டானவிடத்துக் குற்றத்தையுடைய சவமெடுப்பதற்கு

முன் சிவபூசை முதலிய கன்மமும், வேதாகமபுராண மோதுதலு மொழிக! திருக்கோயிலைச் சூழ்ந்த வீதியி லொருவர் மரணமடைந்த விடத்து முப்பது தண்டுக் குட்பட்டிருந்தா லாசௌசமுண்டு.

(வி - ரை.) சவங்கிடக்கப் பார்த்தத்தி னித்திய முதலிய கன் மஞ் செய்தாராலுல் அக் குற்றம் போம்படி கலசந்தாபித் தபிடேகஞ் செய்யின் அக்குற்றம் போமென்க. (அ)

[அந்தணர் முதலியோர்க்கு ஆசௌசவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

எட்டுமிரண் டும்பிறந்த நாளிறந்த நாளு
மிழுக்குண்டு மறையோருக் கரையருக்கீ ரெட்டோன்
றெட்டுடனே ழேனையருக் கீரெட்டொன் றான
மியல்வழியி னியங்கியிடுஞ் சூத்திரருக் கிரட்டி
விட்டவர்க்கு விதிபுதல்வி தன்னுடனே பிறந்தாள்
வேறல்லா நன்மாம னெழுவாயர் வியோகத்
தொட்டுமொரு பதினைந்துட் சிவகணிகை யோர்க்கே.

(இ - ள்.) சனன மரண மிரண்டினுக்கும் பிராமணர்க்குச் சூத கம் பத்து நாளுண்டு. அரசர்க் கிருவகை யாசௌசமும் பன்னிரண்டு நாளுண்டு. வைசியருக்கு அவ்விருவகை யாசௌசமும் பதினைந்து நாளு ண்டு. தீக்கைபெற்று வேதாகமங்களின் வழி நடக்குஞ் சற்சூத்திரர் க்கு இருவகை யாசௌசமும் பதினைந்து நாளுண்டு. அந் நூல்களில் விதித்தவழி நடவாத சூத்திரர்க்கு இருவகையாசௌசமு முப்பது நாளு ண்டு. இவை நான்கு வன்னத்தார்க்கும் பூரணாசௌசம். இனி,மூன்றுநா ளாசௌசமுடையார் யாவரெனின், தன்பெண்ணும்-தன்னுடன் பிறந் தாளுந் தாயுடன் பிறந்த மாமனுமாகிய இவர்களுக்கு மூன்றுநாள் மரண ஆசௌசமுண்டு. எழுவாயர் என்பதனால் தாயைப்பெற்ற பாட் டன் பாட்டி - தாயுடன் பிறந்த பெரியதாய் சிறியதாய்-பெண்கொடு த்த மாமன் மாமி - சாதகாசிரியர் - போதகாசிரியர் - மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கு மாசிரியர் இவர்களுடைய தேவிமார் மாணாக்கர்க்கு மென் றறிக! ஞாதியில்லாதவர்களில் ஒருவ னேக சாதியானாய் அன்னி யன் வீட்டில் வந்து மரிக்கி லவனுக்கு மூன்றுநா ளாசௌசமுண்டு. இவர்கள் அல்லாதோர் மரிக்கில் முழுகினமாத்திரம் வீடுடையவனுக் குச் சுத்தி. மூன்றுநா ளாசௌச முடையவர்களுக்கு அவர்கள் அவர் கள் மரித்து மூன்று நாளுங் கடந்தவன் கேட்டா லொருநா ளாசௌசம். ஒருநா ளாசௌச முள்ளார்க்கு அந்த ஒருநாளுங் கடக்கிற் கேட்ட பொழுதே யாசௌசம். தொண்ணூறு நாழிகை யாசௌச முள்ளார்க்கு இராத்திரி கேட்கி லிராத்திரிமட் டாசௌசம். பகல் கேட்கிற் பகல்மட்

டாசௌச முண்டெனவறிக! இது 'பிறநூன் முடிந்தது தானுடன் படுதல்' என்னும் தந்திரவுத்தியாற் கூறியதென்றறிக! சிவபெருமான்: தாருகாவனத்தி லிருடிகள் மாதரை மோகிப்பித் தந்தவிகாரத்தினு லவர்களிடத்துக் கருப்பமுண்டாகிப் பிறந்த உருத்திர கணிகைமார்க்கு இருவகை யாசௌசமும் பதினைந்து நாளுண்டு.

(வி- ரை.) உருத்திர கணிகைமாரிற் கொண்டு வளர்த்தவள், வாங்கி வளர்த்தவள் முதலாயினருக் காசௌசம், ஆசௌச தீபிகையில் விரித்துக் கூறினு ராண்டுக் காண்க! யாதேனுமொரு சாதிக் கெவ்வ ளவு ஆசௌசமுண்டு அவ்வளவும் பிண்டோதகக் கிரியையைச் செய்க! ஆசௌசம் போனவாறே யேகோதிட்டக் கிரியையைச் செய்க! இவ் விதி யந்நூலிற் காண்க! மாதாவுக்குச் சக்களத்தியுடன் பிறந்தானு மாமனுதலால் 'வேறல்லா நன்மாமன்' எனச் சிறப்பித்தார். (க)

[தீக்ஷாவிசேடத்தாற் சங்கோசமான ஆசௌச முணர்த்துகின்றார்]

ஒடுங்குமன மமலனடி யொன்றினர்க்கா சௌச
மொட்டாது சிவதரும ணியர்க்கு முலகம்
விடும்பரிசில் லாவுலக தருமணிய தீக்கை
விரும்பினர்க்கு நாண்மூன்று விரவியிடு மசுசி
சடங்கொருமை யன்னியராற் சங்கரற்குப் பூசை
சமைப்பிக்க வல்லதுதா னீரவுடை தரித்தே
தொடங்குலுமாஞ் சிவபூசை யிரண்டாந்தீக் கையினைத்
தொட்டாரு மிம்முறையைத் தொடங்குலுமாஞ் சூழ்ந்தே.

(இ - ள்.) சங்கிலிட்ட முதலிய நால்வகை மனத்தினுள் மூன் றுந் திரிகாணத்தோடு கூடின ஆதலாற் சிவனிடத்திற் சுவலீன மான நாலாவதான மனத்தைப் பாதத்திலே இலயிப்பித்திருக்கிற சிவஞானிகளுக் காசௌசமில்லை. ஆசிரியனு லிருவினையுந் தீக்கையி னுற் சோதிக்கப்பட்டு ஆசௌச முடையவர்களுடன் கூடிப் பாகமும் புசிப்பு மில்லாமல் தனியே பாகம் பண்ணிப் புசித்திருக்குஞ் சிவ தருமணியதீக்கை யுடையார்க்கும் ஆசௌசமில்லை. ஆசிரியன்: மாணுக் கன் செய்த புண்ணியங்களை மாயைக்குமேற் சுத்திசெய்யாமற் சுத் தாத்துவாவிற் போகம் புசிக்கையின்பொருட்டு அதனை வைத்துப் பாவ கன்மத்தையே சோதித்துப் புண்ணிய கன்மத்தைச் சேதியா மற் சிகாச்சேதம் விதிவழி பண்ணப்பட்டிருக்கிற வுலகதருமணிய தீக்கையை யுடையவர்களுக்கு இருவகை யாசௌசமு மூன்றுநாளுண்டு. முற்கூறிய சிவதருமணியதீக்கை யுடையார்களும் பூருவாச்சிரமத் துடனே கூடிய பாகமும் போசனமும் வேறின்றிக் கூடிப் புசித்

திருந்தார்களேயாகு லவர்க்கு மூன்றுநா ளிருவகை யாசூசமு முண் டென்க! இவ்வாறு கூறிய இருவகையருஞ் சிவபூசை செய்யாத மூன்றுநாளும் அந்தரியாகஞ் செய்து புசிக்க! அவர்களுடைய சிவ லிங்கத்தை வேறே யொருவராலே * சாதாரண மந்திரங்கொண்டு பூசை செய்விக்க! அல்லது பத்தி வயிராக்கியத் திடமுள்ளவர்களா னால், ஆசிரியன் றீக்கைசெய்து மண்டலத்தரான சிவன் திரு முன்னே நீயுள்ள மட்டுமே பூசியென்று கற்பித்து அவர் கொடுக்கக் கைக்கொண்ட இலிங்கத்தைப் பூசியாமற் புசிக்கலாகாதெனக் கருதி முழுகி யீரப்புடைவையைத் தரித்துக்கொண்டு சிவபூசை செய்க! விசேட தீக்கையுடைய புத்திரரு அம் முறைமையிற் பூசைசெய்க!

(வி-ரை.) பிறரைக்கொண்டு பூசை செய்வித்தவர்கள் ஆசூசம் போனவாறே முழுகிக் கௌவியத்தைப் புசித்துப் பின்பு பிராயச் சித்தமாக அகோரத்தை மூந்நூறுருச் செபித்துப் பூசைசெய்யத் தொடங்கலுமாம் என்கிறவும்மை யெதிர்மறை. (௧௦)

[புத்திரன் மரித்தால் மாதாபிதாக்கள் செய்வதும், பதி மரித்தால் மனைவி செய்வது முணர்த்துகின்றார்.]

மரித்தழுநா ளுணலொழிக மகவிழந்த பிதாவு
மற்றிருநாட் கௌவியமாந் துகமாதாப் பாரி
பரித்தவனை யிழந்தழுநாட் பணுகதலை வபனம்
பண்ணிடுக சாந்திரா யணமாதி பதைத்தே
சரித்தபினைச் சிறிதுண்க தாங்கவுட றன்னைச்
சங்கரனற் றாளிணையைச் சாரவறி வுண்டே
லருச்சனையைப் புரிந்திடுக வாரியன்ற னருள்பெற்
றவனிதனிற் சயிக்கபுல னடக்குகனைந் தழுதே.

(இ - ள்.) பிள்ளை சாகக் கொடுத்த பிதா மாதாவும் அன்றைக் குபவசியாயிருக்க! மாதா இரண்டாநாள் மூன்றாநாளானால் விதிப்படி கௌவியத்தைத் தாபித்து அதனையே புசித் துபவசியா யிருக்க! பதியைச் சாகக் கொடுத்த மனைவி பட்டினியை யுடையளாய்த் துக் கித்தழுது மயிருடனிருக்கிறது பதிக்குக் குற்றமென்பதனால் முண் டிதம் பண்ணிக்கொண்டு சாந்திராயண முதலியவற்றை யனுட்டித்து முடித்துச் சிறிது நாளைக்குப்பின் அந்த வுடலில் உயிரிருக்கு நிமித் தம் சிறிதன்னதிகளை யுப்பு மிளகு மில்லாம லொருபொழுது புசித் துப் பாக்குத் தின்னுமலிருக்க!

* சாதாரணம்-பொது.

(திருக்குறள், கூ-ம் அதி. வாழ்க்கைத் துணைநலம், செய்யுள்-ரு.)
"தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்"

என்பதனாற் கணவனே தெய்வமென் றிருந்த பதிவிரதை அவ னில்லாமையால் இனிச் சிவனை யடையவேண்டு மென்னும் புத்தி யுண்டானா லாசிரியனை யடைந்து அவன் செய்யுந் தீக்கையைப் பெற்று அவனனுக்கிரகத்தினாலே யுடையவரை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண் டருச்சனை செய்க! பூமியில் நாடோறுந் தருப்பை யைப்போட் டதனிற் சயனஞ் செய்க! ஆமை தன்னவயவங்களை யடக்குமாறுபோலப் பஞ்சேந்திரியங்களின்வழி மனஞ் செல்லாம லடக்கி யவன் சற்சரித்திரத்தைச் சொல்லித் துக்கித்திருக்க!

(வி-ரை.) 'பிதாவும்' என்ற வும்மையான் மாதாவுமென்றறிக.

[சுமங்கலியி னாசார முணர்த்துகின்றார்.]

ஏந்திழைக்குப் பதியேவ லியற்றுதலே நியதி
 யீசனிணைத் தாளணைய வேசறவு பெருகிற்
காந்தனது மதிபெற்றுக் கைக்கொள்க பூசை
 கலித்திடினே யிருதுகலுழ்ந் தொருமூன்று நாளும்
வாய்ந்திடச்செய் துடற்சுத்தி மற்றையர்நீர் தரவே
 மானதபூ சனைபுரிக மற்றையநாட் புனலுட்
டோய்ந்தருந்திக் கௌவியத்தைச் சூட்டுகபோ தாற்குச்
 சூதகமுன் பெருநோய்முன் சூட்டிவிக்கப் பிறரால்.

(இ - ள்.) சுமங்கலிக்குக் கணவ னேவல் செய்தலே சிறப் பான தருமம். இதுவல்லாமல் அக்கணவ னேவல்செய்து வருகையி லுஞ் சிவனுடைய சீபாதங்களை யடையவேண்டு மென்னும் விரு ப்ப முண்டானா லவர்களுக்குத் தனக்கெனச் சுதந்திர மில்லாமை யாற் கணவ னநுமதியைப்பெற் றாசிரியரை யடைந்து அவரிடத்தி லுடையவரை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு சிவபூசை செய்க! அவளுக்கு இருது வந்தவளவி லவளொரு கன்மத்துக்கு முருகமல்ல; அதேனெனில், முதனா ளவள் சண்டாளி, இரண்டாநாள் பிராமண னைக் கொன்றவள், மூன்றாநாள் வண்ணாத்தி, இத்தன்மையை யுடையளாதலால் ஒருகன்மத்துக்கு முருகளல்ல. மூன்று நாளுஞ் சரீரசுத்தி நிமித்தமாக நதி முதலியவற்றைத் தீண்டாமல் வேறொரு வரைத் தண்ணீர் தரச் சொல்லிச் சரீரசுத்தி செய்துகொண்டு நாலா நாள் கோசலம் புற்றுமண் முதலியவற்றாற் சரீரசுத்திசெய்து நதிமுத லியவற்றின் மூழ்கிப் பஞ்சகௌவியம் தாபித் தருந்துக! அது கூடா

திருந்தால் பால் நெய்யேனும் பருகிற் சுத்தியாம். பின்பு சிவபூசை பண்ணுக! அம்மூன்று நாளும் அந்தரியாகஞ் செய்யாதொழிந்தால் அக் குற்றம் போம்படி அகோரத்தை யாயிரமுருச் செபிக்க! அக் காலம் பூசியாதிருந்தாற் குற்றமன்று. தான் பிள்ளைபெற்ற சூதகம், தனக்குரியார் மரணசூதகம், நோய் இவைகள் வந்தால் தனக்கொத்த தீக்கையுடையவர்களைக் கொண்டு சாதாரண மந்திரத்தாற் பூசை செய்விக்க! (கஉ)

[இருதுவருங் காலநியமமும் அவர்களைக் கூடலாகாத தினம் ஈதென்பது முணர்த்துகின்றார்.]

நிசிவேலை யந்நியயா மத்திருது நிகழி
னேரிழைக்கற் றையநாளை முதலெனவே நினைந்து
நசையுறவே பதியவட்டோ ணண்ணுகவைந் தாநா
ணான்கினுமா மிவைதனினு நணுகலம வாசி
யிசையினுமபூ ரணைபதினான் கெட்டாறு திதிமூன்
றெட்டுடனீ ரிரண்டென்னுந் திங்களெழு வாய்கள்
சுசியாய வெதிபாத மெனுமிவற்று ளொன்று
தொடினுமணைந் தாற்பலியா சொல்லிடுமந் திரமே.

(இ - ள்.) மாதர்கள் இராத்திரி நாலாஞ் சாமத் திருதுவாயின் அவர்களுக்கு அன்றுதானே முந்தினநாளாகக் கொள்க! கணவன் விருப்பத்துடன் அவளுக் கிருது ஐந்தாநாளுண்டாகா திருந்தால் அன்று அவளைக் கூடுக! நாலாநா ளுண்டாகாதொழியின் அன்றுங் கூடுக! அமாவாசை, பருவம், சதுர்த்தசி, அட்டமி, சட்டி, திதித் திரையம், துவாதசி, மாதப்பிறப்பு, விதிபாதமுதலிய பஞ்சபருவம் இவைகளி லொன்று வந்து கூடினு மாகாது. அவைகளிற் காம மிகுதியாற் சேர்ந்தால் தான் செபிக்கு மந்திரமும் பலனைக்கொடாது.

(வி-ரை.) மனையாளைத் தீண்டுமிடத்து ஒற்றைப்பட்ட நாட்களிற் புத்திரநிமித்தமாகத் தேவதேவ மகாதேவ் மந்திரத்தை யுச்சரித்துக் கூடினாற் சற்புத்திர னுண்டாம். இதுவல்லாமல் இராத்திரிக்குத் திரியாமையென்னும் பெயருண்டாகையா லதனை மூன்று கூறாகப் பிரித்து முந்தின இரண்டு கூறு கடக்கப் பிற்படி லன்றுதானே யொருதினமென்று கூறுவது பெரும்பான்மை யாதலா லிவ்வாசிரியரதனைக் கூறிற்றிலர். 'நான்கினும்' என்கிற வும்மையால் நாலாநாள் கூடிப் பிறந்த பிள்ளை யற்பவயதில் மரணமடைவான். உம்மை யிழிவு சிறப்பு. ஏகார மீற்றசை. நாலாநாள் முதல் பன்னிரண்டு நாள்வரையும் இருதுவுண்டாகில் அற்பாசமனம் பண்ணினவர் சுத்திசெய்யு

மாறுபோலச் சுத்திசெய்க! அப்பாலு மிருபதுநாளுக்குமேற் காலத்தில் நோயின்றி யிருதுவானால் மூன்றுநா ளாசூசமுண்டென்றறிக!

[சிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றார்.]

அந்தணர்க்கைந் தாநாளை யன்னியர்க்கு நான்கு
மல்லாவைந் தாதியுமா மமவாசி யாதி
வந்துறினே மருவற்க வவற்றுள்ளுந் தவத்தை
மதித்துவசிக் கின்றவர முடையானே யாகில்
அந்தணனு மைந்தாநா ளணையென்மந் திரத்தி
லாகுதியுஞ் செய்கபழி யகன்றிடவே யறிந்து
பைந்தொடியைத் தவம்பண்ணான் பரிசியா னாகிற்
பனைதக்கவொரு கெர்ப்பத்தை வதைத்தபழிப் படுவான்.

(இ - ள்.) தெய்வகன்மத்திலும் பிதிர்கன்மத்திலு மைந்தாநாளிருதுவான மாதர்க்குச் சுத்தியென்று வசனமுண்டாதலாற் பிராமணரும் பூசுரராதலின் ஐந்தாநாள் அந்தணர் மாதரைக் கூடவென்றார். கணவனுக்கு நாலாநாள் சுத்தி யென்பதனான் மற்றையர்க்கு நாலாநாள் கூடவெனக் கூறியது இந்த நாட்களில் அமாவாசை முதலிய ஆகாத நாட்கள் கூடினாற் றீண்டாதொழிக!

(நாற்கவிராசநம்பி அகப்பொருள் விளக்கம், சூத்திரம்-கூக.)

"நீரா டியபின் னீரா று நாளுங்
கருவயிற் றுறூஉங் கால மாதலிற்
பிரியப் பெறான் பரத்தையிற் பிரிவோன்."

என்றதனாற் கணவன் விரதங்களைத் தொடுத்துத் தவம் பண்ணிக்கொண் டிருப்பானாலு் அவ்வந்தணனு மைந்தானாள் சேர்க்க! அப்படிச் சேராத குற்றம் போம்படி விதிவழி மந்திரத்தினாலே ஓமஞ் செய்க! தவம் பண்ணாமல் மாதரையு மக்காலத்து உள்ளுநிவிருந்து அவளைத் தீண்டாதிருப்பானானாற் பிள்ளையைக் கர்ப்பத்தில் வதைத்த குற்றத்தை யடைவான். (கஎ).

[ஆகாதென்ற காலங்களிற் கூடல் முதலியவற்றிற்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

விலக்கியகா லங்களிலும் புணர்ந்தாரே லயுதம்
விளம்பிநிக பிரணவமே லோரெழுக்தஞ் சல்லார்
மூலத்தடத்தைப் பகற்பொழுதின் முயங்கிடினு மிந்த
முறையறைக பசுப்புணர்ச்சி முதலான நோக்கின்

அலற்றவிராப் பகலுறங்கி னகோரமொரு நூற்றெட்
டறைந்திடுக வரிவையர்தம் போகத்தை யணித்தே
சொலத்தொடங்கிச் சிலர்கேட்ட தோடமறத் தனக்குச்
சொல்லிடுக நூற்றெட்டுத் துரிசுடனே துடைப்பார்.

(இ - ள்.) பிராமணர் முதலிய மூவரு மாகாதென்ற நாளி லொருகாற் கூடினாராற் பிரணவத்தைப் பதினாயிர முருச் செபிக்க! சூத்திரராறற் பஞ்சாக்கரத்தை யம்முறையே செபிக்க! அறியா மற் பசுமுதலிய புணர்ச்சியைப் பார்த்தாலும், பகல் நித்திரை செய் தாலும், அகோரத்தை நூற்றெட்டுருச் செபிக்க! சிலர் இரவிலே தாங்கள் கலவியிற் கூடின வார்த்தையைத் தங்களிலே பேசியிருப்ப தை யொருவர் விருப்பத்துடனே கேட்டாராறு லக்குற்றம் போம் படி யகோரத்தை நூற்றெட்டுரு செபிக்க, பாவத்தை யுடனே போக்க வேண்டுமென்று கருது முத்தமர்.

(வி - ரை.) துரிசு - பாவம். (கூ)

[பரதார முதலியவற்றைத் தீண்டிற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

பரதாரந் தனைவேசி தடவிடவி தனையும்
பரிசித்தான் மோகத்தாற் பதைத்துடலுந் தெளிந்தே
யொருநூறு யிரத்துடனே யைம்பதினா யிரமு
முச்சரிக்க வகோரத்தைக் கன்னிகைதோ ளொன்றி
லிருகுணித பிணங்கவின மல்லாரைக் கண்ணு
லிச்சையுறப் பார்க்கிலொரு சதமுறவே யியம்ப
குருமனையைக் குணதோட முறப்பார்த்த கொடியான்
கூறிடுக சாதத்தை யொருநூறு குறித்தே.

(இ - ள்.) ஒருவனுடைய பெண்சாதியையும் பொதுமடவா ராகிய வேசியையும் புருடனிருக்கவும் புறத்திற் சோரமாகத் திரி கின்ற விடலியையும் ஆசை மிகுதியா லொருகால் தீண்டினானால், 'ஐயோ இப்படிச் செய்துவிட்டோமே' என்று உடல் நடுங்கித் துக்கித் துப் பின்பு தெளிந்து அகோரமந்திர நூற்றைம்பதினாயிர முருச் செபிக்க! கன்னிகையைத் தீண்டினானால் முற்கூறியது இரட்டி செபிக்க! இணங்குதற் கருகமில்லாதவர்களைக் காம விகாரத்தாற் பார்த்தானால் வாமத்தை நூற்றெட்டுருச் செபிக்க! பிராமணர் முதலிய நால்வருந் தத்தம் மனையாளைப் பற்றத் தகும். அது ஒழிந்து தமக் கன்னியமான மாதரை யொருநாள் விகாரத்தாற் பார்த்தாற்

பட்டினியிருந்து பிராமணர் நூற்றெட்டும், அரசர் முதலானோர் நூறுநூறேற்றியும் வாமதேவத்தைச் சிவ சந்நிதியிற் செபிக்க! வாமதேவங் குய்யத்துக் கதிட்டாதாவா யிருப்பதனால் அம்மந்திரங் கூறியதென்றறிக! குருமனைவியை விகாரத்தாற் பார்த்த பொல்லாதவன் சத்தியோசாதத்தைத் தியானஞ்செய்து நூறுருச் செபிக்க!

(வி-ரை.) சூத்திரச்சிக்கும், வாழ்க்கைப்படுமுன் இருதுவானவளுக்கும் 'விடலி' என்றும் பெயர் சொல்லப்படும். சத்தியோசாதமென்பது 'சாதம்' என முதற்குறையாயிற்று. (கசு)

[நயிட்டிகப் பிரமசாரிக்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

உரையாதே விரதியரி வையர்பெயரு முருவு
முன்னாதே கனவினவ ரொடும்புணர்ச்சி யுறினும்
வெருவிவிய னீர்மூழ்கி யுணவொழிந்தத் திரத்தை
விளம்புகநூ றொழுகினுநீர் வீரியத்தை விதிக்கிற்
சுரிகுழலார் தோணினைவிற் சொல்லுகநா லூறு
துயக்கமற வாமத்தைச் சொல்லிடுக விருநூ
றிரவினிளை யாரையெணி யிறக்கினன்வீ ரியத்தை
யீனவியோ னியையிணங்கி னாயுத மெனுவார்.

(இ - ள்.) விரத்தன்: மாதர் பெயரையு முரையாது அவர்கள் வடிவையு மனதிற் கருதாதிருக்கையிலுங் கனவின்கண் அவர்களுடன் கூடினனாகிற் பயப்பட்டு அக் குற்றம் போம்படிக்கு நல்ல சிவதீர்த்தங்களில் உதயகாலத்தில் முழுகி யுபவசியா யத்திரத்தை நூறுருச் செபிக்க! நீர் கழிந்து கிடந்தாலும் அம்முறையே செய்க! சுருண்ட மயிரினையுடைய மாதரைக் கூடவேண்டுமென்று நினைப்பினாற் பகலில் வலிய வீரியத்தை விட்டானாகி லறிவுமயங்குதலின்றி வாமதேவத்தை நானூறுருச் செபிக்க! வாமதேவத்தைச் சொல்லிடுகவென்ப திருபாலுங் கூட்டிக்கொள்க! இராத்திரி பெதும்பை முதலிய பருவத்தையுடைய மாதரைக் கூடவேண்டுமென்றே கருதி வலிய வீரியத்தை விட்டானானால் வாமதேவத்தை யிருநூறுருச் செபிக்க! சாதியிற் றாழ்ந்த மாதரைக் கூடினால் அகோரத்தைப் பதினாயிரமுருச் செபிக்க!

(வி - ரை.) 'ஈனயோனி' என்பது வாழ்க்கைப்படுவதன்முன் ஆசார வைகலியஞ் செய்தவள் யோனியையெனவும் பெறும். ஆசார வைகல்லியம்-ஒழுக்கக் குறைவு. (கஎ)

[நயிட்டிகப் பிரமசாரி போகத்தில் விருப்பமுற்று லந்த விரதத்தை
விதிப்படியே முடித்து விவாகஞ் செய்யாவிடத்துக்
குற்ற முணர்த்துகின்றார்.]

புரிந்தனனேற் போகத்தை விரதத்தை நூலிற்
புகன்றமுறை யுறவிறக்கிப் புனையிழையை விதியாற்
றிருந்தமணஞ் செய்தனைக செய்யாதிவ் வாறு
தீண்டியிடிற் றெரிவையரைத் தனதுசிறை யுடலி
னிரந்தமயி ரெனைத்தனைத்தும் வருடமுறக் கொடிய
நிரயத்தி னழுந்திடுவ னீற்றினணு வெனைத்தும்
வருந்திடுவ னவ்வளவு வருடமுமற் றிடவே
மற்றிதற்குப் பரிகாரம் வாக்கியத்து ளரிதே.

(இ - ள்.) நயிட்டிகன் போகத்திற் கருத்துற்றானாகில் ஆகமங்களிற் சொல்லியபடியே யாசிரியனிடத்துச் சென்று 'எனக்குப் போகத்தி லினியிச்சை' என்று சொல்லி அவ் விரதத்துக் குண்டான அடையாளமாகிய சடை சிகாமணி முதலானவற்றைப் பஞ்சாசனமென்னு மண்டலமிட்டு அவர் சந்நிதியில் ஆகமத்திற் சொன்னபடி அதனை யிறக்கிப், பின்பு ஆசிரியனவனை முழுகச்சொல்லி அவனுக்கிரண்டு வெள்ளைப் புடைவையைக் கொடுத்துப் பதினாயிரமுரு அகோரத்தைப் பரிகாரமாகச் செபிப்பித்து அவனை யழைத்து 'நீ கிருகத்தனாக விரு'என் றனுமதிசெய்ய, அவனும் விவாகம் பண்ணிக் கூடுக! இப்படி விரதத்தை யிறக்காது மாதருடன் கூடுவனானால் இந்தப் பிரமசாரி யுடலில் வளர்ந்த உரோம மெத்தனையோ அத்தனை வருடமும், அது அல்லாமல் அவனுத்தூளனம் பண்ணிய திருநீற்றினணுவெத்தனையோ அவ்வளவு வருடமுங் கொடிதாகிய ரௌரவ முதலாகிய நரகத்திற் கிடந்து அழுந்துவான். ஆதலா லிவை யல்லாமல் இதற்கு வேறொரு திவ்யாகமங்களிற் பரிகாரமில்லை. (கஅ)

[பவுதிகப் பிரமசாரி பாதாரகமனஞ் செய்தாற் பரிகார
முணர்த்துகின்றார்.]

பவுதிகனே மோகத்தாற் பரதாரந் தன்னைப்
பரிசித்த துயக்கமறப் பார்த்தழிந்து நெஞ்ச
முபவசியா யோங்கார மோரிலக்க முறவே
யுச்சரித்தா யாமவினை யினைப்புரிக வுணர்வா
லவடனையே யறிந்தும்பின் னணைந்தானே யாகி
லவனுக்குப் பரிகார மாகமத்து மில்லைச்
சுவையுறவே யவள்சொல்லைக் கேட்டானே யாகிற்
றுயக்கமற வாமத்தைச் சொல்கவொரு நூறே.

(இ - ள்.) பவுதிகப் பிரமசாரி சுகதுக்க முதலியவைகளினுடைய மோகத்தா லறவே மயங்கி யொருவன் பெண்சாதியைத் தீண்டினனுல் அக்குற்ற நீங்க 'நம்முடைய அறிவின் பொல்லாங்கால் இப்படி வந்துவிட்டதே' என்று மனத்தில் மிகவுஞ் சலித்துப் பரவசனாய் உபவாசஞ்செய்து பிரணவத்தை நூறுயிரமுருச் செபித்துப் பிராணயாமத்தை நூற்றெட்டுச் செய்தால் அபுத்திபூருவமாய்ச் செய்த குற்றம் போம். புத்திபூருவமாய் அவளைப் பலநாள் கூடினனுல் அதற்குப் பரிகார மாகமத்திலு மில்லை; விருப்பமாய் விகாரத்தால் அவள் சொல்லும் வார்த்தையைக் கேட்டிருந்தானுனல் அக் குற்றம் போம்படி வாமமந்திரத்தை நூறுருச் செபிக்க!

(வி - ரை.) 'ஆகமத்தும்' என்கிற வும்மையால் வேதமுதலியவுங் கொள்க.

(கக)

[புலைச்சி மேலோர் மனையிற் புகுந்தாலும், அவள் கையா லருந்தினுலும் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

புன்புலைச்சி மனைபுகுந்தாற் புத்தியிழப் பாகிற்
போக்கிடுக மட்பாண்ட முற்புனிதம் புரிக
வென்செய்கோ மெனவிரங்கித் தற்புருட மெண்ணி
யைம்புகவை யாயிரமுங் கிருச்சரத்தோ டனி
தன்கையினு லறியாது தாளொருநா ளருந்திற்
றத்தகிருச் சரத்தயுதஞ் சாற்றிடுக வகோரம்
அன்புடனே யர்ணைத்து மமலனணி முடியி
னட்டியது தனையருந்திற் புன்புலைபோ யறுமே.

(இ - ள்.) பொல்லாத புலைச்சி ஒருவன் வீட்டிலே அவளின்னவளென்று அறியாதிருக்கப் புகுந்தது உண்டானுல் அக் குற்றம் போம்படி மட்பாண்டம் எல்லாம் புறம்பே யெடுத்துப்போட்டு முழுகி மனையைக் கோமய கோசலத்தால் சுத்திசெய்யு முறைமையிற் சுத்தி செய்க! 'இக்குற்ற மெப்படிப் போக்கிக் கொள்வோம்' என்றிரங்கித் தற்புருடத்தைத் தியானித்து ஐயாயிரமுருச் செபித்து உடனே கிருச்சரத்தையு மியற்றினு லக்குற்ற நீங்கும். அச் சண்டாளி கையால் அபுத்திபூருவமா யொருநாள் புசித்தால் அப்புன்மை நீங்குவதற்குத் தப்தகிருச்சரத்தையு மியற்றி அகோர மந்திரத்தைப் பதினுயிரமுருச் செபித்துச் சிவனுக்குப் பஞ்சகௌவியத்தை யாட்டி அச் சேடத்தைப் புசித்து உபவசியா யிருந்தால் அக் குற்றம் போம். (உ0)

[இதுவுமது]

அறிந்துமொரு நாளவள்கை யருந்தினனே யாகி
    லிவகைய கிருச்சரமு மியற்றிடுக வடைவே
சிறந்தவுரு வாமத்தைச் சித்தத்தின் வைத்தே
    செப்பிடுக வயுதமுற விரதமுஞ்செய் திடுக
வறிந்தவள்கை யருந்தியது மிரண்டுமூன் றுகி
    லதிகமறிந் தியற்றிடுக வப்பாலு மருந்திற்
பிறிந்திடுவ தலப்புன்மை சண்டாள னுகிப் [ன்.
    பிரிந்திடுவன் முன்னிலைமை யருந்துமுறை பிழைத்தா

(இ - ள்.) பறைச்சியென் றறிந்தும் ஒருநாள் அவள் கையால் புசித்தானுனால் அக் குற்றம் போம்படி சாந்திராயணம், பராகம், பிரா சாபத்தியம், தப்தகிருச்சரம், அதிதபனம் என்று கூறப்பட்ட பஞ்ச கிருச்சரங்களையு மடைவே செய்து சிறப்பினையுடைய மாதர் வதனம்போன் றிருக்கிற வாமதேவ மூர்த்தியைத் தியானஞ்செய்து பதினுயிரமுருச் செபிக்க! செப முடிந்தவாறே விரதத்தையு முடிக்க! இன்னவளென் றறிந்திருந்து மிரண்டு மூன்றுநாள் அவள் கையால் புசித்தானுன் முற்கூறிய முறைமையில் செபபூருவ முதலியவற்றை யதிகஞ் செய்க! இப்படி யநேகநா ளருந்தினுற் கன்ம சண்டாளனுன புலையனுக் கொருபோது மிப்பாவம் விட்டு நீங்காது. ஆனால், அவன் பூருவ சாதியுடன் கூடுவேனுவெனில், இப்படி யருந்துகின்ற முறை பிழைத்தவன் முன்னுள்ள சாதியைவிட்டுச் சண்டாளனுவான்.

(வி - ரை.) விரதம் பின்னர்க் கூறுகின்றார். (உக)

[வண்ணுத்தி முதலாயினோர் மனையிற்புகுதல் முதலியவற்றிற்குச் சுத்தி யுணர்த்துகின்றார்.]

வத்திரத்தி னிருதுவினை மாற்றிடுவா ணீல
    வண்ணுத்தி தோற்பணத்தி வலகருமகாரி
யெத்தொகைய விழிகுலத்தா ரறியாது மனையி
    னிணங்கிடினே மட்பாண்ட மெறிந்திடுக மண்ணுற்
சுத்திசெய்க கிருகத்தைக் கோமயகோ சலத்துஞ்
    சொல்லுகநான் முன்றையா யிரமயுத மகோர
மத்தத்தா லறியாதே வருந்தினனே லொருகா
    லறைகபதி னுயிரமு மைந்துறுமா யிரமும்.

(இ - ள்.) நாலு வர்ணத்து மாதர், இருதுவான புடைவையைச் சுத்திபண்ணும் வண்ணுத்தி, நீலவண்ணுத்தி, தோற்பணத்தி செய்வ

தற்கு வல்லமையையுடைய முச்சியமாத ரிவர்கள் முதலிய இழிந்த சாதியிற் பிறந்தவர்களும், அறியாமல் வீட்டிற் பிரவேசித்தாரானால் மட்பாண்டத்தை யெடுத்துப் புறம்பே போட்டு முழுகிப் புற்றுமண் கோமய கோசலங்களாலுங் கிருகசுத்திசெய்க! மூன்றுநாள் சத்தியோசாதத்தை ஐயாயிர மையாயிர முருச் செபிக்க! அவனைப் பரிசித்தானாற் பதினாயிரமுரு அகோரஞ் செபிக்க! அவ னின்னவனென் றறியாம லவன் கையா லொருநாள் போசனம் பண்ணினானால் அகோரத்தைப் பதினையாயிர முருச் செபித்தா லக்குற்றம் போம்.

[இதுவுமது]

நான்மூன்றிம் முறைநவிற்றிக் கௌவியத்தை யருந்த
நாளிரண்டே யிருகுணித நவிற்றிடுக வறிந்தே
யூணுடையா னிருகுணித மொருநாளைக் கியற்ற
வுண்டதும்பன் னாளாகி லுணவினையு மொழிந்து
நாணீராற் சாந்திரா யணவிரதந் தன்னை
நவிற்றுகமற் றாகார தோடநவை நணினு
நீணிலவு சடையமலற் கானைந்து மாட்டி
நிசிவேலை தனிலருந்த வவலமெலா நீங்கும்.

(இ - ள்.) இப்படி மூன்று நாளும் பதினையாயிரம் பதினையாயிர முருச்செபித்து முடிவிற் பஞ்சகௌவியத்தைப் புசித்திருக்க! அபுத்திபூருவமா யவன் கையால் இரண்டு நாள் புசித்தானானால் முப்பதினாயிர முரு அகோரத்தைச் செபித்துப் பஞ்சகௌவியத்தைப் புசிக்க! அவன் கையாலே யறிந்து ஒருநாள் புசித்தானானால் முந் கூறியதி னிருமடங்கு செபிக்க! அறிந்து புசித்ததுவும் பலநாளானால் அதற்கேற்றி யேற்றிச் செபமுஞ் செய்து அதின் முடிவில் நாடோறுஞ் சுத்தசலத்தாற் சாந்திராயண விரதத்தை யனுட்டிக்க! யாதாயினு மோரிடத்தில் புசிப்பினா லுண்டான குற்றம் போம்படி பிரகாசமுடைய சந்திரனைச் சடையிற் றரிக்கின்ற சிவனுக்குப் பஞ்சகௌவியத்தை யாட்டி அதை யிராத்திரி புசித்து உபவசியாயிருக்க அதினா லுண்டான குற்றமெல்லாம் போம். (உக)

[முதற்கண் தொகுத்துப்போந்த சாந்திராயணமுதலிய விரதவிதியை உணர்த்துகின்றார்.]

முதற்பக்க முவைந்து மொன்றிரண்டென் றேற்றி
முகந்துவலக் கரத்தாலே நீரருந்தி முறையா
லதற்கபர பக்கத்தி னெவ்வொன்று குறைத்தே
யருந்துதலே சாந்திரா யணவிரத மாகும்

பதத்துணவு நீருணவு மின்றிப்பன் னிருநாட்
பட்டினியே பாரகமினிப் பிராசாபத் தியந்தா
னுதித்தபகன் மூன்றாண்மற் றயாசகமு மொருமூன்
றொருமூன்று நிசியூண்முப் பகலனில னுணலாம்.

(இ - ள்.) பூருவபக்கத்துப் பிரதமைமுதல் பதினைந்துநாளுஞ் சலத்தை வலக்கையாலே யொவ்வொரு சேரங்கையாக நாடோறு மேற்றியேற்றிப் புசித்து அபரபக்கத்துப் பிரதமைமுத னாடோறும் ஒவ்வொரு சேரங்கையாகக் குறைத்து அருந்தி முடிப்பது சலசாந்திராயண விரதமென்றறிக! நீரும் அன்னமுமென்னு மிரண்டினையும் புசியாமற் பன்னிரண்டு நாள் சுத்தப்பட்டினியே யிருக்கை பராக மென்னுங் கிருச்சரமாம். சூரிய னுதிக்கின்ற பகலில் மூன்று நாள் மத்தியான மொருவேளை புசித்தலும் அதற்கடுத்த மூன்றுநா ளொன்றுந் தொடாமல் அயாசகமாய் வந்ததைப் புசித்தலும், மூன்றுநா ளிராத்திரி யொருவேளை புசித்தலும், மூன்றுநாள் வாயுவே யாகார மாகப் புசித்தலுமாகப் பன்னிரண்டு நாளு நியமத்தோ டிருத்தல் பிராசாபத்திய மென்னுங் கிருச்சரமாம். (உச)

[இதுவுமது]

அருந்துகவா ரழற்றோய மொருமூன்று பகலு
ளழனிகழு மாவின்பா லருந்துகமுப் பகலு
ளருந்திடுக வழனிகழு மானெய்முப் பகலு
ளருந்தாதே யாதேனு மாகபகன் மூன்றுள்
வருந்துதலிம் முறைதன்னின் முன்னான்கு தினமு
மதித்திடுக தத்தகிருச் சரமென்றே மதியோ
ரருந்துதன்முப் பலப்பான்மூ வைந்தாறு தினமு
மதிதபன மரபென்றே யறிககரி சறுப்பார்.

(இ - ள்.) தாஞ்செய்த பாவத்தைப் போக்கவேண்டுமென் றறிந்தவர் வெந்நீரை மூன்று பகலுஞ் - சுடுகிற பசுவின்பாலை மூன்று பகலுஞ்-சுடுகிற பசுவினெய்யை மூன்றுபகலு மருந்துக! ஒன்றும் புசியாமல் மூன்றுநாளு மிருக்க! இப்படியே வருத்தமுற்றுப் பன்னிரண்டுநா ளிருப்பது தத்தகிருச்சரமென் றறிக! இருபத்தொருநாள் மூன்றுபலப் பசுவின்பாலைப் புசிப்பது அதிதபன மென்னுங் கிருச்சரத்தின் முறைமையென் றறிக!

(வி - ரை.) வியாதி முதலியவற்றால் இது அனுட்டிப்பதற்கு அசத்தானாற் பிராசாபத்தியத்துக் கொருபசுவும், சாந்த தபனத்துக் கதி லிரட்டியும், அதிகிருச்சரம் பராகந் தத்தகிருச்சரம் இவற்றிற்கு

மும்மூன்று பசுவுஞ், சாந்திராயணத்துக்கு எட்டு பசுவுங் கொடுக்க! தரித்திரனானா லதற்கு மூன்று பசுவுங் கொடுக்க! பசுக்கொடுக்க மாட்டாதார் கோமூலியம் பன்னிரண்டு பணங் கொடுக்க! இம் முறையே கொடுத்தால் அந்தந்த விரத மனுட்டித்த பலத்தைக் கொடுக்குமென் றறிக! (உரு)

[திருவிழா முதலியவற்றிற்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

தேவனது திருவிழவுஞ் சேவிக்க யாருந்
திரண்டதிரு வீதிதனிற் றீண்டார்தீண் டிடினும்
பாவமிலைப் பரமேசன் பதிவணங்கச் செல்லும்
பரிசினுமா மகந்தனினும் பணிமொழிதன் பாணி
மேவியிடும் விவாகத்தும் வெண்பொடிப்பூ சிடுக
விரிபுனலின் மூழ்கிடுக மற்றையன வேலைப்
பாவியரைப் பார்த்தானே லகோரசதாட் டகத்தைப்
பகர்ந்திடுக பரிசித்தான் பகர்கபுனல் படிந்தே.

(இ - ள்.) சிவன் திருவிழாவில் திருவீதியில் ஆன்மாக்களை நெருங்கிச் சேவைசெய்யு மிடத்துத் தன் சாதியாயினும் பிறசாதி யாயினுந் தீண்டினால் அக்காலம் தோடமில்லை. சிவத்தல தரிசனத் துக்குப் போங்காலத்தும் - அக்கினிட்டோம முதலிய யாகத்திலும் - பார்ப்பார் முதலானோர் விவாகஞ் செய்யுங் காலத்துந் தீண்ட அருக ரல்லாதவர் தீண்டினால் அக் குற்றம் போம்படி விபூதி யுத்தூளனம் செய்க! இவ்வாறு கூறப்பட்ட காலங்களில்லாமல் லொழிந்த காலங் களிற் பரிசித்தால் தடாகமுதலியவற்றில் மூழ்கினால் அக் குற்றம் போம். அதிபாதக முதலிய பாவங்களைச் செய்த பாவிகளைப் பார்த்தா னானால் அகோரத்தை நூற்றெட்டுருச் செபிக்க! அவர்களைத் தீண்டி னானால் முழுகி யகோரத்தை நூற்றெட்டுருச் செபிக்க! (உசு)

[அதிபாதகாதியர் அன்னமருந்தினாற் குற்ற முணர்த்துகின்றார்.]

அருந்தினரே லக்கணமே பதிதரென வறிக
வதிபாதகானமரார்ப் பழிப்பா ரன்ன
மருந்தினரே லொருமாத முறப்பதித ராவ
ரபவாதர் பிசுனர்பிளை யற்றானென் றிவர்சோ
றருந்தினரேல் வருடமுறப் பதிதரென வறிக
வஞ்சாக்கூத் திரர்கரிசுக் களியில்லா வரையர்
பொருந்தமணப் புணர்நாண்முன் புரிவார்புல் லறிவ
ரெனுமிவர்த மன்னத்தைப் புசித்தார்க டாமும்.

(இ - ள்.) சிவநிந்தை செய்தவர்கள் அன்னத்தைப் புசித்தவர்கள் அப்போதே பதிதராவார்கள். தேவர்களைத் தூஷித்தவர்கள் அன்னத்தை யொருமாத மிடையறாமல் புசித்தவரு மப்போதே பதிதராவார்கள். ஒருவர் சொல்லாத வார்த்தையைச் சொன்னாரென்று அவதூறு சொன்னவர்கள் அன்னமும், இராசசத்துடனே கோட்சொல்லுகிறவன் அன்னமும், மலடி யன்னமு மொருவருட மிடையறாமல் புசித்தார்களாகி லவர்கள் பதிதரென்றறிக. பாவத்துக்குப் பயப்படாத சூத்திர ருடைமையையும், ஆன்மாக்களிடத்தி லிரக்கமில்லாத அரசர்க ளுடைமையையும், விவாகம் செய்வதற்கு முன்னேகப் பிராமணர் மாயேசுரருக்கென்று தத்தம்செய்த உடைமையையும், உயர்ந்த சாதியானாலு மிழிந்த சாதியானாலு மற்பரா யறிவில்லாதவர்களானால் அவர்களுடைமையையும் ஒருவருட மிடையறாமல் புசித்தவர்களும் பதிதராவார்கள். (உஎ)

[இதுவுமது]

கன்னிகையை விற்பார்கள் பரதாரந் தன்னைக்
 காமுறுவார் மனைவிகுறை கண்டறிந்துந் துறவார்
பொன்வினைசெய் கொல்லர்மரக் கொல்லர்பொருட் பெண்டிர்
 புலைவினைஞர் மதுவினைஞர் புரந்தாரை மறந்தார்
தென்னெனவே பாடுமவ ராடுமவர் வாளாற்
 சேவிப்பார் பூவிற்பார் செக்கார்சொக் கிடுவா
ரென்னுமிவ ரெழுவாய ரன்னாதி யருந்தே
 விழுக்கான வனமுளத்தை யழுக்காக்கி விடுமே.

(இ - ள்.) உத்தமமாகிய பிரமமுதலியவற்றி லொன்றாற் கன்னிகையைத் தானஞ் செய்யாமற் பணம் வாங்கி வாழ்க்கைப் படுத்துமவரும், பரதாரங்களை யிச்சிக்கு மவரும், மனைவி பிறர்முகம் பார்க்க அவளை நீக்காது மகிழ்ந்து கூடுகிறவரும், பொன்முதலிய பஞ்சலோகங்களைப் பணிசெய்யுந் தட்டார் - தச்சர் முதலானோரும், பாத்தையரும், ஆட்டுவாணிகருங், கள்வாணிகருஞ், செய்ந்நன்றி குன்றினவரும்,பலரையு மழகாகப் பாடித் திரிகிறவரும், கழைக்கூத்தாடிகளும், வாளாற் சேவகஞ் செய்பவரும், நந்தவனத்துப் பூவையெடுத்து முடிபூவுக்கு விற்கும் பூவாணிகரும், எண்ணெய் வாணிகரும், நித்திரையிற் சொக்குப்பொடி போட்டுக் களவு செய்பவருமாகிய இவர்கள் முதலானோர் அன்னமுதலியவற்றை வாங்கி யொருக்காலும் புசிக்கக் கடவனல்ல. இவர்கள் அன்னங் குற்றமுள்ள தாகையால் அதனைப் புசித்தவர்களுக்குச் சித்தசுத்தியைப் பண்ணாமற் பாவத்தை யுண்டாக்கும்.

(வி-ரை.) 'எழுவாயர்' என்றதனால் கள்ளர், கொல்லர், வஞ்ஞர், குருநிந்தை செய்வோர், பாஷண்டி முதலாயினோருங் கொள்க.

[அதற்கோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றார்.]

அழுக்குளமே பாவத்தை யாக்குதற்குத் துணியு
மவ்வினையா னிரயத்தி னழுங்கியழுந் துவரே
யிழுக்கான மொழித்தவரே யிச்சிப்பார் சுகிர்த
மேறிடுவர் பரலோக மின்புறவே யிருப்பர்
வழுக்காய மொழிக்கமணில் வந்துதவம் புரிந்து
மறந்திடுவர் பிறப்பினையுஞ் சிறந்திருப்பர் சிவன்றாள்
சழக்கான மனத்தாரே சடலத்தைப் பேணித்
தமக்குவருந் துயரத்தைச் சாற்றினுந்தாங் கேளார்.

(இ-ள்.) அவ் வழுக்கான வுள்ளமே ஆன்மாக்களுக்குச் சித்தசுத்தி பிறவாமற்பாவத்தைச் செய்தற் கொருமைப்பாட்டைக் கொடுக்கும். அதனால் பாவத்தையே செய்து நரகத்திற்போட வருந்தி நோவார்கள். ஆகையாற் பொல்லாதென்கிற அவர்கள் அன்னத்தை யொருக்காலும் புசியாமற் றள்ளினவரே நல்வினைப்பயனை யடையக் கருதுமவர். அதனால் சுவர்க்கமுதலிய உலகங்களையடைந் தங்குள்ள போகங்களைப் புசித்திருப்பார்கள். குற்றத்தையுடைய சரீர மேலெடாதபடி பூமியில் வந்து அரிய தவங்களையுஞ் சிவபூசைகளையும் செய்து அதனாலே யொருபோதுஞ் சனனமெடார்கள். ஆகையாற் சிவனுடைய சீபாத நிழலின்கீழ் சிவானந்தானுபூதியை யனுபவித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். மனக்கோணலுடைய பொல்லாதவர்கள் இம்மையிற் சரீரத்தையே போற்றிப் பொல்லாதவர்கள் அன்னத்தைப் புசித்ததனால் மறுமையில் நரகத்தில் விழுந்தழுங்கு முறைமைகளை நூல்களினால் பலகாற் சொல்லினும் அதனைக் கேளார்கள்.

(வி-ரை.) 'பிறப்பினையும்' என்கிற உம்மையான் மரணத்தையு முறார்கள் என்பது கொள்ளக்கிடந்தது. (உக)

[விவாக முதலியவற்றிற் புசித்தாற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

அருந்தினனேல் விவாகத்தி லகோரசத மறைக
வாயிரமுச் சரித்திடுக நாலாநா ளருந்தி
னருந்தினன்சீ மந்தத்து மாயிரமுச் சரிக்க
வவ்வளவே நாமகர ணத்தருந்தி னாறு
மருந்தினனே லன்னத்தை யருந்தியிடு நாளு
மவ்வளவே யுச்சரிக்க வறைந்திடுக வயுத
மருந்தினனேற் சிராத்தத்திற் சபிண்டிதனி லருந்தி
லாயிரமப் பாலருந்தி லறைகவொரு நூறே.

(இ - ள்.) ஒருவன் விவாகத்தில் ஞாதியல்லாதார் புசிக்கில் அகோர நூறுருச் செபிக்க. நாலாநாள் சடங்கினுஞ், சீமந்த கலியாணத்திலும், நாமகரண காலத்திலும், ஊட்டுக் கலியாணத்திலும் புசித்தானாகில் அகோர மாயிரமுருச் செபிக்க. ஏகோதிட்டத்திற் புசித்தானாகில் அகோரம் பதினாயிரமுருச் செபிக்க. சபிண்டிகரணத்திற் புசித்தானாகில் அகோரமாயிரமுருச் செபிக்க. வருடந்தோறுஞ் செய்யுந் திவசத்திற் புசித்தால் அகோர நூறுருச் செபிக்க.

(வி - ரை.) மொழிந்த பொருளோடொன்ற அவ்வயின்மொழியாததனை முட்டின்றி முடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியால் திரையிபக்ஷகம், ஊனமாசிகம், ஊனஷாண் மாசிகம், ஊனாப்திகம் இவைகளிற் புசித்தானாகில் அகோர மொவ்வொன்றுக் காயிரமுருச் செபிக்க. பும்சவனத்துக்கு நூறுருச் செபிக்க. (௯௰)

[இதுவுமது]

அறிவழிந்து வீரியத்தை யவலமல சலத்தை
யருந்தினனு மதோர்சாதி யகத்தினருந் தினனு
மெறிவிழிப்பட் டிரங்கிமனம் புலைச்சியினைத் தோளோ [ரு
யிணங்கவெணு மிழுதையுமென் றியம்பியவெல் லோ
மறிவுறவே யகோரத்தை யயுதமுற வறைந்தே
யருந்துகவா னைந்தினையு மமலனணி முடியிற்
செறிவுறவே திளைத்தாட்டி முப்பொழுதும் பூசை
சிறப்புறவே செய்விக்க வல்வினைக டரும்.

(இ - ள்.) சித்த உன்மத்தத்தினால் அறிவழிந்து இந்திரியமுதலியவற்றைப் புசித்தவனும், தான் புசித்தற் கருகமல்லாத ஈனசாதிகள் வீட்டிற் புசித்தவனும், வெருவுதலையுடைய விகாரப் பார்வையினால் மனமிரங்கி அப் புலைச்சியைத் தீண்டக் கருது மறிவில்லாதவனுமாகிய இம்மூவரும் 'இப்படிச் செய்தோம்' என் றிரங்கி அகோரத்தைப் பதினாயிரமுருச் செபித்து மூன்றுகாலமுஞ் சிவனுக்கு விசேடபூசை செய்வித்துக் கௌவியத்தை யாட்டி அதனைப் புசித்திருந்தால் அக் குற்றம் போம்.

(வி - ரை.) திளைத்தல் - பலகாற் செய்தல். (௯௧)

[கனகமுதலிய பாத்திரங்களின் சுத்தி இரண்டு
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

அருங்கனக பாத்திரமுன் மரப்பலகை யந்த
மழனீராற் சுத்தியுறு மருவருப்புண் டாகிற்

பொருந்தியிடும் புனிதங்கோ சலத்தான்மண் ணீராற்
பொருகரியின் மருப்புவளை சுத்திமுதற் புனித
மரிந்துகடைந் திடவுமியா னீராறு மேடோறு
மாம்புனிதங் கோமயத்து மறலாலு மாகு
மெரிந்தபுனன் மண்ணிவற்று னிலங்கியிடு மவல
மெய்தியிடிற் புளிநீராற் றுமிரந்தா னிலங்கும்.

(இ - ள்.) பொன்முதலிய பஞ்சலோகங்களினுற் செய்யப்பட்ட பாத்திரங்களும், தருவினுற் செய்யப்பட்ட சுருக்குச்சுருவ முதலாயினவும், வெந்நீராற் கழுவினுற் சுத்தி. மகளிர் சூதகமுதலிய வருவருப்புற்றால் வெள்ளிமுதலிய பாத்திரங் கோசலத்தாலும் உவர்நீராலுஞ்சுத்தி. போரிற் பொருகின்ற யானைக்கோடு, சங்கு, முத்துச்சிப்பி இவை அரிந்து கடைந்தால் முதற்சுத்தி. நித்தியசுத்தியு மிக்காந்தலாற்றன் அவைகளில் அசுசியுற்றால் கோமயத்தாலும், தண்ணீராலும், வெந்நீராலும், புற்றுமண்ணாலும் சுத்திசெய்க. செம்பில் அசுசியுண்டானுற் புளிநீராற் சுத்தியாம்.

(வி-ரை.) 'அவலம்' என்பதனை ஈரிடத்துங் கூட்டுக. 'உரையிற் கோடல்' என்னு முத்தியாற் பொன் மஞ்சட் பொடியாலும்-வெள்ளி யுப்புத் தடவிக் காய்ச்சலாலுஞ் சுத்தியென்க. (௩௨)

வெண்பொடியாற் றண்புனலால் வெண்கலமுன் விளங்கும்
வெதுப்பியநெய் தடவியழ லழுத்தியிட விளங்குந்
திண்கலச வெண்கலமுன் றீண்டியிடிற் காகஞ்
சிறப்புடைய கௌசிகமும் பெருங்கடுகு செறிந்த
தண்புனலாற் குதபாதி யரிட்டத்தைக் கலந்த
தண்ணீரா லசினுதி தடந்திரைநீர் தன்னுன்
மண்பயிலக் கோசலமும் வாரியும்வார்த் திடினே
மலினமுறி னசினத்திற் புனிதமிக வாய்க்கும்.

(இ - ள்.) வெண்கலப்பாத்திர முதலானவை வெண்ணீறுஞ் சலத்தினுலுஞ் சுத்தி. அவற்றைக் காக்கை தீண்டினுற் பசுவின் வெண்ணெயுருக்கித் தடவி யழலிற் காய்ச்சினுற் சுத்தி. சிறப்பினையுடைய பட்டாடைகள் வெண்கடுகு கூடின நீராற் சுத்தி. தருப்பை முதலாயின மோர்சேர்ந்த சலத்தினுற் சுத்தி. புலித்தோன் முதலானவை பெரிய குளங்களிற் றோய்த்தெடுத்தாற் சுத்தி. தோன் முதலியவற்றில் அசுசிபட்டாற் புற்றுமண்ணாலுந், தண்ணீராலுங், கோசலத்தாலுங் கழுவினுற் சுத்தியாம்.

(வி - ரை.) 'கவுசிகம்' என்ற உம்மையால் வெண்பட்டும், மலையிலுண்டான செம்மறியாட்டுக் கம்பளமும், கவரிமாமயிரு முத லாயின பூவம்பழத்துடன் கூடின நீராற் சுத்தி. 'அசினுதி' என்றத னுன் மாவுரியு மூங்கிலாற் செய்ததுமெனக. (௩௩)

[அன்னசுத்தி யுணர்த்துகின்றார்.]

பாண்டத்திற் பதமதனைப் பற்றிடினே வாயாற்
பன்றிகர நாய்பூனை காகமிவற் றொன்று
வேண்டற்க பாண்டத்தோ டன்னத்தை விடுக
மிக்கவிரா சியினைத் தேசத்தின் விரவிற்
கீண்டெடுத்துச் சேடத்திற் றிருநீறு கெழுமிக்
கவ்வியத்தும் புரோக்கிக்க வுண்கலத்திற் கெழுமின்
மாண்டற்ற மசகாதி யுறும்புறத்தை மாற்றி
மற்றையபாற் றிருநீறு மருவுதலின் வரமே.

(இ - ள்.) பன்றி, கழுதை, நாய், பூனை, காகம் இவற்றில் ஒன்று பாண்டச்சோற்றில் வாயிட்டால் அதைப் பாண்டத்துடனே புறம்பே யெடுத்துப் போடுக! பாவாடையிற் சொரிந்திருக்கு மிகுந்த வன்னத்தில் ஒருபுறத்திற் பன்றிமுதலியன வாயிட்டதனு லவ்வா யளவு மெடுத்துப் புறம்பே போட்டு அன்னத்தைத் திருநீற்றாலும் பஞ்சகௌவியத்தாலுஞ் சுத்திசெய்க. போசனஞ் செய்கையினு லுண் கலத்தில் கொசுகுமுதலியன விழுந்து செத்தா லவ்வளவுமெடுத்துப் புறம்பே போட்டுக் கையைக் கழுவிக்கொண்டு சேடவன்னம் திரு நீற்றாற் புரோக்கித்துச் சுத்திசெய்தாற் புசித்தற்குச் சிறப்பாம்.

(வி-ரை.) 'உரையிற் கோடல்' என்னுமுத்தியாற் பூனை-கீரி-பெருச்சாளி முதலானவை அன்னமுள்ள பாண்டத்தில் வாயிட்டால் அப் பாண்டத்தை யெழுதா மத்திர மந்திரத்தாற் கழுவிப் பின்பு தருப்பையாற் பரியக்கினிகரணஞ் செய்தாற் சுத்தியாம். அன்னமில் லாத பாண்டமானுல் அதற்கதற்கேற்ற சுத்தி செய்க! (௩௪)

[தேன் முதலானவைகளுக்குச் சுத்தி யுணர்த்துகின்றார்.]

தேன்வடித்துச் செந்தழலிற் செறிக்கவுறும் புனிதந்
தெண்ணீரிற் செறித்துப்புக் காய்ச்சியிடச் சிறக்கு
மான்வெண்ணெ யாம்புனித மழலின்வெதுப் பிடலு
மறவெண்ணெ யாதியருக் கியத்தாலும் புனிதங்
கான்மலிந்த கர்ப்பூரங் குங்குமங்கத் தூரி
கமழ்சாந்து புழுகுசவா தெனுமிவையுங் கமழு

மான்பாலும் புனிதங்கன் றருந்தியதன் முலையுங்
கழுவியற லாற்காய்ந்தே வெதுப்புதலு மழலின்.

(இ - ள்.) தேனை ஆடையால் வடித்துக் காய்ச்சினுற் சுத்தி. உப்பைத் தண்ணீர்வார்த்துக் கழுவிக் காய்ச்சினுற் சுத்தி. பசுவின் வெண்ணெயை யுருக்கி வடித்தாற் சுத்தி. திருமஞ்சனமும், நல்லெண்ணெய் முதலியனவும், மணம்பொருந்திய கர்ப்பூரமுதலான சுகந்த திரவியங்களும் அருக்கிய புரோக்கணத்தாற் சுத்தி. கன்றூட்டிய ஆவின் முலையையுங் கழுவிப் பாலைக்கறந்து காய்ச்சினுற் சுத்தியாம்.

(வி - ரை.) 'ஆதி' என்றதனுல் திரணகாட்ட முதலாயினவும், 'முலையும்' என்ற உம்மையாற் கையையுமெனக் கொள்க. (௩௯)

[இலிங்கசுத்தி முதலியவற்றை யுணர்த்துகின்றார்.]

தெண்ணீராற் கோசலத்தாற் றிருநீற்றுன் மயத்தாற்
சிறந்தநிலப் புற்றுமண்ணுற் சிவலிங்கஞ் சுத்தி
விண்ணிவந்த வில்வத்தின் பத்திரத்தின் சாற்றுன்
விசேடித்த சுத்திநிவே தனபொன் மாதி
புண்ணியவர்க் கியசலத்தைப் புரோக்கிக்கப் புனிதம்
பொருவரிய பரமசிவன் பூரணத்தை யுயிரி
னெண்ணவலார்க் குயிர்ச்சுத்தி யேனையதத் துவத்து
மியைந்தமுறை யறியினிவை களுஞ்சுத்தி யெய்தும்.

(இ - ள்.) கோசலங்-கோமயந்-திருநீறு - சுத்ததலத்துப் புற்று மண்-குளிர்ந்த திருமஞ்சன மிவைகளாற் சிவலிங்கஞ் சுத்தி; இது சமானிய சுத்தி; ஆகாசமளவாக வளர்ந்த வில்வப்பத்திரத்தின் சாற்றி ஞல் சிவலிங்கத்தை யபிடேகஞ் செய்தாற் பிராயச்சித்தத்தில் அதற்கு விசேட சுத்தியாம். சிவனுக்கு நிவேதனம்பண்ணச் சமைத்த அன்னமுதலானவை அருக்கியசலத்தினுற் புரோக்கித்தாற் சுத்தியாம். ஞாதாக்கள் ஒப்பில்லாத பரமேசன் ஆன்மாக்களினிடத்தில் வியாபித்திருந்த முறைமையை யுள்ளபடி யறிந்தால் அவர்களுக்கு உயிர்ச் சுத்தியாம். நாதமுதன் மண்கடையாயுள்ள தத்துவங்களிலே சிவன் வியாபித்திருக்கு முறைமையை யுள்ளபடி யறிந்தால் தத்துவ சுத்தியாம். (௪௰)

[கிரியானுட்டானம் பூசை தவறிற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

சாற்றிடுக தவறிடினோர் சந்தியசா தத்தைச்
சதமுறவே சதுர்த்தியெனுஞ் சந்திநிலை தவறி

னேற்றியொரு நாற்குணித மியம்பிடுக தவிறி
னெழிற்பூசை யகோரத்தை யெண்ணுகவா யிரத்திற்
போற்றியுடன் பூசையினைப் புரிந்திடுக வறிந்தான்
புகன்றிடுக விருகுணிதம் புசிப்பொழிக வழுவி
னேற்றியே வியற்றிடுக பன்னாளுந் தவறி
னிந்தமுறை யறிந்தியற்றப் பூசனைவாய்த் திடுமே.

(இ - ள்.) முதற்காலம் அபுத்தி பூருவமாய்ச் சந்தியாவந்தனம் பண்ணுதொழிந்தால் அக் குற்றம் போம்படிச் சத்தியோசாதத்தை நூறுருச் செபிக்க. நாலாஞ் சந்தி தவறினுல் அம் மந்திர நானூறுருச் செபிக்க! புத்திபூருவமானு லிருமடங்கு செபிக்க! ஒருகாலஞ் சிவ பூசையை யபுத்திபூருவமாகச் செய்யாதொழிந்தா லகோரத்தை யாயிரமுருச் செபித்துப் பின்பு சிவபூசைசெய்தா லக்குற்றம் போம். புத்திபூருவமா யொருகாலம் பூசைபண்ணு தொழிந்தா லுபவசியா யிருந்து அம் மந்திரத்தை யிரண்டாயிரமுருச் செபிக்க. பலநாளும் பூசைதவறினு லிம்முறை யேற்றியேற்றிச் செபஞ் செய்து உப வசியாயிருந்து அக்கினி காரியஞ் செய்தா லக்குற்றம் போம்.

(வி-ரை.) 'ஏற்றி' என்னுங் கருத்தா லிரண்டாஞ் சந்தி மூன் ருஞ் சந்தி தவறினுல் அபுத்திபூருவத்திற்கு இருநூறு முந்நூறும், புத்திபூருவத்திற் கிரட்டியுஞ் செபிக்க! சமையி, புத்திரன், சாதகன், போதகன் இந்நால்வர்க்கும் அந்நாற் சந்தியுமென் றறிக! ஒருநாண் முதற் பத்துநாள் வரையும் பூசைசெய்யாதிருந்தா லொவ்வொருகாலப் பூசைக்கு மூவாயிர மூவாயிர முருவாக நாடோறுமேற்றிச் செபஞ் செய்க! பத்துநாளைக்குமேற் பதினைந்து நாளளவும் பூசியாதொழிந் தால் நாளொன்றுக்கு முப்பதினுயிரமுருச் செபித்துக், கலசத்தாபன மும் செய்து, அபிடேகம்பண்ணி, ஓமமுஞ் செய்தாற் குற்றம்போ மென்க. சத்தியோசாதத்தை 'அசாதம்' என்றது தலைக்குறை. (கஎ)

[நித்தியாங்கமாகிய பவித்திரஞ் சாத்தாதொழிந்தாற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

ஆக்கியான் றிருமுடியிற் பவித்திரத்தை யணிக
வாடிமுதன் மூன்றினுளே யசர்த்தானே லகோர
வாக்கறைக விருநியுத மறத்தூணை மறந்தான்
மந்திரிக்க விருகுணித மழலைமறந் தானு
னோக்கியியற் றுநாள்க ளவின்றிடுக நியுதம்
வருடத்தின் மாதத்தின் றெய்தியற்றி யகோர
வாக்கறைக வீரயுத நிவேதனத்தை மறந்தான்
மற்றவற்றுஞ் சிவகாயத் திரிசதமென் வாக்கே.

(இ - ள்.) விதிமுறை கந்தபவித்திரங்-கங்காவதாரம்-கௌரியவதாரங் - கங்கணத்திரையம் எனக்கூறிய பவித்திரங்களை யுண்டாக்கி, விதிமுறையே யதிவாதனஞ் செய்து சிவன் திருமுடியில் பவித்திரஞ் சாத்துவதற்கு முன்னாள் கந்தபவித்திரஞ் சாத்துக! ஆடி, ஆவணி, புரட்டாதி யிம்மூன்று மாதத்தினுள் அதிகமாத மலின மாதம், விட்டுணுசயனமுதலிய காலங்களை நீக்கிச் சாத்துக. அபுத்தி பூருவமாகச் சாத்தா தொழிந்தால் உபவசியா யகோரத்தை யிரண்டு நூருயிரமுருச் செபிக்க. புத்தி பூருவமாகப் பவித்திரஞ் சாத்தா தொழிந்தால் உபவசியா யதனி னிருமடங்கு செபஞ் செய்க. அக்கினிகாரிய மொருகாலஞ் செய்யாதொழிந்தால் ஒருகாலம் பூசை தவறினதற்குச் சொன்ன முறையே யிதற்கு மேற்றிச் செய்க. இம்முறை யோமஞ்செய்யா நாள்கடோறுங் கணக்கறிந் தம்முறையே யேற்றியேற்றிச் செய்க. ஒருமாதம் அக்கினிகாரியஞ் செய்யாதொழிந்தால் நாளொன்றுக்கு முந்நூறு முந்நூறு அகோர மந்திரத்தை யேற்றிச் செபஞ் செய்க. ஒருவருட மக்கினி காரியஞ் செய்யாதொழிந்தால் அம் மந்திரத்தை நூருயிரமுரு நூருயிரமுருவேற்றிக் செபஞ் செய்க. சிவனுக்கு நிவேதனஞ் செய்யாதொழிந்தா லகோர மந்திரத்தை யிருபதினுயிரமுருச் செபிக்க. ஆசிரியர் முதலானோர் பவித்திரஞ் சாத்தும்பொழுது அதற்குச் சொன்ன விரதங்கள் நியமங்கள் அனுட்டியாமற் குறைவுறுமாறுற் சிவகாயத்திரியை நூறுருச் செபித்தா லக்குற்றம் போம்.

(வி-ரை.) 'மற்று' என்பது வினைமாற்று. (௩அ)

[இட்டலிங்கத்துக்குப் பரிகார மிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

செந்தழலி னபாயத்தாற் சிவலிங்கத் துருவஞ்
சிறப்பழியி னழிந்தறிவு தேசிகனை வணங்கி
வந்தவினை நைந்தழிய வுண்டிபொழிந் தகோர
மந்திரிக்க நியுதமுற மற்றொருலிங் கத்தைத்
தந்திடவே தாங்கிடுக சோரரான் மற்றுந்
தவறுறினு முரைத்தமுறை தனைச்செய்க தழல்வந்
தந்தவுரு வந்தீண்டி யும்பழுதின் றாகி
லறைந்திடுக மூன்றயுத முடல்விடல்பொல் லாதே.

(இ - ள்.) சிவலிங்கம் அக்கினியினாலே திருமேனியிற் பூருவவன்னம் விட்டு வேறுவன்னமாகக் கண்டாலுஞ், சிதறிப்போனாலும்,

'இப்படி வந்துவிட்டதே' என்று மனத்திற் றுயரமடைந்து ஆசிரியரை வணங்கி 'இக் குற்றம் போக்கியருளவேண்டும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்து உபவசியா யகோரத்தை நூறாயிரமுருச் செபித்து அவ்வாசிரியனால் வேறொரு லிங்கத்தை யெழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டு பூசைசெய்க. கள்வர் முதலானோர் சிவலிங்கங் கொண்டு போனால் 'அது வருமோ' என்று நாற்பதுநா ளுபவசியாயிருந்து பின்பு முற்கூறியபடி பரிகாரஞ்செய்து எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொள்க. அக்கினி யச்சிவலிங்கத்தைத் தீண்டினால் பழுதிலவாயிருக்கும். ஆறு உபவசியாய் முப்பதினாயிரம் உருச் செபிக்கில் அக் குற்றம் போம். அப்படிச் செய்யாது பத்தியினால் 'உடல் விடுவோம்' என்பது பொல்லாது.

(வி-ரை.) 'மற்றும்' என்றதனால் வானரம், காகம், பருந்து, எலி முதலாயினவற்றா லபாயம் வரினு மிம்முறையே செய்க. (௨௧)

௨௨ ஊறுபடிற் றிருமேனி பரார்த்தத்து மொழிக்க
வுரித்தாகு மற்றொன்று சுயம்பெழுவா யொழியேற்
கூறிடுக வீரயுதம் பதமேனி குறுகிற்
கடந்திடினிற் றாளிபடிற் கூறுகவோ ரயுதம்
நூறுமிரு நூறுமுற நுவல்கநிழல் கடந்தான்
பீடத்திற் சாய்ந்திடினு மவ்வளவே நுவல்க
வாறியிடுவபாரத முருண்டிடினு யிரமீ
ராயிரம்பின் னும்முருண்டா லப்பாலோ ரயுதம்.

(இ-ள்.) மானிடர் தாபித்த பரார்த்த லிங்கத்தில் அக்கினி முதலியவற்றா லூறுபட்டால் ஒழிக்க. மற்றை ஆன்மார்த்த லிங்கத்திலுஞ் சுவயம்பு முதலிய இலிங்கத்தினு மூறுபட்டால் ஒழியற்க. சிவலிங்கத்திற் கால் படினுங் கடக்கினும் இருபதினாயிரமுருச் செபிக்க. காலில் தூள் திருமேனியிற் பட்டாற் பதினாயிரமுருச் செபிக்க. இலிங்கத்தின் சாயை கடக்கினு மெழுந்தருளியிருக்கிற பீடத்திற் சாய்ந்தால் அகோரத்தை முந்நூறுருச் செபிக்க. பீடத்தி லொருகாலுருண்டால் அகோர மாயிரமுருச் செபிக்க. இரண்டுதா மிலிங்க முருண்டா லிரண்டாயிரமுருச் செபிக்க. இரண்டுதரத்துக்கு மேற்பட்டுருண்டு கீழே வீழ்ந்தாற் பதினாயிரமுருச் செபிக்க.

(வி-ரை.) அவ்விலிங்கத்திலே யரையங்குலத்துக்கு மேற்படப் பழுதானால் அவ்விலிங்கத்தை யொழிக்க. பீடத்திலே மூன்றங்குலத்துக்குமேற் பழுதானால் அப்பீடத்தை யொழிக்க. அவ்

லிங்கப்பிரமாணத்தில் வேறொருலிங்கத்தில் முன்புபோல மானிடமாகத் திருமேனியைச் செய்த பிரதிட்டையை யவ்வழியே செய்க. சுயம்பு, தைவிகம், ஆரிடம், காணவம் இவைகளிற் பழுதானாலும், அக்கினி வாதையினாற் பழுதானாலும் அச்சிலையைத் தானே முன்புபோல் சந்திக்கவைத்துத் திடமுறும்பொருட்டுச் செம்பு முதலானவற்றாற் பட்டங்கட்டி அதனையே பூசைசெய்க. பீடம் பின்னமானால் சீர்ணோத்தாரண விதியா லதனை யெடுத்துப் போட்டுப் பெண் சிலையினால் முன்புபோல் திருமேனி கொண்டு பிரதிட்டை செய்க.

[ஆதார நிராதாரத்தில் வருங் குற்றத்துக்குப் பரிகார உணர்த்துகின்றார்.]

அயுதமியம் பாதாரத் தொடுவிழினே சாணுக்
காதார மறவிழினே யிரயுத மறைக
வயுதமிரண் டறைந்திடுக வாய்த்திவலை யணுக
லறைந்திடுக மூன்றயுத மணுகிடினே கோழை
நியுதமுற நிகழ்த்துகவாழ் நீர்தன்னிற் படியி
னின்மாலி யப்புனலிற் படிந்திடினு நியுதம்
விதிவினைதா னிலைப்புருட மாத்திரத்தின் வீழ்ந்து
விண்டிடினே சிவலிங்கம் பீடம்பின் டிடினும்.

(இ - ள்.) பெட்டகக் கோயிலுடனே சேமப்பிழை வந்தாற் சாணுக்குப் பதினாயிரமுருச் செபிக்க. ஆதாரமில்லாமல் இலிங்க மாத்திரஞ் சேமப் பிழையானாற் சாணுக் கிருபதினாயிரமுருச் செபிக்க. வாய்த்திவலை சிவலிங்கத்தில் தெறித்தா லிருபதினாயிரமுங், கோழைபடின் முப்பதினாயிரமுஞ் செபிக்க. பெரியமடுக்களிற் கைதவறி வீழ்ந்தால் நூறாயிரமுருச் செபித்து முடிக்கவாறே யாசிரியனால் வேறொரு லிங்கத்தை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொள்க. நின்மாலிய பாத்திரத்திலே வீழ்ந்தால் நூறாயிரமுருச் செபிக்க. ஒரு புருடப் பிரமாணத்தினின்றுஞ் சேமப்பிழையாய்ச் சிவலிங்கம் பீடமிவைகளிற் பின்னலங்கனமானா லதற்குப் பரிகார மில்லை. (௯௪)

[ஆசிரியர் முதலானோர் நிழலைக் கடக்கினும், நைவேத்திய மாதியில் தூடணம்வரினு மதற்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

தேசிகன்ற னிழல்கடந்தார் செபிக்கசதத் திரையந்
திருவேடத் தார்நிழலைக் கடக்கினுஞ்செப் பியவா
றுசகல வங்காரத்தை யந்தணர்தந் நிழ
லாவினிழல் விளக்கினிழல் கடந்திடினூ றறைக

வீசனது நிவேதனத்திற் கிருமிமயி ரிணங்கி
னிழித்திடுக நிவேதிக்கி லியம்பிடுக வொருநூ
றுசகல விருதூணி யரிசியுயர் பிழிவு
விருநாழி யையுழக்கெக் காலத்து மாகா.

(இ - ள்.) ஆசிரியருடைய நிழலைக் கடந்தால் முந்நூறுருச் செபிக்க. சாதகர்புத்திரர் சமையிமுதலிய திருவேடத்தார் நிழலைக் கடந்தாலும் அப்படியே. பார்ப்பார், பசு, திருவிளக்கு இவைகளி னிழலைக் கடந்தால் நூறுரு அகோரத்தைச் செபிக்க. இட்டலிங்கத்துக்கு வைத்த நைவேத்திய முதலியவைகளிற் புழு, மயிர்முதலான செந்துக்கள் விழுந்தால் அதை நிவேதனம் பண்ணுமலொழிக. அது அல்லாமல் கிடப்ப தறியாமல் நைவேத்தியம் பண்ணினுனால் நூறுருச் செபிக்க. இட்டலிங்கத்துக்கு உத்தமம் இருதூணி; மத்திமம் இருநாழி; அதமம் ஐயுழக்கு அமுதுபடி ஆகையால் அவ்வதமமொருகாலு நிவேதனத்துக்கு ஆகாது.

(வி-ரை.) உத்தமத்தி னுத்தமம் - இருதூணி. மத்திமந்தூணி- அதமங் குறுணி. இருநாழி ஐயுழக்கு அமுதுபடி வைத்தாற் பைசாச போசனமாகையா லொருகாலு நிவேதனத்துக் காகாதென் றுரைப்பாருமுளர். (சஉ)

[இட்டலிங்கத்தைப் பார்ப்பார் முதலானோர் தீண்டினுற் பரிகாரம் உணர்த்துகின்றார்.]

தீக்கையிலா வந்தணரா தியரிட்ட லிங்கந்
தீண்டியிடிற் சிறப்புறவே பூசையினைச் செய்தே
நோக்கிமுறை யுறநூறு நுவல்கவிரு நூறு
முந்நூறு நானூறு வாமசம யத்தார்
மூர்க்கரெனும் வேடர்முத லோர்தீண்டி னயுத
மொழிந்திடுக நாய்காகந் தீண்டிண்மூ வயுத
நாய்க்கடுவான் றீண்டியிடி னவின்றிடுக நியுத
நம்பனுக்குப் பூசையினைச் செய்துவிதி நயந்தே.

(இ - ள்.) தீக்கையில்லாத பார்ப்பார்முதல் நான்குவருணத்தார் இலிங்கத்தைத் தீண்டினுற் பஞ்சகவ்விய முதலியவற்றால் விசேடபூசை செய்து பார்ப்பார்முதல் நால்வர்க்கு நூறுநூறாக வேற்றிச் செபஞ்செய்க. சைவபேதமாகிய மூல தந்திராவத சாத்திரத்தின்வழி யனுட்டிக்கும் வாமசமயத்தவரும், மூர்க்காகிய வேடர் முதலான இழிகுலத்தவருஞ் சிவலிங்கத்தைத் தீண்டினுற் பதினுயிரமுருச்செபிக்க. நாய்முதலான மிருகமும், காகமுதலான பறவையும்

தீண்டினல் முப்பதினுயிர முருச்செபிக்க. நாய்க்கவோன் இலிங்கத்தைத் தீண்டினேல் விசேட பூசையைச் செய்க.

(வி - ரை.) "உரையிற்கோடல்" என்பதனுற் சுவசந்தலளிதத்தின் வழி அனுட்டிக்குந் தக்கண சைவர் தீண்டினுற் பதினுயிர முருவும், வாமசமயி தக்கணசமையி இவர்களுடன் பேசினுல் நூறுருவுஞ் செபிக்க. நாய்க்கவோனென்பது சண்டாளன் பிராமணியுடனே கூடிப் பிறந்தவன். (சஙு)

[செபமாலை முதலியவற்றிற்குப் பரிகார முணர்த்துகின்ருர்.]

திருவுருவுக் குரைத்தபரி காரத்திற் பாதி
செபமாலை சிவஞான மெழுவாய்க்குஞ் செய்க
கருதிடுக கண்டைக்கும் பாதத்திற் பாதி
கைதவறி யபிடேக கலசமது கடுகித்
திருமுடியைத் தீண்டியிட வீராயுதஞ் செபிக்க
திண்ணியவர்க் கியம்வீழிற் சிதையினுருண் டிடினு
மிருசதமா யிரமைஞ்னூ றியம்புகநாய்க் கடுவான்
றெரிசிக்கி லைந்தயுத மியல்விதிசெய் திறைக்கே.

(இ - ள்.) சிவலிங்கத்துக்குக் கூறிய பரிகாரத்திற் பாதி சபமாலை சிவாகம முதலியவைகளிற் கால்படினும் விழுந்தாலும் பரிகாரஞ் செய்க. சிவலிங்கத்துக்குச் சொன்னதி லெட்டிலொன்று மணி முதலிய உபகரணங்களிற் கால்பட்டாற் பரிகாரஞ்செய்க! அபிடேக கலசங் கைநழுவித் திருமுடியிற் பட்டா லிருபதினுயிர முருச் செபிக்க. சாமானியமாகப் பட்டாற் பதினுயிரமுருச் செபிக்க. அருக்கிய சலந் தாபித்திருக்கை லதுவிழுந்தால் இருநூறுருச் செபிக்க. அது உடைந்தா லாயிரமுருச் செபிக்க. அப் பாத்திர முருண்டதானு லைஞ்னூறுருச் செபிக்க. நாய்க்கடுவான் இலிங்கத்தைத் தெரிசித்தால் ஐம்பதினுயிர முருச் செபிக்க, ஆகமத்திற் சொன்னபடி சிவலிங்கத்துக்குப் பூசைசெய்து.

(வி - ரை.) 'எழுவாய்' என்றதனுல் வேதமிருதி புராணம் முதலியவை யென்றறிக. (சச)

[சிவலிங்க முதலிய விற்பார்க்குப் பரிகார மில்லையென இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்ருர்.]

சிவலிங்கம் விற்பார்கள் சிவஞானந் தனையுந்
திருவுருவ மதுதனையுந் தீராப்பா தகரே

யவர்தமக்குப் பரிகார மறையாதா கமமு
மாரணத்தி னுட்பொருளை யாருயிர்க்குத் துணையைச்
சிவனையுணற் பொருட்டாலே செய்வாரேற் பூசை
சிறப்புடைய வைதிகரே சைவரே தெளிந்த
வெவரேனும் பதிதரவ ரெனவெண்ணி யிணங்கே
லிற்புகுந்தாற் றீண்டியபாண் டத்தைவிட லினிதே.

(இ - ள்.) சிவலிங்கம், வேதாகமங்கள், சந்திரசேகரர் முதலான விக்கிரகங்களை விலைகுறித்து விற்றவர்கள், எப்போது மொழியாத பாதகத்தை யுடையவர்கள். அவர்களுக்குப் பரிகார மாகமத்திற் கூற வில்லை. வேதாந்தத் தெளிவாய் நிறைந்த உயிர்க்குத் துணையாகிய பரமசிவனைப் பத்தியினாற் பூசிப்பதல்லாமல் விலைபொருந்திப் பூசிக்கு மவர்கள் சிறப்புடைய வைதிகரானாலுஞ் சைவரானாலு மற்றைத் தெளிந்த எவரேயானாலும் அவர்களைப் பதிதரென விசாரித்து அவர் களுட னொருக்காலுங் கூடாதொழிக. அவர்கள் பிறரொருவர் வீட் டில் வந்து பாண்டத்தைத் தீண்டினா லதனைக் கழித்துப் போடுக.

(வி - ரை.) ஆதிசைவராகிய சிவப்பிராமணர் முதலானவர்கள் திரவிய முதலான கூலிவாங்கிப் பூசித்தா லவர்களு மப்படியோ வெனில், அவர்களுக் கதுவே விதித்த கன்மமாதலாற் குற்றமில்லை யென்று சிவாகம மோதுமெனக். (சு௯)

பொருணசையாற் பூசையினைப் புரிவார்கண் மாலைப்
புரந்தரனைத் திசைமுகனைப் புரந்தரன்றன் சேனைப்
பெருமானை விநாயகனைப் பேறங்காப் பாளைப்
பேருலகத் தாயரெனப் பேசுமெழு வரையும்
இருமையினும் பயனிழந்தா ரவர்தம்மை யிணங்கே
விகலாதே சாக்கியரோ டேனையர்தம் மோடும்
விரவிடினுந் திருநீறு மெய்ப்பூசி யிடுக
வியம்பிடுக சிவநாமம் வெறுப்பொழிக வெவர்க்கும்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு கூறப்பட்ட தேவதைக ளெல்லாரையுங் கூலிவாங்கிப் பூசிப்பவர்கள் இம்மை மறுமை யிரண்டையு மிழந்தவர்க ளென்று விசாரித்து அவர்களுட னொருகாலுங் கூடாதொழிக. சாக் கியர் புத்தர்க ளிவர்களுடன் வாதஞ் செய்யாதவர்களைத் தீண்டினா மாகா. தீர்த்த சலத்தினால் தானத்தைப் பண்ணி விபூதிதானஞ் செய்து இருபதினாயிரமுரு அகோரத்தைச் செபிக்க. மற்றையரிட த்தும் வெறுப்பில்லாமல் ஒழுகுக.

(வி - ரை.) 'ஏனையர்' என்றதனாற் சாருவாகன் முதலியவரை யுங் கொள்க. இருபதினாயிர மென்றது சொல்லெச்சம். (சசு)

[சிவத்திரவிய முதலியவை அபகரித்தாற் பரிகாரம் உணர்த்துகின்றார்.]

பரமசிவ னாலயத்திற் பகர்திரண மற்றும்
பற்றாதே பற்றியிடி னழுங்கியுளம் பதைத்து
வெருவியப ராதத்தைப் பொறுத்தருளென் றிறைஞ்சி
விண்ணப்பஞ் செய்தறியா தெடுத்தவனாற் குணிதங்
கருதியெடுத் தவனைந்து குணிதமுறக் கொடுத்துக்
கடிதினியற் றிடுகசாந் திராயணத்தைக் கசிந்தே
யருமறையோர் பொருள்குரவ னரும்பொருள்கொண் டானு
மம்முறையிற் கொடுத்திடுக வவல்வினை யறுமே.

(இ - ள்.) திருக்கோயிலுக்குஞ் சிவனுக்கு முபயோக மல்லாத பதர் திரண முதலாயின ஆனாலு மவைகளைத் தீண்டாதொழிக! அத்திரண முதலியவைகளை அபுத்திபூருவமாக எடுத்தானானால் 'இப்படி வந்ததே' என்று மனத்திலே துக்கித்துச் சுவாமியை 'இக்குற்றம் பொறுக்க வேண்டும்' என்று வேண்டிக்கொண்டு எடுத்ததற்கு நான் மடங்கு கூட்டிக் கொடுத்தால் அக் குற்றம் போம். புத்திபூருவமாக எடுத்தானானால் ஐம்மடங்கு கூட்டிக் கொடுத்துச் சாந்திராயண விரதத்தை யந்நேரமே யனுட்டித்தா லக்குற்றம் போம். பிராமணர், ஆசிரியர் திரவியத்தை யபகரித்தவனும், அம்முறையே செய்தா லக் குற்றம் போம். (சஎ)

[இதுவுமது]

கூடியெடுத் தனுபவித்தான் பாதமுறக் கொடுக்க
கூடினனைக் கூடினனும் பாதத்திற் பாதி
யோடியிட வூனவினை வுரைத்திடுக நியுத
முருபிதனை யடுத்தவனு முரைக்கவதன் பாதங்
கூடினனைக் கூடினனும் பாதத்திற் பாதி
கூறிடுக வந்தணர்தம் பொருளினைக்கொண் டானும்
பாடியவிம் முறைசெயம்பண் ணிற்றீரு மந்தப்
பாவவினை யல்லதழற் குழிதன்னிற் படித்தும்.

(இ - ள்.) சிவத்திரவிய மொருவனுடன் கூடி யெடுத் தனுபவித்தவன் அதில் நாலிலொன்று கூட்டிக் கொடுக்க. அதனைக் கூடியெடுத்தவனுடனே கூடினவனு மெட்டிலொன்று கூட்டிக்கொடுக்க. அதனைப் புத்திபூருவமா யெடுத்தவன் அதற்கு அஞ்சு குணிதம்

கொடுத்து விரதமனுட்டித்து அக் குற்றம் போம்படி அகோரமந்திரத்தை நூறாயிரமுருச் செபிக்க. எடுத்தவனுடனே சேர்ந்தவனும் அதில் நாலிலொன்று செபஞ்செய்க. அதனை யெடுத்தவனுடனடுத்தவனுடன் கூடினவனு மதிற்பாதி செபஞ்செய்க. பிராமணர் திரவியத்தை யெடுத்தவனும், எடுத்தவனுடன் கூடினவனுங், கூடினவனுடன் கூடினவனு முற்கூறிய செபஞ் செய்க. இவ்வாறு பரிகாரஞ் செய்யாதொழிந்தால் அது ரௌரவ முதலிய நரகங்களில் வீழ்த்தும்.

(வி - ரை.) 'உரூபி' எனினும் அகோரமெனினு மிழுக்கா. 'அந்தணர்தம் பொருள்கொண்டானும்' என்ற வும்மையால் அரசர் முதலானோர் திரவியத்தை யெடுத்தவனும், எடுத்தவனுடன் கூடினவனுங், கூடினவனுடன் கூடினவனு மம்முறையே யென்க. (சஅ)

[ஆசிரியர் நைமித்தியமாகிய சிவலிங்கப் பிரதிட்டையுந் தீக்கையும் பண்ணினா லதில்வருங் குற்றமும், மூவகை யாசிரியரைக் கொடிய வார்த்தை சொல்லல் முதலிய குற்றமும் போம்படி பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

பார்த்திவரு மற்றையரு முயத்தேவ பதிட்டை
பண்ணினனே லாசானு மிருநியுதம் பகர்க
தீர்த்தனா லுஞ் சிவாகமத்தி னுண்மைதெளி யாதே
தீக்கைபுரி தேசிகனு மஞ்சிலக்கஞ் செபிக்க
வார்த்தையினைக் கடினமுற வசனித்தா னாகின்
மந்திரிக்க வோரிலக்கம் பாதியதன் பாதங்
கூர்த்தவருட் சோதகனைப் போதகனை முத்தி
கொடுப்பானைப் பதம்பணிந்து குறைபொறுத்தாளென்றே.

(இ - ள்.) அரசன் முதலானோர் நற்கதியடையுநிமித்தம் ஆசிரியன் சிவலிங்கப் பிரதிட்டை பண்ணினால் அக் குற்றம் போம்படி உபவசியா யிரண்டு நூறாயிரமுருச் செபிக்க! சிவாகமத்திற் கூறிய முறைமையை யறியாமற் றீக்கைசெய்யு மாசிரியனு முபவசியாய் ஐந்துநூறாயிரமுருச் செபிக்க! சாதகர், போதகர், முத்திகொடுப்போர் என்னு மூவகை யாசிரியரைப் பார்த்துக் கொடிய வார்த்தையைச் சொன்னானேல் அக் குற்றம் போம்படி அவர்களை வணங்கி நூறாயிரம், ஐம்பதினாயிரம், இருபத்தையாயிரம் அடைவே செபித்தா லக்குற்றம் போம்.

(வி - ரை.) 'தீர்த்தனாலும்' என்பதனை யீரிடத்துங் கூட்டுக! மூவகை யாசிரியருக்குக் கூறியதொகை எதிர் நிரனிறை. சைவாக

மத்தை இதுவென்று தரிசிப்பிக்கையாற் 'சோதகர்' எனப் பெயரா யிற்று. மாணுக்கர்க்கு ஆகமாதிகளைப் போதிக்கையாற் 'போதகர்' எனப் பெயராயிற்று. நிருவாண தீக்கையை மாணுக்கர்க்குச் செய்து மோக்ஷத்தை யடைவிப்பிக்கையான் 'முத்திகொடுப்போர்' எனப் பெயராயிற்று. (சுக)

[இதுவுமது]

தாக்கிடினே தன்னதுகை யவனுடலந் தன்னிற்
சாற்றிடுக வாறிலக்க மாயுதத்தாற் றடியி
னேற்றியிரு குணிதமுற வியம்பிடுக பூசை
யியற்றிடுக சிறப்புறவே யீசனுக்கஞ் சென்னுங்
கூற்றுடைய சாந்திரா யணவிரத முதலுங்
கொள்கவிர தத்தினையு முடிவினடி குறுகிப்
போற்றியுள பொருளெல்லாங் கொடுத்தவன்செய் தீக்கை
பொருந்திடுக வருந்தவரைப் பிழைப்பினும்இப் புரிவே.

(இ-ள்.) மூவகையாசிரியரில் ஒருவரை யொருவர் தம் கையா லடித்தா லறுநூறுயிரமுரு அகோரத்தைச் செபிக்க! ஆயுதத்தா லிரத்தம் புறப்பட வெட்டினுற் பன்னிருநூறுயிரமுருச் செபித்துச் சிவனுக்கு மகாபிடேகமு நிவேதனமுஞ் செய்து சலசாந்திராயண முதல் ஐவகைச் சாந்திராயணத்தையு மனுட்டித்து முடிந்தவாறே ஆசிரியரைப் பாதத்திற் பணிந்து தமக்குள்ள பொருளெல்லா மவருக் குக் கொடுத்துப் பஞ்சகமலமென்னு மண்டலத்தை வேதிகையிட்டு அது முன்னுகத் தீக்கையையும் பெறுக! அரிய தவமுடைய சாதகர் முதலாயினுரை அடித்தாலும் வெட்டினுலும் இம்முறை செய்தா லக் குற்றம் போம்.

(வி - ரை.) பஞ்சகமல மண்டலமாவது:—யாகசாலை மண்ட பத்துக்கு நடுவேதிகையைப் பதினுலுக்குப் பதினுலு பதம்பண்ணி நடுநாலு பதத்தில் வெண்டாமரையையிட்டு நடுவே காணிக்கையைச் சூழக் கேசரம், பீதவர்ணமாகவிட்டு, அதைச் சூழ ஒருபதஞ் சிவப்பி னலே வீதியாகவிட்டுப், பூர்வதிக்குமுதல் நான்கு திக்கினு நந்நான்கு பதத்தாலே யந்தந்த முகத்துக்கேற்ற வன்னமாக நடுப்பதுமம்போல நான்கு பதுமமிட்டு, அதனைச் சுற்றிவர இரண்டாம் வீதியி லொரு பதம் பொன்னிறமாக விட்டு, ஒவ்வொரு திக்குக்கு இவ்விரண்டுபதத் துவாரம், அந்தந்தத் திக்குப்பதிகளுடைய நிறமாகவிட்டுக் கர்ந முப கர்நபத மிரண்டு சோபத்தாலுங் கோணங்களில் வச்சிரம்போலக் கொண்டு பதமிட்டு அதிற் சிவனைப் பூசித்தாற் பஞ்சகமல மண்டல மெனப் பெறும். (கூ0)

[ஆசிரியர்க் கிபற்றிய குற்றத்திற்குப் பரிகார பூசையினை வகுத்துணர்த்துகின்றார்.]

பலமிரண்டா யிரமுறவே பாரதிநெய் பழமும்
பண்ணிடுக திருமுடியி னபிடேகம் பரிவாற்
பலமிரண்டா யிரமுறவே யேலமுதற் பண்டம்
பயிற்றியநீ ரபிடேகம் பண்ணிடுக பதமும்
பலமிரண்டா யிரமுறவே கறியமுது பாதி
பரமனுக்கு நிவேதனமும் பண்ணிடுக பாங்காற்
பலகுவளை விளக்குமிரண் டாயிரமா னெய்யாற்
பார்த்திடுக தேசிகனுக் கபராதம் பணினர்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) தேசிகனுக்கு அபராதம் பணினர் பண்ணிடுக வென வினைமுடிக்க. (௩௧)

[முற்கூறிய முறைமைக்குப் பொதுவிதி நியம முணர்த்துகின்றார்.]

அங்கியினா குதியுமிரண் டாயிரமே யாக்க
யாநெய்யா னயுதத்துச் செபமறையும் போது
மங்கியினா யிரமுறவே வாக்குகவா னெய்யா
னயுதத்துக் கப்பாலுந் தசத்தொன்றே யாக்க
வெங்குமிது பொதுவெனவே யெண்ணியியற் றிடினே
யியம்பியமந் திரபலன்றா னெய்தியிடு மென்று
மங்கியினுக் கருகரலா ரரியனா லங்கிக்
காகுதியைக் கொடுப்பிக்கி லவலவினை யறுமே.

(இ - ள்.) ஒருவர் நூறாயிர முருச் செபிக்கும்போது பசுவின் னெய்யினா லிரண்டாயிரமுரு ஓமஞ்செய்க! பதினாயிரமுருச் செபஞ் செய்யுமிடத் தாயிரமுரு ஓமஞ்செய்க! பதினாயிரத்துக்கு மேல் அதிக செபஞ் செய்தா லதற்குப் பத்துக்கொன்று அதிகமா யேற்றி யோமஞ்செய்க! முற்கூறிய எல்லாச் செபத்திற்கும் பொதுவிதி யென் றறிந்துசெய்தா லிவன்செபித்த செபபலத்தைக் கொடுக்கும். ஓமஞ் செய்தற் கதிகாரி யல்லாவிடத்து ஆசிரியரால் ஓமம்பண்ணு வித்தா லிவனுடைய பாவங்கள் போம்.

(வி - ரை.) 'அப்பாலும்' என்ற உம்மை யெதிரது தழீஇயது. 'ஒப்பின் முடித்தல்' என்னும் தந்திரவுத்தியால் இருபதுருச் செபத் துக்கு ஒருகலசந் தாபித்து அபிடேகஞ் செய்க! (௩௨)

[பரிகாரஞ் செய்தற்கு நியமவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

உண்மைமொழி யுரைத்திடுகை யொண்டொடியார் கலவி
யொழிந்திடுகை நிசிதனிலூண் பூதலத்தி லுறங்கல்
எண்ணையினைத் தீண்டாமை கௌவியத்தைத் தினமு
மிறைவனணி முடிகாட்டி யருந்தலிவை யெல்லாம்
பண்ணுதமேல் பஞ்சவருடத்தளவும் விரதம்
பரிகாரந் தேசிகனைப் பழித்தவினைப் பகைக்கும்
புண்ணியர்த மடியிணையும் புரிந்துபணிந் தவர்தம்
பொருவரிய வருள்பெறலும் புன்மைவினை போமே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கௌவியத்தை யருந்தும்போது இடையிடையே கையைக் கழுவித் தத்துவத்திரயத்தினு லதைக் கொள்க! (கூ)

[பிரமகத்திக்குப் பரிகாரமில்லையாயினு மொருவாற்றாற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

அறிவின்றி யந்தணனை யதஞ்செய்தா னவல
னாயிரமா னிரைநடுவே மண்டலத்தை யாக்கி
யறைகவத னடுவிருந்தே யீசான நியுத
மாக்கிடுக நிதியாளன் மகவினையை யாங்கே
பொறையுறவே சாந்திரா யணம்பின்பு புரிகை
பொதுவலது புலனைந்தும் வென்றுதிரு நீற்றின்
அறையின்மக வுருத்திரத்தை யறைந்துநினைந் தரனை
யையறுநான் மரணமுடி வறிந்தகொலை யறுமே.

(இ - ள்.) அபுத்திபூருவமாய்ப் பிராமணனைக் கொன்ற குற்றம் போம்படி ஆயிரம் பசு நிற்குங் கோட்டத்தி னடுவே தேனுமண்டலத்தை யெட்டு முழத்தில் நாற்கோணமாகவிட்டு, அதனை யொன்பது கோட்டமாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு கோட்டத்தை யொவ்வொரு தளமாகவு நடுக்கர்ணிகையாகவு மிட்டு, அவைகளிற் சுரபி முதலானவைகளை ஞானரத்நாவலியிற் சொன்னவாறு பூசித்து, அம்மண்டலத்தின் முன்னிருந்து ஈசான மந்திரத்தை நூறாயிரமுருச் செபித்து, நிதியுடையவனானு லவ்விடத்திற்றானே யாகத்தைச் செய்து சாந்திராயண விரதத்தை யனுட்டிக்க! இவ்வாறு கூறியன பொதுவிதி. அல்லாதபோது இந்தியங்களனைத்தையும் அடக்கித் திருநீற்றறையிலிருந்து சிவபெருமானைத் தியானித்து வேதத்திற் சொல்லிய சதருத்திர மென்னு மந்திரத்தைச் செபித்து முப்பதுநா ளிருந்தால் அக் குற்றம்

போம். இப்படி மரணமளவும் இருப்பானாகில் புத்திபூருவமாய்ச் செய்த குற்றம் போம்.

(வி-ரை.) தேனுமண்டல மென்பதனை 'மண்டலம்' என்றது தலைக்குறை. (கச)

[மதுபானிக்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

பண்ணினனே லறிவிலனாய் மதுபானம் பார்ப்பான்
பரமேச னாலயத்திற் றற்புருடம் பகர்க
வெண்ணியுற விலக்கமக மியற்றிடுக நிதியன்
பராகமெனுங் கிருச்சரத்தை யியற்றியிடல் பொதுவே
வெண்ணெயழல் வெதுப்பிவாய் வாக்கலுமா மன்றி
வெதுப்பியகோ சலம்வெந்த வெண்கலமு மாகும்
புண்ணியவெண் ணீற்றறையி னுருத்திரத்தைப் புகன்று
பொருந்தலுமா முன்புகன்ற படியிரண்டும் போமே.

(இ-ள்.) பிராமணன் அறியாமல் மதுபானம் பண்ணினானாற் சிவாலயத்தில் மண்டல முன்புபோலிட்டு அதில் வியோம வியாபி மகாசிவர் முதலானோரைப் பூசித்து அம் மண்டல மருகிலிருந்து தற்புருட மந்திரத்தை நூறாயிரமுருச் செபிக்க! திரவியவானானால் யாகத்தைச் செய்து முற்கூறிய பராகமென்னுங் கிருச்சரத்தைச் செய்க! இது பொதுவிதி. அல்லது பசுவின் வெண்ணெயை நன்றா யுருக்கிக் கொதிக்கக் கொதிக்க வாயில் வார்க்குக! அல்லது கோசலத்தை நன்றாய்க் காய்ச்சி வாயில் வார்க்குக! அல்லது பஞ்சலோகங்களை யொழுக வுருக்கி வாயில் வார்க்குக! அல்லது முன்புபோலத் திருநீற்றறையி லிருந்து மகாருத்திரத்தைச் செபித்தால் அபுத்திபூருவமும் புத்திபூருவமு மடைவே போம். (கரு)

[பொன் திருடினவர்க்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

கனகமொரு கழஞ்சளவு கருத்தழிந்து கொண்ட
கள்வனுடல் சுடுகொள்ளி யெல்லையினைக் கலந்தே
பனுகவகோ ரத்தைநியு தத்தைநிதி யாளன்
பனுகமகம் பொதுப்பிரமா பத்தியமே யல்லா
லெலினைமுசலத் திரும்பாலே யெற்றுகமன் னவனே
யென்றழிக வல்லதுவெண் ணீற்றறையை யெய்தி
முனமுரைத்த முறைமுயலின் மோசனமே யாகு
மோகவினை முன்னுணர்வின் முற்றியதீ வினையும்.

(இ - ள்.) அறியாம லொருகழஞ்சு பொன் திருடிய கள்ளன் ஆயிரம் பேருக்குக் குறையாமற் சுட்ட சுடுகாட்டிற் சுடுகாடென்னு மண்டலத்தை முன்புபோ லெட்டிதழ் நடுக்கர்ணிகையுமாகவிட்டு, அதில் அகோரப்பியோகம என்று அகோரகலை மந்திரத்தாற் பூசித்து, அம்மண்டல சமீபத்தி லிருந்து அகோர மந்திரத்தை நூறுயிர முருச் செபிக்க! திரவியவானுல் யாகத்தை ஆண்டுச் செய்க! இவை இரண்டும் பொதுவிதி; அல்லது, பிரசாபத்திய விரதமனுட்டிக்க! அதுவல்லாமல் அவன் அரசனிடத்திற் போய் 'அரசனே! நான் பொன் றிருடிய கள்ளன்; அக் குற்றம் போம்படி இருப்புலக்கையா லடியும்' என்றுசொல்லி யவனுலடிக்கப்பட்டு மரிக்க; அல்லது முன்பு போல நீற்றறையை அடைந்து முன்சொன்ன முறைசெய்தாற் புத்திபூருவம் அபுத்திபூருவமென்னு மிரண்டினுல் வருங் குற்றமும்போம்.

(வி - ரை.) ஏகாரம் தேற்றம். (இசு)

[குருமனைவியைப் புணர்ந்தவனுக்குப் பரிகாரம் உணர்த்துகின்றார்.]

அற்றறிவு குருமனையை யொருநாளுற் றணைந்தா
 னழலோம்புஞ் சாலைதனில் வாமத்தை யறைக
வுற்றிடவே யோரிலக்க மகமியற்றி நிதியன்
 றத்தகிருச் சரமியற்ற வொக்குமிரு வருக்கு
மற்றலது குய்யத்தைப் பீசத்தைக் கருக்கான்
 மாற்றியுணன் மறந்துதிசை தெற்கியங்கி மரிக்க
முற்பகர்ந்த முறையுறவே நீற்றறையின் முயல்க
 முயங்கிலறிந் திரண்டாநா ளரகனைத்து மூழ்கும்.

(இ - ள்.) மோகவயத்தா லறிவிழந்து குருமனைவியை ஒருநாட் கூடினுனுல் அக்கினிகோத்திரஞ் செய்கிற யாகசாலையின் கிழக்கே காருகபத்தியம் நாற்கோணமாகவும், மேற்கே ஆகவனீயம் வட்டமாகவும், தெற்கே தெக்கணுக்கினி யர்த்தசந்திரனைப்போலவு மிட்டு, அதில் அக்கினியை யுண்டாக்கி, அதிற் றற்புருடாய விர்மகே யென்னு மந்திரமுதலாக அடைவே பூசித்து, அம்மண்டல மருகிலிருந்து வாமதேவ மந்திரத்தை நூறுயிரமுருச் செபிக்க! திரவியவானுல் யாகத்தை ஆண்டுச் செய்க! புத்திபூருவம் அபுத்திபூருவமாய்ச் செய்தவர்கள் தத்தகிருச்சர மனுட்டிக்க! இது பொதுவிதி; அல்லாத போது குய்யத்தையும் பீசத்தையுங் கருக்காலரிந்துவிட்டுத் தென்றிசையை நோக்கி யுபவசியாய்ப் போய் மரித்தால் அக்குற்றம் போம். புத்திபூருவமாக இரண்டாநாளும் அவளைக் கூடினுனுல் இருபத்தெட்டுக்கோடி நாகத்திலும் அழுந்துவான். (இஎ)

[கொலை, களவு, கள், காமஞ்செய்த நால்வரோடு கூடின அஞ்சாம் பாவிக்கும், கோகத்திக்கும் பரிகாரம் உணர்த்துகின்றார்.]

கூடியவ ரிவர்தம்மு ளொருவனுடன் சாதங்
கூறிடுக நியுதமுறக் குலவரையி னுச்சி
மாடுடையன் புரிந்திடுக மகவினையை யாங்கே
வருந்திடுக மற்றையதி தபனத்தை மதித்துத்
தேடரிய தேனுவினைத் தெளியாது செகுத்தான்
செப்புகவோ ரிலக்கமுற வகோரத்தைத் தெளிந்தா
னுடியிரு குணிதமுற நவின்றிடுக வந்த
நாயகனை மனத்திருத்திப் பூணொழிந்து நைந்தே.

(இ - ள்.) பிரமகத்தி முதலான பாதகங்கள் செய்த நால்வருள் ஒருவனுடன் ஒருவன் கூடினால் அவன் அஞ்சாம்பாதகத்தை யுடையவன், அக் குற்றம் போம்படி சத்தியோசாத மந்திர நூறாயிர முருச் செபித்து, மலையுச்சியின் மண்டலமிட்டு, அதினடுவே மகாமேரு முதற் பாரிச பருவத மீறாக ஐந்தினுஞ் சதாசிவமுதலிய கலா மந்திரங்களை யடைவே பூசித்து, அப் பருவதத்தி னுச்சியில் தனவானானால் யாகத்தைச் செய்து, அதிதபன னென்னுங் கிருச்சரத்தின் முறைமையை விசாரித்து வருத்தமுற அனுஷ்டித்தால் அக்குற்றம் போம். தேடுதற்கரிய பசுவை அபுத்திபூருவமாய் வதைத்தானானால் அகோரத்தை நூறாயிர முருச் செபிக்க! புத்திபூருவமாய்ச் செய்தவன் 'இப்படி வந்துவிட்டதே' என்று உபாவசியா யகோர மூர்த்தியை மனத்திற் றியானித்து அம் மந்திரத்தை இருநூறாயிர முருச் செபித்தால் அக் குற்றம் போம். (௫௮)

[மகா பாதகத்துக்குப் பரிகாரம் உணர்த்துகின்றார்.]

கங்கைநதிப் புனலாடிக் கடப்பாடு மீந்து
காசிவிசு வேசனடிக் கமலவிணை பணிந்து
தங்கியொரு நாளுணல்கா மாதிகளுந் தவிர்ந்து
தாமறந்து புரிந்தமகா பாவமொன்று தவிருந்
திங்களூறி னறிந்துபுரி மாபாவ மொன்று
தீருங்கே தாரஞ்சீ சயிலங்கா ளத்தி
சங்கைதச ரதன்மகனைத் தணந்ததல மாரூர்
சபைமருது குடமூக்கை யாறெழுவாய்த் தலத்தும்.

(இ - ள்.) கங்கையில் முழுகித் தம்மாற் கூடியவளவு தானங்கொடுத்துக் காசியென்னுந் திருத்தலத்தி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற விசுவநாதனுடைய தாமரைமலர்போன்ற சீபாதங்களை வணங்கித்

தான் காமக் குரோத லோப மோக மத மாச்சரிய முதலான குற்றங் களை யொழிந்து ஒருநா ளுபவசியா யிருந்தால் அபுத்திபூருவமாய்ச் செய்த மகா பாதகங்களி லொன்று போம். இவ்வா றொருமாதமள வுஞ் செய்தாற் புத்திபூருவமாய்ச் செய்த மகா பாதகங்களி லொன்று போம். அக் காசி யல்லாமற் கேதாரமுதற் றிருவையா றிறுதியாகச் சொன்ன புண்ணிய தலங்களினு மிவ்வாறு செய்தால் அக் குற்றம் போம்.

(வி - ரை.) 'எழுவாய்' என்றதனால் மதுரைத் திருவாலவாய் திருவெண்காடு திருநெல்வேலி முதலான மற்றைப் புண்ணிய தலங் களினு மெனக் கொள்க! 'சங்கைதச ரதன்மகனைத் தணந்தது' என் றது, தசரதனை யிந்திரன் புத்திரனில்லாத குற்றத்தினாற் சங்கிக்கச் சங்கோத்திரம் பண்ணித் திருவாரூரில் வந்து தியாகராயரைப் பூசித் துப் புத்திரனுண்டாகையாற் 'சங்கைதச ரதன்மகனைத் தணந்தவ லாரூர்' எனச் சிறப்பித்தார்; இவ்வாறு கொள்ளாது திருவீராமேச மெனக் கொள்ளினு மிழுக்காது. திருவையாற்றைப் பஞ்சநத மென்றுங் கூறுவர். (௯க)

[சிவஞானிகளைப் பூசித்தாலும் அக் குற்றம் போமென்று உணர்த்துகின்றார்.]

அநாதிமல முத்தனவன் சிவனுயிர்கட் குபிரா
யகலாதே வினைப்பலன்க ளருத்திமல மறுப்பான்
மனாதியினுக் கெட்டாதா னெனமதித்துத் தம்முண்
மனோலயவாழ் வுறவவன்றாள் கண்டவர்தாள் வணங்கி
யனாதியிவ ரெனவெண்ணி யொருபகற்பூ சனையை
யியற்றினர்க ளொருதிங்க ளுறவியற்றி னோர்கள்
முனாதியவா றொழிந்தார்தா முற்றியமா பாவ
முட்டாம லியற்றினர்கள் விட்டார்தீ முழுதும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) 'மனாதியினுக் கெட்டாதான்' என்பது சாத்துவித முதலான மனத்தினா லறியப்படாதவ னென்றற்கு. 'மனோலயவாழ்வு' என்றது சுவலீனமான மனத்தை யதீதத்தி லயிப்பித்து ஆண்டுள்ள இன்பந் துய்த்தலை. (௯௦)

[உருத்திராக்கந் தரித்தாலும் பாவம்போமென் றுணர்த்துகின்றார்.]

அரித்திடவே யவலவினை யனுமதித்தார் கண்டி
யாமலக பலத்தினள வாகவுமே யன்பாற்

தரித்திடுக சிகைதன்னிற் கன்னத்திற் களத்திற்
றடவரைமார் பிடைப்புயத்துத் தாங்குகபூ ணூலி
னுருத்திரசா தனஞ்ஞயின் கண்டத்தி னுறினு
மொன்றியிடுஞ் சிவபுரியை யதுதானு மென்றே
விரித்தவுரை மெய்யெனவே யுணர்ந்தாரெல் லாரும்
விருப்புறவே தரித்திடுக கண்டியினை விரைந்தே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி-ரை.) அரித்தல் - போக்குதல். கண்டி - உருத்திராக்கம். ஆமலகம் - நெல்லி.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருவீழிமிழலை
திருவிருத்தம்

"கண்டியிற் பட்ட கழுத்துடை யீர்கரி காட்டிலிட்ட
பண்டியிற் பட்ட பரிகலத் தீர்பதி வீழிகொண்டீ
ருண்டியிற் பட்டினி நோயி லுறக்கத்தி லும்மையைவர்
கொண்டியிற் பட்டு மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே."

என்று திருவாக்கானும் அறிக! (சுக)

[மேலுமோ ருபாய முணர்த்துகின்றார்.]

பூசிடுக நீற்றினையுந் தீவினையைப் போக்கப்
புரிந்தார்க டிருநீறு பூசினரைப் பணிந்து
பேசிடுக மதாரவுரை யவரேவ றன்னைப்
பெற்றிடுக முற்றிடுக பேணியொருப் பட்டே
கூசினர்க ளவர்தம்மைக் கும்பிடவு மேவற்
குறித்திபற்றி யிடத்தானுங் கொடுநரகக் குழியாழ்
நீசரென நினைந்திடுக நின்மலனைத் தம்மு
ணினைப்பாரை நினைப்பார்கள் வினைப்பாவ நீங்கும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.)

(திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
திருவாஞ்சியம்-பண்-இந்தளம் பாடல்-க.)

"செடிகொணோயினடை யார்திறம் பார்செறு தீவினை
கடியகூற்றமுங் கண்டக லும்புகல் தான்வரு
நெடியமாலோடய னேத்தநின் றார்திரு வாஞ்சியத்
தடிகள்பாதமடைந் தாரடி யாரடி யார்கட்கே."

என்னுந் திருவாக்கானு முணர்க. (சுஉ)

[சிவபத்தர்கள் பெருமை யுணர்த்துகின்றார்.]

பன்னொரு மன்னவன்றன் மகன்றுணர்ந்தீங் கிரண்டும்
வையகத்தார் பாராதே வணங்கிடுவ ரஞ்சி
யென்னொரு மிறையமலன் றிருவேடந் திருநீ
றிட்டார்கள் குணங்குணக்கே டெனுமிரண்டு மெண்
ணின்னாளத் தீவினையை வீட்டியிட விழைந்தார் [ணார்
விரும்பியவ ரடிபணிவர் விமலனுரை விலங்க
லொண்ணாதே யெனக்கருதி யொருப்பட்டே யமல
னொப்பரிய புரிவாழ்வு மற்றையருக் குண்டோ.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.)

(திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
திருக்கன்றாப்பூர்-திருத்தாண்டகம்-பாடல்-க.)

"எவரேனுந் தாமாக விலாலத் திட்ட
திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டா லுள்கி
யுவராதே யவரவரைக் கண்ட போதே
யுகந்தடிமைத் திறநினைந்தங் குவந்து நோக்கி
யவர்தேவ ரிவர்தேவ ரென்று சொல்லி
யிரண்டாட்டா தொழிந்தீசன் றிறமே பேணிக்
கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே."

என்னுந் திருவாக்கானு முணர்க. (௬௩.)

[முற்கூறிய பார்ப்பாருட் பதிதரையும்-அக்குலத் தழிந்து திரியு
மாதரையும்-பூதிசாதன மணிந்து ஒழுக்கந் தவறிய தவசிகளை
யும் வதைத்தல் கூடாதென்பதும், இவர்கள் எற்றக்
குறைவு செய்தால் விசாரித்து நியுத்துமது
ஆசிரியர்க்குக் கடனென்பது
முணர்த்துகின்றார்.]

அந்தணர்தங் குலத்துமுதித் தழிவுபுரி வாளை
யதனுஞ்செய்யேற் பரிகார மவள்வகைக்கு மறிமேயம்
வெந்தவெண்ணீ றணிந்தமலன் வேடமணிந் தாரும்
விப்பிரரும் வேண்டியது செய்துவினை விடினுஞ்
சிந்தையினொய் யவரெனவே தேறியவர் தம்மைத்
தெளியற்க தெளிந்துமவர் தமைச்செகுத்தா ராயி

னொந்தழிவர் நிரயத்திற் றேசிகனுக் கவரை
நோவிக்கை நிலைநிறுத்தல் கடன்விதித்த நூலான்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) 'அந்தணர்தங் குலத்துதித்தும்' என்ற வும்மை உயர்வு சிறப்பு. 'அதஞ்செய்யேல்' என்றது கொல்லேல் என்கை; இது வடமொழி. 'தெளியற்க' என்றது சாதியிற் கூட்டாமற் றள்ளி விடுதல். 'செகுத்தல்' என்றது கொலை. நோவிக்கை என்பது அடித்துக் கோபிக்கை. 'விதித்தநூல்' என்றது வேதாகமத்தி லின்னதற் கின்னபடி செய்கவென்னுதல். (௬௪)

[தன்பொருட்டாகப் பிறனொருவன் பிராணவதை செய்ய அவனைத் தடாதிருந்தாற் குற்ற முணர்த்துகின்றார்.]

என்றனைநீ புன்மைமொழி யிசைப்பாயே யென்று
மெனதுதனந் தாராதே யேகுவையே யென்று
நின்றனக்கோ வுரித்திந்த நிலமெனக்கு மென்று
நின்முன்னே யென்னுயிரை நீக்குவனே யென்றுந்
தன்றனையே தான்வதைக்கிற் றடுத்துமுறை புரியாச்
சலத்தெதிரி யவன்றன்னைத் தன்னதுகை யாலே
கொன்றவனே யாதலினாற் றடுத்திடுக கொலையைக் [தார்.
கொடுத்திடுக கணக்குளது கொலைக்கஞ்சுங் குணத்

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) புன்மொழி-பொல்லாத வார்த்தை. ஏகுதல்-போகுதல். நீக்குதல்-விடுதல். சலம்-கோபம். உம்மை-எண். (௬௫)

[கோபமுதலியவற்றாற் பிராணவதை செய்தார் பெறும்பலம் ஈதென் றுணர்த்துகின்றார்.]

கோபத்தா னகத்திற் கொடுநோயான் மற்றுங்
குற்றத்தாற் றன்றன்னைக் கொலைபுரிகை குணமோ
பாவத்தான் மிக்காரே தமைத்தாமே வதைக்கும்
பதர்மனித ரந்தணர்க்கும் பாங்கல்ல கும்பீ
பாகத்திற் பட்டழுங்கிச் சிக்குழிக்கும் படிவர்
பகர்வருட மறுபதினா யிரமுறவே பாங்கே
சாகத்தாந் துணிந்தழிகை சங்கரனா லயத்திற்
றவறுறினே யவரமலன் புரியதனைச் சார்வார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கொடுநோய் - மகாவியாதி. குணமோவென்று மோகாரம் எதிர்மறை. கும்பீபாகம், சிக்குழி யென்பன நரகம். பாங்கு-உரிமை. (சுசு)

[குற்றஞ் சாராக் கொலை யிதுவென்று சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்.]

படைபிடித்துத் தங்கையிற் பற்றாரைச் சமரிற்
பாழ்படுக்கப் போர்புரியும் பார்ப்பாரைப் பற்றா
ருடலிறுத்தா ரேலவர்க்குப் பிரமகத்திப் பாவ
மொன்றுவதன் றெனவுணர்க வுள்ளத்தே கள்ள
மிடனுறவே நள்ளிருளின் வேற்றயலார் மனையின்
வேண்டியது கொண்டியங்கும் வேலைதனில் வேந்தன்
படையவரைப் பந்தித்தே யப்பொழுது நாசம்
பண்ணிடினும் பிரமவதை பற்றுபார்த் திவர்பால்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) படை - ஆயுதம். பற்றார்-சத்துருக்கள். இறுத்தல்-துணித்தல். படையெடுத்துப் போர்செய்த பார்ப்பாரைப் பிடித்து வதைத்தாலுங் குற்றமில்லை யென்க. (சுஎ)

[சூத்திரர் முதலிய மூவரையும் வதைத்தாற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

ஓரயுதஞ் சூத்திரனை யொடுக்கினனுச் சரிக்க
வுருபிதனை யொண்டொடிக்குங் குழவிக்கு மொக்கு
மீரயுதம் வசியனைக்கொன் றிறுத்தவனுச் சரிக்க
வேந்திழைக்குங் குழவிக்கு மிக்கணக்கே யியம்ப
வோரயுத மீரயுதம் பார்த்திவனை யொடுக்கி
னுச்சரிக்க வொண்டொடிக்குங் குழவிக்கு மொக்கு
மீரயுதஞ் சூத்திரனை யெணியிறுத்தா னியம்ப
வேனையர்க்கு மிசைக்கவிரு குணிதமெணி யிறுத்தான்.

(இ - ள்.) சூத்திரனையும், அக்குலத்து மாதரையும், அவர்கள் பிள்ளைகளையுங் கொன்றவன் அகோர மந்திரத்தைப் பதினாயிரமுருச் செபிக்க! மேல் எனைய இருகுலத்தவர்க்கும் இம் மந்திரத்தாற் பதினாயிரம் பதினாயிரமுரு ஏற்றி யேற்றிச் செபிக்க! சூத்திரர் முதலான மூவரையும் புத்திபூருவமாகக் கொன்றவன் இருபதினாயிரம், நாற்பதினாயிரம், அறுபதினாயிரம் அம்மந்திரத்தாற் செபிக்க! (சுஅ)

[அண்டச முதலியவற்றுற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

வதைத்தவனே மயிலன்னங் குக்குடமும் பாம்பு
மற்றுமுள வண்டசமு மர்க்கடமு மறப்பான்
மதித்தறைக வகோரமிரண் டாயிரமாற் சால
மறப்பாலே வதைத்தானே ராயிரமாஞ் சாதம்
வதைத்தவனே யசமேதி மற்றையமான் மரையு
மந்திரிக்க வகோரமொரு நூறுநா னூறு
வதைத்தவனே வராகத்தை வனமிருக மற்று
மதித்தறைக வொருநூறு மறந்தவினை மாயும்.

(இ - ள்.) மயில் முதலான பறவைகளை யபுத்திபூருவமாய்க் கொன்றானால் அகோர மிரண்டாயிரமுருச் செபிக்க! பூனையை அபுத்திபூருவமாய் வதைத்தால் ஆயிரமுருவும், புத்திபூருவமானால் இரண்டாயி ரமுருவுஞ் சத்தியோசாதத்தைச் செபிக்க! ஆடு, மான், மரை, எருமை முதலானவற்றை அபுத்திபூருவமாய் வதைத்தால் நூறுருவும், புத்திபூருவமாய் வதைத்தால் நானூறுருவும் அகோரத்தை செபிக்க! வனத்திலே சஞ்சரிக்கின்ற துட்டமிருகமான பன்றி, சிங்கம், காடி முதலானவைகளை யபுத்திபூருவமாய்க் கொன்றானால் நூறுருவும், புத்திபூருவமானால் இருநூறுருவு மகோரத்தைச்செபித்தா லக்குற்றம் நீங்கும்.

(வி - ரை.) 'மற்றைய' என்பதனால் அதற்கினமானவைகளும் கொள்க. (சுக)

[இதுவுமது]

வதைத்தவனே நாய்நரியுஞ் சாதத்தை மறப்பின்
மந்திரிக்க வாயிரமீ ராயிரமே மதித்தான்
வதைத்தவனே மூடிகத்தை வாலமூ டிகமு
மந்திரிக்க சாதத்தை யொருநூறு மறந்தான்
வதைத்தவனே யென்பில்லா வடிவையறி வின்றி
மந்திரிக்க வைம்பஃது மற்றையவ னூறும்
வதைத்தனனேற் பலகிருமி யொருநாளின் மறப்பான்
மந்திரிக்க மூன்றயுத மதிக்கிலிரு குணிதம்.

(இ - ள்.) அபுத்திபூருவத்தினால் நாய்-நரி யிவைகளை வதைத்தா லாயிரமுருவும், புத்திபூருவமாகி லிரண்டாயிர முருவுஞ் சத்தியோசாதத்தைச் செபிக்க! பெருச்சாளி-எலி இவைகளை யபுத்திபூருவமாகக் கொன்றவ னூறுருவும், புத்திபூருவமானா லிருநூறுருவுஞ்

சத்தியோசாதத்தைச் செபிக்க! வெதுப்பிற் றோன்றிய என்பில்லாத கிருமி முதலியவற்றை வதைத்தால் அபுத்திபூருவத்துக்கு ஐம்பதுருவும், புத்திபூருவத்துக்கு நூறுருவுஞ் சத்தியோசாதத்தைச் செபிக்க! ஒருகாற் பல கிருமிகளைக் கொன்றால் அபுத்திபூருவத்துக்கு முப்பதினாயிரமும், புத்திபூருவத்துக்கு அறுபதினாயிரமுஞ் செபிக்க!

[நாய் முதலியவை கடித்தாற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

உடலூறு படக்கடிக்கி னுய்ந்நரிமர்க் கடமு
முரகமுந்தேள் வுடமுறினு மொழியுமடு நீருண்
மிடலுறநின் றயுதமுற விளம்பவகோ ரத்தை
விக்கிரக நினைந்துசுழல் விழிமூன்று முடையார்
சடைமுடியிற் றலைமாலை கரியவுருக் காளந்
தாடிமுகந் தடமார்பிற் சர்ப்பவிருச் சிகப்பூண்
படைசூல மழுத்தண்டு வாள்வலப்பா லிடப்பாற்
பற்றியுளர் கட்டங்கந் தலைபலகை பாசம்.

(இ - ள்.) நாய் முதலானவை சரீரத் தூறுபடக் கடித்தாலும், அவ்விடம் பொருந்தினுந் தடாகங்களிற் கழுத்தளவு தண்ணீரினின்று சுழல்கின்ற மூன்று விழியையுஞ், சடாமகுடத்திற் றலைமாலையையுங், கரியநிறத்தினையுந், தீக்குணத்தினையுந், தாடியினு முகத்தினும் பெரிய மார்பினும் பாம்புத்தே ளாபரணத்தினையுஞ்,சூல மழு தண்டு வாளைப் பற்றிய வலப்பாற் கரத்தினையு மாத்திரைக்கோல் தலை பலகை பாசத்தைப்பற்றிய இடப்பாற் கரத்தினையுமுடைய அகோரதேவ நாயனாரைத் தியானஞ் செய்து அகோரம் பதினாயிரமுருச் செபித்தா லக்குற்றங்க ணீங்கும். (௭௧)

[பொன்முதலியவற்றைத் தானம் வாங்கிற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

தாங்கினனேற் றனத்தையரி தாலத்தைக் கழஞ்சு
தாத்தாதா வகோரத்தைச் சாற்றிடுக வயுதந்
தூங்கிருளி னடமாடி யாலயத்திற் பாவந்
தொலைத்தருளென் பாவமெனச் சொல்லுகமுன் னூறு
தாங்கினனேற் றயிலத்தைத் தகியாமெனய் தனையுந்
தரித்திடிற்காற் பாசத்தைக் கம்பளத்தை மற்றுந்
தாங்கினனேற் றத்துபரி தனையெருது தன்னைத்
தானியத்தைத் தரணியையுஞ் சாற்றுகவோ ரயுதம்.

(இ - ள்.) பொன் முதலியவற்றையும், அரிதார முதலிய தாதுக்களையும், ஒரு கழஞ்சு தானம் வாங்கினால், அவர்கள் சிவாலயத்திருந்து அகோர மந்திரத்தைப் பதினாயிரமுருச் செபிக்க! பால், தயிர், ஆனெய், எண்ணெய், பருத்தி, கம்பளம் இவைகளைத் தானம் வாங்கினவர்களுஞ் சிவசந்நிதியில் அக் குற்றத்தைப் போக்கியருளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டு அகோரத்தை முந்நூறுருச் செபிக்க! குதிரை-யானை-எருது இவைகளையும், நெல்-பூமி இவைகளையும் தானம் வாங்கிற் சிவாலயத்திருந்து அகோரத்தைப் பதினாயிர முருச் செபிக்க!

(வி-ரை.) 'மற்றும்' என்பதனாற் பட்டுமுதலான புடைவைகளையும், இரத்தினக் கம்பளம், வெண்பட்டு, மூஞ்சிப்புல் இவைகளையும் வாங்கினு மம்முறை செபிக்க! (எஉ)

[பத்தர்கள் ஆசிரியர் முதலானோர்க்கு மடங் கட்டுவித்து அதற்கு வேண்டு முபகரணத்துடன் தானமாகக் கொடுத்தா லதை வாங்கிய குற்றம் போம்படி பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

சிறப்புறவே திருமடத்தைச் செய்துதலை வணங்கித்
தேவரினி யானுய்யச் செறிந்திருக்க வென்றே
யறத்தினையா தரித்தான்கை யதுபரித்தா னாகி
லறைந்திடுக நியுதமுற வாலயத்தி னமர்ந்தே
பெறற்கரியா யான்றரவே பெற்றிதனை யென்ற
பிழைதீர வருந்துகவுள் ளளவுமெனப் பேசுங்
குறிப்பினனைக் கொண்டமா னுந்தமுணல் கொடுமை
கொள்கசில நாளினுக்கே யவன்வினைக்குங் குழைந்தே.

(இ - ள்.) சிவபத்தர்கள் திருமடஞ்செய்து அதற்கு வேண்டு முபகரணத்துடன் ஆசிரியர் முதலானோரை 'அடியே னுய்யும்வண்ணந் தேவரீர் நீங்காமல் இத் திருமடத்தி லெழுந்தருளி யிருக்க வேண்டும்' என்று வணங்கிக் கொடுக்க! அதை வாங்கினவர்கள் சிவாலயத்தி லிருந்து அகோரம் நூறாயிரஞ் செபிக்கக்கடவர்! 'யாவர்க்கும் பெறுதற்கு அரியோய்! அடியேன் கொடுப்பதைப் பெற்று என் குற்ற நீங்க வுள்ளகாலவரையும் புசித்திருக்கவேண்டும்' என்று இரந்து கூறுவான் குறிப்பினை யுணர்ந்து அவனிடத்திற் பெற்றதைத் தாமுள்ளளவும் அருந்துதல் கொடிது. ஆகையால், அவன் வினை கெடுமாறு உள்ளமிரங்கிச் சிலநாள் அருந்தக் கடவர்! (எங)

[அதை வாங்கிச் சிவனுக்கு நிவேதியாதிருந்தாற் பரிகார முதலியவை யுணர்த்துகின்றார்.]

தாரப்பிறர்கைத் தாங்கியது சங்கரற்கு நாளுஞ்
சமைத்துநிவே தனஞ்செய்க தவறியநா ளூற்றெட்
டுரைக்கசிவ குரவனுக்கு மூட்டுகநா டோறு
மொருதேசத் தயனுட்டி லுன்னியவன் பாதஞ்
சிரத்தையுற மலர்தூவித் திசையவனை நோக்கித்
தெண்டெனவே பணிந்தெழுக சிவநேச ருடனே
விருப்புடனே நாடோறு மிசைந்திடுக தீக்கை
வேறற்றார் சாதியினு மொருபந்தி மிசைவே.

(இ - ள்.) ஈகையாளர் தாவாங்கியதை நாடோறுஞ் சிவனுக்கும் ஞானசிரியனுக்கு நிவேதனஞ் செய்க! செய்யாதொழிந்தால் அக்குற்றம் போம்படி அகோரத்தை நூற்றெட்டுருச் செபிக்க! ஆசிரியர் அருகிலில்லாவிட்டால் அவர் பாதந் தன்றலையிற் பொருந்த ஆதரவுடன் தியானம் பண்ணி மலரா லருச்சித்து அத்திசையை நோக்கித் தண்டாகாரமாய் வணக்கஞ் செய்க! இவ்வாறு செய்தபின்பு சாதகர் முதலானோருடன் கூடவிருந்து புசிக்கக்கடவர்! தனக்கொத்த தீக்கையுஞ் சாதியுமுடையவ ராஞல் அவர்களைக் கூடவைத்து நாடோறும் புசித்தலே சிறப்பு. (எஅ)

[பந்திபோசனத்தால் வருங் குற்றமும், பாண்டத்தால் வருங்குற்றமும் போம்படி பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

அற்றழிய வாகார தோடங்க ளென்று
மருவினையு மெனக்குவிரைந் தழிந்தொழிய வென்றும்
பெற்றசிரத் தையினாலே யாக்கடமைப் பேணிப்
பெற்றவற்றி னாந்தினையும் பேதமிலி தன்னை
நெற்றிவிழி நின்மலனை நேயத்தா லாட்டி
நிசியருந்தி லாகார தோடங்க ணீங்கு
மற்றழியு மரும்பாவ நல்வினையு மாகு
மவனதுநற் புரிதன்னை யடைந்துறலு மாமே.

(இ - ள்.) பந்திபாண்டம் அன்ன முதலியவற்றால் வருங் குற்றம் போகவேண்டு மென்றும், நான் செய்த பெரும்பாவம் விரைக் தழியவேண்டுமென்றும் ஒருவன் ஆதரவினால் பசுக்களை நன்றாகப் போற்றி அதனிடத்துண்டாகிய பால் முதலியவற்றால் பிரமகூர்ச்சத்தைத் தாபித்து, அபேதனாகியும் நெற்றிக் கண்ணையுடைய நின்மலனாகியுமிருக்கிற சிவனுக் கபிடேகஞ் செய்து உபவசியாயிருந்து

அதைப் பருகினால் அக் குற்றம்போய் பெரிய பாவங்களும் நீங்கும். அதனால் சித்தி புத்தி பிறந்து நற்கன்மத்தை யனுட்டித்தற் குரித் தான தபோபலத்தினால் அவன் மகாசிவலோகத்தை யடைந்து மிருக்கலாம்.

(வி - ரை.) 'அடைந்துறலு மாம்' என்ற வும்மை சிறப்பு. ஏகாரம்-ஈற்றசை. பிரமகூர்ச்சம்-பஞ்சகௌவியம். (எரு)

[பிரமகூர்ச்சத்துக்குரிய பசுக்களின் முறைமையுங்
கோமயங் கொள்ளு முறைமையு
முணர்த்துகின்றார்.]

பிணிமூப்புச் சாகன்று பிறந்திளைய கன்று
பெறுங்கன்று கருக்கன்று பெருக்கன்றான் மலமென்
றெணியவிரு நான்கொழிந்த வெவையுமினி யனவே
யிவற்றுதித்த மயமாதி யாட்டிடுக விறைக்கே
மணிலணவா முன்மயத்தைத் தாமிரத்திற் கொள்க
வானிடையே கமலத்தின் வகிர்ந்துநடு மயத்திற்
பிணியிலர்கைப் பெருவிரலிற் பாதியெனு மளவு
பெற்றிடுக மற்றையவுங் கொளுமுறையே சுவமே.

(இ - ள்.) வியாதிப்பசு, கிழப்பசு, கன்றுசெத்தபசு, கன்று போட்டு பத்துநாட் சூதகமுடையபசு, கிடாரிக்கன்றாகியபசு, சினைப் பசு, மலட்டுப்பசு, மலத்தைத் தின்னும் பசு என்று நினைக்கு மெண் வகைப் பசுக்களையு நீக்கிய மற்றப் பசுக்களெல்லா மினிமையை யுடையனவாம். இவற்றில் தோன்றிய கோமய முதலியவற்றால் சிவ னுக்கபிடேகஞ்செய்க! இவற்றில் புகை நிறத்தையுடைய பசு கோமய மிடும்போது பூமியில் விழுமுன் னிடையே தாமரையிலையி லேந்தி அக் கோமயத்தி னடுவே நோயில்லாதார் கைப் பெருவிரலிற் பாதி மாத்திரம் வகிர்ந்தெடுத்துக்கொள்க! மற்றைக் கோசல முதலாயின வுங் கொள்ளு முறைமையை மேற்சொல்வாம். (எசு)

[கோசல முதலியவை கொள்ளும் பசுவினிறமு மவற்றின்
பலமும் உணர்த்துகின்றார்.]

பலமொன்று நீர்கொள்க நீலநிறப் பசுவிற்
பால்கொள்க பலமைந்திற் செம்மைநிறப் பசுவின்
பலமூன்றி னுறத்ததியைப் பானிறத்திற் கொள்க
பலமிரண்டி னெய்கொள்க கபிலைநிறப் பசுவி

லதிவைக ளரியனவேற் கபிலைதனிற் கொள்க
வைந்தினையு மதுதானு மரியதுவே யாகிற்
பலநிறத்தும் பாலெழுவா யைந்தினையுங் கொள்க
பசிதணிய வூட்டியபின் பால்கொள்க பாங்கே.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) கபிலைநிறம்-கருமை சேர்ந்த பொன்னிறம். குன்றி இரண்டு கொண்டது ஒரு வுழுந்து, இது பத்துக்கொண்டது ஒரு கழஞ்சு, அது எட்டுக்கொண்டது ஒருபலமென்க. (எஎ)

[பஞ்சகவ்வியந் தாபித்தற்குக் கோட்டங்கொள்ளு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

கோட்டந்தண் டுலத்தொன்பான் கொள்கதருப் பையினாற்
கொள்ளுமா முகமைந்திற் குறித்தநிற முறவே
நீட்டிடுக நடுப்பூர்வந் தெற்குவடக் கொழிவுஞ்
சிறப்புறவே யீசத்திற் பொதுமைநிறஞ் செய்க
கூட்டிடுக விவைதம்மிற் கனகபாத் திரங்கள்
கொள்ளுமாம் வெள்ளியினாற் பலாசினுங்கொண் டிடுக
வீட்டுடைய தாமிரத்தி னியற்றலுமா முறையே
யிவற்றினுக்குப் பெயர்களையு மியம்பியிடு வாமே.

(இ-ள்.) சிவ சந்நிதியில் இருமுழமேனும், ஒருமுழமேனும், நாற்கோணமாக மெழுகி யதின்மேல் நெல்லேனும் அரிசியேனும் பரப்பிப் பதுமமாக வொன்பது கோட்டம் பிறப்பித்து, அதில் அஞ்சாயினு மூன்றாயினுந் தருப்பையை வடக்குங் கிழக்கு நுனியாகக் கிழக்கு முதலாகப் போட்டு அக் கோட்டத்தி னடுவில் வெள்ளை யுங் கிழக்குமுதல் வடக்கீறாக அடைவே பொன்மை, கருமை, வெண்மை, செம்மையாக இவ்வன்னமிட்டு ஈசான கோட்டத்திற் பஞ்ச வன்னத்தையுங் கூட்டி யிட்டக் கோட்டங்களை யடைவே பூசித்துப் பொன் முதலியவற்றா லுண்டாக்கிய பாத்திரங்களை யியன்ற தொன்றை வைக்கக்கடவர்! அக் கோட்டங்களின் பெயரை மேற் சொல்வாம்.

(வி - ரை.) நவகோட்டம் பிறப்பித்த லெப்படியெனில், அஞ்சக்கஞ்ச சூத்திரம் போட்டாற் கோட்டம் பதினாறும். அதினடுவி நான்கு பதத்தையு மழித்தொன்றாக்குக! திக்குகளில் நடுப்பத மிரண்டையு மொன்றாக்குக! ஆகப் பதம் ஒன்பதாம். (எஅ)

[கோட்டபூசை பண்ணுமுறை யுணர்த்துகின்றார்.]

புரிகசிவ தத்துவகோட் டாயநம வென்றே
பூசைநடுக் கோட்டத்திற் பூருவகோட் டத்திற்
புரிகசதா சிவதத்துவ கோட்டாய வென்று
பூவாலும் பூசனையைத் தென்புடைக்கோட் டத்திற்
புரிகவித்தியா தத்துவகோட் டாயநம வென்று
பூவாலும் வடபாற்கோட் டத்தினிடம் பூசை
புரிகபொதுப் புருடதத்துவ கோட்டாய கால
தத்துவகோட் டாயவென மேல்பாற்பூ வாலும்.

(இ - ள்.) வெளி. (எக)

[மேற்கூறிய முறையே பாத்திரபூசையும், பால் முதலிய திரவியமி(ஆ)
முறைமையும் உணர்த்துகின்றார்.]

உரைத்தமுறை நிரையுறவே பாத்திரப்பே ருணர்க
வொளிருஞ்சுப் பிரதிட்டை சுசாந்தையே யென்றுந்
தெரித்தறைக தேசோவற் பாத்திரமே யென்றுஞ்
சிறப்புடைய விரற்றினச பாத்திரமே யென்றும்
பரிக்குமிய னல்லமிர்த பாத்திரமே யென்றும்
படித்தறிந்து பஞ்சகநற் பாத்திரத்தின் பெயரால்
அருச்சனையை நமோந்தமுற வலரானு மாக்க
வடைவுறவே பாற்றிநெய் நீர்மயமாக் குகவே.

(இ - ள்.) வெளி. (அ௦)

[மேல், பால்முதலிய திரவியங்களை யீசானமுதலான மந்திரத்தால்
அபிமந்திரிக்கு முறை உணர்த்துகின்றார்.]

உச்சரிக்க வீசான மந்திரத்தை யொருகா
றுத்தமத்த பால்வலக்கை தொட்டொருமை யுறவே
யுச்சரிக்க புளிப்பொழிந்த ததியிருகாற் புருட
மொள்ளியவத் திரத்துவடித் தொளிவுடைய நெய்யின்
உச்சரிக்க வகோரத்தை முக்காலுன் குறவே
யொழுகுசலம் வாமத்தை யுச்சரிக்க மயத்தின்
உச்சரிக்க சத்தியோ சாதத்தை யைங்கா [தே.
லுடல்வெறுத்தான் கோமயமுன் புரிந்திடுக வுணர்ந்

(இ - ள்.) உத்தமமாகிய வலக்கையினில் தற்சனிமுதல் நான்கு
விரலாலும் ஈசான மந்திரங்கொண் டொருகாற் பாலைத்தொட் டபி
மந்திரிக்க! ஏனையவு மிவ்வாறே யேற்றியேற்றி யபிமந்திரிக்க! இது

சிருட்டிக் கிரமம். இது கிருகத்தனுக் கென்றறிக! முத்திகாமி சத்தி யோசாத முதலான மந்திரத்தைக் கோமயமுதலான திரவியத்தில் ஐந்துமுதலாக வொவ்வொன்று குறைத் தபிமந்திரிக்க! (அக)

[மேற் சுத்தோதகந் தாபிக்கு முறையும், அவைகளை யொன்றாகக் கூட்டு முறையும் உணர்த்துகின்றார்.]

அரிச்சிக்க வீசானத் தவ்வியத்த கோட்ட
மதன்மீது சத்திதத்துவ பாத்திரத்தை யலரால்
அரிச்சித்தோர் பலத்தளவு சுத்தசலம் பூரித்
தறுகுருசை சந்தனமு மதனுடனே கலந்து
தெரித்தறிந்த சிவகாயத் திரியையறு வாரஞ்
செபித்திடுக மூலத்தைச் சிறப்புறவே செப்பிப்
புரித்திடுக் மயநீரி னீர்நெய்யி னெய்யைப்
பூரிக்க ததிதன்னிற் றதிபாலிற் புகவே.

(இ-ள்.) ஈசான திக்கில் அவ்வியத்த கோட்டத்தைப் பூசித்து, அதிற் பாத்திரத்தை வைத்து, அப் பாத்திரத்தில் சத்தி தத்துவத்தைப் பூசித்து, அதில் ஒருபலஞ் சுத்தசலத்தைப் பூரித்து, ஒட்டை நீளத்திலே கூர்ச்சத்தைப் பண்ணி யதனுடன் அறுகுஞ் சந்தனமு மிட்டுச், சிவகாயத்திரியை நாடோறுஞ் செபித்து, அதனுண்மையை யறிந்தவர்கள் அக் காயத்திரியை யாறுவகை மந்திரிக்க! பின்பு மூலமந்திரத்தை நன்று யுச்சரித்துக்கொண்டு கோமயம் - கோசலத்திலும், கோசலம் - நெய்யிலும், நெய் - தயிரிலும்; தயிர் - பாலிலும் ஒன்றாகக் கூட்டுக!

(வி - ரை.) அல்லது எல்லாத் திரவியத்தையும் பாலிலே கூட்டலுமாம். (அஉ)

[சுத்தோதகங் கூட்டிப் பூசிக்கு முறைமை உணர்த்துகின்றார்.]

உச்சரித்தே சிவகாயத் திரிதன்னை யொருகா
லுதகத்தைப் பாலுடனே யொடுக்கிடுக வனைத்தும்
உச்சரிக்க பிரமாங்கஞ் சிவகாயத் திரியு
மொருநூற்றெட் டிறமூல மந்திரமு முரைக்க
வெச்சமற வெண்டிசைக்கும் பந்தனத்தை யியற்றி
யியற்றிடுக வவகுண்டநந் தேனுவின்முத் திரையும்
உச்சரித்தே சத்திமனு வுறுத்திடுக மகத்தென்
றுரைத்தபெரு முத்திரையு மூலத்தை யுரைத்தே.

(இ - ள்.) சிவகாயத்திரியை யொருகா லுச்சரித்துச் சுத்த சலத்தைப் பாலுடனே கூட்டுக ! அது உச்சரிக்க அருகரல்லாதார் இதய மந்திரத்தை யுச்சரித்துக் கூட்டுக ! எல்லாங் கூட்டியிருக்கிற நடுவிற் பாத்திரத்தைத் தொட்டுச் சங்கிதையையுஞ் சிவ காயத்திரியையு மொருகால் அபிமந்திரித்துப் பணிமாறப்பண்ணி யபிடேகஞ் செய்க! பரிகார நிமித்தமானுன் மூலமந்திரத்தை நூற்றெட்டுரு பஞ்சகவ்வீயத்தில் அபிமந்திரித்துத் திக்குபந்தனஞ்சோடிகா முத்திரையினுலும், அவகுண்டனம் பரிகார முத்திரையினுலும், தேனுமுத்திரை வவுஷ டந்தமான சத்தி மந்திரத்தாலும், பரமீகரண மூலத்தாலுங் கொடுக்க!

(வி - ரை.) பரமீகரண மெனினும், மகா முத்திரை யெனினு மிழுக்கா. (அக)

[பஞ்ச கௌவியத்தை விதிவழி தாபித்துச் சிவனுக் கபிடேகஞ் செய்தாற் பிறரறியாமல் தான்செய்த பாவம்போ மென்பது உணர்த்துகின்றார்.]

ஆட்டிடுக பச்சிமதிக் கானனனுக் கமலற்
கதுதன்னை யான்புரிந்த வவலவினைக் குய்யம்
ஓட்டிடுக வென்றதனை யுண்டுபக லிரவு
முறங்காதே பூருவதிக் கானனனு யுற்றே
நாட்டமவன் றிருமேனி நாடியிட நாவா
லோங்கார முன்மூல மந்திரத்தை நவின்று
வீட்டிடுக பிறரறியா தேபுரிந்த வவல
வினைதன்னை மற்றைவினை போக்குவது வியப்போ.

(இ - ள்.) மேற்றிசை முகமாயிருக்கிற ஆலயத்துச் சிவபெருமானுக்கு அப் பஞ்சகௌவியத்தை யபிடேகம் பண்ணி 'யான் பிறரறியாமற் செய்த தீவினையை யோட்டவேண்டும்' என்று பகற்பொழுதுண்டு, இரவில் உறக்கமு மில்லாமல் அச்சிவ சந்நிதியிற் கிழக்குமுகமாக விருந்து, கண்ணுற் றெரிசித்து, நாவாற் பிரணவ முன்னிட்ட பஞ்சாக்கரஞ் செபித்து, அத் தீவினையை யொழித்திடுக ! அது வியபபோ வியப்பேயல்ல.

(வி - ரை.) வலம் நல்லது, அது அல்லாதது அவலம். 'வினைக் குய்யம்' என்றது பிறரறியாமற் றனேசெய்த பாவமென்க. (அச)

[அது தாபித்து அபிடேகித்தற்குக் காலவிசேடமும், எளிதில் தாபிக்கும் ஓர் வகையும் உணர்த்துகின்றார்.]

ஆட்டிடுக வபரபக்கத் தட்டமியி னிசியி
லானைந்து மமலேச னணிமுடியி லன்பா

ஊட்டிடுக தேசிகன்றன் றனக்கடிமை யொட்டி
யோட்டுதற்குத் தீவினையை யொருப்பட்டான் றனக்குக்
காட்டியவிம் முறைநவமி பதினான்கு காறுங்
கருத்துறவே செய்தருத்திற் கரிசவலங் கழியு
மீட்டியிவை யைந்தினையு மிதயத்தாற் செபித்தே
யிறைவனணி முடிக்காட்டி யருத்தலுமா மெளிதே.

(இ - ள்.) அபரபக்கத் தட்டமி நவமி சதுர்த்தசி இம் மூன்று திதிகளில் ஆசிரியன் பிரமகூர்ச்சத்தைத் தாபித்து சிவனுக் கபிடேகஞ்செய்து தனக் கடிமையாக வுடன்பட்டுத் தீவினையை யோட்டுதற்குத் துணிந்து உபவசியா யிருக்கிற மாணாக்கனுக்கு அருத்துவித்தா லவன் பிறாறியாமற் செய்த குற்றத்தி லொன்றுபோ மல்லாதொரு பாத்திரமானாற் சுப்பிரதிட்டாய நமோவென்று பாத்திரத்தையு மருச்சித்துச் சிரத்தினாலே யைந்து பாத்திரத்தையும் ஆவாகனம் செய்து அதிலே யைந்தையுங் கூட்டி இதயமந்திரத்தா லருச்சித்து அபிடேகஞ்செய்து அதனை முன்புபோல இரவிலு முபவசியாயதைப் புசிப்பிக்கி லக்குற்றத்தி லொன்றுபோம். (அகூ)

[பஞ்சகௌவிய முண்டாதற்பொருட்டுக் கபிலைபூசை உணர்த்துகின்றார்.]

ஆருயிரி னருவினையை யறுத்தறத்தை யாக்க
வமலவர னருள்புரியப் பாற்கடலி னுதித்துப்
பாரிடரைப் பாற்றியிடும் பயோதரியே தாயே
பற்றுகபுல் லென்றுவட மொழிப்பொருளைப் பகர்க
வாரியத்தை வல்லாசா ரியம்பகர்ந்து புல்லை
யருத்திடுக வருக்கியத்தைத் தெளித்திடுக வலருங்
கூரருளாற் சூட்டிடுக கும்பிடுக பாலுங்
கொண்டுமுறை யமலன்முடிக் காட்டுகபோங் குற்றம்.

(இ - ள்.) 'நின்மலனாகிய சிவன் கிருபையினாலே ஆன்மாக்கள் செய்த பாவத்தைப் போக்கி மோக்ஷமடையும்பொருட்டுத் தேவர்களு மசுரர்களுங் கூடி யமுதங் கடைகின்ற காலத்திற் பாற்கடலிற் றோன்றி யான்மாக்கள் துக்கத்தைப் போக்கும் பயோதரத்தையுடைய மாதாவே! நான் தருகிற புல்லை நீ கைக்கொள்வாயாக'! என்று வடமொழிப்பொருளைச் சொல்லுக! அம்மொழிக் குரியார் அவ் வடமொழி மந்திரத்தைச் சொல்லி யப்புல்லை யருத்திடுக! நந்தைமுதலிய பசுக்களின் பெயரா லருக்கியங் கொடுத்து மந்திரத்தா லருச்சித்து வலமாகவந்து வணக்கஞ்செய்து முற்கூறிய முறையே பான்

முதலியனகொண்டு பிரமகூர்ச்சந் தாபித்து அதனைச் சிவனுக் கபி டேகஞ் செய்தால் அவன் செய்த பாவமெல்லாம் போம். (அசு)

[மன வாக்குகளால் வரும் பாவம் போம்படி பரிகார
முணர்த்துகின்றார்.]

சங்கரனைச் சதாசிவனைத் தரித்திதய மலரிற்
றண்புனலு ளாழ்ந்திருந்து வாயுவினைத் தடுத்து
மங்கமறே தோடமெனச் சிவகாயத் திரியை
மானதத்தா லட்டசத முச்சரிக்க மாயும்
பொங்கியபொல் லாங்கொன்று வாக்கினது புன்மை
போமென்று வாக்கடக்கப் பொறியழலை யோம்பி
மங்கையொரு பங்கனடி மலர்சூட்டி யென்றன்
வாக்கியன்ற தோடத்தை மாற்றிடுவா யெனவே.

(இ - ள்.) இதய கமலத்திற் சதாசிவமூர்த்தியைத் தியானஞ் செய்து வாயுவை மறித்துக் குளிர்ச்சியையுடைய நீரில் அகமருடண மாக மூழ்கியிருந்து சிவகாயத்திரியை நூற்றெட்டுரு மானதமாக மூன்றுநாட் செபித்தால் 'மனத்தா லன்னிய மனையாளை யணையு மாதரவு கூர' என்று முன் ஆறுவது பாவவியலிற் கூறிய நால்வகைக் குற்றத்தி லொன்று போம். மூன்றுநா ளுணவொழிந்து மௌனி யாய்ச் சிவபூசையும் ஓமமும் பண்ணிச் செபமு முற்கூறிய முறையே செய்து 'சுவாமி! நான் வாக்காற் செய்த குற்றத்திலொன்று போக்க வேண்டும்' என்று வேண்டிக்கொண்டால் 'அழுகையுங் கோளும் பொய்யு மயலப வாதந்தானும்' என்று முன் ஆறுவது பாவவியலிற் கூறிய நால்வகைக் குற்றத்தி லொன்று போம். (அஎ)

[காயத்தால் வரும் பாவமுந், தும்மல் முதலியவற்றால்
வருங் குற்றமும் போம்படி பரிகார
முணர்த்துகின்றார்.]

கழிந்துவிடுங் காயத்திற் கரிசொன்று விரையக்
கட்டுரைக்கை நாண்மூன்று விட்டுணலுங் கடுக
வொழிந்தறலைச் சந்திதொறு முண்டுமட வார்தோ
ளொன்றுதே சிவனடியை யொருப்பட்டே நினைக்கி
னிழிந்தவிரு மற்றும்மல் பொருமலிவை யெழினே
யெழுமூன்றோங் காரமுற வியற்றுகவா யாம
மொழிந்தவர்சூத் திரர்தம்மைச் சூத்திரரோ மொழித்தே
யுச்சரிக்க வைந்தெழுத்து மைம்முறையு முனியே.

(இ - ள்.) மூன்றுநா ளுபவசியாய்ச் சந்தியா காலங்கடோறு மூழ்கி நியமஞ்செய்து, சலத்தைப்புசித்து, மௌனியாய், மாதர் கலவியைப் பொருந்தாமற் சிவத்தியானஞ் செய்து, முற்கூறிய மந்திரத்தை யுறுதியாகச் செபித்தால், ஆறாவது பாவவியலில் 'அழுகையுங் கோளும்' என்ற கவியுள் மற்றைய மனையாடோளைத் தழுவுதலாதி காயத்தால் வருங்குற்ற நாலி லொன்று போம். பொல்லாதென்று சொன்ன இருமல்முதலான துண்டாகு லக்குற்றம் போம்படி யிருபத்தொரு பிரகாரம் பிரணவத்தை யுச்சரித்துப் பிராணாயாமஞ் செய்க! சூத்திரர்கள் சதாசிவமூர்த்தியைத் தியானஞ்செய்து பிரணவ நீக்கிப் பஞ்சாக்கரத்தை யுச்சரித்துப் பிராணாயாமஞ் செய்க! (அஅ)

[மேல் தொகுத்துப்போந்த சதாசிவநாயனார்க்குத் தியான மிரண்டு விருத்தத்தா லுணர்த்துகின்றார்.]

உச்சிமுக மீசான மொளிதெளியப் பளிங்கே
யுத்தரா பூருவதிசையை நோக்கிபுறு முகந்தே
நிச்சயித்த முகத்தின்கீழ்ப் பூர்வதிசை நோக்கி
நிகழுமுகந் தற்புருடங் கோங்கலர்போ னிறமே
யச்சுறுத்து மகோரமுக மறக்கரிது கராள
மவிழ்தாடி வலத்தோளிற் றென்னோக்கி யமருஞ்
செச்சைநிறத் தெரிவைமுக மிடத்தோண்மேல் வாமஞ்
சிறுபுறத்தின் முகஞ்சத்தி யோசாதந் திகழ்வால்.

(இ - ள்.) ஈசானமுகஞ் சிறுபிள்ளை போன்று சுத்த படிகமயமாய் அநவரதமு மீசான திசையைப் பார்த்து மேல் நோக்கினதாயிருக்கும். இவ்வாறு கூறிய முகத்தின்கீழ்க் கோங்கம்பூ நிறம்போன்ற தற்புருடம் யௌவனத்தை யுடையவர்கண் முகம்போன்று கிழக்குமுகமாய் விளங்கும். கண்டவர்களுக்குப் பயங்கரமுமாய்க் கீழ் நாலாநின்ற தாடியையும் புறப்பட்ட வெயிற்றினையு முடைத்தாய்க் கறுத்து விருத்தர் முகம்போன்ற அகோரமுகம் வலத்தோளின்மேல் தெற்குமுகமாகவிருக்கும். வெட்சிப்பூ நிறம்பெற்று மாதர் முகம்போல அவர்க ளாபரணத்தையு முடைத்தாய் வாமதேவமுக மிடத்தோளின் மேல் விளங்கும். பிடரில் மேற்றிசையைப் பார்க்க விருக்கிற சத்தியோசாதமுகம் அரசர்கள் முகம்போன்று பால்நிறம் பெற்றிருக்கும்.

(வி - ரை.) சிறுபுறம் - பிடரி. (அகூ)

திருவுருவந் தெளிபளிங்கு சடாமகுடத் திதழி
சிறுபிறையு முலைவந்து திருநயனம் வலப்பாற்

கரதலத்திற் சத்தியப யஞ்சூல நீண்ட
கட்டங்கந் தமருகமு மற்றையிடக் கரத்தின்
வரதமுமா துளங்கபலம் போகிசெப மாலை
மணமலிநீ லோற்பலமு முடையர்வய தீரெட்
டுருவிரட்டி யுறுப்பிரண்டு பதம்பதுமா தனந்தா
னுறவிருப்பர் சதாசிவர்தத் துவதலிசி னுகந்தே.

(இ-ள்.) படிகம்போன்ற திருமேனியையுஞ், சடாமகுடத்திற் கொன்றைமாலையையும்-இளம்பிறையையும், பதினைந்து விழியையும், வலப்புறத்துத் திருக்கரத்தில் அபயஞ்-சூலம்-மாத்திரைக்கோல்-தமருக மிவைகளையும், இடப்புறத்துத் திருக்கரத்தில் வரதம்-மாதுளம்பழம்-பாம்பு-செபமாலை-நீலோற்பலம் இவைகளையுந் தரித்துப் பதினறு வயதையு முப்பத்திரண் டுறுப்பையு மிரண்டு பாதத்தையு முடைய சதாசிவதேவர் சதாசிவ தத்துவத்திற் புத்திகாரியமாகத் தன்மஞ் ஞானமுதலிய சிங்கக்கால்களையும் ஆயிரந்தளத்தையு முடைய பதுமமே யாதனமாக எழுந்தருளியிருப்பர். (கூ0)

[லயாங்கத்திற் சதாசிவத் தியான முணர்த்தி மேற் போகாங்க
பூசைசெய்தற்குப் பிரமாங்கங்கள் மூர்த்தியாதலை யைந்து
செய்யுளாற் பிறித் துணர்த்துகின்றார்.]

திருவுருவந் தெளிபளிங்கு திரிநயனம் பிறையுஞ்
செறிசடையர் வலக்கரத்திற் றிரிசூலம் வரதங்
கருதுகமற் றையகரத்திற் செபமாலை யபயங்
காருணிகர்க் கீசானர்க் கவர்தமக்குக் கனிட்டர்
திருவுருவங் கோங்கினலர் திரிநயனங் கரமுன்
செப்பியதே திருநாமந் தற்புருட தேவர்
வரியரவு மிளம்பிறையுஞ் சடைமுடியின் வைத்தார்
மலரடியை மறவாதார் வல்வினையை மாய்ப்பார்.

(இ-ள்.) திருமேனி படிகம்போன்று மூன்றுவிழியையு முடையாராய்ச், சடாபாரத்தில் சந்திரனையும், வலப்புறத்திற் சூலம்-வரதம்: இடப்புறத்திற் செபமாலை-அபயம் இவைகளைத் தரித்துக் கிருபையை யுடையாரா யீசானதேவ ரிருப்பர்; அவர்க்குத் தாழ்ந் திருக்கிற தற்புருட தேவர் கோங்கம்பூப்போன்ற நிறத்தையும், மூன்று விழியையும், வலப்புறத்தில் சூலம்-வரதம்: இடப்புறத்திற் செபமாலை அபயம், சடாபாரத்தி லிளம்பிறையுந் தரித்திருப்பர். இம் மூர்த்திகளைத் தியானஞ்செய்தவர்களேவலிதான வினைகளைப் போக்கினவர்.

கரியவுரு வெரியசடை கபாலநிரை மாலை
    காளமுகங் கவிழ்தாடி கண்மூன்று வட்டங்
காதலங்க ளொருநான்கும் கட்டுரைத்த படியே
    காட்டினமுன் னிருநான்கு காமூமுள வென்றே
வெருவியிட மருவலரை வெருட்டியவுக் கிரத்து
    விக்கிரகா கோரமென விளம்புபெய ருடையா
ரிருபகமு மொருபொழுது மறவாதே யேத்தி
    யெண்ணுமவ ரிடர்வினையை யிடிப்பார்க ளென்றும்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) 'எரியசடை' என்றது அக்கினிச்சுவாலைபோன்ற குஞ்சியையுடைய சடை. 'கபாலநிரைமாலை' என்றது பிரம விட்டுணுக்கள் கபாலத்தை யொழுங்காக்கிக் கோத்து முழங்காலளவாகத் தரிக்குமாலை. முன் 'உடலூறுபட' என்னும் எக-ம் திருவிருத்தத்திலெட்டுப் புயமாகத் தியானங் கூறியதை "உரைத்துமென்றல்" என்னுந் தந்திரவுத்தியால் இத் திருவிருத்தத்தினுங் கூறினர். (கஉ)

தேமொழியா ளுமையென்னத் திருமுகமுந் தோடுந்
    திலதநுதற் சிறப்புமிரு ளளகவிதச் செறிவும்
வாமமெனுந் தேவர்க்கு வாய்த்தனவே செம்மை
    வடிவுமவர் காதலங்க ணாதிதனில் வகுப்பே
சேமவுருத் திகழ்சங்கஞ் சடாமுடியிற் பிறையுந்
    திரிநயனங் காதலங்கள் செப்பியமுற் படியே
நாமமது சத்தியோ சாதமென நவின்ற
    நாதற்கு நயந்தவரை நினைக்கவினை நாசம்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) மாதர்முகம்போல் வாமதேவ மிருத்தலால் 'தேமொழியாளுமை' எனச்சிறப்பித்தார். சேமம்-இன்பம்; இவ்வின்பந் தானே திருமேனியென்க. (கங)

திருவுருவ மிதயர்க்குத் தவளமெனத் தெளிக
    சேடித்த வுறுப்பனைத்துஞ் செப்பியமுற் படியே
திருவுருவங் கனகமெனச் சிரத்தினுக்குத் தெளிக
    சேடித்த வுறுப்பனைத்துஞ் செப்பியமுற் படியே
திருவுருவஞ் சிந்தூர மெனத்தெளிக சிகைக்குச்
    சேடித்த வுறுப்பனைத்துஞ் செப்பியமுற் படியே

திருவுருவம் வண்டினிறங் கராளமுகங் கவசஞ்
சேடித்த வுருப்பனைத்துஞ் செப்பியமுற் படியே.

(கச)

(இ-ள்.) வெளி.

ஒவ்வொன்றே திருமுகமு நேத்திரங்கட் குணரி
னுடலொளியு மிரவிமதி யுதாசனனை யொக்கு
மிவ்விரண்டே கரதலமும் வரமபய மவையு
மிவ்விரண்டே விழியுமென வெண்ணிடுக வெழிலார்
செவ்வரத்தந் திருவுருவங் கரதலமீ ரைந்துந்
திருநயன மொருமூன்றுஞ் சினந்தடித்த குரலு
மிவ்வகையெல் லாமுடைய ரத்திரனென் றியம்பு
மிவரடியை யிதயத்தி னிருத்தினிட ரிலையே.

(இ-ள்.) விழி மூன்றுக்கு மொவ்வொரு திருமுகமுடைய ராய், முச்சுடர்போன்ற நிறமும், இவ்விரண்டு விழியும், வரதம் அபய மாகிய இவ்விரண்டு கையுமுடையராய் விளங்காநிற்பர். பிரகாச முள்ள செவ்வரத்தம் பூப்போன்ற நிறமும், மூன்று விழியுங், கோ பத்தினால் இடிபோன்ற திருவாக்கையும், வலப்புறத்தில்:கமண்ட லம்-வேல்-சூலம்-மழு-பிரமதண்டம், இடப்புறத்தில்:வாள்-கேடகம்-நாராசம்-வில்-செபமாலை இவைகளைப் பத்துக் கைகளிலுந் தரித் திருப்பரென்று சிவாகமங்களில் அத்திர மூர்த்தித் தியானஞ் சொல் லும். இவ்வத்திர மூர்த்தியை இதயத்திற் றியானித்தால் இடர் இல்லை.

(வி-ரை.) ஏகாரம்-தேற்றம். சில ஆகமங்களில் வலப்புறத் திற் சூலஞ் செபமாலையெனவும், இடப்புறத்திற் கபாலமுங் கமண் டலமு மெனவும் பேதமாகவுங் கூறும். (கரு)

[அகளமாகிய சிவந்தானே ஆன்மாக்கள் போகமோக்ஷமடையும் பொருட்டுச் சகளீகரித்ததென் றுணர்த்துகின்றார்.]

வாக்குரையா லறிவரியன் வாக்குணர்ந்த மனத்து
மதிப்பரிய னிணையிலிய நாதிமல முத்த
னோக்கிமல நோயாளர் போகவித நுகர்ந்து
நோயற்றுத் தன்மயத்தை நோக்காதே நோக்க
நீக்கமிலாப் பஞ்சவித நிறத்துருவி னிகழ்ந்தா
னிவ்வீறு மவனுருவே நீக்கினனோ நிலத்து
மாக்கையிலா னாக்கையினை யாதரித்தா னனுக்கட்
கழுக்கறுக்க வல்லதறி வாரவனை யாரே.

(இ - ள்.) வைகரி முதலிய வாக்கினாலும்-அவ்வாக்கினா லுண்டாகிய ஆகமப் பிரமாணங்களினாலு மறிதற் கரியவனும், சாத்திரத்தினாலும்-மனத்தாலு மளவிடுதற் கரியவனும், தனக்கொருவரு மொப்பில்லாதவனும், அநாதியே மலத்தினின்றும் விடப்பட்டவனுமாகிய சிவன்: ஆணவமாகிய வியாதிகளையுடைய ஆன்மாக்கள் நாடோறுந் தன்னைத் தியானஞ்செய்து அபரபோகம், பரபோகமாகிய போக வகைகளைப் புசித்துக் கண்ணுக்குப் படலம் போனவாறே பதார்த்தங்கள் விளங்குவதுபோல ஆணவாதியின் வேதனை யில்லாது தற்சொரூபத்தைப் பாராமற் பார்த்திருக்கவே ஆன்மசொரூபம் விளங்கித் தற்சொரூபம் விளங்கப் பஞ்சவர்ண சொரூபமாகிய அஞ்சு திருமுகத்தினையுடைய சதாசிவமூர்த்தியை யதிட்டித்துக்கொண் டதிலே வியாபித்திருந்தான் எனவே யேனையவிடத்தும் வியாபிக்கவில்லையோவெனில், நாதமுதற் பிருதிவி யீறாகிய தத்துவங்களெல்லா மவனுக்குத் திருமேனியே; இவ்வாறு கூறிய நாதமுதற் பிருதிவி யீறாகிய தத்துவங்கடோறும் விடப்பட்டு நீங்காதிருக்கையால் தனக்கென்ன வொருவடிவில்லாத அச் சிவன் திருமேனி கொண்டது யாதுகாரணத்தாலெனின், தன்னைத் தியானஞ்செய்யும் ஆன்மாக்களுடைய சனன மரணமாகிய குற்றத்தைப் போக்கும்பொருட்டல்லாமல் தனக்கொரு பிரயோசன நிமித்தமல்ல. அவன் திருமேனி கொண்டு வேதாகமங்களை யருளிச்செய்யாதபோது அவனுடைய மகிமையை யார்தான் அறியவல்லவர்கள்? (௧௬)

[முத்தியையடைய என்னுமவர்க் கோருபாய முணர்த்துகின்றார்.]

சேர்ந்திடுக சதாசிவநற் றிருவெல்லை வட்டந்
    தீவினையுந் தீர்ந்துசதா சிவபுரியைச் செறிவார்
சார்ந்திடுக வப்புரியுட் டமையுணர்ந்தார் தாளைத்
    தாமறிவ ரெம்பிணியு மருந்துமெனத் தம்மு
ளோர்ந்தவர்த மேவலினுக் கொருப்படுக விருப்பா
    லுயிர்க்குயிராய் நின்றசிவ னுள்ளொருமை யுணர்ந்தே
தீர்ந்திடவே பசுபாச மூலமல மதுவுந்
    தேசிகனை யதிட்டித்துத் திருவருளைப் புரிவான்.

(இ - ள்.) காசிமுதலிய திருத்தலத்தி லியன்ற தொன்றை யடைந்து, அத்தலத்தில் நித்தியகன்மமுடித்துச் சிவாலய சேவை செய்து, அத்தலத்தி லிருப்பவர் கன்மவேதனை யில்லாமல் சதாசிவ பதத்தி லுண்டாகிய போகத்தைப் புசித்திருப்பார்கள். அத் திருத்தலத்தில் வாசமா யெழுந்தருளியிருந்து தம்மை யுணர்ந்த ஞாதாக்க

ளைச் சென் றடைந்து, மாதா குழந்தைக்கு வியாதி யின்னதென் றறிந்து மருந்து கொடுப்பதுபோல இவர் நமக்குப் பக்குவத்துக் கீடாய் அனுக்கிரகஞ் செய்வாரெனத் தன்மனத்தில் எண்ணி விருப் பத்துடன் நாடோறு மவருடைய எவல் செய்துவந்தால் அப்பொழுது எல்லா ஆன்மாக்களிடத்திலும் வியாபியாயிருக்கிற சிவன்: இம்மாணக் கன் கபடமில்லாம லொறுமைப்பாட்டாற் செய்யும் வழிபாட்டை யறிந்து ஞானசிரியரை யதிட்டித்து, ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவமுத லிய மலங்களை நீக்கிச், சிவானந்தானுபூதியை அனுபவிக்கும்பொ ருட்டு அனுக்கிரகம் பண்ணுவான்.

(வி - ரை.) 'தீவினையும்' என்ற வும்மையால் ஆணவாதியு மெனக் கொள்க. (கஎ)

[அவ ரனுக்கிரகம் பெறு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

எழுதுகொடி யிடைமடவா ரிணைவிழிவே லெறியு
 மிளவுருவுந் தளருருவும் வேறேவன் றென்றே
யழுதகனைப் பரிப்பதனுக் கருவருத்தே யழுங்கி
 யநாதிமல முத்தனழுக் கறுப்பானென் றடைந்தா
ரொழுகுமவர் நவவாய்த வுடனுடலி னுதியா
 ரொண்குரவ னுபதேசத் துற்றதால லோக
முழுதுலகு மொடுங்கிடுநா ளேமலந் தனிறு
 முத்தருமா யநாதிமல முத்தனடி பிரியார்.

(இ - ள்.) 'வல்லிசாதகக் கொடியைப்போன் றெழுதப்பட் டிருக்கிற இடையையுடைய மடவார் இருவிழியாகிய ஆயுதங்களி னாலே வேதனைப்பட்டிருக்கிற இளமையு முதுமையும் வேறல்ல, அவ் விரண்டினாலுஞ் சுகமில்லை' என்றெண்ணி யிப்படித் தளர்கை வளர்கையாகிய பரிணாமத்தையுடைய சரீரத்தைச் சுமப்பதற்குச் சிறைச்சாலையி லிருக்கின்றவ னருவருப்பதுபோல அதை யருவரு த்து அழுது, 'சீ' என்று துக்கித்து, 'இக் குடும்பத்தைப் போக்குவா ரார்?' என்று தேடி, 'ஆன்மாக்களுடைய ஆணவாதி தோடத்தை யநாதியே மலமில்லாத சிவனே போக்குவான்' என்றெண்ணி யடை ந்தவர்கள் நவத்துவாரத்தினையுடைய சரீரத்தைப் பொருந்தார்கள், ஞானசிரியருபதேசித்த முறைமையிலேநின்று சமாதி செய்திருந்து ஒப்பில்லாத நாதத்துவத்தி லிந்திராதி புவனங்களைப் பொருந்தி யாண்டுள்ள போகங்களைப் புசித்துத் தொலைந்தவாறே மகாசங்கார காலத்தில் அநாதிமல முத்தனை சிவன் சீபாத கமலத்திற் சேர்ந்து மீளாதிருப்பார்கள். (கஅ)

[நின்மல ஞானமுள்ளார் சிறப்பையும், அது இல்லாதார் தன்மையும் உணர்த்துகின்றார்.]

வாழ்க்கையினை மகிழ்ந்தாலும் வாழ்க்கையவை மதித்து
வனத்துவரை தனிற்கனிகாய் மூலமிவை மாந்தி
யாக்கையினை யொறுத்தாலு மாக்கையினை யாக்கி
யளித்தழிக்கு மமலனுள னவன்பெயரே தாபே
நீக்கமற வுயிர்க்குயிராய் நிற்பனவ னெனவே
நினைந்தொருமை யுறுகின்றார் மலமனைத்து நீங்க
நோக்கறவே நோக்குவர்க ளதுதெரிந்து நின்ற
நுண்ணியனை யவரல்லா ருடலேறு றுழைவார்.

(இ - ள்.) பிரமமுதலிய மணத்தினால் விவாகஞ்செய்து மகிழ்ச்சியுடன் இல்வாழ்க்கையி லிருந்தாலும் இவ் வில்வாழ்க்கையைச் 'சீ' என்று கருதிக், காடு மலையி லுண்டாகிய காய், கனி, கிழங்கு முதலியவற்றைப் புசித்து வானப்பிரத்தனாயிருந்து ஆக்கையை யொறுத்தாலும், 'எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் பகுதி சம்பந்தமாகிய தேகத்தை யுண்டாக்கிச் சிருட்டி திதி சங்காரமாகிய தொழில்களைச் செய்வானொரு கருத்தாவுளன்' என்று அக் கருத்தாவின் திருநாமமே தாறேலும் உருக்கமாகக் கேட்டு, எல்லா ஆன்மாக்களிடத்தும் அத் தன்மைவிட்டு நீங்காமல் வியாபித்து நிற்கு முறைமையை யறிந்து, அவ்வொருமைப்பாட்டுடன் எப்போதும் எண்ணியிருப்பவர்கள், ஆணவமுதலிய மலங்களின் வலிகெட அணுவுக்கணுவாய் நிற்கும் சிவனை நோக்காமல் நோக்குவார்கள். இத்தன்மை வாராத ஆன்மாக்கள் பூட்டையும் நீரும்போலப் பிறந்து மிறந்துந் திரிவார்கள்.

(வி - ரை.) எனவே கிருகத்தினிற் பிரமசாரியும், வானப்பிரத்தனிற் சந்நியாசியும் அடங்கிற்று. (கக)

[தீவினைகட்குச் செய்யும் பரிகாரங்களுள் மேலான பரிகாரம் ஈதென்று உணர்த்துகின்றார்.]

பரிகாரந் தீவினைக்குப் பலவிதமே யவற்றுட்
பரமான பரிகாரம் பரமசிவ ஞான
ரவியொளி யிருளறுக்கை யெற்றற்றே பாவ
மெனைத்தனைத்து மஃதறுக்கை யிருண்மலத்தின் வலியு
மொருவுமதன் முன்பாவ விதமொழிகை வியப்போ
வுயிர்க்குயிரா யிரண்டறவே யொருவாதே நிற்கும்
பரமசிவன் பத்தினியைப் பாராதே பார்க்கத்
தன்பதிக்கும் பார்ப்பிக்கு மதுபரம ஞானம்.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்கள் செய்த பாவம் போம்படி பரிகாரம் பலவகையாயிருக்கும்; அவற்றுள் மேலான பரிகாரஞ் சிவஞானமே. அது எவ்வகையெனின், பூதவிருளைச் சூரியப்பிரகாசம் எப்படிப் போக்குமோ அப்படியே பாவவகைக ளெவ்வளவுண்டோ அவ்வளவும் இக்கன்மமட்டல்ல, அக்கினியைச் சேர்ந்த வித்தானது எப்படித் தான் கெடாமற் றன்சத்தி கெட்டதோ அதுபோல, அக் கன்மத்துக்குக் காரணமாகிய ஆணவமுதலியவுங் கெடாமற் சத்திகெட்டு நிற்கும். ஆதலால், அச்சிவஞானத்தின் முன்னே பாவங்கள் போமென்ப ததிசயமல்லவே. ஆதலால், எல்லா ஆன்மாக்களிடத்திலு மெப்போதும் விட்டு நீங்காமனிற்குஞ் சிவசத்தி சீபாதகமலங்களை யூனதிட்டியினாற் பாராமல் ஞானதிட்டியினாற் பார்த்தால் அச்சத்தியே தாரகமாய்த் தனக்குப் பதியாயிருக்கும் சிவனை என்றும் அனுசந்தானம் பண்ணிவைக்கும் அதுவே பரமமான சிவஞானம்.

(வி - ரை.) பரிகாரம் பலவகையாவன: கங்கைமுதலான தீர்த்தத்தின் முழுகல், மந்திரஞ் செபித்தல், ஓமஞ்செய்யல், கிருச்சிர சாந்திராயண முதலிய விரதமனுட்டித்தல், காசிமுதலிய திருத்தலத்தைச் சேவித்தல், தலங்களிற் சிவலிங்கப் பிரதிட்டைசெய்தல் முதலியனவாம். (௧00)

[இப் பரிகாரஞ் செய்தற்குப் பக்குவ ரிவரென்பதும், அபக்குவர்க்குணர்த்தின் வருங் குற்றமு முணர்த்துகின்றார்.]

பரிகார வியலிதனைப் பாவவினைக் கஞ்சிப்
பழிக்குமழிக் கிவையிரண்டும் மாற்றியிடப் பணிந்து
குருபாத மலர்தலையிற் கொண்டழுவான் குறிப்பைக் [தே
குறித்தறிந்தாண் டாறிரண்டிட் குரவனுளங் குழைந்
பரிவுறவே யவன்றனக்கே பகர்ந்திடுக வஞ்சாப்
பாதகர்க்குப் பகரற்க பகர்ந்தானே யாகி
லெரிவாய நிரயத்தி லிருவரும்வீழ் வாரே
யெவராவர் துணையமல னுரையிலங்கித் தார்க்கே.

(இ - ள்.) இப் பரிகாரவியலை உள்ளபடி யாராய்ந்து பாவவினைக்கும் இம்மையி லின்னபாவம் செய்தானென்னும் பழிக்கும் பயந்தழிந்து, அவ்விருவகையும் போம்படி ஆசிரியன் சீபாதகமலத்தைத் தன் தலைமேற் சூடிக்கொண்டழுது, தண்டுபோல நமஸ்காரஞ் செய்யு மாணுக்க னுட்கருத்தை அவ்வாசிரியன் விசாரித்துப், பன்னிரண்டு வருஷம் பரிட்சித்து அறிந்து தீக்கைசெய்து அவனுக்கு

அக் குற்றம் போம்படி கிருபை சனித்துப் பரிகாரஞ் சொல்லுக! பாவத்துக்குப் பயப்படாத மாணுக்கர்க்குப் பரிகாரம் பகராதொழிக! அபக்குவர்களுக்குப் பரிகாரங் கூறினால் அக்கினிச் சுவாலைபோல எரியாநிற்கும் நரகத்தில் அவ்விருவரும் வீழ்ந்து கிடப்பார்கள். பரமேசன் அருளிச்செய்த வேதாகமங்களின் வழியே நடவாது நிந்தித்த ஆன்மாக்களுக்கு யாவர் துணையாவார்? ஒருவருந் துணையாகமாட்டார்கள்.

(வி-ரை.) ஏகாரம்-தேற்றம். (௪0௬)

["முடிந்தது முடித்தல்" என்னுந் தந்திரவுத்தியா லுணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

என்றுபரி காரவித மாசறவி சைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குணனி னைந்தே.

(இ-ள்.) வெளி. (௪0௭)

சிவத்துதி

கட்டளைக்கலிப்பா

அன்னி யம்பசு பாசமெ னப்பனே!
அநாதி யேமல மற்றவ னப்பனே!
கன்னி பாகங்க லந்தக ணவனே!
கருது மெய்யடி யார்தங் கணவனே!
முன்ன மேபுர மூன்றையு மட்டனே!
முத்தர் கண்டு முகந்துணு மட்டனே!
தென்னன் றேவியு நின்கண் சிறப்பரே
செறிகி லார்கள் பிறந்துஞ் சிறப்பரே.

(இ-ள்.) பசுவுக்கும் பாசத்துக்கு மிலக்கணமாயிருக்கப்படும் சுவாமியே! அநாதிகாலத்தில் ஆணவமுதலிய குற்றமில்லாத அழகனே! பார்வதி தவஞ்செய்ய அந்நாளிற் றிருமேனியி லொருபாகங் கொடுத்துச் சேர்ந்த கண்போன்றவனே! மெய்யடியாரால் விரும்பப் பட்ட நாயகனே! பூருவத்திலே முப்புராதிகளையு மொருகணத்தில் சங்கரித்தவனே! முத்தான்மாக்கள் தரிசித்துச் சிவானந்தானுபூதியை யனுபவிக்கப்பட்ட அமிர்தசொரூபனே! பாண்டிமாதேவியு மும்

முடைய திருக்கண்ணுக்கி னவலோகத்திலேலே முத்திபெற்றனனே. தேவரீர் சிபாதகமலத்தை யடையாதவர்கள் பிறந்தும் நல்ல குண மில்லாதவர்களே.

(வி - ரை,) கட்டளைக்கலிப்பா என்பது.

"மாச்சீர் முன்வரு நாற்சீ ரடியே
நேர்முத னிரைமுத னிரனிறை யானே
பதினென் றெழுத்தும் பன்னீ ரெழுத்து
மிவைக்தளை யடியாய் நடந்தவை திரட்டித்
தொத்துநான் கிறுவது கட்டளைக் கலிப்பா."

என்பதனாலு முணர்க. (கoரு)

[இதுவுமது]

நடலை வாழ்வெனை நீக்கிய நம்பனே!
நயந்து பார்த்தற் களித்தவொன் னம்பனே!
சுடலை நீறணி சுந்தர வேடனே!
சுரத்து நாய்புடை சூழச்செல் வேடனே!
கடலி னஞ்சினை யுண்டகள த்தனே!
கரிசர் நெஞ்சி னொளித்தகள த்தனே!
உடலிற் பூணெனப் பாம்பு முடையனே!
உழுவை யின்னுரித் தோலு முடையனே!

(இ - ள்.) துன்பவாழ்வினின்று நீக்கிய நம்பனே! அருச்சுன னுக்குக் கிருபைசெய்து பாசுபதங் கொடுத்த பெரியவனே! பிரமர்க ளின் மயானத் திருநீற்றைத் தரித்த வெற்றிப்பாட்டையுடைய மிக்க அழகையுடையவனே! அருச்சுனனிமித்தமாக வேதங்கள் நாயா கிப் புடைசூழப் பாலைநிலத்தில் நடந்த வேடவடிவனே! கடலில் எழுந்த நஞ்சினையுண்ட கண்டத்தை யுடையவனே! பாவிக ளிதயத் திற் பிரகாசியாம லொளித்த கள்ளத்தை யுடையவனே! திருமேனி யிற் பாம்பாபரணத்தை யுடையவனே! புலித்தோலை யுடையாக வுடையானே!

குமரன்றுதி

வஞ்சித்துறை

முருக னெனக், கருமு னைசெறும்
பருகு பாவினும், பெருகு மின்பமே.

(இ - ள்.) வெளி. (கoசு)

(வி - ரை.) வஞ்சித்துறை என்பது.

"குறளடி நான்மையிற் கோவை மூன்றாய்
வருவன வஞ்சித் தாழிசை தனிவரிற்
றுறையென மொழிப துணிந்திசி னோரே."

என்புழி 'தனிவரிற் றுறையென மொழிப' என்பதனாற் கொள்க!

அகத்தியர் துதி.

பொதிய மாமலைக், கதிப னேயெனக்
கதியு மாமுடற், பொதியு மாயுமே.

(இ-ள்.) வெளி. (க௦௯)

பதினொன்றாவது
பரிகாரவியல் முற்றிற்று.

LIBRARY

பன்னிரண்டாவது

கோபுரவியல்.

[இவ்வோத்தென்ன பெயர்த்தோவெனிற், பஞ்சகௌவியம் பாவத்தைக் கெடுத்துப் புண்ணியத்தைத் தருமென முற் கூறினார் அக் கௌவியத்தைத் தரு நந்தை முதலிய பசுக்கணிற்கு மிடத்தின் றன்மை முதலியவற்றைக் கூறுவதாற் கோபுரவியலென்னும் பெயர்த்து. இத் தலைச் செய்யு ளென்னுதலிற்றோவெனிற், கந்தனை வினாத லுணர்த்திற்று.]

கலிவிருத்தம்

ஆக்குவது மழிப்பதுவு மறத்தினையு மறத்தினையு
மாக்கடரு மைந்தெனவே யறைந்தனமுன் னறுமுகவ
வாக்களவை நிலவுமெல்லை யருள்விரிய வெனக்கறிய
வாக்கமுற வனைத்துயிர்க்கு மவற்றாலு மல்லறவே.

(இ - ள்.) சண்முகக்கடவுளே! தன்மத்தை யுண்டாக்குவதும், பாவத்தைப் போக்குவதும் பசுக்களிடத்து உண்டாகின்ற பஞ்ச கௌவியமே யென்று பரிகாரவியலில் முன்பு கூறினை; அப்பசுக்கணிற்கு மெல்லையை எனக்கு விளங்க அருள்செய்யவேண்டும். எல்லா ஆன்மாக்களும் இப் பசுக்களின் சொரூப முள்ளபடி அறிந்து அதனைப் பூசித்து, அதனிடத்துண்டான கௌவியத்தைப் பரமேசுரனுக் கபிடேகம்பண்ணி யதனால் அவரவர் செய்த பாவங்களைப் போக்கும் பொருட்டு. (க)

[வினாதற்கு உத்தர முணர்த்துகின்றார்.]

என்றிசைத்த முனிவரனுக் கெழிலுடைய குமரதரன்
நன்றறைவ மெனநவின்று நாதனடித் தேசுடனே
யொன்றிவிழித் துலகனைத்து முரைத்தவற்றுட் சிவபுரத்து
ளின்றிழிந்து நிலத்துறையு மெனுங்கதையுநிகழ்த்திடுவாம்.

(இ - ள்.) என்று விண்ணப்பஞ்செய்த சிறந்த அகத்தியனுக்கு 'அப்படியே உனக்கு நன்றாய்ச் சொல்வாம்' என்று பிள்ளையார் திருவுளஞ்செய்து பரமமான நிட்டைசெய்து விழித்துப் பிருதிவியண்டத்திலுண்டான அளவு கீழ்ப்பிரமாணங்களைச் சொல்லி அவ்வண்ட

த்தி லிருக்கிற சிவலோகத்திற் பரமேசன் சந்நிதி முன்னிருக்கும் விரஇடபத்தின் இனமான நந்தை முதலிய ஐந்து கோமாதாக்களும் பூமியிலிழிந்துவந்து நிற்குஞ் சொரூபத்தையு முனக்குச் சொல்வாம்.

(வி - ரை.) குமாரரன்-வடமொழி. (உ)

[அண்டப்பகுதியை யறியப்புகுந்தால் அணுமுதலிய பிரமாண மறியாவிடத் தறியப்படாவாதலால் அவ்வணுமுதலிய வற்றை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

இன்னுமழையுங் கதிர னுவெட்
டெட்டிணங்கிற் கசாக்கிரகம்
சொன்னவித மிருநான்கு
மிலீகையெனத் துணிந்திடுக
இன்னவிலீ கையிணைய
விருநான்கே யூகையென
வுன்னிடுக யூகையினெட்
டியவையென வுன்னுகவே.

(இ - ள்.) வீட்டிற் சாளரவாசலில் சூரியகிரணத்தா லுண்டாகிய துகள்-அணு; அது பதினாறுகொண்டது சிறுபிள்ளைகள் மயிர் துனியாகிய கசாக்கிரகம்; அது எட்டுக்கொண்டது இலீகை; அது எட்டுக்கொண்டது யூகை அது எட்டுக்கொண்டது யவை.

(வி - ரை.) இலீகை-ஈர். யூகை-பேன். யவை-நெல். அணு-எட்டுக்கொண்டது திரிசரேணுவென்க. (ங)

இன்னயவை யிருநான்கு மங்குலமென் றெண்ணிடுக
சொன்னவித மறுநான்கு முழமெனவே துணிந்திடுக
பன்னுமுழ மொருநான்குத் தனுவெனவே பார்த்திடுக
மன்னுதனு விரண்டினையோர் தண்டெனவே மதிக்கவரோ.

(இ - ள்.) இந்நெல் குறுக்காக எட்டுக்கொண்டது உத்தமமான மாறுங்குலம்; அது இருபத்துநான்குகொண்டது முழம்; அது நான்குகொண்டது வில்; அது இரண்டுகொண்டது தண்டம்.

(வி - ரை.) எழு நெற்கொண்டது மத்திமாங்குலம். ஆறு நெற்கொண்டது அதமாங்குலம். இதுவல்லாமல் நெல்லினளத்தான் மூவித முழமென்க. முழமெனினும் அத்தமெனினு மொக்கும். அரோ-அசை. (ச)

தெண்டமிரண் டாயிரத்தைக்
குரோசமெனத் தெளிந்திடுக
கொண்டவிரு குரோசத்தைக்
கெவியூதி யெனக்கொள்க
மண்டியநாற் குரோசத்தை
யோசனையா மதிக்கமணி
யண்டமொன்றிற் சதகோடி
யோசனைவித் தாரமுமே.

(இ-ள்.) தண்டம் இரண்டாயிரங்கொண்டது குரோசம்; அது இரண்டுகொண்டது கெவியூதி; அக் குரோசம் நான்குகொண்டது யோசனை; அந்த யோசனை நூறுகோடிகொண்டது பிருதிவி தத்துவத்தி லுண்டாகிய ஓர் அண்டத்தளவின் விரிவு.

(வி - ரை.) 'வித்தாரமும்' என்ற வும்மையா லுயரமு நூறு கோடி யென்க. குரோசம்-கூப்பிடு தூரம். கெவியூதி-அரைக்காதம்.

[பூமிமுதல் நாதமீறாகிய அண்டங்கள் போகப்போக அளவேற்ற மென்பதை மூன்று செய்யுளால் உணர்த்துகின்றார்.]

மண்டலக்கா யிரகோடி யண்டமுள வாரிக்கு
மெண்டொகையிற் பேதமிலை விரிவுயர்ச்சி யேறியுற
மண்டனிலுந் தசகுணிதம் வாரிக்கு வாரியினு
மொண்டழற்கு முறைக்கமுறை பிரகிருதி முடிவுமுறும்.

(இ - ள்.) பிருதிவி தத்துவத்துக்கு ஆயிரகோடி யண்டமுண்டு. அப் பிருதிவி தத்துவத்தைப்பார்க்கிலும் அப்பு தத்துவம் பதின்மடங்கு விரிவு முயர்ச்சியு மேற்றமுண்டு. அவ்வப்பு தத்துவத்தைப் பார்க்கிலும் தேயுமுதல் பிரகிருதி யீறாகிய அண்டங்கள் பதின்மடங்கு விரிவு முயர்ச்சியு மேறியுறும். (௬)

குணிதசத மிராகத்திற் கூடுமூனை யதுதனினுங்
குணிதசதம் வித்தைக்குக் கூடுமூனை யராகத்துங்
குணிதசத நியதிக்குக் கூடுமூனை வித்தையினுங்
குணிதசதங் காலத்து நியதியினுங் கூடுமே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய பிரகிருதியைப் பார்க்கிலும் இராகம் நூறுமடங்கு உயரமும் விரிவுமேற்றமுண்டு. அவ்வராகத்தைப் பார்க்கிலும் வித்தியாதத்துவ நூறுமடங்கு விரிவுமுயர்ச்சியு மேற்றமும் உண்டு. அவ் வித்தையைப் பார்க்கிலும் நியதிதத்துவ நூறுமடங்கு

விரிவுமுயர்ச்சியு மேற்றமும் உண்டு. அந் நியதிதத்துவத்தைப்பார்க்கி லும் காலதத்துவ நூறுமடங்கு விரிவுமுயர்ச்சியும் ஏற்றமும் உண்டு.

குணிதநியு தாயுதமே கலைக்குமுனிற் கூடியிடுங்
குணிதமொரு கோடியென மாயைக்குங் கூடியிடுங்
குணிதமுறுஞ் சுத்தவித்தை கோடியுட னேரயுதங்
குணிதவித மிம்முறையி னுதாந்தங் கூடிடுமே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய காலத்தைப்பார்க்கிலும் கலாதத்துவ நூற்றொரு பதினாயிரம் விரிவு முயர்ச்சியுங் கூடும். கலையைப்பற்ற மாயை கோடிமடங்கு கூடும். மாயையைப்பார்க்கிலும் சுத்தவித்தை கோடியே பதினாயிரமடங்கு கூடும். சுத்தவித்தையைப்பார்க்கிலும் இலக்ஷ மதிகம் ஈசுரம். ஈசுரத்தைப்பார்க்கிலும் சாதாக்கியம் இலக்ஷ மதிகம். அதனைப்பற்ற விந்து லக்ஷமதிகம். இப்படியே யொன்றுக் கொன்று போகப்போக, மேலசிதத்துவ மிப்படி யளவுபட்டதன்று.

(வி - ரை.). மேற்பட்டது வியாபகம், கீழ்ப்பட்டது வியாப்பிய மெனக் கொள்க! (அ)

[பிருதிவி யண்டத்தின்வகை யுணர்த்துகின்றார்.]

மண்டனக்கா யிரகோடி யண்டமென மதித்தவற்றோ
ரண்டமுறு மளவினையு மதனுலக மனைத்தினையுங்
கண்டிடுக முனிவரனே! கழறிடுவங் கற்பார்க்கும்
பண்டைவினைப் பாவமறப் பரலோக பதமுறவே.

(இ - ள்.) முனிவனே! பிருதிவியி லொருதட்டில் தெங்கங்காய் விளாங்கனி பரப்பினாற்போல ஆயிரங்கோடியண்ட முண்டென்று புத்திபண்ணி அவற்றுள் ஓரண்டத்துக் குண்டான உயர அகலங்க ளின் பிரமாணங்களையும், அதிலுண்டாயிருக்கிற புவனங்களையும் யாஞ்சொல்வாமறிக! இதனாற் பயன் யாதெனில், இவ்வண்ட வகை களைச் சொல்லு மாகமத்தை யதிகரித்தவர்க்குப் பூருவத்தி லியற்ற கன்மாதிகள் க்ஷயம் பிறந்து சிவசாயுச்சியத்தை யடையும்பொருட்டு.

[மேல், அதனைத் தொகுத்து இரண்டு செய்யுளால் உணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

தரைக்குக் கீழ்க்கோடி தானூறு மைம்பது
தரைக்கு மேற்கோடி தானூறு மைம்பது
தரைக்குண் மேருத் தடவரைத் திக்கெலா
முரைத்த வைம்ப தூறுங்கடா கத்தொடும்.

(இ - ள்.) கீழண்டவோடு தொடங்கிப் பூலோகம்வரையிலும் ஐம்பதுகோடி யோசனையும், பூலோகத்துக்குமேல் அண்டகடாக ஓடுவரை ஐம்பதுகோடி யோசனையும், பூலோகத்தின் மத்தியிலிருக்கும் மகாமேருவி னடுவினின்றுங் கிழக்கு-மேற்கு - தெற்கு-வடக்கு இந் நான்கு திசைகளின் அண்டவோட்டின் கனமீறாக ஐம்பதைம்பது கோடி யோசனை தூரமும் பொருந்தும். (௧௦)

பொன்ம யத்தக டாகப் புறத்திசை
தன்னிற் சாரும் புவனஞ் சதமவை
தன்னி னூற்றுவர் தங்குவ ரீசன்மே
லுன்னி லாறு புரமிரண் டோர்கவே.

(இ - ள்.) பொற்படிவமாய்ப் பதினாயிரஞ் சூரியப் பிரகாசமாய்க் குக்குடாண்டம் (கோழிமுட்டை) போன்றிருக்கிற அண்டகடாகப் புறம்பே யிந்திரதிக்குமுதலிய பத்துத்திசையினு மிருக்கிற நூறு புவனத்திலும் உருத்திரர் நூற்றுவ ரிருப்பர். அவர்கள் புவனத்துக்கு மேற் காலாக்கினி ருத்திரர் முதலானோர் புவனமாறு. அவற்றிற்கு மேற்புர மிரண்டுண்டு. அவை யுணர்வாயாக! அவை யாவையெனின்,

இந்திரதிக்கில்: கபாலீசன், அசன், புத்தன், வச்சிரதேகன், பிரமந்தனன், விபூதி, அவ்வியன், சாத்தா, பிநாகி, திரிசோதியன் என்ற வுருத்திரர்கள் (௧௦).

அக்கினிதிக்கில்: உருத்திரன், உதாசனன், பிங்கலன், காதகன், அயன், சுவலன், தகனன், வெப்புரு, பிரமாந்தகன், க்ஷயாந்தகன் என்ற வுருத்திரர்கள் (௧௦).

எமதிக்கில்: யாமியன், மிருத்தியு, அரன், தாதா, விதாதா, கத்திரு, காலன், தன்மன், சங்யோத்தா, வியோக்கிருதன் என்ற வுருத்திரர்கள் (௧௦).

நிருதிதிக்கில்: நிருதி, மாரணன், அரந்தா, குரூரதிருட்டி, பயாந்தகன், ஊர்த்துவகாயன், விரூபாக்ஷன், தூமிரு, லோகிதன், தெங்கிட்டிருணன் என்ற வுருத்திரர்கள் (௧௦).

வருணதிக்கில்: பலன், அதிபலன், பாசத்தன், மகாபலன், சுவேதா, செயபத்திரன், தீர்க்கவாகு, செலாந்தகன், வடவாமுகன், தீமான் என்கின்ற வுருத்திரர்கள் (௧௦).

வாயுதிக்கில்: சீக்கிரன், லகு, வாயுவேகன், தீக்ஷணன், சூக்குமன், க்ஷயாந்தகன், பஞ்சாந்தகன், பஞ்சசிகன், கபத்தி, மேகவாகனன் என்ற வுருத்திரர்கள் (௧௦).

குபேரதிக்கில்: கிரீசன், ரூபவான், தன்னியன், சௌமியன், சௌமியதேகன், பிரமத்தனன், சுப்பிரகடன், பிரகாசன், இலக்குமி வான், சோமேசன் என்ற வுருத்திரர்கள் (௧0).

ஈசானதிக்கில்: வியாத்தியாதிபன், ஞானபுகன், சருவன், வேத பாரகன், மாத்திருவிருத்தன், பிங்கலாக்ஷன், பூதபாலன், பெலிப்பிரி யன், சருவவித்தியாதிபன், தாதா என்ற வுருத்திரர்கள் (௧0).

அண்டகடாக வோட்டுக்குக் கீழே விட்டுணுதிக்கில்: அனந் தன், பாலகன், வீரன், பாதாளாதிபதி, விபு, இடபத்துவசன், உக் கிரன், சுப்பிரன், உலோகிதன், சருவன் என்ற வுருத்திரர்கள் (௧0).

அண்டகடாகத்தின் மேலே பிரமதிக்கில்: சம்பு, விபு, கணாத்தி யக்ஷன், திரியக்ஷன், திரிதேசகவாதகன், சன்வாகன், விவாகன், நபன், லீபசு, விலக்ஷணன் என்ற வுருத்திரர்கள் (௧0).

ஆகிய இந்த நூற்றுவரும் இந்திராதியரான வுலோகபாலகர் பல த்தையு மடக்கி யவர்களாற் பூசிக்கப்பட்டுக்கொண் டிருப்பார்கள். இவர்கள் புவனம்-௧00. காலாக்கினி, கூர்மாண்டர், ஆடகேசுரர், பிர மன், விட்டுணு, உருத்திரன், இவர்கள் புவனம்-சு. அண்டகடாகத்து க்கு மேலே குக்குமப் பிருதிவியில் பத்திரகாளி, வீரபத்திரர் இவர்கள் புவனம்-உ. ஆகப் பிருதிவி தத்துவத்திற் புவனம்நூற்றெட்டென்க.

[கீழ் அண்டகடாகத்தினளவுங், காலாக்கினி யுருத்திரர் மனைமுதலிய தன்மையு மூன்றுசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

அண்டகடா கக்கனமுன் றொருகோடி யதனடியுட்
கண்டிடுக காலாங்கி யுருத்திரர்க்குக் கனகமனை
யுண்டதற்குன் னதங்கோடி யோசனையி ரைங்கோடி [யும்.
மண்டியமெய்த் தழற்கொழுந்தைங் கோடியுறும் வளர்புகை

(இ - ள்.) கீழ் அண்டகடாகத்தினுடைய கனம் ஒருகோடி யோசனை. அவ்வண்டகடாகத்தினுள் காலாக்கினி யுருத்திரர்க்குக் கனகமயமான ஆலயங் கோடியோசனை. அவருடைய திருமேனியி லக்கினிச்சுவாலை பத்துக்கோடி யோசனை. அச்சுவாலையிற் புகை யைந்துகோடி யோசனையுண்டு. (௧உ)

யோசனையா யிரமனையு ளரியணையி னுயரந்தான்
யோசனையி ராயிரமென் றதன்விரிவை யுணர்ந்திடுக
தேசுடைய காலாங்கி யுருத்திரர்தந் திருமேனி
யோசனையு மொண்டமூலா லயுதமென வுன்னுகவே.

(இ - ள்.) காலாக்கினி ருத்திரருடைய ஆலயத்திலிருக்குஞ் சிங்காதனத்தி னுயரம் ஆயிரம் யோசனை. அச் சிங்காதனத்தின் வித்தாரம் இரண்டாயிர யோசனையென்க. பிரகாசத்தையுடைய அக் காலாக்கினி ருத்திரநாயனார் திருமேனியின் உயரம் பதினாயிரம் யோசனை அக்கினி சொரூபமாயிருக்குமென் றறிவாயாக! (கங)

தரித்துடையர் வலக்கரத்திற் றயங்கொளிவாட் சரத்தினையு
பரித்துடைய ரிடக்கரத்திற் பலகையினைத் தனுவினையு [ம்
முருத்திரர்க ளொருபதின்ம ருறைவரவ ருழையவர்போ
லுருத்திரர்க ளொவ்வொருவர்க் கொருகோடி பரிச்சிதமே.

(இ - ள்.) அக் காலாக்கினி ருத்திரதேவநாயனார் வலக்கையில் மிகவும் பிரகாசத்தையுடைய வாளும் அம்பும், இடக்கையில் கட்கமும் வில்லுந் தரித்திருப்பர். இக் காலாக்கினி ருத்திரதேவநாயனாரைச் சூழ்ந்து அவரைப்போ லுருத்திரர்கள் பதின்ம ரிருப்பர். அவரைச் சேவித்திருக்கிற பதின்மரையு மொவ்வொருவரை ஒவ்வொரு கோடி யுருத்திரர்கள் பரிவாரமாகச் சூழச் சேவித்திருப்பர்கள்.

(வி - ரை.) ஆகக் கடாகங்கூடக் காலாக்கினி ருத்திரர் புவனம் பதினேழுகோடி யுண்டென்க! (கச)

[அப் புவனத்தின்மேல் நரகங்களினளவை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

இனையபுரி மிசைநிரய மெழுநான்கு கோடியுறு
நிலையினவை யெழுநான்கு நிலைமடமே யெனனிலவுந்
துனியுறுவ ரவைதம்மிற் றுரிசறவற் றினுக்களவு
முனிலிருநா றாயிரமு முப்பஃது கோடியுமே.

(இ - ள்.) இக் காலாக்கினி ருத்திர புவனத்துக்கு மேலே யிருபத்தெட்டுக்கோடி நரகமிருக்கும். இந்நரக புவனத்தை விசாரித்தறியுமிடத்து ஒன்றின்மே லொன்றாக இருபத்தெட்டுத் தளமாகக் கட்டின மனைபோன்றிருக்கும். அதில் அதிபாதக முதலிய பாவபேதங்களைப் புரிந்தவர்கள் கிடந்து வேதனை யுறுவார்கள். அந்நரகங்களினளவு விசாரிக்குமிடத்து முப்பதுகோடியே இரண்டு நூறாயிரம் யோசனை யுயரமாம். (கரு)

இடையிடையிற் படிகரைக்கும் படுகுழிக்கு மிடைவெளிக்
படுமுயர மவற்றடங்கும் படிகரைகட் களவதிக [கும்

மிடையிடையிற் குழியாழ மிலக்கமிடை வெளிதானும்
புடைவிரிவு மண்டகடா கத்துடனே பொருந்திடுமே.

(இ-ள்.) முற்கூறிய முப்பதுகோடியே இரண்டு நூறாயிரம் யோசனை யுயரத்துள் நடுவேநடுவேயிருக்கிற இருப்புமயத்தா லுண்டாகிய புடங்களும், நரகக் குழிகளி னாழங்களும், அவற்றின் மேலேயிருக்கிற இடைவெளிகளின் உயரமுமடங்கும். அவற்றி னிடையிலிருக்கிற புடங்களுக் களவதிகமாயிருக்கும். இடையிடையில் நரகக் குழிகளினாழம் நூறாயிரம் யோசனையாம். அந்தந்த நரகக்குழிகளுக்கு மேலேயிருக்கிற ஒவ்வொரு இடைவெளி யுயரமும் நூறாயிரம் யோசனையாம். அந்தந்த நரகங்களின் புடை விரிவுகளை விசாரிக்குமிடத்து நாலுதிக்கு மண்டகடாகத்துடன் பொருந்தும். (கசு)

புடமிருப்பு மயமிருபத் தொன்பதுள புடமொவ்வொன்
றடைவுமொரு கோடியுநாற் றைம்பதினா யிரந்தானு
மிடமுறுமெண் ணாயிரமு மறுநூறு மிருபஃது
மடியகன்ற புடத்துயர்ச்சி யதிகமிரு பஃதாமே.

(இ-ள்.) முற்கூறிய புடங்க ளிருபத்தொன்ப திருப்புமயமாயிருக்கும். ஒவ்வொரு புடத்தினுயரங் கோடியே நூற்றைம்பத்தெண்ணாயிரத் தறுநூற்றிருபது யோசனையென்க. அப்புடங்களி னுயரத்தைப்பார்க்கிலு மெல்லாவற்றிற்கு மடியிற் பொருந்திய புடத்துயரமிருபதினாயிரம் யோசனை அதிகமுளதென்க. (கஎ)

[அந்நரகத்தின் மேலிடைவெளியுங், கூர்மாண்டர் புவனமும், அவர் தன்மையு மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

நிரையமிசை நிராலம்பத் தூச்சிமிசை யோரிலக்கம்
முறைசெய்த நிராலம்பத் தூச்சிமிசை யோரிலக்கம்
வரையவொரு கோடியுறு மண்ணவற்றுட் கீழ்பாகங்
கரியவிரும் பிடைப்பாக மேல்பாகங் கனகமயம்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு கூறிய எல்லா நரகத்துக்குமேல் வெளிமுப்பதினாயிர முயரம். அவ்வெளிக்குமேல் நூறாயிரங் குறையக் கோடி யோசனையுயரங் கூர்மாண்ட புவனம். கீழ்ப்பாகம் மண்ணாகியும், நடுப்பாகம் இரும்பாகியும், மேற்பாகங் கனகமாகியும் பொருந்தும். ()

மேலயபாற் கனகபுரி வீற்றிருப்பர் கூர்மாண்டர்
காலவழ விரவியுருக் காளமுக மழுவுங்கை
கோலமுறு வட்டவிழி கொன்றுடைய ரவர்தம்மைப்
போலுமுருத் திரர்பலரும் புடையடைவர் போற்றிசைத்தே.

(இ - ள்.) மேலாயிருக்கிற கனகபூமியிலே நரகத்துக் கதிப ராகிய கூர்மாண்டதேவநாயனார் பிரளயகாலாக்கினியும் பிரளய காலாதித்தியனும் போன்ற திருவுருவும், கறுப்பாகிய முகமுமுடைய ராய் எழுந்தருளியிருப்பர். அவரைச் சூழ்ந்தவரைப்போன் றிருக் கிற வுருத்திரர் அநேக ரவரைத் தோத்திரஞ் செய்து சேவித்திருப் பார்கள்.

(வி - ரை.) 'மழுவும்' என்ற உம்மையால் வலக்கைகளில் மழு வன்றி யம்பையும், இடக்கைகளில் வில்லையும் பலகையையும், பயங் கரமாய்த் தோன்றிய வீரப்பல்லையு முடையரென்க. (கக)

பிணைவிழியார் துணைமுலையார் பிடிநடையார் துடியிடையார்
பணையனதோ ளிணையிளையார் பலர்பரவப் பதமொழியாற்
றிணமுறுமா கணமுறையிற் செறியவமர் கூர்மாண்டர்
எணமுடையார் கணமடையா ரிடர்நிரயத் திறையவரே.

(இ - ள்.) பிணைவிழி முதலிய வுறுப்புகளையுடையராகிய கன் னியர்கள் பலர் பதத்தையுடைய வுரைகளாற் றோத்திரஞ்செய்யத் திண்ணமுற்ற பெரிய கணங்கள் தாந்தாம் நிற்குமுறைமையிலே செறிந்து நின்று சேவிக்க, அக் கூர்மாண்டதேவர் எண்ணமுடைய ராகிக் கணப்பொழுதுந் துயரத்தை யடையாராகி யந்நரகங்களுக்கு அதிபதியாயிருப்பர். (உ0)

[அக் கூர்மாண்ட புவனத்துக்கு மேலுள்ள இடைவெளியும், பாதாளங்களின் றன்மையும் ஆறுசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

உரைத்தபுரி மிசைவெளிதா னொன்பதினா றாயிரமாந்
தெரித்ததன்மே லாபாத பாதாள நீர்க்கத்தைத்
தரித்திடுக பத்திலக்க மெனவடிவந் தமனியமே
பரித்தவிரி வயுதமிடை வெளிதானு மதன்படித்தே.

(இ - ள்.) இவ்வாறு சொல்லிய கூர்மாண்ட புவனத்துக்கு மே லிடைவெளி யொன்பது நூறாயிரம் யோசனை யுயரம். இவ் விடை வெளியின்மேற் பொன்மயமாயிருக்கிற ஆபாத பாதாளத்தி னுன்னத த்தைப் பத்துநூறாயிரம் யோசனை யெனவறிக! இதற்குமே லிடை வெளியின் பரப்புப் பதினாயிரம் யோசனை. அதனுயரமும் பதினாயி ரம் யோசனை. (உக)

பொருந்துமதா முப்பாகம் பூருவத்திற் றயித்தியரே
யிருந்திடுவர் நாகேச ரிடைப்பாலிற் பச்சிமத்தில்
வரந்திகழும் வாளரக்கர் மற்றையபா தலந்தோறும்
பரந்திடுமிப் படிபாகம் வெளியுயரம் பரப்பெல்லாம்.

(இ - ள்.) அப் பாதாளம் மூன்று கண்டமாயிருக்கும். அதில் கீழ்ப்பாகத்திற் சங்குசுருதியென்னும் பெயரையுடைய அசுரனிருப்பன். நடுப்பாகத்திற் குளிகனென்னும் பெயரையுடைய நாகராசனிருப்பன். மேற்பாகத்தில் சிறந்த பிரகாசத்தையுடைய விகடனென்னு மிராக்கத னிருப்பன். இப்படியே மற்றைப் பாதாளங்கடோறும் மூன்று பாகமு மதிலிருக்கிற அதிபதிகளு மப்பாதாளங்களின் விரிவுயரமும்.

(வி - ரை.) இனி பத்மதல பாதாளமுதலிய ஆறு பாதாளங்கடோறு மொவ்வொன்றில் மூன்று கண்டத்தி லிருப்பவர்கள் யாவரெனில்:-பிரகலாதரன், சுபாலகன், கற்சந்துகன், பரரைக்கன், பிருதற்கர்ப்பன், பலி எனத் தயித்தியர்க ளாறுவர். வாசுகி, கம்பலன், கார்க்கோடகன், காளாங்கன், துர்த்தெரிசனன், தட்சகன் என நாகராசர்க ளாறுவர். உலோகிதாக்ஷன், யமன், விகடனன், காளன், நிருகாதன், பிங்கலன் என இராக்கத ராறுவர். இவ் வதிபதிகள் பதினெண்மரும் அம்முறையே யிருப்பரென்க. இதுவல்லாமல் ஒரு கண்டத்துக்கு மும்மூன்று பெயராக மூன்று கண்டத்துக்கு மொன் பதின்மருண்டென்க. ஏனையவு மிவ்வாறு காண்க. (உஉ)

அதன்மீது பதுமவொளி பத்மதல மெனவறிக
வதன்மீதிந் திரநீல நிதலதல மெனவறிக
வதன்மேற்புச் சியராகச் சுதலதல மெனவறிக
வதன்மீது வெள்ளிமய மாதலமென் றறிகவரோ.

(இ - ள்.) அப் பாதாளத்துக்கு மேல் பத்மதலபாதாளம் பத்மாக்கிரம்போன் றிருக்கும். அதற்குமேல் நிதலதலமென்னும் பாதாளம் இந்திரநீல நிறம்போன் றிருக்கும். அதற்குமேல் சுதலதலமென்னும் பாதாளம் புட்பராகநிறம்போன் றிருக்கும். அதற்குமேல் மகாதலபாதாளம் வெள்ளிமயமா யிருக்குமென்க. (உங)

அதன்மீது ரசாதலத்தை முத்தொளியென் றறிந்திடுக
வதன்மீது பாதாள நவமணிபோ லெனவறிக
வதன்முடிவுட் கன்னியர்க ளெண்ணூறு யிரவருள
ரதன்மேலே பத்திலக்க நிராலம்ப மாயிடுமே.

(இ - ள்.) அதற்குமேல் ரசாதல பாதாளம் முத்தினது பிரகாசம்போன்றிருக்கும். அதற்குமேல் பாதாளம் நவரத்னப் பிரபைபோன்றிருக்கும். அப் பாதாளத்தின் முடிவி லெண்ணூறுயிர நாக

கன்னியர்க ளிருப்பார்கள். அப் பாதாளத்தின் மேலிருக்கு மிடைவெளி பத்திலக்க யோசனையாம். (உச)

மயிலனையார் சாயலினுன் மானனையார் விழியதனாற்
குயிலனையார் மொழியதனாற் கொடியனையா ரிடையதனாற்
சயிலனையார் முலையதனாற் றளவனையா ரிளநகையால்
வெயிலனையா ருடலொளியாற் பாதாள விலாசினிமார்.

(இ - ள்.) வெளி.

(வி - ரை.) சயிலம் என்பது ஈறுகெட்டு நின்றது. தளவு - முல்லை யரும்பு. (உரு)

சுரிகுழலா ரரிகுழலார் சுவைமொழியார் நவைமொழியார்
வரிவளையா ருருவளையார் மதர்விழியா ரிதர்விழியார்
உருவுடையார் குருவுடையா ரொளிநகையார் தெளிநகையார்
அருகிடையார் பருகிடையா ராடகர்தா ளலர்மதுவே.

(இ - ள்.) சுருண்ட குழலினை யுடையார், அரிந்த குழலோசைபோன்ற இனிமையான மொழிகளை யுடையார், குற்றங்களை யொருகாலுஞ் சொல்லாதவர், வரியாகிய வளையினை யுடையார், உருவ மொருகாலும் வளையாதவர், மதர்த்த விழியினை யுடையார், இதர பதார்த்தத்தைப் பாராதார், அழகான வுருவத்தை யுடையார், மிகுந்த பாரத்துக் குடையாதவர், ஒளியாகிய நகையினை யுடையார், ஊழியத்தில் தெள்ளிதாகிய கையை யுடையார், சுருங்கிய இடையினை யுடையார், ஆடகேசுரர் பாதமலர்த் தேனைப் பருகுதற் கிடையாதவர், மேற்கூறிய நாககன்னியர்களாகிய பாதாள விலாசினிமார்.

[ஆடகேசுர புவன முணர்த்துகின்றார்.]

அதன்மேலே நவலக்க மாடகநா யகர்புரிதான்
புதுமைதிகழ் மணிபொன்னால் யோசனையா யிரம்புகலிற்
கதமுடைய தயித்தியர்கள் கட்டரவர் வெட்டரக்கர்
விதிமுறையிற் பதம்பணிய வீற்றிருப்பா ராடகரே.

(இ - ள்.) அப் பாதாளங்களுக்கு மேலே யாடகேசுரர் புவனமொன்பது நூறாயிரம் யோசனை. அதில் ஆடகேசுரர்க்குப் புதுமையே கொடுக்குஞ் சொன்னமயமாயிருக்கிற வீடு ஆயிரம் யோசனையுயரமா யிருக்கும். அதில் கோபத்தையுடைய அசுரர்களாலும், விடத்தையுடைய நாகர்களாலும், வெட்டிமையையுடைய அரக்கர்களாலு மத்திமைதார மென்னுஞ் சுரபேதங்களாற் றோத்திரஞ் செய்து விதிப்படி நமஸ்காரம்பண்ண வீற்றிருப்ப ராடகேசுரர், (எ)

[அதன்மேற் பூமியினளவு முன் றொகுத்ததைப் பூமிவரை முடித்து முணர்த்துகின்றார்.]

அப்புரியின் மிசைத்தாக வவனிகன மொருகோடி
யொப்பரிய கடாககன மொருகோடி முதலாக
விப்புவனி யீறாக வேழேழான் றெனுங்கோடி
தப்பறவே யோசனையின் றொகைமுறையிற் றரிக்கவரோ.

(இ - ள்.) அவ்வாடகேசுரர் புவனத்துக்குமேற் பூமியினுடைய கனங் கோடியோசனை. முற்கூறிய அண்டகடாகமுத லிப்பூமியீறாகத் தவறின்றித் தொகையினு லடைவி லைம்பதுகோடி யோசனையாம்.

(வி - ரை.) அவை: அண்டகடாக வோட்டின் கனம் ஒரு கோடி; அதற்குமேற் காலாக்கினி ருத்திரர் கனகமலை யொருகோடி; அவருடைய திருமேனிச் சுவாலை பத்துக்கோடி; அச் சுவாலையின் புகை யைந்துகோடி; ஆகப் பதினேழுகோடி. அதற்குமேல் நரக முப்பதுகோடியே யிரண்டு நூறாயிரம்; அதற்குமே லிடைவெளி யாகிய நிராலம்ப முப்பதினாயிரம்; அதற்குமேற் கூர்மாண்ட புவனந் தொண்ணூற்றொன்பது நூறாயிரம்; அதற்குமே லிடைவெளி யொன் பது நூறாயிரம்; ஆக முப்பத்தொருகோடியே பத்துலக்ஷத்து முப்பதி னாயிரம். அதற்குமேல் ஆபாத பாதாளம் பத்துலட்சம். அதற்குமே லிடைவெளி பதினாரம். அதற்குமேற் பத்மவொளிபாதாளம் பத்து லட்சம். அதற்குமே லிடைவெளி பதினாயிரம். அதற்குமே லிந்திர நீல நிதலதலம் பத்துலட்சம். அதற்குமே லிடைவெளி பதினாயிரம். அதற்குமேற் புட்பராகசுதலதலம் பத்துலட்சம். அதற்குமே லிடை வெளி பதினாயிரம். அதற்குமேல் வெள்ளிமயமகாதலம் பத்துலட் சம். அதற்குமே லிடைவெளி பதினாயிரம். அதற்குமேல் முத்தி னொளிபோன்ற ரசாதலம் பத்துலட்சம். அதற்குமே லிடைவெளி பதினாயிரம். அதற்குமேல் நவமணிபோன்ற பாதாளம் பத்துலட்சம். அதற்குமே லிடைவெளி பதினாயிரம். அதற்குமேல் நிராலம்பம் பத்துலட்சம். அதற்குமேல் ஆடகேசுரர்புரி யொன்பதுலட்சம். ஆக எண்பத்தொன்பதுலட்சத் தெழுபதினாயிரம். அதற்குமேல் பூமியின் கனம் ஒருகோடி. ஆக அண்டகடாகமுத லிப்பூமிவரை யைம்பது கோடி யென்க. (உஅ)

[பாதாள அதிபதியும் பிலத்துவாரவளவு முணர்த்துகின்றார்.]

பாதாளப் பிலவழிக்கும் பாதாள மேழினுக்கு
மாதார மதிபதியு மாடகநா யகர்தாமே

பாதாளப் பிலவகலம் யோசனையா யிரம்பகரிற்
பாதாள முதனிரய விறுதியினும் படர்ந்திடுமே.

(இ - ள்.) ஆடகேசுரநாயனார்: பாதாளத்துக்கும் பிலத்துவாரத்துக்கு மாதாரமா யதிபதியுமா யெழுந்தருளியிருப்பர். அப் பிலத்துவாரத்தின் வட்டமாகிய அகலத்தைச் சொல்லின் ஆயிரம் யோசனையாம். அப் பிலத்துவாரம் பாதாளமுதல் நிரயமீறாகவுஞ் செல்லும்.

(வி - ரை.) பொன்மயமா யிருக்கிற பாதாளத்துக் கதிபதியாகையால் ஆடகேசுரரெனப் பெயர் கூறினார். (௨௯)

[இனி, இப்பூமியினளவு மேருவின் றன்மையும் ஐந்து செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

அறைந்தாஞ்சொன் முறையுறவே பிரமாண்டத் ததோபா
சிறந்தபெரு வரையுடனுஞ் சேடித்த வுறுப்புடனு [கஞ்
மறைந்திடவா மறிந்திடுக வவனிதலத் தகலமுமெண்
ணிறைந்தசத கோடிநடு மேருவுற நிலவிடுமே.

(இ - ள்.) முனிவனே! இப்படி மேலே யிருக்கிற பூமி முடிவாகப் பிரமாண்டத்தின் கீழ்ப்பாகத்தினுடைய சொரூபத்தை யொழுங்குபடச் சொன்னோம்; இனி யுனக்குச் சிறப்பை யுடைத்தாய்ப் பூலோகத்தி னடுவே யிருக்கு மகாமேருவையும், அட்டகுலபருவதங்களையும், நவகண்ட முதலியவற்றையுஞ் சொல்வோ மறிக! அப் பூலோக மெவ்வள வகலமென்னின், நூறுகோடியோசனையா யிருக்கும். மக்கட்கு நாபி நடுவானாற்போல இப் பூமிக்கு நடுவே மகாமேரு நிற்கும்.

(வி - ரை.) நூறுகோடியிற் குறைவில்லாமையால் 'எண்ணிறைந்து' எனச் சிறப்பித்தார். (௩0)

பாதலத்தின் மிசைத்தாதிப் படுகடலைப் புடையுடுத்த
பூதலத்தி னடுநிலவும் பொன்னசலம் யோசனைதான்
பாதலத்தின் பதினறா யிரமுறவே படிந்தழுந்தி
மீதலத்து ளவைகுறைந்த நியுதமுற விளங்கிடுமே.

(இ - ள்.) பொன்மயமான அம் மகாமேருவானது முற்கூறிய பாதாளத்துக்கு மேலாகி, எழுசமுத்திரங்களாலுஞ் சூழப்பட்ட பூமியி னடுவே பொருந்திப், பூமிக்குக் கீழ்ப் பதினறாயிரம் யோசனையளவு புதைந்து, பூமிக்குமேல் எண்பத்தினாலாயிரம் யோசனை யுயரம் விளங்கும்.

(வி - ரை.) கீழ்முதல் மேல்வரை நூறாயிரம் யோசனை யுயரமென்க. (கக)

அடியகலம் பதினாறா யிரமாகு மவற்றிரட்டி
முடியகலம் பதுமமலர்ப் பொகுட்டினைப்போன் முற்றியுறும்
புடைபரந்த மேகலையு மிடைமூன்று பொருந்தியிடும்
முடிவிடத்து மேகலையிற் பலசிகர முளைத்துளவே.

(இ-ள்.) அம் மகாமேருவி னடி விரிவு பதினாயிரம் யோசனை; அதனுனி விரிவு முப்பத்திராயிரம் யோசனை; அது எவ்வாறெனின், தாமரைக்காய்போ லடி சிறுத்து நுனி விரிந்து முடிவுபெறும்; அதன் புடையி லொன்றுக்கொன்று விரிவு அதிகமாய் மூன்று மேகலை பொருந்தும்; அவற்றுள் நுனி மேகலையில் பல கொடுமுடி முளைத் துண்டாயின.

(வி-ரை.) அவை வருமாறு: மேருவினடியில் அந்தாளம் இருபத்தையாயிரம் யோசனை யுயரம்; அதற்குமேல் முதன் மேகலையினுயர மூவாயிரம் யோசனை. அதன் புடைவிரிவு பதினாயிரம் யோசனை. அதன்மே லிரண்டாம் அந்தாள மிருபத்தையாயிரம் யோசனை யுயரம்; அதன்மே லிரண்டாமேகலை மூவாயிரம் யோசனை யுயரம்; அதன் புடைவிரிவு பதினாலாயிரம். அதற்குமேல் மூன்றாம் அந்தாள மிருபத்தையாயிரம் யோசனையுயரம்; அதற்குமேல் மூன்றாமேகலை யுயரம் மூவாயிரம் யோசனை; அதன் புடைவிரிவு பதினெண்ணாயிரம் யோசனை; ஆக மேகலை மூன்றுக்கு மந்தாள மூன்றுக்கும் உயரமெண்பத்தினாலாயிரம் யோசனை யுயரமெனக்கொள்க! பல கொடுமுடிகளாவன-கிழக்குமுதல் அமராவதி முதலிய எட்டுக் கொடுமுடிகளும், அவ்வெட்டுக் கொடுமுடிகளி னிடையிடையில் தேவகன்னிகைகள் முதலானோர் வசிக்கக் காமவதி முதலிய கொடுமுடிக ளிருபத்திரண்டும் விளங்குமென்க. விரிக்கில் ஆயிரங் கொடுமுடி யுண்டென்க. (கஉ)

இந்திரனை முதலாய வெண்டிசைப்பா லருமவற்றிற்
றந்தமக்குத் தக்கதிசைக் கொடுமுடியிற் றங்கிடுவ
ரந்தவரை யெட்டினுக்கு நடுவாக வணியுறவே
முந்திமுளைத் தெழுசிகர மூன்றுளவே மூவர்க்கும்.

(இ - ள்.) இந்திரன் முதலிய எட்டுத் திக்குப்பாலருந் தந்தமக்கேற்ற திசைக் கொடுமுடிகளி லிருப்பார்கள். அக் கொடுமுடி யெட்டுக்கு நடுவி லழகுபெறத் திருவிளையாட்டு நிமித்தமாகப் பிரம

விட்டுணு ருத்திரர்கள் மூவர்க்கு மாதியிற் றோன்றிய மூன்று கொடு முடிக ளுண்டு.

(வி-ரை.) இதன்வகை: கிழக்கு முதலாக அமராவதியி லிந்திர னும், தேசோவதியில் அக்கினியும், சம்யமனியில் எமனும், கிருட்டி ணாங்காரவதியில் நிருதியும், சுத்தவதியில் வருணனும், கெந்தவதியில் வாயுவும், மகோதயபுரியில் சோமனும், எசோவதியில் ஈசானனு மிருப்பரென்க. 'எண்டிசைப்பாலரும்' என்ற வும்மையால் அமரா வதிக்குத் தெற்கே காமவதியில் தேவகன்னிகைகளும், அதற்குத் தெற்கே சொன்னபுரியில் சித்தவதிகளும், அதற்குத் தெற்கே அம்சு மதியில் சூரியர் பன்னிருவரும், அதற்கு மேற்கே சுமாவதியில் சாத் திய சாதிகளும், முற்கூறிய அக்கினிதிக்கின் மேற்கே இரேவதிபுரி யில் விசுவகன்னியர்களும், முற்கூறிய சம்யமனிக்கு மேற்கே மாதிரு கந்தாபுரியில் சத்தமாதரும், அதற்கு மேற்கே உரோகிதைபுரியில் உருத்திரரும், அதற்கு மேற்கே குணவதிபுரியில் எமனுக்குப்பரிவார மான சூலத்தைத் தரித்தசத்திகளும், அதற்கு மேற்கே பிங்கலபுரியில் மகாதேவன்-சிவோத்தமன்-உருத்திரன் - சங்கரன் - நீலலோகிதன்- ஈசானன் - விசயன்-பீமன்-தேவதேவன்-பவோற்பவன்-கபாலீசன்- ஆகிய ஏகாதசவுருத்திரர்களும், முற்கூறிய நிருதிக்கு வடக்கே கிருட்டிணாவதியில் பசாசுகளும், அதற்கு வடக்கே கைமையென்னும் புரியில் மித்திரதேவர்களும், அதற்கு வடக்கே சித்தவதியில் வித்தியா தரர்களும், அதற்கு வடக்கே சித்தபுரியில் கின்னரரும், வாயுவுக்குக் கிழக்கே காந்தாரிபுரியில் சித்திர ரதனென்னுங் கந்தருவனும், அதற் குக் கிழக்கே சித்திரபுரியில் தும்புருநாரதரும், அதற்குக் கிழக்கே பிர மதபுரியில் குய்யகசாதிகளும், சோமனுக்குக் கிழக்கே சித்திரவதிபுரி யில் குபேரனும், அதற்குக் கிழக்கே குபைபுரியில் தன்மதேவர்களும், அதற்குக் கிழக்கே சித்திபுவாபுரியில் மாயனும், ஈசானனுக்குத் தெற் கே பதுமபுரியில் பிரமனும், அதற்குத் தெற்கே காமசுகாவதியில் அசுவனிதேவர்களும், அதற்குத் தெற்கே மகாமேகபுரியில் விநாய கரு மிருப்பாரென்க. இப்புரிக ளிருபத்திரண்டும், முற்கூறிய அம ராவதி முதலிய புரிகள் எட்டும் கூடி முப்பதாயின. கீழ்மேகலை யிரண்டினுள் ளுஞ் சித்திர கந்தருவ தேவர்க ளிருப்பரெனக்கொள்க.

தடவரையி னடுவுச்சி தனின்முளைத்த சிகரத்தின்
வடிவுடைய மனோவதிதான் மலரயன்வாழ் புரியதற்குக்
குடதிசையிற் கொடுமுடியில் வைகுந்தங் கோவிந்தன்
இடம்வடபாற் குணதிசையி லெசோவதிசங் கரர்தடமே.

(இ - ள்.) அம்மகாமேருவி னடுவே பதினாயிரம் யோசனை விரிவையு முயரத்தையு முடைத்தாய், எல்லா இரத்னங்களாலும்

விளங்குவதாய், எல்லாப் போகங்களுடனுங் கூடிய மனோவதிபுரி யென்னுங் கொடுமுடியில் பிரமா எழுந்தருளியிருப்பர். அந்த மனோவதியென்னும் புரிக்கு மேற்கே பதினாலாயிரம் யோசனை விரிவையு முயரத்தையு முடைத்தாய், எல்லா இரத்னங்களாலும் விளங்குவதாய், எல்லாப் போகங்களுடனும் வைகுந்தமென்னுங் கொடுமுடியில் மகா விட்டுணு விருப்பர். அம் மனோவதிக் கீசான திசையி லிருபதினாயிரம் யோசனை விரிவையு முயரத்தையு முடைத்தாய், வெள்ளிமயமாய் ஏசோவதியென்னும் பெயர்பெற்றிருக்குங் கொடுமுடியில் ஸ்ரீகண்ட பரமேச னெழுந்தருளியிருப்பன்.

(வி - ரை.) 'ஏசோவதி' எனினுஞ் சோதிகிரி யெனினு மொக்கும். அச் சிகரத்தைச் சூழ நந்தி முதலிய அட்டகணங்களுஞ் சூழ்ந்திருப்பாரென்க. (௩௪)

[மேருவைச் சுற்றிய திசை நான்கினு முள்ள மலை
முதலியவற்றை நான்கு செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்.]

இத்தகைய தடவரையி னடிவாரத் தெல்லைதனி
லத்திரிதான் பூருவத்தின் மந்தரமோன் றழுந்தியுறு
மத்திரிதா னுயர்கந்த மாதனந்தென் றிசையமரு
மத்திரிதான் பச்சிமத்தின் விபுலமுறு மழகுறவே.

(இ - ள்.) இவ்வாறு கூறிய மகாமேருவின் அடிவாரம் நான்கு திக்கிலும் அம் மகாமேருவுக் குறுதிநிமித்தமாக விட்கம்பசயிலம் நாலுண்டு. அவையாவன:- கீழ்த்திசையி லைம்பதினாயிரம் யோசனை யுயரமான மந்தர பருவதஞ் சுவேதநிறமாய்ப் பூமிக்கு ளொன்றாயிரம் யோசனையும், மேலே நாற்பத்தீராயிரம் யோசனை யுயரமு முடைத்தா யிருக்கும். அவ்வளவுடன் தென்றிசையிற் கனகமயமான கந்த மாதனகிரி நிற்கும். அவ்வளவுடன் பொருந்தி நீலநிறம்போன்று மேற்றிசையில் விபுலகிரி நிற்கும். (௩௫)

உத்தரத்திற் பாருசுவ வத்திரியோன் றற்றழுந்து
வைத்தவரை முறையுறவே மரமொருநான் கமருமவை
யுத்தமத்த கதம்பமுக வுயர்நாவ லொளிர்போதி [ருவே.
மொய்த்துறுபத் திரமொளிரு முதுமரமென் மொழிப்பெ

(இ - ள்.) முற்கூறிய அளவுடன் வடதிசையில் மாதளைவித்து நிறம்போல பாருசுவகிரி நிற்கும். அக்கிரி நாலி லொவ்வொரு கிரியின் அடியகல மொன்றாயிரம் யோசனையு மேலகலம் பதினாயிரம் யோசனை யுயரமுமா யிருக்கும். அம் மலை யுச்சிகளில் நாலு தருக்க ணிற்கும். அவையாவன: கிழக்குமுத லுத்தமமாகிய வுயர்ச்சியை

யுடைய கடம்பு, நாவல், அரசு, நெருங்கிப் பிரகாசத்தை யுடைத்தாய்த் தளிர்த்த ஆலமரம்.

(வி - ரை.) அவைகளி னுயர மொவ்வொன்றுக்கு ஆயிரம் யோசனை. அவைகளின் சாகைக ளைஞ்ஞூறு யோசனை யுயரம். பூக்கள் குடம்போலவும், பழம் யானைபோலவும் பழுத்திருமென்க. ()

குணதிசையி லருணமெனுங் குளநிலவுந் தடவரைக்கீழ்
மணமலியு மானதமுந் தென்றிசையின் வாய்த்துளது
தணமருவுஞ் சிதோதம் பச்சிமத்திற் றங்கியுறு
முணவினிய மாமடுவும் வடதிசையி னுற்றிடுமே.

(இ - ள்.) கிழக்கில்: மந்தரமலை யடிவாரத்தில் அருணமென்னுங் குளம் பொருந்தும். அதிற் கடப்பம்பழச் சாற்றினின்றும் ஆறுகள் பறப்பட்டுக் கீழ்திசையிற் பாயும். தென்றிசையில்: கந்தமாதன மலையடிவாரத்திற் கந்தமலிந்து விளங்கும் மானதசரசென்னுங் குளம் பொருந்தும். அதில் நாவற்பழச் சாறு விழுந்து தெற்கே மேருவைச் சூழப் பாயும். மேற்றிசையில்: விபுலமலை யடிவாரத்திற் குளிர்ச்சி பொருந்துகின்ற சிதோதமென்னுங் குளம் பொருந்தும். அதில் அரசமரம் பொருந்திநின்று பால்முதலிய பஞ்சதாரையாகப் பொருந்தி மேற்றிசையிற் பாயும். வடதிசையில்: பாருசுவமலை யடிவாரத்திற் புசித்தற் கினிதாகிய மகாமடுவென்னுங் குளம் பொருந்தும். அதில் ஆலமரத்தின் சாகையினின்று நூண்டாகிய பால், தயிர், நெய், தேன் முதலிய பொருந்தி வடதிசையிற் பாயும். (கஎ)

சயித்திரக்காப் பூருவத்தி னடிவாரந் தனிற்றழைக்கு
விசித்திரநந் தனவனமுன் றென்றிசையின் விளங்கியிடும்
வசித்திடுநல் வைப்பிரச வனங்குடபான் மன்னியிடு
முதித்ததிரு தாக்கியமும் வடதிசையி லொடுங்கிடுமே.

(இ - ள்.) கிழக்குமலை யடிவாரத்திற் சயித்திரக்கா வென்னும் பெயரையுடைய நந்தனவனம் விளங்கும். தெற்கு மலையடிவாரத்தில் விசித்திரை யென்னும் நந்தனவனம் விளங்கும். மேற்கு மலையடிவாரத்தில் வசிக்கத் தகுந்த நல்ல வைப்பிரசை யென்னும் நந்தனவனம் பொருந்தும். வடக்கு மலையடிவாரத்தில் திருதாக்கிய மென்னும் நந்தனவனம் உண்டாம்.

(வி-ரை.) இப் பூந்தோப்புகளி னடுவே நான்கு ஓடைகளுண்டு. அவையாவன: கிழக்கு சயித்திரக்கா நடுவில் அனேகத் தாமரைப் பூவுட

னுங் கூடிய தாகமென்னும் ஓடையும், தெற்கில் விசித்திரக்கா நடுவில் அனேகங் குமுதோற்பலங்களுடன் கூடிய மானதசாவென்னும் ஓடையும், மேற்கு வைப்பிரச நடுவில் செந்தாமரைகளுடன் கூடிய விமலோதகமென்னும் ஓடையும், வடக்குத் திருதாக்கிய நடுவில் அநேக நீலோற்பலங்களுடன் கூடிய மனோரதமென்னும் ஓடையும் என்க. இவை "வந்ததுகொண்டு வாராதது முடித்தல்" என்னுந் தந்திர வுத்தியாற் கூறியவாறென்க. (௧௮)

[முற்கூறிய நாவல் மரத்தின் தன்மையை யிரண்டு செய்யுளாலும் உணர்த்துகின்றார்.]

நறவனைய கனியுதிரு நன்னாவ லெந்நாளு
முறுதியுற வுயிர்க்கெல்லாந் தென்கிரியி லோங்குதலாற்
பெறுநவகண் டமும்பெரிய நாவலந்தீ வெனும்பெயரை
மறுவறுமக் கனித்தீநீர் வரையதனை வலம்வருமே.

(இ - ள்.) தெற்கு மலையில் நிற்கும் நாவல் எந்நாளுந் தேன் போன்ற இனிமையையுடைய பழம் சொரிந்து தன் சாற்றைப் பருகின ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் பலமுண்டாக்கி நிற்கையால் நவ கண்டங்களு நாவலந்தீவெனப் பெயர்பெறும். குற்றமற்ற இனிமையுடைய அக்கனியின் சாறு பொன்மயமாய் மேருவை வலமாகவந்து அந்நாவல் மூலத்திற் றிரும்பவந் தடையும்.

(வி - ரை.) 'நன்னாவல்' எனச் சிறப்பித்தமையால் அதில் ஒவ்வொரு பழத்துக்குப் பதினெண்கலச்சாறு உண்டாயிருக்கு மென்க. அச்சாறு நாற்றிசையும் வளையப் பெருகுகையால் நாவலந்தீவெனப் பெயர் பெற்றதென்க. 'மறுவறும்' என்பதனால் அச்சாறு பொன்மய மென்பதனை யறிவித்து நின்றது. (௧௯)

மேருவினை வலமாகி மேவியிடு மந்நீரை
யாருமவர் கனகநிற மாவரயு தாயுளுறச்
சாரமொரு மூன்றுடனுந் தங்கியவா யிரந்தழைக்க
ஆருமுயிர் மற்றையவு முண்டதனை யொளியுறுமே.

(இ - ள்.) மகாமேருவை வலமாக வரும் நாவற்பழச்சாற்றை யருந்தினவர் எல்லோரும் பொன்னிறமாய்ப் பதின்மூவாயிரம் வயதுடனே பொருந்தியிருப்பர். அவர்மட்டோ அல்ல. அதனைப் பானம் பண்ணினால் ஊர்வன, பறப்பன, நடப்பன, தத்துவன, தவழ்வன, கொடி செடி முதலியவும் பொன்மயமா யிருக்கும். (௨௦)

[அட்டகுல பருவதத்தின் தன்மைகளை யிரண்டு செய்யுளாலும் உணர்த்துகின்றார்.]

தடவரையின் றென்றிசையிற் றங்கியிடு மொருசயிலங்
குடகடலைக் கூடவொரு தலைகூடக் குணகடலை
யிட்முடையவிதன் றென்பாலித்தகைத்தோர் வரையிசையுந்
திடமுறமுன் முறைதிகழு மிமையகிரி யதன்றென்பால்.

(இ - ள்.) மகாமேருவுக் கடுத்த தெற்குப் பதுமராக நிறம் போன்ற நிடதமலை கிழக்கு மேற்குஞ் சமுத்திரத்தையுற நூறாயிரம் யோசனை நீளமாயிருக்கும். அதற்குத் தெற்காகப் பொன்மயமான எமகூடமலை மேற்குங் கிழக்குஞ் சமுத்திரத்தையுறத் தொண்ணூறாயிரம் யோசனை நீளமாயிருக்கும். அதற்குத் தெற்காகக் கடினமாய்ப் பனி நிறம்போன்ற இமயமலை எண்பதினாயிரம் யோசனை நீளமா யிருக்கும். (சக)

வடபாகத் தொருகிரிமுன் வகுத்தபடி வதியுமதன்
வடபாலு மொருகிரிமுன் வகுத்தபடி வதியுமதன்
வடபாலு மொருகிரிமுன் வகுத்தபடி வதியுமினிக்
குடபாலிற் குணபாலி லொவ்வொன்று குறுக்குறுமே.

(இ - ள்.) மேருவுக்கு வடக்கு இரத்ன நிறம்போன்ற நீலகிரி கிழக்கு மேற்குச் சமுத்திரத்தையுற நூறாயிரம் யோசனை நீளமா யிருக்கும். அந் நீலகிரிக்கு வடக்காகச் சந்திரப் பிரகாசம்போன்ற சுவேதகிரி கிழக்கு மேற்குச் சமுத்திரத்தையுறத் தொண்ணூறாயிரம் யோசனை நீளமாயிருக்கும். அச் சுவேதகிரிக்கு வடக்காகச் சந்திர காந்த நிறம்போன்ற சிருங்ககிரி யெண்பதினாயிரம் யோசனை நீளமா யிருக்கும். இனி, மகாமேருவுக்கு மேற்காக வடக்கில் நீலகிரியையுந் தெற்கில் நிடதமலையையுமுறத் தெற்கு வடக்காக நீலநிறமான கந்த மாதனமலை முப்பத்திநாலாயிரம் யோசனை நீளமாயிருக்கும். மேரு வுக்குக் கிழக்காக நீலகிரியையு நிடதமலையையுமுறத் தெற்கு வடக் காகப் பொன்னிறமான மாலியவானென்னுமலை முப்பத்திநாலாயிரம் யோசனை நீளமாயிருக்கும். (சஉ)

[நவகண்டத்துள் பாரத கண்டத்தின் தன்மையை ஆறு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

அட்டகுல பருப்பதங்க ளமரவிடை நவகண்டம்
பட்டபடி பார்க்கவிம கிரித்தென்பாற் பாரதத்தை
யொட்டிமுத லுரைத்திடுவா மதனையொழிந் தனவெல்லாங்
கட்டமறு மமருலகத் தினையெனவே கருதுகவே.

(இ - ள்.) இவ்வாறு கூறிய அட்டகுல பருவதங்களினுடைய இடையிடையினுள்ள தேசங்களை நவகண்டமென்று அறிக! இமய மலைக்குத் தெற்காய்த் தென் சமுத்திரத்துக்கு வடக்காய் நடுவா யிருக்கிற பாரதகண்டத்தை முதலாகத் தொடுத்துச் சொல்வாம். அப் பாரதகண்ட மொன்றையு மொழிந்த எட்டுக் கண்டங்களுந் துக்க மின்றிச் சுகத்தை யுடைத்தாயிருக்கும். அது எவ்வாறெனில், தேவ லோகத்துக்குச் சமானமான போகங்களுடன் பொருந்துமெனக் கருதுக! (௪௩.)

பாரதமு நவதீவ பாகமுறு மவற்றுள்ளுஞ்
சீரியது குமரியெனுந் தீவதனிற் சிறந்திருப்ப
ராரியரா மந்தணரு மல்லாரு மருமறையின்
காரியமு முறுமதனி லின்னுமுள கழறிடுவாம்.

(இ - ள்.) அப் பாரதகண்டம் இந்திரதீவு முதலான வொன் பது தீவாகப் பிரியும். அவ்வொன்பது தீவினுள்ளுங் குமரித்தீவே சிறப்புடைத்து. அக் குமரித்தீவிற் பூச்சியராயிருக்கிற பிராமணரும், அவரல்லாத மற்றவர்களுஞ் சிறந்திருப்பார்கள். அதுவல்லாமல் அத் தீவில் வேதங்களின் காரியமான யாகாதிகளும் பொருந்தும். அது வல்லாமல் இன்னு முள்ளவற்றைச் சொல்வாம்.

(வி - ரை.) 'அந்தணரும்' என்கிற வும்மையா லொருவர்க்கொ ருவர் தாழ்ச்சியான அரசரும், வைசியரும், சூத்திரருமென்க. அல் லாதா ரென்பது அனுலோமர், பிரதிலோமர், விராத்தியர், அந்தரா ளரை யென்க. இதனை,

சூத்திரம்

பார்ப்பா ரரசர் வணிகர் வேளாளர் நாற்குலத்துவரூஉந் தங்கு நடையிடையினு, முயர்ந்த வாணினு மிழிந்த பெண்ணினும் வியந்த கூட்டத்தவ ரனுலோமர், இழிந்தவாணினு முயர்ந்த பெண்ணினும் பெயர்ந்த கூட்டத்தவர் பிரதிலோமர், அனுலோமர் குலத்தாணினு மவ்வழி பிரதிலோம குலப்பெண்ணினு முயர்ந்த கூட்டத்தாரே யந்தராளர், பிரதிலோம குலத்தாணினும் பின்னிலை யனுலோமகுலப் பெண்ணினும் வியந்த கூட்டத்தவரே விராத்தியராகும்.''

என்பதனலறிக.

"ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே."

என்பதனல் இருக்குமுதலிய நான்கு வேதமும், மந்திரமுதலிய ஆறங்கமும், மனுமுதலிய பதினெட்டுத் தருமசாத்திரமும், காமிக

முதலிய இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும், பிரமமுதலிய பதினெண் புராணமும், மகாபாரத மிதிகாச முதலியவும், நியாய வைசேடிக முதலிய சாத்திரங்களும் வழங்குமென்க. (௪௪)

கங்கைமுத னதிபலவுங் காசிமுதற் பதிபலவும்
பொங்குமயேந் திரம்பொதிய முதன்மலையும் பொருந்தியிடு
மங்கதற்கு யோசனையோ ராயிர முண் டெனவறிக
வெங்கொடிய மிலேச்சரிட மெட்டினுமெண் ணாயிரமே.

(இ - ள்.) கங்கை முதலிய அறுபத்து நான்குகோடி தீர்த்தமும், காசிமுதலிய ஆயிரங்கோடி புண்ணிய தலங்களும், சிறந்த மயேந்திரமலை பொதியமலை முதலிய சத்தகுல பருவதங்களும் பொருந்தும் அக்குமரித் தீவினுடைய விஸ்தாரம் ஆயிரம்யோசனை யுண்டென்க. மற்ற இந்திரதீவு முதலிய எட்டுத் தீவுகளும் ஒவ்வொரு தீவுக்காயிரம் யோசனையாக எண்ணாயிரம் யோசனை பொருந்தும். அவைகளிற் கொடுமைகளையுடைய மிலேச்ச ரிருப்பர்.

(வி - ரை.) இவ்வாறு கூறிய அறுபத்து நான்குகோடி தீர்த்தங்களுள் ஐஞ்ஞூறு தீர்த்தஞ் சிறப்புடையன. ஆயிரங்கோடி புண்ணிய தலங்களுள் அறுபத்தெட்டு தலஞ் சிறப்புடையன. (௪௫)

இந்திரமே சேருகமே தாமிரமே யெழிற்கபத்தி
சந்துமலி நாகமதே சவுமியமே காந்திருவ
மந்தமலி வாருணமே யெனவெட்டு மதித்திடுக
விந்தவள வெனைநிலத்துங் கிரிவிரிவீ ராயிரமே.

(இ - ள்.) இந்திரத்தீவு, சேருகத்தீவு, தாமிரத்தீவு, அழகையுடைய கபத்தித்தீவு, நாகத்தீவு, சவுமியத்தீவு, காந்திருவத்தீவு, வருணத்தீவு ஆக எட்டுத்தீவுமுண்டென்க. இப்பாரத கண்டத்தளவு ஒன்பதினாயிரமும், ஒழிந்த இரமிய கண்டமுதலிய எட்டுக்கும் ஒவ்வொன்றுக்குஒன்பதினாயிரம் யோசனை விரிவென்க. இமயமலைமுதற்சிருங்ககிரி யீறுகக் கிரி ஆறுக்கு மொவ்வொன்றுக் குயரமு மகலமு மிரண்டாயிரம் யோசனையும், கந்தமாதனம்-மாலியவா னிவ்விரண்டு கிரிக்கு முயரமும் அகலமு மாயிரம் யோசனையும் உண்டு.

(வி - ரை.) இமயமலை முதலிய கிரிகளின் உயர்வு அகலத்தை ஆண்டுக்கூறா தீண்டுக்கூறிய தென்னெனின், "தலைதடுமாற்றம்" என்னுந் தந்திர உத்தியாமென்க. (௪௬)

உன்னதத்தென் மயேந்திரமே யுயர்மலையஞ் சையகிரி
வின்னவிலுஞ் சத்திகமே யிருக்குமுயர் விந்தியமே

பன்னுபுகழ் மிகுபாரி யாத்திரமே யெனப்பகர்ந்த
வின்னகிரி யேழுமுதற் குமரிதலத் திசைந்தனவே.

(இ - ள்.) தெற்குமுதல் வடக்கீறாக மிகவும் உயரத்தைப் பொருந்திய மயேந்திரகிரி, மிகவும் உயரத்தைப் பொருந்திய பொதியமலை, சையகிரி, சுத்திகாசலம், இருக்ககிரி, உயர்ந்த விந்தியமலை, மிகுந்த புகழுடையதென்று சொல்லப்பட்ட பாரியாத்திர பருவதம், இவ்வேழுங் குமரித்தீவிற் பொருந்தும். (சஎ)

அங்கமெதிர் நிரனிறையாற் சமாக்கியமு மணிமலையு
சங்கமுந்தண் குமுதமுநல் வாரமெனுந் தலந்தானுந்
துங்கமலி பொதிக்தென்பாற் றொடர்ந்தவடி வாரத்தி
னங்கனக விலங்கையுமேழ் வரைச்சார லடித்தேசம்.

(இ - ள்.) வடக்கே தொடுத்து எதிர் நிரனிறையாகப் பாரியாத்திர மலையடிவாரத்தில் அங்கமென்னுந் தேசமும், விந்தியகிரியடிவாரத்திற் சமாக்கியமென்னுந் தேசமும், இருக்க பருவதத்தின் அடிவாரத்தில் அணிமலையென்னுந்தேசமும், சுத்திகாசலத் தடிவாரத்திற் சங்கமென்னுந் தேசமும், சையமலை யடிவாரத்தில் தண்மை பொருந்திய குமுதமென்னுந் தேசமும், மலயமலை யடிவாரத்தில் நன்மையினையுடைய வராகமென்னுந் தேசமும், மிகவும் உயர்ந்திருக்கிற பொதியமலைக்குத் தெற்காகிய மயேந்திரகிரியி னடிவாரத்தில் அழகிய பொன்மயமாகிய இலங்கையென்னுந் தேசமும் பொருந்தும்.

(வி - ரை.) கனகமய்மான இலங்கையென்னுந் தேசம் இரத்னபூமியுடன்கூடி யைஞ்ஞூறு யோசனை சமுத்திரத்துக் குட்புகுந் திருக்குமென்க. அவ்விலங்கை யொழிந்த தேசமாறும் உபத்தியெனப் பெறும். (சஅ)

[கயிலையின் சிறப்பு இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

இமையகிரி வடகுணபா லிமையவர்க டொழுதேத்த
வுமையுடனே பசுபதிதா னுறைவதொரு கிரிமிசையிற்
றமையுணர்ந்த தபோதனருந் தங்குவரச் சயிலத்திற்
கமையுடையா ரதன்பெயரைக் கயிலையெனக் கழறுவரே.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய இமயமலைக் கீசானத்திற் றேவர்கள் வணங்கி யேத்தும்படி பார்வதியுடன் பசுபதியாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் ஒப்பற்ற மலையினிடத்து அதிற் றம்மையறிந்த தபோதனர்கள் தங்கியிருப்பார்கள். அம் மலையின் பெயரைப்

பொறுமையையுடைய பெரியோர்கள் கயிலைமலையென்று சொல்லுவார்கள். (சக)

ஆகமங்க ளனைத்தினையு மருமறைக ளொருநான்கு
மோகமற முனிவர்க்கு மொழிந்தருள வொழிந்தனவு
மாகருமே மாலயனு மலர்தூவித் தலைவணங்க
வேகனிறை யதன்மிசையு மிருக்கவிரும் பினனினிதே.

(இ - ள்.) இமயத்துக்கு வடகிழக்காகக் கிம்புருட கண்டத்தில் வெள்ளிமயமாய்ப் பலவகையான சிகரங்களுட னிருக்கும் அக்கயிலையிலுந் தேவர்களும் பிரமனும் விட்டுணுவும் மலரா லருச்சித்துத் தலையால் வணங்க ஏகனாகிய சிவபெருமான் இனிதாக எழுந்தருளியிருக்கும். அது எனெனிற், சனகர் முதலிய முனிவர்களுக்குக் காமிகமுதலான இருபத்தெட்டு ஆகமங்களையும், இருக்கு முதலிய நான்கு வேதங்களையு மற்றவைகளையு முணர்த்தி யாணவாதி மலங்களைப் போக்கிச் சிவசாயுச்சியத்தை யடைவிக்கும்பொருட்டு. ()

[நவகண்டங்களின் பெயர்களும் அவைகளிருக்கு மிடங்களும் மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

இமகிரிக்குந் தென்கடற்கு மிடைப்பாகம் பாரதமே
யிமகிரியிற் றேமகிரி யிடைப்பாகங் கிம்புருட
மமைநிலவு நிடதகிரித் தென்பாக மரிவருட
மிமையவரு மிருந்தபெரு வரைச்சார லிளாவிருதம்.

(இ-ள்.) தென் சமுத்திரத்துக்கும் இமையமலைக்கும் நடுப் பாரத கண்டம். இமையமலைக்கு வடக்கு ஏமகிரிக்குத் தெற்குக் கிம்புருட கண்டம். ஏமகிரிக்கு வடக்கு நிடதகிரிக்குத் தெற்குப் பொறுமையைப் பெற்ற அரிவருட கண்டம். மகாமேருவைச் சூழ்ந்த தேவர்களிருக்குமிடம் இளாவிருத கண்டம் எனப் பெயர்பெறும்.

(வி-ரை.) 'இமையவரும்' என்ற வும்மையாற் சித்தர்-கந்தருவர்-இராக்கதர்-வேதாளகணங்கள் முதலிய கொள்க. (ருக)

நீலகிரி வடதேச மிரமியமே யெனநினைக
பாலனைய கிரிவடபா லிரணியமே யெனப்பகர்க
சீலமுளார் சிருங்ககிரி வடபாலைத் தென்பாலை
யோலமிடு முத்திக்குங் குருவெனவே யுன்னுகவே.

(இ - ள்.) மேருவுக்கு வடக்காயிருக்கிற நீலகிரிக்குஞ் சுவேத கிரிக்கும் நடு இரமியகண்டம். சுவேதகிரிக்கு வடக்குச் சிருங்க கிரிக்குத் தெற்கு இரணியகண்டம். சிருங்ககிரிக்கு ஆரவாரத்தை யுடைய வடகடலுக்குத் தெற்கு நற்குணமே சுபாவமாக வுடையவர்க ளிருக்குங் குருகண்டம் என்க. (௯௨)

குடகடற்குக் கீழ்க்கேது மாலமெனக் குறித்திடுக
மிடலுடைய வியன்கந்த மாதனத்தின் மேற்கதுதா
னிடமுடைய மாலியவா னெனுங்கிரிக்குக் கீழ்பாற்கீழ்க்
கடலினுக்கு மேல்பாகம் பத்திரமாக் கருதுகவே.

(இ - ள்.) மேற்சமுத்திரத்துக்குக் கிழக்குப் பலமுள்ள கந்த மாதனகிரிக்கு மேற்கு கேதுமாலகண்டம். விரிவையுடைய மாலிய வான்கிரிக்குக் கிழக்குக் கீழ்ச்சமுத்திரத்துக்கு மேற்குப் பத்திராசுவ கண்டம் எனப் பெயர்பெறும். (௯௩)

[பாரதகண்ட மொழிந்த எட்டுக் கண்டத் திருப்பவருக் குணவு
முதலியவற்றை யெட்டுச் செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்.]

உண்டிடுவர் கருங்குவளை யுருவமதி யனையபரி
கண்டமதிற் கலந்திருப்பர் காலமுமே பாயுகமுரா
கண்டகியின் கனியுணவு கருங்குவளை நிறமாயு
வுண்டயுத முபர்கேது மாலத்தி லுறைவார்க்கே.

(இ - ள்.) அப் பத்திராசுவ கண்டத்தி லிருப்பவர்கள் செய்தற் பூவைப் புசித்துச் சந்திரப் பிரகாசம்போன்ற நிறம் பெற்றுப் பதினா யிரம் வயதுடையரா யிருப்பார்கள். கேதுமால கண்டத்தி லிருக்கிற வர்கள் வருக்கைப் பலாப்பழம் புசித்து நீலநிறமுடையராய்ப் பதினாயி ரம் வயதுடையவரா யிருப்பார்கள்.

(வி - ரை.) 'அரிகண்டம்' எனினும் பத்திராசுவகண்ட மெனி னு மொக்கும். (௯௪)

ஆயுங்காற் குருகண்டத் தமர்வார்க டமக்கெல்லா
மாயுவுமூ வாயிரமு மயுதமும்வே ணடியகனியுண்
டேயுமுடற் பச்சைநிறஞ் சிறுவருள ரிருவரவ [வார்.
ராயுதரத் தொருபொழுதி னுமிணைப்பெண் ணொடவமர்

(இ - ள்.) குருகண்டத்தி லிருக்கிறவர்கள் சொரூபத்தை விசா ரித்தாற் பதின்மூவாயிரம் வயதுடையவராய் எப்பொழுதும் எவ்வண

ராய்ப் பொற்கொன்றை நிறமுடையாராய்த் தம் கருத்துக்கு வேண்டிய மரத்தின் பழம் புசித்திருப்பார்கள். அவர்களுக்கொரு பொழுதுக்குள்ளே கருப்பந் தரித்து ஆண் பெண்ணென இரண்டு பிள்ளைகள் பிறந்திருப்பார்கள். (௬௬)

அத்தகைய குருகண்ட வடபாக மதுதன்னிற்
சித்தரொடு முனிவாருஞ் சாரணருஞ் செறிந்திருப்பர்
துய்ப்பதுவு மூலபலஞ் சோமனெனத் துளங்கொளியா
ருத்தமத்த சந்திரதீ வெனும்பெயரு முளதகற்கே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய குருகண்டத்தின் வடக்குச் சமுத்திரத்துக்குள்ளே யெண்ணூயிரம் யோசனையுள்ள தீவிற் சித்தர்களு முனிவர்களுந் திகம்பரர்களு நெருங்கி யிருப்பார்கள். அவர்கள் புசிப்பது கிழங்குங் கனியும். அவர்கள் சந்திரனைப்போலும் விளங்கும் பிரகாசமுடையார். அத்தீவு உத்தமமான சந்திரதீவெனப் பெயர்பெறும். ()

ஆயுவயு தத்துடன்மூ வாயிரமு மவர்க்குண்டு
வாயுதிசை தனிற்பத்தி ராகரமே வாய்த்தபெயர்
தேயமுமுண் டதிற்றிகழ்வார் சித்தருநன் முனிகணமு
மாயுமியற் சாரணருங் கனிமூல மருந்துவரே.

(இ - ள்.) அச்சந்திர தீவி லிருப்பவர்க்குப் பதின்மூவாயிரம் வயதுண்டு. முற்கூறிய குருகண்டத்தின் வாயுதிக்கில் வடக்குச் சமுத்திரத்துக்குள்ளே நாலாயிரம் யோசனைக் கப்புறத்திற் பதினாயிரம் யோசனை விரிவையுடைய பத்திராகர தேசமென்றொரு தீவுண்டு. அதிற் சித்தர்களு மிருடிகளு மியலே யாராயும் திகம்பரர்களுந் திவ்யமான மரத்தின் கனிகளையுங் கிழங்குகளையும் புசித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். (௬௭)

செங்கமல நிறமுடையர் திகழ்மூவா யிரவயுதந்
தங்கிடுவ ரிரணியத்திற் றங்குநர்நல் லிருசபல
நுங்கிடுவர் மதியனைய நிறமுடையர் நுவலுங்கா
லங்கயுத மைஞ்ஞூறீ ராயிரமு மவர்நிலையே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய பத்திராகரத் தீவி லிருக்கிறவர்கள் செந்தாமரை போன்ற நிறமுடையராய்ப் பதின்மூவாயிரம் வயதும் உடையரா யிருப்பார்கள். இரணிய கண்டத்தி லிருக்கிறவர்கள் நல்ல இலுமிச்சம்பழம் புசித்திருப்பார்கள். அவர்களுடைய நிறத்தைச்

சொல்லுமிடத்துச் சந்திரப்பிரகாசம்போன் றிருப்பார்கள். அவர்களுக்குப் பன்னீராயிரத்தைஞ்ஞூறு வயதுண்டு. (௫௮)

உற்றிடுவார்க் கிரமியத்தி லொளிகரிய குவளைநிறந்
துற்றுவதா லின்கனியே தொடர்வருட மவர்க்கயுத
மற்றுமிரண் டாயிரமுண் டரிவருட மருவினர்க்குப்
பற்றியமெய் யொளிவெள்ளி பானமுந்தீங் கரும்பாமே.

(இ - ள்.) இரமிய கண்டத்தி லிருக்கிறவர்களுக்கு நெய்தற் பூப்போன்ற நிறம்; அவர்களுக்குப் புசிப்பு ஆலம்பழம்; அவர்களுக்கு வயது பன்னீராயிரம். அரிவருட கண்டத்தில் வசிக்கு மவர்களுக்குப் பன்னீராயிரம் வயது; அவர்கள் தேகத்திற் பிரகாசம் வெள்ளி நிறம்போன்றிருக்கும்; அவர்கள் புசிப்பு இனிய கருப்பஞ்சாறும். ()

பொன்னுருவர் கிம்புருடர் புசிப்பிறலிப் புன்கனியே
மன்னுமயு தாயுவுளர் மனக்கவலை தனையில்லார்
கின்னமிலர் நரைதிரையுங் கிளருடலிற் பிணிபிணையு
மின்னமுறை மற்றையவேழ் கண்டத்து மென்னுகவே.

(இ - ள்.) கிம்புருடகண்டத்தி லிருக்கிறவர்கள் பொன்னிறமாயிருப்பார்கள்; அவர்கள் புசிப்பு இத்திக்கனி; அவர்களுக்கு நிலைபெற்ற வயது பதினாயிரம்; அவர்கள் மனக்கவலையுமின்றி, அத்தியான்மிக முதலிய துக்கத்திரையங்களும் நரைதிரையு மின்றி மிகவுஞ் சந்தோஷத்துடன் கூடியிருப்பார்கள். அக் கிம்புருட கண்டத்துக்குற்றபடி மற்றை யேழுகண்டத்தி லிருப்பவர்களுக்கும் பொருந்துமெனக் கருதுக. (௬0)

ஈங்குரைத்த விருநான்கு கண்டத்து மெல்லோர்க்கு
மோங்கிபிடுங் கிருதயுகம் போலொழிந்த யுகமெல்லா
நீங்கரிய நன்மையினை நிறுத்திபிடு நிறையறிவு
தாங்கிடுவ ரவருடலி னூரயாதி தன்னையுமே.

(இ - ள்.) வெளி. (௬௧)

[பாரதகண்டத்தி லிருக்கிறவர்கள் தன்மையை இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

அறிவுவலி யாயுளுரு வாகார மனைவெல்லாஞ்
செறியுமுகத் தினுக்கிசையப் பாரதத்துட் டிகழ்வார்கட்
குறுமுணவு புலத்துழலா லுழுவதுமின் றியுமுண்டு
பெறுபல்முக் கைவிகமா தியமுன்றிற் பிறழாவே.

(இ - ள்.) பாரத கண்டத்தி லிருக்கிறவர்களுக்கு அறிவும் பலமுஞ் சரீரமுங் கிருதயுகம்போலாம்; மற்றை யுகங்கட்குத் தக்கபடி பேதமாகப் பொருந்தும்; அவர்கட்கு வயலுழவு முதலிய தொழில் களினு லுண்டாகியதே புசிப்பு; அதுவல்லாமல் உழுது விரையாமற் றானே யுண்டாகிய குளச்செந்நெல், புல்லரிசி, காட்டிலுள்ள காய் கனி முதலிய புசிப்புகளு முண்டு; அவர்கள் அத்தியாத்மிகம், ஆதி தைவிகம், ஆதிபௌதிகம் எனக் கூறப்பட்ட தாக்கத்திரையங்களை யுமொழியாம லனுபவிப்பார்கள்.

(வி - ரை.) தாக்கத்திரையமாவன-தேவர்களால் வருந்துன்பம் ஆதிதைவிகம். பிருதிவி முதலிய பூதங்களால் வருந் துன்பம் ஆதி பௌதிகம். அரசர், மிருகம், பசு, பக்ஷி முதலியவற்றால் வருந் துன்பம் அத்தியாத்மிகம். என்னை,

நேரிசை வெண்பா

"கருவிற் றுயர்செனிக்குங் காலைத் துயர்மெய்
திரைநரைமூப் பிற்றிளைத்துச் செத்து—நரகத்தின்
ஆழுந் துயர்புவியை யாளின்ப மாதியெலாம்
ஊழுதவு தைவிகமென் றோர்." (க)

"பனியா லிடியாற் படர்வா டையினுந்
துனிதென் றலினுஞ் சுகமுந்—தனையனைய
நீரினு மின்பின் னலுநெருப்பி னுந்துயரின்
போரிற் பவுதிக மாகும்." (உ)

"தன்னாற் பிறராற் றனக்குவருந் தீங்குநல
மின்னு விலங்காவந் தேளெறும்பு—சென்முதனீ
ரட்டையல வன்முதலை மீனரவ மாதியினுங்
கட்டமுமிங் காத்மிகமே காண்." (ங) (சஉ)

மற்றையநற் றலமெவற்றும் வாழ்வார்கள் பாரதத்தைப்
பற்றிவினை நலம்பயின்றோர் முற்பலத்தி லெனப்பகர்க
முற்றியுற வினைபலவு முளைத்ததல மிதுவதனான்
முற்றவினை யனைவருமிவ் விடமதனுண் முயல்வாரே.

(இ - ள்.) பாரதகண்டங் கன்மபூமி யாகையான் முற்சனனங் களில் லியற்றிய கன்மபலத்தை யாண்டனுபவித்து அவ்வக் கன்ம பலத்தால் கிம்புருட முதலிய எட்டுக்கண்டங்களி லுண்டாகிய போக வகைகளை யாண்டாண்டு புசித்திருப்பார்களென்க. ஒரு கருமஞ் செய்தவன் அவ்வத்தலத்திலே யிருந்து அவ்வப் பலத்தைப் புசியா

மல் வேறோர் தலத்திலே யப்பலம் புசிக்குமாறுபோல இப் பாரத கண்டத்திலே கன்ம பரிபாகமானவாறே மற்றைக் கண்டங்களை யடைந்திருந்து போகங்களைப் புசித்துத் தொலைந்தவாறே யின்பு இப் பாரத கண்டத்தை வந்தடைந்து எல்லாருஞ் சற்கன்மங்களையே பண்ணுவார்கள். (கஙு)

[நவகண்டத்தின் யோசனையளவை யுணர்த்துகின்றார்.]

தென்றிசைப்பா ரதமாதி சிறந்தபெரு வரைவடபாற்
குன்றமொரு மூன்றினுக்கு மப்பாலைக் குருவந்தத்
தோன்றிவிடும் யோசனையு மொருநூறு யிரமுண்டு
நின்றகுணக் கொடுகுடக்கு மிவ்வளவே நிகழ்த்துங்கால்.

(இ - ள்.) தெற்குப் பாரதகண்டமுதல் மேருவுக்கு வடக்கா யுள்ள நீலகிரி முதலிய மூன்று கிரிக்கு மப்பாலிருக்கிற குருகண்ட மீறாகப் பொருந்தப்பட்ட யோசனை நூறாயிரம் என்க. மற்றைக் கிழக்கு மேற்கு நூறாயிரம் யோசனை விரிவுண்டு.

(வி - ரை.) அவை வருமாறு:—பாரதகண்டம்: ஒன்பதினாயிரம்; கிம்புருடகண்டம்: ஒன்பதினாயிரம்; அரிவருடகண்டம்: ஒன்பதினாயிரம்; இளாவிரதகண்டம்: பதினொண்ணாயிரம்; மகாமேரு: பதினாயிரம்; இரமியகண்டம்: ஒன்பதினாயிரம்; இரணியகண்டம்: ஒன்பதினாயிரம்; குருகண்டம்: ஒன்பதினாயிரம்; சிருங்ககிரி முதல் இமயமலையீறாக மலை யாறுக்கும் பன்னீராயிரம்; ஆகத் தெற்கு வடக்குத் தொகையானே நூறாயிரம் யோசனை யென்க. பத்திராசுவகண்டம்: முப்பத்திராயிரம்; மாலியவான்கிரி: ஆயிரம்; இளாவிரதகண்டம்: பதினொண்ணாயிரம்; மகாமேரு: பதினாறாயிரம்; மேற்குக் கந்தமாதனகிரி: ஆயிரம்; கேதுமாலகண்டம்: முப்பத்திராயிரம்; ஆகக் கிழக்கு மேற்கும் நூறாயிரம் யோசனை யுண்டென்க. (கசு)

[நவகண்டத்தின் பெயர்க் காரணம் உணர்த்துகின்றார்.]

மனுகுலத்துள் வருமங்கி நேத்திரனு மன்னவன்றன்
றனையர்பா தனாமுதலோர் சவுரியரோ ரொன்பதின்மருளர்
இனையவர்க ளாளுடைமையா லெய்துபயே ரெனவிவற்றை
நினைகபா தனுக்குரிமை பாரதமே நிகழ்த்துங்கால்.

(இ - ள்.) இந் நாவலந்தீவில் மனுகுலத்தில் வந்த அரசர் அக்கினி நேத்திரன். அவனுக்குப் பரதன், கிம்புருடன், அரி, இளாவிரதன், பத்திராசு, கேதுமாலி, இரமியன், இரணியன், குரு என வீரப்பாட்டையுடைய புத்திர ரொன்பதின்மருளர். இக் கண்டங்களை

யொவ்வொருவராக வொன்பதின்மரும் பிரித்தாண்டமையா லவரவர்க பெயரால் அக்கண்டங்களின் பெயராயிற்று. அதில் பரதனென்னுமரச னிக்கண்டத்தை யுரிமையாக ஆண்டமையால் பாரதகண்டமெனப் பெயராயிற்று.

(வி - ரை.) ஏகாரம்-தேற்றம். அது என்போலெனிற், பாண்டியன் சோழன் ஆண்ட தேசத்தைப் பாண்டிமண்டலஞ் சோழமண்டல மென்றாற்போ லென்க. சுவாயம்புவென்னு மனுவின் புதல்வன் பிரியாவிரதன். அப் பிரியாவிரதன் புத்திரர்கள் பதின்மருளர். அப் பதின்மருள் மேதா, அக்கினி, வாகு என்னும் மூவரும் வயிராக்கியத்தாலே சந்நியாசமா யிருந்தார்கள். மற்ற அக்கினிநேத்திரன் முதலிய எழுவருஞ் சம்புத்தீவு முதலிய ஏழுதீவையு மொவ்வொருவராகப பிரித்தாண்டார்களென்க. (௬௫)

[எழு தீவினளவும், எழு கடலினளவு நான்கு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

எண்ணுகயோ சனையிலக்க மென்றினைய நாவலந்தீ
வெண்ணிடுக விதன்புடைசூ ழுவரிவிரி விப்படியென்
றெண்ணிடுக விதற்கப்பாற் சாகமிரண் டிலக்கமெனக்
கண்ணிடுக வதற்கப்பாற் பாற்கடலு மக்கணக்கால்.

(இ - ள்.) இந் நாவலந்தீவை நூறாயிரம் யோசனை நீளமென்று கருதுக! இந் நாவலந்தீவைச் சூழ்ந்த வுப்புக்கடல் நூறாயிரம் யோசனை யென்று கருதுக! இவ் வுப்புச் சமுத்திரத்துக் கப்பாற் சாகத்தீவு இரண்டு நூறாயிரம் யோசனையாம். அச் சாகத்தீவுக்கப்பாற் பாற்கட லிரண்டுநூறாயிரம் யோசனை தூரமாம்.

(வி - ரை.) முற்காலத்திற் பருவதங்க ளெல்லாஞ் சிறகுடனே கூடப் பறந்து ஒரு தேசத்திற் போயிருக்கிறபொழுது அதிலிருக்கிற பிராணிகளுக்கு மிகவும் பீடை வருகையால் தேவர்களெல்லாருந் துக்கித்து இந்திரனுக்கு முறையிட, அப்பொழுது இந்திரன் அப் பருவதங்களின் சிறகைச் சேதித்தபோது பயப்பட்டு இலவண சமுத்திரத்திற், பன்னிரண்டு கிரிகள் பறந்துவந்து கிழக்கு முதலிய திக்குகளில் விழுந்தன. அவையாவன:—கிழக்குச் சமுத்திரத்தில்: இடபகிரி, துந்துபிகிரி, தூமிரகிரி என்னு மூன்றும்; தெற்குச் சமுத்திரத்தில்: சக்கரகிரி, மைநாககிரி, வலாககிரி யென்னு மூன்றும்; மேலைச் சமுத்திரத்தில்: கோககிரி, வராககிரி, நந்தனகிரி என்னு மூன்றும்; வடக்குச் சமுத்திரத்தில்: கங்ககிரி, சந்திரகிரி, துரோணகிரி என மூன்றுமாகப் பன்னிரண்டுமென்க. அவற்றிற் சக்கரகிரி

க்கு மைநாக்கிரிக்கும் நடுவே குதிரைமுகம்போன்ற வடவாமுகாக்கினி யெப்போதுஞ் சொலித்துக்கொண்டு நிற்குமென்க. இரண்டாவதாகிய சாகத்தீவுக்கு அரசன் மேதாதிதி. அவ்வரசனுக்குப் புத்திரர்க ளெழுவருளர். அவர்கள் யாரெனில்: சாந்தன், அபையன், சிரமுகன், அனந்தன், சிவன், க்ஷேமன், துருவனென எழுவரையும் அபிடேகம் பண்ணி யவரவர் பெயரா லத்தீவை யேழாகப் பிரித்துக் கொடுத்தான். அச் சாகத்தீவிற் கொமேதகம், சந்திரசம்சயகம், நாரதம், மந்தாரம், சோமகம், இடபம், வைப்பிராசம் என்ற மலைகளேழுமுண்டு. அம் மலைகளினின்றும் அகிருதை முதலிய நதிகளேழும் புறப்பட்டுப் பாற்கடலிற்போய் விழும். அத் தீவிலிருக்கிறவர்க்குப் புசிப்புப் பால். அவர்கள் நிறஞ் சந்திரப்பிரபையாம். அத்தீவில் சாகமென்னு மரம் நிற்கையாற் சாகத்தீவெனப் பெயர் பெற்றதென்க. அப் பாற்கடலில் வடக்கே சுவேதத்தீவில் நடுவே வைகுந்தம். அதில் அநேகங் கோபுரமும் பிராகாரமு முண்டு. அவ்விடத்திற் கமலையாருடன் கூடித் திருமா லாதிசேடன்மேல் சயனிப்பரென்க. (சுசு)

எண்ணிடுக வதற்கப்பாற் குசைத்தலநான் கிலக்கமென
வெண்ணிடுக வதற்கப்பாற் றதியுததி யீரிலக்கத்
தெண்ணிடுக வதற்கப்பாற் கிரவுஞ்ச மெட்டிலக்க
மெண்ணிடுக வதற்கப்பா னெய்க்கடலு மெட்டெனவே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய பாற்கடலுக் கப்பாற் குசைத்தீவு நான்கு நூறாயிரம் யோசனை; அக் குசைத்தீவுக் கப்பாற் றயிர்க்கடல் நான்கு நூறாயிரம் யோசனை. அத் தயிர்க்கடலுக்கப்பாற் கிரவுஞ்சத்தீவு எட்டு நூறாயிரம் யோசனை. அக் கிரவுஞ்சத்தீவுக் கப்பால் நெய்க்கடலு மெட்டு நூறாயிரம் யோசனை விரிவாம்.

(வி - ரை.) அக் குசைத்தீவிற் பொன்மயமான குசை நிற்கையால் அப்பெயர் பெற்றது. அக் குசைத்தீவுக்கு அரசன் வசு. அவ் வசுவென்னு மரசனுக்குப் புத்திரர்க ளெழுவர். அவர் யாரெனில்: சுவேதன், லோகிதன், சீமுதன், அரிதன், விபுத்தியுதன், மானசன், சுப்பிரதன் என்க. அவ்வெழுவர்களும் பிரித்தாண்டமையால் அவரவர் பெயரால் அத்தீவு எழுபிரிவாயிற்று. அவ்வேழு தீவுக்கும் ஏழு கிரியுண்டு. அவை: குமுதகிரி, ஊநதகிரி, வராககிரி, துரோணகிரி, கங்கைகிரி, மயிடகிரி, குமுதவானகிரி என்க. அக்கிரிகளினின்றுஞ் சுவேததோயநதி முதலிய எழு நதிகளும் புறப்பட்டுத் தயிர்க்கடலிற் போய் விழும். அதிலிருப்பவர்க்குப் புசிப்புத் தயிர். அதுவல்லாமல் பலங்க ளமிர்த மிவற்றையும் புசித்திருப்பார்கள். இனி அக்கிரவுஞ்சத்

தீவுக்கு அரசன் சோதிமான். அவ்வரசனுக்கு எழு புத்திரர்களுண்டு அவர் யாரெனில்: உற்பிதன், வேணு, மண்டலன், இந்தகாரகன் திருதிமான், சுப்பிரபாகன், கபிலன் என்க. அவ்வேழு புதல்வர்களும் பிரித்தாண்டமையால், அவரவர் பெயரால் அத்தீவு எழுபிரிவாயிற்று. அவ்வேழு தீவுக்கு மேழு கிரியுண்டு. அவை: வித்துருமகிரி, ஏமகூட கிரி, திருதிகிரி, புட்பதந்தகிரி, குசலகிரி, லோகிதகிரி, மந்தாகிரி யென்க. அவ்வேழு கிரிகளினின்றும் மகிபாபாவென்னு நதிகள் முதலிய எழும் புறப்பட்டு நெய்க்கடலிற் போய்விழும். அத்தீவி லிருப்பவர்கள் நெய்மயமாயிருக்கிற அமிர்தபல சாரங்களைப் புசித் திருப்பார்கள். அவர்களுக்கு நிற முற்கூறியதே. அக் கிரவுஞ்சத்தீவில் ஏமகூடகிரியில் கிரவுஞ்சனென்னு மசுரன் சிலநாள் ஆண்டுகொண் டிருந்து குமாரசுவாமியுடன் போர்செய்து மரிக்கையால் அது கிர வுஞ்சமெனப் பெயர்பெற்றதென்க. (கூஎ)

எண்ணிடுக வதற்கப்பாற் சான்மலியெண் ணிரண்டிலக்க
மெண்ணிடுக வதற்கப்பா லிக்கிரத முற்படியே
யெண்ணிடுக வதற்கப்பாற் கோமேத மெண்ணான்கென்
றெண்ணிடுக வதற்கப்பான் மதுக்கடலு முனையெண்ணல்.

(இ - ள்.) முற்கூறிய நெய்க்கடலுக்கு அப்பாற் சான்மலித் தீவு பதினாறு நூறாயிரம் யோசனை. அச் சான்மலித் தீவுக்கப்பாற் கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல் பதினாறு நூறாயிரம் யோசனை. அக் கருப்பஞ் சாற்றுக் கடலுக்கப்பாற் கோமேதத்தீவு முப்பத்திரண்டு நூறாயிரம் யோசனை. அக் கோமேதத் தீவுக்கப்பாற் சுரைக்கடல் முப்பத்திரண்டு நூறாயிரம் யோசனை விரிவு.

(வி - ரை.) அச்சான்மலித் தீவுக்கு அரசன் கந்தமான். அவ் வரசனுக்குப் புத்திரர்கள் எழுவர். அவர் யாவரெனில்: நமோதுர்க் கன், தனுசுமான், பாகவன், அந்தகாரன், முனி, துந்துமி, குசலன் என்க. அவ்வெழுவர்களும் பிரித்தாண்டமையால் அவரவர் பெயரால் அத்தீவு எழு பிரிவாயிற்று. அவற்றிற் கிரிக ளேழாவன: கிரவுஞ்ச கிரி, வாமனகிரி, அந்தகாரகிரி, திவாகிருதகிரி, தீவிபிந்துகிரி, புண் டரீககிரி, துந்துபிகிரியென்க. அவைகளினின்றும் புண்டரீகமுதலிய நதிகளேழும் புறப்பட்டுக் கருப்பஞ்சாற்றுக் கடலிற்போய் விழும். அதிலிருப்பவர்களுக்குப் புசிப்பு கருப்பஞ்சாறு. அத்தீவில் ஆயிரம் யோசனை யுயரத்தையு முடைத்தாய்க் கனகமயமான ஆகித்தப்பிரபை போன்றிருக்கும் இலவமர நிற்கையாற் சான்மலித் தீவெனப் பெயர் பெற்றதென்க.

இனி கோமேதகத்தீவுக்கு அரசன் அவ்வியவாகனன். அவ்வரசனுக்குப் புத்திரர்கள் எழுவர். அவர் யாவரெனில்: சலதன், குமாரன், சரித்தகன், குமுதன், கந்தனன், மகாமத்திரன், சுகுமாரன் என்க. அவ்வெழுவர்களும் பிரித்தாண்டமையால் அவரவர் பெயரால் அத்தீவு எழு பிரிவாயிற்று. அவற்றிற் கிரிகள் எழாவன: கேசரகிரி, சேடககிரி, சாதவதகிரி, அம்பிகிரி, கெயோபகிரி, மேககிரி, சிங்ககிரியென்க. அவைகளினின்றுங் கபத்திமான் முதலிய எழு நதிகள் புறப்பட்டு மறுக்கடலிற்போய்விழும். அத்தீவில் இருப்பவர்களுக்குப் புசிப்புச் சுவாதுபலங்கள்.

கோமேதகத்தீவு எனப் பெயர் பெற்றது யாதெனில், மனுகுலத்திற் கோபதியென்னும் பெயரையுடையஅரசன் கோசலனென்னும் பெயரையுடைய யாகநிமித்தமாக இந்திரனுடைய யாகத்துக் கதிபதியா யிருக்கிற பிருகு இருடியை வரிக்கையால், கௌதமர் 'இந்திரனுடைய யாகத்துக்கு வந்திருக்கும் இவரை வரிக்கலாமோ?' என்று அவ்வரசனைக் கோபத்தாற் சபிக்க, அவ்வரசனும் அவ் யாகநிமித்தம் வந்திருக்கிற பசுக்களும் நாசத்தை யடைந்து அப் பசுக்களுடைய நிணம் இத்தீவை மறைக்கையால் இதற்குக் கோமேதகத்தீவெனப் பெயராயிற்று. (கூஅ)

என்னுகயோ சனையெட்டெட் டிலக்கமென வதற்கப்பா
லண்ணியபுட் கரணிதலத் தகலத்தை யதற்கப்பா
லண்ணியசுத் தோதகத்தி னகலமுமுன் னறைந்தபடி
திண்ணியபால் வரையுமினி யிவற்றினுக்குத் தெரிப்பாமே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய சுரைக்கடலுக் கப்பாற் புட்கரணி தலத்தகலத்தை யறுபத்துநான்கு நூறாயிரம் யோசனையெனக் கருதுக! அப் புட்கரணித் தீவுக்கு அப்பால் நன்னீர்க் கடலின் அகலம் அறுபத்து நான்கு நூறாயிரம் யோசனை. சாகமுதலிய தீவிற் கடினமாய்ப் பருத்திருக்கு மலைகளைத் தொகுத்துச் சொல்வாம்.

(வி - ரை.) அப் புட்கரணித் தீவுக்கு அரசன் அசன். அவ் அரசனுக்குப் புத்திரர்கள் இருவர். அவர் யாரெனில்: தாக்கியன், மத்தியனென்க. அவ்விருவரும் பிரித்து ஆண்டமையால் அவரவர் பெயரால் அத்தீவு இரண்டு பிரிவாயிற்று. அவற்றிற் கிரிகள் இரண்டாவன: மந்தரகிரி, உத்தரகிரி யென்க. அக்கிரிகள் இரண்டும் ஐம்பது யோசனை யுயரமும், இருபத்தைந்து யோசனை விரிவுமா யிருக்குமென்க. (கூகூ)

[சாகத்தீவு முதலிய தீவின் மலைகளினதளவை உணர்த்துகின்றார்.]

சாற்றியிடுஞ் சாகமுத லைந்தினுக்குந் தடவரையு
மூற்றமிகு மெய்வேழுன் டொருகிரிசக் கரம்போல
மாற்றறவே புட்கரணி தலத்தைவல மாய்வதியுந்
தேற்றுததி முடிவிடத்துந் திகழுமொரு வரையதுபோல்.

(இ-ள்.) சாகத்தீவுமுதலிய வைந்துதீவினும் ஒவ்வொன்றுக்கு எவ்வேழாக முப்பத்தைந்து மலைகளுண்டு. அதுவல்லாமல் புட்கரணித் தீவிலிருக்கும் ஒப்பற்ற மானதகிரி அத்தீவைச் சக்கரம்போ லிடைவிடாமல் வலமாகச் சூழ்ந்திருக்கும். அதுவல்லாமல் சுத்தோதக சமுத்திரத்தைச் சூழ இடைவிடாமல் சக்கரவாளகிரி விளங்கும்.

(வி - ரை.) 'ஐந்தினுக்கும்' என்ற வும்மையாற் புட்கரணித் தீவில் மலைகள் இரண்டிருக்கின்றன. ஆகத் தீவு ஆறுக்குக் குல மலைகள் முப்பத்தேழென்க. 'தடவரையும்' என்ற வும்மையாற் சாக முதலிய ஐந்து தீவினுள்ளு முப்பத்தைந்து நதிகளும் உண்டென்க. புட்கரணித் தீவிலிருக்கு மானதகிரியிற் கிழக்குமுதலிய நான்கு திக்கினு முலகபாலர் நால்வர்க்கு நான்கு புரியுண்டு. அவை: இந்திரனுக்கு விசுவோகசானு புரியும், இயமனுக்குச் சம்யமனி புரியும், வருணனுக்குச் சுத்தவதி புரியும், சோமனுக்கு விபாவதி புரியுமென்க. தேவபூசை நிமித்தமாகச் சொன்னமயமான தாமரைப்பூ அத்தீவின்க ணுண்டாயிருக்கையால் அத்தீவு புட்கரணித் தீவெனப் பெயர் பெற்றது. மலைகளையும் நதிகளையு மீண்டுக் கூறியிருக்க, ஆண்டுக் கூறிய தென்னையெனின், ஈண்டாசிரியர் தொகுத்தமையால் ஆண்டு "ஒப்பின் முடித்தல்" என்னுந் தந்திர வுத்தியாற் கூறியதென்க. ()

[சாகமுதலிய தீவிலிருப்பவர்கள் தன்மையை உணர்த்துகின்றார்.]

சாகமுத லிருமூன்றிற் றங்குநர்க டமக்கெல்லாஞ்
சோகமிலை யெந்நாளுந் துய்த்திருப்பர் சுகமவர்தம்
மாகமதி னரையுமிலைத் திரையுமயு தாயுவுளர்
மோகமிலர் கலியுகத்துங் கிம்புருடர் முறைபெறுவார்.

(இ - ள்.) சாகத்தீவுமுத லாறுதீவினு மிருப்பவர்கள், சம்புத் தீவினுட் குமரிகண்டத்தி லிருப்பவர்களைப்போல் எப்பொழுதுஞ் சுகதுக்க முறாமல் சுகவாசியாய் நரை திரை மூப்பில்லாமல் நித்திய யௌவனமுடையராய்ப் பதினாயிரம் வயதுடையரா யிருப்பார்கள். அதுவல்லாமல் இக் கலியுகத்து மோகமில்லாதவராய்க் கிம்புருட கண்டத்தி லிருப்பவர்களுக்கு ஒத்திருப்பார்கள். (எக)

[பூலோகத்தைத் தொகுத்துணர்த்துகின்றார்.]

எழுதீவு மெழுகடலு மீழமய மெனுநிலனுந்
தழல்போலு மொளியிப்பாற் றமமப்பாற் றகுமலையுங்
குழுவாய பேரிருளு மதற்கப்பாற் குரைகடலு
மழகாய வண்டகடா காந்தமும்பூ தலமாமே.

(இ - ள்.) சம்புத்தீவு முதலிய எழு தீவும், இலவணசமுத்திர முதலிய எழு கடலும், பொன்மயமான பூமியும், அக்கினியைப் போலு மொளி முற்பாகத்திலும் இருள் பிற்பாகத்திலு முடைய லோகோலோக்கியமென்னும் பெயர் பெற்ற சக்கரவாளகிரியும், அந்தகாரபூமியும், ஆர்க்கின்ற பெரும்புறக்கடலும், அண்டகடாக முடிவும் ஆகிய இவையெல்லாம் பூலோகமெனப்பெறும். (௭௨)

[சக்கரவாளகிரியின் றன்மையை யுணர்த்துகின்றார்.]

இசைத்தவிதத் திருளொருபா
லொளியொருபா லேய்ந்தகிரி
வசிப்பர்முதற் பாகத்தின்
வடிவியக்க ரிராக்கதரும்
பசுத்தவிராக் கதர்தாம்பை
சாசர்திசைப் பாலகரு
மிசைப்பயிலும் விண்ணவர்பொன்
னிலத்துவிளை யாடுவரே.

(இ - ள்.) இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட வொளி யொருபாலும் இருளொருபாலு மிருக்கிற சக்கரவாளகிரியில் வடிவையுடைய இயக்கரும், சந்திரனும், பசுமைநிறத்தையுடைய அரக்கரும், பசாசுகளும், அட்டதிக்குப் பாலகர்களும், மேலேயிருக்கின்ற தேவர்களும் வாசஞ் செய்வர். அதுவல்லாமல் முற்புறமாகிய கனகமயமான பூமியினிழிந்து சஞ்சரித்து விளையாடிப் பின்பு தங்கடங்க ளெல்லையை யடைந்திருப்பார்கள். (௭௩)

[சக்கரவாளகிரிக் கப்புறத்து இருட்பூமியிலிருப்பாரை யுணர்த்துகின்றார்.]

விதித்தவுரை மரணமலால் விபரீத முறவிதிக்கு
வதைத்தவர்க டமைத்தாமே மையலுற வதிவார்கள்
புதைத்தவிரு ளுலகத்துட் பொருளல்லாப் புல்லியரே
கதத்துமருந் துயரத்துந் தம்முடலைக் களைவாரே.

(இ-ள்.) சிவாகமத்திற் சொல்லியபடி யிருந்த சிவகாரியங் குருகாரியஞ் சங்கமகாரியமாகத் தான் றன்னுடைய தேகவெறுப்பால் தான் புராணாதிகளிற் சொல்லிய பிருகுப் பிரபாதமாதல், கங்கை முதலிய தீர்த்தத்திலாதல் தேகம் விடுதலன்றிச் சாத்திரத்துக்கு விரோதமாகத் தம்முடைய வுடலைத் தாமே விட்டவர்க ளிருட் பூமியாகிய உலகத்தின் மயக்கத்தைப் பொருந்திக் கிடப்பார்கள். ஆதலால், இப்படிப்பட்ட மரணமாகாதென் றறியாமற் கோபத்தினாலும் வியாதிமுதலிய பீடைகளினாலும் வலிய உயிரை விட்டவர்கள் ஒரு பொருளிலுஞ் சேராத கீழ்மக்களாவார்கள். (எச)

[அண்டகடாகமுதல் மகாமேரு கடைவரையிலும் ஐம்பதுகோடி யோசனை தூரம் என்பதை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

அழகாய கடாகத்துக் களவுகன மொருகோடி
யெழுநூறு யிரத்துடனே யிருபதுநூ றாயிரத்தைத்
தழுவியுறு மொருகோடி சமுத்திரகா யகத்தளவு
குழுவிருளு மேழைஞ்சுக் கோடியினுங் கூறிடுவாம்.

(இ-ள்.) அழகிய அண்டகடாகவோட்டுக் கனமொருகோடி யோசனை. பெரும்புறக்கடலி னகலங் கோடியே யிருபத்தேழு நூறாயிரம் யோசனை. முற்கூறிய அந்தகார பூமியினகல முப்பத்தைந்து கோடியோசனை. அதுவல்லாமல் இன்னுமதனுடைய அளவையைச் சொல்வாம். (எரு)

இருபதுநூ றாயிரத்தி னென்றான மிவற்றுடனே
வருவதுதா னற்பதினா யிரமெனவே மதித்திடுக
விருளொருபா லொளியொருபா லிசைந்தபெரு வரைக்கயுத
மொருபஃது கோடியுறுங் கனகமய வொளிநிலனே.

(இ-ள்.) முற்கூறிய அந்தகார பூமியினளவு முப்பத்தைந்து கோடியுடன் பத்தொன்பது நூறாயிரத்து நாற்பதினாயிரம் யோசனை யுண்டென்க. ஒருபாற் பிரகாசமாயும் ஒருபா லிருளாயு மிருக்கிற பெருமையையுடைய சக்கரவாளகிரி பதினாயிரம் யோசனை விரிவை யுடையதாயிருக்கும். முற்கூறிய கனகபூமி பத்துக்கோடி யோசனை விரிவாம்.

(வி-ரை.) அச் சக்கரவாளகிரி நூறாயிரம் யோசனை யுயரத்தை யுடைத்தா யொருபாற் சூரியன் சஞ்சரித்தலாலும், ஒருபாற் சஞ்சரியாமையாலு மொருபா லொளியும், ஒருபால் இருளுமாயிற்று.

மண்ணினு மண்டத்துக்கு நடுவே சூரியன் சஞ்சரித்தலால் அவ னுக்கு மார்த்தாண்டனென்னும் பெயராயிற்று. அக்கிரியி லட்டதிக் குப் பாலகரிருந்து தத்தந் திக்கைக் காத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். ()

எழுநூறு யிரத்துடனே யிருபதுநூ றுயிரத்தைத்
தழுவியுறு மொருகோடி சத்தசமுத் திரவிரிவு
மெழுநிலமு மைம்பதினா யிரங்குறைய விவ்வளவே
குழுமியுறும் பஞ்சாசத் கோடிபெருங் குன்றிறுவாய்.

(இ - ள்.) முற்கூறிய சத்தசமுத்திரங்களின் விரிவு கோடியே யிருபத்தேழுநூறுயிரம் யோசனை. சம்புத்தீவில் மகாமேரு முதலா கத் தெற்சேழுதீவுங் கோடியே யிருபத்தாறு நூறுயிரத்து ஐம்பதி னாயிரம் யோசனையுண்டென்க. மகாமேரு முதலாகக் கடாகமீறாகத் தொகுத்தறியுமிடத் தைம்பதுகோடி யோசனை விரிவைப் பொருந் தும்.

(வி - ரை.) அதன் வகை: சத்தசமுத்திரமுஞ் சத்ததீவுமாக இரண்டு கோடியே யைம்பத்து மூன்று நூறுயிரத் தைம்பதினாயிரம். அதற்குப் புறம்பே கனகமயமான பூமி பத்துக்கோடி. அதற்குப் புறம்பே சக்கரவாளகிரி பதினாயிரம். அதற்குப் புறம்பே யிரு ளுலக முப்பத்தைந்து கோடியே பத்தொன்பது நூறுயிரத்து நாற் பதினாயிரம். அதற்குப் புறம்பே பெரும்புறக்கடல் கோடியே யிரு பத்தெழு நூறுயிரம். அதற்குப் புறம்பே அண்டகடாகங் கோடி; ஆக மகாமேரு நடுநின்றுந் தெற்குப்பாதி ஐம்பதுகோடி யோசனை விரிவுஞ்சரி; மற்றைத் திக்கினுங் காண்க. (எஎ)

[அளவுக்கோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றார்.]

தரைத்தலத்துக் கீழ்த்தலங்கள் பேதமுறச் சாற்றியிடுந்
தரைத்தலத்து மேற்றலமுந் தவறுரையா சாத்திரமுந்
தரைத்தலத்தும் பேதமுறச் சாற்றிடுஞ் சாற்றிடினு
மிருத்தமிலைச் சிருட்டிதொறும் பேதமுற வினைதலினால்.

(இ - ள்.) இப் பூமிக்குக் கீழான நரக புவனங்களை யாகமங்க ளிற் பேதமாகக் கூறும். பூமிக்கு மேற்றலங்களையும் பேதித்துக் கூறும். ஆனா லொருபடித் தல்லாமல் பலவாகப் பேதித்துச் சாத்தி ரஞ் சொல்லுமோ வெனிற், சிவபிரான் சருவஞ்ஞனாகையாற் சாத் திரங்கள் பொய் சொல்லாது. பூலோகத்தினிடத்தும் பேதமாகக் கூறும், ஈசர னெவ்வொரு சிருட்டிகாலங்களி லாகமங்களைப் பேதி த்துக் கூறினாலுங் கடைத்தொகை யளவொத்திருக்கு மாகையால்

அந்நூற்கு மிந்நூற்கும் விரோதமில்லை. ஆதலால் "மாறுகொளக் கூறல்" என்னுங் குற்றமில்லை.

(வி - ரை.) பேதம் யாதெனில், கீழ்முதலடுக்கில் நரகம் பதின்மூன்று. இரண்டாமடுக்கு ஒன்றுக்குப் பத்து. மூன்றாமடுக்கு ஒன்றுக்கு ஒன்பது. ஆக அடுக்கு மூன்றுக்கும் நரகம் முப்பத்திரண்டு. அதில் ரௌரவம், கும்பீபாகம், அவீசி இம் மூன்று நரகமும் இராசாதிராச நரகம். இதிலொன்றைச் சூழ்ந்த வுபநரகம் ஒன்றுக்கொன்றெவ்வேழாக நரக மிருபத்தொன்று. நீக்கி நரக மிருபத்தொன்பதுமொவ்வொன்றை மும்மூன்றாகச் சூழ்ந்த வுபநரகம் எண்பத்தேழு. ஆக நரகம் நூற்று நாற்பதென்று ஆகமங்களிற் பேதித்துக் கூறியவாறுணர்க. (எஅ)

[அண்டங்க ளளவில்லை யென்பதனை யுவமை முகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.]

எண்ணரிய வாருயிர்க ளண்டமுமிப் படிதானே
எண்ணரிய வெனுமமல னியலெனின்மற் றோரியலி
னெண்ணியவ னளவிடுத லென்னையெனில் வினைவிதத்தாற்
பண்ணிடுவ னண்டவிதஞ் சிருட்டிதொறும் பலபடியால்.

(இ - ள்.) எப்படி ஆன்மாக்க ளளவிறந்த கோடி யுண்டோ அப்படியே இவ்வண்டவகையு மளவிறந்த கோடியென்க. மலமில்லாத சிவபிரா னருளிச்செய்த திவ்யாகமங்களு மளவிறந்தன. ஆகையாலளவிடுதற்கரிது. ஆனால், அவ னருளிச்செய்த திவ்யாகமங்களிற் காமிகம், பதார்த்தம், யோகசம் இவைகள் நூறாயிரஞ் சுலோகமென்று அளவிட்டுக் கூறுத லென்னையோவெனிற், கேட்கிறவர்களுடைய புத்தி தாரதம்மியத்துக் கீடாகப் பெருகவுஞ் சிறுகவுங் கூறினன். அவர்களுக்குப் புத்தி பெருத்துஞ் சிறுத்து மிருப்பானேனெனில், ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மானுகுணமாக அவரவர் புத்தியை யேறக்குறைச்சலாகப் பிரகாசிப்பிப்பன். அதுபோலச் சிருட்டிதொறும் பலபல விதமாக அண்டங்களை யருளிச்செய்வான். (எகூ)

[இந்நூல், இவ்வாகமத்துட் சேர்ந்ததென்பதனை யுணர்த்துகின்றார்.]

ஏகனருள் சிவதருமோத் தரமெனுநா லெண்ணுங்கா
லாகமத்துட் சருவோத்தத் துபபேத மதனுலே
யாகமத்துட் படியிதனு ளருகிவரு மெனவறிக
ஆகமத்தின் படிமற்றை யியனுள்ளு மடைந்திடுமே.

(இ - ள்.) தனக்கொப் பொருவருமில்லாத சிவபிரா னருளிச் செய்தசிவதருமோத்தரம், மூலாகமமோ உபாகமமோவெனின், மூலாகமத்தி லிருபத்தைந்தாமாகமமாகிய சருவோத்தமென்னுமாகமத்தில், ஈசானம்-சிவதன்மம்-சிவதருமோத்தரம்-திவ்யப்புரோக்தம்-குபேராக்கியம் எனப்பிரிந்த பேதமைந்துள், இச் சிவதருமோத்தரமும் உபாகமமாகையாலே மற்றாகமத்திற் கூறிய பொருள்களு மிதனுளாருகி வருமென்க. ஆதலாலிது மிகைபடக் கூறலென்னுங் குற்றமன்று. அதுவல்லாமல் சிவஞானயோக வியலினும் பரிகார வியலினுங் கலந்தும் வரும். (அ0)

[இனிப் புவலோகமுதல் மேல் அண்டகடாகம் வரையுள்ள உலகங்களும், அவற்றினளவு முதலியனவும் பத்துச் செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

தரைத்தலமு முனிவரனே! தகைபெறவே தொகையாக்கி
யுரைத்தனமேற் புவலோக முதலாய வுலகினையுந்
தரித்திடுக தொகைசெய்தே சாற்றிடுவாங் தவறறவே
விரித்தவுரை விளம்புமவர் வினைவிரைய விட்டிடவே.

(இ - ள்.) முனிவனே! பூலோகத்தின் சொரூபத்தை முறையாகத் தொகுத்துச் சொன்னோம். மேற் புவலோக முதலிய வுலகங்களை யைம்பதுகோடி யளவிற் குறையாமற் சுருக்கிச் சொல்வாமதனையறிக. இவ்வாறு தொகுத்துக் கூறும் அதைக் குற்றமில்லாமல் யாதொருவர் விரித்துக் கூறுவரவர்கள் வினை விரைவில் நீங்கிப் போம்படி சொல்வாம். (அக)

கலிவிருத்தம்

தரைக்கு மேற்புவ லோக மதுதனி
லருக்கன் சோம னெனுமிவ ராதிய
ரிருப்பர் தத்தம் பலத்தினை யெய்தியே
பரித்த நீளம் பதினைந் திலக்கமே.

(இ - ள்.) இப் பூமிக்குமேற் புவலோகம். அப் புவலோகத்தில் சூரியன் சந்திரன் ஆதியர் தத்தம் பதங்களிற் சஞ்சரித்திருப்பார்கள். இவரைத் தரிக்கப்பட்ட புவலோகம் பதினைந்துநூறாயிரம் யோசனையுயரமுண்டு.

(வி - ரை.) சஞ்சரித்த லெத்தன்மை யெனில், சூரியன் பதத்துக்குக் கீழாகப் பத்துவாயுவும், ஏழு மேகங்களுங் கூடிச் சஞ்சரிக்கும் வகையாவன:—விதனுவான், ரசேதகன், அக்கினிப்பிரசேதக—

சேசனி, அவுத்தன், வச்சிராங்கதன், வயித்தியுதன், இரைவதன், சம்வர்த்தன், விசம்வர்த்தன் என வாயுக்கள் பத்து. இவைகளுக்கு வியாபாரமாவன:—

விதன்னுவான் என்னும் வாயு: பூமிக்குமேலே பதினாயிரம் யோசனை யளவாகச் சஞ்சரித்து, ஓஷதிகளுக்குப் பலங்களை யு முண்டாக்கிக், கழுகுமுதலிய பறவைகள் பறப்பதற் காதாரமா யிருக்கும்.

பிரசேதன் என்னும் வாயு: அதற்கு மேலாகப் பதினாயிரம் யோசனை யளவாகச் சஞ்சரித்து, விருக்ஷங்களையும் பயிர்களையும் அவ்வக்காலங்களுக் கிடாக வேதனையும் பண்ணி முறிக்கும்.

அக்கினிப்பிரசேதன் என்னும் வாயு: பதினாயிரம் யோசனை யளவாக வியாபித்து, முற்கூறிய மரங்களையும் பயிர்களையு முலர்த்தி, வீட்டையுஞ் சுட்டுச் சமுத்திர சலத்தினு லதைச் சமிப்பிக்கும். இம் மூன்று வாயு: மேகங்களைப் பொருந்தாமற் றனே சஞ்சரிக்கும்.

சேசனியென்னும் வாயு: சத்துகனென்னு மேகத்துடனே பொருந்தி, மீன் ஆமை தவளை முதலியவெல்லாம் துயருறப் பொல்லா மழையைப் பொழியும்.

அவுத்தன் என்னும் வாயு: ரோதகனென்னு மேகத்துடனே பொருந்திப் பதினாயிரம் யோசனை யளவாக வியாபித்து, விடமாகிய மழையைப் பொழிந்து அதனல் ஆன்மாக்களை நாசஞ்செய்யும்.

வச்சிராங்கதன் என்னும் வாயு: உபலகனென்னும்மேகத்தைப் பொருந்தி, இரத்தம்-ஆலாங்கட்டி-கற்கள் இவற்றைப் பொழியும்.

வயித்தியுதன் என்னும் வாயு: வயித்தியுதனென்னும் மேகத்தைப் பொருந்திப், பதினாயிரம் யோசனை யளவாக மேலே சஞ்சரித்து, இடி மின் முதலியவற்றை யுண்டாக்கும்.

இரைவதன் என்னும் வாயு: புட்டிவதனென்னு மேகத்தைப் பொருந்திப், பதினாயிரம் யோசனையளவு சஞ்சரித்து, ஆன்மாக்களுக் குபயோகமாகிய நல்ல மழையைப் பொழியும்.

சம்வாதன் என்னும் வாயு: விரோதமென்னும் மேகத்தைப் பொருந்திப், பதினாயிரம் யோசனையளவு வியாபித்து, வியாதியை யுண்டாக்குகிற சலத்தைப் பொழியும்.

விசம்வாதன் என்னும் வாயு: குரோதமென்னும் மேகத்தைப் பொருந்தி, மேற் பதினாயிரம் யோசனையளவு சஞ்சரித்து, ஆன்மாக்க

ளுக்கு யுத்தத்தாலும் வியாதிகளாலுஞ் சஞ்சரிக்கிற மழையாகப் பொழியும்.

ஆக வாயு பத்து. மேகமேழும் பூமிக்குமேலே யொன்றுக்கொன்று பதினாயிரம் யோசனை யளவாக மேன்மேல் சூரியபத மளவாகச் சஞ்சரிக்கும். அம்மேக மேழையு மொவ்வொரு மேகத்தை முப்பதினாயிரம் கோடி மேகஞ் சூழ்ந்து சேவித்திருக்கும். விதன்னுவான் முதலிய வொன்பது வாயுக்கள் பதத்திலு மடைவே யிருப்பார்கள். யாவரெனில்: சித்தர்களும், சத்தமாதர்களும், சித்தசாரணரும், நாராசஞ்சங்கமுதலிய ஆயுத தேவதைகளும், அயிராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சாருவபூமம், சுப்பிரதீபமென்னும் அட்டகஜங்களும், பக்ஷி ராசனாகிய கருடனும், ஆகாசகங்கையுந், தரும சொரூபமாயிருக்கிற இடபதேவரும், தக்ஷப்பிரசாபதியுமென்க. பத்தாம் வாயுவாகிய விசங்வர்த்தனில் ஆதித்தர் பன்னிருவர், அசுவனிதேவ ரிருவர், உருத்திரர் பதினொருவர், எண்வகை வசுக்களாவார், ஆகிய முப்பத்து மூவரும் வசித்திருப்பர்கள்.

ஆதித்தர் பன்னிருவராவார்: வைகர்த்தனன், விபச்சுரன், மார்த்தாண்டன், பாற்கரன், இரவி, உலோகப்பிரகாசன், உலோகசாக்ஷி, திரிவிக்கிரமன், ஆதித்தியன், சூரியன், அங்குமாலி, திவாகரன் என்க.

உருத்திரர்கள் பதினொருவராவார்: மாதேவன், அரன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன், விசையன், வீமதேவன், பவோற்பவன், கபாலி, சௌமியன் என்க.

அட்டவசுக்களாவார்: அனலன், அனிலன், ஆபச்சைவன், சோமன், தரன், துருவன், பிரத்தியூசன், பிரபாசன் என்க. இதனை

> "நால்வே றியற்கைப் பதினொரு மூவரோ
> டொன்பதிற் றிரட்டி யுயர்நிலை பெறீஇயர்"

என்புழி நச்சினார்க்கினியர் கூறுதலானு முணர்க. (அஉ)

> ஓரி லக்க மருக்க னுலகமே
> லோரி லக்க முடுபதி லோகமே
> லோரி லக்க முடுக்க ளுலகமே
> லீரி லக்கம் புதனுல கேயுமே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய பத்தாம் வாயுவில் நூறாயிரம் யோசனையுயரத்தில் யாகமயமா யிருக்கிற வோராழியையும், எழிசைமயமாயிருக்கிற எழு பரிகளையும், நாகங்களான வடத்தையும், அருண

ஞனை தேர்ப்பாகனையும் பெற்று, அமிர்தத்திற் றோன்றித், திவ்யமயமா யிருக்கிற தேரின்மேல் ஒன்பதினாயிரம் யோசனை யுயரமுடைய சூரியர்கள் எழுந்தருளியிருந்து சிவாக்கினையினாற் றொழினடத்த வேண்டி மகாமேருவை வலமாக வருவர். ஆனால், சூரியர் பன்னிருவர்களு மெக்காலத்து மொவ்வொருவராகச் சஞ்சரிப்பர்களோ அல்லாமல் பன்னிருவருங் கூடிச் சஞ்சரிப்பர்களோவெனிற், சித்திரை மாதமுதற் பன்னிரண்டு மாதமும் வைகர்த்தனர்முதற் பன்னிருவரும் அத்தேரிலேறிச் சஞ்சரிப்பர்களென்க. அச் சூரியர் பதத்துக்கு மேலே யிருபத்தேழு நாளுக்கும் நாயகனாகிய சோமனுலகு நூறாயிரம் யோசனை யுயரம் பொருந்தும். அச் சோமனுலகுக்கு மேலே நூறாயிரம் யோசனை யுயரத்தில் நக்ஷத்திர மண்டலங்களு மிராசி மண்டலங்களும் பொருந்தும். அந் நக்ஷத்திர மண்டலத்துக்குமேல் இரண்டுநூறாயிரம் யோசனை யுயரத்திற் புதனுலகம் பொருந்தும். ()

ஈரி லக்கமொண் சுக்கிர னெல்லையே
வீரி லக்கமங் காரக னெல்லையே
வீரி லக்கஞ் சுரர்குரு வெல்லையே
வீரி லக்கஞ் சனியுல கேயுமே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய புதனுலகத்துக்குமே லிரண்டுநூறாயிரம் யோசனை யுயரஞ் சுக்கிரனுலகம் பொருந்தும். அச் சுக்கிரனுலகத்துக்குமே லிரண்டுநூறாயிரம் யோசனை யுயரஞ் செவ்வா யுலகம் பொருந்தும். அச் செவ்வாயுலகத்துக்குமே லிரண்டுநூறாயிரம் யோசனை யுயரந் தேவகுருவாகிய வியாழபகவானுலகம் பொருந்தும். அக் குருவுலகத்துக்குமே லிரண்டுநூறாயிரம் யோசனை யுயரம் சனிபகவா னுலகம் பொருந்தும். (அச)

ஓரி லக்கமேழ் மாதவ ரூர்மிசை
யோரி லக்கந் துருவ னுலகுயர்
பாரின் மீது பதினொந் திலக்கமுஞ்
சேரு மேபுவ லோகஞ் சிறக்குமே.

(இ - ள்.) அச் சனி யுலகத்துக்குமேல் அத்திரி, வசிட்டர், புலத்தியர், புலகர், பிருகு, அங்கிரா, மரீசி ஆக இவ்வேழு விருடிகளு மிருக்கு முலகம் நூறாயிரம் யோசனை யுயரம் பொருந்தும். அவ் விருடிகள் பதத்துக்கு மேலாகத் துருவபதம் நூறாயிரம் யோசனை யுயரம் பொருந்தும். அத் துருவன் பதினாலுலகங்களுடன் கூடியிருப்பன். முற்கூறிய நக்ஷத்திரங்களெல்லா மித்துருவ னாதாரமாகித்

கட்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்து சஞ்சரிக்கும். அவற்றுத் துருவனென்னும் பெயர் பெற்றது எக்காரணத்தாலென்னிற், சிவசத்தியதிட்டித் தலையாமற் பண்ணுகையாலென்க. ஆகப் பூமிக்குமேலே சிறப்பினை யுடைய புவலோகம் பதினைந்துநூறுயிரம் யோசனை யுயரமென்க.()

அதற்கு மேலம ரேச னரும்புரி
யதற்கு நீள மசீதியு மைந்துயா
மதற்கு மேன்மக லோக மதுதனில்
வதிப்பர் மாதவ ராதி மரீசியும்.

(இ - ள்.) அப் புவலோகத்துக்கு மேற் சுவர்க்கலோகம் எண்பத்தஞ்சுநூறுயிரம் யோசனை யுயரம் பொருந்தும். அதற்கு அரசன் இந்திரன். அவனைத் தேவர்களு மிருடிகளுந் தேவஸ்திரிகளுஞ் சேவித்திருப்பார்கள். அதில் அக்கினிட்டோம முதலிய யாகங்களைப் புரிந்தவர்களுந், தீர்த்த யாத்திரை பண்ணினவர்களுந், தான மாவிரத முதலியவற்றைப் பண்ணினவர்களு மந்தலோகத்தை யடைந்திருந்து அதிலுண்டான போகங்களைப் புசித்துத் தொலைந்தவாறே பூலோகத்தில் வந்து நல்ல மானிடராய்ப் பிறப்பர்கள். அச் சுவர்க்கத்துக்குமேல் மகலோகம். அதிலிருப்பார் மரீசி, மார்க்கண்டர், சித்தர்கள் முதலானோர். (அக)

உபரந் தானிரு கோடி யுறுமதற்
குயரு மெல்லை சென தல முன்னத
முயரு நாவிரு கோடியென் றன்னுக
வுயரு மாபிதிர் தேவ ருறைவரே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய மகலோகம் இரண்டுகோடி யோசனை யுயரம் பொருந்தும். அம் மகலோகத்துக்குமேல் செனலோகம் எட்டுக்கோடி யோசனை யுயரம் பொருந்தும். அதில் கவ்வியவாகனர், அனலர், சோமர், யமர், அரியமணர், அக்கினிவாக்கர், பெரக்கிஷ், ஆசியபர், சோமபா என்று சொல்லப்பட்ட பிதிர்தேவர் பதின்மரும்; சங்கரிஷணர், வாசுதேவர், பிரத்தியும்னர், நிருத்தர் இந்நால்வரும்; அத்தசியசாரமும்மதன முதலானோரு மிருப்பார்கள். (அஎ)

அதற்கு மேறறவ லோக மருந்தவ
ரதற்குள் வாழ்வர் சனகனை யாதிய
ரதற்கு நீளமு மாறிரு கோடியா
மதற்கு மேலயன் றேசமென் றுய்கவே.

(இ - ள்.) அச் செனலோகத்துக்குமேற் றவலோகம் பன்னிரண்டுகோடி யோசனை யுயரம் பொருந்தும். அதிலிருப்பவர்கள் சனகர், சனந்தர், சநாதர், சனற்குமாரர், சங்கு, திரிசங்கு, இருபு இவ்விருடிக ளெழுவரும் அரிதாகிய தவஞ்செய்து அதைவந் தடைந்திருப்பார்கள். அத் தவலோகத்துக்கு மேற் சத்தியலோகமென்றறிக. ()

அதற்கு நீளமு மாறுடன் பத்தாறு
மதற்கு மேலரி தேசமென் றுய்கவே
யதற்கு நீணாற் கோடியென் றுய்கவே
யதற்கு மேற்சிவ லோகமோ ராறுறும்.

(இ - ள்.) அச் சத்தியலோகம் பதினாறுகோடி யோசனை யுயரத்தைப் பொருந்தும். அதி னடுவே பிரமனிருப்பன். கிழக்கே யிந்திரநீல நிறம்போன்ற வடிவையுடைய இருக்குவேத மிருக்கும். மேற்கே பதுமராக நிறம்போன்ற சாமவேத மிருக்கும். தெற்கே மைநிறம்போன்ற அதர்வணவேதமிருக்கும். மற்றுமுள்ள இதிகாச புராண மீமாம்சைமுதலிய சாத்திரங்களுஞ், சாவித்திரியும் அங்கே யிருக்கும். அப் பிரமலோகத்துக்குமேல் அரியினுடைய லோகமென்க. அது நாலுகோடி யோசனையாம். அதில் மாயனிருந்து பிராணிகளைப் பரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பன். அதி லவனை வழிபட்ட பத்தர்கள் அடைந்திருப்பர்கள். அவ்வுலகத்துக்குமேற் சிவலோகம் ஆறுகோடி யோசனை யுயரத்தைப் பொருந்தும். அச் சிவலோகத்தின் வளத்தை விரித்துக் கூறுதற்கரிது. அதிற் பார்வதியாருடன் விட்டுணு பிரமன் முதலிய தேவர்கள் சேவிக்க உருத்திரமூர்த்தி யெழுந்தருளியிருப்பர். (அக)

அதற்கு மேலுறு மண்டக டாகமொய்ம்
பதற்க னந்தனைக் கோடியென் றுய்கவே
மதித்த வைம்பது கோடியும் வாய்த்தமை
கதித்த வண்ட மெலைக்கடா கத்தொடும்.

(இ - ள்.) அச் சிவலோகத்தின் மேல் நெருங்கிய அண்டகடாகத்தி னுயரங் கோடியோசனை யென்க. ஆகப் பூமிக்குமே லுயர்ந்த அண்டகடாகம்வரை யைம்பது கோடியோசனை யுயரமென்க.

(வி - ரை.) அதன்வகை: புவலோகம் பதினைந்து நூறுயிரம், சுவலோகம் எண்பத்தைந்து நூறுயிரம், மகாலோகம் இரண்டுகோடி, செனலோகம் எட்டுக்கோடி, தவலோகம் பன்னிரண்டுகோடி, சத்தியலோகம் பதினாறுகோடி, விட்டுணுலோகம் நாலுகோடி, உருத்திர

லோகம் ஆறுகோடி, அண்டகடாகங் கோடி; ஆக ஐம்பது கோடி யென்க. (கo)

[கோபுர மிருக்குந் தலத்தை யுணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

உரைத்தவித வுலகத்து ளொப்பிலிழுப் புரத்திணையு
மெரித்தவிறை யெரியாகி யிருவருறு மிகலினையும்
மரித்தருள்செ யமலனெனு நந்தைமுத லைந்திணையு
தரித்திணையைத் தரியாத தலமுடிவிற் றங்கியதே.

(இ - ள்.) இத் தன்மையாய்ச் சொல்லிய சிவலோகத்தில் ஒப்பில்லாதவனுந், திரிபுரத்தை யெரித்த இறைவனும், அழலுருவாகி யயனு மரியுந் தம்மிற் பொருந்து மாணவமாகிய மாறுபாட்டைக் கெடுத்து அவர்க்கருள் செய்யு நின்மலனுமாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கோயிலுள் முடிவிடத்தில் நந்தைமுதலிய ஐந்து பசுக்களையுந் தாங்கி யொப்பற்ற கோபுரம் விளங்கும்.

(வி - ரை.) கோபுரம் - பசுப்புரை. (கக)

[சிவலோகத்தின் தன்மையைப் பதினெட்டுச் செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

ஒப்பரியன் புரிவளமு முரைவிரியி னடங்காது
செப்பரிய வதன்வளத்திற் சிறுதுரைப்பஞ் சிந்தைசெய்க
எப்பொருளுந் தானேயா யாவையினுந் தோயாத
வப்பொருளை யழுக்கொழிய வகத்துணர்ந்த வருந்தவனே.

(இ - ள்.) எல்லாப் பொருள்களுந் தானேயா யவற்றிற் சேராத அச்சிவத்தை மும்மலவழுக்கு நீக்க வுள்ளத்தி னுணர்ந்தவனே! ஒப்புரைத்தற்கரிய அவனது சிவலோகத்தின் வளங்களும் விரித்துச் சொல்லினும் அடங்காது. ஆயினுஞ் சொல்லுதற்கரிய அச் சிவலோகத்திற் சிறிது சொல்லுவாஞ் சிந்தைசெய்க!

(வி - ரை) உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. (கஉ)

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியச் சந்தவிருத்தம்

இரவியை நிகர்பல விரதமு மொருபா
லெழின்மட வரலிய ரியலிசை யொருபாற்
பரதமு முறைமுறை பயிலுந ரொருபாற்
படகமு முதலிய பறையொலி யொருபான்

மருமலர் விரவிய மரநிரை யொருபான்
  மறைபயில் விரதியர் வளவன மொருபாற்
புரைவரை விரவிய புரிசைகள் பலபாற்
  பொருவிலி வரைவிலி மருவிய புரமே.

(இ - ள்.) ஒப்பில்லாதவனும் மேருவை வில்லாகவுடைய இவ னெழுந்தருளிய சிவலோகத்திற் சூரியப் பிரகாசம்போன்ற பல தேவர்க ளொருபாலும், அழகிய அரம்பையர்கள் பாடு மியலிசைக ளொருபாலும், பாதவிதிப்படி நடநஞ்செய்யு மரம்பையர்க ளொரு பாலும், மணமருவிய மலர்களையுடைய மரத்தி னெழுங் கொருபா லும், வேதங்களை யோதும் விரதியர் நிறைந்த வளத்தையுடைய வனங்க ளொருபாலும், மலையையொத்து விளங்கிய மதில்கள் பல பாலிலும் விளங்கின. (கக)

நிலையொரு பதுசத நெடுமட மொருபா
  னெடியன கொடிமணி நிகழொலி யொருபால்
விலையில நவமணி விரிதிணை யொருபால்
  விழைவினர் விழைவன விளைநிதி யொருபா
லலைமலி புனனதி யணியுற லொருபா
  லளிமுரல் குவளைக ளலர்சுனை யொருபாற்
பொலன்முடி யமரர்கள் பொதுளிய தொருபாற்
  பலியுரி யரையினன் மருவிய புரமே.

(இ - ள்.) புலித்தோலுடுத்த அரையுடையா னெழுந்தருளிய சிவலோகத்தி லுன்னதமான ஆயிரக்கான் மண்டப மொருபாலும், நீண்ட கொடியிற் கட்டும் விளங்கிய மணியோசை யொருபாலும், விலையில்லாத நவமணி குயிற்றிய திண்ணைக ளொருபாலும், விருப் பினையுடையவர்கள் விரும்புவனவாகிய நவமணிக ணிறைந்த சங்க நிதி பதுமநிதிக ளொருபாலும், அலைமலிந்த புனலையுடைய நதிக ளொருபாலும், வண்டுகண் முழங்கு நீலோற்பலம் விரிந்த தடாகங்க ளொருபாலும், பொன்முடி சூடிய தேவர்கள் கூடுமிடங்க ளொருபா லும் விளங்கின. (கஎ)

புதுவிரை மலர்கொடு புனைமனை யொருபாற்
  பொறிமணி யவைகொடு புனைமனை யொருபான்
மதியென விதிவழி வனைமனை யொருபான்
  மரகத வொளியின வனைவனை யொருபாற்
கதிரவ னொளிநிகர் கடிமனை யொருபாற்
  கனகநன் மயமுறு கனமனை யொருபாற்

சதிவழி நடமிடு தகைமைய னிமையோர்
தலைமைய னிலவிய தனைநிகர் தலமே.

(இ - ள்.) தாளவொத்தின்படி நடனஞ்செய்யும் பெருமையை யுடையவனும்த் தேவர்க டேவனுகிய சிவபெருமா னெழுந்தருளிய தனக்குத்தானே யொப்பாகிய சிவலோகத்தின் மணந்தங்கிய அன் றலர்ந்த மலரா லலங்கரிக்கப்பட்ட மாளிகைக ளொருபாலும், தீப் பொறிபோன்ற மாணிக்கங்களா லலங்கரிக்கப்பட்ட மாளிகைக ளொருபாலும், சிற்பநூல் விதிப்படி செய்த சந்திரனைப்போன்ற மாளிகைக ளொருபாலும், ஒளியையுடைய மரகதத்தா லலங்கரிக்கப் பட்ட மாளிக்கைக ளொருபாலும், சூரியப் பிரகாசம்போன்ற காவலை யுடைய மாளிகைக ளொருபாலும், மாற்றுயர்ந்த பொன்மயமான பெரிய மாளிகைக ளொருபாலும் விளங்கின. (கடு)

கலிவிருத்தம்

ஒருபா லரிபோ லுடலார் சிலரே
யொருபா லவரே புலிபோ லுடையா
ரொருபா லுடையார் கரிபோ லுடலே
யொருபாற் பரிபோ லவரே யுடையார்.

(இ - ள்.) அச் சிவலோகத்தில் ஒருபாற் சிங்கம்போன்ற உருவ முடைய சிலரே ஒருபாற் புலிபோலவும், ஒருபால் யானைபோல வுருவமுடையவரே யொருபாற் குதிரையைப்போலவும் விளங்கினர்.

ஒருபா லுடலா னனவே யுடையா
ரொருபா லுழைபோ லவரே யுடையா
ரொருபான் மயில்போ லுடையார் சிலரே
யொருபா லவரே குயில்போ லுடையார்.

(இ - ள்.) அச் சிவலோகத்தில் ஒருபால் அன்னம்போல வுருவ முடையவரே யொருபான் மான்போல வுருவத்தையுடையவராயும், ஒருபால் மயில்போலுருவமுடைய சிலரே யொருபாற் குயில்போ லுருவமுடையவராயும் விளங்கினர். (கசா)

சிலரே யொருவான் முகமே செறிவார்
சிலரே பலமா முகமே செறிவார்
சிலரே யொருதா ளுடனே செறிவார்
சிலரே பலதா ளுடனே செறிவார்.

(இ - ள்.) அச் சிவலோகத்திற் சிலர் ஒளியுள்ள வொருமுகமே பொருந்துவார்கள். சிலர் பலமுகமே பொருந்துவார்கள். சிலர் ஒரு காலுடனே பொருந்துவார்கள். சிலர் பலகாலுடனே பொருந்துவார்கள்.

(வி - ரை.) ஏகாரங்கள் இசைநிறை. (கஅ)

சிலரே செவியும் பெரிதே செறிவார்
சிலர்பா லஃது மிலதே சிறிதுஞ்
சிலரே பலவா முருவஞ் செறிவார்
சிலர்தா மியல்பா முருவஞ் செறிவார்.

(இ - ள்.) சிலர் பெரிய காதுகளையும் பொருந்துவார்கள். சிலரிடத்துச் சிறிதாயினும் அக்காது மிலதாயிற்று. சிலர் பலநிறம்பெறு முருவங்களைப் பொருந்துவார்கள். சில ரியல்பான உருவங்களைப் பொருந்துவார்கள்.

(வி-ரை.) 'செவியும்' என்னு மும்மையான் மற்றவங்கங்களுங் கொள்க. (கக)

விதமே பலவே விளையா டலினு
விதமே யிதமே யிவர்பா லிவையு
மதிமே தையரே யழியா தவரே
பதமே பணிவார் பரமே சனையே.

(இ - ள்.) பேரறிவினராய் ஒருகாலத்துங் கெடாதவராய்ப் பரமேசன் பதம் பணிபவராதலிற் பலவகையான இவ்வுருவங்கள் யாவும் அப்பரமேசன் திருவிளையாட்டினால் நன்மைக்கெல்லா மேலான நன்மையாகவே அச்சிவலோகத்துள்ளாரிடத்துப் பொருந்தும். (க00)

திணமே யுடையார் சிவனே வியதே
யெணமே யுடையா ரிடரே துமிலார்
கணமே யிவரே கரிசே துமிலார்
நணமேன் மையரே நலரே நலரே.

(இ-ள்.) பத்திவயிராக்கியத்தின் உறுதியை யுடையாரும், சிவபெருமானருளிய பணிவிடையினிடத்தே கருத்தினை யுடையாரும், மலநோய் சற்றுமில்லாதவரும், ஒரு குற்றமு மில்லாதவரும், யாவருஞ் சேரவிரும்பு மேன்மையினை யுடையாரும், மிகுந்த நலத்தினை யுடையாருமே அச் சிவலோகத்தில் கணங்களாவார். (க0க)

படிசேர் பலமே னியரே படருஞ்
சடைமா முடியார் தருநீ றுடையார்
புடையே புயமு மொருநா லுடையா
ரடியா ரவரே கணநா யகரே.

(இ - ள்.) நற்குணமமைந்த பல திருவுருவங்களை யுடையா நம், படர்ந்த பெரிய சடைமுடியினை யுடையாரும், தருதியான திரு ீற்றை யுடையாரும், பக்கத்திற் சதுர்ப்புயங்களை யுடையாரும், அடிமைத் தன்மையை யுடையாருமே அச் சிவலோகத்திற் கணநாதராய் விளங்கினர். (௪0௨)

உடையார் விழியு மொருமூன் றினையு
முடையார் புலியி னுரியும் மரையி
னுடையார் மழுவு மொளிர்வே லினையு
மடியா ரவரே கணநா யகரே.

(இ - ள்.) மூன்று கண்களையு முடையாரும், அரையிற் புலித் தோலினையு முடையாரும், மழுவினையு மொளிர்கின்ற வேலினையு முடையாரும், அடியாராகியுங் - கணநாதராகியும் அச் சிவலோகத்து விளங்கினர். (௪0௩)

வேறு

ஆதியு மந்தமு மிலனவ னமரரு
மோதியும் வேதமு முணர்வரும் பெருமையன்
போதகன் வேதகன் பொருவில னிருமலன்
பாதபங் கயமுனு மவர்பலம் பகர்வமே.

(இ - ள்.) முதலுமீறு மில்லாதவன், தேவரும் எவ்வகையாலும் வேதமுமறிதற்கு அருமையான பெருமையினையுடையன், தன்னடியருக்குத் தோன்றாத துணையாயிருந் துள்ளத்துணர்த்தும் போதகன், அவ்வடியர்களை மலத்தினின்றும் வேறுபடுத்துவோன், ஒப்பில்லாதவன், மலரகிதன், அவனது பாததாமரையைச் சிந்திக்கும் பெரியவரது பலத்தினைச் சொல்லுவாங் கேட்பாயாக !

(வி - ரை.) 'ஆதியு மந்தமு மிலன்' என்றார், "ஆதியு மந்தமு மில்லா வரும்பெருஞ் சோதியை" எனத் திருவாதவூரடிகளும் அருளிச்செய்தமை நோக்கி. (௪0௪)

உருவினு லுவமையு மொருவினர் மருவினர்
திருவினு ருருவினர் தெரிவைமார் செறியவே

முரவமே முதலவா மழலையு முரலவே
யிரவியா யிரமுநே ரிரதமே சரதமே.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் ஸ்ரீபாதத்தைச் சிந்திக்குஞ் சிவகணங்கள் தங்களுருவத்தினால் ஒப்பற்றவராகித் திருமகளைப்போலும் அழகினையுடையராகிய தெய்வப்பெண்கள் தங்களிடத்து நெருங்கிப் பணிவிடை செய்யவும், முரவமுதலிய வாச்சியங்கள் முழங்கவும், ஆயிரஞ் சூரியர் உதித்தாற்போலும் பிரகாசமுள்ள தேரினிடத்து மெய்ம்மையாகவே மருவி வாழ்ந்தனர்.

(வி - ரை.) மழலை - ஆகுபெயர். (௧0௫)

கொத்துலாங் குழலினார் குழலினேர் மொழியினார்
முத்துலா முறுவலார் முகையுநேர் முலையினார்
சித்தமுங் கவரவே சிலரவர் செயலுகந்
தெத்தினுற் குறைவிலெமக் கெனவுமங் கிசைவரே.

(இ - ள்.) பூங்கொத்துலவுங் கூந்தலினை யுடையாரும், குழல்போலு மொழியினை யுடையாரும், முத்தைப்போ லொளிவிடு நகையினை யுடையாரும், அரும்புபோன்ற முலையினை யுடையாருமாகிய சில அரம்பையர் சித்தத்தையுங் கவர்தலினால் அச்செயலை விரும்பி யெமக்கு ஒன்றானுங் குறைவில்லையென்று அவர்கள் சொல்லவும் அச் சிவலோகத்துள்ளார் அவ்வாறு பொருந்துவார்கள். (௧0௬)

ஓதுவார் வேதமுஞ் சிலருரைக் குறுபய
னீதென வேதென வேகமாய் மோகமுங்
காதுவார் காதுவார் குழையினன் கழலுனும்
போதமே பூதியாய் வேறுளார் போகமே.

(இ - ள்.) காதில் ஒள்ளிய குண்டலத்தையுடைய சிவபெருமான் ஸ்ரீபாதங்களைக் கருதுமறிவே யனுபூதியாய் மற்றைப் போகங்களை நினையாதவர் தனித்திருந்து மோகங்களைக் கெடுப்பார், வேதத்தினும் பொருந்தும் பயன் யாதெனக் கேட்குஞ் சிலர் வினாவிற்குப் பொருந்தும் பயனீதென்றும் விடை கூறுவார். (௧0௭)

முத்தனை முதல்வனை முடையுடற் பொறையறுத்
தத்தனை சிவபுரத் தடியரைச் செறியெனத்
துத்தியஞ் சொன்னமெய்த் தொண்டருந் துரிசறச்
சித்தமுஞ் சிவமுறச் செறிவரங் கரிதெனே.

(இ-ள்.) 'அடியார்க்கு முத்தியைக் கொடுப்பவனே! எப்பொரு ளுக்கு முதலாயுள்ளவனே! புலானாற்றத்தையுடைய உடம்பாரத் தைக் கெடுத்த அத்தனே! சிவலோகத்தின்க ணடியார்களை இருத்து வாய்' என்று துதிசெய்யு மெய்யடியாரும்: மலக்குற்ற நீங்கவும், சித்த முஞ் சிவத்தைப் பொருந்தவும், அச் சிவலோகத்தில் வாழ்வார்கள். அவர்களுக் கங்கு அரியது யாது? (௧௦௮)

பொன்னிற முடையரும் புயனிற முடையரு
மின்னிற முடையரும் விரைமலர்க் கமலமு
மென்னிற முடையரு மெரிநிற முடையரும்
பன்னிற முடையரும் பவளமே னியருமே.

(இ-ள்.) பொன்போன்ற நிறமுடையாரும், மேகம்போன்ற நிறமுடையாரும், மின்போன்ற நிறமுடையாரும், மணம் விரிந்த வெண்டாமரை-செந்தாமரைபோன்ற நிறமுடையாரும், சூரியன் போன்ற நிறமுடையாரும், அக்கினிபோன்ற நிறமுடையாரும், பல நிறமுடையாரும், பவளம்போன்ற நிறமுடையாரும் அச் சிவலோகத் தில் வாழ்வார்கள்.

(வி-ரை.) என்னிறம் - இருள் நிறமென் றுரைப்பினும் அமையும். (௧௦௯)

[அச் சிவலோகத்திற் சிவபெருமான் எழுந்தருளுந் திருக்கோயிலின் தன்மையை ஆறுசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்

இத்தகைய விதமுறவே யெழிலுடைய சிவபுரிநன்
னெல்லை வட்டம்
வித்தகற்கு விடையேறும் வேதியற்கு மந்திரந்தான்
வியந்த துங்கஞ்
சுத்தவொளிப் படிகமயஞ் சுடர்மணியாற் றமனியத்தாற்
றோரா ணுதி
யெத்தகைய வுறுப்பினையு மியற்றியிட விசைந்தவெழி
லியம்ப லாமே.

(இ-ள்.) இத்தன்மையான குணங்கள் பொருந்தும் அழகை யுடைய சிவலோகத்தில் வட்டமாகிய நடுவெல்லையில் ஞானமே திரு மேனியாக வுடையானும், இடபமேறும் வேதியனுமாகிய சிவனுக்கு யாவராலும் வியக்கப்பட்ட உயரமும் பரிசுத்த வொளியினையுடைய பளிங்குமயமும் பெற ஒள்ளிய நவமணிகளாலும், பொன்னினாலும்,

தோரணமுதலிய எல்லா அங்கங்களையுஞ் செய்வது தானே யமைந், திருக்கோயில் விளங்கிற்று. அதனழகு சொல்லு மளவன்று. (கக0

சுத்தவொளிப் படிகமயந் துளங்குமிளம் பிறைவிளங்கச் சூடிச் சுடு
மத்தமலர்ச் சடைமுடியர் வரமுடையர் திரிநயனம் வாய்த்து ளார்தங்
கைத்தலங்க ளொருநான்கிற் கனன்மழுவுந் திரிசிகையுங் கதையும் வாளும்
வைத்துடைய கணநாதர் வரதனுக்குக் குணதிசைச்சந் நிதியின் வாய்த்தார்.

(இ - ள்.) அச் சிவலோகத்தி லெழுந்தருளும் வரதனுக்குக் கீழ்த்திசைச் சந்நிதியில் பரிசுத்தமான வொளியினையுடைய பளிங்கு மயமாய் விளங்கும் இளம்பிறையை யொளிவிடச் சூடி ஊமத்தமலரை யணிந்த சடைமுடியாரும், வரங்கொடுக்குந் தகைமையுடையாரும், மூன்று கண்களை யுடையாரும், கரங்கள் நான்கினுங் கனல்போன்ற மழுவையுஞ்-சூலத்தையுந்-தண்டத்தையும் - வாளினையுந் தரித்தவரு மாகிய கணநாதர்கள் வாழ்ந்து பணிசெய்வார்கள். (ககக)

பரமசிவ மயமுணர்ந்த பாசுபதர் சைவர்கா பாலர் பாங்கமை
விரதியர்மெய்த் தவரென்னு மவர்தாமு மேலுரைத்த மேனி மேவி
விரவுவரத் திசைதன்னில் வியன்கமலத் தயன்றென்பால் விரவ மெய்மைச்
சாரசுவதி முனிவரர்க்குத் தலைமையவங் கிரரிவருஞ் சார்வ ரங்கே.

(இ - ள்.) மேலாகிய சிவபெருமான் றன்மையை யுணர்ந்த பாசுபதரும், சைவரும், காபாலரும், முறைமையினையுடைய மாவிரதியரும், மெய்ம்மையான தவத்தினை யுடையருமான அவர்களு முன் சொன்ன சொரூபம் பெற்று அக் கீழ்த்திசைவாயிற் சந்நிதியிலிருந்து பணிசெய்வார்கள். தென்றிசைவாயிற் சந்நிதியிற் பெரிய தாமரையில் வாழும் பிரமனிருந்து பணிசெய்ய அவனுட னுண்மைச் சாரசுவதிய முனிவரர்க்குள் தலைமையான அங்கிராவும் அத்திசையிலிருந்து பணிசெய்வார்கள். (ககஉ)

செப்பியவத் தென்றிசையிற் கபிலாதி சித்தருமோ
செறிவர் யோக
தற்பரநற் சனகசனந் தரரெழுவா யெழுவருமெய்த்
தவருஞ் சார்வார்
மெய்ப்பொருளுக் கொப்பாகி வேந்தருமாய் மாயைக்கு
வினையை வென்று
பொய்ப்பொருளை மதியாத பூதேச ராதியர்மேல்
புடையிற் சார்வார்.

(இ - ள்.) சொல்லிய அத்தென்றிசையிற் கபிலாதியான சித்தர்களுங்கூடிப் பணிசெய்வர். அதுவல்லாமல் நன்மையான தற்பர யோகத்தையுடைய சனகர் சனந்தராதியான சத்தவிருடிகளு முண்மையான தவத்தினரும் பணிசெய்வர். சாரூபத்தைப் பெறலாம் மெய்மைப்பொருளுக்கொப்பாகி மாயாவினைதங்கட்காசா யிருவினை யொப்புவந்து பொய்யாகிய உலகை மதியாத பூதங்கட் கதிபர் மேல் திசைவாயிற் சந்நிதியிற் சார்ந்து பணிசெய்வர். (கக

அத்திசையிற் பிராமிதனை யாதியரே ழணங்கினரு
மவர்க ளோடே
பத்திரையைப் பார்ப்பதியை யெழுவாய வெண்மருமோ
படைக்க வல்ல
சத்திதரிக் குஞ்சண்டப் பிரசண்ட வயிரவர்க
டாமே லோரு
முத்தரத்திற் றிருமாலு முருத்திரரும் பருதியரு
முள்ளா ரன்றே.

(இ-ள்.) அம் மேற்றிசையில் அபிராமி முதலான சத்தமாதர்களும், அவர்களுடன் பத்திரை பார்ப்பதி முதலான அட்டகன்னியரும், எப்பொருளும் படைக்கவல்ல சத்தியையுடைய சண்ட பிரசண்ட வயிரவராகிய மேலோரும் பணிசெய்வார்கள். வடதிசை வாயிற் சந்நிதியில் திருமாலும், பதினொருகோடி ருத்திரரும், பன்னிரண்டுகோடி சூரியரும் பணி செய்வார்கள். (க

அத்திசையி லெண்வசுக்க ளரமகளிர் காந்திருவ
ரியக்க ரல்லாச்
சித்தரியல் வித்தைதார் சிறப்புடைய குய்யாழற்
சேடரென்னு
மித்தொகைய ரேயிசைவ ரின்னுமுள ரிணையிலியை
யிறைவன் றன்னை

வித்தகனை யுளத்திருத்தி விட்டாருந் தொட்டதுயர்
வேட்கை யெல்லாம்.

(இ - ள்.) அவ் வடதிசையில் அட்டவசுக்களும், தெய்வமகளி ரும், கந்திருவரும், இயக்கரும், அவர்களல்லாத சித்தர்களும், நல் லொழுக்கமுள்ள வித்தியாதாருஞ், சிறப்பினையுடைய குய்யகரும், அழல்போன்ற சேடருமாகிய இத்தொகுதியரும் பொருந்திப் பணி செய்வார்கள். அவரல்லாமல் ஒப்பில்லாதவனும், எப்பொருட்குமிறை வனுமான ஞானமூர்த்தியை யுள்ளத்தில் வைத்துத் தொன்றுதொட்டு வந்த சஞ்சித முதலிய துன்பங்களையும் ஆசைகளெல்லாவற்றையும் விட்ட பெரியவரு மவ்விடத்துள்ளார். (ககரு)

[சிவலோகத்திற் சிவபெருமா னெழுந்தருளியிருக்குந் தன்மையை ஐந்து செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

இத்தகையோர் தொழுதேத்த வாயிரக்கான் மண்டபத்து
ளிணையி லீசன்
முத்தனொரு முதலாகி மூவுலகாய்த் தழைத்தெழுந்து
மூவா மூர்த்தி
யத்தனர னணிகிளரு மரிபரித்த வாதனத்தி
னலரின் மீதே
வித்தகவே தகியுடனும் வீற்றிருப்பன் வினைப்பயனை
விளைக்க வேதான்.

(இ - ள்.) இப்பண்பினையுடையார் வணங்கித் துதிக்க ஆயிரக் கான் மண்டபத்து நடுவில் அழகினையுடைய சிங்கங்கள் தாங்கும் ஆச னத்து ஆயிர மிதழையுடைய தாமரைமலரின்மேல் முத்தனுகியும், ஒப்பற்ற முதன்மையாய் மூன்றுலகமாய்த் தழைத்தெழுந்து கெடாத மூர்த்தியாகிய அத்தனுகியும், அரனுகியும் விளங்கிய ஒப்பற்ற பர மேசன் அடியரைப் பக்குவப்படுத்துந் தன்மையையுடைய வேதகி யாகிய பெருமாட்டியுடன் எழுந்தருளியிருப்பான் எவ்வுயிரு மிரு வினைப்பயனை யனுபவிக்க. (ககசா)

கண்டகனுக்குக் காட்டாய கதிருதய மொருகோடி
கலந்த தென்ன
வெண்டனுக்குக் காட்டாய வெழி லுருவ மிசைந்திலங்க
விரைக்கு நீரும்
விண்டனுக்கு விளக்காய வெண்மதியும் விரவுசடை
முடிதன் மீதே

பண்டனுக்குப் பாடல்பயில் பறவையுறு மிதழிமுதற்
பரிக்க பாங்கால்.

(இ - ள்.) கட்பொறிக்கு விடயமாகிய உருவமனைத்தினையுங் காட்டும் சூரியன் ஒருங்கே ஒருகோடி கலந்து உதயமானாற்போல மேலுமேலுஞ் சொல்லு மெண்களுக் கெடுத்துக்காட்டாகிய அழகினையுடைய திருவுருவம் பொருத்தமாய் விளங்கவும், மணமாகிய கங்கையும் ஆகாயவிளக்காகிய வெள்ளைமதியுங் கலந்த சடைமுடிமேற் பண்களுக்கொத்த இசைப்பாட்டைப் பாடும் வண்டுகள் பொருந்துங் கொன்றை முதலிய மலர்களைப் பாங்காய்த் தரிக்கவும். (சகஎ)

சுடர்மூன்றுங் கண்மூன்றாய்த் தொடர்ந்திலங்கக் குழை
துலங்கக் காதி [மேதோடு
விடர்மூன்று மிழித்தருளு மிளமூறுவன் முகமலரி
னிலங்க வெய்திற்
கடலுமிழும் விடமிடற்றிற் கலந்திலங்க மறிமழுவுங்
கையில் வைத்த
வடியடைவா ரிடரகல வமைத்தகரம் வரதகர
மபய வாங்கே.

(இ - ள்.) சூரியன், சந்திரன், அக்கினியாகிய முச்சுடரு முக்கண்ணு யமைந்து விளங்கவும், காதிற் குண்டலமுந் தோடும் விளக்கவுஞ், சஞ்சிதம்-பிராரத்தம்-ஆகாமியமாகிய முத்துயாமுங் கெடுத்தருளு மிளமையான புன்சிரிப்புத் திருமுகத்தாமரையில் விளங்கவும், கொடிதாய்க் கடலினின்றெழுந்த ஆலகாலவிடங் கண்டத்திற் சேர்ந்து விளங்கவும், திருக்கரத்தின் மானு மழுவு மடியார்களுடைய பிறவிப் பிணி நீங்க அமைத்த அபயமும் வரதமும் பொருந்தவும். ()

[* இது முதல் மூன்று செய்யுளும் குளகம்.]

குங்குமத்தின் சந்தனத்தின் குழம்பேயோ திருநீற்றின்
கோல மல்கத்
துங்கவரை யிரண்டனைய தோளகலத் தலர்குவளைத்
தொடைய லேயோ
பங்கயத்திற் பயில்வானும் பாற்கடலிற் றுயில்வானும்
பழுத்த நாளின்
மங்கியிட வவரங்க மாலைகளுங் கண்டிகையும்
மலிய வாய்த்தே.

---

* "குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்" என்பர் தண்டியாசிரியரும், தனித்தனி முடிவது முத்தகம் - முத்தகச் செய்யுட் டனிநின்று முடியும்.

(இ - ள்.) குங்குமத்தாலுஞ் சந்தனத்தாலுஞ் சமைத்த குழம்பு தானோ வென்ன திருநீற்றுக்காப்பினழகு பெருகவும், உயர்ந்த இரண்டு மலையையொத்த தோட்பரப்பில் அணிந்த குவளைப் பூமாலை யோவென்ன தாமரையிலிருக்கும் பிரமனும்-பாற்கடலிற் பள்ளி கொண்ட விட்டுணுவும் தன்னு ணியமித்து முடித்தநா ளிறுதியில் அழிந்துவிட அவர் முழுவெலும்பாகிய அங்கமாலைகளும்-கண்டிகை மாலைகளும் மிகுந்து பெருகவும். (௧௧௯)

திருவரையிற் புலியதளுஞ் சிறந்திலங்க வுடைவாளுஞ்
செறிந்த கச்சும்
பரிபுரமு மிருவினையும் பறித்தருளென் றிருபதமும்
பற்றி யொற்றப்
பொருகழலுந் திருவடியிற் பொலிந்திலங்கப் புடைதொழு
புலன்க டம்மைப் [வார்
பருகியவ ருளத்தரிய பரமபல மளித்தொத்துப்
பாச மெல்லாம்.

(இ - ள்.) அரையினிடத்துப் புலித்தோலும் உடைவாளு நெருங்கிய வீரக்கச்சுஞ் சிறந்து விளங்கவும், நின்பால் வணங்குவார் ஐம்புலன்களைத் தன் வசப்படுத்தி அவருள்ளத்து அரியனவென் றெண்ணும் மேலான பலத்தைக் கொடுத்து எல்லாப் பாசங்களையும் கெடுத்து இருவினையு நீக்கி யருளென்று இரப்பனபோற் பரிபுரமும் பரல்கள் பொருகின்ற வீரக்கழலும் இரண்டு பாதங்களினும் பற்றி யொற்றவும் பொலிந்து விளங்கவும். (௧௨௦)

[நந்தைமுதலிய பசுக்களின் தோற்றமுதலியவற்றை
எட்டுச் செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

வீற்றிருக்கும் விமலனது சந்நிதியில் வெள்விடையும்
விளங்கு மந்த
வேற்றினய னந்தைமுத லிசைந்துறையு முயிர்க்கிரக்க
மெய்தி யீசன்
றேற்றுவிக்கப் பூதலத்திற் றோன்றியெழிற் பாற்கடலிற்
றுயரந் தன்னை
மாற்றிநிலன் வாழ்வார்க்கும் வரங்கொடுக்கும் பரமனருள்
வழியி னாலே.

(இ - ள்.) எழுந்தருளியிருக்கும் விமலனாகிய சிவபெருமான் சந்நிதியில் வெள்ளிய விடையேறும் விளங்கியிருக்கும்; அவ்விடை யேற்றின் பக்கத்தில் நந்தை முதலிய பசுக்கள் விரும்பியிருக்கும்;

அவைகளைச் சிவபெருமான் சிற்றுயிர்க்கிரங்கிப் பிறக்கும்படி செய்த லால் அழகினையுடைய பாற்கடலிற் பிறந் திவ்வுலகத்தில் வாழ்வார்க் குப் பரமனருளின்படி துன்பங்களைக் கெடுத்து வரங்களைக் கொடுக் கும். (௪௨௧)

நந்தைசுபத் திரைசுரபி நற்சுசிலை சுமனையென
நவின்ற நாம
மைந்தினுக்கு மறிகநிறங் காபிலமே கரியவுரு
வணிகொள் வெண்மை
சுந்தரத்த தூமிரமே தாமிரமே யெனத்துணிந்து
நாமஞ் சொல்லி
வந்தனைசெய் தவற்றுதித்த விருமூன்று மாட்டிடுக
வாதற் கென்றும்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய பசுக்களைந்துக்கு நந்தை யென்றும், சுபத்திரை யென்றும், சுரபியென்றும், நல்ல சுசீலையென்றும், சுமனை யென்று நாமத்தை யறிக! அவற்றுள் நந்தை கபிலநிறம், சுபத்திரை கருமைநிறம், சுரபி அழகிய வெண்மைநிறம், சுசீலை சுந்தரமான தூமிரநிறம், சுமனை தாமிரநிறம் என்று நிச்சயித்து, அத னதன் பெயரைச் சொல்லிப் பூசைசெய்து அவற்றிலுண்டான பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம், கோரோசனை யாகிய ஆறு பொருளை யும் வாதனாகிய சிவபெருமானுக்கு என்றும் அபிடேகஞ் செய்க! ()

வேதாவுங் கரியவனு மானினது கோட்டடியின்
விளங்கி வாழ்வர்
கோதாவி முதற்றீர்த்தங் கோட்டினுதிச் சராசரமுங்
கூடி நிற்கு
மீதான சிரத்தமலன் விமலையத னடுநெற்றி
விசாக னாசி
மீதானந் தனிலதனுள் னாசிதனி லமேசர்
விளங்கு வாரே.

(இ-ள்.) பிரமனும் திருமாலும் அப்பசுக்களின் கொம்பி னடியில் விளங்கி வாழ்வர்; கோதாவிரி முதலிய தீர்த்தங்களும், இயங்குதிணை நிலைத்திணையாகிய வுயிர்களுங் கொம்பு நுனியிற் கூடி நிற்கும்; மேலான சிரத்திற் சிவபெருமானும், நெற்றி நடுவிற் சக்தி யும், மூக்கு நுனியிற் சண்முகனும் மூக்குக்குள் இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் விளங்கி வாழ்வர்.

(வி-ரை.) கோதாவிரி என்பது இடைக்குறைந்து நின்றது. ()

ஆசகல விருகன்ன நாப்பணச்சு வினிதேவ
ரமர்ந்து வாழ்வர்
தேசுடைய பரிதிமதி நயனத்திற் றந்தத்திற்
செறியும் வாயு
ஓசையுறு நாவதனில் வருணனுரை மகளோங்கூங்
கார நெஞ்சி
னேசமுற யமனியக்கர் கெண்டதலத் தெந்நாளு
நிலவு வாரே.

(இ - ள்.) குற்ற நீங்கவே இரண்டு கன்ன நடுவில் அச்சுவினி தேவர்கள் விரும்பி வாழ்வார்கள். இரண்டு கண்களிடத் தொளியினை யுடைய சூரியனும் சந்திரனும், தந்தத்தில் வாயுவும் பொருந்தும். ஒலியுள்ள நாவில் வருணனும், உன்னதமான ஊங்காரத்தையுடைய நெஞ்சிற் கலைமகளும், மணிகளிளிடத்தில் எமனு மியக்கரு மெக்காலமும் அன்புடன் வாழ்வார்கள். (கஉச)

ஒட்டத்தி லுதயாத்த மனசந்தி யிவையுறையு
முறைறவன் கண்டத்
திட்டுடைய விந்திரனே யிமிலிருப்ப ருக்கரென
வியம்புந் தேவர்
வாட்டமிலாச் சாத்தியரே வாழ்வார்க ளுரமதனி
லனில வாயு
நீட்டியதா ளொருநான்கின் மருத்தென்பர் முழந்தாளி
னிலவு வாரே.

(இ - ள்.) உதட்டி லுதயாத்தமனத்துக்குரிய சந்தி தேவதை தங்கும். கழுத்திற் பெருமையுடைய இந்திர னிருப்பான். முரிப்பி லருக்க ரிருப்பர். மார்பிற் சோர்வில்லாத சாத்தியர் வாழ்வார்கள். நீட்டுகின்ற நான்கு காலி லனிலனாகிய வாயுவும், முழந்தாளில் மருத்துவரும் வாழ்வார்கள். (கஉரு)

குரத்தினுதிப் பன்னகரே குடிகொள்வர் காந்திருவர்
குரத்தி லுப்ப
ணிருப்பார மகளிர்கண மிவரெல்லா மேற்குரத்தின்
முதுகி னெல்லை
யுருத்திரரே சந்துதொறு முறைவார்கள் வசுதேவர்
பிதிர்க்க ளோங்கிப்
பருத்தவரைப் பலகைதனிற் பகத்துறைவ ரெழுமாதர்
பரிவு கூர்ந்தே.

(இ - ள்.) காற்குளம்பு நுனியில் நாகர்கள் குடியாக வாழ்வார்கள். அக் குளம்பு நடுவிற் கந்திருவர் தங்குவார்கள். அக் குளம்பின் மேலிடத்தி லரம்பையரும், முதுகிடத்தி லுருத்திரருஞ், சந்துகடோறும் அட்டவசுக்களுந் தங்குவார்கள். உயர்ந்து பருத்த வரைப் பரப்பிற் பிதிர்தேவதைகளும், யோனியிற் சத்தமாதர்களு மின்பமிகுந்து வாழ்வார்கள். (கஉசு)

திருமகளே யபானத்தி னுகேச ரடிவாலிற்
சிறந்து வாழ்வ
ரிரவியொளி வாலின்மயி ரிலங்கியிடுஞ் சுரநதிதா
நேயு நீரின்
வரமுடைய யமுனைமய மதுதன்னின் மாதவர்க
ளுரோமம் வாழ்வ
ருரமுடைய பூதேவி யுதரத்திற் பயோதரத்தி
னுததி யெல்லாம்.

(இ - ள்.) குதமாகிய அபானத்திற் றிருமகளும், வாலில் நாகாதிபரும் சிறந்து வாழ்வார்கள். பூளியுள்ள வாலுரோமத்தி லாத்திகன் விளங்கியிருப்பன். கோசலத்தி லாகாயகங்கை பொருந்தும். கோமயத்திற் பெருமையுடைய யமுனைநதி பொருந்தும். உரோமங்களில் மாதவர்கள் வாழ்வார்கள். வயிற்றி லாற்றலுள்ள பூமிதேவியுங், கொங்கையி லெல்லாக் கடலும் பொருந்தும்.

(வி-ரை.) கோமயமென்பது முதற்குறைந்து நின்றது. (கஉஎ)

சடரத்தி னிதயத்திற் றழைத்தமுக மதுதன்னிற்
றங்கு மங்கி
கடனுடனே காருகபத் தியமெழுவா யொருமூன்றுங்
கடின வேள்வி
யுடனுறுசுக் கிலந்தனினு முறையுமக வினையனைத்து
முறுப்புத் தோறுந்
திடமுறுகற் புடைமடவார் செறிந்திருப்ப ரிம்முறையைச்
சிந்தை செய்தே.

(இ - ள்.) வயிற்றில் - காருகபத்தியமும், இதயத்தில் - ஆகவனீயமும், முகத்தில் - தக்கணாக்கினியுமாகிய மூன்று அக்கினியும் பொருந்தும். கடினமான எலும்பினிடத்து முடலுட் பொருந்திய சுக்கிலத்தினிடத்தும் யாகத்தொழிலின் முழுமையும் பொருந்தும். எல்லா அங்கங்கடோறும் கலங்கா நிலைமையுள்ள கற்புடைய் மட-

வார்கள் பொருந்தி யிருப்பார்கள். ஆதலா லிம்முறைமையைத் தியானஞ் செய்து.

(வி-ரை.) 'அங்கி, கடனுடனே காருகபத் தியமெழுவா யொரு மூன்றும்' என்பதை "மூன்றுவகைக் குறித்த மூத்தீ" என்புழி நச்சினார்க்கினியர் கூறலானு முணர்க. (கஉஅ)

[பசுக்களை யோம்பலால் வரும் நன்மையையும், ஓம்பாமையால் வருந் தீமையையும் எழு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்

ஆக்கடமை யியக்கிடினு மார்வங் கூர்ந்தே
யங்கையினிற் பலாசந்தண் டாலே மெல்ல
வோக்கியுடற் கொறுப்பறவே யொற்றி யொற்றிக்
கெச்சகெறி கெச்சகெறி யென்றே யோதும்
வாக்கியரே சிவபுரியின் வரத்தை யுற்று
மலரிரதத் தமலனென மகிழ்ந்து வாழ்வர்
தீக்குழியைச் சேறிவார்கள் கருணை யின்றிச்
சினத்ததட்டி யடித்தொறுக்குஞ் சிறியார் தாமே.

(இ - ள்.) அப் பசுக்களை மேய்க்கினும் ஆசைமிகுந்த அழகிய கையிலுள்ள புனமுருக்கங் கோலால் வருத்தநீங்க மெல்ல வொற்றி யொற்றிப் பொருந்தாம லெறிந்து கெச்சகெறி கெச்சகெறி யென்று சொல்லு மேன்மைச்சொல்லை யுடையவரே சிவலோகத்திற் சிறப்பினைப் பொருந்தி மலரானிறைந்த விமானத்தில் நின்மலனைப்போல மகிழ்ச்சியாக வாழ்வார்கள். அதுவல்லாமல் இரக்கமில்லாமற் கோபித்து வன்சொல்லா லதட்டி யடித்து வருத்து மறிவில்லாத சிறியோர் தீக்குழியாகிய நரகத்திற் றங்குவார்கள். (கஉக)

கலிவிருத்தம்

அரனரி யொருமூவ ரமரேசன் மருமானு
மொருவாம லுறைவார்க ளுமையாதி மடவாரு
மரிதாய மறையோர்க ளுடலாவி னுடலார்வ
மொருவாது வழிபாடு புரிவார்க ளுயர்வாரே.

(இ - ள்.) அரன் - அரி - அயன் ஆகிய முத்தேவரும் இந்திரனும், அவன்வழித் தோன்று மற்றைத் தேவரும், உமாதேவி முதலான பெண்களும், அருமையான அந்தணர்களும் அப்பசுவின் உடலில் நீங்காமல் வாசஞ் செய்வார்கள். ஆதலால், அப்பசுவி னுடலி லாசையால் நீங்காமற் பூசை செய்வோர்கள் உயர்வா யிருப்பார்கள்.

பரியாது பகையாளர் பணியாது பழியாள
ரெரிவாய நிரைவீழு மெளியார்க ளரியார்கள்
பரிவார்கள் பணிவார்கள் பதமீது பரமான
வரிதாய சிவலோக மெளிதாக வடைவாரே.

(இ - ள்.) அப்பசுக்களை யோம்பாமலுந் தொழாமலு மிருக்கிற பழியாளராகிய பகையாளர்கள் தீவாய்நரகத்தில் விழுதற் கெளியராயும், அந்நரகத்தினின்றுங் கரையேறுதற் கரியராயும் பொருந்துவர். அவற்றை யோம்புவோரும், பாதங்களிற் றொழுவோர்களு மேலான அருமையாகிய சிவலோகத்தை யெளிதாகப் பொருந்துவர்.

வேறு

வலஞ்செய் தாக்களை வாழ்த்தி வணங்கியே
நலஞ்செய் தார்புல்லு நாவிற் கொடுத்துடல்
விலங்கை விட்டும் விமலன் புரத்துளே
இலங்கிச் சுற்றத் தொடுமிருப் பார்களே.

(இ - ள்.) அப் பசுக்கட்குப் புற்களை நாவிற் கொடுத்து வலஞ்செய்து வாழ்த்தி வணங்கிப் பூசை செய்வோர் யாக்கைக்கு விலங்காகிய இருவினைகளை நீங்கியும், அச் சிவலோகத்திற் சுற்றத்தாரோடும் விளங்கி யிருப்பர். (க௱௨)

பருகி னார்கபி லைத்திகழ் பாலினை
எரிவ ரேயெரி வாய்நிர யத்தெழிற்
பரம னுக்கபி டேகமும் பண்ணினர்
விரவு வார்கள் விமலன் புரத்துளே.

(இ - ள்.) அப் பசுக்களின் விளங்கிய பாலினைப் புசித்தோர் தீவாய் நரகத் தெரிவர். அப் பாலை யழகாகிய சிவபெருமானுக்கு அபிடேகமுஞ் செய்தோர் அந் நிருமல னுலகத்தினுட் சேர்வர். (க௱௩)

தீண்டப் பாவங்க டேய்ந்தறு நல்வினை
ஈண்டும் புற்றனை யீய விரங்கியே
வேண்டு நற்பொருள் வேறிலை யானலாற்
காண்ட கைப்பொரு டானுங் கருதினே.

(இ - ள்.) அப் பசுக்களை கையாற் தீண்டினவுடன் எல்லாப் பாவங்களுங் குறைந்து கெடும். மனமிரங்கிப் புல்லைக் கொடுத்தவுடன் நல்வினையாலாகிய புண்ணியங்க ளெல்லாம் பொருந்தும். ஆதலா லெண்ணுங் காலத்தில் யாவரும் விரும்பும் நன்மையான

பொருளுங், காணுந் தகுதியையுடைய பொருளும் அப் பசுக்களல்லது வேறில்லை. (௧௫௪)

இங்கு மின்சுவை யீயு மிறைஞ்சுவார்க்
கங்கு மின்ப மடைகைக்குக் காரணம்
பொங்கு தண்புன லுண்டுபுற் றின்றுநன்
மங்க லந்தருங் கோவெனும் வான்பொருள்.

(இ - ள்.) பொலிவாகிய குளிர்ச்சியினையுடைய நீரைப் பருகிப் புல்லைத் தின்று யாவருக்கு நல்ல மங்களங்களைக் கொடுக்கும் பசுக்களென்று சொல்லப்படும் பெருமையினையுடைய பொருள் தொழுது பூசிப்போர்க் கிவ்வுலகில் இனிமையான சுவையையுடைய பால் முதலியவற்றைக் கொடுக்கும்; அவை யல்லாமல் அச் சிவலோகத்தில் நிரதிசயானந்தம் பெறுகைக்குங் காரணமாகும். (௧௫௫)

[பசுக்கள் வசிக்குங் கொட்டில் கட்டி யலங்கரிக்குந் தன்மையை ஒன்பது செய்யுளால் உணர்த்துகின்றார்.]

இட்டி காதியிற் சாலை யியற்றுக
விட்டு வாய்தலும் பூருவ மேவவே
குட்டி கைப்புற நான்கினுங் கோலுக
விட்ட தேவர்க் கிசைந்த விடங்களே.

(இ - ள்.) கீழ்த்திசையில் வாயில் பொருந்தவிட்டுச் செங்கல் முதலியவற்றா லான் கொட்டிலாகிய கோபுரத்தைச் செய்க! அக் கொட்டிலிற் சிறிய சுவர்ப்புறத்து நாற்றிசையிலும் பொருத்தமான தேவர்கட் கிசைந்த இடங்களை வளைக்க! (௧௫௬)

கொற்ற வைக்குறு கோட்டமும் பூருவஞ்
சொற்ற வைந்திற்குந் தொக்கிடந் தக்கண
மொற்றைக் கொம்பனுக் குன்னத மேற்றிசை
மற்றைச் சோமற்கு நந்திக்கு மற்றிடம்.

(இ - ள்.) கோபுரமாகிய ஆன்கொட்டிற்குக் கீழ்த்திசையில் துர்க்கைக்குப் பொருந்திய கோயிலும், தென்திசையின் முன் சொல்லிய வைந்திற்குந் தொகுத்த இடமும், மேற்றிசையிற் கணபதிக் குன்னதமான கோயிலும், வடதிசையிற் சந்திரனுக்கு நந்திக்குங் கோயிலுஞ் செய்க!

(வி - ரை.) முன்சொல்லிய ஐந்தாவன: பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம் என்க. இப்பெற்றி நோக்கியே ஆளுடைய வரசும் 'ஆவினுக்கருங்கல மரனஞ்சாடுதல்' என்றருளிச் செய்வர்.

பூர்வ வாய்தற் புறத்திரு பாகத்து
மார்வங் கூர விருவரை யாக்குக
வார பாலகர் நந்திமா காளரை
யேரு றச்செய்க மீதுவெள் ளேற்றையே.

(இ - ள்.) கீழை வாய்தலிற் கடுத்த இருபக்கத்திலும் நந்தி மாகாளரென்று சொல்லுந் துவாரபால ரிருவரையு மனவிருப்ப மிகும்படி பிரதிட்டை செய்க! திருமதிலின்மேல் வெள்ளிய இடங் களை யழகாகச் செய்க! (கந.அ)

உத்த மத்த நதியின்மண் ணோடைமண்
வித்த கத்தநல் வில்லத் தடியின்மண்
பொத்தைப் புற்றின்மண் போதியின் கீழ்மணொன்
றித்த கைத்தநற் கவ்வியத் தேய்க்கவே.

(இ - ள்.) உத்தமமான நதி மிருத்திகை, ஓடைமிருத்திகை, வித்தகத்தன்மையையுடைய நல்ல வில்வத்தடி மிருத்திகை, மலையை யொத்த புற்று மிருத்திகை, அரசடி மிருத்திகை என்று சொல்லும் இத்தகுதியையுடையனவற்றை நல்ல கௌவியத்தா லிசைவிக்க! ()

குபிற்றி முன்சொன்ன கோல மனைத்தையும்
பயிற்றி யாங்கவர்க் கெய்தநற் பால்களின்
முயற்சி யோடய னரியர் மூவர்க்கு
மயர்ச்சி தீரவுள் ளர்ச்சனை யாக்கவே.

(இ - ள்.) முன்சொன்ன மிருத்திகையாலும் கௌவியத்தா லும் எல்லா அழகும் பொருந்த அவ்வான்கொட்டிலைச் செய்து, விதிப்படி அயன்-அரி-அரனாகிய முத்தேவருக்கும் அவரவர்க்குரியபடி நல்ல இடங்களிலே தாபித்துச் சோர்வு பொருந்தாமல் அருச்சிக்க! ()

கற்றி னங்களுந் தங்கிடங் கட்டுக
மற்றி டங்குழக் கன்றுகள் வைகவு
முற்ற நோய்க ளொடுங்கு மிடங்களு
முற்று மாசெய்க முற்று முயற்சியால்.

(இ - ள்.) ஆகமத்திற் சொல்லி முடிந்த வழிப்பால் முதிர்ந்த கன்றுக் கூட்டங்கள் தங்கு மிடங்களுங் கட்டுக! இளங்கன்றுகள் தங் கும் வேறிடங்களும், அப் பசுக்கள் முதலியவற்றைப் பொருந்திய நோய்கள் நீங்கு மிடங்களுங் குறைவின்றிச் செய்க!

(வி - ரை.) 'முற்றுமா' என்புழி றுவ்வீறு தொகுத்தல் பெற் றது; இதனைக் "கற்றவாகடவேன்" என்புழிக் கற்றவாறு எனப்

42

பொருள் கொண்டு றல்வீறு தொகுத்தலாகக் கொள்வர் பேராசிரிய ரும். (கசஃ)

செய்க வேறிடஞ் சீர்மைய தாகவே
வெய்ய நோய்கள் விரவிடி லாக்களைப்
பைய வங்க ணுறுநகணைப் பாற்றுக
மைய றீர மருந்து மருத்தியே.

(இ - ள்.) அப் பசுக்களைக் கொடுமையான நோய் பொருந்தினு வழலாக வேறிடத்தைச் செய்து அதிற் கட்டுக ! அப் பசுக்களின் மயக்க நோய்தீர மருந்து கொடுத்து விரைவில்லாமல் அவ்விடத்துப் பொருந்து நோய் தீர்க்க ! (கசஉ)

கண்ணி வாய்தனு நாற்றிசை காணவே
பண்ணிக் கோமயம் பற்றுக நீற்றினாற்
றிண்ணி தாகவுஞ் சோதனை செய்தபி
னண்ணி டாமன் மசகமு நாடொறும்.

(இ - ள்.) நோய் தீரச் செய்த ஆன்கொட்டிற்கு நாற்றிசையி லும் வாயில்கள் விதிப்படி கருதிச்செய்து, சுண்ணநீற்றா லழகாக நீவுதல் செய்து, அதன்பின்பு தினந்தோறுங் கொதுகுகளும் பொ ருந்தாமற் கோமயங்களை நீக்குக !

(வி - ரை.) 'மசகமும்' என்ற வும்மையாற் புழுவும் ஈயுமா மென்க. (கசந)

தூபந் தன்னைத் துதைக்க துலங்கவே
தீபந் தானுஞ் சிறக்கச் செறிக்கநற்
பூவி னாற்றொடை யெங்கணும் பூட்டுக
கோவி னைப்புகச் செய்க குறிப்பொடே.

(இ-ள்.) அக் கொட்டிலில் அகிற் றூபங்களை விளங்க நிறைக்க! தீபங்களையும் விளங்க நிறைக்க! மங்கல மலராற் கட்டிய மாலைகளை யெவ்விடத்துந் தூக்குக! பின்பு எண்ணைத்துட னப்பசுக்களை யுட் புகுத்துக! (கசச)

[பசுவைக் கொட்டிலிற் புகுவிக்குந் தன்மையை யுணர்த்துகின்றார்.]

சொல்லி மெல்லச் சுவத்தி யெனுஞ்சொலை
மெல்ல மெல்லச் செலுத்துக மேவிட

வல்லி தாம்வளைப் பாயலும் வாய்க்கவே
நல்ல புல்லுங் கொடுக்க நயத்தொடே.

(இ - ள்.) 'சுவத்தி' என்று சொல்லும் வாக்கியத்தை மெல்லச் சொல்லிக் கொட்டிலிற் பையப் பையப் போக்குக! வலிமையான வள்ளைக்கொடியாற் செய்த பாயும் தகுதியாகச் செய்க! அன்புடனல்ல அறுகம்புல்லையு மிசைவிக்க!

(வி - ரை.) 'சுவத்தி' என்பது மங்கலமொழி; வடசொல். ()

[பசுவைப் பூசிக்கு முறையை யுணர்த்துகின்றார்.]

ஆட்டி மஞ்சன மட்டமி தோறும்பூச்
சூட்டி யோதன மாதியுந் தோயமு
மூட்டி யாக்களை யோகை யுறுத்துக
காட்டித் தூபமுந் தீபமுங் காதலால்.

(இ - ள்.) ஆதரவா லட்டமிதோறு மஞ்சனங்கொண் டபிடேகஞ் செய்து, பூவா லருச்சித்துத், தூபமுந் தீபமுங் காட்டி, அன்ன முதலிய நிவேதனமுந் தண்ணீரு மூட்டி, அப் பசுக்களை யுவகை பொருத்துக! (கசசு)

[பசுக்கள் வசிக்குங் கொட்டில் கட்டினவர் பெறும் பயனை நான்கு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

சாலை யானினந் தங்கச் சமைத்தவர்
கால காலன் புரத்தைக் கலப்பர்தா
மேல வேண்டிய யாவையு மின்புறும்
வேலை வெங்கதி ரோற்கும் விதித்ததே.

(இ - ள்.) பசுவினினம் வசிக்கக் கொட்டிலைச் செய்தவர்கள்: வெவ்விய சூரியனுக்கு விதித்த காலம் வரையு மின்பும் பொருந்து மெல்லாப் போகங்களும் விரும்பியபடி புசிக்கச் சிவலோகத்திற் சேர்வார்கள். (கசஎ)

முடிய நாளு முகுந்தன் புரத்தினை
யடைவர் மற்றைய ராளும் புரிகளும்
வடைவ ரைக்கண் மருவிக் குருவெனும்
படியைப் பற்றிப்பின் பாரதம் பற்றுவார்.

(இ - ள்.) முன் வரையறுத்த நாளு முடிவாகப் பின்பு திருமால் பிரம னிந்திரன் முதலியோ ருலகத்தில் அப்போகந் துய்த்துப்,

பின்பு மேருவரையைச் சேர்ந்து குருகண்டத்தில் வந்து அப்பயன் நுகர்ந்து, பின்பு பாரத கண்டத்திற் பிறப்பார்கள். (கசஅ)

பண்டை வாதனைப் பாங்குற வோங்கிப்
மண்ட பத்தை வகுப்பர் வரமுற
மண்டு காதலி னினம் வைகவே
யண்டர் நாயகற் கர்ச்சனை யாகவே.

(இ - ள்.) பழைய வாசனையி னுரிமை பொருந்த நிறைந்த ஆதரவால் அப் பாரத கண்டத்திற் கோவினங்கள் தங்கவுந் தேவதேவ னாகிய சிவபெருமானுக் கருச்சனை நடக்கவு முன்னதமான மண்டபங் களை மேன்மையாகப் பொருத்துக! (கசக

ஆட்டிப் பான்முத லைந்து மான்முடிக்
கூட்டிப் பாயத மன்பர்க்கு மோகையி
னூட்டி முன்னைய வூன முலகினுட்
டேட்ட றச்சிவ மாகத் தெருள்வரே.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் திருமுடிக்குப் பசுவின் பால் முதலியவற்றை யபிடேகஞ் செய்து, உவகையினு லடியார்களுக்குப் பாயசத்துட னமுதூட்டிப், பழைய சஞ்சித முதலிய குற்றங்களை யோட்டி, உலகினுள்ள வாஞ்சை நீங்கச் சிவசாயுச்சியம் பெற்று விளங்குவர். (கருo)

[பசுவைக் காக்கும்படி செய்த அரச னடையும் பலத்தை யுணர்த்துகின்றார்.]

ஆக்க டம்மை யருமறை நூன்முறை
காக்க காக்கி லாரையக் காசினி
காக்குங் காவலன் காய்ந்துகாப் பித்திடி
னேக்கி யேசிவ லோகத் துறைவனே.

(இ - ள்.) அப் பசுக்களை யரிய வேதநூல் விதிப்படி யுலகி லுள்ளார் காக்கக்கடவர்! அப்படிக் காவாதவர்களை யவ்வுலகத்தைக் காக்கு மரசன் கோபித்துக் காக்கும்படி செய்தாற் சிவலோகத் துயர்ந்து வாழ்வான். (கருக)

[அரசன் தண்டியானுற் பசுவைக் காவாதா ரடையும் பலத்தை யுணர்த்துகின்றார்.]

காக்கி லாரையுங் காக்கு மவரையு
நோக்கு நாடொறு நோக்கில னாகிலுங்

காக்கி லாரைக் கடிகில னாகினுந்
தீக்குக் காட்ட மெனக்கனல் சேர்வனே.

(இ - ள்.) பசுவைக் காவாதவரையுங் காப்பவரையு மரசன் காடோறும் பார்ப்பான். அப்படிப் பாராதவனா யிருந்தாலும், அப்பசுவைக் காவாதாரைத் தண்டியாதவனாயிருந்தாலும், அக்கினிக்கு விறகு பொருத்தமா யிருப்பதுபோல் தீக்குழி நரகத்திற்குப் பொருத்தமாய்ச் சேர்வான். (கஙு)

[பசுவைக் கால மறிந்து காக்குந் திற மிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

தழைத்த சோலைத் தடத்தி னடத்துக
பழுத்த வேனிற் பருவத்தி லாக்களை
மழைக்கு மாமலைச் சாரல் வனத்திடை
யொழிக்க வச்ச முறுத்து முழுவையே.

(இ - ள்.) அப் பசுக்களை முதுவேனிற் காலத்திற் குளிர்ச்சியுள்ள பெரியமலைப் பக்கமாகிய காட்டினிடத்துத் தழைத்திருக்குஞ் சோலைப் பரப்பில் மேய்க்க! அதுவல்லாமல் அவற்றைக் கொல்ல வரும் புலியைக் கெடுக்க!

(வி-ரை.) முதுவேனில் என்பது ஆனி, ஆடி எனக் கொள்க.

இமத்தில் வெய்யில் வெளியி லியக்குக
அமைக்க மற்றும் பருவத் தலலறத்
தமக்கு நல்லன தாமறி வார்கடாஞ்
சமைக்க நல்லன சாருந் தகையெலாம்.

(இ - ள்.) தமக்கு நல்வினை யிவையென் றறியு மறிவுடையோர்கள் அப் பசுக்களை முன்பனி பின்பனியாகிய காலத்திற் சூரிய கிரணம் பரந்த வெளிப்பரப்பில் மேய்க்க! மற்றைக் கார்காலமுதலிய காலங்களிலுந் துன்ப நீங்கத்தக்க இடங்களில் மேய்க்க! அதுவல்லாமல் நன்மை பொருந்துந் தகுதியான தொழில்களை யெல்லாஞ் செய்க! (கஙச)

[பசுவைக் காப்பாரும், காவாதாரும் அடையும் பலனை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

ஆக்க டம்மை யலலற வன்புடன்
காக்குங் காவலர் செய்த கடுவினை
போக்கித் தேசன் புரத்தி லிருந்துவர்
வாக்கி னாலுரை யாத மகிழ்ச்சியே.

(இ - ள்.) அப் பசுக்களைத் துன்ப நீக்க ஆதரவோடு காத்தளிக்கும் அரசர் தாங்கள் செய்த தீவினைகளைக் கெடுத்துச் சிவலோகத்தில் வாக்கினாற் சொல்லவொண்ணாத ஆனந்த மனுபவிப்பார்கள்.

ஆக்க ளல்ல லறவளி யார்களும்
பூக்க ளாற்புரி யார்களும் பூசனை
காக்கி லாருங் கசிந்து கடும்பிணி
தீக்குக் காட்ட மெனக்கனல் சேர்வரே.

(இ - ள்.) அப் பசுக்களைத் துன்பம் நீங்கக் காவாதவரும், மலரால் அருச்சனை செய்யாதவரும், கடுமையான நோய் வந்தால் உள்ளமுருகித் தீராதவரும், அக்கினிக்கு விறகு உரிமைபோல் தீக்குழியான நரகத்துக் குரிமை யாவார்கள். (கசு)

[ஆவுரிஞ்சுதறி நட்டவரும், கோதானஞ் செய்தவரும் அடையும் பலனை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

ஆவு ரிஞ்சுகன் னட்டிய வன்பினர்
கோவி னைப்பர மற்குக் கொடுத்தவர்
தேவ தேவன் புரத்திற் றிளைப்பர்கள்
நாவி னாலுரை யாத நலத்தையே.

(இ - ள்.) பசுக்கள் தினவுக்கு உரிஞ்சுங் கற்றூணை மந்தை முதலிய இடங்களில் ஆதரவாய் நட்டவர்களும், பசுக்களைச் சிவபெருமானுக்குத் தானங் கொடுத்தவர்களும், தேவதேவன் வாழும் சிவலோகத்தில் வாக்காற் சொல்லவொண்ணாத நிரதிசயானந்தம் அனுபவிப்பார்கள். (கஎ)

கொடுத்துச் சங்கரற் கன்பொடு கோதனை
மெடுத்து முய்யக்கொள் ளென்றுமு னேத்தினர்
விடுத்து முன்செய்த தீய வினைவிதம்
விடைக்குப் பாகன் புலத்தினை மேவியே.

(இ-ள்.) சிவபெருமானுக்கு அன்பாய்ப் பசுக்களைக் கொடுத்து 'யானுய்யும்வண்ணம் அங்கீகரித்துக்கொள்' என்று சந்நிதிமுன்பு நின்று துதித்தவர்கள்: முற்காலத்திற் செய்த தீவினையின் திறங்களை நீக்கி விடையி லெழுந்தருளும் அப்பெருமா னுலகத்திற் றங்கி. ()

ஒப்பில் போக மருந்தி யுறைவர்கள்
கற்ப மும்பதி னாயிரங் காணவே

யிப்ப லத்தினை யெய்துவ ராணினைத்
தப்பில் போதகன் பாலளித் தாருமே.

(இ - ள்.) பதினாயிரம் பிரமகற்ப மொப்பில்லாத போகங்களை யனுபவித் துறைவார்கள். குற்றமில்லாத ஆசிரியனிடத்தில் அப் பசுக்களைக் கொடுத்தவர்களு மிந்தப் பலன்களைப் பொருந்துவார்கள்.

[சிவபெருமானுக்கு ஆனேறு தானஞ் செய்தவ ரடையும் பலனை இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

ஊன மற்ற வுறுப்புறு மொள்ளிய
வான லேற்றை யரனது சந்நிதித்
தானஞ் செய்க சமைத்த வணியுடன்
கான மாடி புரத்துறுங் காதலார்.

(இ-ள்.) மா லயன் மாண்ட மயானத்தி லாடிய சிவபெருமான் உலகத்தில் வாழுங் காதலையுடையவர் அவன் சந்நிதியிற் குற்றமில்லாத அவயவங்களையுடைய நல்ல வொளிபெற்ற ஆனேற்றைத் தானஞ் செய்க! (கசுo)

உற்ற பெற்றத் துரோமத்தி னொன்றற்கு
மற்றைத் தேவர் வருடமொ ராயிரம்
பெற்ற வந்தப் புரத்திற் பெறுவர்கண்
முற்ற வேறறு வாரறு மோகமே.

(இ - ள்.) தானஞ்செய்து பொருந்திய ஆனேற்றின் உரோம மொன்றுக்குத் தான் பெற்ற அச் சிவலோகத்தில் ஆயிரந் தேவவருடம் போகந் துய்ப்பார்கள். அப்போகந் துய்த்து முடியவே மோக நீங்கி யொப்பில்லாதவ ராவார்கள். (கசுக)

[சிவபெருமானது பசு நிரைகளில் ஆனேறும் பசுவுந் தானஞ் செய்துவிட்டவ ரடையும் பலனை யுணர்த்துகின்றார்.]

இத்த கைத்த பலத்தினை யெய்துவர்
வித்த கத்த விடையுமோர் தேனுவு
நித்த னுக்க ணிரையி னிறுத்தினு
ருத்த ரப்பிர சைப்பலத் தோடுமே.

(இ - ள்.) சிவபெருமானது பசு நிரைகளில் நல்ல ஆனேறு மொப்பற்ற பசுவுந் தானஞ்செய்து நிறுத்தினவர்கள் மேன்மேலும் புத்திர பவித்திரரோடு இத்தன்மையவென்று முற்கூறிய பலன்களைப் பெறுவார்கள். (கசுஉ)

[ஆனேறு முதலியவற்றிற்கு வருத்தஞ் செய்தவரை அரசன்
தண்டஞ் செய்தலாலும் செய்யாமையாலும் வருவன
வற்றை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

இடப மூருந ரெய்துவர் வெய்யதீக்
கடிக மன்னவன் காய்ந்த வரத்திறு
னடைவன் மேலே யமரூல கந்தனைத்
தடைசெய் யாமன்னன் றீக்குழிச் சார்வனே.

(இ - ள்.) வாகனமாக ஏறி யிடபங்களைச் செலுத்துகிறவர்கள் வெவ்விய நிரயத்தைச் சேர்வார்கள். ஆதலால், அவற்றிலேறிச் செலுத்தாது மன்னவ னொறுத்தல் செய்க! அத்தன்மையி னொறுத்த சிறப்பினையுடைய அம் மன்னவன் மேலாகிய தேவலோகத்தினைச் சேர்வான். அவ்விடப மூருதலைத் தடைபடுத்தாத மன்னவன் றீக்குழி நரகத்தைச் சேர்வான். (கசங)

பாவ காரிகள் வந்தைப் பசுவினைச்
சேவு யர்த்த சிவனிட பத்தினைக்
காவு விக்கிற் கனத்தையக் காசினிக்
காவ லாள னவரையுங் காய்கவே.

(இ-ள்.) பாவ ஆன்மாக்கள் மலட்டுப்பசுவையாயினும், விடைக் கொடியையுடைய சிவபெருமானது இடபங்களையாயினும், பாரமான பண்டங்களைச் சுமக்கும்படி செய்வித்தால் அப் பாவிகளையும் அவ் வுலகத் தரசன் தண்டனை செய்க! (கசச)

காய்ந்த மன்னன் கடிய வினையினைத்
தீர்ந்து சேர்வன் சிவபுரந் திண்ணமே
யோர்ந்தொ றுப்பவர் தம்மை யொறுமனன்
கூர்ந்த தீநிர யக்குழி கூடுவான்.

(இ - ள்.) அப் பாவிகளைத் தண்டஞ் செய்த அரசன் கடுமை யான தீவினைகளை நீங்கி யுறுதியாகவே சிவலோகத்தைச் சேர்வான். அப் பசுக்களை வருத்துவோர்களை வருத்தஞ் செய்யாத அரசன் மிகுந்த தீக்குழி நரகத்தில் விழுவான். (கசரு)

[ஆனேற்றிற் பாரங்களை யேற்றிற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

பரிப்பித் தாரிட பத்திடைப் பாரத்தை
யரிக்கப் பாவமு மாறுட னேந்துற

வுரத்த வெள்விடை யீசர்க் குதவுக
விரித்த வானினங் காக்கவோர் வற்சரம்.

(இ-ள்.) அவ்விடபத்தின் மேற் பாரங்களைச் சுமத்திறோர் அப் பாவங் கெடச் சிவபெருமானுக்கு வலியினையும் - வெண்மையினையு முடைய பதினொரு இடபங்களைத் தானஞ் செய்க! அதுவு மல்லாமல் நியமித்த பசு நிரையையு மொருவருட மேய்க்க! (கசுசு)

[ஆலயப்பணிக்கு ஆனேறு உதவினோர் பலத்தை யுணர்த்துகின்றார்.]

ஈடு பெற்ற வெருத்தினை யீபவர்
பாடு பெற்ற சகடை பரிக்கவு
மாடுங் கூத்த னமலன் பணிக்தவ
னூடு பெற்று நலத்தை நவில்வரே.

(இ-ள்.) சிற்சபையி னிருத்தஞ்செய்யும் நின்மலனது ஆலயப் பணிவிடைக்குரிய பெருமை தங்கிய பண்டிகளைச் சுமந் திழுக்கும் படி யாற்றலையுடைய இடபங்களைத் தானஞ்செய்தவ ரவனுலகில் நிரதிசயானந்தம் பெற்று அவனுமங்களைத் துதித்திருப்பர். (கசுஎ)

[இளைத்த பசுவை வளர்த்தவன் பலத்தை யுணர்த்துகின்றார்.]

இளைத்த வாவினைக் கண்டு ளிரங்கியே
தளர்ச்சி தீர்க்கத் தருகென வாங்கியே
வளர்த்த வன்சிவ லோக மருவியே
யுளத்து ளோகை யுறைய வுறையவே.

(இ-ள்.) உடம்பிளைத்த பசுக்களைப் பார்த்து மனமிரங்கி, 'இவற்றின் மெலிவைத் தீர்க்கத் தா!' என்று கேட்டு வாங்கி யவற்றை வளர்த்தவன் சிவலோகத்தைச் சேர்ந்து உள்ளத்து ளுவகையாக விருப்பான். (கசுஅ)

[பசுவில் பால்கறக்கு முறையை இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

சேர்வ ராதி சிவபுரங் கன்றினை
யார மாத மிரண்டு மருத்தியே
நீரின் வாய்நுரை நீக்கிக் கறந்திறைக்
கீர நெஞ்சமொ டாட்டின ரெண்ணியே.

(இ-ள்.) கன்றுகட் கிரண்டுமாதம் வயிறுநிறையப் பால் குடிக் கும்படிசெய்து பின்பு அவற்றின் வாய் நுரைகளை நீரால் கழுவிப்

பசுவின்பாலைக் கறந்து சிவபெருமானுக்குக் கருதி யன்பான நெஞ்சோடும் அபிடேகஞ் செய்தோர் சிவலோகத்திற் சேர்வார்கள். (கசுகு)

ஆரக் கன்று மருந்தி முலையினைத்
தீரும் வேலை தெரிந்து கறந்தவர்
சேரு மெல்லைமுன் சொன்ன சிவபுரந்
தீரு மெல்லையு மண்ணிது திண்ணமே.

(இ - ள்.) கன்றுகளுந் தாய் முலைப்பாலை வயிறு நிறையக் குடித்து நீங்குங்காலந் தெரிந்து அப்பாலைக் கறந்தவர்களுறுதியாகச் சேருமிட மியாதெனின், முற்கூறிய சிவலோகமே; நீங்குமிடமு மியாதெனின், இம்மண்ணுலகே. (கஎ0)

[கன்றுக்கு வயிறு நிறைய வூட்டாது பால் கறந்தவர் அடையுந் தீங்கை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

உற்ற வாசையிற் கன்றுக் கொறுப்புறப்
பற்றி யான்முலைப் பால்கொளும் பாதகர்
முற்றித் தீயுத ரத்தினு மூளவே
பற்று மின்று நரகிற் படிவரே.

(இ - ள்.) உள்ளத்திற் பொருந்திய ஆசையாற் கன்றுக்குப் பால் குறைவாகப் பசுவைப்பிடித் தப்பாலைக் கறந்துகொள்ளும் பாதகர், வயிற்றினின்றும் பசியாகிய தீ மிகுந்து மூளப் பற்றொன்று மில்லையாய் நரகின் முழுகுவர். (கஎக)

தொலைந்த பின்னுந் தொடுத்த வுடலெலாங்
கலந்து நின்று கடும்பசி காயவே
யுலர்ந்து மானிட யோனியி னுற்பவித்
திலங்க டோறு மிரப்ப ரிளைப்பரே.

(இ - ள்.) நரகத்தின் முழுகுதல் தொலைந்தபின்பும் அப்பாவத் தாற் றொடுத்து வருகின்ற சரீரங்களெல்லாங் கடுமையான பசிப்பிணி சேர்ந்து நின்று வருத்த அதனால் வாடிப் பின்பு மானிடயோனியிற் பிறந்து வீடுகடோறு மிரப்பார்கள்; இரந்தும் பிச்சை கிடையாததனா லுடல் மெலிவார்கள். (கஎஉ)

[ஆன்கொட்டிலிற் புகுஞ் சண்டாளர் தன்மை யுணர்த்துகின்றார்.]

புலைய ரானினச் சாலையுட் புக்கிடி
லெலையில் கால மெரிநிர யக்குழி

தொலைவி லாத்துயர் தொக்குச் சுழல்வர்க
ளிலைய வர்க்குப் பரிகார மெண்ணிலே.

(இ - ள்.) சண்டாளர்கள் ஆனினங்களைக் கட்டுங் கொட்டிலுட் புகுந்தா லளவில்லாதகாலந் தொலைவில்லாத துன்பங்களுடன்கூடித் தீக்குழி நரகத்திற் கலங்குவார்கள். கருதுங்கா லவர்களுக்குப் பரிகாரங்களே யில்லை. (சஎ௩)

[பகைவர் கவரும் பசுக்களைக் காப்பார் தன்மை யுணர்த்துகின்றார்.]

ஆக்க ளைக்கவ ரின்னடை யார்சென்று
காக்க காக்க வரிதெனிற் றம்முயிர்
போக்கி யும்புக ழாக்கிய புண்ணியர்
தேக்கு நீர்ச்சடை யான்புரஞ் சேர்வரே.

(இ - ள்.) பகைவர்கள் வந்து பசுக்களைத் திருடவரின் விரைந்து காக்க! அதுவு மரிதானாற் றங்களுயிரைக் கொடுத்தாலுங் கீர்த்தியை யாக்கின புண்ணியர்: நிறைந்த கங்கையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய சிவபெருமானுலகத்திற் சேர்வார்கள். (சஎ௪)

[புண்ணிய பேதங்களின் வகையும், பலமும் பதினேழு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

இருவிதந் தரும நீதி யெனவறிந் திடுக யார்க்கு
மொருவிதம் புலன்க ளைந்து மொடுக்கியு ளரனை யுன்னல்
பரிவுடன் பசுக்க டம்மைப் பசுபதிக் கன்பர் தம்மை
யுரிமையிற் புரிக பூசை யெனுமிஃதொ ழிந்த வொன்றே.

(இ - ள்.) யார்க்குந் தருமத்தின் முறைமை யிரண்டுவகை யென் றறிக! அவற்றுள் ஐம்புலன்களையு முள்ளத்தொடுக்கிச் சிவபெருமானைத் தியானஞ்செய்த லொருவகை; அன்புடன் ஆக்களையும் பசுபதியி னடியார்களையும் விதிப்படி பூசைசெய்கவென்று சொல்லு மிது மற்றொருவகை. (சஎ௫)

ஆதலாற் பசுக்க டம்மை யரனடிக் கன்பர் தம்மைக்
காதலாற் புரிக பூசை கடுவினை களைய வெண்ணின்
மீதுல கடைய வேண்டின் மிடியரு முடவி னானு [றும்.
மேதெனு மியன்ற தொன்றை யியற்றுதல் கடனே யென்

(இ-ள்.) இவ்விதமாகுதலாற் கடுமையான தீவினைகளை நீக்கக் கருதினாலு மேலுலகைச் சேர விரும்பினாலும் பசுக்களுக்குஞ் சிவ

னடியார்களுக்கும் ஆதரவாற் பூசை செய்க! தரித்திரர்களுந் தங்கள் ஆக்கையினாலும் யாதாயினும் பொருந்தியதொரு பணியை எக்கால முஞ் செய்தல் கடன். (கஎசு)

புலையரே யெனு மீசன் பொலன்கழ லடியிற் புந்தி
நிலையரே லவர்க்குப் பூசை நிகழ்த்துத னெறியே யென்றுந்
தலையரே யெனு மீசன் றாமரைத் தாளி னேச
மிலரெனி னியற்றும் பூசைப் பலந்தரு வாரே யாரே.

(இ - ள்.) சண்டாளராகுலும் சிவபெருமானது பொன்னாற் செய்த வீரக்கழலை யணிந்த சீபாதத்திற் புத்தியை நிறுத்துந் தன் மையராகுல் அவர்க்குப் பூசைசெய்த லொழுங்கேயென்க. எக்கா லமு முதன்மையான சாதியாராகுலும் அச் சிவபெருமானது தாமரை மலர்போன்ற சீபாதத்தில் அன்பிலராகுல் அவர்க்குச் செய்யும் பூசா பலனை யார் தருவார்? ஒருவருமின்று. (கஎஎ)

திருப்பதி வணங்க வென்று சென்றுறுஞ் சிவநே சர்க்கு
மருத்தியாற் கங்கை யாதி யாடிட நாடி னோர்க்கு
மருத்துக வன்ன பான மவரவர்க் குபயோ கங்கள்
பொருத்துக வூனைப் போக்கிச் சிவபுரம் புகுவார் தாமே.

(இ - ள்.) ஊனுடலை நீக்கிச் சிவலோகத்திற் சேரும் எண்ண முடையார் திருப்பதியாகிய சிவாலயங்களை வணங்கவேண்டு மென்று சென்று பொருந்துஞ் சிவனடியார்களுக்கும், கங்கைமுதலிய தீர்த் தங்களில் ஆசையுடன் முழுகச் செல்லுகிறவர்க்கும் அமுதுமுதலிய உணவுகளைப்புசிப்பிக்க! மற்றும் வேண்டும் பொருளும் பொருத்துக!

கலிவிருத்தம்

பிரம சாரியைப் பேரற மோம்பிடுங்
கிருக சாரியை யூட்டிய கேண்மையர்
விரவி யேசிவ லோகம் விரும்பிய
பரம போக மனைத்தும் பயில்வரே.

(இ - ள்.) பிரமசரிய விரதம் அனுஷ்டிப்போனையும், பெரிய தருமங்களைக் காத்தல்செய்யும் இல்வாழ்வோனையும், அன்ன முதலிய வற்றை யுண்ணும்படிசெய்த வுரிமையை யுடையவர் சிவலோகத் தைச் சேர்ந்து தாம் விரும்பிய மேலான போகங்களை யெல்லாம் பொருந்துவர். (கஎஅ)

வனத்தின் வைகிய மாதவ ரங்கையிற்
புனத்திற் காய்கனி யாதி புரிவொடுங்

தினக்கொ டுத்தவர் சேர்ந்து சிவபுர
மனத்தில் வேண்டும் விமானத்தில் வாழ்வரே.

(இ - ள்.) காட்டிற் றங்கிய மாதவராகிய வானப்பிரத்தாது அழகிய கையிற் காட்டிலுண்டான காய் கனி முதலியவைகளை யன்பாய்ப் புசிக்கக் கொடுத்தவர்கள் சிவலோகத்தைச் சேர்ந்து மனத்தில் விரும்பும் விமானங்களில் வாழ்வார்கள். (கஅ0)

பரிந்து பாசு பதரையும் பண்புற
வருந்து வித்தவர் தாமு மரன்புரி
பொருந்தி வாழ்வர் புரிவுடன் பிச்சையை
யருந்த மாவிர தர்க்களித் தாருமே.

(இ - ள்.) பாசுபத வேடத்தரையும் பண்பாக விரும்பித் திருவமு துண்ணும்படி செய்தவர்களும், மாவிரத வேடத்தருக்கு விரும்பித் திருவமுதுண்ணக் கொடுத்தவர்களும் சிவலோகத்தைச் சேர்ந்து வாழ்வார்கள்.

(வி-ரை.) பாசுபதம், மாவிரதம் என்பன அகச்சமைய மாறினுளமைந்தன என்க. (கஅக)

திகழும் வெண்பிறைச் செஞ்சடைத் தேவர்க்குக்
கமழக் கல்ல வடமிடு வார்களை
மகிழ வூட்டிட வல்லவர் தாமுமண்
புகழ வேசிவ லோகம் புகுவரே.

(இ - ள்.) ஒளிவிடும் வெண்மதியை யணிந்த சிவந்த சடையினையுடைய சிவபெருமானுக்கு வாசனை யுண்டாகக் கல்லவட மிடுவோர்களை யுள்ளமகிழும்வண்ணந் திருவமுது செய்விக்க வல்லவர்களும் மண்ணுலகோர் புகழச் சிவலோகத்தைச் சேர்வார்கள். (கஅஉ)

அனக ரான வருந்தவர் கையுறக்
கனக பாத்திரங் காதலொ டீந்தவ
ரனக லோகத் தமர்வர்கள் கற்பமுஞ்
சனக னுக்கொரு கோடி செறியவே.

(இ - ள்.) பாவச் செய்கை யில்லாத அருந்தவத்தர் கையிற் பொருந்தப் பொற்பாத்திரத்தை யன்புடனே கொடுத்தவர்கள் பிதாவுடன் ஒருகோடி கற்பகாலம் வரையும் சிவலோகத்தி லிருப்பார்கள்.

இத்த கைத்த பலத்தினை யெய்துவர்
பத்த ரங்கைப் பரிக்கப் பலாசுறு

பத்தி ரத்திற் புடகம் பரிவுற
வைத்த வுத்தமர் தாமு மகிழுவே.

(இ - ள்.) சிவபத்தர்கள் அழகிய கையிற்றுங்கப் பலாசவிலையி னாற் பாத்திரஞ் சமைத்து அன்புடன் கொடுத்த வுத்தமர்கள் மேற் சால்லுந் தகுதியான பலத்தை மகிழும்படி பெறுவார்கள். (கஅச)

நாத்த ழும்புற நாதனை நாடொறு
மேத்து வார்கரத் தேந்திடத் தாமிர
பாத்தி ரங்கொடுத் தார்முனைப் பாவமுந்
தீர்த்துச் செஞ்சடை யான்புரி சேர்வரே.

(இ-ள்.) நாள்தோறும் நாவில் தழும்பு பொருந்தும்வண்ணஞ் சிவபெருமானைத் துதிக்கும் அடியார் கையிலேந்தச் செம்புப் பாத்தி ரங்களைக் கொடுத்தவர்கள் முற்பிறப்பி லீட்டிய பாவங்க ணீங்கி அச் சிவலோகத்திற் சேர்வார்கள். (கஅரு)

தெத்தி யோதனம் பாத்திரஞ் சேர்த்தியே
யுத்த மத்தவர் கையி னுதவினர்
வித்த கன்புரி வாழ்வர் விபுதர்க்கு
வைத்த கோடி வருடமும் வாய்க்கவே.

(இ - ள்.) தயிரன்னத்தைப் பாத்திரத்தில் வைத்து முதன்மை யான சிவனடியார் கையிற் கொடுத்தவர்கள் தேவருக்கு நியமித்த கோடிவருடம் வரையும் அச் சிவலோகத்தில் வாழ்வார்கள். (கஅசு)

முற்றக் கால முறையுறப் பாரதம்
பற்றிப் பார்த்திவ ராய்ப்பசு பாசமு
மற்றுச் சங்கர னோடமர் வாரவர்
பெற்ற பேறது பேசப் படுவதே.

(இ - ள்.) கோடி தேவவருட முறைமையாக முடியப் பாரத கண்டத்தில் அரசனாய்ப் பிறந்து, ஆண்டுள்ள போகம் புசித்துப், பசு பாசமுங் கழன்று, சிவபெருமானுடன் கூடி வாழ்வார்கள். அவர்கள் பெற்ற பேறு பேசுந் தரமன்று. (கஅஎ)

இத்த கைத்த பலத்தினை யெய்துவர்
முத்த னைப்பசு பாச முருக்கியைச்
சித்தம் வைத்தவ ரங்கைச் செறித்தவர்
சுத்த தோய கரகந் துலங்கவே.

(இ - ள்.) அநாதிமலமுத்தனும் பசுவினது பாசங்களைக் கெடுக்கப்பட்டவனுமாகிய பரமனைச் சித்தத்திற் றியானித்த அடியார்களது அழகிய கையிற் றூயதான நீர்க்கமண்டலம் கொடுத்தவர்க ளித்தன்மையான முற்கூறிய பலத்தைப் பெறுவார்கள். (கஅஅ)

ஊட்டி னார்க ளுதவிய தேதெனுங்
காட்டு ளாடி கழறங் கருத்தினு
ளோட்டி னாரைத் தமைநலி யும்வினை
யோட்டி யேசிவ லோகத் துறைவரே.

(இ - ள்.) சுடலையி லாடுஞ் சிவபெருமானது சீபாதங்களைத் தங்கள் கருத்தில் இருத்தினோர்க்குத் தம்பா லமைந்த பொருள் யாதொன்றேனும் புசிப்பித்தவர்கள் தங்களை வருத்துந் தீவினைகளை யோட்டிச் சிவலோகத்துள் வாழ்வார்கள். (கஅக)

மாத வர்க்குற வற்கலை யீந்தவர்
சீத வாரித வாடையுஞ் சேர்த்தினார்
கோதி லாவசி னுதியுங் கொல்வளா
மாதொர் பாகன் புரத்தினுள் வாழ்ந்தபின்.

(இ - ள்.) மாதவத்தினர்க்குப் பொருந்த மரவுரி கொடுத்தவர்களும், குளிர்ச்சியினையுடைய மேகம்போன்ற வெண்மையான ஆடைகளையு மான்தோல் முதலியவைகளையுங் கொடுத்தவர்களும், தேவி பாகனாகிய சிவபெருமானுடைய உலகில் வாழ்வார்கள்; மேற்கூறிய படி வாழ்ந்த பின்பு; (கக0)

நண்ணிப் பாரத நான்மறை யாறங்க
மெண்ணிப் பாச விருளறத் தேசிகன்
கண்ணி னற்கரு தற்கரி தாகிய
உண்மை தன்னொ டிரண்டற வொன்றுவார்.

(இ - ள்.) பாரதகண்டத்தில் தோன்றி நான்கு வேதமும் ஆறு சாஸ்திரமுங் கற்றொழுகி ஆசிரியனது அருட்கண்ணால் இருவினைப் பாசமாகிய மயக்கங்கெட நினைத்தற்கரிய வுண்மையைச் சிவத்துடனிரண்டறப் பொருந்துவார்கள். (கககக)

[மகாசிவலோக முதலியன இருக்குந் தானமு மவற்றை யடையும்தன்மை முதலியனவும் பதினொரு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

ஆக்க ளெல்லை யறைந்தனு பாடணைத்
தாக்க ளைந்து மமலன் திருமுடிக்

சாக்கு மன்பர்க்கும் பூசை யறைந்தினி
மீக்கு ணச்சிவ லோகம் விளம்புவாம்.

(இ - ள்.) பசுக்களுறையு மெல்லையைச் சொல்லிப் பின்பு இனிமையான வசனத்தால் அப்பசுக்களிடத்து உண்டாகிய கௌவி யங்க ளானதையும் நிருமலனது திருமுடிக்கு அபிடேகஞ் செய்யும் அடியார்களுக்குச் செய்யும் பூசையைச் சொல்லி யினி மேலான தன்மையை யுடைய மகா சிவலோகத்தைச் சொல்லுவாம். (ககஉ)

ஐந்து பூதத்து மற்றகங் காரத்தும்
புந்தி தன்னினு மண்டம் பொருந்திடும்
முந்திச் சொன்ன முறையுறு மூலத்தும்
பந்தித் தெட்டு முறையுறும் பாங்கினால்.

(இ - ள்.) நில முதலாகிய ஐந்து பூதத்திலும், அதற்கு மேலாகிய அகங்கார தத்துவத்திலும், புத்தி தத்துவத்திலும், அண்டமொன்றுக்கொன்று விரிவுயர்ச்சி பொருந்தும்; அவையல்லாமல் முன்சொன்ன முறையிற் பிரகிருதி தத்துவத்திலும் அண்டங்கள் பொருந்தும்; ஆக இப் பகுப்பிற் சேர்ந்து எட்டுவிதமான அண்டங்களும் பொருந்தும்,

(வி - ரை.) அவையாவன:—பூமியிற் காலாக்கினி முதலான புவனம் நூற்றெட்டு. அப்புவில் அமரேசன் முதலிய குய்யாட்டகரும், தேயுவில் அரிச்சந்திரன் முதலிய குய்யாட்டகரும், வாயுவில் தேவைமுதலிய குய்யாட்டகரும், ஆகாசத்தில் வத்திரபாதாதி முதலிய பவித்திராட்டகரும், அகங்கார தத்துவத்திற் சகலண்டாதி முதலிய தாணுவாட்டகரும், புத்தியிற் பைசாசியான அட்டகரும், பிரகிருதியில் அகிருதாதியான புவனுட்டகரும், ஆகத் தத்துவம் எட்டிலும் புவனதிபர்களும் நூற்றறுபத்து நால்வ ரிருப்பார்கள். இப்படி அங்கங்கே யநேககோடி அண்டங்க ளுண்டென வறிக! ()

பேசு மூலப் பிரகிரு திக்குளே
மூசு மண்ட கடாக முகட்டினுள்
ஈசன் றேவி யிளைய னரியயன்
வாச தேசமோ ரைந்தும் வகுப்பவே

(இ - ள்.) அசுத்தமாயா காரணமாகிய மூலப்பகுதியிடத்தில் நெருங்கி யிருக்கின்ற அண்டகடாக முகட்டை அடுத்து அதனுள் பிரமன் முதலிய ஐவர் வசிக்கும் புரத்தை மேற்சொல்வாம். (ககச)

காட வண்ட கடாக முகட்டி னுட்
கூடும் வேதற்குக் கோயி லதற்குமேற்
கூடு மாலுக்குங் கோயி லதற்குமேற்
கூடும் வென்றிக் குமரற்குக் கோயிலே.

(இ - ள்.) அம் மூலப்பகுதிக் கிடமாய அண்டகடாகத்தைத் தீண்டியிருக்கின்ற அகிருதைமுதலிய புவனாட்டகத்துக்குமேற்பதும ராக நிறம்போன்ற பிரமலோக மிருக்கும். அதற்குமேல் மாயனுக்கு இந்திர நீல நிறம்போன்று மகத்தாகிய போகங்களினால் அலங்கரிக் கப்பட்டிருக்கின்ற விட்டுணுலோக மிருக்கும். அதற்குமேல் வெற் றிப்பாட்டையுடைய குமாரசுவாமிக்கு முத்தின் பிரபைபோன்று சிறந்த போகங்களுடனுங் கூடியிருக்கின்ற கௌமாரபுரி யிருக்கும்.

அதற்கு மேலுமை யாள்புர மற்புத
மதற்கு மேற்சிவ லோகமென் றுய்கவே
யதற்கு ளும்வளம் வாக்கி னடங்கிடா
அதற்குப் புக்கவர் மீள்பவ ரல்லரே.

(இ - ள்.) அக் கௌமார புரிக்குமேல் உமாதேவியினுடைய புரி பலவகை ஆச்சரியத்துடன் பொருந்தும். அதற்குமேற் கோடி சூரியப் பிரகாசம்போன்று அளவிடப்படாத வளத்தையு முடைத்தா யுவமையில்லாததாய் அரிய இரணியகர்ப்பன், அட்டவசுக்கள், உருத் திரர்கள், சூரியர் முதலாயினோர்களாலே சேவிக்கப்பட்டுக்கொண்டு சீகண்ட பரமேசுர னெழுந்தருளியிருக்கும் மகாசிவலோகம் பொருந் தும். அச் சிவலோகத்தின் வளத்தை அளவிட் டுரைக்கப்படாது. அப் பிரகிருதிச் சிவலோகத்தை ஞான யோகத்தினாலே அடைந் தவர்கள் மீளார்கள்.

(வி - ரை.) சிலகாலம் ஞான நிட்டையை அனுட்டித் திருந்த வர்கள் உமாதேவி யுலகத்திலே பதினாயிரங் கற்பமடைந்து அங் குள்ள போகம் புசித்துத் தொலைந்தவாறே பிருதிவிச் சிவலோகம் வந்து, பின்பு கிரமத்தில் வந்து பூமியை அடைந்து, சிவயோகியாய் அச் சரீரம் ஒழிந்தவாறே மேலைச் சிவலோகத்தில் உண்டான போகம் புசித்திருப்பார்களென்று அறிக! (கககு)

விடுத்து வாழ்க்கையை மெய்யுணர்ந் தையமுங்
கொடுக்கு மிற்றொறுங் கொண்டுண்டு கோவணை
முடிப்புப் பாரி லுறவு பகையிவை
கெடுத்த கேள்விய ரவ்விடங் கிட்டுவார்.

(இ - ள்.) இல்லற வாழ்க்கையை நீங்கி, மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்து, இல்லந்தோறுங் கொடுக்கும் பிச்சையையு மேற்றுண்டு, கோவணத்தை யுடுத்துப், பூமியிலுள்ள பொருள்களில் உறவையும் பகையையுங் கெடுத்த கேள்வியினை யுடையவரே அச் சிவலோகத் திற் பொருந்தி வாழ்வார்கள்.

(வி - ரை.) தேற்றேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. (கஎ)

முற்றக் காலமு முன்னுடல் பின்னிடப்
பெற்று மேற்பதம் பெற்றது மற்றிட
வெற்றிப் பாச விருள்வலி யீடறத்
துற்று வார்கள் சொரூப சுகோதயம்.

(இ - ள்.) அப் பிரகிருதி சிவலோகத்திலிருந்து முந்திய பிரளயமளவாக ஆண்டுள்ள போகங்களைத் திளைத்து, அப் பிரகிருதி சம்பந்தமான சரீரத்தைவிட்டு, மேற்பதமான சுத்ததத்துவ புவனங்களை யடைந்திருந்து ஆண்டுள்ள போகம் புசித்துத் தொலைந்தவாறே மகா சங்கார காலத்திலே வயிந்தவ பாசமாகிய தேகத்தையும் விட்டு, வெற்றிப்பாடுடைய ஆணவாதிகளின் சத்திகெடப் பரமேசுரன் திருக்கண் சாத்தியருள முத்திபதமாகிய சிவனுடைய ஸ்ரீபாதத்தை யடைந்திருந்து தங்களிடத்துண்டாகிய சிவனந்தானுபூதியிற் றிளைப்பார்கள்.

[திரிசிரபுரம் - பண் - நட்டராகம்]

"கோல மாகரி யுரித்தவ ரரவொடு மேனக்கொம் பிளவாமை
சாலப் பூண்டுதண் மதியது சூடிய சங்கரனூர் தம்மை
போலத் தம்மடி யார்க்குமின் பளிப்பவர் பொருகடல் விடமுண்ட
நீலத் தார்மிடற் றண்ணலார் சிரபுரந் தொழவினை நில்லாவே."

என்னும் ஆளுடையபிள்ளையார் அருளிச்செய்த திருக்கடைக் காப்பானும்,

[சித்தியார் சுபக்ஷம்-எட்டாஞ் சூத்திரம்-கவி - உரு.]

"தானம் யாகந் தீர்த்த மாச்சிரமந் தவங்கள் சாந்திவிரதங் கன்ம யோகங்கள் சரித்தோ, ரீனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற்றிமைப்பளவின் மீள்வ ரீசன் யோகக் கிரியாசரியையினின் முயன்றோ, ரூனமிலா முத்திபதம்பெற் றுலகமெல்லா மொடுங்கும்போதான் முனிலா தொளியி னுற்பவித்து, ஞானநெறி யடைந்திடுவர் சிவனையங்கு காதனே முன்னிற்கி னணுகுவர் நற்றாளே." என்பதனானுமுணர்க.

ஈச னேவ விசைத்த வியற்பொருட்
டேச னார்ந்த வருஞ்செறி வாரங்க

வாச கத்தைமுன் சொன்ன வடிவுற
ஆசை முற்று மறுத்த வளவிலே.

(இ - ள்.) எல்லா ஆசைகளையுங் கெடுத்தகாலத்தி லேறிய தாகு மிவையென்று சிவபெருமா னருளிச்செய்ய அதனால் யான் சொல்லிய அவ் வாகமப்பொருட் டெளிவை அறிந்தவரும் அவ்வா கம வாக்கியத்தின் முன் சொல்லிய சாரூபம் பொருந்த அச் சிவலோ கத்தில் வாழ்வார்கள்.

(வி - ரை.) ஐகாரம் சாரியை. (கசுக)

சிறந்த தேசத்துச் சித்திரை மாதமுன்
பிறந்த வாரத்துட் பெற்றுச் சிரத்தையு
நிறைந்த நெய்யினை நின்மலர்க் காட்டிமுன்
கறந்த பான்முதன் மற்றுங் களிப்பொடே.

(இ - ள்.) மூர்த்திவிசேடமுதலிய மூச்சிறப்பும் பெற்ற தலங் களிற் சித்திரைமாதம் ஆதிவாரத்தில் அன்பையு முள்ளத்தமைத்துக் களிப்புடன் நின்மலனை சிவபெருமானுக்கு முன் கறந்த பால்- வாசனை நிறைந்த நெய் முதலிய கௌவியங்களையும், மற்றுந் திரவி யங்களையும் அபிடேகஞ் செய்து. (உ00)

செய்து மற்ற வினைகளுஞ் செய்தபின்
தூய்ய பாயத மாதிய சொன்றியு
மூய்ய வாயிரம் பத்தரை யூட்டியுண்
மைய நீர்ந்த பதின்மரும் வாய்க்கவே.

(இ - ள்.) மற்ற உபசாரக் கிரியைகளையுஞ் செய்து அதற்குப் பின்பு உள்ளத்தின் மயக்க நீங்கின ஆயிரம் பத்தர்களுக்கு மாட்சி மையாக பரிசுத்தமான பாயசமுதலிய அன்னங்களையும் படைத் தருத்தி;

(வி-ரை.) 'ஆயிரம்' என்றது இங்குப் பலரையெனக் குறித்து நின்ற தென்க. (உ0க)

அற்றை வாரத் தரனுக்கோ ராயிரம்
பெற்றம் பாதி கருவுட் பிறங்கவே
வெற்றி வெள்விடை பத்தொடும் விட்டவர்
பற்று வாரச் சிவபுரம் பாங்கொடே.

(இ - ள்.) அவ் வாதிவாரத்தில் வெற்றியினையுடைய வெண் மையான ஆனேறு பத்துடன் ஆயிரம் பசுக்களைப் பாதிக் கருப்பம்

வயிற்றுள் விளங்கும்படி சிவபெருமானுக்குத் தானங் கொடுத்தவர்கள் உரிமையாகச் சிவலோகத்தைப் பெறுவார்கள். (உ0உ)

[ஆக்களின் மகிமை யுணர்த்துகின்றார்.]

ஆக்கண் முத்தி யடைவிக்குங் காரண
மாக்க ளாதலி னற்றுணை யாயின
வாக்க ளாக்கையி னோயு மறுத்திடு
மாக்க ளேயிரு ணோய்க்கு மவுடதம்.

(இ - ள்.) பசுக்களே முத்தியைச் சேரும்படி செய்யுங் காரண மாகும்; பசுக்களே பிறந் திறக்கு முடலிநோயைக் கெடுத்தல் செய்யும்; பசுக்களே மயக்கத்தால் வரு மிருவினை நோய்க்கு மருந்தாகும். ஆதலால், அப் பசுக்களே சிற்றுயிர்க்கு நற்றுணையாயின. (உ0௩)

[இதற்குப் பின் இதனைச் சொன்னோமென் றுணர்த்துகின்றார்.]

பத்தர் காருக பத்தியர் தாங்களு
முத்தி யெய்தும் வழியு மொழிந்தனஞ்
சித்தந் தன்னைச் சிறந்த பொருடனில்
வைத்த சித்தர் பலத்தை வருத்தபின்.

(இ - ள்.) பத்தியையுடைய அடியார்களுங் காருகபத்தியமாகிய வேதாக்கினியையுடைய அந்தணரும், சித்தத்தைச் சிறப்பான பரம் பொருளிடத்து வைத்த சித்தர்களும் பொருந்தும் பலத்தை வகுத்துச் சொல்லிய பின்பு முத்தியைச் சேரும் வழியுஞ் சொன்னோம். (உ0௪)

[ஞானிகள் ஒழுக்கந் தவறினு மிழுக்குறாரென் றுணர்த்துகின்றார்.]

மெய்யு ணர்ந்த சிவாகம வேதகர்
கையி றந்திடிற் போகக் கருத்தினா
லைய மின்றி யவரு மடைவரங்
குய்வர் மேலை யுலக மொடுங்குநாள்.

(இ - ள்.) சிவாகமங்களைக் கற்று உண்மை யறிந்த ஞானிக ளொருகாற் போகத்தி லிச்சை வைத்த கருத்தினா லொழுக்கந் தவறினுஞ் சந்தேக மில்லாம லந்த ஞானிகளு மப்போகத்தை யனுபவிப் பார்கள். அது தொலையு நாண் மேலைச் சிவலோகத்தைப் பொருந்தி யுய்வார்கள். (உ0௫)

[ஒரு பகற்பொழுது மெய்ப்பொருளைத் தியானஞ் செய்தோர் பலத்தை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

உன்னி னாரு மொருபக லுண்மையை
யன்னை யாரும் புரத்தை யடைந்ததன்

மன்னு போக விதத்தை மருவியே
துன்னு கற்ப வயுதந் தொலையவே.

(இ - ள்.) ஒருநாள் பகற்பொழுது மெய்ப்பொருளைத் தியானஞ் செய்தவர்களும், உலகமாதா ஆண்டருளுஞ் சத்தியுலகத்தைச் சேர்ந்து அதனது போகப்பகுப்பை நெருங்கிய பதினாயிரம்பிரமகற்பம் வரையும் புசித்துத் தொலைந்துபோகப் பின்பு, (உ0சு)

குமரன் வாழ் திருக் கோயி லொடுங்கியே
யமர்வர் பொன்னச லாந்தத் தமர்ந்தபி
னிமையத் தென்றிசைப் பாரத மெய்துவர்
தமையு ணர்ந்தம லன்பதஞ் சாரவே.

(இ - ள்.) குமாரக்கடவுள் வாழுந் திருக்கோயிலாகிய கந்தவுலகுமுதல் மேருவரை யந்தமுண்டான போகங்களை அங்கமர்ந்து புசித்தபின் தம்மை யறிந்து நின்மலனென தலைவன் பொதங்களைச் சார்ந்து பொருந்த இமயகிரிக்குத் தென்றிசையிலுள்ள பாரதகண்டத்திற் பிறப்பார்கள். (உ0எ)

[இந்நூலைப் படித்தவரும் அவருடன் கூடினவரும் பெறும் பலத்தை இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

கரும யோகத்தைக் கற்பனை நீங்கிய
பரம யோகத்தைப் பாவ விதத்தினைத்
தரும பேதத்தைப் பேற்றினைச் சாற்றுமித்
தரும வுத்தரங் கற்றவர் தாமுமே.

(இ - ள்.) கருமயோகங்களையுங், கற்பனையில்லாத பரமயோகங்களையும், பாவத்திறங்களையும், புண்ணியத் திறங்களையும் அவற்றின் பலன்களையுங் கூறும் இச்சிவதருமோத்தர நூலைப் படித்தவர்களும்;

விட்டு முன்னைய தீய வினையினை
யட்ட மூர்த்தி யமருமந் தப்புரத்
திட்ட போக விதத்தொ டிருப்பார்க
ளொட்டி னாரு மவருட னுண்மையே.

(இ - ள்.) அவர்களுடன் கூடினவர்களும், மெய்யாக முற்பிறப்புகடோறும் ஈட்டிய தீவினைகளைக் கெடுத்து, எட்டுருவாகி எழுந்தருளுஞ் சிவபெருமானது அழகிய உலகத்தி லமைத்த போகப் பகுப்புடன் வாழ்ந்திருப்பார்கள்.

(வி - ரை.) 'அட்டமூர்த்தி' என்றது 'எட்டு மூர்த்தியாய் நின்றியலுந் தொழில்' என ஆளுடைய அரசும் அருளிச்செய்வதனாலு மறிக. (உ0க)

[இந்நூல் விதியை அனுட்டித்தவர் முதலியோர் பலத்தை இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

இந்த நூன்முறை நீதி யியற்றின
ரந்த நீதி தனையறி வித்தவர்
சிந்தை கூர்தரச் செய்வித்த தெள்ளிய
ரிந்த மூவகை யாருமங் கெய்தியே.

(இ - ள்.) இச் சிவதருமோத்தர நூலிற் கூறியபடி நீதிகளைச் செய்யுஞ் சன்மார்க்கரும், அந் நீதிகளை யுலகிலுள்ளோருக் கறிவித்த புலவரும், அதிற் புத்திமிகுந்து புகும்படி செய்வித்த தெள்ளிய வுணர்வினையுடைய ஆசிரியருமாகிய முப்பகுப்பினரும் அச் சிவலோகத்திற் சேர்ந்து; (உக0)

அருந்தி யங்குள போக மனைத்தையும்
பிரிந்தி டாதுறப் பேணிய சுற்றமும்
பரிந்த பாசங்கள் பாற்றித் தினைப்பர்க
ளொருங்கு நாளுல கின்புதஞ் சத்தியுள்.

(இ - ள்.) விரும்பிய சுற்றத்தார்களுந் தன்னைப் பிரியாமற் பொருந்த அச் சிவலோகத்திலுள்ள எல்லாப் போகங்களையும் புசித்துத், தம்மை விடாமற் பற்றிய பாசங்களைக் கெடுத்து, எல்லா வுலகமும் ஒருங்கு சேரு நாற்சிவசத்தியி லுண்டான பரை தெரிசனமாகிய இன்பத்தை யனுபவிப்பார்கள். (உகக)

[இந்நூலைச் சிவதீர்த்தக் கரையிற் படிப்பித்தோர் பலத்தை உணர்த்துகின்றார்.]

அருத்த மீந்து மமலன் றிருவெலைத்
திருக்கு ளத்துமொய்த் தீர்த்தத்தி னொடொறுந்
தெரித்த விந்தச் சிவதரு மோத்தரம்
விரிப்பிப் பார்களு முற்பல மேவுவார்.

(இ - ள்.) பொன்னைக் கொடுத்து நிருமலனது சிவாலயத் திருவெல்லைக்குள் இருக்குந் திருக்குளத்தில் அழகார்ந்த கரையிற் றினந்தோறும் யாம் தெரிவித்த இச் சிவதருமோத்தர நூலை விரித்து அருத்தஞ் சொல்லும்படி செய்விப்பவர்களு முற்கூறிய பலத்தைப் பொருந்துவார்கள்.

(வி - ரை.) 'அருத்தமீந்தும்' என்ற வும்மை நிலமுதலியவற்றைக் கொடுத்துமென்க. (உகஉ)

[இந்நூல் வாசித்து முடிக்குந் தன்மையை நான்கு செய்யுளாலுணர்த்துகின்றார்.]

அந்தந் தன்னி லவனி தலத்துக்கு
நந்த நன்மைக ணாடி நவிற்றுக
பந்த பாசம் பறிக்கும் பரமனைச்
சிந்தை செய்து கதிவிதஞ் செப்பியே.

(இ - ள்.) இந்நூல் முடிவுபெறு நாளிற் பூமியிலுள்ளார்க்கு மங்கலங்கள் மென்மேலும் பெருகத் தெரிந்து செய்க! அதுவல்லாமல் தொன்றுதொட்டு அடர்ந்த பாசங்களைக் கெடுக்குஞ் சிவபெருமானைப் பலவகையான துதிகளைக் கூறித் தியானிக்க! (உகங)

பேசு நூலியன் முற்றுதல் பெற்றபின்
கோசந் தன்னையு முன்சொன்ன கொள்கையிற்
பூசை சாலப் புரிக பரிவுடன்
வாச மாமல ராதி மலியவே.

(இ - ள்.) யாவரும் புகழும் இச் சிவதருமோத்தர நூலினியல்கள் முடிவுபெற்றபின் அந் நூலையும், முன் சிவஞானதான வியலிற் கூறிய விதிப்படி மணம் நிறைந்த மலர்மாலை முதலியவை பெருகும்படி பூசையைச் சிறப்புமிகச் செய்க! (உகச)

தேச னுக்குமெய்த் தேசிகற்கு மியல்
வாச கற்கு மறையறை வார்கட்கும்
ஈச னேசர்க்குங் கால்கணி லார்கட்கும்
பூசை முன்சொன் முறையிற் புரிகவே.

(இ - ள்.) ஞானவொளியாகிய சிவபெருமானுக்கும், உண்மையை உபதேசஞ்செய்யும் ஆசிரியனுக்கும், இந்நூலிற் பொருளைச் சொல்லும் வாக்கினை யுடையோனுக்கும், வேதமுணர்ந்த அந்தணர்க்குஞ், சிவனடியார்கட்குங், கால் கண்முதலிய உறுப்பில்லார்கட்கும், இந்நூல் முடியுங்காலத்தில் முன்சொன்ன விதிப்படி பூசிக்க! (உகரு)

இந்த வாறு புரியி லிடரிலை
தந்து நன்மைக ணிடொறு நாடெலா
மந்த ராழ்வ ருயர்வர் மதியுளா
ரந்த மேனுல காள்கையு மாகுமே.

(இ - ள்.) இத் தன்மையாகப் பூசை செய்தாற் றுன்பங்க ளில்லை. எல்லா நாட்டிலுந் தினந்தோறு மங்களங்கள் பெருகும். கூறிய புத்தியில்லாதவர் குறைவர். கூறிய புத்தியுள்ளவர் உயர்வர். அதுவல்லாமல் அம் மேலுலகை யாளுந் தன்மையும் பொருந்தும்.()

[ஆகமநூன் முதலியவற்றைப் பூசிப்போரும் பூசியாதோரும் பெறும் பலனை இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

புத்த கத்தினைப் பூசை புரிகிலார்
சித்தங் கூர்தரத் தேசிகன் றன்னையு
மத்த கைப்பல னீங்குவ றன்றியுங்
கொத்தை போனிர யக்குழி கூடுவார்.

(இ - ள்.) சித்தத்தில் அன்பு மிகுதியாய்ச் சிவாகம நூலையும், ஆசிரியனையும் பூசை செய்யாதவர்கள் மேற்கூறிய தகுதியான பலனை நீங்குவார்கள். அதுவல்லாமலும் பழுதான பாவிகளைப் போல நரகக்குழியினிடத்திலும் வீழ்வார்கள்.

(வி - ரை.) உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. (உகஎ)

ஆத லாற்புத்த காதி யருச்சனை
காத லாற்செய்க காமுறு வார்பலம்
வேத னுநர கக்குழி வேண்டிலா
ரேதே னுந்தம சத்திக் கிசையவே.

(இ - ள்.) இத்தன்மையான மேலான பலனை விரும்பு வோர்களுந், துன்பமிகு நரகக்குழியை விரும்பாதவர்களுந் தங்கள் சத் திக்குப் பொருந்தும்வகை யெவ்வாறாயினும் ஆகமநூல் முதலியவை கட்கு அருச்சனையை யாசையாய்ச் செய்க! (உகஅ)

[ஆகமநூலை யெழுதுந்தன்மை யுணர்த்துகின்றார்.]

வேறு

அக்கரமொன் றினுக்கொன்று
டகப்பணம்வை யாரியன்மு
னக்கரமொன் றினுக்குமிடி
யாளன்செம் பாங்காசொன்
றக்கரமொன் றினுக்கவிமொன்
றருத்துவிக்க வாசையிலா
ரிக்கணக்குத் தமம்பதத்துக்
கிடைகடைபாட் டினுக்கியற்றின்.

(இ - ள்.) இவ்வாகமநூலை யெழுதவேண்டினற் பொருளுடை யோன் இதை யெழுதும் வல்லமையுடைய நல்லோர்பா லெழுத் துக்கொரு பொற்காசாகவும், வறிஞராஞேர் எழுத்துக்கொரு செம்புக் காசாகவும், விருப்பற்ற மெய்ஞ்ஞானி ஓரெழுத்துக்கோ ரவிழாக வுங் கொடுத்தும் புசிப்பித்து மெழுதுக! இக்கணக்காற் செய்த லுத்த மம். அதுவல்லாமல் இந்நூலி லொருபதத்துக் கிவ்வாறு கொடுத் தெழுதல் மத்திமம்; அதுவல்லாமல் இந்நூற் கவியொன்றுக் கிவ் வாறு கொடுத்தெழுத லதமமாகும். (உகக)

[ஆசிரியன் ஆகமநூலை யறிவிக்குந் தன்மையு மாணாக்கன் கேட்குந் தன்மையு முணர்த்துகின்றார்.]

ஆரியனும் பலன்கருதா தருவிக்க வாராயுங்
கூரியனு மிதற்கிதுகைம் மாறென்று குறியற்க
மாரியினுக் குண்டோகைம் மாறிந்த வையகத்
தாரியனுக் கடிமையலா லாடகங்கைம் மாறாமோ.

(இ - ள்.) ஆசிரியனும் ஒரு பலத்தைப் பெறவேண்டுமென்று நினையாது சீடனுக்கு ஆகமநூலை உபதேசிக்க! அவ்வுபதேசத்தை ஆராய்ந்து கேட்குங் கூரிய புத்தியை யுடையவனும் இவ்வுபதேசத் துக்கு இப்பொருளே கைம்மாறென்று குறித்தலை யொழிக. மேகத் துக்குக் கைம்மாறு இப் பூமிக்குள் உண்டோ? அதுபோல, ஆசிரிய னுக்கு அடிமையாத லல்லாமல் பொன்னுதவுதல் கைம்மாறுமோ? ஆகாது. (உஉ0)

[இந் நூலியலின் பகுப்புணர்த்துகின்றார்.]

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

பரம தரும முபதேசம் பஞ்ச மகாற பலகாரணந்
தருமங் கரிசு தற்பலங்கள் சநந மறுமை சேடவிகப்
பரம யோகம் பரிகாரம் பசுக்க ளிலவும் பதமுமென [மே.
விருமூன் றிருமூன் றியலாகித் தருமோத் தரநூ லிலங்கிடு

(இ - ள்.) பரமதருமாதியியல், சிவஞானதானவியல், ஐவகை யாகவியல், பலவிசிட்டகாரணவியல், சிவதருமவியல், பாவவியல், சுவர்க்கநரகவியல், சனனமரணவியல், சுவர்க்கநரகசேடவியல், சிவ ஞானயோகவியல், பரிகாரவியல், கோபுரவியல் என்று சொல்லப் பட்ட பன்னிரண்டியலுடன் பொருந்தி இச்சிவதருமோத்தரமென் னும் ஆகமம் விளங்கும். (உஉக)

["முடிந்தது முடித்தல்" என்னுந் தந்திர வுத்தியா லுணர்த்துகின்றார்.]

கலிவிருத்தம்

என்றுசுர பிக்குமுறு மெல்லையு மிசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்னணர நிர்க்குண னினைந்தே.

(இ - ள்.) வெளி. (உஉஉ)

[சிவத்துதி நான்கு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.]

கட்டளைக் கலிப்பா

மேலை யாரிடர் போக்கிய வில்லனே!
விருப்பு வாருள மேவிய வில்லனே!
கால னாருயிர் போக்கிய காலனே!
களைந்து காப்புல காக்கிய காலனே!
ஆல நீழ லறஞ்சொன்ன வாதியே!
அன்ற யன்சிர மொன்றற வாதியே!
சூலி நீலியொ டாடிய சோதியே!
தொடர்ந்த வெங்கள் பிறப்பறச் சோதியே.

(இ - ள்.) அந்தரத்தின்மே லுலவுந் திரிபுராதிகளைக் கெடுத்த மேருவாகிய வில்லை யுடையவனே! தன்னை விரும்பு மடியவர்களுள்ளத்தை யெப்பொழுதுந் தங்கிய திருக்கோயிலாக வுடையவனே! காலனுயிரைக் கெடுத்த பாதத்தை யுடையவனே! உலகத்தைக் காத்துச் சங்கரித்து மீண்டு முண்டாக்குங் காலதத்துவத்தை யுடையவனே! கல்லானிழற்கீழிருந்து சனகாதியருக்கு அறநூலை யுபதேசித்த ஆதியே! அக்காலத்துப் பிரமன் சிர மைந்தினு ளொன் றறும்படி வருத்தஞ் செய்தவனே! சூலத்தை யுடையவளாகிய நீலநிறத்தை யுடையவளாகியு மிருக்கின்ற காளியோடு நடனஞ்செய்த சோதியே! தொடர்ச்சியாய் வந்த எங்கள் பிறப்பறும்படி சோதிக்க! (உஉங)

சங்கை தீர்த்திட வானவர் தம்மையே
தைய னைய வருந்திய தம்மையே
யங்கி யாகி யளத்தற் கரியனே!
அணுக்கள் செய்யுஞ் செயலிற் கரியனே!

பங்க யத்தயன் பாம்பணைப் பள்ளியான்
பயிலு மெல்லைத் திரிசிராப் பள்ளியான்!
எங்கள் பாச மிரிக்கும் விருப்பமே
யாங்கள் பேரின் பிலங்க விருப்பமே.

(இ-ள்.) தேவர்கள் தம்மையடையும்அச்சத்தைத் தீர்த்திடவும், உமாதேவி மண ஙையவு மூண்டது அவ்விடமே. அழலுருவாகி யயனு மரியு மளப்பதற் கருமையானவனே! ஆன்மாக்கள் செய்யுங் கன்மங்களுக்குச் சான்றாயிருப்பவனே! தாமரையில் வாழும் பிரமனும், பாம்பணையிற் பள்ளிகொள்ளுந் திருமாலும் பணிவிடை செய்யு மெல்லையாகிய திரிசிராப்பள்ளி யென்னுந் திருப்படை வீட்டை யுடையவனே! எங்க ளிருவினைப் பாசங்களைக் கெடுக்கும் விருப்ப முனக்குடைமையால் யாங்கள் நிரதிசயானந்தத்தி லென்றும் விளங்க விருப்போம். (உஉச)

எனக்குண் மாசை யிரித்த வியலனே!
யியலு மேயமு மான வியலனே!
மனத்தி னாலு மதிக்க வரியனே!
மயக்க மன்பர்க் கரிக்கு மரியனே!
தனக்குத் தானிணை யான தமியனே!
சசித னைப்பதத் தாலே தமியனே!
பனைக்கை யானை யுரித்த பலத்தனே!
பாதஞ் செய்யுந் திருவம் பலத்தனே!

(இ - ள்.) என் குற்றத்தை யோட்டிய வியல்பையுடையவனே! உவமானமும் உவமேயமுமான பொருள் விரிவை யுடையவனே! மனத்தினாலுந் தியானிக்க அருமையானவனே! அன்பர்கள் மயக்கமாகிய ஆணவ இருளைக் கெடுக்கு ஞானசூரியனே! தனக்குத்தானே யொப்பான வொருவனே! சந்திரனைப் பாதத்தாற் றேய்த்துக் கிரணங்களைப் போக்கி வறுமைப்படுத்தினவனே! பனைபோன்ற புழைக் கையையுடைய யானையை யுரித்த வலியை யுடையவனே! சீபாதங்களாற் பாதவிதிப்படி நடனஞ்செய்யுந் தில்லைச் சிற்றம்பல முடையவனே!

(வி - ரை.) 'பாதஞ் செய்யுந் திருவம் பலத்தனே' என்று பாடமாறல் 'அடியவர்களுக்குச் சீபாதங்களா லருள் செய்யுஞ் சிறப்பான அழகிய சாயுச்சியத்தை யுடையவனே' எனக் கூறுக. (உஉரு

வஞ்சித்துறை

காலமே! கோலமே!—சீலமே பாலமே!
மேலபா மேலசீ—மேலகோ மேலகா.

(இ - ள்.) மூக்காலமென்னும் பொருளே! அழகென்னும் பொருளே! மூக்குணமென்னும் பொருளே! மழுவைக் காத்திலேந் தும் பொருளே! அன்பான உள்ளத்தின் மேல் வாழும் பொருளே! உபநிடதமாகிய பாவின்மேல் விளங்கும் பொருளே! எல்லாச் சிறப்பு களினுஞ் சிறப்பான பொருளே! இடபத்தின்மேல் எழுந்தருளும் பொருளே! என்னைக் காக்க!

(வி - ரை.) இதனை மாலைமாற்று என்ப; அது ஒரு செய்யுளை யீறுமுதலாக வாசித்தாலும் அச்செய்யுளேயாவது என்க; இது மிறைக் கவியுள் ஒன்றென்பதைக்,

"கோமூத் திரியே கூடசதுக்க மாலைமாற்றே."
என்பதனானு முணர்க. (உஉசு)

[குமரன்றுதி யுணர்த்துகின்றார்.]

கலிநிலைத்துறை

இருவினை யாலே யிருநிதி யூர்பே ரினமேயோ!
மருவலர் மாநோய் மரணமெ னுமேவ வருபேதம்
பரிபுர பாதா! பனுவல வேதா! பரனேயோ!
சரவண சாதா! அறுமுக நாதா! தணிநீயே.

(இ - ள்.) சிலம்பணிந்த பாதங்களை யுடையவனே! ஆகமமும் வேதங்களையுமுடையவனே! பரனே! சரவணப்பொய்கையிற் பிறந்தவ னே! ஆறுமுகத்தையுடைய நாதனே! இருவினைகளாற் பொருந் திப்பெருஞ்செல்வங்களென்றும், ஊரென்றும், பெயரென்றும், இனங் களென்றும், பகைவரென்றும், பெரியநோயென்றும், மரணமென் றும் வருகின்ற பேதங்களை நீயே போக்குக!

(வி - ரை.) கலிநிலைத்துறை என்றார்,

"நேரடி நான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை."
என்பவாகலின். (உஉஎ)

[அகத்தியர் துதி யுணர்த்துகின்றார்.]

[illegible]திதிகழ் வேதா கமவுணர் வாயே வினைதீரக்
[illegible]முக மாமோ கமுமுக மாயா கருவேயோ

மதகரி பேழ்வாய் வலிமுக மாமா மரைவாழும்
பொதியமலை மீதே புரிமுனி தாளே புகழ்வாமே.

(இ - ள்.) மதத்தையுடைய யானையும், பிளந்த வாயையுடைய குரங்கும், காட்டுப்பசுவும், மரைமிருகமும் வாழ்கின்ற பொதியமலையில் எழுந்தருளியிருந்து தவஞ்செய்யும் செந்தமிழாசிரியராகிய அகத்தியமுனிவர் பாதத்தை யிருவினை தீரவுங், கோபமொழியவும்,பெரிய மோகமு மாயைக்கருவுங்கெடவும்,விதிவிலக்குகள் விளங்கும்வேதாகமத்தி னறிவால் துதிப்பாம்.

(வி - ரை) ஏகார வோகாரங்கள் இசைநிறை. (உஉஅ)

பன்னிரண்டாவது

கோபுரவியல் முற்றிற்று.

சிவதருமோத்தரம் மூலமும் உரையும்

முற்றுப்பெற்றன.

சிவமயம்.

சிவதருமோத்தரம்

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.
அ	
அகச்சுத்தி	256
அகத்திற்பண்	160
,, புரி	82
அகத்தினுட்	324
அகற்பமல்	330
அக்கரமொ	516
அங்கத்தெ	197
அங்கமுறு	203
அங்கமெ	453
அங்கிமு	62
அங்கியத	250
அங்கியான்	328
அங்கியினு	400
அசேதன	305
அச்சமின்றி	160
அஞ்சியானைச	74
அஞ்சினனே	369
அஞ்சுவர்	267
அஞ்சுவானு	321
அடங்குமே	353
அடியகலம்	445
அடைந்திடு	345
அடைவர்	233
அட்டக	246
அட்டகுல	450
அட்டமா	344
அட்டவை	94
அணியார்	57
அணியுறவே	40
அணுக்களே	349
அணுவினு	344
அண்டகடாக	437
அண்டங்க	23
அதற்குனே	474
,, மீ	61
,, மேலம	473
,, மேலுமை	509
,, மேலுறு	474
,, மேற்றவ	473
அதனடுவே	38
அதன்கீழ்க்	208
,, வீம	,,
அதன்மீதுபது	441
,, ரசா	,,
அதன்மேலே	442
அதிகமா	345
அதிகோர	209
அதிதூர	228
அதிபாகங்	210
அதிபாதகமா	363
,, மு	166
அதிபாதகரு	138
அத்தகைய	456
அத்தத்தினே	194
அத்திசையிலெ	483
,, யிற்	,,
அத்துவித	355
அநாதிமல	405
அநாதியே	306
,,	350
அந்தணர்க்கை	375
,, தங்	407
அந்தணன்	284
அந்தந்தன்னி	515
அந்தமுறி	44
அந்தாத்தி	342
அந்தரம்	327
அந்தியவிய	124
அப்பாலே	3
அப்பாலேழு	208
அப்புரியின்	443
அமாருமசுரர்	20
அமலவானரு	13
அமலனிறை	333
அமலனுருவ	76
அமலனையுங்	224
அமலேக்கு	310
அயனொரு	263
அயிங்கிசை	115
அயுதமியம்	393
அவ்வகைய	41
அரக்கனுஞ்	259
அரசன்செவி	141
,, றனே	152
அரவமாதி	110
அரவினன்	319
அரனுதி	490
அரன்றிரவிய	133
அரிகளிரமு	134
அரிச்சிக்க	417
அரிதுமா	235
அரித்திட	405
அரிந்தரிந்தேய	228
,, தேயு	218
அரியஞான	30
,, மாணிட	234
அரியய	69
அரிவையர்	118

செய்யுள்.	பக்கம்.
அருகிருந்தவர்	340
அருக்கனைத்	293
அருங்கனக	386
அருந்தமீ	514
அருத்திய	96
அருத்துக	92
அருந்திடிறை	254
அருந்திய	514
அருந்தினரே	383
அருந்தினர்	224
அருந்தினனேல்	385
அருந்துகவா	382
அருந்துயரடை	271
அருந்துயர்	242
அருமறையவரு	176
,, யவர்	178
,, யாய்	91
அருவருப்பை	254
அரைத்தொறு	212
அர்ச்சனை	24
அலற்பிறப்	301
அலைகடனஞ்ச	28
அலைபுனலத	90
அல்லதுபுத்த	45
அவயவத்துங்	332
அவயவமனை	285
அவனியின்	100
அழகாய	466
அழகுறவே	44
அழலுமிழ்	211
அழலொழுகு	221
அழியாத	197
அழியுமா	236
அழிவிலாவர	263
அழுகையுங்	131
அழுக்கினை	116
அழுக்குளமே	385
அழுத்திடுவேர்	221
அளறுறு	188
அறக்கொடி	212
அறவருத்தம்	211
அறிகமுனிவ	170
அறிந்திடுக	364
அறிந்துமனை	142
,, மொரு	38
அறிவழிந்து	386
அறிவிலறு	401
அறிவுவலி	457
அறிவென்பர்	309
அறிவை	151
அறுத்தொறு	218
அறுமாசை	347
அறைந்தகரு	74
,, வதி	170
,, விவ	133
அறைந்தன	20
அறைந்தாஞ்	444
அறைந்தாமக	139
,, மமல	59
அறைந்திடுவர்	226
அற்பாயுநரர்	18
அற்புதனம	114
அற்புதனுமாரி	42
அற்றவர்கள்	206
அற்றழியவா	413
அற்றறிவு	403
அற்றைநிசிக்க	43
,, நிசியவ்	44
,, வாரத்	511
அனகரான	505
,, னச்சுத	86
அனலொழுகு	226
அன்றறமாதி	297
அன்னதான	179
,, மதனி	178
,, மதனை	181
,, மாக்கை	180
,, முதக	181
,, முத	175
அன்னியம்	429
அன்னியர்	225
அன்னியன்	131
அன்னைதன்	264
,, யருந்து	249
ஆ	
ஆகமங்க	454
ஆக்கடமையிய	490
ஆக்கடம்மையரு	496
,, ,,	158
,, யல	497
ஆக்கண்முத்தி	512
ஆக்கணையு	142
ஆக்களல்ல	498
ஆக்களெல்லை	507
ஆக்களை	503
ஆக்கள்சேரி	155
ஆக்கியரன்	390
ஆக்குவது	432
ஆக்கைசடங்	308
,, சடமா	358
,, தனி	309
,, தானிலை	237
,, நோ	36
,, யாலோ	66
,, யிற்பி	319
,, யிற்று	274
,, யிறைவி	351
,, யினைச்	308
,, யினையிய	313
,, யினையை	359
,, யுந்து	307
,, யுமாக்	333
,, யை	266
ஆசகலவிரு	488
ஆசாணுக்கரு	47
ஆசிலர்தம	360
ஆசைதானிரு	274
,, தானு	84
,, மாசற	275
,, முதலா	78
,, யதனுற்	137
ஆடுகேரினை	363
ஆடையுமொ	266
ஆட்டிடுகேபச்	418
,, வப	,,
ஆட்டிப்பான்	496

செய்யுள்.	பக்கம்.
ஆட்டிமஞ்ச	495
ஆதரவே	11
ஆதலாற்செய்	166
,, பசு	503
,, புத்த	516
ஆதலாலெனய்	22
ஆதலான்முனி	102
ஆதனம்பது	322
ஆதிதனிலோ	14
,, கடுவந்த	5
,, நாத	238
,, யமல	141
,, யல	18
,, யறை	53
,, யுமந்த	479
ஆதுலருற்றி	230
ஆயனும்	262
ஆயாமமறை	338
ஆயிரங்கர	262
ஆயுங்காற்	455
ஆயுதவருட	192
ஆயுவ்யுத	456
ஆயுவுஞ்	271
ஆரக்கன்று	502
ஆரியனும்	517
ஆரியனே	320
ஆருயிரனை	23
ஆருயிரி	419
ஆருயிர்	67
ஆலவனத்	3
ஆலயத்தை	159
ஆவினுக்கு	154
ஆவினைத்	157
ஆவுரிஞ்சு	498
ஆற்று	240
ஆறிலொன்று	161
ஆறுருடின	168
ஆற்றிடை	340
ஆனிடை	27
இ	
இக்கெனவே	222
இங்குயின்	492

செய்யுள்.	பக்கம்.
இசைத்தவி	465
இடபமூருன	500
இடுபலி	167
இடையிடை	438
இடையினு	343
இட்டிகாதி	492
இணையிலி	224
இத்தகைத்த	506
,, பல	505
,, பல	499
,, வி	162
இத்தகைமை	187
இத்தகையத	447
,, வா	40
,, வித	481
,, விமா	45
இத்தகையேபுத்த	48
,, புரி	,,
,, யரு	47
இத்தகையோர்	484
இத்தநாட்டு	237
,, நான்	514
,, ப்பாரத	235
,, முறை	136
,, வகை	42
,, வாறு	515
,, விதியி	58
,, வீரை	95
இந்தியவி	330
இந்திரமே	452
இந்திரனை	445
இந்திரன்பு	259
இந்திரன்மு	258
இமகிரிக்கு	454
இமத்தில்	497
இமயகிரி	453
இம்முறை	270
இம்மை	286
இயக்கினுட	331
இயங்கிற்	72
இயன்றனவியற்றி ஒருடற்	121

செய்யுள்.	பக்கம்
இயன்றனவியற்றி ஒருமனை	115
இரக்கமா	108
இரவிமதி	232
இரவியை	475
இருட்டேலை	351
இருபதுநா	466
இருப்பர்கள்	122
இருப்பழற்	213
இருவிதம்	503
இருவினையா	520
,, யு	303
இருளெலகி	15
இருள்புழுதி	212
இல்லமு	174
இவர்சிவ	118
இளைத்தவா	501
இறங்கே	249
இறவாதிரு	153
இறைவனினை	49
இனிமுனி	114
இனையகடு	220
இனையபுரி	438
இனையயோ	234
இன்பமே	115
இன்னய	433
இன்னுழை	,,
ஈ	
ஈங்குரை	457
ஈசர்திருவால யத்துமி	222
ஈசர்திருவால யத்துமெ	225
ஈசனேவ	510
ஈசன்றனு	36
ஈடிலார்	156
ஈடுபெற்ற	501
,, பெற்றி	240
ஈட்டினர்	281
ஈட்டினோர்	155
ஈட்டுமிந்த	164
ஈயந்தனை	163

செய்யுள்.	பக்கம்.
ஈயுமவர்	231
ஈரிலக்க	472
ஈரும்வா	236
ஈரைந்தாய	83
உ	
உக்கொழி	312
உச்சரிக்க	416
உச்சரித்தே	417
உச்சிமுக	421
உச்சியிலனை	104
உடலூறு	411
உடைப்பான	153
உடையாரிடை	84
உடையார்	479
உடைவர்கள்	189
உண்டிடுவர்	455
உண்டொரோ	120
உண்ணவற	140
,, ஆ	159
உண்மைமொ	401
,, யிறை	336
உதகமதனை	181
உதவின	175
உதிக்கும்	248
உத்தமசுரர்	8
உத்தமத்த	493
உத்தமரை	217
உத்தமமொர	176
உத்தமமோர	20
உத்தரத்தி	447
உமையாள்	363
உயர்ந்தா	478
உயிரொளி	310
உயிர்க்குயி	98
உருகிய	217
உருக்குத	305
உருத்திரன்	258
உருவருவெ	301
உருவினலு	479
உரைத்தபுரிசை	60
,, புரியி	440
,, பெ	210

செய்யுள்.	பக்கம்.
உரைத்தமு	416
,, வித	475
,, விப்பா	98
,, விப்பு	121
,, னல்	110
உரையாதே	377
உரையிற்	193
உலகவியல்	147
உலகினிற்	93
உலகுளார்	302
உளோவர்க	190
உள்ளுறச்	314
உறவினுக்	157
உறவுமா	282
உறைந்தே	75
உற்பலகமலத்	23
,, கமலமூ	21
உற்பவத்து	335
,, வேலை	317
உற்றகாரிய	154
,, சிறை	360
,, கோயு	328
,, பசி	179
,, பெற்ற	499
,, வர்கள்	203
,, வர்தி	126
,, வாசை	502
,, விடு	230
,, வுடற்	253
உற்றான்	178
உற்றிடினு	328
உற்றிடுமு	341
உற்றிடுவ ருரைத்த துயரனைத் தினையுமு	218
உற்றிடுவருரைத்த துயரனைத்தி னையுமொ	217
உற்றிடுவரெ	232
,, வர்	222
,, வார்	457
உன்னதத்தெ	452

செய்யுள்.	பக்கம்
உன்னத்தக்க	155
உன்னலன்	86
உன்னிடுக	366
உன்னிருரு	512
உன்னுவார்	214
ஊ	
ஊடலிரு	356
ஊட்டினோர்	507
ஊறறிவொக்கு	231
ஊறுபடிற்	392
ஊறுறவுட	191
ஊனமற்ற	499
ஊன்றியே	326
எ	
எங்கள்	287
எடுத்ததோ	304
எட்டுமிரண்டு	370
எட்டெனப்	124
எண்ணரிய	468
எண்ணிடுக	461
,,	462
எண்ணியா	183
எண்ணிரண்	242
எண்ணுகபிர	315
எண்ணுகயோ	466
,,	462
எதிருத்தாமூ	138
எத்தொகைய	41
எய்தற்கரிய	79
எல்லையை	316
எழிலுமார்	109
எழுதாத	4[illegible]
எழுதீவு	465
எழுதுகொ	426
எழுநூறுயிர	467
எளியரை	292
எறிந்தருந்த	221
எற்றியிட	223
எற்றுபுரு	200
எனக்குண்	519
எனத்துதி	24
எனவே	153

செய்யுள்.	பக்கம்.
ன்வினை	278
ன்றழல்	231
ன்றனைநீ	408
ன்றிசைத்த	432
ன்றியம	206
ன்றினிய	7
ன்றினைய	204
ன்றுகரு	85
,, சிவஞான	67
,, ,,	361
,, சிவநி	166
,, சுரபி	518
,, தரும	126
,, நிவி	239
,, பயன்	111
,, பர	27
,, பரி	429
,, பிறவி	277
,, மிய	57
,, மிறை	239
,, முனிச	8
,, முனிவி	9
,, வினை	297
ன்றென்ற	250
ன்னுயிர்த்தொ	164
,, மின்னா	131
ஏ	
ஏகதேச	275
ஏகமன்றி	354
ஏகனருள்	468
ஏந்திழைக்கு	373
ஏந்திளந்	162
ஏவலருளெ	201
ஏவல்பெற்று	183
ஏற்கவிரண்டு	52
ஐ	
ஐந்துபூத	508
ஐயமற	16
ஐவகையாக	285
ஒ	
ஒடுங்கமன	371
ஒட்டகமுறு	191

செய்யுள்.	பக்கம்.
ஒப்பரியவர	37
ஒப்பரியன்	475
ஒப்பிலமலன்	73
ஒப்பிலா	32
ஒப்பிலியனுதிமுத்த னுரை	304
ஒப்பிலி யனுதிமுத்த னோதியகா	302
ஒப்பிலியனுதி முத்தனோதிய பனுவ	133
ஒப்பிலியனுதி முத்தனோதிய வேதத்து	26
ஒப்பிலியனுதி முத்தனோதிய வேதமா	132
ஒப்பில்போ	498
ஒருகுடி	286
ஒருநிரய	228
ஒருபஃதே	253
ஒருபாலரி	477
ஒருபாதிட	,,
ஒருமைய	265
ஒருவனிரண்	300
ஒருவனுடல்	369
ஒருவனே	119
ஒவ்வொன்றே	424
ஒழிவறவு	99
ஒழுக்கிடுவ	225
ஒழுக்குடை	231
ஒழுக்குவார்	214
ஒளித்து	156
ஒளிமணி	176
ஒளியபதும	80
ஒளியினை	174
ஒற்றியூர்	109
ஓ	
ஓங்கிய	89
ஓட்டத்தி	488
ஓதநமனு	205
ஓதனமொ	288

செய்யுள்.	பக்கம்.
ஓதுவார்க்	34
,, வே	480
ஓதுவிப்பவ	35
ஓமென்னும்	14
ஓயுதஞ்	409
ஓரவழுக்கினை	230
ஓரிலக்கம	471
,, மே	472
க	
கங்கைசெ	362
,, தன்	68
,, நதி	404
,, மூத	452
கடகரி	190
கடல்விட	353
கடியபசி	192
,, வ	191
கடுவெயிற்	329
கட்டிடுவர்	227
கட்டிடிய	104
கட்டுவை	173
கண்டகமு	187
கண்டகரோ	230
கண்டத்து	195
கண்டனி	289
கண்டனுக்கு	
கண்டிவி	
கண்டையு	
கண்ணிலா	
கண்ணிவா	494
கதலியெழு	143
கந்தமறல்	358
கம்பைகவி	46
கயக்கவே	36
கயலாரிணை	16
கரந்திரி	32
கரப்பிலா	109
கரமதனி	225
கரிகசிறி	146
கரிபரி	267
கரியவுரு	423
கருக்கிய	201

செய்யுள்.	பக்கம்.
கருத்துடனே	283
கருப்பாசய	251
கருப்பை	264
கருமமும்	270
கருமமென்	70
கருமயோக	513
கருமிகட்	89
கருவினுள	285
கருவினுளு	184
கழலெலன	127
கழிந்துவிடு	420
களத்தினிற்	291
களைகண்	194
கற்புளார்	292
கற்றினங்க	493
கனகமத	56
,, மார்	109
,, மொரு	402
கனலினைய	226
கன்றவெம	205
கன்றியகாலனு	260
,, காலனை	167
கன்னத்தொ	196
கன்னிகை	384
கா	
காக்கிலா	496
காடவண்ட	509
காட்சியிற்	303
காட்டுமுன்	100
காணார்	79
காதலித்	106
காந்தனிரு	247
காமரங்	117
காமனுங்	260
காமுறுவர்	85
காயசுத்தி	136
காய்ந்த	500
காரகன்	315
காலமுமிது	186
காலமே	520
காலனை	68
காலையுமல	266

செய்யுள்.	பக்கம்.
காழிமூவலை	109
கி	
கிட்டியே	233
கிருமிகள்	243
கு	
குங்குமத்தி	485
குசைநுதி	338
குடகடற்கு	455
குட்டவுடற்	256
குணநிசை	448
குணிதசத	434
குணிதநிய	435
குதமுந்தோ	248
குமரன்வாழ்	513
குயிற்றிமுன்	493
குய்யத்தி	195
குரத்தினு	488
குரவனை	222
குரவனபணி	175
குரவன்	63
குழவிபயங்	255
குற்றமுடை	150
கூ	
கூடியவ	404
கூடியெடு	397
கூடுதலே	352
கூட்டிடுவ	221
கூட்டியே	295
கூரிதாய	215
கூரிருளெறி	189
கூர்த்ததீப	160
கூர்மவுரு	211
கே	
கேட்டுளார்	25
கைத்தலத்	338
கொ	
கொடுக்குஞ்	108
கொடுத்துச்	498
கொடுத்துத்	151
கொடுமாதி	156
கொத்துலா	480
கொழுநன்	145

செய்யுள்.	பக்கம்.
கொற்றவை	492
கொன்றுன்	139
கோ	
கோட்டங்	415
கோதனங்	109
கோபத்தா	408
கோமய	21
கோரமது	208
கோவினைத்	291
கோவினையு	175
ச	
சங்கமாதி	163
சங்கரனை	420
சங்கைதீர்	5'8
சடாத்தினி	489
சத்தியை	122
சத்திரந்தனை	163
சத்திரமு	172
சந்தபேத	84
சந்தனமு	22
சமர்தனி	270
சயித்திர	448
சரங்கள்	189
சராசர	325
சலமெனும்	292
சா	
சாகமூத	464
சாந்திபெறு	47
சாலியின்	97
சாலையா	495
சாற்றிடுக	389
சாற்றியிடு	464
சி	
சிங்கமு	190
சித்தத்து	193
சித்தமுங்	214
சித்திரகு	185
சித்திரகல்	208
சிந்தைசெய்க	81
சிரத்தறை	227
சிரமேகள	248
சிலரோசெவி	478

செய்யுள்.	பக்கம்.
சிலரேண	847
,, யொரு	477
சிலைக்	194
சிலைத்	192
சிலையினீரி	155
சிவலிங்கம்	395
சிவனற்புரி	64
சிவனைப்பூசை	66
சிவனையி	134
சிவன்றன	348
சிறக்க	60
சிறந்ததேசத்	511
,, மு	110
சிறந்தநற்	88
,, பரம	81
சிறந்துசெறி	65
சிறப்புறவே	412
சிற்றுயிர்	263
சினத்தினுற்	117
சின்மயனை	2
சீ	
சீதனீரு	22
சீரியருஞ்	5
சு	
சுக்கில	246
சுடர்மூன்று	485
சுத்தவொளி	482
சுரிகுழலா	442
சுற்றத்தவ	148
சூ	
சூக்கவுரு	251
செ	
செக்கிடை	215
செங்கமல	456
செந்தமிழி	361
செந்தழலி	391
செப்பியவ	483
,, வி	119
,, வொ	26
செம்பினிற்	306
செம்மை	200
செய்கவே	494

செய்யுள்.	பக்கம்.
செய்த	213
செய்தார்	63
செய்துசிற	70
செய்தும	511
செலவுறு	290
செறித்து	71
செறிந்து	107
சே	
சேர்க்கிடுக	425
சேர்வராதி	501
சொ	
சொக்கிடுங்	157
சொல்வி	494
சொற்றவிப்	289
சோ	
சோகிக்கு	210
சோரனு	162
சோரன்	,,
த	
தக்கசிவ	8
தக்கனுஞ்	260
தக்கனுமி	261
தக்கார்	197
தடவரையின	446
,, யின்	450
தடுத்ததண்	36
தண்டரள	39
தண்மிளிர்	201
தத்துறு	173
தந்தத்தி	225
தந்தைபா	295
தபதிகாரு	161
தமக்கபாரத	25
தமலமற்றிட	278
தமலமோக	87
தம்மனை	93
தரப்பிறர்	413
தரித்துடை	438
தருக்கடமை	148
தருகிழவொ	355
தருமநீதி	182
தருமமண	146

செய்யுள்.	பக்கம்.
தரைக்குக்கி	435
,, மே	469
தரைத்தலத்து	467
,, மு	469
தரையினை	126
தலத்துழல்	94
தவிசினை	172
தழைத்த	497
தனத்தினை	272
தனமிகுதி	226
தனித்திரு	157
தன்னது	302
தன்னுற்சமை	150
தன்னிற்	160
தன்னின்	34
தன்னுடல்	254
தா	
தாக்கிடினே	399
தாங்கினனே	411
தாரகன்	132
தாருகன்	261
தானியவித	244
தி	
திகழும்	505
திணைமேயு	47[illegible]
திதியினுதா	316
திரணுறு	278
திருந்திய	118
திருப்பதி	504
திருமகளே	489
திருமாலும்	2
திருவரையி	486
திருவுருவர்	421
,,	422
திருவுருவமி	423
திருவுருவக்	395
திருவெலை	89
திலத்தினை	265
தினகர	120
தினமோரை	247
தீ	
தீக்கையில்ா	394

செய்யுள்.	பக்கம்.
தீண்ட	491
தீதுகவினை	299
தீர்த்தமார்	108
து	
துக்கம்பிரி	149
துடியிடை	265
துண்டப்பு	196
துயக்கங்	80
தூ	
தூபந்தனை	494
தூலமே	130
தெ	
தெண்டமி	434
தெண்ணீரா	389
தெத்தியோ	506
தெ[illegible]ப்பரு	120
[illegible]ளிபளிங்	122
[illegible]ன்றிசை	459
தே	
தேக்குநீர்	156
தேசனுக்கு	515
தேசிகர்க்கு	220
தேசிகன்	393
தேசுறு	95
தேமொழி	423
தேவர்கண்	174
தேவர்முனி	179
தேவனது	383
தேறலருங்	150
தேன்வடி	388
தொ	
தொகையா	209
தொகையினு	207
தொலைந்த	502
தொழிலினை	321
தோ	
தோழன்	142
தோற்றிடு	246
ந	
நசையுட	340
நச்சிலெவ	83
நடலைவாழ்	430

செய்யுள்.	பக்கம்.
நண்ணிப்பா	507
நந்தைசப	487
நரைதிரை	271
நளனது	258
நறவனைய	449
நா	
நாசியின	322
நாடரிய	8
நாடியளவு	252
நாண்மூன்றி	381
நாத்தழும்பு	506
நாயினுக்கு	257
நாவிற்பெரு	195
நி	
நிசிவேலை	374
நிட்டூரதார்	187
நிந்தைநிக	136
நிரயமி	439
நிலையொரு	476
நிறத்திட	360
நிறத்திடு	219
நிறைந்துறை	23
நினைத்த	29
நினைவார்	112
நின்னதட	7
நீ	
நீக்குவானு	155
நீக்குவான்	3[illegible]0
நீங்கின	323
நீடியமனைவி	293
நீடும்பொரு	81
நீத்துமுன்	158
நீலகிரி	454
நு	
நுண்ணிய	312
நே	
நேசற்றவ	193
நோ	
நோக்கினுட்	245
நோக்குமோ	350
ப	
பகர்ந்தன	102

செய்யுள்.	பக்கம்.
பக்குவாசய	244
பசியுற	268
பஞ்சசபா	230
பஞ்சவித	224
படிசேர்	479
படையிடித்	409
பட்டினை	172
பணிவார்	65
பண்டைவா	496
பண்ணுன்	77
பண்ணினர்ம	297
பண்ணினாமு	296
பண்ணினனே	402
பதத்தறைவ	219
பதவிதாய்	320
பதிகர்தா	237
பத்தர்கா	512
பரதாரங்	376
பரமசிவமய	482
,, சிவனு	397
,, சிவன்ப	311
,, சிவன்றிரு	47
,, தரும	517
,, மெய்	317
பரமர்திருவாய்	51
,, திருவால	149
பரமனுங்	287
பரமனை	342
பரமன்மொழி	54
,, திருமு	135
,, திருவா	50
பராபரனை	38
பரிகாரங்	365
பரிகாரங்	427
பரிகாரவி	428
பரிந்துபா	505
பரிப்பித்தா	500
பரிமிசை	269
பரியசம்பள	163
பரியசுவி	211
பரிபாது	491
பரிவுடைய	219

செய்யுள்.	பக்கம்.
பருகினூர்	491
பருவமறுங்	46
,, முற்றவர்	32
,, முற்றிய	31
பலதுயா	212
பலமிரண்	400
பலமொன்று	414
பலியதனை	46
பவுதிகனே	378
பழகிப்ப	58
பழுதறுபாய	97
,, வித்	103
பழுதே	194
பறைந்தவ	284
பற்றிப்பா	73
பனியினும்	265
பன்முறை	296
பன்னிரு	245
பா	
பாங்குளான்	307
பாண்டத்தி	388
பாதமுறப்	232
பாதலத்தின்	444
பாதாளப[illegible]	[illegible]
பாதுகை	171
பாத்திரமத	105
,, மல்	,,
,, மாக்கி	103
,, மாவான்	90
பாத்திரா	104
பாம்பழல்	272
பாம்பெண	261
பாம்பெணு	284
பாரதமு	451
பாரியாரு	82
பாரினைய	348
பார்த்தவரி	316
பார்த்தவன்	367
பார்த்திபனுங்	17
பார்த்திவரு	398
பார்த்திவனுமே	356

செய்யுள்.	பக்கம்.
பாலைநெய்	163
பாவகாரி	500
பாவஞ்செய்பா	198
,, செய்யப்	159
பாவபேதம்	233
பாவெனும்	91
பானமு	177
பி	
பிணக்கந்	165
பிணிமூப்பு	414
பிணைவிழி	440
பிரமசாரி	504
பிரிந்திடவே	219
பிறப்பிலி	88
பிறர்பொரு	164
பின்னுமவரெரி	220
பின்னுமவர்	218
பு	
புடமிருப்பு	439
புண்ணியப	184
,, பாவ	243
புண்ணியர்	280
புதுவிளை	476
[illegible]	48
புத்தகாங்க	50
புந்தியை	125
புரிகசிவ	416
,, பாம	53
புரிந்தவர்க	257
புரிந்தனை	378
புரிந்தார்	75
புரிந்துளார்	129
புலிமுனி	112
புலையராணி	502
,, ரே	504
,, னே	290
புன்புலைச்சி	379
பூ	
பூசனைக்குப	99
பூசிகெ	406
பூசித்து	42

செய்யுள்.	பக்கம்.
பூணூர்மூலை	152
பூதலத்துள	38
பூதிபூடணன்	168
பூபதியுநான்	16
பூமலிபொழி	173
பூமியை	177
பூர்வவாய்	493
பெ	
பெருநோயே	312
பெறுதற்கரி	143
பெற்றமை	326
பெற்றூர்	84
பெற்றிடுங்	269
பெற்றிடும்	245
பெற்றுமங்	235
பே	
பேசியதூல	130
பேசுநூலி	515
,, மூல	508
பேதமுமுற	207
பேதமேலே	352
பொ	
[illegible]	432
பொத்தை	357
பொய்யினை	216
பொரித்தகற்	96
பொருணசை	396
பொருதவன்	293
பொருந்துமது	440
,, வர்	49
பொருவில்கு	137
,, பொ	135
பொருளரி	107
,, ளொனு	343
பொல்லாத	253
பொழிலினை	173
பொற்கடத்	254
பொன்னிற	481
பொன்னினை	180
பொன்மய	436
,, னுரு	457

செய்யுள்.	பக்கம்.
போ	
போகத்தை	325
,, முடிவிற்	59
,, முடிவின்	55
போதகனு	19
ம	
மகவினை	11
மங்கலவங்	324
மங்கையர்	204
மணியின்	54
மண்டலத்	349
மண்டனக்காயிர	434
,,	435
மண்டனின்	185
மண்ணுரு	407
மண்ணினு	273
மண்புனை	125
மயிலனை	442
மரித்தழுநா	372
மரிப்பதி	273
மருத்துவனு	313
மருந்தை	77
மருவியுற்றனை	279
மலத்தினுட்	283
மலத்தினும	318
மலத்தை	28
மலினராய்	100
மலைக்குமகள்	1
மறுத்தருட்	213
மறையோர்	144
மற்றவரு	205
மற்றவனு	219
மற்றுமுள்ள	52
மற்றுள	177
மற்றைமுறை	43
மற்றையகாக	101
,, நற்	458
,, மிரு	272
மற்றொருவன்	223
மனத்தினால்	101
மனத்துமய	255
மனத்தையு	339
மனநிலையொ	323
மனமுருக	223
மனுகுலத்து	459
மா	
மாணுவுள	145
மாதவர்	507
மாதவனகத்	7
மாலயன்	298
மாருமலா	241
மானதமந்த	340
மானினங்	267
மி	
மிக்கசாதி	159
மிருதியின்	295
மிருத்தியு	271
மு	
முகவாயுற	196
முடியகாரு	495
முதற்பக்க	381
முத்தத்துற	196
முத்தனே	480
முத்திபெற்ற	276
முந்திய	325
முருகனே	430
முளைத்த	171
முற்றக்கால	238
,,	510
,,	506
முற்றவத்தா	24
முற்றுமுட	252
முற்றும்	366
முற்றுவர்	281
முனிவரதரும	116
,,	129
முனிவரனே	12
முன்னைய	281
மூ	
மூத்திரத்தை	256
மூரிவல்லா	277
மெ	
மெய்யனை	102
மெய்யினை	106
மெய்யுணர்	512
மே	
மேருநிக	200
மேருவினை	449
மேலயபா	439
மேலையசிவ	123
மேலையாரிட	518
மை	
மைத்திகழ்	185
மைந்தர்	165
மையலறு	51
மையலிக்கி	361
மையடனைய	199
மோ	
மோசகனு	357
யா	
யாதனை	229
யோ	
யோசனையா	437
வ	
வஞ்சகமன	282
வடபாகத்	450
வடவரை	239
வதைத்தவனோநா	416
வதைத்தவனோம	410
வத்திரத்தி	380
வந்திகே	204
வருந்திடு	268
வருந்துமே	158
வலஞ்செய்தா	491
,, செய்து	42
வனத்தின்	504
வா	
வாக்கதனை	227
வாக்கிறை	298
வாக்கினு	346

செய்யுள்.	பக்கம்.
வாக்குரை	424
வாடாவன	127
வாயுவா	327
வாயுவிறு	329
வாயுவை	,,
வாழ்க்கை	427
வானமதனை	79
வானவரும	4
வானவர்	111
வி	
விகாரளம்	210
விசையுறு	331
விடக்கினை	265
விடமமுமுறு	188
விடுத்துல	92
விடுத்துவா	509
விடைத்து	144
விடையின்	158
விட்டிடா	294
விட்டிடும்	272
விட்டுகின்ற	234
,, முன்	513
விட்டைமிக்	215
விண்டவர்கண்	359
விண்டவர்கள்	199
விண்டனுப	357
விண்ணுளார்	165
விதமேபல	478
விதவெனப்	31
விதிதிகழ்	520
விதித்தவு	465
விதித்திறத்	216
விதிநூன்	62
வித்தகனற்	229
வியங்கமுட்	268
விரித்த	200
விருத்தர்	43
விருந்தினை	288
விலக்கிய	375
விழைவாமிரு	113
விழைவின	118
விளக்கினு	306
விறலிடப	210
விற்றவன்	291
வினைகளு	342
வீ	
வீரமுமுள	186
வீரியமுமா	253
வீற்றிருக்கு	486
வெ	
வெண்பொடி	387
வெந்தழலை	206
வெந்துயர்	209
வெய்யவினை	202
வெருளவிரு	220
வெள்ளிபட்	290
வெறுத்தவ	202
வெறுப்பான்	140
வே	
வேதகமே	280
வேதத்தி	229
,, னிந்தக	294
,, னீதியை	238
,, னீதிவி	236
,, மாகித	182
,, மாகிநூ	216
வேதாவுங்	487
வேதிக்குஞ்	211
வேரறப்ப	276
வேலைதோறு	161
வை	
வைத்தவ	257

சிவதருமோத்தரம்

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி

முற்றுப்பெற்றது.